# اَلْجَنَّاتُ الْخُلُودُ

للمولوی نبی بخش هندی مهاجر

سنه ۱۳۵۴ هجری

مشهد مقدس

# اسم الهامی این کتاب

الحدیث عن ابی سعید الخدری قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم من رزقہ اللہ حب الائمة من اہل بیتی فقد اصاب خیر الدنیا والاخرة فلا یشکن احد

# جنات الخلود آمده

انه فی الجنة فان فی حب اهل بیتی عشرون خصلة عشر منها فی الدنیا وعشرة فی الآخرة

# اَلْجَنّٰاتُ الْخُلُوْدُ

فاما التی فی الدنیا فالزهد والحرص علی العمل (العلم) والورع فی الدین والرغبة فی العبادة والتوبة قبل الموت والنشاط فی قیام اللیل والیاس

# تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا اَنْهَارُ الْعُلُوْمِ

که این سن ازل از روزن کیست — جوشن[1] گلشن[2] گلبن[3]

تماشاگاه چشم روشن کیست

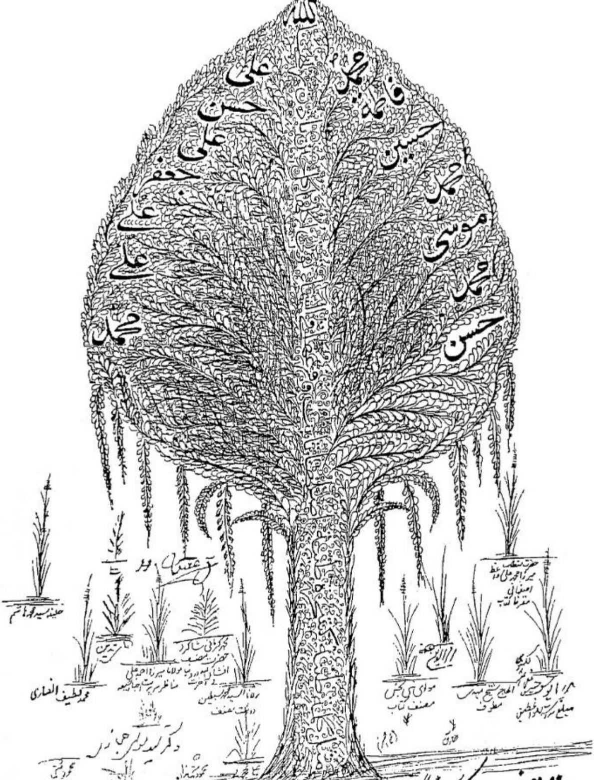
فیما فی ایدی الناس والحفظ لامر اللہ ونهیه عز وجل والتاسعة بغض الدنیا والعاشرة السخاء واما التی فی الاخرة فلا ینشر له دیوان ولا ینصب له میزان ویعطی کتابه بیمینه ویکتب له براءة من النار ویبیض وجهه ویکسی من حلل الجنة ویشفع فی مائة من اهل بیته وینظر اللہ عز وجل علیه بالرحمة ویتوج من تیجان الجنة والعاشرة یدخل الجنة بغیر حساب الحمد للہ رب العالمین

# عظمت قدرت و بزرگواری خدای ذوالجلال والاکرام متعال

للمولوی نبی بخش هندی مهاجر

۱۳۵۴ سنه هجری

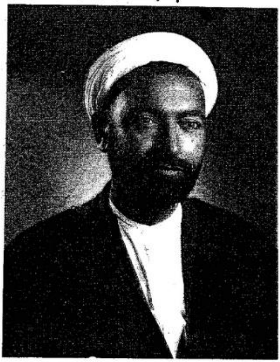
مشهد مقدس



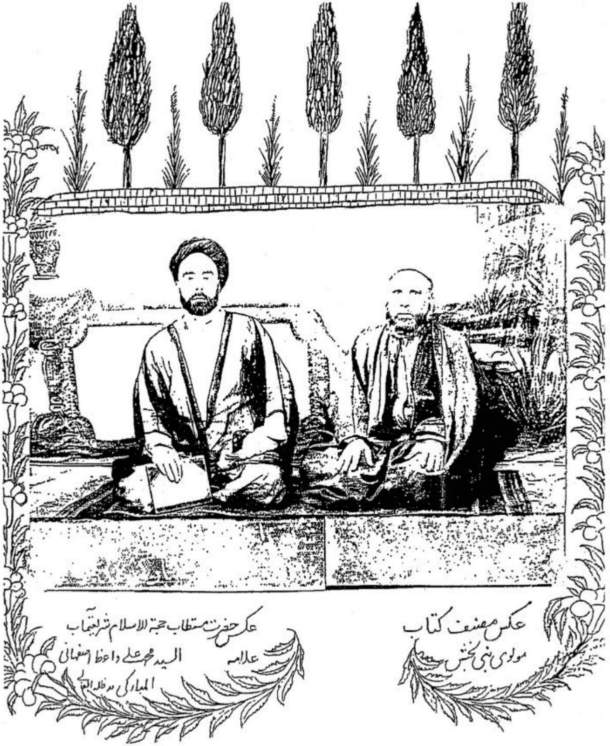

دستت نمی رسد که بچینی گلی ز شاخ
باری بپای گلبن ایشان گیاه باش



علامه مولوی نبی بخش مبارکپوری



دانشمند محترم شیخ محمد کرمانی




خدایا بزرگی سزاوار تو     که لوح و قلم نقش پرگار تو

تقریظ مرحوم آیت الله حاج میرزا علی حسن لکهنوی (هندی) {اعلی الله مقامه}

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله وکفی والصلوٰة والسلام علی عباده الذین اصطفی
وبعد فقد رأیت بعض المضامین من هذا الکتاب فوجدته
بدیعاً عجیباً ابو اباً من العلوم یفتح من کل باب منه ابواباً
کثیرة فان العلم نور یقذفه الله فی قلب من یشاء فهذا
هو النور الذی قد قذفه الله من رحمته فی
قلب الاجل الاکرم شیخنا المکرم عظیم القدر
والشأن فرید العصر بدیع الزمان ذی الفضل الجلی
المولوی نبی بخش المدعو بمولوی معنوی
ادام الله ایام افاضاته العالیه
ووفقنا الله تعالی ولجمیع المؤمنین معرفة اصول الدین.

وانا العبد
الاقل الزمن میرزا علی حسن بن المرحوم
خوند میرزا اقا سمی علی اکهنوی غفرالله ذنوبهما الی الجنة

تقریظ مرحوم آیت الله حاج شیخ  محمد علی محدث الخراسانی (اعلی الله مقامه)

بسم الله الرحمن الرحیم والصلوة والسلام علی سید الانبیاء والمرسلین وعلی عترته المعصومین
الائمة الهداة المهدیین صلوات الله علیهم اجمعین وبعد فهذا کتاب شریف فیه من مباحث
المعارف الالهیة التی جاء بها سید المرسلین وتبیین بعض حقائقها بما لم یسبق من قلمه
الجلیل سابق ... لم نظر کلی ... ما ... تقدیر ... وهو ... ترکیا
جامعاً ... وجدت مؤلفه الجلیل فاضل النبیل ... 
جناب المولوی نبی بخش بدیع الزمان وفرید الدوران ... 
... لا ... ما ... 
وجعله ذخیراً ... نفع الانام ... 
فنفع الانام ان ... بتفید ... 

العبد ... محمد علی ... الخراسانی

تقریظ از مرحوم آیت الله حاج شیخ بهاءالدین محلاتی (اعلی الله مقامه)

بسم الله الرحمن الرحیم

پوشیده نماند این کتاب مستطاب که از تصنیفات فاضل علامه حبر فهام
حامی الشریعه و ذخر الشیعه آقای مولوی نبی بخش دامت افاضاته
میباشد جمله‌ای از حقایق ایمانی و اسرار مذهبی که سعادت ابدی را
سرمایه و فوز سرمدی را مبدء و پایه است شامل و راهبری مخلصین
از شیعیان آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین را بموجبات فلاح و رستگاری
کافیست امید است شیعیان از برکات مطالعه این کتاب شریف
بهره کامل برداشته سراچه دل خود را از انوار معرفت اهل بیت
روشن سازند توفیق طبع این گنجینه جواهر فضائل را برای اهل سعادت
از خداوند کریم میطلبم در چهارم شهر مبارک رجب ۱۳۶۴ نگاشته شد
بهاءالدین محلاتی



بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی یرفع درجات العلماء ورجح مدادهم علی دماء الشهداء والصلوة والسلام
علی سیدنا محمد وآله الاصفیاء السعداء وبعد موفق گردیدم بمطالعه صحیفه
کریمه شریفه وجوهره منیفه لطیفه موسومه ببشارة المصطفی من صحائف
الامناء که از رشحات قلم هدایت شیم عنبرین رقم مولانا الجلیل المحدث
الصادق المتبحر النبیل العالم الکامل الالمعی جناب المولوی نبی بخش بن
بدیع الزمان هندی دامت افاداته علی اهالی الاعصار والامصار
بن یافتم آن را مجموعه مملوء از لولو ومرجان ومطالعه آن را
الذ واشهی از لذت حوریان جنان الذین لم یطمثهن قبلهم انس
ولا جان لبی بردم مسلم صحیح الاعتقادی لازم است که برای
تکمیل مراتب ایمان وصعود باعلی مدارج ایقان از مطالعه
این صحیفه شریفه حظ وافری نماید ومراتب ایمان وایقان
خود بمطالعه آن بیفزاید وسعی بلیغ نماید در انتشار وتکثیر
این نسخه کریمه تا خوشتن را موعود بر القای علم صحیح نماید
که بهر حرفی از آن شهری در بهشت باو عطا شود کما فی حدیث
شیخنا الصدوق وثانی الشهیدین رحمة الله علیهما ونور الله مضجعهما
والله الموفق والمستعان کتبه العبد الجانی محمد رضا الخراسانی
الاصل والمسکن والاصفهانی المولد المعروف بکلباسی الاکبری
نجل العلامة الجلیل الشیخ الکبیر الحاج محمد ابراهیم الکلباسی
صاحب الاشارات والمنهاج والشوارع والنخبة اعلی الله مقامه
ومن یرید زیادة الاطلاع علی مقاماته فعلیه بملاحظة کتابی روضات الجنات
وقصص العلماء وسایر تراجم العلماء والصلوة والسلام علی محمد وآله الطاهرین

من جناب المستطاب سيد العلماء نخبة الفقهاء وسند الفضلاء جامع الشرائط
المجتهد الاعظم مولانا السيد حسين سبزواري مد ظله العالي

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل العلم مصباح الظلم والعلماء سراج الامم وصلى الله على محمد سيد العرب والعجم وعلى ابن عمه علي مفخر ولد بني ادم وبعد فقد وفقني الله ثم لمطالعة هذه الصحائف المطهرة والزبر المكرمة المنسوبة الى علم الاعلام مروج الاحكام نقد الاسلام الشيخ الجليل المسمى به نبي بخش الهندي الذي لم يات بمثله الزمان العارف بكل لسان فوجدتها محتوية على مطالب شريفة محتوية عما صدق عليه واجدة لاحاديث صحيحة نبوية وعلوية وولوية فكم من معضلات المسائل قد اوضحها ببنان البيان بعبارات واضحة وكم من مشكلات العواضل قد شرحها ببيانات وافية فلله دره وعليه اجره فينبغي للاخوان ان يطالعوها وينظروا اليها بعين الانصاف ويتاملوها ويجتنبوا طرف الاعتساف ومرجوا من الله ان يوفقه وايانا بحق محمد واله الطاهرين الاحقر حسين الحسيني السبزواري خراساني

غره ربيع المولود
١٣٥٢

٨٦

الحمد لله والمنة کہ جناب مستغنی عن الالقاب مولوی نبی بخش صاحب نے اپنی کتاب موسومہ ... الازل والابد
کے بعض مقامات مجھکو سنائے جسکو میں سنکر بہت خوش ہوا اور اکثر مقامات کتاب ہذا سے میں خود پڑھے
واقعی مولوی صاحب موصوف نے بہت محنت فرمائی ہے خداوند عالم آپ کو توفیق فرما دے تاکہ اپنی تالیفات
سے ہدایت اہل ایمان میں سرگرم رہیں اس کتاب کے اکثر مطالب قابل قدر ہیں۔

اللهم ارزقنا العلم والعمل والطاعة۔

اقل الحاج والزوار
السید محمد سعید الحسنی عفی عنہ

١٠ اگست ١٩٣٣ء
مشہد مقدس

بسمه تعالی

الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد خاتم النبیین و آله الطیبین الطاهرین

و بعد لقد نظرت فی هذه اللآلی المنثورة و الجواهر المسطورة فرأیتها مع

التحریة ... بعض آثارها و کریمة فی بابها کیف لا و ناظم سلکها

و مرصّع سطورها العالم العامل و الفاضل الکامل المولی الاکرم حضرة المولوی

نبی بخش ... سعاه و ابقاه و اجره ... صالح دعاه

حرره الاحقر یوم الجمعة ثالث شهر شوال المکرم ۱۳۷۵ ... صدر الدین الصدر

بسمه تعالی و بحمده و الصلوة علی نبیه و آله در مقام توصیف و تقریظ کتاب مستطاب

(مراحل الازل و الابد) از تصانیف عالم عارف کامل ربانی مولوی معنوی

نبی بخش طاب ثراه و حشره الله مع موالیه کافی است این جمله را مرحوم صدر الدین

صدر ابن حاج سید اسماعیل صدر طاب ثراهما بقلم شریف مرقوم فرموده

و از مفاد و مضامین مسطورات این کتاب اندازهٔ علاقه و محبت و عشق

مؤلف نسبت بامیر المؤمنین و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین هویدا است

اللهم احشرنا معهم و لا تفرق بیننا و بینهم حرر هذه السطور العبد العاصی عبد الرزاق

بن علیرضا القزوینی الاصفهانی الحائری المقیم بهمدان فی ۱۸ محرم ۱۳۷۵ المطابق ۱۳۳۴/۶/۱۴ ش

اللهم اغفر لمن استغفر لی

دو تقریظ فوق اول از مرحوم آیت الله العظمی مرجع عالیقدر

حضرت آیت الله العظمی حاج سید صدر الدین موسوی

و دوم از قهرمان تقوی و فضیلت عمدة الواعظین و

زبدة العارفین حجة الاسلام و المسلمین مرحوم آقا

میرزا عبدالرزاق اصفهانی همدانی طاب ثراهما می باشند

## باب بزرگی خلقت جنت و نار و عقائد مذاہب جملہ عالم در خصوص جنت و نار

## بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الرحمن الرحيم الذي علم القرآن ثم خلق الانسان في احسن تقويم وعلمه
البيان نعمائه لا تحصى والائه لا تعد وليس لعلمه غاية ولا لقدرته امد
فانهما متصلان وممدودان من الازل الى الابد خلق الخلائق بلا تقليد ولا امثال
وابدع البدائع بلا تمهيد ولا انفعال ولا اراد منهم شيئا من الخدمة والحشمة
ولا اجلال بل صنعهم تفضلا وتطولا وترحما وتحننا للايصال الى انعماء الخير
المتناهية ولا انتفاع من الآلاء البديعة الدائمة المسلسلة بلا انقطاع
ولا زوال فاخرج سبحانه قطرة من بحار علمه وابرز ذرة من معادن قدرته و
حكمته لارائة بدائع علمه ولطائف صنعه ولاظهار صنائع قدرته وغرائب
حكمته ليكون دليلا هاديا على استحقاق تحميده وتمجيده وليكون داعيا
صادقا الى تسبيحه وتقديسه وتهليله وليكون باعثا ناطقا على تنزيهه وتوحيده و
تجريده فاشهد بانه الذي ليس كمثله شيء وهو السميع البصير وهو على كل
شيء قدير الذي خلق الانسان في احسن تقويم ثم رده الى اسفل السافلين ثم
اماته واقامه في البرزخ الى يوم الدين ثم اعاده للخلود في جنات النعيم او في
دركات الجحيم ابد الابدين والصلوة والسلام على اول العدد وصاحب الابد
طاؤس الكبرياء وحمام الجبروت الذي روحه نسخة الاحدية في اللاهوت و
جسده صورة معاني الملك والملكوت وقلبه خزانة الحي الذي لا يموت و
نقطة دائرة التكوين وفاتحة مصحف التدوين وخاتمة كتاب العلم والايمان
واليقين الذي كان نبيا وادم بين الماء والطين سيد الانبياء والمرسلين
رحمة للعلمين شفيع المذنبين احمد المحمود محمد المقصود صاحب لواء الحمد والمقام المحمود

وَآلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ الْمَعْصُوْمِيْنَ الْعَالِيْنَ الْمُنْذِرِيْنَ الْهُدَاةِ فِي الْعٰلَمِيْنَ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ وَالْحَاسِبِيْنَ فِيْ يَوْمِ الدِّيْنِ لِاَعْمَالِ الْخَلَائِقِ اَجْمَعِيْنَ وَالْقَاسِمِيْنَ لَهُمُ الْعِلِّيِّيْنَ وَالسِّجِّيْنَ صَلٰوةً دَائِمَةً نَامِيَةً عَالِيَةً رَاجِحَةً فَائِحَةً مِنَ الْاَزَلِ اِلَى الْاَبَدِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ ط وها انا ذا اعبده المسمّیٰ المولوی نبی بخش بن ضیاء الدین الجامع لهذه المنقولات والمعقولات رجاء ان یجعلها الله لی ذخیرة لنجات یوم الممات ویوم العرصات وسببا للوصول الی الجنات الخالدات وارجو من الناظرین الکرام دعاء المغفرة لی وللوالدی عند الانتفاع من الله العزیز الغفار ذی الرحمات والسلام علی من اتبع الهدیٰ وبعد فقد قال الله تبارک وتعالی فی کتابه الکریم اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيْهَا اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّهُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ط بشارت بده آن کسانی را که ایمان آوردند وعمل صالح بجا آوردند که جزای ایمان وعمل خوب ایشان باغها هستند بانهرهای جاری پر از میوه‌ها و هرگاه میوهٔ جنت را میخوانند خواهند گفت که این میوه‌ها مانند میوه‌های دنیاوی ما میباشند که ما در مقام دنیا آنها را خورده ایم و همه چیزها در جنت مشابه چیزهای دنیاوی داده خواهند شد و لعد از خوردن ونوشیدن زنهای طاهره و خوش جمال باشان داده خواهند شد وایشان همیشه ابد الآباد در جنت خواهند ماند اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْهُمْ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ ط

تنها فرقه شیعه اثنا عشریه کثرهم الله فی البریة قائل ومعتقد است که در جزای اعمال صالحه خدای منان برای ما جنت جسمانی پر از نعمات گوناگون غیر فانی مهیا فرموده است و فرقه‌های دیگر مثلا طبیعی ودهری مطلقا قائل به جنت نیستند نه جسمانی ونه روحانی زیرا که اینها روح را یک چیزی مخلوق وقائم بالذات نمی دانند میگویند که روح یک کیفیت مزاج است که

که از اجتماع عناصر بر ماده عارض میشود و از تفرق عناصر زائل !!!
و حکماء و فلاسفهٔ قدیم گفته اند که هرگاه ماده و عنصر فناء پذیرفت پس باقی نمی ماند مگر صرف روح
و چون در اصول علم حکمت اعادهٔ معدوم محال است لذا معاد جسمانی هم محال است پس وقت
معاد ارواح ما مانند ملائکه خواهند شد یعنی هیاکل با روحانی و ملکوتی خواهند گردید و هر نوع ملکه
و خصلت که ما در این عالم دنیا تحصیل نموده ایم از همان ملکات متلذذ یا متألم خواهیم شد
زیرا که تحصیل ملکات فاضله و ملکات ردیه فاسده منحصر و موقوف است در عالم عناصر و بس
لذا جنت ایشان صرف تخیلات و توهمات خوب هستند و عذابهای جهنم ایشان تخیلات و توهمات
و شهوات بد هستند چنانچه همین مذهب حکمای اسلام و صوفیای کرام که غیر فرقه شیعهٔ اثناعشریه
هستند اختیار نموده اند مانند بوعلی سینا و امام غزالی و غیرهم پس جمیع آن آیات
و احادیث که الفاظ آنها دلالت دارند بر جنت جسمانی و دوزخ جسمانی تاویل مینمایند
و از وجود جنت جسمانی کلیة انکار میکنند
بلکه قائلین جنت جسمانی و دوزخ جسمانی را احمق و کج فهم میگویند
و فرقهٔ تناسخیه که همه هندوهای هند میباشند و مولوی رومی را هم از ایشان شمرده اند که گفته است
مثل سبزه بارها روئیده ام + هفصد و هفتاد قالب دیده ام !!!
اعتقاد (عقیده) دارند که جزای اعمال صالحه با شکل و صورت انسانی است بقدر مدت و زمانهٔ آن
عمل صالحه و عذابهای اعمال بد با شکل و صورت حیوانی است باندازه و مقدار وقت و ساعت
آن عمل بد ما و بس پس جنت ایشان همین شکل و صورت انسانی است و جهنم ایشان
همین شکل و صورت حیوانی است و بس !!!
و اهل تورات که فرقهٔ یهود میباشند و این تورات موجوده را کتاب حضرت موسی علیه السلام
می نامند جنت ایشان فقط خوشحالی دنیاوی است چنانچه در کتاب احبار یعنی کتاب فقه مسطور است
که اگر شما ای بنی اسرائیل کار خوب بجا آورید من مزارع و باغهای شما را خوب بار آور خواهم
گردانید و دشمنان شما را ذلیل و اگر از احکام تخلف ورزیدید برعکس این خواهم کرد !!!
چنانچه یک بیان مختصر از جنت تورات در سفر پیدائش هم مذکور و مسطور است که اگر ایشان جنت
دارند پس جنت ایشان همان است و بس و آن این است سفر پیدائش باب ۲
آیه ۵ و هیچ نهال صحرا هنوز در زمین نبود و هیچ علف صحرا هنوز نروئیده بود زیرا خداوند خدا

باران برزمین نبارانیده بود و آدمی نبود که کار زمین را بکند و مه از زمین برآمده تمام روی زمین را سیراب
میکرد پس خداوند خدا آدم را از خاک زمین بسرشت و در بینی وی روح حیات دمید و آدم نفس زنده
شد و خداوند خدا باغی در عدن بطرف مشرق غرس نمود و آن آدم را که سرشته بود در آنجا گذاشت
و خداوند خدا هر درخت خوشنما و خوشخوراک را از زمین رویانید و درخت حیات را در وسط باغ و
درخت معرفت نیک و بد را و نهری از عدن بیرون آمد تا باغ را سیراب کند و از آنجا منقسم گشته چهار شعبه شد
نام اول فیشون است که تمام زمین حویله را که در آنجا طلاست احاطه میکند و طلای آن زمین نیکوست
و در آنجا مروارید و سنگ جزع است نام نهر دوم جیحون که تمام زمین کوش را احاطه میکند و نام نهر سیم
حدقل که بطرف شرقی اشور جاریست و نهر چهارم فرات پس خداوند خدا آدم را گرفت و او را در
باغ عدن گذاشت تا کار آنرا بکند و آنرا محافظت نماید و خداوند خدا آدم را امر فرموده گفت از
همه درختان باغ بی ممانعت بخور اما از درخت معرفت نیک و بد زنهار نخوری زیرا روزیکه از آن خوردی
هر آئینه خواهی مرد و خداوند خدا گفت خوب نیست که آدم تنها باشد پس برایش معاونی موافق وی بسازم
و خداوند خدا هر حیوان صحرا و هر پرنده آسمان را و خداوند خدا خوابی گران بر آدم مستولی گردانید تا بخفت
و یکی از دندهایش را گرفت و گوشت در جایش پر کرد و خداوند خدا آن دنده را که از آدم گرفته بود زنی بنا کرد
و وی را نزد آدم آورد و آدم گفت همانا اینست استخوانی از استخوانهایم و گوشتی از گوشتم از این سبب نساء نامیده
شود زیرا که از انسان گرفته شد از این سبب مرد پدر و مادر خود را ترک کرده با زن خویش خواهد پیوست و
یک تن خواهند شد و آدم و زنش هر دو برهنه بودند و خجلت نداشتند باب ۳ سیم و مار از همه حیوانات صحرا
که خداوند خدا ساخته بود هوشیارتر بود و بزن گفت آیا خدا حقیقةً گفته است که از همه درختان باغ نخورید
زن بمار گفت از میوه درختان باغ میخوریم لکن از میوهٔ درختیکه در وسط باغ است خدا گفت از آن مخورید
و آنرا لمس مکنید مبادا بمیرید مار بزن گفت هر آئینه نخواهید مرد بلکه خدا میداند در روزیکه از آن بخورید
چشمان شما باز شود و مانند خدا عارف نیک و بد خواهید بود و چون زن دید که آن درخت برای خوراک
نیکوست و بنظر خوشنما و درختی دلپذیر دانش افزا پس از میوه اش گرفته بخورد و بشوهر خود نیز داد
و او خورد آنگاه چشمان هر دوی ایشان باز شد و فهمیدند که عریانند پس برگهای انجیر بهم دوخته سترها برای
خویشتن ساختند و آواز خداوند خدا را شنیدند که در هنگام وزیدن نسیم نهار در باغ میخرامید و آدم
و زنش خویشتن را از حضور خداوند خدا در میان درختان باغ پنهان کردند و خداوند خدا آدم را ندا درداد
و گفت کجا هستی گفت چون آواز ترا در باغ شنیدم ترسان گشتم زیرا که عریانم پس خود را پنهان کردم گفت که ترا
آگاهانید که عریانی آیا از آن درختی که ترا قدغن کردم که از آن نخوری خوردی آدم گفت این زنیکه قرین من
ساختی وی از میوه درخت بمن داد که خوردم پس خداوند خدا بزن گفت این چه کار است که کردی زن گفت مار
مرا اغوا نمود که خوردم پس خداوند خدا بمار گفت چونکه این کار کردی از جمیع بهایم و از همه حیوانات صحرا

ملعون تر هستی بر شکمت راه خواهی رفت و تمام ایام عمرت خاک خواهی خورد ـــــ و بزن گفت الم و حمل ترا بسیار افزون گردانم با الم فرزندان خواهی زائید و اشتیاق تو بشوهرت خواهد بود و او بر تو حکمرانی خواهد کرد و بآدم گفت چونکه سخن زوجه ات را شنیدی و از آن درخت خوردی که امر فرمودم گفتم از آن نخوری پس بسبب تو زمین ملعون شد و تمام ایام عمرت از آن با رنج خواهی خورد خار و خس نیز برایت خواهد رویانید و سبزهای صحرا خواهی خورد و بعرق پیشانیت نان خواهی خورد تا حینیکه بخاک راجع گردی که از آن گرفته شدی زیرا که تو خاک هستی و بخاک خواهی برگشت ـــــ و خداوند خدا گفت همانا انسان مثل یکی از ما شده است که عارف نیک و بد گردیده اینک مبادا دست خود را دراز کند و از درخت حیات نیز گرفته بخورد و تا ابد زنده ماند !!! پس خداوند خدا او را از باغ عدن بیرون کرد تا کار زمین را که از آن گرفته شده بود بکند پس آدم را بیرون کرد و بطرف شرقی باغ عدن کروبیان را مسکن داد و شمشیر آتش باری را که بهر سو گردش میکرد تا طریق درخت حیات را محافظت کند !!!

چون این جمله تورات که "زیرا که تو خاک هستی و بخاک خواهی برگشت" پس نزد اهل تورات حقیقت انسان محض مجموعه خاک است و چون منحل شد و بخاک برگشت پس چیزی از او باقی نمیماند لذا نزد ایشان روز معاد و جنت و جهنم چیزی نیست و آن چیزهائیکه در کتابهای گمارا یا تالمود که ذکر جهنم وغیره دارند ماخوذ از اهل بابل یا زردشت وغیرهم میباشد =

و چون بعد از حضرت موسی مذهب حضرت عیسی بن مریم است که مبنی است بر چهار اناجیل انجیل متی انجیل مرقس انجیل لوقا و انجیل یوحنا = پس در این اناجیل اربعه بیان خلقت حضرت آدم و جنت آدم مطلقاً نیست !

اما حالا یک انجیل برنابا پیدا شده است که در آن انجیل این بیان خلقت حضرت آدم و جنت آدم بشکل دیگر مذکور و مسطور است که دلالت میکند بر جعلی بودن این تورات و این اناجیل اربعه و از بعضی ابواب آن مترشح میشود که آن کلام حضرت مسیح و اصل انجیل است زیرا که در کلام مجید فرقان حمید از انجیل عیسی و خبر دادن آنحضرت به بعثت حضرت خاتم الانبیا احمد مجتبی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم مذکور است. و آن انجیل عیسوی یک انجیل بوده است نه چهار عدد - پس اگر کسی از عیسویان ایراد بکند که انجیل برنابا درست نیست با ساخت اهل اسلام است پس در جواب او میشود گفت که وقتیکه در سنه ۴۹۲ میلادی جلاسیوس اول بر مسند پاپیت متمکن شد فرمان داد که همین چهار اناجیل مروجه را بخوانند و باقی دیگر اناجیل حرام است خواندن آنها که در میان آنها اسم انجیل برنابا هم مذکور است هر یکی از حواریان حضرت مسیح برای خود یک انجیل درست کرده بودند پس از میان آنها همین چهار را اختیار نمود و برای باقی فتوای حرمت داد و دویست سال قبل از این این انجیل برنابا را از خزینه شاهی ایطالیه در آورده و به زبان انگلیسی یکی از اهل لندن ترجمه نموده چاپ زد پس در میان علماء نصاری شورش پیدا شد

و از آن روز در میان اروپا اختلاف و اعتبار اناجیل اربعه ضعف پیدا کرد اما چون زمانه تحقیق و آزادی بود
نتوانستند که این را معدوم بسازند اما فتوای حرمت دادن و یک انجیل ساخت اهل اسلام شهرت دادند
و حالا که شیرازه مذهب روسیه بهم خورد و کتابهای مذهبی را سوزانیدن شروع نمودند اهل لندن در خزانهٔ شاهی
روسیه دو انجیل قدیم دیدند که یکی از آنها همین انجیل برنابا است و دیگری انجیل برتولوماوس است پس
پس از دولت بولشویکی هر دو را به صد هزار لیره ابتیاع نموده در لندن آورده اند و در کتابخانهٔ بزرگ
خود مانند جواهرات بیش بها نگاه داشته اند ـ لذا این انجیل برنابا از آن اناجیل اصلیه میباشد
اگرچه در بعضی موارد چیزهای خلاف دیانت یافت میشود اما خیلی کم ـ
بهر حال ما آن بیان انجیل برنابا را اینجا درج مینمائیم که اهل بصیرت بدانند که در تورات و اناجیل مروجه چه کارها
کرده اند که اصل حقیقت کلیة مفقود و مخفی شده است اما بفحوای الحق یعلو و لا یعلی علیه و برین که
لیطفئوا نور الله بافواههم واقلامهم والله متم نوره ولو کره المشرکون
حقیقت بر اهل بصیرت شد برمانند شمس نصف النهار روشن است که محافظ و متمم او خود خدای متعال است

( انجیل مقدس برنابا )

۳۹

فصل سی و نهم = آنوقت یوحنا گفت خوش سخن گفتی ای معلم ولیکن ناقص میشود ما را اینکه بشناسیم
چگونه گناه کرد انسان بسبب کبر یسوع جواب داد که چون خدای پاک شیطان را راند و پاک نمود پس
جبرئیل آن مشت از خاک را که شیطان بر او تف انداخته بود آفرید خدای هر چیز زنده را از حیوانات آنکه
می پرند و از آنهائیکه راه میروند و شنا میکنند و زینت داد جهان را بهر آنچه که در او هست پس روزی شیطان
نزدیک دروازه های بهشت رفت پس چون دید گروه اسپان را که گیاه میخورند بآنها خبر داد که هرگاه فراهم شود
این مشت خاک را اینکه او را روانی باشد بآنها سختی خواهد رسید و از اینروی مصلحت آنهاست که آن پارچه از خاک را
پایمال نمایند بطریقیکه بعد ها برای چیزی نیکو نباشد پس اسپان بهیجان درآمدند و شروع کردند بدویدن سختی
بر آن پارچه از خاک که میان زنبقها و گلها افتاده بود پس خدای عطا فرمود از آنجا روحی از برای آن
جزء ناپاک از خاک را که بر آن تف شیطان افتاده بود که آنرا جبرئیل برداشته بود از آن مشت خاک
و خدای آفرید سگ را پس شروع کرد بفریاد نمودن پس اسپان را ترسانید پس گریختند پس خدای عطا نمود
بانسان روان خود را و فرشتگان سرود می نمودند بار خدایا پروردگار ما خجسته باد نام قدوس تو پس چون
آدم برخواست بر قدمهای خود در هوا نوشته دید که مانند آفتاب میدرخشید که نص عین او
لا اله الا الله و محمد رسول الله بوده پس آنوقت آدم دهان خود بگشود

وگفت شکر میکنم ترا ای پروردگار خدای من زیراکه تو تفضل نمودی پس آفریدی مرا ولیکن خواهش دارم از تو که مرا آگاه سازی که معنای اینکلمات محمد رسول الله چیست پس خدای جواب داد مرحبا بتو ای بنده من آدم و براستیکه میگویم بتو که تو اول انسانی که آفریده ام اورا واینکه تو دیدی اورا جز این نیست که او پسر تست آنکه زود است که بیاید بجهان بعد از این بسالهای فراوان واو زود است بشود فرستادهٔ من آنکه از برای او آفریدم همه چیزها را آنکه چون بیاید زود است نور بخشد جهانرا آنکه روان او نهاده شده بود در جلال آسمانی شصت هزار سال پیش از این که بیافرینم چیزیرا پس دعا کرد آدم بسوی خدا که ای پروردگار این نوشته را بمن بخش بر ناخنهای انگشتان دست من پس عطا نمود خدای بانسان اول آن نوشته را بر دو شصت او بر ناخن شصت دست راست آنکه نص اوست لا اله الا الله و بر ناخن شصت دست چپ آنکه نص اوست محمد رسول الله پس بوسید انسان اول با مهر پدری اینکلمات را و مسح نمود چشمان خود را و گفت خجسته باد آنروزیکه زود است در او بیائی بجهان پس چون خدای انسان را تنها دید فرمود خوش نیست اینکه تنها باشد پس از آن او را بخواب کرد و گرفت دنده را از سوی دل و آنجا را پر کرد از گوشت و آفرید از آن دنده حوارا (در حدیث صحیح این است که از بقیه خاک حضرت آدم حوا را خلق فرمود) و او را گردانید زن وی و آن هر دو را آقایان بهشت گردانید و بایشان فرمود بنگرید براستیکه عطا میکنم شما را هر ثمر براکه بخورید از او بجز سیب و گندم پس فرمود حذر کنید از اینکه بخورید چیزیرا از این ثمرها زیراکه شما ناپاک خواهید شد پس نمی پسندم برای شما که در این جای قدس باقی بمانید بلکه خواهم راند شما را بزمین و فرود می آید بشما بدبختی بزرگ .

فصل چهلم

پس چون شیطان این بدانست پاره پاره شد از خشم و حسد پس رفت به نزدیکی دروازهٔ بهشت آنجائیکه پاسبان ماری بود بیمناک که قوائم او مثل قوائم شتر و ناخنهای قدمهای او تیز بودند از هر سو مثل تیغ پس دشمن باو گفت بگذار مرا که داخل بهشت شوم مار جواب داد چگونه تن در دهم ترا بداخل شدن و حال آنکه بتحقیق خدای امر فرموده مرا باینکه برانم ترا از بهشت شیطان گفت مگر نمی بینی چقدر خدای ترا دوست میدارد زیراکه بیرون بهشت ترا بپای داشته که پاسبانی کنی مشتی از خاک را که او انسان است پس هرگاه مرا داخل کنی به بهشت میگردانم ترا سهمناک ترحتی اینکه هر کسی از تو بگریزد پس میروی و اقامت میکنی برحسب ارادهٔ خود مار گفت و چه گونه داخل نمایم ترا در بهشت شیطان گفت تو بزرگی پس دهان خود باز کن پس داخل شوم به شکم تو پس وقتیکه داخل بهشت شدی بگذار مرا به پهلوی این دو مشت از خاک که بتازگی بر روی زمین راه میروند پس کرد مار آنوقت آنرا و شیطان را نهاد به پهلوی حوا زیرا که زوجش آدم خواب بود پس شیطان متمثل شد برای آن زن بصورت فرشتهٔ خوشروی و گفت او را

چه جهت دارد که نمیخورید ازاین سیب و این گندم حوا رجواب داد که خدای ما بما فرموده بدرستیکه اگر ما از آنها بخوریم
ناپاک میشویم و از آنروی ما را از بهشت خواهد راند پس شیطان گفت که اوراست نگفته پس واجب است که
بشناسی که خدای شریر و حسود است و از اینروی متحمل نمیشود که همسران داشته باشد ولیکن او بنده
میسازد هر کسیرا و او جز این نیست که شما را گفته تا که همسران او نشوید ولیکن هرگاه تو و شوهرت
به پند من عمل کنید پس بدرستیکه شما خواهید خورد از این ثمرها چنانچه از غیر آنها میخورید و فروتن نمانید
برای دیگران بلکه خیر و شر را خواهید شناخت مثل خدای و خواهید کرد آنچه را میخواهید زیرا که شما
دو همسر خدای می شوید پس گرفت حوا را آنوقت و خورد از آن ثمرها و چون زوجش بیدار شد
اورا خبر داد بهر آنچه شیطان گفته بود پس برداشت از آنها آنچه را که پیش کرد حوا برای او و خورد
و در بین این که طعام فرود شده بود بیاد آورد سخن خدای را پس از آنجهت خواست که بستاند طعام را پس
دست بگلوی خود نهاد آنجائیکه هر انسان را نشانه است فصل چهل و یکم آنوقت هر دوشان
دانستند که ایشان برهنه بودند پس از آنروی شرم و خجالت کشیدند و برگهای انجیر را گرفتند و جامه برای
عورات خود ساختند پس چون زوال ظهر شد ناگاه خدای بر ایشان ظاهر شد و آدم را ندا کرد فرمود
ای آدم کجائی تو پس جواب داد ای پروردگار پنهان شدم از حضور تو زیرا که من و زن من برهنه ایم پس
بدین سبب حیا میکنیم از اینکه پیش روی تو بیائیم پس خدای فرمود و که از شما بستم بردستمرهای شما را
مگر اینکه شما از آن ثمرها خورده باشید پس بسبب او نجس شده باشید پس ممکن نمیشود حالا برای شما
که بعد از این در بهشت مکث کنید. آدم گفت ای پروردگار بدرستیکه زنیکه بمن عطا فرمودی از من
مطالبه کرد که بخورم پس خوردم از آن آنوقت خدای زن را فرمود چه باعث شد که تو زوج خود را
طعامی مانند این دادی حوا گفت بدرستیکه شیطان مرا فریب داد پس خوردم خدای فرمود چگونه
آن رانده شده اینجا داخل شد حوا گفت بدرستیکه ماری که بر دروازه شمالی بهشت پاسبانی میکند
او را اینجا حاضر ساخت و به پهلوی من گذاشت پس خدای آدم را فرمود باید زمین بعمل تو ملعون باشد
زیرا که تو گوش دادی بحرف زن خود و آن ثمر را خوردی باید زمین بروباند برای تو خس و خار را و باید
بخوری نان را بعرق جبین خود و یاد آور که تو خاکی و بخاک خواهی برگشت و با حوا تکلم نموده فرمود و
توئی آنکه بشیطان گوش دادی و به زوج خود آن طعام دادی پس باید که در تنگ خواهی گردد زیر تسلط مرد
که با تو چون کنیز رفتار کند و بر میداری اولاد را برنج و مشقت و چون مار را خواند آنوقت فرشته میخائیل را
که شمشیر خدای را بر میدارد خواند و فرمود نخست بران این مار بدگوهر را از بهشت و چون بیرون شد
پس قوائم او را قطع کن پس هرگاه بخواهد راه رود واجب میشود که بخزد پس خدای شیطان را بعد از آن
صدا کرد پس آمد خندان پس فرمود او را چون توئی رجیم که فریب دادی اینها را و گردانیدی ایشانرا

ناپاک میخواهم داخل کنی در دهان خود هر نجاستی را که در ایشان و در فرزندان ایشان است هرگاه
از او توبه کنند و مرا براستی عبادت نمایند پس از ایشان بیرون شود آن نجاست پس بگردی خشکم
پرشده از آن پس شیطان فریاد برآورد فریاد سهمناکی و گفت چون تو میخواهی که بگردانی مرا
بدتر از آنچه من برآنم پس بدرستیکه من زود است بگردانم خود را چنانچه می توانم که بشوم
و همه تدابیر ترا نیز بگردانم آنوقت خدای فرمود دور شو ای لعین از حضور من پس شیطان
در رفت پس خدای فرمود به آدم و حواء که سخت میگریستند بیرون بشوید از بهشت
و جهاد کنید با بدنهای خود و مایوس نشوید از رحمت من زیراکه میفرستم فرزند شمارا بنحویکه
ممکن شود ذریه شمارا با و اینکه بردارد شر و فساد شیطان را از جنس بشری زیراکه
زود است عطا کنم رسول خود را که زود است بیاید بهر چیز را از من پس خدای در پرده شد
و راند ایشانرا فرشته میخائیل از فردوس پس چون آدم ملتفت شد دید مکتوبی را
بالای دروازهٔ فردوس لا اله الا الله محمد رسول الله پس آنوقت گریست
و گفت ای فرزند شاید خدای بخواهد که بزودی بیائی و مارا از این بدبختی برهانی = یسوع فرمود
این چنین خطا کردند شیطان و آدم بسبب کبر اما یکی از آنها پس بجهت اینکه انسان را خوار شمرد و اما
دیگری پس بجهت اینکه خواست که بگرداند خود را همسر خدای !!!
پس این است صورت خلقت حضرت آدم و حواء و بهشت آدم و شجره ممنوعه و خطیئه آدم علیه السلام را
اما این افسانه و رمان مال آن کسانی است که ایشان انبیاء و اوصیاء علیهم الصلوة و السلام
معصوم نمی دانند و نوع انبیاء را هم جائز الخطاء و سهو و نسیان مانند یکی از خود می شمارند !!!
هزار هزار حمد میکنیم خدای قدوس ذو الجلال و الاکرام الحنان و المنان را که هدایت فرمود مارا از میان این
گروه کثیر عالم و انعام و الهام فرمود در قلوب مومنین پیروان حضرت امیر المومنین که نوع انبیاء و اوصیاء
معصوم مؤید بروح القدس که منزه و مقدس است از خطاء و نسیان و سهو و عصیان علیهم الصلوة و السلام
لذا قبل از آنکه ما این قصه را بدرستی بیان کنیم و حجاب توهمات و تخیلات را از روی حقیقت این واقعه
برداریم لازم شد که حقیقت نبوة و نبی را بدانیم و بفهمیم زیراکه حضرت آدم خلیفة الله و نبی
بود نه مانند ما ها یک فرد ناس
پس خدای علیم و حکیم کسی را که خلیفه و نبی خود میگرداند اول او را یک روح خاصه مرحمت میفرماید که آن

روح مقدس را رُوحُ الْقُدُسِ میگویند چنانچه خود در مقام خلقت حضرت آدم میفرماید وَإِذَا
نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ یعنی ای جمیع ملائکه وقتیکه من در قالب آدم
از روح مقدس خودم یک جزء بدمم آن وقت آدم را سجده کنید و در خصوص حضرت عیسی بن مریم
علیه السلام میفرماید وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ یعنی عیسی بن مریم را موید و معصوم گردانیدیم
با عطاء روح القدس پس همین روح القدس مدار و ملاک و مناط خلافت و نبوت و امامت
آلهیه میباشد و کسیکه دارای این روح مقدس نیست هرگز هرگز خلیفه و نبی و امام خدای متعال نخواهد شد

و این روح مقدس فی ذاته علیم است صفت علم هیچوقت از او زائل نمی شود علم همیشه هر آن همراه
اوست یعنی نور محض است ابداً تاریک نمی شود! لذا این روح القدس هرگز چیزی را فراموش
نمیکند و نه سهو و نسیان بر او طاری میشود و نه فریب و گول کسی میخورد و نه شیطان او را
گمراه میکند زیراکه اگر نبی و امام را اگر شیطان بتواند گول بزند یا فریب دهد و گمراه نموده او را
وادار کند که مرتکب معاصی خدای متعال گردد آنوقت هیچ قول و فعل نبی و امام قابل اعتماد
و اعتبار نخواهد ماند همه اقوال و اعمال او مشکوک شده بی حقیقت باقی خواهند ماند
و از جهت همین روح القدس نبی و امام معصوم می ماند یعنی باز داشته شده از خطا و نسیان !!
زیراکه همین روح مقدس نبی و امام را همیشه از خطا و نسیان نگاه میدارد - پس کسیکه این روح
قدس را ندارد او معصوم هم نمی شود همه اقوال و افعال او مشکوک و مشتبه هستند هیچکدام
قابل اعتبار و اعتماد نیستند و لو علامه دهر مانند غزالی محی الدین عربی ابن حجر مکی فخر رازی
بوعلی سینا سقراط و افلاطون و غیرهم -
و از جهت همین روح مقدس نوع نبی و امام از نوع بشر علیحده میشود زیراکه شیئیت الاشیاء
بالروح است نه بالصورة و نه بالماده کما بیناه فی مقامه -
زیراکه نوع بشر این روح قدس را ندارد اما انبیاء و اوصیاء علیهم السلام دارند -
لذا ایشان نبی و پیغمبر و امام و خلیفة الله خیلی اعلی و ارفع است از اینکه عمداً یا سهواً از او خطای
سر بزند یا گول و فریب شیطان بخورد
این عقیده مال آن کسانی است که پیغمبر و نبی و امام را مانند خود یک آدم خطاکار و ناسی میدانند

ودرجمیع امور نبی وامام را بر خودشان (نفس) قیاس میکنند زیرا که ایشان از معرفت نبی وامام بی بهره اند وسعی هم نکرده اند که معرفت نبی وامام را تحصیل کنند که خدای علیم میفرماید
ومن یؤت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا پس ایشان مراد از این حکمت حکمت فلاسفه یونان میگیرند وحال آنکه مقصود از این حکمت معرفت نبی وامام است نه چیزی دیگری لذا موت ایشان موت جاهلیت واقع میشود که در زمان اعمال ایشان مانند نامه اعمال زمان جاهلیت یکذره از نیکی نمی بود فقال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم

من مات ولم یعرف امام زمانه مات میتة الجاهلیة !!!

پس اصل حقیقت آن واقعه این است که خلاق عالم هشت رقم بهشت خلق فرموده است که اول وافضل ترین جنات جنات الفردوس است وبعد جنت الماوی وجنت النعیم وجنت عدن بسکون دال که اورا اهل تورات متحرک نموده باغ عَدَن نوشته اند که در (قرب) مقام جده واقع است ودرآن جنات عدن خدای منان چهار نوع از انهار بزرگ خلق فرموده است که اول نهر آب دوم نهر شراب سوم نهر شیر وچهارم نهر عسل مصفی اجاری نموده است وچون در مقام جده وعدن نه چنین باغی است که درآن درخت جنات باشد یا ملائکه با شمشیرهای آتش بار محافظت ادمیان بیند وغیره چیزهای دیگر = لذا آن انهار عَدَن را در تورات با نهار چهارگانه فیشون جیحون حدقل وفرات تبدیل داده اند که چون قصه جعلی است خلاف مشاهده است - پس حقیقة اهل تورات جنات آسمانی را به جنات زمینی تبدیل نموده اند که اصل حقیقت آن قصه مسخ شده مجهول مانده است انشاءالله از این بیان قرآنی واضح خواهد شد - ودر همان جنت عَدن بسکون دال خلاق عالم جمیع انواع واقسام (میوه های) بهشتی را خلق فرموده است ویک درخت از ماکولات دنیاوی هم خلق فرموده است یعنی هرقدر که دراین عالم دنیاوی ومادی اشیای ماکوله واثمار لذیذه میباشند حقائق وجوهریت وماهیت همه اینهارا درآن درخت بشکل میوه های وحبوبات خوش رنگ وبو خلق فرموده است چنانچه میفرماید

وان من شیء الا عندنا خزائنه وماننزله الا بقدر معلوم - یعنی ماکولات دنیاوی وجمیع اشیا نودیگر که در مقام دنیا میباشند خزانه همه اینها در نزد ما است یعنی در جنت عدن با جمیع حقائق وجوهریت وماهیت چیزهای دنیاوی را درجنت عدن در یک درخت خلق فرموده ایم وما هر سال درموسم آن ماکولات ماهیات وجوهریات آنها را باندازه ومقدار معین بدنیا نازل میفرمائیم که

جمیع مزارع و بساتین دنیا ثمر بیاورند (بار دو گردیده) و رزق بندگان حاصل بشود پس اصلیت و جوهریت جمیع انواع حبوب و اثمار از آن باغ عدن نازل میشوند و هر اندازه که حقائق اثمار و حبوب نازل شده اند بهمان مقدار و میزان حبوب و اثمار پیدا می شوند

و این امر وجدانی است که مأکولات دنیاوی چه تاثیر در بدن انسان بروز میدهند وقتیکه انسان میوه خوب لطیف و خوشگوار میخورد قوت بهیمیه شهوانی انسانی بهیجان می آید و مجبوری شود برای جماع یعنی خاصه میوه های دنیا و حبوبات دنیا تولید قوت بهیمیه شهوانی است و همین قوت مدار و مناط توالد و تناسل انسانی است = و این امر هم بدیهی است که نسبت به ماده شی در جوهریت شی قوت و شدت تاثیر زیادی باشد یعنی اگر مغز میوه یک مقدار اثر پیدا میکند آنوقت جوهر همان میوه صد مقدار اثر پیدا خواهد کرد -

پس چون خدای منان حضرت آدم را (برروی زمین) خلق فرمود پس از غایت مهربانی و بخشایش از روی زمین در بهشت برین عدن برد که حضرت آدم میوه های گوناگون جنت بخورد و تماشای قدرت خدای منان را نماید و حمد و شکر بجا بیارد پس اول بحضرت آدم و حوا حالی کرد که به بینید ای آدم و حوا، این شجره که در وسط باغ است و میوه های گوناگون دارد و خوشهای [illegible] خوش رنگ و جور بجور است این ها جوهریت مأکولات دنیاوی هستند و مولد قوت بهیمی هستند و باعث توالد و تناسل هستند - پس اگر شما میخواهید که همیشه در این بهشت عدن بوده باشید پس از خوردن میوه آن درخت پرهیز کنید زیراکه همان وقتیکه خوردید مجبور می شوید برای جماع و [illegible] و توالد و تناسل و چون من جنت را جای توالد و تناسل قرار نداده ام جای توالد و تناسل مقام دنیا را قرار داده ام پس آنوقت شما از این مقام اعلی تنزل کرده بمقام دنیا خواهید رفت فتکونا من الظالمین و معنی ظلم وضع الشئ من مقام عال فی مقام سافل چیزی را از مقام اعلی برداشته بمقام ادنی گذاشتن است -

اینجا از وسوسه شیطانی یک ایراد ممکن است = که چون جنت عدن محل و مقام استعمال قوای شهوانی نیست و برای همین خدای متعال حضرت آدم و حوا را بیرون کرد — پس بعد از حساب و کتاب در روز محشر چون اهل جنت در جنت عدن داخل خواهند شد پس چطور از جمیع اثمار و حور و قصور و مآکل و مشارب

متلذذ و بهره ور خواهند گردید و قتیکه جنات عدن مقام و محل شهوت رانی نیست ؟
پس جوابش این است که آنوقت در صلب حضرت آدم همه ذریت آنحضرت پنهان و مخفی بودند
و پیدائش آنها را خلاق عالم جهت ارائه قدرت کامله خود موقوف و منوط فرموده بود بر مجامعت
و بعد از حساب و کتاب که مردم در جنت داخل خواهند شد در صلب ایشان ذریت ایشان نیستند
همه اصلاب و ارحام اهل جنت از ذریت آنها خالی و فارغ اند پس هر قدر که مجامعت میکنند نطفه
بسته نخواهد شد زیرا که نه در صلب زوج استعداد بستن نطفه است نه در رحم زوجه استعداد
قبولیت نطفه باقی است آنوقت خلاق عالم ماده منویه را جوهریت عطر گل خواهد بخشید
که از صلب مرد مانند خوشبو خارج خواهد شد و بس و لذت جماع صد مرتبه از لذت جماع دنیاوی
اضافه خواهد شد زیرا که قوت تاثیر در جوهریت از ماده بیشتر است کما هو المشاهد !!!

و جواب دیگر این است که آنوقت این عالم فنا کرده میشود یا تبدیل داده خواهد شد بعالم آخرت پس
آنوقت برای بنی آدم و بنی جان صرف دو مقام خواهند بود یا جنت یا جهنم نه جای سوم که آنجا فرستاده
بشوند اما این جواب چندان واضح و مشعر بر حقیقت نیست صرف برای بهت زدن منکر کفایت میکند !

بهر حال بعد از خلق حضرت آدم ع جمیع ملائکه و سجان ملأ اعلی را امر فرمود که چون من در قالب آدم روح
مقدس خود را بدمم جمیع شماها بدون عالین برای تعظیم آن روح مقدس من سجده کنید فسجد
الملائکه کلهم اجمعون الا ابلیس وکان من الجن ففسق عن امر ربه فابی
واستکبر وکان من الکافرین فی عالم الامر حین امتحن الله جمیع ارواح
المخلوقات پس جمیع ملائکه آدم را سجده نمودند مگر ابلیس که از فرقه بنی جان بود مخالفت امر
پروردگار کرد و از سجده کردن گردن پیچید زیرا که در مرحله اولی امتحان هم کافر بوده -
و چون خدای متعال خواست که تکبر شیطان را بر جمیع مخلوقات آشکار بفرماید پرسید ای ابلیس تو چرا
آدم را سجده نکردی استکبرت ام کنت من العالین علیهم السلام گفت از عالین نبودم
اما از این مشت خاک افضل و برتر هستم خلقتنی من نار و خلقته من طین پس فرمود
خدای قهار فاخرج منها فانک رجیم بیرون بشو از بهشت من که تو ملعون هستی
پس شیطان از بهشت عدن اخراج شد و حضرت آدم و حوا در آنجا بودند و از انواع اطعمه و اشربه

و فواکه متنعم و متلذذ بودند = پس شیطان رجیم در فکر افتاد که هر طور که ممکن بشود آدم را هم
از جنت بیرون کند و نبود صورت دیگری برای اخراج آدم از جنت مگر خوردن همان ثمره
شجره دنیاوی که از خوردن او خدای منان ایشان را منع فرموده است و حکمتش هم بیان
نموده پس این امر خیلی مهم و مشکل است جز سعی باید کرد هر چه بشود پس رفت مرتبه اول پیش
حضرت حوا و برای اینکه میدانست که حوا دارای روح القدس نیست او را میشود گول زد و فریب
داد پس گفت ای حوا عبادت و طاعت شماها را خدای را خیلی خوش آمده لذا حالا برای شما
خوردن میوه آن درخت را مباح گردانیده است پس بدون ترس آن میوه را بخورید که من
صلاح اندیش شماها هستم حضرت حوا با آن عقل انسانی که از عقل و فکر شیطانی هزارجها بهتر و افضل
است فرمودند ای ابلیس تو دروغ میگوئی خدای منان ما را بالمشافهه امر فرموده که از آن نخوریم
پس اگر مباح میکرد ما را خبر میداد برو گم شو که تو دشمن مائی پس شیطان از حضرت حوا مایوس شده
بیرون رفت ـــــ پس حضرت حوا این مکالمه ابلیس را بحضرت آدم نقل نمود حضرت آدم گفت
خوب کردی مبادا بحرف آن ملعون گوش دهی که او دشمن ماست

پس بعد بیکدفعه پیش حضرت آدم علیه السلام رفت و خندان و شادان گفت ای آدم خلیفة الله عبادت
و طاعت و عجز و انکساری شماها خدای را خیلی پسندیده آمد لذا حالا برای شما آن میوه ها را
مباح فرموده است و چون من خیراندیش شماها هستم میدانم که اگر شما از میوه آن درخت خوردید پس مالک خواهید گردید
و عالم علم ماکان و مایکون خواهی شد و نیز حیوة جاودانی خواهی یافت که خاصیت میوه آن درخت
همین است که گفتم بخورید و تصدیق قول من بنمائید حضرت آدم تبسم نمود و گفت -
گم شو ای لعین دشمن ما بر خدای منان افترا می بندی و از من اظهار دوستی میکنی و خود را خیراندیش
ما میگوئی - اگر آن درخت آن خوبیها را میداشت که تو میگوئی هرگز هرگز خدای منان و مهربان
از ما باز نمی داشت او تعالی شانه بر ما از تو بیشتر رحیم و مهربان است هیچ خیر و خوبی را که
در این جنت است از ما باز نداشته است ـــ ای ابلیس این چه عقل است که تو داری آیا از خوردن ثمره
شجر که نبات است انسان ملک میشود بدون امر و خلق خالق الاشیاء و از خوردن میوه درخت
حیوة جاودانی بدون اذن پروردگار می یابد این قسم دروغ است که تو میگوئی برو گم شو ای
مردود بارگاه قدس و جلال ذوالجلال والاکرام آنوقت آن لعین خیلی مایوس و پر غضب شده بیرون
آمد اما حالا فکر خود را نیز جولان داد که چه کار بکند که آدم خودش مجبور بشود برای خوردن آن میوه
پس چند مدت بود این فکر اندیشید که آدم را قسم بدهد باسم جلاله ذات ذوالجلال والاکرام که

که آنوقت آدم برای تعظیم اسم مقدس جلالیه ذات ذوالجلال والاکرام مجبور خواهد شد که بخورد پس
خندان و فرحان و شادان دوان دوان آمد نزد حضرت آدم و گفت ای آدم خلیفة
الله من ترا قسم میدهم باسم مقدس جلالیه ذات ذوالجلال والاکرام که حرف مرا
باور کن که حالا میوه آن درخت برای شما مباح شده است چنانکه خدای متعال اخبار میفرماید
وقاسمهما انی لکما لمن الناصحین وقسم داد آدم و حوا را باسم مقدس
خدای ذوالجلال والاکرام و گفت که من البته خیر اندیش شما ها هستیم حالا اختیار بدست شما است
خواه برای مراعات عظمت و جلال الهی بخورید یا نخورید بهر حال من ناصح شما هستم
پس آنوقت حضرت آدم سرش را پائین انداخت و فرمود ای ملعون آخر ما را مجبور ساختی که
آن ثمره درخت منهیه را بخوریم که واز جنت خارج بشویم زیرا که اگر نمی خورم و تو حالا مرا
قسم داده باسم جلالیه مقدسه ذات ذوالجلال والاکرام پس تعظیم و حرمت اسم مقدس جلال
الهی را حقیر شمرده ام لذا ظلم بر نفس حقیر و فانی خود می پسندم ذلت و رسوائی را
بر خود گوارا خواهم کرد لکن تعظیم و تکریم و حرمت اسم مبارک ذات ذوالجلال والاکرام را حقیر
نخواهم شمرد که گناه من بمقابله عظمت پروردگار من چیزی نیست او غفور و رحیم است
گناه مرا خواهد آمرزید و مرا العبد ذلت و رسوائی گناه دوبارا در این مقام قدس و جلال خواهد
آورد اما اگر حرمت و عظمت کبریائی او را حقیر شمارم پس جبران او محال است
بیارای حوا بر میوه آن درخت را که بتعظیم اسم پروردگار خود به خوشحالی بخوریم و بعد هر
بلا که بر سر ما نازل شود متحمل شویم پس حضرت حوا رفت و میوه شجره منهیه را آورد پس
هر دو بخوشحالی خوردند و شیطان خندان از نزد ایشان فرار کرد
چنانچه مسئله شرعی هم همین طور است که اگر کسی برای اثبات صداقت خود قسم بخورد لعظمت
و جلال الهیه باید او را تصدیق بنمایند برای تعظیم و احترام عظمت و جلال الهیه اگر چه آن
شخص دروغ گفته است تا که عظمت و جلال اسم مقدس ذات ذوالجلال والاکرام برقرار بماند
نباید لعظمت و جلال الهیه حقیر شمرده بشود = برای همین حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
فرموده است که به سبب قسم دادن شیطان لعظمت و جلال الهیه حضرت آدم مجبور شد که آن ثمره منهیه را

بخورد زیرا که اگر نمی خورد پس عظمت و جلال الهیه را خوار و حقیر شمرده بود که از شان نبوة و خلافت
بدترین گناه است و نه صرف حضرت آدم بلکه هر پیغمبری می بود او را لازم بود که بخورد تا احترام پروردگار
خود را نگاه بدارد حتی اینکه اگر من هم بجای آدم ع می بودم البته میخوردم و عظمت و جلال اسم مقدس
ذات اقدس الهیه را نگاه میداشتم صلی الله علیه و آله وسلم

حالا باقی ماندند آن آیات قرآنیه که از ظواهر الفاظ شان بنظر می آید که واقعاً حضرت آدم علیه
با وجود بودن پیغمبر در فریب و تزویر شیطان مبتلا شده = پس معانی آن الفاظ همان هستند
که حضرت امیر المومنین امام مبین علیه السلام بیان فرموده =

پس معنی لفظ زلّه این است که در راه مستقیم کسی گل خزنده گذاشتن که بیفتد = نه گمراه شدن
و معنی لفظ نسیٔ ترک کردن است نه فراموش و سهو کردن
و معنی لفظ عصی اراده خود را بسمت دیگر گردانیدن است نه خطا کردن
و معنی لفظ غوی به مطلوب خود نرسیدن است نه گمراه شدن

مانند مفسرین اهل اسلام - کاتبان تورات و اناجیل هم هرچه در فکر ناقص شان آمده نوشته اند
حالا معلوم نمی شود که فرمایشات انبیاء علیهم السلام چه بوده اند و کاتبان تورات و اناجیل چه
کمی و بیشی نموده اند که کلام الهی و فرمایشات انبیاء علیهم السلام مانند کلام یک شخص مخبوط الحواس
باقی مانده اند لذا عذاب اینها از عذاب ابلیس شدیدتر خواهد شد که فرمایشات حضرت حق
و کلام پاک انبیاء و مرسلین را مسخ نموده اند اللهم احفظنا من شرور انفسنا فان النفس

لاماره بالسوء !
الاما رحم ربی

در اناجیل اربعه[٤] مروجه هیچ خبر از بهشت و دوزخ مذکور نیست اما در مکاشفه یوحنا که آن
مکاشفات را در محبس خود در جزیره پطموس بعمر صد و پنج ساله خود نوشته است
یک بیان مجمل در موضوع بهشت و دوزخ مذکور است که آنرا ما اینجا مذکور میسازیم که
طالبان بهشت بدانند که بهشت و دوزخ نصارای این زمان چیست که برای تحصیل او نصاری
این زمان عبادت خدا میکنند = باب ٤ مکاشفه یوحنا بعد از این دیدم که ناگاه دروازه آسمان باز شده
است و آن آواز اول را که شنیده بودم که چون کرنا با من سخن میگفت دیگر بار میگوید باینجا صعود نما —

تا اموری را که بعد از این باید واقع شود بتو بنمایم فی الفور در روح شدم و دیدم که تختی در آسمان قائم است
و بر آن تخت نشیننده‌ٔ و آن نشیننده در صورت مانند سنگ یشم و عقیق است و قوس قزحی در گرد تخت که
بمنظر شباهت بزمرد دارد و گرداگرد تخت بیست و چهار تخت است و بر آن تختها بیست و چهار پیر که جامه
سفید در بر دارند نشسته دیدم و بر سر ایشان تاجهای زرین و از تخت برقها و صداها و رعدها بر میآید و هفت
چراغ آتشین پیش تخت افروخته که هفت روح خدا میباشند و در پیش تخت دریائی از شیشه مانند بلور
و در میان تخت و گرداگرد تخت چهار حیوان که از پیش و پس بچشمان پر هستند و حیوان اول مانند شیر بود
و حیوان دوم مانند گوساله و حیوان سیم صورتی مانند انسان داشت و حیوان چهارم مانند عقاب پرنده و آن چهار
حیوان که هر یکی از آنها شش بال دارد گرداگرد و درون بچشمان پر هستند و شبانه روز باز نمی ایستند از گفتن قدوس
قدوس قدوس خداوند خدای قادر مطلق که بود و هست و میآید و چون آن حیوانات جلال و تکریم و سپاس بآن
تخت نشینی که تا ابد الآباد زنده است میخوانند آنگاه آن بیست و چهار پیر می افتند در حضور آن تخت نشین و
او را که تا ابد الآباد زنده است عبادت میکنند و تاجهای خود را پیش تخت انداخته میگویند ای خداوند مستحق که
جلال و اکرام و قوت را بیابی زیرا که تو همه موجودات را آفریده‌ٔ و محض اراده تو بودند و آفریده شدند !!!

(مقصود از این چهار ملک که دور عرش اعظم میباشند آنها هستند که برای بنی نوع خود شفاعت رزق و عمر و سلامتی میکنند چنانچه در
احادیث مذکور است) (و از آن تخت نشین حضرت محبوب رب العلمین مقصود است) باب ۵ و دیدم بر دست راست تخت نشین
کتابی که مکتوب است از درون و بیرون و مختوم بهفت مهر و فرشته قوی را دیدم که بآواز بلند ندا میکند که کیست مستحق
اینکه کتاب را بگشاید و مهرهایش را بردارد و هیچکس در آسمان و در زمین و در زیر زمین نتوانست آن کتاب را باز کند یا بر آن
نظر کند و من بشدت میگریستم زیرا هیچکس که شایسته گشودن کتاب یا خواندن آن یا نظر کردن بر آن باشد یافت
نشد و یکی از پیران بمن میگوید گریان مباش اینک آن شیری که از سبط یهودا و ریشه داود است غالب آمده است
تا کتاب و هفت مهرش را بگشاید (این عبارت خط کشیده الحاقی است زیرا که آن کسیکه مهر کتاب را خواهد گشاد آن بره مذبوح
است نه شیر سبط یهودا که مقصودشان مسیح مصلوب است و صاحب عقل میداند که در میان بره مذبوح [سید الشهداء] و شیر [عیسی] مصلوب هیچ
مناسبت نیست)

و دیدم در میان تخت و چهار حیوان و در وسط پیران بره‌ٔ چون ذبح شده ایستاده است و هفت شاخ و هفت چشم
دارد که هفت روح خدا اینند که بتمامی جهان فرستاده میشوند پس آمد و کتاب را از دست راست تخت نشین گرفته است
و چون کتاب را گرفت آن چهار حیوان و بیست و چهار پیران بحضور بره افتادند و هر یکی از ایشان بربطی و کاسهای
زرین پر از بخور داوند که دعاهای مقدسین است و سرودی جدید میسرایند (این عبارت خط کشیده الحاقی است موافق رسم بیت المقد
و میگویند مستحق گرفتن کتاب و گشودن مهرهایش هستی زیرا که ذبح شدی و مردمان را برای خدا بخون خود
از هر قبیله و زبان و قوم و امت خریدی و ایشانرا برای خدای ما پادشاهان و کهنه ساختی و بر زمین سلطنت

خواهند کرد - و دیدم و شنیدم صدای فرشتگان بسیار را که گرداگرد تخت و حیوانات و پیران بودند و عدد ایشان کرورها کرور و هزاران هزار بود که با آواز بلند میگویند مستحق است برّهٔ ذبح شده که قوت و دولت و حکمت و توانائی و اکرام و جلال و برکت را بیابد و هر مخلوقیکه در آسمان و بر زمین و زیر زمین و در دریاست و آنچه در آنها میباشند شنیدم که میگویند تخت نشین و برّه را برکت و تکریم و جلال و توانائی باد تا ابدالآباد و چهار حیوان گفتند آمین و آن پیران بروی درافتادند و سجده نمودند !!! اللهم صل علی محمد و آل محمد

( باب ۷ هفتم از آیه ۹ نهم )

و بعد از این دیدم که اینک گروهی عظیم که هیچکس ایشانرا نتواند شمرد از هر امت و قبیله و قوم و زبان در پیش تخت و در حضور برّه بجامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های نخل بدست گرفته ایستاده‌اند و با آواز بلند ندا کرده میگویند نجات خدای ما را که بر تخت نشسته است و برّه راست (این بیابان میدان محشر قیامت است که حضرت خاتم الانبیاء و حضرت سید الشهداء بر عرش اعظم خواهند نشست و گنهگاران جمیع اقوام دنیا که شیعه و عزادار حضرت سید الشهداء بوده‌اند در جلو عرش با لباس نورانی و با گلدسته ریحانی ایستاده خواهند کرد اللهم اجعلنی منهم فانک لاتسئل عما تفعل ) و جمیع فرشتگان در گرد تخت و پیران و چهار حیوان ایستاده بودند و در پیش تخت بروی درافتاده خدا را سجده کردند و گفتند آمین برکت و جلال و حکمت و حمد و اکرام و قوت و توانائی خدای ما را باد تا ابدالآباد آمین و یکی از پیران متوجه شده بمن گفت این سفیدپوشان کیانند و از کجا آمده‌اند من او را گفتم خداوندا تو میدانی مرا گفت ایشان کسانی میباشند که از عذاب سخت بیرون می آیند و لباس خود را بخون برّه شست و شو کرده سفید نموده‌اند از این جهت پیش روی تخت خدایند و شبانه روز در هیکل او وی را خدمت و عبادت میکنند و آن تخت نشین خیمهٔ خود را بر ایشان برپا خواهد داشت و دیگر هرگز گرسنه و تشنه (مانند روز عاشورا) نخواهند شد و آفتاب و هیچ گرما بر ایشان نخواهد رسید زیرا برّه که در میان تخت (عرش اعظم) است شبان ایشان خواهد بود و بچشمه‌های آب حیات ایشانرا رهنمائی خواهد نمود و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد کرد (زیرا که خیلی در مجالس گریه کرده‌اند (از مجالس گریه کرده‌اند ۱۵))

( باب ۱۹ نوزدهم )

و بعد از آن شنیدم چون آوازی بلند از گروهی کثیر در آسمان که میگفتند هللویاه (لا اله الا الله) نجات و جلال و اکرام و قوت از آن خدای ماست زیرا که احکام او راست و عدل است چونکه داوری نمود بر فاحشه بزرگ که جهان را بزنای خود فاسد میگردانید (یعنی خانواده بنی امیه و بنی العباس) و انتقام خون بندگان خود را از دست او کشید و بار دیگر گفتند هللویاه و دودش تا ابدالآباد بالا میرود و آن بیست و چهار پیر و چهار حیوان بروی افتاده خدائی را که بر تخت نشسته است سجده نمودند و گفتند آمین هللویاه و آوازی از تخت بیرون آمده گفت حمد نمائید خدای ما را ای تمامی بندگان او و ترسندگان او چه کبیر و چه صغیر

و شنیدم چون آواز جمعی کثیر و چون آواز آبهای فراوان و چون آواز رعدهای شدید که میگفتند هللویاه زیرا خداوند خدای ما قادر مطلق سلطنت گرفته است شادی و وجد نمائیم و او را تمجید کنیم زیرا که نکاح بره رسیده است و عروس او (جنت) خود را حاضر ساخته است و باو داده شده که بکتان پاک و روشن نورانی خود را بپوشاند زیرا که آن کتان عدالتهای مقدسین است و مرا گفت که بنویس خوشا بحال آنانیکه به بزم نکاح بره دعوت شده اند (اللهم اجعلنی منهم) و نیز مرا گفت که این است کلام راست خدا — و دیدم آسمان را گشوده و ناگاه اسبی سفید که سوارش امین و حق نام دارد و بعدل داوری و جنگ مینماید و چشمانش چون شعله آتش و بر سرش افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچکس آنرا نمیداند ~~[illegible]~~ (مقصود از این سوار حضرت قائم آل محمد طالب ثار شهیدان کربلا است علیه السلام) و جامهٔ خون آلود (پیراهن صدپاره سید الشهداء) در بر دارد و نام او را کلمه خدا میخوانند و لشکرهائیکه در آسمان اند بر اسبهای سفید و بکتان سفید و پاک ملبس از عقب او می آیند و از دهانش شمشیری تیز بیرون میآید تا بآن امتها را بزند و آنها را بعصای آهنین حکمرانی خواهد نمود (در زمان رجعت) و او چرخشت خمر غضب و خشم خدای قادر مطلق را زیر پای خود می افشرد (یعنی آنحضرت مظهر قهر و غضب الهیه است) و بر لباس و ران او نامی مرقوم است یعنی پادشاه پادشاهان و رَبُّ الأرْبَاب (علیه الصلوة والسلام) (باز از القاب امیر المومنین) و دیدم فرشته را در آفتاب ایستاده که بآواز بلند تمامی مرغانرا که در آسمان پرواز میکنند ندا کرده میگوید بیائید و بجهت ضیافت عظیم خدا فراهم شوید تا بخورید گوشت پادشاهان و گوشت سپه سالاران و گوشت جباران و گوشت اسبها و سواران آنها و گوشت همگنان را چه آزاد و چه غلام و چه صغیر و چه کبیر – و دیدم وحش و پادشاهان زمین و لشکرهای ایشان را که جمع شده بودند تا با اسب سوار و لشکر او جنگ کنند و وحش گرفتار شد و نبی کاذب با وی که پیش او معجزات ظاهر میکرد تا بآنها کسانرا که نشان وحش را دارند و صورت او را می پرستند گمراه کند. این هر دو زنده بدریاچه آتش افروخته شده بکبریت انداخته شدند و باقیان بشمشیریکه از دهان اسب سوار بیرون می آید کشته شدند و تمامی مرغان هوا از گوشتهای ایشان سیر گردیدند!

## ( باب ۲۰ بیستم )

و دیدم فرشته را که از آسمان نازل میشود و کلید هاویه را دارد و زنجیری بزرگ بر دست وی است و اژدها یعنی مار قدیم را که ابلیس و شیطان میباشد گرفتار کرده او را تا مدت هزار سال در بند نهاد و او را بهاویه انداخت و در را بر او بسته مهر کرد تا امتها را دیگر گمراه نکند تا مدت هزار سال بانجام رسد و بعد از آن می باید اندکی خلاصی یابد و تختها دیدم و بر آنها نشستند و بایشان حکومت داده شد و دیدم نفوس آنانیرا که ~~[illegible]~~ بجهت شهادت عیسی و کلام خدا سر بریده شدند و آنانیرا که وحش و صورتش را پرستش نکردند و نشان او را بر پیشانی و دست خود نپذیرفتند که زنده شدند و با مسیح هزار سال سلطنت کردند و سائر مردگان زنده نشدند تا هزار سال باتمام رسید این است قیامت اول خوشحال و مقدس است کسیکه از قیامت اول قسمتی دارد بر اینها موت ثانی تسلط ندارد بلکه کاهنان خدا و مسیح خواهند بود و هزار سال با او سلطنت خواهند کرد و چون هزار سال بانجام رسد شیطان از زندان خود خلاصی خواهد یافت تا بیرون رود و امتهائیرا

که در چهار زاویه جهان اند یعنی جوج و ماجوج را گمراه کند و ایشانرا بجهت جنگ فراهم آورد که عدد ایشان چون ریگ دریاست و بر عرصه جهان بر آمده لشکرگاه مقدسین و شهر محبوب را محاصره کردند پس آتش از جانب خدا از آسمان فرو ریخته ایشانرا بلعید و ابلیس که ایشانرا اگمراه میکند بدریاچه آتش و کبریت انداخته شد جائیکه وحش و نبی کاذب هستند و ایشان تا ابد الآباد شبانه روز عذاب خواهند کشید

و دیدم که تختی بزرگ سفید و کسی را بر آن نشسته که از روی وی آسمان و زمین گریخت و برای آنها جائی یافت نشد و مردگان را خورد و بزرگ دیدم که پیش تخت ایستاده بودند و دفترها را گشودند پس دفتری دیگر گشوده شد که دفتر حیات است و بر مردگان داوری شد بحسب اعمال ایشان از آنچه در دفترها مکتوب است و دریا مردگانیرا که در آن بودند باز داد و موت و عالم اموات مردگانیرا که در آنها بودند باز دادند و هر یکی بحسب اعمالش حکم یافت و موت و عالم اموات بدریاچه آتش انداخته شدند اینست موت ثانی یعنی دریاچه آتش و هر که در دفتر حیات مکتوب یافت نشد بدریاچه آتش افگنده گردید !!!

## ( باب بیست و یکم )

و دیدم آسمانی جدید و زمینی جدید چونکه آسمان اول و زمین اول درگذشتند و دریا دیگر نمی باشد و شهر مقدس اورشلیم جدید را دیدم که از جانب خدا از آسمان نازل میشود حاضر شده چون عروسی که برای شوهر خود آراسته است و آوازی بلند از آسمان شنیدم که میگفت اینک خیمه خدا با آدمیان است و با ایشان ساکن خواهد بود و ایشان قومهای او خواهند بود و خود خدا با ایشان خواهد بود و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد کرد و بعد از آن موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد دیگر رو نخواهد نمود زیراکه چیزهای اول درگذشت و آن تخت نشین گفت الحال همه چیز را نو میسازم و گفت بنویس زیراکه این کلام امین و راست است باز مرا گفت تمام شد من الف و یا و ابتدا و انتها هستم من بهر که تشنه باشد از چشمه آب حیات مفت خواهم داد و هر که غالب آید وارث همه چیز خواهد شد و او را خدا خواهم بود و او مرا پسر خواهد بود لکن ترسندگان و بی ایمانان و خبیثان و قاتلان و زانیان و جادوگران و بت پرستان و جمیع دروغ گویان نصیب ایشان در دریاچه افروخته شده با آتش و کبریت خواهد بود این است موت ثانی

و یکی از آن هفت فرشته که هفت پیاله پر از هفت بلای آخرین را دارند آمد و مرا مخاطب ساخته گفت بیا تا عروس منکوحه بره را بتو نشان دهم آنگاه مرا در روح بکوهی بزرگ بلند برد و شهر مقدس اورشلیم را بمن نمود که از آسمان از جانب خدا نازل میشود و جلال خدا را دارد ~~و دوازده دروازه~~ و نورش مانند جواهر گرانبها چون یشم بلورین و دیواری بزرگ و بلند دارد و دوازده دروازه دارد و بر سر دروازها دوازده فرشته و اسمها بر ایشان مرقوم است که نامهای دوازده سبط بنی اسرائیل باشد از مشرق سه دروازه و از شمال سه دروازه و از جنوب سه دروازه و از مغرب سه دروازه و دیوار شهر دوازده اساس دارد و بر آنها دوازده اسم دوازده رسول بره است و آن کس که با من تکلم میکرد نی طلائی داشت تا شهر و دروازه هایش را و دیوارهایش را بپیماید و شهر مربع است که طول و عرضش مساوی است و شهر را با آن نی پیموده دوازده هزار تیر پرتاب یافت و طول و عرض و بلندیش

برابر است و دیوارش را صد و چهل و چهار ذراع پیمود موافق ذراع انسان یعنی فرشته و بنای دیوار آن از یشم بود و شهر از زر خالص چون شیشه مصفی بود و بنیاد دیوار شهر بهر نوع جواهر گرانبها مزین بود که بنیاد اول یشم و دوم یاقوت کبود و سیم عقیق سفید و چهارم زمرد و پنجم جزع عقیقی و ششم عقیق و هفتم زبرجد و هشتم زمرد سلقی و نهم طوپاز و دهم عقیق اخضر و یازدهم آسمان جونی و دوازدهم یاقوت بود

و دوازده دروازه دوازده مروارید بود هر دروازه از یک مروارید و شارع عام شهر از زر خالص چون شیشه شفاف و در آن هیچ قدس ندیدم زیرا خداوند خدای قادر مطلق و بره[۴] قدس آن است و شهر احتیاج ندارد که آفتاب یا ماه آنرا روشنائی دهد زیرا که جلال خدا آنرا منور میسازد و چراغش بره[۴] است و امتها در نورش سالک خواهند بود و پادشاهان جهان جلال و اکرام خود را با آن خواهند در آورد و دروازه هایش در روز بسته نخواهد بود زیرا که شب در آنجا نخواهد بود و جلال و عزت امتها را با آن داخل خواهند ساخت و چیزی ناپاک یا کسیکه مرتکب عمل زشت یا دروغ شود هرگز داخل آن نخواهد شد مگر آنانیکه در دفتر حیات بره[۴] مکتوب اند (یعنی عزاداران حضرت سید الشهداء علیه السلام با وجود این اعمال زشت داخل خواهند شد)

( باب ٢٢ بیست و دوم )

و نهری از آب حیات بمن نشان داد که درخشنده بود مانند بلور و از تخت خدا[۳] و بره[۴] جاری میشود و در وسط شارع عام آن و بر هر دو کناره نهر درخت حیات را که دوازده میوه میآورد یعنی هر ماه میوهٔ خود را میدهد و برگهای آن درخت برای شفای امتها میباشند (یعنی شیعیان ایشان شفاء امتهای عالم هستند)

و دیگر هیچ لعنت نخواهد بود و تخت خدا[۳] و بره[۴] در آن خواهد بود و بندگانش او را عبادت خواهند نمود و چهره او را خواهند دید و اسم وی بر پیشانی ایشان خواهد بود و دیگر شب نخواهد بود و احتیاج بچراغ و نور آفتاب ندارند زیرا خداوند خدا بر ایشان روشنائی میبخشد و تا ابد الاباد سلطنت خواهند کرد - و مرا گفت این کلام امین و راست است و خداوند خدای ارواح انبیا فرشته خود را فرستاد تا بندگان خود را آنچه را که زود می باید واقع شود نشان دهد و اینک بزودی میآیم خوشا بحال کسیکه کلام نبوت این کتاب را نگاه دارد و من یوحنا این امور را شنیدم و دیدم و چون شنیدم و دیدم افتادم تا پیش پایهای آن فرشته که این امور را بمن نشان داد سجده کنم او مرا گفت زنهار نکنی زیرا که هم خدمت با تو هستم و با انبیا یعنی برادرانت و با آنانیکه کلام این کتاب را نگاه دارند خدا را سجده کن و مرا گفت کلام نبوت این کتاب را مهر مکن زیرا که وقت نزدیک است هر که ظالم است باز ظلم کند و هر که خبیث است باز خبیث بماند و هر که عادل است باز عدالت کند و هر که مقدس است باز مقدس بشود و اینک بزودی می آیم و اجرت من با من است

تا هر کسی را بحسب اعمالش جزا دهم من الف و یا و ابتدا و انتها و اول و آخر هستم خوشا بحال آنانیکه رختهای خود را میشویند تا بر درخت حیات اقتدار یابند و بدروازه های شهر در آیند زیرا که سگان و جادوگران و زانیان و قاتلان و بت پرستان و هر که دروغ را دوست دارد و بعمل آورد بیرون می باشد من عیسی فرشته خود را فرستادم تا شما را در کلیساها بدین امور شهادت دهم من ریشه و نسل داود و ستاره صبح درخشنده صبح هستم و روح و عروس میگویند بیا و هر که میشنود بگوید بیا و هر که تشنه باشد بیاید و هر که خواهش دارد از آب حیات بی قیمت بگیرد زیرا هر کس را که کلام نبوت این کتاب را بشنود شهادت میدهم که اگر کسی بر آنها بیفزاید خدا بلاهای مکتوب در این کتاب را بروی خواهد افزود و هرگاه کسی از کلام این نبوت چیزی کم کند خدا نصیب او را از درخت حیات و از شهر مقدس و از چیزهائیکه در این کتاب نوشته است منقطع خواهد کرد او که بر این امور شاهد است میگوید بلی بزودی میآیم آمین بیا ای خداوند عیسی
فیض خداوند ما عیسی مسیح با همه شما باد آمین

حالا از انجیل مقدس برنابا قیامت و بهشت و دوزخ مذکور میسازیم که او را نصارای این زمان قبول ندارند زیرا که پاپ اول جلاسیوس همه امت خود را غیر از این چهار انجیل که در آنها هیچ بیان قیامت و بهشت و دوزخ هیچ تذکره نشده خواندن جمیع اناجیلهای دیگر را منع و حرام فرموده است =

## ( انجیل برنابا فصل پنجاه و یکم )

پس از آنکه برای پروردگار نماز گذارد شاگردانش بسوی او آمدند و گفتند ای معلم دوست داریم که دو چیز را بشناسیم یکی از آنها که چگونه با شیطان سخن کردی و تو میگوئی با وجود این از او که او توبه کار نیست و دیگر چگونه خدای میآید تا کیفر دهد در روز جزا ؟
یسوع جواب داد حق میگویم شما را بدرستیکه من مهربان شدم بر شیطان چون دانستم افتادن او را و مهربان شدم بر جنس بشری که او را میفریبد تا گناه کند از این جهت نماز گذاردم و روزه گرفتم از برای خدای ما که با من سخن کرد بواسطه فرشته خود جبرئیل چه طلب میکنی ای یسوع و مطلب تو چیست عرض نمودم ای پروردگار تو میدانی کدام بدی است که شیطان سبب آن بود و اینکه بواسطه فریب او بسیاری هلاک می شوند و او آفریده شده تست ای پروردگار که آفریده او را پس با او رحم کن ای پروردگار خدای پاک جواب داد ای یسوع ببین پس بدرستیکه من از او میگذرم پس او را وادار کن براینکه فقط بگوید ای پروردگار خدای من هر آئینه بتحقیق خطا کردم پس بمن رحم کن پس از او گذشت

خواهم کرد و خواهم برگردانید او را بحال اولش ! یسوع فرمود چون این را شنیدم بسیار خوشدل شدم در حالتی که یقین کننده بودم باینکه من این صلح را بجا آوردم - لهذا شیطان را خواندم پس آمد و گفت چه باید بکنم از برای تو ای تو ای یسوع جواب دادم بدرستیکه تو برای خود خواهی کرد ای شیطان زیرا که من خدمت ترا دوست ندارم و جز این نیست که ترا خواندم برای آنچه که صلاح تو در اوست شیطان جواب داد هرگاه تو خدمت مرا دوست نداشته باشی پس بدرستیکه من دوست ندارم خدمت ترا زیرا که من شریف ترم از تو !!!
پس تو نیستی لائق اینکه مرا خدمت کنی تو ای آنکه او گل است اما من روحم پس گفتم اینرا بگذاریم و بگو بمن مگر خوب نیست اینکه برگردی بحال اول و حال اول خود و تو میدانی اینکه فرشته میخائیل زود است بزند ترا در روز باز خواست بشمشیر خدای صد هزار ضربت و زود است برسد ترا از هر ضربتی عذاب ده دوزخ شیطان جواب داد زود است ببینیم در آنروز که کدام ما بیشتر است در کار پس بدرستیکه زود است مرا باشد در آنروز یاوران بسیاری از فرشتگان و از سخت ترین بت پرستان در توانائی آنانکه خدای را مضطر سازند و زود است بدانند چه غلط بزرگی را مرتکب شده براندن من از برای گل ناپاکی آنوقت گفتم ای شیطان بدرستیکه تو ضعیف العقل هستی که نمی دانی آنچه را تو که میگوئی !
پس آنوقت شیطان سخریه کنان سر خود را جنبانید و گفت حالا بیا و این مصالحه را میان من و میان خدا تمام کنیم و بگو تو ای یسوع چه واجب است کردن او زیرا که تو درست دانشی جواب دادم واجب است تکلم بدو کلمه فقط شیطان گفت آن دو چیستند جواب دادم آن دو این است که گناه کردم پس بمن رحم کن پس شیطان گفت بدرستیکه من با خوشی این مصالحه را قبول میکنم هرگاه این دو کلمه را بمن خدای بگوید !!! پس گفتم دور شو از من ای رانده شده زیرا که توئی گناهگار پدید آرنده هر ستم و گناه ولیکن خدای دادگر منزه از گناهان است پس شیطان با ولوله در رفت و گفت بدرستیکه امر چنین نیست ای یسوع ولیکن تو دروغ میگوئی تا خوشنود سازی خدایرا یسوع فرمود بشاگردان حالا ببینید کجا خواهد یافت رحمتی را جواب دادند هرگز ای پروردگار زیرا که او ناتوبه کار است اما حالا پس با خبر ده از باز خواست خدای =

( فصل پنجاه و دوم )

حق میگویم بشما بدرستیکه روز باز خواست خدای زود است بشود سهمناک باندازه که افتادگان تفصیل میدهند ده دوزخ را براینکه بروند تا بشنوند خدای را سخن میکند با ایشان با غضب شدید

آنانکه زود است شهادت دهد بر ایشان همه مخلوقات حق میگویم بشما نیستند افتادگان فقط که ایشان میترسند
بلکه قدیسان و اصفیای خدای چنین هستند حتی اینکه ابراهیم به خوبی خود وثوق ندارد و ایوب را وثوقی
بپاکی خود نباشد و چه بگویم بلکه بدرستیکه رسول الله زود است خواهد ترسید زیرا که خدای زود است بجهة
اظهار بزرگی خود خالی میکند از قوت تند کرا و را حتی یادش نیاید که چگونه خدای هر چیز را باو عطا فرموده
حق میگویم بشما در حالتیکه سخن کننده ام از دل بدرستیکه من تن لرزه میگیرم زیرا که جهان زود است مرا
خدای بخواند و بر من است که پیش کنم از برای این حسابرا قسم بزندگی خدای که روانم در حضور وی ایستاده است
بدرستیکه من مردی هستم نابود شونده مثل باقی مردم با اینکه من اگرچه مرا برپای داشته است خدای به پیغمبری
بر خانه اسرائیل از برای بهبودی ناتوانان و اصلاح گناهگاران خدمت گذار خدایم و شما براین گواهانید
که چگونه من انکار مینمایم براین بدکاران که بعد از درگذشتن من از جهان زود باشد که باطل سازند
حق انجیل مرا بعمل شیطان ولیکن من زود است که نزدیک بانجام برگردم و زود باشد که اخنوخ و ایلیا
با من بیایند و شهادت دهیم بر بدکاران که زود است لعنت کرده شده باشد آخرت ایشان و پس از آنکه یسوع چنین
تکلم فرمود اشکهارا سرازیر نمود پس شاگردانش باواز بلند گریستند و آوازهای خود را بلند نموده گفتند گذشت فرمای
ای پروردگار خدای و بخدمت گذار پاک دامن خود رحم کن پس یسوع جواب داد که آمین آمین –

( فصل پنجاه و سوم )

یسوع فرمود پیش از آنکه آن روز بیاید زود باشد که فرود آید بجهان تباهی بزرگی و زود باشد که در گیرد کارزار خونریز آرد
کننده پس پدر پسر را میکشد و پسر پدر را میکشد به سبب گروه های طوائف و از این جهت منقرض خواهند شد شهرها
و خالی خواهند شد بلادها و وباهای کشنده بروز کند حتی اینکه چنان شود که یافت نشود کسیکه مردگانرا بگورستانها ببرد
بلکه گذارده شوند برای طعمه حیوانات و زود باشد که بفرستد خدای گرسنگی بر آنانیکه بمانند بر روی زمین پس بشود
نان در قیمت بزرگتر از طلا پس بخورند همه انواع چیزهای ناپاک را ای بدبختی آن قرن که نزدیک میشود که شنیده
نشود کسیکه بگوید گناه کردم پس بمن رحم کن ای خدای بلکه باوازهای سهمناک کفر میگویند بر خدای بزرگوار
فرخنده تا ابد و پس از این وقتیکه آغاز نمود آن روز به نزدیک شدن هر روز علامتی بیاید سهمناک
بر ساکنان روی زمین تا مدت پانزده روز پس در روز اول آفتاب سیر میکند در مدار خود در آسمان بی نور
بلکه سیاه می شود برنگ جامه و زود است که ناله کند چنانچه پدر بر پسر یکه مشرف بموت است ناله میکند و در روز
دویم ماه بخون مبدل گردد و زود باشد بیاید خون بر روی زمین چون شبنم و در روز سوم ستارگان دیده شوند
که شروع کنند بجنگ نمودن با همدیگر مانند سپاه دشمنان و در روز چهارم سنگها با سنگهای بزرگ بهمدیگر
بخورند مثل دشمنان جنگجوی و در روز پنجم هر رستنی و گیاهی خون بگریند و در روز ششم دریاها طغیان کنند
بدون اینکه از جای خود تجاوز کنند تا بلندی صد و پنجاه ذراع و در تمامی روز مثل دیوار بایستند و در

روز هفتم کار عکس شود پس فرو نشیند حتی نزدیک شود که دیده نشود و در روز هشتم پرندگان و جانوران صحرا،
و حیوانات آب جمع شوند در حالتیکه زاری و فریاد مینمایند و در روز نهم فرود آید بارانی از تگرگ سهمناک
بحیثیتکه خونریزی کند خونریزی کردنی که نزدیک باشد که نجات نیابد از او ده یک زندگان و در
روز دهم بیاید برق و رعد سهمناکی پس شگافته شود و سوخته گردد سه یک کوهها و در روز یازدهم
روان شود هر جوئی واپس و از خون روان شود نه از آب و در روز دوازدهم ناله و فریاد کند هر آفریده
و در روز سیزدهم پیچیده شود آسمان مانند پیچیدگی نامه و آتش ببارد تا هر زنده بمیرد و در روز چهاردهم
زلزله سهمناکی پدید شود حتی اینکه کوهها از آن در هوا پران شوند چون پرندگان و همه زمین بیابان
گردد و در روز پانزدهم فرشتگان پاک بمیرند و زنده نماند مگر خدای تنها آنکه او راست اکرام و مجد
تا ابد و چون یسوع این بفرمود روی خود را طپانچه زد بدستهای خود آنگاه سر خود را بزمین زد و چون
سر خویش برداشت فرمود ملعون باد ملعون باد ملعون باد هر کسیکه درج کند در گفتارهای من این را
که من پسر خدایم پس بیفتادند شاگردان هنگام این سخن مثل مردگان پس یسوع ایشانرا
خیزانیده فرمود باید حالا از خدای بترسیم هرگاه بخواهیم که در آنروز ترسانیده نشویم

## (فصل پنجاه و چهارم)

پس چون این علامات بگذرند فرا گیرد جهانرا تاریکی تا چهل سال که نباشد در آن زنده بجز خدای حی و قیوم
تنها آنکه او راست اکرام و مجد تا ابد و چون چهل سال بگذرد زنده کند خدای رسول خود را که زود باشد
طلوع نماید هم مثل آفتاب مگر اینکه او درخشان است چون هزار آفتاب اللهم صل علی محمد و آل محمد
پس می نشیند و سخن نمیگوید زیرا که زود باشد بشود صاحب جلال و عظمت و زود باشد که برخیزاند خدای
فرشتگان چهارگانه مقربان خدای را آنانکه سراغ رسول الله مینمایند پس هرگاه او را یافتند
بر چهار سوی آنجا بایستند تا پاسبانی کنند او را آنگاه خدای زنده کند باقی فرشتگان را که مانند
زنبور عسل می آیند و بگرد رسول الله میگردند آنگاه خدای زنده کند باقی پیغمبران خود را
که زود باشد بیایند همه ایشان پیروی کنان با آدم پس دست رسول الله را می بوسند و خودشان را
قرار دهند در سایه نگهبانی او آنگاه خدای زنده کند باقی پاکان را که فریاد میزنند بیاد آر
ما را ای محمد پس بجنبش آید مهربانی در رسول الله از فریاد ایشان و فکر میکند در آنچه
او را باید کرد در رسان از برای خلاص و شفاعت ایشان آنگاه زنده کند خدای هر مخلوقی را
پس برمیگردند بسوی هستی نخستین خود و زود باشد که علاوه از برای هر یکی نیروی نطق باشد

آنگاه خدای زنده کند اندا ختهٔ شده گان را یعنی جمیع شیاطین وکفار و مشرکین را و وقت زنده شدن
ایشان تمامی خلق خدای از زشتی صورتهای شان هراسان می شوند و فریاد میکنند ای پروردگار
ما وا مگذار ما را از رحمت خود و پس از این خدای بر میخیزاند شیطان را که زود باشد هر آفریده
در وقت نگریستن بسوی او مثل مرده شود از ترسیدن زشتی هیبت دیدار هولناک او !!!
آنگاه یسوع فرمود امیدوار بخدای هستیم که نه بینیم این هول قیامت را در آن روز بدرستیکه رسول الله
تنها از این دیدارها نمی هراسد زیرا که نمی ترسد مگر از خدای تنها آنهنگام فرشته بار دیگر میدمد بوق را
پس همه باواز بوق او بر خیزند و بگویید ای آفریدگان بیائید از برای جزاء زیرا که آفریدگار شما میخواهد
جزای اعمال شما بدهد پس آنهنگام دیده میشود درمیان آسمان بالای وادی یهوشافاط تختی درخشان
که بر آن ابر سفیدی سایه انداز د پس آنهنگام فرشتگان فریاد کنند خجسته باد خدای ما توئی آنکه
ما را آفریدی و از لغزش شیطان ما را رهانیدی آنوقت رسول الله هراسان شود زیرا که او درک
خواهد کرد که کسی نیست که خدا را چنانچه شاید دوست داشته باشد زیرا که آنکه میگیرد بصرافی طلا
پاره را باید که شصت پشیز با او باشد پس هرگاه نزد او یک پشیز باشد پس نمیتواند او صرافی
کند ولیکن هرگاه رسول الله هراسید پس چه خواهند کرد بدکارانیکه پر اند از شر

## ( فصل پنجاه و پنجم )

پس رسول الله میرود تا جمع نماید همه پیغمبران را که با آنها سخن کند زاری کنان بسوی ایشان
که با او بروند تا زاری کنند بسوی خدای از برای مومنان پس هریک از ترس عذر آورند
و بزندگی خدای قسم بدرستیکه من خود هم نخواهم رفت آنجا زیرا که من معرفت دارم بآنچه
معرفت دارم و وقتیکه خدای این به بیند یادآوری کند رسول خود را که چگونه او آفرید
است همه چیزها را برای محبت او پس ترس او بر طرف شود و بسوی عرش پا پیش نهد
با محبت و احترام و فرشتگان بسرایند که خجسته باد نام پاک تو ای خدای خدای ما و چون
نزدیکی عرش شود بگشاید خدای برای رسول خود دروازه را مانند خلیلی برای خلیل خود
بعد از آنکه مدت مدید همدیگری را ندیده باشند و رسول الله نخست آغاز کند در سخن
پس بگوید بدرستیکه من عبادت تو میکنم و دوستی تو میورزم ای خدای من و شکر تو میگویم بتمام
دل و روان خود زیرا که تو خواستی پس مرا آفریدی تا بندهٔ تو باشم و هر چیزی را از برای
محبت من آفریدی تا از برای هر چیزی و در هر چیزی و برتر از هر چیزی دوستی تو ورزم

پس باید همه آفریدگان تو حمد تو گویند ای خدای من آنهنگام همه آفریدگان خدای بگویند
حمد تو میگوییم ای پروردگار و خجسته باد نام پاک تو تا ابد حق میگویم شما بدرستیکه شیاطین
و رانده شده گان با شیطان آنهنگام میگریند حتی اینکه هر آئینه از آب چشم یکی از
ایشان روان شود بیشتر از آنچه در اردن است و با وجود این پس نمی بینند خدای را
و خدای با رسول خود سخن نموده بفرماید مرحبا بتو ای بنده امین من پس طلب کن هر چه
میخواهی که بهر چیزی خواهی رسید پس رسول الله جواب دهد ای پروردگار من یاد کن
که چون مرا آفریدی فرمودی بدرستیکه تو اراده نموده که بیافرینی جهان را و بهشت را
و فرشتگان را و مردم را از روی محبت من تا تمجید و تحمید نمایند ترا همراه من بنده تو
از این جهت زاری میکنم بسوی تو ای پروردگار خدای مهربان دادگر که بیاد آوری وعده
خویش را به بنده ات پس خدای جواب دهد مانند خلیلی که با خلیل خود شوخی کند و
میفرماید ای خلیل من محمد آیا گواهان داری بر این پس با احترام بگوید
آری ای پروردگار من پس خدای بفرماید ای جبرئیل برو و ایشان را بخوان
پس جبرئیل بسوی رسول الله بیاید و بگوید گواهان تو ای آقا کیانند پس رسول الله
جواب دهد ایشان آدم و ابراهیم و اسماعیل و موسی و داود و یسوع پسر مریم هستند
پس فرشته برود و ندا کند گواهان مذکور را که حاضر خواهند شد آنجا ترسان و چون
حاضر شوند خدای با ایشان بفرماید آیا بیاد دارید آنچه را رسول من ثابت نموده
پس جواب دهند چیست ای پروردگار پس خدای بفرماید اینکه هر چیز را از روی محبت با او آفریده ام
تا همه آفریدگان من مرا همراه او حمد گویند پس هر یک از ایشان جواب دهد ما سه گواه داریم که افضل
از ما ها هستند ای پروردگار پس خدای جواب دهد که آن سه گواه کیانند پس موسی گوید نخست کتابی است
که مرا عطا فرمودی و داود گوید دوم کتابی است که مرا عطا فرمودی و آنکه با شما سخن میگوید خواهد گفت
ای پروردگار بدرستیکه تمام جهان را شیطان اغوا نمود پس گفت بدرستیکه من پسر و شریک توام
و لیکن کتابیکه مرا عطا فرمودی گفته که حقا بدرستیکه من بنده توام و همان کتاب اعتراف دارد بما
آنچه رسول تو او را ثابت نموده است پس آنهنگام رسول الله بسخن درآید و بگوید اینچنین میگوید
کتابیکه مرا عطا فرمودی ای پروردگار پس وقتیکه رسول الله این بگوید خدای بسخن درآمده بفرماید
بدرستیکه آنچه حالا کردم جز این نیست که از این رو کردم تا هر کسی اندازه محبت مرا با تو بداند !!

ولیس از آنکه چنین سخن کند عطا کند خدای رسول خود را کتابیکه در آن نامهای همه برگزیدگان خدای نوشته شده باشد از اینروی هر مخلوقی به سجده درآمده بگوید تراست تنها الخدای مجد و اکرام زیرا که ما را به رسول خود بخشیدی

## (فصل پنجاه و ششم)

و خدای بگشاید کتابیرا که در دست رسول است پس بخواند رسول او در آن و آواز کند همه فرشتگان و پیغمبران و همه برگزیدگان را و در پیشانی هریک علامت رسول الله نوشته شده باشد و در کتاب نوشته شود مجد بهشت پس هریک بگذرند بدست راست خدای که بنزدیکی او رسول الله است و پیغمبران به پهلویش بنشینند و قدیسیان به پهلوی پیغمبران بنشینند و فرخندگان به پهلوی قدیسیان پس این هنگام فرشته در بوق بدمد و شیطان را برای کیفر بخواند !!!

## (فصل پنجاه و هفتم)

پس آنوقت آن بدبخت بیاید بکمال ذلت و هر آفریده از او شکوه کند آنوقت خدای ندا کند فرشته میخائیل را پس بزند او را بشمشیر خدای صد هزار ضرب و میباشد هر ضربتی که بر آن شیطان را میزند سنگینی ده دوزخ و می باشد اول کسیکه در هاویه افکنده شود آنگاه فرشته ندا کند پیروان او را پس خوار شوند و مانند او شکوه کنند و آن هنگام فرشته میخائیل بزند برخی را صد ضربت و برخی را پنجاه و برخی را بیست و برخی را ده و برخی را پنج آنگاه انداخته شوند بدوزخ زیرا که خدای میفرماید بایشان بدرستیکه دوزخ آرامگاه شما است ای رانده شدگان آنگاه همه کافران و انداخته شدگان خوانده شوند بسوی جزا پس نخست برخیزند بر ایشان همه آفریدگان که از انسان پست تراند گواهان پس خدای بپرسد که چگونه خدمت کرده اند این مردم را و چگونه ایشان مجرم شدند بخدای و خلق او و هر یک از پیغمبران برخیزند گواه بر ایشان پس حکم نماید خدای بر ایشان بزبانهای آتش دوزخی حق میگویم بشما بدرستیکه سخنی یا اندیشه از باطل نباشد که جزا بر آن داده نشود در آن روز سهمناک حق میگویم بشما بدرستیکه پیراهن موی چون آفتاب بتابد و هر شپشی که بر انسان از روی محبت خدای بوده مروارید گردد بینوایانیکه از دل خدای را خدمت میکردند به بینوائی حقیقی هر آئینه فرخندگان اند سه برابر و چهار برابر زیرا که ایشان در این جهان خالی باشند از کارهای جهانی پس محو کرده شود باین جهت از ایشان گناهان بسیار و محتاج نمیشوند در آن روز باینکه پیش کنند حسابی را که چگونه صرف کرده اند غذای جهانی را بلکه جزا داده میشوند بجهت صبر و بینوائی ایشان !

حق میگویم بشما بدرستیکه هرگاه جهان میدانست این راهر آینه تفضیل میداد پیراهن کرباسی و موئی را
بر جامه ارغوانی ابریشمی و تشیش را بر طلا و روزه را بر ولیمه ها و وقتیکه حنا همه بیابان آمد خدای به
رسول خود بفرماید ای خلیل من نظر کن چه بزرگ بوده است شر ایشان زیرا که من که آفریدگار ایشانم
مسخر نمودم همه آفریدگان خود را برای خدمت ایشان پس خوار داشتند مرا در هر چیزی پس عدل همه عدل است
در این صورت اینکه با ایشان هیچ رحم نکنم پس رسول الله جواب دهد راستی ای پروردگار خدای بزرگوار ما
بدرستیکه هیچ یک از خلیلان و بندگان تو نمیتوانند که از تو درخواست کنند رحمتی را در حق ایشان و بدرستیکه من
بندهٔ تو بیش از همه میطلبم عدل را در حق ایشان و پس از آنکه این سخن بگوید فرشتگان و پیغمبران تمامی
بر ضد ایشان فریاد بر آرند با برگزیدگان خدای همه بلکه برای چه بگویم برگزیدگان زیرا که حق میگویم
بشما بدرستیکه قندها و مگسها و سنگها و ریگها هر آینه فریاد کنند از فاجران و طلب کنند بیاد داشتن عدل را
آنهنگام خدای برگرداند بسوی خاک هر نفس زنده که پست تر از انسان اند و بفرستد بدوزخ فاجرانی را
که به بینند بار دیگر در اثنای سیر خود آن خاکی را که برمیگردد بسوی خاک از سگها و اسپها و حیوانات دیگر از
جانوران ناپاک پس آنهنگام بگویند ای پروردگار ما برگردان ما را نیز باین خاک ولیکن داده نمیشوند
درخواست خود را

## (فصل پنجاه و هشتم)

و در بین اینکه یسوع سخن میکرد شاگردان سخت ترسیدند و گریستند و یسوع اشک بسیار ریخت و پس از آنکه
گریست یوحنا گفت ای معلم دوست داریم که دو امر را بدانیم یکی از آنها آنکه چگونه ممکن است
رسول الله را و حال آنکه او از مهربانی پر است اینکه شفقت نه نماید در آن روز براین انداخته شدگان
و حال آنکه ایشان از همان گلی که او از آن است هستند و دیگر آنکه مقصود از بودن سنگینی شمشیر میخائیل
مثل ده دوزخ چیست مگر بیشتر از یک دوزخ هم هست یسوع جواب داد مگر نه شنیده اید آنچه را داؤد
پیغمبر میفرماید چگونه میخندند نیکوکاران از هلاکت گنهگاران پس گنهگاران را باین کلمات ریشخند نموده میفرماید
دیدم انسان را که اعتماد بر نیرو و توانگری خود داشت و خدای را فراموش نموده بود پس حق میگویم بشما
بدرستیکه ابراهیم زود باشد به پدر خود استهزا کند و آدم با انداخته شدگان همه و جز این نیست که این
از آن باشد که برگزیدگان زود باشد برخیزند در حالتیکه کامل و متحد باشند با خدای حتی اینکه خطور نکند
بعقول ایشان کمتر اندیشه بر خلاف عدل خدای و از این روی هر یک از ایشان زود باشد بطلبند بیاد داشتن
عدل را و بویژه رسول الله قسم بزندگی خدای که در حضورش می ایستم با اینکه من حالا میگریم از روی
مهربانی بر جنس بشری هر آینه البته طلب خواهم کرد در آن روز عدل را بدون مهربانی برای اینانیکه
خوار میشمارند سخن مرا و بویژه آنانکه انجیل مرا ناپاک مینمایند

## (فصل پنجاه و نهم)

ای شاگردان من بدرستیکه دوزخ یکی است و در آن عذاب کرده میشوند رانده شدگان تا ابد!
مگر اینکه او را هفت طبقه یا پایه های ژرف است که یکی از دیگری ژرف تر باشد و آنکه داخل
میشود بدورترین آنها در ژرفی باو میرسد عذاب سخت تر و با وجود این سخن من در شمشیر فرشته
میخائیل راست است زیرا که آنکه بجز یک گناه مرتکب نمیشود مستحق یک دوزخ خواهد بود و آنکه دو گناه مرتکب
شود مستحق دو دوزخ خواهد بود پس از این جهت انداخته شدگان درک میکنند در حالتیکه در یک دوزخند
قصاصی را که گویا بآن قصاص در ده دوزخ یا در صد یا در هزار هستند و خدای توانا بر هر چیز زود باشد
که به نیرو و داد خود شیطان را چنان گرداند که رنجی بکشد که گویا در هزار هزار دوزخ است و باقیماندگان
را هر یک باندازهٔ گناهی که مرتکب شده است آنوقت پطرس گفت ای معلم حقا بدرستیکه عدل خدای بزرگ است
و هر آینه بتحقیق ترا این خطاب امروز غمگین گردانیده از این جهت التماس میکنم از تو که استراحت نمائی
و فردا ما را خبر ده چه چیز با دوزخ مانند است یسوع جواب داد ای پطرس بدرستیکه تو بمن میگوئی که استراحت
نما و تو نمیدانی ای پطرس تو چه گوینده وگرنه چنین سخن نمیگفتی حق میگویم شما بدرستیکه راحت در این
جهان جز این نیست که او زهر پرهیزگاری و آتشی است که هر صالح را میخورد مگر فراموش نموده اید از این
جهت چگونه بدرستیکه سلیمان پیغمبر خدای و باقی پیغمبران کاهلی را عیب گفته اند راست است آنچه میگوید
تنبل زراعت نمیکند از ترس سرما پس او از این جهت در تابستان گدائی میکند از نیروی فرموده هر آنچه
دست تو بر کردن آن تواناست پس آنرا بکن بدون راحت و چه میگوید ایوب نیکوترین دوستان خدای
چنانچه پرنده برای پریدن زائیده شده است انسان برای کار کردن زائیده شده حتی میگویم شما
بیشتر از هر چیزی ناخوش میدارم راحتی را -

## (فصل شصتم)

دوزخ یکی است و آن ضد بهشت است چنانچه زمستان همانا ضد تابستان و سردی ضد گرمی است
پس از نیروی واجب است بر آنکه وصف میکند بدبختی دوزخ را اینکه بتحقیق دیده باشد بهشت آرامش
خدای را عجب جائیکه بعدل خدای ملعون است از برای لعنت کافران و انداخته شدگان آنانکه درباره ایشان
ایوب خلیل الله فرموده در آنجا نظامی نیست بلکه هراسی جاوید و اشعیاء پیغمبر درباره انداخته شدگان
گوید زبانه آتش ایشان خاموش نشود و کرمهای ایشان نمیرد و داود پدر ما گریه کنان فرموده
آنهنگام ببارد بر ایشان برق و صاعقه ها و گوگرد و تندباد سختی را بد اجال گنهکاران دور شده
چه سخت مکروه دارند آنهنگام گوشتهای نیکو و جامهای قیمتی و بالشهای نرم و الحان غنای نرم را

چه سخت بیمار کننده ایشانرا گرسنگی و افرازه سوزنده و آتش افروخته و رنج دردناک
با گریه تلخ سخت پس یسوع نالید ناله افسوس و گفت راستی بهتر بود برای ایشان هرگاه
هست نشده بودند از اینکه این رنج دردناک را بکشند تصور کنید مردی را که در هر اندامی
از تن خود رنج میکشد و کسی نیست آنجا که بر او رقت نماید بلکه همه باو استهزا
کنند مرا خبر دهید مگر این رنجی سخت نیست پس شاگردان جواب دادند سخت ترین سختیها است
پس یسوع فرمود بدرستیکه این هر آینه آرامش دوزخ است زیرا که من بشما حق میگویم
بدرستیکه هرگاه خدای بنهاد در پله ترازو همه رنجهائیرا که در این جهان مردم کشیده اند
و آنچه را که زود باشد بکشند تا روز بازخواست و در پله دیگر یک ساعت از رنج دوزخ را
هر آینه انداخته شدگان بی شک اختیار میکردند رنجهای جهانی را زیرا که رنجهای جهانی
بر دست انسان میآید اما آن دیگری پس بدست فرشتگان عذاب که هیچ شفقت ندارند مطلقا
پس چه سخت است آنچه را گنهگاران بدبخت رنج آتش خواهند کشید چه سخت است آتش های سختی
که تخفیف نمیدهد زبانه آتش ایشان را چه سخت است آواز ندانهای ایشان و گریه و ناله
زیرا که آب اردن کمتر است از اشکهائیکه زود باشد هر دقیقه از دیدگان شان جاری شود و
زود باشد که لعنت کند زبانهای ایشان همه مخلوقات با پدر و مادر ایشان را و آفریننده خدای که
نوشته شده است در کتاب موسی پس نماز گذاردند و چون شاگردان او را با این اندازه
غمگین دیدند آن روز با وی مطلقا سخن نگفتند بلکه درنگ کردند هر یک از ایشان با جزع از سخن او
پس یسوع دهان خود بگشود بعد از نماز خفتن و فرمود کدام صاحب عشیره میخواهد و حال آنکه دانسته است
که دزدی عزم نموده بر سوراخ کردن خانه او البته هیچکس نیست بلکه بیدار میماند و آماده می ایستد برای
کشتن دزد پس مگر نمیدانید در این صورت که شیطان بشیر غران است که گردش میکند در حالیکه خواهان است
که بدر دانسان را پس او میخواهد که انسان را در گناه بیفگند حق میگویم بشما بدرستیکه انسان هرگاه چون
سوداگر عمل کند نخواهد ترسید در آن روز زیرا که او خوب آماده میشود مردی بهمسایگان خود نقدینه ها داده بود
تا با آنها سوداگری کنند و سود را بر نسبت عادلانه قسمت کنند پس برخی از ایشان خوب سوداگری کردند
حتی اینکه نقدینه را دو برابر نمودند و لیکن برخی نقدینه ها را در خدمت دشمن آنکه ایشانرا نقدینه عطا
نموده بود صرف نمودند و در باره او ببدی سخن راندند پس مرا بگوئید چه حال دست خواهد داد وقتیکه
با بده کاران محاسبه نماید بدرستیکه بی شک او کیفر نمیکند آنانرا که خوب سوداگری نموده اند و لیکن

اما آن کسانیکه سرمایه معطی را برای دشمن او صرف نموده اند پس ایشانرا قصاص خواهد کرد بر حسب شریعت
قسم بحیات خدای که بر دوام بحضور ش می کشید بدرستیکه آن سرمایه همانا خدای است که عطا فرموده بانسان
آنچه که او دارد با خود زندگی حتی اینکه هرگاه در این جهان خوش زندگانی نمود خدای را مجدی
باشد وانسان را مجد بهشت باشد زیراکه آنانکه نیکو زندگانی کنند نقدینهای خود را دو برابر کنند
مر پیشوا بودن ایشان زیراکه وقتیکه ایشانرا گنهکاران پیشوا دیدند برمیگردند بسوی توبه
وازپیروی جزا دید آنان را که نیکو زندگانی کنند جزای بزرگ ولیکن بمن بگوئید چه خواهد بود
قصاص خطاکاران گنهکار که بگناهان خود نصف میکنند آنچه را با یشان خدای عطا نموده باینکه
زندگی خود را صرف مینمایند در خدمت شیطان دشمن خدای در حالتیکه برخدای کفر کنندگان و
بردیگران بد کنندگان هستند شاگردان گفتند بدرستیکه آن بیشمار خواهد بود

## (فصل صد و شصت و هشتم)

آنوقت شاگردان گفتند راستی که خدای بزبان تو سخن گفته زیراکه هیچ انسانی هرگز سخن نگفته
چنانچه تو سخن میگوئی یسوع درجواب فرمود تصدیق کنید مرا که چون خدای مرا برگزید که بجانب
اسرائیل بفرستد کتابی بمن عطا فرمود که بآئینه پاکی درخشنده شباهت دارد که بدل من فرود آمد
حتی اینکه هرچه میگویم از آن کتاب صادر میشود و وقتیکه صدور آن کتاب از دهان من بنهایت
رسید از جهان بلند شوم پطرس درجواب گفت ای معلم آیا آنچه الآن بآن تکلم میکنی در آن کتاب
مکتوب است یسوع درجواب فرمود همانا که هرآنچه میگویم از برای معرفت خدای و برای خدمت عباد
خدای و برای معرفت انسان و برای نجات جنس بشری همانا که همه اش از آن کتاب که آن
انجیل من است صادر شده است (انجیل صیغه مبالغه است بمعنی زیاد انجلاء و روشن کننده) پطرس
گفت آیا در آن کتاب بزرگواری بهشت نوشته شده است!

## (فصل صد و شصت و نهم)

یسوع درجواب فرمود گوش بدارید که کیفیت بهشت را برای شما شرح دهم وچگونه پاکان ومؤمنان
در آنجا الی غیر النهایه اقامت خواهند نمود واین برکتی است از بزرگترین برکتهای بهشت زیراکه هرچیزی
هرچند بزرگ باشد همینکه او را نهایتی بود کوچک بلکه ناچیز خواهد شد پس بهشت همان خانه ایست
که خدای در آن مسرتهای خود را که بس بزرگ است مخزون میفرماید حتی اینکه زمینی که آنرا
پاهای پاکان و فرخندگان پامال میکنند بس پرقیمت است بحیثیتیکه یکدرهم از آن گرانتر است

از هزار عالم و تحقیق که این مسرات را پدر ما داؤد پیغمبر خدای دیده است زیرا که خدا باو نشان داده وقتیکه برای او آسان نمود که بزرگواری بهشت را به بیند و از نیروی همینکه بخود آمد چشمهای خود را بهر دو دست خود پوشید و گریه کنان فرمود ای چشم من بعد از این باین جهان نظر مکن زیرا که هرچه در آن هست باطل است و در آن چیز خوبی نیست و تحقیق که از این مسرات اشعیاه پیغمبر سخن رانده که دو چشم انسانی ندیده و دو گوش او نشنیده و قلب بشر او را درک نکرده آنچه را که خدای تهیه فرموده برای کسانیکه او را دوست دارند!

آیا میدانید برای چه ندیده اند و نه شنیده اند و درک نه کرده اند این مسرتها را زیرا که مادامیکه ایشان اینجا در پائین زندگانی دارند پس ایشان لائق نیستند برای مشاهدهٔ مثل آن چیزها و از نیرو بشما میگویم که پدر ما داؤد با اینکه براستی آنها را دیده است بدو چشم بشری آنها را ندیده است زیرا که خدا نفس او را بخود کشیده و همچنین وقتیکه با خدا متحد شد آنها را بنور الهیه دید قسم بحیات خدا که نفس من در حضورش می ایستد چونکه مسرتهای بهشت نامتناهی و انسان متناهی است پس انسان نمیتواند که آنها را فرا گیرد چنانکه سبوی کوچک نمیتواند که دریا را فرا گیرد!!!

به بینید که در زمان تابستان جهان چه رونقی دارد وقتیکه همه چیزها با میوه باردارند حتی اینکه خود فلاح مست میشود از سرور بدروی که کرده است پس درهها و کوهها را وادار میکند بترجیع صوت خود زیرا که او کارهای خود را بسیار دوست میدارد هان پس این چنین قلب خود را بسوی بهشت بلند کنید آنجا که همه چیزها ثمر میدهند میوههای را باندازه کسیکه آنها را کشته است قسم بحیات خدای همانا که این بس است برای معرفت بهشت از حیثیکه خدا بهشت را خانهٔ مسرتهای خود آفریده است آیا گمان نمیکنید که برای خوبی نامحدود بقیاس چیزهای نامحدودی هست در خوبی یا اینکه جمالی را که قیاس نمیشود چیزهای باشد که جمال آنها بر قیاس فائق باشد حذر کنید زیرا که شما بسیاری را گمراه خواهید کرد اگر گمان کرده باشید که آنها نزد او نیستند

## (فصل صد و هفتادم)

خدا بمردیکه او را باخلاص عبادت میکند چنین میفرماید کارهای خود را بشناس و اینکه تو برای من کار میکنی قسم بحیات خودم که من ابدی هستم همانا که محبت تو بر جود من افزونی نمیکند زیرا که تو مرا عبادت میکنی در حالتیکه خدای آفریدگار توام دانا باینکه تو ساختهٔ منی و از من نمیخواهی چیزیرا جز نعمت و رحمت بواسطهٔ اخلاص تو در عبادت من زیرا که تو برای عبادت من حدی قرار نمیدهی چه تو راغبی که مرا همیشه عبادت کنی من هم این چنین میکنم چه من ترا پاداش میدهم که گویا تو خدائی و همسر منی زیرا که من نه تنها

نیکوئیهای بهشت را در دستهای تو می‌نهم بلکه خودم را بتو به بخشش میدهم و چنانچه تو میخواهی که همیشه بندهٔ من باشی اجرت ترا تا ابد قرار میدهم

## ( فصل صد و هفتاد و یکم )

یسوع بشاگردان خود فرمود گمان شما در بهشت چیست آیا عقلی یافت میشود که مانند آن توانگری و خوشیها را درک نماید پس بر انسانیکه میخواهد بفهمد آنچه را خدا میخواهد به بندگان خودش بدهد لازم است که معرفت او بزرگ باشد باندازهٔ معرفت خدای – هرگاه هیرودس بیکی از شرفاء مخصوص خود هدیه تقدیم کند آیا میدانید بچه نحو آنرا تقدیم میکند یوحنا در جواب گفت همانا که من آنرا دوبار دیده ام یقیناً که ده یک آنچه میدهد او را کافی باشد فقیر را یسوع فرمود ولیکن هرگاه درویشی برای هیرودس تقدیم کند پس او را چه خواهد داد یوحنا در جواب گفت یک پول یا دو پول یسوع فرمود پس باید این همان نامه شما باشد که در آن مطالعه میکنید برای معرفت بهشت زیرا که هرچه خدا با انسان برای جسد او بدهد در این جهان حاضر مثل این است که هیرودس بدرویشی یک فلس بدهد ولیکن آنچه میدهد آنرا خدای برای جسد و نفس انسان در فردوس مثل این است که هیرودس آنچه دارد بلکه زندگی خود را بیکی از خدمتگاران خود بدهد

## ( فصل صد و هفتاد و دوم )

خدای بآنکیکه او را دوست میدارد و باخلاص عبادت میکند او را چنین میفرماید ای بندهٔ من برو و تامل کن ریگهای دریا را که بسیارند پس هرگاه ترا دریا یکدانه ریگ بدهد آیا ظاهر نمیشود که آن کم است بلی البته قسم بحیات خودم که آفریدگار توام که همه آنچه داده ام بهمه بزرگان و پادشاهان زمین همانا که از یکدانه ریگ که آنرا بتو دریا بدهد کمتر است در جنب آنچه بتو آنرا عطا میکنم در بهشت

## ( فصل صد و هفتاد و سوم )

پس یسوع فرمود در اینصورت بنگرید بنیکوییهای بهشت تامل کنید همانا که اگر خدا بانسان در این جهان یک اوقیه از فراخی زندگانی عطا کند پس در بهشت هزار هزار بار عطا خواهد فرمود تامل کنید در مقدار میوه های که در این عالم است و در مقدار طعام و در مقدار گلها و در مقدار چیزهائیکه خدمت انسان میکنند قسم بحیات خدائیکه نفس من در حضورش میایستد که چنانکه ریگهای دریا زیادتی دارد بر یکدانه ریگ که از آن بردارندهٔ برمیدارد آنچنین بهشت در خوبی و مقدارش

زیادتی دارد بر نوع انجیری که اینجا آنرا میخوری و بر همین قیاس کن هر چیزی دیگر را در بهشت
ولیکن نیز بشما میگویم که چنانچه کوهی از زر و مروارید و زمرد پر قیمت است از سایهٔ مورچه
همچنین خوشهای بهشت بزرگتر اند از حیث قیمت از خوشهای بزرگان و پادشاهان
که برای ایشان بوده و خواهد بود تا روز جزای خدا وقتیکه جهان بپایان میرسد پطرس
گفت آیا همین جسد ما که اکنون ما داریم به بهشت میرود یسوع در جواب فرمود ای پطرس
حذر کن از اینکه صدوقی شوی چه صدوقیان میگویند که جسد دوباره برنمیخیزد و اینکه فرشتگان
وجود ندارند از اینروی بر تن و روان ایشان دخول در بهشت حرام شده و ایشان محرومند
از هر خدمت فرشتگان در این جهان مگر ایوب پیغمبر و دوست خدای را فراموش نمودید که چگونه
میگوید که میدانم که خدای من زنده است و همانا که من در روز واپسین بجسد خودم برخواهم خاست
و بچشم خودم خدای خلاص کنندهٔ خود را خواهم دید ولیکن مرا تصدیق کنید در اینکه همین جسد ما
پاک میشود بکیفیتی که با آن هیچ خاصه از خواص کنونی آن نمی ماند زیرا که او پاک میشود از هر شهوت
بدی و آنرا خدای بهمان حالیکه آدم بر آن بود قبل از آنکه گناه کرده بود برمیگرداند. پس
دو نفر در یک عملی خدمت یک آقای میکردند یکی از آن دو اقتصار میکند بر نظارت در کارها و صادر کردن
فرمانها و دومی قیام مینماید بآنچه اولی او را بآن امر مینماید حی پرسم آیا از عدالت می بینید که آقا
مخصوص بدارد بپاداش همان که فقط نظارت دارد و فرمان میدهد و بیرون کند از خانه خود آن را
که خود را در کار خسته نموده است نه البته پس چگونه عدالت خدای این را متحمل میشود همانا که نفس
و جسد و حس انسان خدمت میکنند خدا را پس نفس نظارت میکند و فقط بخدمت فرمان میدهد
زیرا که چون نفس نان نمیخورد پس آن روزه نمیگیرد و راه نمیرود و سردی و گرمی را احساس
نمیکند و بیمار نمی شود و کشته نمی شود زیرا که خلود دارد و گرفتار نمی شود بچیزی از المهای جسدیه
که جسد بواسطه فعل عناصر بآنها گرفتار میشود پس می پرسم آیا از عدالت است در این صورت
که تنها نفس به بهشت برود بدون جسد یکه خود را باین اندازه در خدمت خدا لاغر و ضعیف نموده
پطرس گفت ای معلم چونکه جسد همان بود که نفس را بر گناه وا داشت پس سزاوار نیست که در بهشت
داخل بشود یسوع در جواب فرمود چگونه جسد بدون نفس گناه میکند راستی که این محال است
پس همینکه رحمت خدا از جسد گرفته شود تو حکم میکنی دربارهٔ نفس بدوزخ !!!

## ( فصل صد و هفتاد و چهارم )

قسم بحیات خدائیکه نفس من در حضورش می ایستد که خدا وعده بگنهگار میدهد بر حمت خود

درحالتیکه میفرماید بحیات خودم قسم که آن ساعتیکه گنهگار در آن بر گناه خود ناله میکند همان است که گناه او را در آن تا ابد فراموش میکنم پس چه چیز طعامهای بهشت را میخورد اگر آنجا جسد نمیرود آیا نفس میخورد البته نه زیرا که آن روح است پطرس در جواب گفت مگر در این صورت فرخندگان هم در بهشت میخورند ولیکن چگونه طعام بیرون میشود بدون نجاست یسوع در جواب فرمود چه برکتی جسم با آن میبرد در صورتیکه نخورد و نیاشامد و بر واضح است که سزاوار این است که تمجید به نسبت اشیٔ ممجد باشد ولیکن تو ای پطرس خطا میکنی در گمان خود که طعامی مانند این بیرون میشود بنجاست زیرا که این جسم در وقت کنونی طعامهای فساد پذیر را میخورد و از این رو فساد حاصل میشود ولیکن در بهشت جسم فساد و الم نه پذیرد و خلود دارد و خالی از هر بدبختی است و طعامهای که در آن هیچ عیبی نیست فسادی هم احداث نمینماید در خورنده خود

(فصل صد و هفتاد و پنجم)

خدا بر زبان اشعیای پیغمبر در حالتیکه حقارت را بر مطرودین می افشاند چنین میفرماید در خانه من بر مائده من خدمتگاران من می نشینند و با ابتهاج لذت میبرند با خوشی و با آواز عودها و ارغنونها و نمیگذارم که هیچ چیزی محتاج شوند اما شما دشمنان من پس خارج از من انداخته میشوید آنجائیکه با بدبختی بمیرید و هر خادم من شما را خوار خواهد داشت !

(فصل صد و هفتاد و ششم)

یسوع بشاگردان خود فرمود فرمایش او که متلذذ میشوند چه منفعت دارد راستی خدا آشکارا سخن میگوید ولیکن فائدهٔ نهرهای چهارگانه از آب پر قیمت در بهشت با میوه های بسیار فراوان چیست پس بر واضح است که خدا نمیخورد و فرشتگان نمیخورند و نفس نمیخورد و حس نمیخورد بلکه همان جسد یکه او جسد ما است پس مجد بهشت همان طعام جسد است اما نفس و حس پس برای آن چیز خدا است و سخن گفتن با فرشتگان و روانان خجسته اما آن مجد پس آنرا رسول الله که از هر مخلوقی به چیزها داناتر است بواضحترین بیانی آشکار خواهد نمود زیرا که خدا هر چیز را برای محبت او آفریده است برتولوماوس گفت ای معلم آیا مجد بهشت برای هر کس یکسان خواهد بود پس هرگاه یکسان باشد پس آن از عدل نباشد و هرگاه یکسان نباشد پس کوچکتر بر بزرگتر رشک خواهد برد یسوع در جواب فرمود یکسان نخواهد بود زیرا که خدا عادل است و هر کس قانع خواهد بود زیرا که آنجا رشک نخواهد بود ای برتولوماوس بمن بگو آقائی باشد که خدمتگاران زیادی داشته باشد و تمام این خدمتگاران خود را یک جامه بپوشاند در این صورت مگر کودکان که جامهٔ کودکان پوشیده اند اندوهگین خواهند شد برای اینکه ایشان جامهٔ مردان

نپوشیده اند یا ندارند بلکه برعکس اگر مردان نخواهند که با ایشان جامهای بزرگ خود را بپوشانند
هر آینه بخشم در آیند زیرا که هرگاه جامهای موافق اندامهای ایشان نشوند گمان خواهند کرد
که ایشان مسخره شده اند پس بلندکن در این صورت ای برنولوماوس دل خود را برای خدا از در بهشت
پس خواهی دید که همگی یک مجد دارند و با اینکه برای یکی بسیار و برای دیگری کم باشد پس
هیچ حسدی تولید نخواهد کرد

(فصل صد و هفتاد و هفتم)

آنوقت نامه نگار گفت ای معلم آیا بهشت را فروغی از آفتاب است چنانچه این جهان را است؟
یسوع در جواب فرمود چنین فرموده بمن خدای ای برنابا که جهانیکه در آن ای بشر خطاکار ساکن هستید
آفتاب و ماه و ستارگان که آنرا برای سود و سرور شما زینت میدهند دارد زیرا که آنها را برای این
آفریده ام مگر گمان میکنید در این صورت که خانهٔ که در آن ایمان آورندگان بمن ساکن میشوند
افضل نیست راستی که شما در این گمان خطا میکنید زیرا که من خدای شما همان آفتاب بهشتم
و رسول من همان ماهی است که از من هر چیز را استمداد مینماید و ستارگان پیغمبران من اند
که شما را بمراد من بشارت دادند پس چنانچه گروندگان بمن سخن مرا از پیغمبران من اینجا
گرفتند همچنین بواسطه ایشان بخوشی و خوشحالی در بهشت مسرتهای من نائل خواهند شد!

(فصل صد و هفتاد و هشتم)

پس از آن یسوع فرمود این شما را در شناختن بهشت باید کفایت کند پس از اینجا برتولوماوس برگشته گفت
ای معلم دیر شکیب باش بر من هرگاه از تو مسئلهٔ بپرسم یسوع فرمود هر چه میخواهی بگو برتولوماوس
گفت حقا که بهشت خیلی وسعت دارد زیرا که هرگاه در آن خیرات بزرگی باشد که این مقدار از آنها
باشد پس لابد وسیع خواهد بود یسوع در جواب فرمود که همانا بهشت خیلی وسیع است حتی اینکه هیچکس
نمیتواند که آنرا اندازه بگیرد و راستی بشما میگویم که آسمانها نه تا اند که نهاده شده اند در میان آنها
سیارهائیکه یکی از آنها از دیگری باندازهٔ رفتار مردی با نصد سال دور هستند و همچنین زمین
از آسمان نخستین باندازه روش پانصد سال است ولیکن بایست در اندازه گرفتن آسمان نخستین
که زیادتی بر زمین دارد چنانچه زمین زیادتی دارد بر یک دانهٔ ریگ و همچنین آسمان دوم بر آسمان
اول زیادتی دارد و سومی بر دومی و همچنین تا آسمان آخری هر یک از آنها زیادتی دارد همچنین
بر آنچه بعد از وی واقع میشود و راستی بشما میگویم که بهشت از زمین تمامه و از آسمانها تمامها

بزرگتر است چنانکه زمین تماماً از یکدانه ریگ بزرگتر است پس آنوقت پطرس گفت ای معلم لابد است اینکه بهشت بزرگتر از خدا است زیرا که خدا در داخل آن دیده میشود یسوع در جواب فرمود خاموش باش ای پطرس زیرا که تو جاهلانه کفر میکنی

(فصل صد و هفتاد و نهم)

آنوقت فرشته جبرئیل نزد یسوع آمده آئینهٔ براقی مانند آفتاب باو نشان داد که در آن این کلمات را نوشته دید که قسم بحیات خودم مَنْ اَبَدِی هستم چنانچه بهشت از آسمانها بتمامها و زمین بزرگتر است و چنانکه زمین بتمامها از دانهٔ ریگی بزرگتر است همچنین من از بهشت بزرگترم بلکه بسیار بیشتر از آن بعدد دانهای ریگ دریا و قطرهای آب دریا و گیاه زمین و برگهای درختان و پوستهای جانوران و موهای ایشان بلکه بسی بیشتر از آن بعدد دانهای ریگی که آسمانها و بهشت را پر کند بلکه بیشتر آنوقت یسوع فرمود باید سجده کنیم برای خدای خود که تا ابد فرخنده است پس از آن جا سرهای خود را صد بار بزیر نمود ند و روهای خود را در نماز بخاک مالیدند چون نماز تمام شد یسوع پطرس را خواند و باو و همه شاگردان خبر داد آنچه را که دیده بود و به پطرس فرمود همانا که نفس تو که بزرگتر است از زمین بتمامه بیک چشم می بیند آفتاب را که هزاران مرتبه از زمین بزرگتر است پطرس در جواب گفت همانا که آن درست است پس آنوقت یسوع فرمود همچنین خدای آفریدگار خود را بواسطهٔ بهشت می بینی و پس از آنکه یسوع این بفرمود شکر خدای پروردگار ما را نمود در حالتیکه دعا کننده بود برای خانهٔ اسرائیل و شهر مقدس پس هر یک جواب دادند آمین ای پروردگار

(فصل صد و سی و پنجم)

پس آنوقت پطرس گفت ای معلم بما بگو چگونه هالکان عذاب کرده میشوند و چقدر در دوزخ باقی خواهند ماند تا انسان از گناه بگریزد یسوع در جواب فرمود همانا که از چیزی بزرگی سوال کردی و معذالک من ترا اِنْ شَاءَ اللّٰه جواب میگویم ـ پس بدانید حالا که دوزخ همان

همان یکی است و معذالک هفت طبقه دارد یکی زیر دیگری پس همچنانکه گناه هفت نوع است وقتیکه آنرا
شیطان احداث کرد مثل هفت دروازه دوزخ همچنان در آن هفت گونه عذاب یافت میشود زیراکه
متکبر یعنی آنکه در دل خود بیشتر بلند پروازی دارد افگنده خواهد شد در پائین ترین طبقات در
حالتیکه مرور خواهد کرد به بقیه طبقاتیکه بالای اوست و تمام رنجهائیکه در آنها موجود است خواهد چشید
چنانچه او اینجا میخواهد که از خدا بزرگتر باشد چه او میخواهد که بکند هر چه میخواهد از آنچه مخالف امر خدا است
و اعتراف نمیکند باینکه کسی بالای اوست پس همچنین نهاده میشود زیر پاهای ملائکه عذاب
پس ملائکه عذاب او را پامال میکنند چنانچه انگور در وقت شراب ساختن پامال کرده میشود و
اسباب خنده و مسخره ملائکه عذاب خواهد شد و حسودیکه برای خوبی حال اقربای خود از خشم
میسوزد و برای بلاهای ایشان افروخته رخسار میشود در مرتبه ششم سرازیر میشود و آنجا
دندانهای عده بسیاری از اژدرهای دوزخ او را میگزند و بخیال او میآید که تمام چیزها در
دوزخ خوشحال میشوند لعذاب او و افسوس میخورند برای اینکه چرا در مرتبه هفتم سرازیر نشده
این بواسطه آنست که آنرا عدل خدای بخیال حسود بدبخت میآورد با عدم تمکن آن لعنت
شدگان بر خوشحال زیراکه اگرچه آن ملعونها متمکن بر هیچ خوشی نیستند معذالک عدل خداوند
بخیال آن حسود بدبخت آنرا میآورد چنانچه بخیال کسیکه در خواب میآید که کسی او را بیا میزند
پس متالم میشود این غایتی است که پیشروی حسود بدبخت است و بخیال او میرسد آنجا که
مطلقا هیچ مسرتی نیست اینکه هر کسی ببلای او خوشحال است و متاسف است بر اینکه عذاب او
سخت تر نشد اما طمعکار پس بمرتبه پنجم سرازیر میشود آنجائیکه با وفقر خاکنشان نازل میشود چنانچه
بصاحب ولائم توانگر نازل شده بود و ملائکه هم برای زیاد کردن عذاب و پیشروی او خواهند آورد
آنچه میخواهد پس همینکه بدستش آمد ملائکه دیگر او را میربایند بسختی در حالتیکه باین سخنان ناطقند
یاد بیار که نخواستی برای محبت خدای بدهی پس خدای هم نمیخواهد که بگیری چه بدبخت است این انسان
زیراکه او خود را باین حال خواهد دید پس یاد از فراخی روزگار گذشته خود میکند و تنگی حاضر را مشاهده
مینماید و اینکه ممکن بود او را که بواسطه خیراتیکه آن وقت نمیتواند آنها را بدست آرد خرمی جاودانی
را تحصیل کند اما مرتبه چهارم پس شهوت پرستان در آن سرازیر شوند آنجائیکه در آن کسانیکه
تغییر داده اند راهی را که با ایشان خدا عطا فرموده جا دارند مثل گندمیکه در سرگین سوخته شیطان پخته
شده باشد و در آنجا اژدرهای دوزخی با ایشان دست بگردن میشوند اما کسانیکه بفواحش زنا کرده اند
پس همه کارهای این نجاست در ایشان بر خواهد گشت بهم بستر شدن با حضیان دوزخ که آنها

شیاطین هستند بصورت زنانیکه موهای شان از اژدرها است و چشمهای شان گوگرد افروخته شده و
دهنهای شان زهر تلخ و زبانهای شان علقم است و بدنهای شان احاطه کرده شده بچنگلهای برزده
شده بسر نیزه که شبیهند بآنچه که بآن ماهیان نادان صید میشوند و چنگالهای شان چون چنگالهای
عقابها و ناخنهای شان کارد تیز است و طبیعت اعضای تناسل شان آتش است پس با اینان
شهوت پرستان جفت میشوند بر آتش دوزخ که تخت ایشان خواهند شد و بمرتبه سوم سرازیر میشود
کاهلیکه اکنون کار نمیکنند آنجا شهرها و قصرهای بزرگ بنا میشوند و تمام نه شده خراب میشوند یکدفعه
زیراکه در آنها سنگی بجای خویش نصب نشده پس این سنگهای کلفت بر دوش آن کاهل که دستهایش
باز نیست گذاشته میشود تا جسد خود را سرد کند در حال راه رفتن بار خود را سبک نماید زیراکه کسالت
قوت بازوهایش را زائل کرده و ساقهایش با اژدرهای دوزخ بسته شده و از آن سخت تر که در پس
او ملائکه عذاب هستند که او را میزنند و بارهای متعدد او را برزمین می افگنند در حالتیکه در زیر بار است
و او را کسی در بلند نمودن او کمک نمیکنند بلکه چندانکه از برداشتن سنگین تر است بر او مقداری هم مضاعف
گذاشته میشود و بمرتبه دوم شکم پرست سرازیر میشود پس آنجا قحط میشود باندازه که جز کژدمهای زنده
و مارهای زنده که عذاب دردناکی میدهند چیزیکه خورده شود پیدا نشود حتی اینکه هرگاه متولد نشده بودند
هر آینه برای ایشان بهتر بوده از اینکه مثل این طعامها را بخورند و ملائکه عذاب بحسب ظاهر برای ایشان
طعامهای خوش مزه پیش خواهند نمود ولیکن چون دستها و پاهای شان بغلهای آتشین بسته شده است
نمیتوانند که دستی دراز کنند هرگاه طعامی برایشان نمودار شود و از آن بدتر این است که همین کژدمها که
آنها را میخورند همانا که در شکم خود شان می بلعند در حالتیکه قادر نیستند بر بیرون انداختن بزودی
زیراکه آنها پاره پاره میکنند عورت شکم پرستان را و وقتیکه بیرون می شوند در حالتیکه نجاست و مردار
هستند بار دیگر هم در این حال خورده میشوند از شدت گرسنگی !! و کسیکه از روی خشم برافروخته
میشود در مرتبه اولی سرازیر میشود آنجاکه اهانت میکنند او را همه ملائکه عذاب و تمامی اهل جهنم
که از او پائین تر هستند پس او را لگد میزنند و کتک میزنند و بر راهیکه بر آن گذر میکنند او را میخوابانند
و پاهای خود را بر گردن او مینهند و با اینحال او بر مدافعت از خود قدرت ندارد زیراکه دست و پای او بسته شده اند
و از آن بدتر اینکه او قادر نیست بر اظهار خشم خود بواسطه اهانت دیگران زیراکه زبان او بسته شده بر قلابیکه شبیه است بآنچه
او را گوشت فروش استعمال میکنند پس در این جای ملعون عذاب و عقاب عام است که شامل تمام طبقات است مانند جو یا مخلوط
که از آنها قرص نان ساخته میشود زیراکه بواسطه عدل خدا آتش و یخ و صاعقه و برق و کبریت و گرمی و سردی و باد و جنون
و ضرع و جزع باهم متحد خواهند بود بطریقیکه سردی تخفیف در حرارت و آتش دریغ نمیدهد بلکه هر یک از آنها گنهگار
بدبخت را عذاب میدهند یک عذابی علحده !!!

## ( فصل صد وسی و ششم )

پس دراین بقعهٔ ملعونه کافران جاوید بمانند حتی اینکه اگر فرضاً جهان ازدانه ارزن پرشود
ویک مرغی در هر صد سال یکدانه از آن بردارد تا آخر جهان هر آینه کافران خوشحال شدندی
اگر بعد از تمام شدن آنها مقدر بودی رفتن به بهشت برای ایشان ولیکن این آرزو برای ایشان
سزا نگیرد زیراکه عذاب ایشان رانهایتی نیست زیراکه ایشان برای محبت خدا حدی برای گناه خود
قرار نداده اند اما مومنان پس برای ایشان تسلی خواهد بود زیراکه عذاب ایشان نهایت دارد
پس شاگردان ترسیدند وگفتند مگر آنوقت مومنان بدوزخ میروند یسوع درجواب فرمود که بر هر کسی
متحتم است هر که باشد اینکه بدوزخ برود مگر اینکه آنچه دراو حرفی نیست که پاکان وپیغمبران خدا
همانا که آنجا روند تا مشاهده نمایند نه اینکه عذابی بکشند اما نیکان پس رنجی نکشند جز خوف و
چه گویم بشما میفهمانم که حتی رسول الله آنجا میرود تا عدل خدا را مشاهده نماید پس آنوقت
دوزخ بواسطهٔ حضور او لرزان شود و چونکه او صاحب جسد بشری است عقاب از هر صاحب جسد بشری
که برایشان عذاب محتوم شده است برداشته میشود پس بی رنج کشیدن عقاب میماند در مدت
اقامه رسول الله برای مشاهده دوزخ ولیکن او آنجا خیلی کم اقامت خواهد کرد و همانا
که اینرا خدا برای آن کند که هر مخلوقی بداند که او از رسول الله بهره وسودی برده و چون او
در آنجا رود شیاطین بولوله افتند ومیخواهند پنهان شوند زیر آتش افروخته ویکی بدیگری گوید
بگریزید بگریزید زیراکه همانا دشمن ما محمد آمد پس چون شیطان بشنود آنرا
سیلی بروی خود با هر دو کف دست خود میزند ونالهکنان میگوید همانا که تو برغم من از من
شریفتری و همانا که از روی ظلم این کرده شد = اما آنچه مختص است بمومنانی که هفتاد و دو درجه
دارند با خداوندان دو درجه دیگر که ایمان دارند بدون اعمال صالحه چونکه فرقهٔ اول بر اعمال صالحه
محزون بودند و فرقهٔ دیگر مسرور بودند بشر پس همگی هفتاد هزار سال در دوزخ مکث خواهند کرد
وپس از این سالها فرشته جبرئیل بدوزخ میآید ومی شنود که ایشان میگویند ای محمد
کجا شد وعده تو بما که هر که بر آئین تو باشد جاودان در دوزخ نماند پس فرشته خدا آن
وقت به بهشت برگردد وپس از آنکه نزدیک رسول الله برود با احترام آنچه شنیده بود
براو بخواند پس آنوقت پیغمبر با خدا تکلم فرموده میگوید ای پروردگار من وخدای من وعدهٔ خود را
به من بنده ات بیاد بیاور که کسانیکه آئین مرا بپذیرند جاودان در دوزخ نمانند پس خدا در جواب
میفرماید که ای خلیل من طلب کن آنچه میخواهی که من بتو آنچه بخواهی میدهم

## (فصل صد و سی و هفتم)

پس آنوقت رَسُولُ الله عرض میکند ای پروردگار من کسانی از مومنان یافت میشوند
که هفتاد هزار سال در دوزخ مکث کرده اند کجا است رحمت تو ای پروردگار من البته
بسوی تو زاری میکنم که ایشان را از این عقوبات تلخ آزاد نمائی پس آنوقت خدا چهار
فرشته مقرب خدا را امر میفرماید که بدوزخ رفته و هر کرا بر آئین پیغمبر اوست بیرون آورده
سوی بهشت او را رهبری کنند و آن است که او را خواهند کرد و از فوائد آئین
رَسُولُ الله این میشود که هر کس با و ایمان آورده باشد به بهشت خواهد رفت بعد از
عقوبتی که از آن سخن راندم حتی اینکه اگرچه عملی صالح هم نکرده باشد زیرا که او
بر آئین او مرده است !!! اللّهمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ط !!!

پس از این بیانات انجیل برنابا مانند شمس نصف النهار با دلائل عقلیه و نقلیه و براهین منطقیه روشن و آشکار گردید
که معاد معاد جسمانی است نه روحانی و همانطور بهشت هم بهشت جسمانی است نه روحانی -
و تمامی این جهان را خدای منان در طفیل محبوب خود حضرت خاتم الانبیاء احمد مجتبی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم
خلق فرموده است و روز قیامت روز اظهار مرتبه و مقام آنحضرت است بر جمیع خلائق و جمیع انبیاء و مرسلین محتاج
شفاعت آنحضرت میباشند و همین جهت است که هر که دین و آئین آنحضرت را قبول نموده است اگرچه
هیچ عمل ندارد اما در جنت خواهد رفت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانِي لِهٰذَا وَمَا كُنْتُ لِأَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانِيَ اللّٰهُ

و از تدبر و تفکر در سلسله مذاهب این هم واضح و آشکار میشود که چون پاپ اول جلالیوس دید که
ترویج مذهب عیسوی از جهت سهولت و برخوشحالی نه بر ترس جهنم و تکالیف شریعت است لذا ایمان حکمت عملی
پولوس مقدس خود را بکار برد که انسان بعد از ایمان آوردن به پسر خدا از بار تکالیف شریعت آزاد
میشود و جمیع احکام شریعت از او برداشته میشود چنانچه در رساله پولوس بغلاطیان در باب ۲ دوم گفته است
آیه ۱۶ اما چونکه یافتیم که هیچکس از اعمال شریعت عادل شمرده نمیشود بلکه به ایمان به مسیح ما هم بمسیح عیسی ایمان
آوردیم تا از ایمان بمسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده
نخواهد شد - و در باب ۳ سوم آیه ۲۳ بیست و سوم اما قبل از آمدن ایمان زیر شریعت نگاه داشته بودیم
و برای آن ایمانیکه می بایست مکشوف شود بسته شده بودیم پس شریعت لالای ما شد تا بمسیح برساند تا از ایمان
عادل شمرده شویم لیکن چون ایمان آمد دیگر زیر دست لالا نیستیم زیرا همگی شما بوسیله ایمان در مسیح عیسی

عیسی پسران خدا میباشید زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید مسیح را در بر گرفتید !!!

پس آن اناجیل که در آنها بیان روزه و نماز حضرت روح الله و حواریان بوده و بیان زهره شکاف جهنم و عذاب جهنم بوده و انکار خود حضرت عیسی از بودن پسر خدا و لعنت نمودن آنحضرت بر آن کسانیکه آنحضرت را پسر خدا خواهند گفت بوده. تمامی آن اناجیل را حرام قرارداد و این اناجیل مروجه چهارگانه که از این بیانات کلیة عاری هستند رواج داد که جمیع ملت نصاری را از زیر بار شریعت درآورد و از تکالیف روزه و نماز و از خوف عذاب جهنم محض بوسیله اعتقاد به مسیح که آن پسر خداست و برای نجات ما مصلوب گردیده. کلیة فارغ البال و آزاد نمود و بدون عمل همه را بلیط جنت مرحمت فرمود

من يهد الله فلا مضل له ومن يضلله فلا هادي له لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم

وصلى الله على محمد وآله الطاهرين

## باب سوم در بیان علت غائی خلقت عالم و آدم

از نقطه نظر اسلامی بالخصوص موافق عقائد شیعه اثنا عشریه کثرهم الله فی البریه چنانچه در کتاب علل الشرائع عماره از پدرش حدیث میکند گفت سوال نمودم از حضرت امام جعفر الصادق صلوات الله وسلامه علیه لِمَ خَلَقَ اللهُ الخَلقَ فقالَ اِنَّ اللهَ تَبارَكَ وَتَعالى لَم يَخلُق خَلقَهُ عَبَثاً وَلَم يَترُكهُم سُدىً بَل خَلَقَهُم لِاِظهارِ قُدرَتِهِ وَلِيُكَلِّفَهُم طاعَتَهُ فَيَستَوجِبوا بِذلِكَ رِضوانَهُ وَما خَلَقَهُم لِيَجلِبَ مِنهُم مَنفَعَةً وَلا لِيَدفَعَ بِهِم مَضَرَّةً بَل خَلَقَهُم لِيَنفَعَهُم وَيُوصِلَهُم اِلى نَعيمِ الاَبَدِ !

یا بن رسول الله بفرمائید که خدای متعال برای چه مخلوقات را خلق فرموده پس فرمود حضرت بالتحقیق خدای متعال نه خلق فرمود مخلوقات را عبث و نه گذاشت ایشان را مهمل بلکه خلق فرمود مخلوقات را برای اظهار قدرت و کمال غیر متناهیه خود را و تکلیف جزئی نمود ایشانرا برای بندگی خود که سزاوار شوند باین جهت خوشنودی اورا و نه خلق فرمود که از ایشان جلب منفعت بنماید یا دفع ضرر بکند بلکه خلق نمود ایشان را که نفع برساند با یشان و صله بدهد ایشان را نعیم ابد چنانچه در حدیث قدسی فرموده کنت کنزاً مخفیاً فاحببت

یعنی ذات اقدس الهی واجب الوجود یک خزانه علم وکمال وقدرت غیر محدود بوده پس خوشش آمد که از آن بحر زخار علم وکمال وقدرت لازوال خودش یکقطره نمائش بدهد در منصه میدان شهود پس بنای عالم ایجاد گذاشت ومخلوقات را خلق فرمود

پس در مرحله خلقت اولی بعد از امتحان واختبار بر سه نوع منقسم شدند قال عز من قائله وَكُنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ یعنی در مقام خلقت اولی مخلوقات بر سه نوع منقسم شدند اول آن نفوس قدسیه ومقدسه میباشند که بر جمیع خلائق در خلق وخلق ودر علم وعمل سبقت دارند وایشان نوع انبیاء واوصیاء وخلفاء الله هستند علیهم الصلوة والسلام

دوم اصحاب میمنت میباشند که ایشان مومنان ونیکان هستند

سوم اصحاب مشئمت میباشند که ایشان منکر وجود واجب الوجود وکفار ومشرکین وناصبین هستند

چنانچه درخصوص خلقت سابقون جابر ابن یزید جعفی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام باقر علوم الاولین والآخرین حدیث میکند قال قال علیه السلام یا جابر کان الله ولا شئ غیره ولا معلوم ولا مجهول فاول ما ابتدأ من خلق خلقه ان خلق محمدا وخلقنا اهل البيت معه من نور عظمته وجلاله فاوقفنا اظلة خضراء بين يديه حيث لا سماء ولا ارض ولا مكان ولا ليل ولا نهار ولا شمس ولا قمر يفصل نورنا من نور ربنا كشعاع الشمس من الشمس نسبح الله تعالى ونقدسه ونحمده ونعبده حق عبادته ثم بدا لله تعالى ان يخلق المكان فخلقه وكتب على المكان لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ عَلِيٌّ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَصِيُّهُ بِهِ أَيَّدْتُهُ وَنَصَرْتُهُ ثم خلق العرش فكتب على سرادقات العرش مثل ذلك ثم خلق السموات فكتب على اطرافها مثل ذلك ثم خلق الجنة والنار فكتب عليهما مثل ذلك ثم خلق الملائكة واسكنهم السماء ثم تراءى لهم الله تعالى واخذ عليهم الميثاق له بالربوبية ولمحمد بالنبوة ولعلي بالولاية فاضطربت فرائص الملائكة فسخط الله على الملائكة واحتجب عنهم فلاذوا بالعرش سبع سنين يستجيرون الله من سخطه ويقرون بما اخذ عليهم ويسئلونه الرضا فرضي عنهم بعد ما اقروا بذلك واسكنهم بذلك الاقرار السماء واختصهم لنفسه واختارهم لعبادته ثم امر الله تعالى انوارنا ان تسبح فسبحت فسبحوا بتسبيحنا ولولا تسبيح انوارنا ما دروا كيف يسبحون الله ولا كيف يقدسونه ثم ان الله خلق الهواء فكتب عليه لا اله الا الله محمد رسول الله علي امير المؤمنين وصيه به ايدته ونصرته ثم خلق الجن والانس

واسكنهم الهواء واخذ الميثاق منهم له بالربوبية ولمحمد بالنبوة ولعلي بالولاية فاقر منهم
بذلك من اقر وجحد منهم من جحد فاول من جحد ابليس لعنة الله فختم له بالشقاوة وما
صار اليه ثم امر الله تعالى انوارنا ان تسبح فسبحت فسبحوا بتسبيحنا ولولا ذلك ما دروا
كيف يسبحون الله ثم خلق الله الارض فكتب على اطرافها لا اله الا الله محمد رسول الله علي امير المؤمنين
وصيه به ايدته ونصرته فبذلك يا جابر قامت السموات بغير عمد وثبتت الارض ثم خلق الله تعالى
آدم من اديم الارض فسواه ونفخ فيه من روحه ثم اخرج ذريته من صلبه فاخذ عليهم الميثاق له
بالربوبية ولمحمد بالنبوة ولعلي بالولاية فاقر منهم من اقر وجحد من جحد فكنا اول من اقر
بذلك ثم قال لمحمد وعزتي وجلالي وعلو شاني لولاك ولولا علي وعترتكما الهادون
المهديون الراشدون ما خلقت الجنة والنار ولا المكان ولا الارض ولا السماء ولا الملائكة
ولا خلقا يعبدني يا محمد انت خليلي وحبيبي وصفيي وخيرتي من خلقي احب الخلق الي واول
من ابتدأت اخراجه من خلقي ثم من بعدك الصديق علي امير المؤمنين وصيك به ايدتك
ونصرتك وجعلته العروة الوثقى ونور اوليائي ومنار الهدى ثم هؤلاء الهداة المهتدون
من اجلكم ابتدأت خلق ما خلقت وانتم خيار خلقي فيما بيني وبين خلقي خلقتكم من نور عظمتي
واحتجبت بكم عمن سواكم من خلقي وجعلتكم استقبل واسئل بكم فكل شيء هالك الا وجهي
وانتم وجهي لا تبيدون ولا تهلكون ولا يبيد ولا يهلك من تولاكم ومن استقبلني
بغيركم فقد ضل وهوى وانتم خيار خلقي وحملة سري وخزان علمي وسادة اهل السموات
والارض ثم ان الله تعالى هبط الى الارض في ظلل من الغمام والملائكة واهبط انوارنا
اهل البيت معه واوقفنا نورا صفوفا بين يديه نسبحه في ارضه كما سبحناه في سمواته
ونقدسه في ارضه كما قدسناه في سمائه ونعبده في ارضه كما عبدناه في سمائه
فلما اراد الله اخراج ذرية آدم لاخذ الميثاق سلك ذلك النور فيه ثم اخرج ذريته
من صلبه يلبون فسبحناه فسبحوا بتسبيحنا ولولا ذلك ما دروا كيف يسبحون الله
عز وجل ثم تراءا لهم باخذ الميثاق منهم له بالربوبية وكنا اول من قابل عند قوله
الست بربكم ثم اخذ الميثاق منهم بالنبوة لمحمد وبالولاية لعلي فاقر من اقر وجحد
من جحد ثم قال ابو جعفر عليه السلام فنحن اول خلق الله واول خلق عبد الله
وسبحه ونحن سبب خلق الخلق وسبب تسبيحهم وعبادتهم من الملائكة والآدميين
فبنا عرف الله وبنا وحد الله وبنا عُبِدَ اللهُ وبنا اَكْرَمَ اللهُ من اكرم من جميع خلقه
وبنا اثاب من اثاب وبنا عاقب من عاقب ثم تلا قوله تعالى وانا لنحن الصافون

وانا لنحن المسبحون وقوله تعالی قل ان کان للرحمن ولد فانا اول العابدین فرسول الله
اول من عبد الله تعالی واول من انکر ان یکون له ولد او شریك ثم نحن بعد رسول الله
ثم اودعنا بذلك النور صلب آدم فما زال ذلك النور ینتقل من الاصلاب والارحام
الی صلب و رحم ولا استقر فی صلب الا تبین عن الذی انتقل منه انتقاله وشرف الذی
استقر فیه حتی صار فی صلب عبد المطلب فوقع بام عبد الله فاطمة فافترق النور
جزئین جزء فی عبد الله وجزء فی ابیطالب فذلك قوله تعالی وتقلبك
فی الساجدین یعنی فی اصلاب النبیین وارحام نسائهم فعلی هذا اجرانا الله
تعالی فی الاصلاب والارحام وولدنا الاباء والامهات من لدن آدم وَ
صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِیْمًا کَثِیْرًا ۱۰

که فرمود آنحضرت ای جابر بود ذات واجب الوجود و هیچ شئ غیر او نبود نه معلوم نه مجهول پس صنعت اولی او تعالی شانه
که شروع کرد بخلق نمودن این بود که خلق فرمود حضرت ذات اقدس خاتم الانبیا محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم را و همراه آنحضرت
ما اهل بیت آنحضرت را خلق نمود از نور عظمت و جلال خود پس نگاهداشت ما را در حضور قدس خود بصورت سایه‌های
نورانی وقتیکه هنوز هیچ شئ از آسمان و زمین وجود نداشت و نی مکان بود نه لیل و نهار و نی شمس بود نه قمر در آنحالیکه
منفصل میشد نورهای ما از نور عظمت و جلال پروردگار ما مانند منفصل شدن شعاع شمس از شمس و ما تسبیح میکردیم
و تقدیس مینمودیم اورا و حمد میکردیم و عبادت مینمودیم اورا حق عبادت نمودن او پس مشیتش قرار گرفت بخلق نمودن
مکان پس مکان را خلق فرمود و مرقوم فرمود بر صفحه مکان لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ عَلِیٌّ اَمِیْرُ الْمُؤْمِنِیْنَ وَصِیُّه
بِهٖ اَیَّدْتُهٗ وَنَصَرْتُهٗ یعنی نیست معبودی مگر الله و محمد رسول خدا است و علی امیر المومنین و وصی مصطفی است و تائید نمودم
اورا بوجود علی و نصرت دادم علیهما الصلوة والسلام و بعد از آن خلق فرمود عرش اعظم را و همین کلمه طیبه بر سرادقات او نوشت
بعد از آن خلق نمود آسمانها را و مرقوم فرمود بر اطراف آنها مثل همین بعد از آن جنات النعیم و درکات الجحیم را خلق فرمود
و همان کلمه طیبه را بر آنها مرقوم نمود بعد از آن ملائکه را خلق نمود و سکنی داد آنها را بر آسمانها بعد از آن جلوه فرمود بر ملائکه
که عهد و میثاق بگیرد از ایشان برای خود بجهت ربوبیت و برای حضرت رسول بجهت نبوت و برای حضرت امیر المومنین
بجهت ولایت پس ملائکه برای تولا و بیعت امیر المومنین مضطرب گردیدند پس تغیر نمود بر ایشان و پنهان ساخت از
ایشان جلوه جمال ذات اقدس خود را پس ملائکه ترسیدند و پناه آوردند بعرش اعظم تا هفت سال از سالهای ربوبیتی
و از قهر و غضب خدای متعال طلب عفو و آمرزش مینمودند و اقرار میکردند بآن عهد و میثاق که از ایشان میخواست بگرد
و سوال میکردند رضامندی حضرت ذوالجلال والاکرام را پس راضی و خوشنود گردید از ایشان بعد از آنکه اقرار نمودند بربوبیت
خدا و نبوت محمد مصطفی و ولایت علی مرتضی و باین جهت سکونت داد ایشانرا بر آسمانها و مختص نمود ایشانرا برای خود
و پسندید ایشانرا برای عبادت خود و بعد از آن امر فرمود انوارهای ما را که بصدای بلند او را تسبیح و تقدیس نمائیم

پس ما بصدای بلند تسبیح و تقدیس خدا را شروع کردیم پس ملائکه هم همراه ما در تسبیح و تقدیس الهی شروع کردند پس اگر
نبود تسبیح و تقدیس ما بصدای بلند ملائکه هرگز نمیدانستند که چطور تسبیح و تقدیس خدای متعال را بکنند و
بعد از آن خلق فرمود هوا را و مرقوم نمود بر صفحات هوا لا اله الا الله محمد رسول الله علی امیر المؤمنین وصیه به ایدته و نصرته
پس خلق فرمود جن و انس را و ساکن نمود جنات را در هوا و عهد و میثاق گرفت از ایشان برای خود بجهت ربوبیت و برای
حضرت رسول بجهت نبوت و برای امیر المومنین بجهت ولایت پس اقرار نمودند از ایشان کسانیکه اقرار نمودند و انکار
نمودند از ایشان کسانیکه انکار نمودند پس اول کسیکه انکار نمود و ابا کرد از نبوت حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه و آله و سلم
و از ولایت حضرت امیر المومنین آن ابلیس لعین بود پس خداوند متعال مهر نمود برای او شقاوت را و به آنچیزیکه
انجام او شد بعد از آن با انوار ما امر فرمود که بصدای بلند تسبیح و تقدیس بنمائیم پس ما بصدای بلند
تسبیح و تقدیس شروع کردیم و از تسبیح و تقدیس ما ملائکه و دیگر مخلوقات هم تسبیح و تقدیس شروع کردند و اگر
نمی بود تسبیح و تقدیس ما پس ایشان هرگز نمیدانستند که چطور تسبیح و تقدیس خدای ذوالجلال والاکرام را بنمایند
و بعد از آن خلق فرمود زمین را پس مرقوم فرمود بر اطراف زمین لا اله الا الله محمد رسول الله علی امیر المومنین
وصیه به ایدته و نصرته پس باینجهت آسمانها بدون ستون برپا شدند ای جابر و زمین در میان هوا
معلق شد بعد از آن خلاق عالم آدم را خلق فرمود از خاک زمین پس درست نمود قالب و هیکل بشری آنحضرت را
و دمید در آن یک جزء از روح مقدس خود بعد از آن بیرون آورد از صلب آنحضرت ذریت آنحضرت را
پس گرفت از ایشان میثاق و عهد بر ربوبیت خود و بر نبوت حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و سلم
و بر ولایت حضرت امیر المومنین علیه السلام پس اقرار نمود از ایشان هر که اقرار نمود و انکار نمود هر که انکار نمود
پس بودیم ما اول کسانیکه اقرار نمودند بر ربوبیت پروردگار و بر نبوت رسول مختار و بر ولایت حیدر کرار
بعد از آن خطاب فرمود به حبیب خود حضرت خاتم الانبیاء احمد مجتبی و محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم که ای
محبوب و مطلوب من قسم میخورم بعزت و جلال و علو شان خودم که اگر نبودی تو مقصود و مطلوب من و اگر
نمی بود علی و عترت طاهره شما ها مقصود و مطلوب من البته هرگز هرگز خلق نمیکردم نه جنت را و نه جهنم را و نه
مکان را و نه زمین را و نه آسمان را و نه ملائکه را و نه هیچ مخلوقی را که مرا بندگی و عبادت بنمایند ای محمد تو هستی
خلیل من و تو هستی حبیب من و تو هستی صفی من و تو هستی بهترین مخلوقات من و تو هستی محبوب ترین کائنات من
و تو هستی اول مصنوع و مخلوق من و بعد از تو صدیق اکبر علی امیر المومنین وصی و خلیفهٔ تو و نصرت نمودم ترا
بعلی که مظهر قدرت من میباشد و گردانیدم او را عروة الوثقی و نور الاولیاء و منار الهدی و بعد او اینان را
که ائمه هداة و مهتدون اند یعنی حضرات ائمه معصومین صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین که حضرت حسن مجتبی
و حضرت حسین سید الشهداء و حضرت علی بن الحسین زین العابدین و حضرت محمد ابن علی باقر علوم الاولین و الآخرین
و حضرت جعفر بن محمد صادق القول الامین و حضرت موسی بن جعفر الکاظم الحلیم و حضرت علی بن موسی الرضا سلطان الاوصیا

وحضرت محمد بن علی الجواد وحضرت علی بن محمد الهادی وحضرت حسن بن علی العسکری وحضرت محمد بن الحسن
الحجة القایم امام زماننا وامام الملائکه والجان عجل الله ظهوره وفرجه علیهم الصلوة والسلام = ودر طفیل شماها
خلق نمودم سائر مخلوقات ارضی وسماوی را وشماها هستید بهترین مخلوقات من وشماها هستید وسیله وواسطه درمیان
من ومخلوقات من خلق نموده ام شماها را از نور عظمت وجلال خودم وحجاب قرار دادم شماها را درمیان خودم ودرمیان
مخلوقات خودم وگردانیدم شماها را وسیله قبولیت دعای بندگان ووسیله سوال نمودن بندگان از من وشماها هستید
مورد فیضان واحسان من وتمامی مخلوقات فناء وهلاک خواهند شد مگر وجه من وشماها هستید وجه من آن
وجه که هرگز هرگز فناء وهلاک نخواهید شد ونه معدوم خواهید شد وهمین طور آن کسانیکه ولایت شماها را
دارند هرگز هرگز فنا وهلاک ومعدوم نخواهند شد من ایشان بطفیل شماها حیات جاودانی داده ام الحمد لله الذی
هدانا لهذا وما کنا لنهتدی لولا ان هدانا الله = وآن کسانیکه بدرگاه من بغیر از شماها کسی دیگری را وسیله
وواسطه خواهند آورد پس ایشان هستند گمراه ومن ایشان را درجهنم خواهم انداخت وشماها هستید افضل ترین
مخلوقات من وحاملان اسرار من وشماها هستید خازنان علوم من وپیشوا وسردار وامام مخلوقات علوی وسفلی من
بعد از ان خدای متعال درسایه ابرها برزمین جلوه فرمود با ملائکه ونازل فرمود انوارهای مارا همراه خود برزمین و
نگاه داشت مارا درصفوف پیش روی خود پس ما تسبیح وتقدیس میکردیم اورا درزمین چنانکه تسبیح وتقدیس میکردیم اورا
درآسمانها وبندگی وعبادت میکردیم اورا درزمین چنانکه بندگی وعبادت میکردیم اورا درآسمانها -
ووقتیکه اراده فرمود که ذریت آدم را بیرون بیاورد از صلب آنحضرت بجهت گرفتن عهد ومیثاق پس داخل فرمود
انوارهای مارا در وجود اقدس حضرت آدم وبعد از آن بیرون آورد ذریت آدم را از صلب آنحضرت درحالیکه
تلبیه میگفتند پس ماها بصدای بلند تسبیح وتقدیس گفتن شروع کردیم پس ایشان هم درموافقت ماها تسبیح و
تقدیس خدای متعال شروع کردند پس اگر نبود تسبیح وتقدیس ماها ایشان هرگز نمیدانستند که چطور تسبیح و
تقدیس خدای متعال بنمایند بعد از آن جلوه فرمود خدای متعال برای ایشان بجهت گرفتن از ایشان عهد
میثاق برای خود بجهت ربوبیت وما بودیم اول قبول نمودیم ووقتیکه فرمود اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ واقرار نموده گفتیم
بَلٰی اَنْتَ رَبُّنَا وَرَبُّ الْعٰلَمِیْنَ بعد از آن برای حضرت رسول بجهت نبوت وبرای امیرالمومنین بجهت ولایت
عهد ومیثاق گرفت پس اقرار نمود از ایشان هرکه اقرار نمود وانکار نمود هرکه انکار نمود واز اینجاست که درزمره
انبیاء ومرسلین حضرت خاتم الانبیاء رَسُوْلِ مُحَمَّد معروف است چنانچه ملاکی نبی که آخرین انبیای
بنی اسرائیل است درصحیفه خود درباب ۳ سوم از آیه اول میفرماید یعنی بشارت رسیده = اینک من رسول
خود را خواهم فرستاد واو طریق را پیش روی من مهیا خواهد ساخت وآن خداوند وسردار جهان که شماها
طالب او هستید ناگهان درهیکل خود که مکه میباشد یا خانه کعبه نه درهیکل بنی اسرائیل که بیت المقدس است
خواهد آمد یعنی ان رسول محمد که شماها از او مسرور میباشید بان آومی آید قول لهوه صباات

این است اما کیست که در روز آمدن او را متحمل تواند شد و کیست که در حین ظهور وی تواند ایستاد زیرا که او
مثل آتش زرگران و صابون گازران خواهد بود که همه عالم را از چرک شرک و کفر مانند زر و لباس پاک و صاف
خواهد نمود و بالخصوص بنی لوی را مانند طلا و نقره مصفی خواهد نمود صلی الله علیه و آله و سلم !!!
بعد از آن فرمود حضرت باقر العلوم علیه الصلوة والسلام که ما هستیم اول مخلوق خدا و اول عبادت کننده او
در آسمان و زمین و نه خلق فرمود مخلوقات علوی و سفلی را مگر در طفیل ما و جمیع موجودات و تمامی مخلوقات از ما تسبیح
و تقدیس خدا را آموخته اند و همه ملائکه و بنی جان و بنی آدم بواسطه ما خدای واجب الوجود را شناخته اند
و از ما معرفت توحید و تجرید او حاصل نموده اند و اطاعت و عبادت او را از ما یاد گرفته اند و بطفیل ما خدای کریم
هر کسی را که خواسته مکرم و معظم گردانیده است و بطفیل ما ثواب داده است و خواهد داد هر کسی را که داده است یا خواهد داد
و از جهت مخالفت و عداوت ما عذاب نموده است یا خواهد نمود هر کسی را که نموده است یا خواهد نمود بعد از آن حضرت باقر
علیه السلام این آیه کریمه را تلاوت نمود انا لنحن الصافون و انا لنحن المسبحون بدرستیکه ما بودیم و هستیم
صف بسته عبادت کننده خدا را و ما هستیم مسبحین و مقدسین ذات حضرت حق را و بعد از آن این کریمه را
تلاوت نمود قل ان کان للرحمن ولد فانا اول العابدین یعنی بگو ای حبیب من با ایشان که اگر برای
خدای متعال هیچ پسری می بود پس لازم بود که اول مخلوق باشد و حال آنکه اول مخلوق من هستم و من اول
عبادت کنندگان میباشم نه پسر خدا ـ و معلوم است که پسر پدر را عبادت نمیکند زیرا که پسر جزء پدر است و یک عضو
دیگری عضو را عبادت نمیکند لذا حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه و آله و سلم اول العابدین است و اول قائلین
است و اول کسی است که منزه و مقدس گرداند ذات حضرت حق را از شائبه ولد و شرک و بعد آنحضرت ما ها
هستیم اولین مخلوقات و اول هستیم در جمیع امور بعد از آن خداوند عالم ودیعت نمود ما ها را همراه آن نور
اقدس در صلب حضرت آدم پس منتقل شد آن نور مقدس از اصلاب طاهره در ارحام مطهره و هرگاه از
یک صلب و رحم به صلب و رحم دیگر منتقل می شد پس ظاهر میشد یک علامت و نشان از منتقل شدن آن نور
اطهر و از استقرارش در صلب و رحم دیگر و مشرف و مکرم می نمود هر صلبی و رحمی را که در آن منتقل میشد حتی اینکه
رسید بصلب حضرت عبد المطلب و از والده حضرت عبد الله منقسم شد در دو جزء که یکی در وجود اقدس
حضرت عبد الله قرار گرفت و دیگری بصلب حضرت ابو طالب رفت پس همین معنی قول خدای عز و جل
و تقلبک فی الساجدین. یعنی ما میدیدیم گردش ترا در اصلاب طاهره ساجدین
و موحدین یعنی در اصلاب انبیاء و اوصیاء و ارحام ازواج ایشان پس همچنین جاری فرمود خداوند متعال ما را
در اصلاب طاهره و ارحام مطهره و منتقل شدیم همینطور از زمان حضرت آدم تا این زمان و صلی الله علی محمد
و آله و سلم تسلیما کثیرا
پس از این حدیث شریف چند مطلب مهم آشکار میشود که اصل اصول اسلام و معارف مذهب اثنا عشری میباشند

۱ اول اینکه وجودات قادسه ومقدسه معصومین چهارده گانه که از لفظ ۱۴ وجه الله مستنبط میشوند اولین
مخلوقات وسابقین کائنات میباشند چنانچه در کتاب مجید وفرقان حمید ایشان را سابقون عالین
ومقربون فرموده فقال عزوجل السَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ وقال عزوجل
استکبرت ام کنت من العالین یعنی ای ابلیس آیا تو از روی تکبر آدم را سجده نکردی یا
تو هم از جماعت عالین بودی که ایشان از جمیع عالم و آدم برتر و افضل هستند !

۲ دوم اینکه اصل مقصود ومطلوب خدای متعال از خلقت عالم ایشان اند وسائر مخلوقات در طفیل ایشان
وبجهت تعظیم وتکریم ایشان مخلوق شده اند چنانچه مرسوم است که بجهت اکرام واعظام میهمان معظم
کسانی دیگر را هم در دعوت شریک مینمایند که میهمان بداند که نزد میزبان خودش بسیار عزیز و
محترم است پس این چهارده معصومین علیهم الصلوة والسلام میهمان خدای منان ذوالجلال والاکرام
میباشند وجمیع مخلوقات علوی وسفلی در طفیل ایشان در مهمان خانه دنیا و آخرت مدعو شده اند

۳ سوم اینکه ایشان از جمیع انبیاء ومرسلین وملائکه مقربین افضل وبرتر هستند

۴ چهارم اینکه جمیع مخلوقات از انبیاء ومرسلین وملائکه وجن وانس ووحوش وطیور وغیره از ایشان تسبیح
وتقدیس خدای ذوالجلال والاکرام را آموخته اند لذا ایشان اند استاد جمیع مخلوقات خدا

۵ پنجم اینکه استقرار موجودات علوی وسفلی در محل ومقام خود در هوا وفضا از برکت کلمه طیبه
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللهِ عَلِیٌّ اَمِیرُ الْمُؤْمِنِینَ وَصِیُّهُ بِهِ اَیَّدَهُ وَنَصَرَهُ میباشد نه از چیزی دیگر

۶ ششم اینکه ایشان اند حاملان اسرار الهیه وخزان علوم الهیه لذا هر علم وحکمت که بخلائق رسیده است
بواسطه ایشان ودر طفیل ایشان رسیده پس ایشانند معلم واستاد انبیاء ومرسلین وملائکه مقربین
که حضرت عقل کل سید الانبیاء والرسل میفرماید انا مدینة العلم وعلی بابها

۷ هفتم اینکه برای هیچ مخلوق علوی وسفلی در این مهمان خانه دنیوی واخروی هیچ بهره وحصه
معین ومقرر نیست مگر بطفیل ایشان وبرای خوشنودی ایشان چنانچه در کتاب مجید خبر میدهد
فقال عز من قائله قل للذین امنوا یغفروا للذین لایرجون ایام الله لیجزی قوما
بما کانوا یکسبون یعنی ای محبوب من بگو با وصیای خودت که اول مومنین هستند ومقصود
ومطلوب من میباشند که در بارگاه من طلب مغفرت ورحمت بنمایند بجهت آن کسانیکه بر شماها
ایمان آورده اند وعمل صالح بجامی آرند که من ایشان را هم از نعمات دنیوی واخروی یک حصه بدهم
زیرا که برای هیچ مخلوقی از مهمانخانه دنیا وآخرت من هیچ بهره وحصه معین ومقرر نیست مگر بشفاعت
شماها یعنی اگر شماها برای ایشان شفاعت کنید آنوقت من ایشانرا هم جزای اعمال ایشان خواهم
داد والا ممکن نیست لذا ایشان ماها را در مقام دعا چنین تعلیم داده اند که بگوئیم یا مَنْ لَهُ

يَا مَنْ لَهُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اِرْحَمْ لِمَنْ لَيْسَ لَهُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ط
فان الدنيا والاخرة لله ولرسوله ولاوصياء رسوله وليس لنا الدنيا والاخرة
الا ما شاؤا
۸

هشتم اینکه امتحان ایمان وکفر در همان عالم ارواح گرفته شده است پس هر که آنجا اقرار
به ربوبیت خدا وبه نبوت رسول الله وبه ولایت امیرالمومنین نموده است اینجا هم خواهد نمود و هر که آنجا
ابا وانکار کرده است اینجا هم ابا وانکار خواهد نمود — مگر اینکه از نور عقل وتحقیق وباراده خود اقرار
نماید می تواند = زیرا که خدای منان از غایت لطف برای همچنین مردم در مقام دنیا یک موقع دیگر هم
داده است که شاید از نور عقل وبهدایت پیغمبر از ظلمات جهالت بیرون بیایند ودرست
خلفاء الله حقیقی را پیشوای خود قرار بدهند واز عذاب ابدی نجات بیابند پس برای
همچنین اشخاص خدای منان بدأ را قرار داده است وبهمین جهت علماء محققین شیعه
رضوان الله علیهم گفته اند که در نبوت وامامت خدا را بدأ نیست ونیز در شیعه هم بدأ
نیست مگر در اهل خلاف که از غایت ترحم خدای منان یک موقع دیگر هم برای ایشان
فراهم آورده است الله اکبر الله اکبر الله اکبر ولله الحمد وهو ارحم الراحمین

چنانکه حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم خبر میدهد السعید سعید فی بطن امه
والشقی شقی فی بطن امه از هر عالم که انسان عبور نموده است آن عالم را بطن ام
انسان گفته اند — لذا مقصود از بطن ام در این حدیث شریف عالم ارواح است
نه بطن مادر جسمانی وبهمین حدیث برای چندین آیات قرآنیه تفسیر آمده مثلا کنتم
ازواجا ثلثة فاصحاب الميمنة ما اصحاب الميمنة واصحاب المشئمة ما اصحاب المشئمة
والسابقون السابقون اولئك المقربون — وقوله تعالى كما بدأكم
تعودون فريقا هدى وفريقا حق عليهم القول الضلالة انهم اتخذوا
الشياطين اولياء من دون الله وقوله تعالى وما كانوا ليؤمنوا
بما كذبوا به من قبل !!!

بهر حال خداوند متعال بعد از خلق نمودن محمد وآل محمد علیهم السلام دیگر مخلوقات را در طفیل ایشان خلق فرمود پس
در همان عالم ارواح ایشان را امتحان کرد از عهد ومیثاق گرفتن به ربوبیت خود وبه نبوت حضرت رسول
وبه ولایت حضرت امیرالمومنین پس ایمان آورد از ایشان هر که ایمان آورد وابا وانکار کرد هر که ابا وانکار کرد

درهمان عالم ارواح وبطن اولی پس بودند این ارواح مومنین وکافرین درآن عالم ملکوت درکمال راحت
در فراوانی نعمت ورحمت خداوندمنان بدون امتیاز و فرق درمیان مومن وکافر هرقدر که خدا
خواست وبعد از آن مشیت حضرت حق قرار گرفت براینکه از یک امتحان دیگر از ایشان درمیان مومن
وکافر فرق گذاشته بشود پس بجهت این امتحان برافروخت یک آتش پرغضب وسوزنده پس امر فرمود
جمیع ارواح را که داخل بشوند در این آتش از فرمان من وهرکه داخل شد سلامت خواهد ماند
پس قبل از جمیع ارواح حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم جلوه رفت درآن آتش پرغضب وداخل
شد درسرادقات آن آتش مخوف پس همراه درعقب آنحضرت ما داخل شدیم وهمراه وعقب ما شیعیان ما
از جن وانس داخل شدند وهمین طور بعد از ماها انبیاء ومرسلین وامتهای ایشان درآن آتش
داخل شدند = اما آن اشقیاء که در مرتبه اولی اقرار به ربوبیت ونبوت وبه ولایت نکرده بودند
هیچکدام از ایشان داخل نه شدند واز این موقع ثانوی هم هیچ بهره وفائده تحصیل نکردند !!
چنانچه در اصول کافی از زراره از حضرت صادق علیه السلام حدیث است قال قلت لابی عبدالله
علیه السلام جعلت فداك انی لأری بعض اصحابنا تعتریه النزق والحدة والطیش
فاغتم لذلك غما شدیدا واری من خالفنا فاراه حسن السمت قال لا تقل
حسن السمت فان السمت سمت الطریق ولکن قل حسن السیماء فان الله عزوجل
یقول سیماهم فی وجوههم من اثر السجود قال قلت فاراه حسن السیماء والوقار له فاغتم لذلك
قال لا تغتم لما رایت من نزق اصحابك ولما رایت من حسن سیماء من خالفك ان الله تعالی لما اراد
ان یخلق آدم خلق تلك الطینتین ثم فرقهما فرقتین فقال لاصحاب الیمین کونوا خلقا باذنی
فکانوا خلقا بمنزلة الذر یسعی وقال لاهل الشمال کونوا خلقا باذنی فکانوا خلقا
بمنزلة الذر یدرج ثم رفع لهم نارا فقال ادخلوها فکان اول من دخلها محمد ص ثم اتبعه
اولوا العزم من الرسل واوصیائهم واتباعهم ثم قال لاصحاب الشمال ادخلوها فقالوا
ربنا خلقتنا لتحرقنا فعصوا فقال لاصحاب الیمین اخرجوا باذنی من النار فخرجوا لم تکلم
النار منهم کلما ولم یؤثر فیهم اثرا فلما رآهم اصحاب الشمال قالوا ربنا نری اصحابنا قد سلموا
فاقلنا ومرنا بالدخول قال قد اقلتکم فادخلوها فلما دنوا واصابهم الوهج رجعوا
فقالوا یا ربنا لا صبر لنا علی الاحتراق فعصوا وامرهم بالدخول ثلاثا کل ذلك یرجعون
وامر اولئك ثلاثا کل ذلك یطیعون ویخرجون فقال لهم کونوا طینا باذنی فخلق منه آدم
فمن کان من هؤلاء لا یکونوا من هؤلاء ومن کان من هؤلاء لا یکونوا من هؤلاء و
ما رایت من نزق اصحابك وخلقهم فمما اصابهم من لطخ اصحاب الشمال وما رایت

من حسن السیماء من خالفکم ووقارهم فمما اصابهم من لطخ اصحاب الیمین ! زراره میگوید که
که عرض نمودم خدمت حضرت امام علیه السلام فدایت شوم من در بعضی از شیعیان می بینم که ایشان بسیار بدخوئی و تندی
وطیش دارند از این جهت غمگین میشوم و می بینیم که مخالفین ما یک حسن سمت و وقار دارند امام علیه السلام
فرمود مگو حسن سمت زیرا که سمت خوبی طریق را میگویند بلکه حسن سیماء بگو که خداوند متعال میفرماید
سیماهم فی وجوههم من اثر السجود پس گفتم که حسن سیما و وقار دارند لذا خیلی غصه میخورم امام علیه السلام
فرمود غصه مخور که در شیعیان ما بدخوئی و تندی و طیش می بینی و در مخالفان حسن سیماء و وقار می یابی
زیرا که چون خداوند علی اعلی اراده فرمود که نوع انسان را خلق نماید پس هر دو طینت علیین و سجین را
باهم مخلوط فرمود و اصحاب یمین را گفت که مخلوق بشوید باذن من پس ایشان مخلوق شدند و مانند مورچه‌ها
می دویدند و با صحاب شمال گفت که مخلوق بشوید باذن من پس مخلوق شدند و آهسته آهسته حرکت میکردند
بعد از آن برای امتحان نمودن ایشان هر دو آتش جهنم را برافروخت و فرمود داخل بشوید در این آتش
بامر من و شما را ضرری نخواهد رسانید پس اول کسیکه داخل شد حضرت خاتم الانبیاء محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم
و اوصیای آنحضرت که ما هستیم و شیعیان ما‌ها بودند بعد از آن با صحاب شمال انبیاء و مرسلین اولوالعزم
و اوصیای ایشان و امتهای ایشان داخل شدند بعد از آن با صحاب شمال فرمود که داخل بشوید در این آتش
از امر من و شما‌ها را هیچ ضرر نخواهد رسانید ایشان گفتند ای پروردگار ما آیا ما‌ها را خلق نمودی که بآتش
بسوزانی پس عصیان ورزیدند از امر پروردگار و داخل نشدند پس با صحاب یمین گفت که بیرون بیائید
از امر من از این آتش پس همه ایشان بدون هیچ ضرری صحیح و سالم بیرون آمدند که آن آتش در وجود
ایشان هیچ اثر نکرده بود و چون اصحاب شمال دیدند که ایشان صحیح و سالم بیرون آمده‌اند گفتند ای
پروردگار ما از تقصیر ما درگذر بفرما و حکم بفرما که ما هم در آتش داخل بشویم خداوند متعال فرمود درگذشتم
از تقصیر شما‌ها داخل شوید در آتش از امر من و چون ایشان بنزدیک آتش رسیدند و حرارت
آتش را حس نمودند برگشتند و گفتند ای پروردگار ما ما‌ها بر سوختن صبر نداریم پس عصیان نمودند
همین طور سه مرتبه بایشان امر فرمود که داخل بشوند اما ایشان هر سه بار عصیان نمودند و همین طور
اصحاب یمین را سه مرتبه امر فرمود که داخل شوند ایشان هر سه بار اطاعت نمودند و بیرون آمدند
صحیح و سالم پس فرمود همه شما یک طین واحد بشوید باذن من پس همه طین واحد گردیدند پس آنوقت
حضرت آدم علیه السلام را از آن طین خلق نمود پس هر که از شیعیان ما و اصحاب یمین است هرگز هرگز
در زمرهٔ اصحاب شمال داخل نخواهد شد و هر که از مخالفان ما و اصحاب شمال است هرگز هرگز در اصحاب یمین
داخل نخواهد شد پس آن بدخوئی و تندی و طیش که در شیعیان ما مشاهده میکنی از جهت آمیزش ایشان
بطین اصحاب شمال میباشد و آن حسن سیماء و وقار که در مخالفان ما می بینی از جهت آمیزش ایشان

بطینت اصحاب یمین است لذا هیچ غم و غصه مخور که انجام ایشان بخیر است اللهم صل علی محمد و آل محمد

و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام حدیث است قال علیه السلام ان عندنا والله سرا من سر الله

وعلما من علم الله والله ما یحتمله ملک مقرب ولا نبی مرسل ولا مؤمن امتحن الله قلبه للایمان

ووالله ما کلف الله ذلک احدا غیرنا ولا استعبد بذلک احدا غیرنا وان عندنا سرا من

سر الله وعلما من علم الله امرنا بتبلیغه فبلغنا عن الله عز وجل ما امرنا بتبلیغه فلم یجد له

موضعا ولا اهلا ولا حمالة تحمله حتی خلق الله لذلک اقواما خلقوا من طینة خلق منها

محمدا وآله وذریته ومن نور خلق الله منه محمدا وذریته وصنعهم بفضل صنع رحمته التی

صنع منها محمدا وذریته فبلغنا عن الله ما امرنا بتبلیغه فقبلوه واحتملوا ذلک وبلغهم ذلک

عنا فقبلوه واحتملوه وبلغهم ذکرنا فمالت قلوبهم الی معرفتنا وحدیثنا فلولا انهم

خلقوا من هذا لما کانوا کذلک لا والله ما احتملوه ثم قال علیه السلام ان الله خلق اقواما

لجهنم والنار فامرنا ان نبلغهم کما بلغناهم فاشمأزوا من ذلک ونفرت قلوبهم وردوه

علینا ولم یحتملوه وکذبوا به وقالوا ساحر کذاب فطبع الله علی قلوبهم وانساهم ذلک

ثم اطلق لسانهم ببعض الحق فهم ینطقون به وقلوبهم منکرة لیکون ذلک دفعا عن اولیائه

واهل طاعته ولولا ذلک ما عبد الله فی ارضه فامرنا بالکف عنهم والستر والکتمان فاکتموا

عمن امر الله بالکف عنهم واستروا عمن امر الله بالستر والکتمان عنه قال ثم رفع علیه السلام

یده وبکی وقال اللهم ان هؤلاء لشرذمة قلیلون واجعل محیانا محیاهم ومماتنا مماتهم ولا تسلط

علیهم عدوا لک فتفجعنا بهم فانک ان فجعتنا بهم لم تعبد ابدا فی ارضک وصلی الله

علی محمد وآله وسلم تسلیما کثیرا که فرمود آنحضرت قسم بخدای عز و جل که نزد ما بعضی از اسرار

الهیه و بعضی از علوم الهیه هستند که نه ملک مقرب و نه نبی مرسل و نه مومن کامل الایمان می تواند که متحمل آنها

بشود و قسم بخدای متعال که خدای پاک هم غیر از ما کسی دیگری را تکلیف تحمل آنها نفرموده است

و نه غیر از ما کسی دیگری را اهل آنها قرار داده !!!

و بعضی از علوم الهیه و اسرار صمدیه نزد ما هستند که امر فرمود ما را که آنها را تبلیغ نمائیم پس ما آنها را

از جانب خدای عز و جل تبلیغ نمودیم اما خدای متعال برای تبلیغ آنها هیچ محل و مقام و اهل نیافت

که ما آنها را بایشان تبلیغ نمائیم و ایشان هم متحمل آن اسرار و علوم و احادیث بشوند حتی اینکه

برای تبلیغ آن اسرار و علوم و احادیث یک قوم را خلق فرمود پس خلق نمود ایشان را از طین محمد ص

و آل محمد و از نور محمد و آل محمد و از صنع رحمت خود که مصنوع فرمود از آن محمد و آل محمد ص پس

تبلیغ نمودیم ما آنچه که ما را امر فرمود بایشان پس قبول نمودند ایشان و متحمل شدند ایشان آن

اسرار و علوم را در عالم ارواح و بعد از آن وقتیکه همان اسرار و علوم در عالم اجسام از ما بایشان
رسیدند پس قبول نمودند ایشان آنها را و متحمل شدند به شنیدن آنها و هر وقت و هر زمان
که ذکر ما ما بایشان رسید مائل شدند قلوب نورانی ایشان برای تحصیل معرفت ما و شائق
و خواهشمند شدند برای شنیدن احادیث ما پس اگر نمی بود که ایشان از طین و از شعاع انوار ما
خلق شده اند هرگز هرگز بمعرفت ما و احادیث ما مائل نمی شدند و نه متحمل آنها می شدند

(الحمد لله الذی هدانی لهذا و ما کنت لاهتدی لولا ان هدانی الله)
فالحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و اله الطاهرین

بعد از آن فرمود آنحضرت که خداوند منان یک قوم را خلق فرمود برای جهنم و نار پس ما را امر فرمود که
بایشان نیز همان اسرار و علوم الهیه تبلیغ نمائیم و چون ما بایشان تبلیغ نمودیم ایشان از کراهیت
و تمرد و انکار پیچ و تاب خوردند و قلوب ایشان از شنیدن آنها متنفر شدند و از تحصیل معرفت
ما پس رد نمودند بر ما و متحمل آنها نه شدند و تکذیب نمودند احادیث ما را و ما را ساحر و کذاب گفتند
پس خداوند متعال بر قلوب ایشان مهر نمود و از خاطر ایشان آن اسرار و علوم را محو نمود و بعد از آن
بعضی از حق بر زبان ایشان جاری فرمود پس ایشان از زبان حق را میگویند اما قلوب ایشان او را قبول ندارند
و این حکمت خدای پنهان است که از این جهت از دوستان و شیعیان ما یک نحوه اندفاع بشود پس اگر همچنین
نبود هرگز هرگز بر روی زمین عبادت صحیح خدا نمی شد پس امر فرمود ما را که از ایشان آن اسرار
و علوم را باز داریم و مخفی و پنهان بنمائیم لذا بر شما ها هم لازم است که از ایشان آنها را پنهان
بدارید بعد از آن حضرت امام علیه السلام دست مبارک خود را برای دعا بلند فرمود و گریان شده
در بارگاه ذوالجلال و الاکرام عرض نمود ای پروردگار ما اینها که بر ما ایمان آورده اند و احادیث
ما را تصدیق مینمایند بسیار کم اند پس بگردان حیات ایشان مثل حیات ما و ممات ایشان مانند ممات ما
و هرگز دشمنان خود را بر ایشان مسلط منما که ما متاذی خواهیم شد و اگر در امور ایشان ما را متاذی
نمودی پس نیست بر روی زمین کسیکه ترا براستی و درستی عبادت کند و صلی الله علی محمد و آله و سلم تسلیما کثیرا

در این حدیث شریف این جمله که خلق اقواما للجهنم محل ایراد عقول ناقصه خواهد بود
پس بدانند که مقصد از این خلقت خلق ثانوی جسمانی و طینی است نه خلقت اولی روحانی زیرا که
خداوند منان در خلقت اولی روحانی هیچکدام را برای جهنم خلق نه فرموده بود بلکه همه را در طفیل محمد و آل محمد
برای جنت خلق فرموده بود لذا همه ایشان را در جوار رحمت و قدس خود بقدر دو هزار سال از
سالهای الوهیتی نگاه داشته بود در عین نعمت و رحمت و بعد امر فرمود که همه اقرار بنمایند

به ربوبیت من و به نبوت محمد و به ولایت علی امیرالمؤمنین تا که همیشه در جنات النعیم و ثواب و رضوان عظیم پروردگار بوده باشند لذا هر که اقرار نمود از اهل جنت گردید و هر که انکار نمود از اهل جهنم و در وقت خلقت ثانوی خداوند متعال ایشان را از اعطای ابدان طینی ممیز و علیحده نمود که یکی را اهل جنت قرار داد و دیگری را اهل جهنم

بهر حال بعد از امتحان و اختبار در عالم ارواح خداوند عالم یکدسته را اصحاب یمین قرار داد و یکدسته را اصحاب شمال گردانید دارواح اصحاب یمین را طاهر و مطهر و مقدس و معطر گردانید و ارواح اصحاب شمال را نجس و مقذر و متعفن و مکروه گردانید پس برای ارواح اصحاب یمین یک ظرف مقدس و مطهر و معطر از مقام اعلی علیین یعنی بهشت بنا نمود که حسن عقلی است که باید ظرف موافق شان و عنوان مظروف باشد مثل آنکه عطر گل را در شیشه مطلا و گلکار نگاه میدارند و کثافت و مقذورات را در ظرف سفالی و نجس و متعفن میگذارند لذا بجهت ارواح اصحاب شمال یکظرف کثیف و متعفن از مقام سجین یعنی درکات جحیم بنا نمود

مخلص کلام اینکه بعد از خلقت اولی بجهت خلقت دومی خداوند منان از ایشان امتحان کرد و اختبار نمود اگرچه خودش بهتر میدانست که انجام هر یکی از ایشان چه خواهد شد لیهلک من هلک عن بینة و برهان و لیحیی من حی عن بینة و برهان = لذا هر که امر پروردگار را اطاعت نمود او را اصحاب یمین یعنی صاحب میمنت فرمود و هر که عصیان نمود او را اصحاب شمال یعنی صاحب مشئمة گفت و برای دادن شکل و صورت با ایشان جدا جدا طینت خوب و بد خلق نمود

چنانچه در حدیث ابراهیم ابو الاسحق اللیثی مذکور است میگوید روزی خدمت باسعادت حضرت امام محمد باقر علیه السلام باقر علوم الاولین والآخرین عرض نمودم که یا بن رسول الله مرا آگاه بفرمائید آیا شخص مومن مستبصر مرتکب گناه هم میشود مثلاً از قسم زنا و لواطه فرمود اللهم لا یعنی ای سائل تو مرا در زحمت انداختی خیر نمیکند ! عرض نمودم دزدی میکند فرمود اللهم لا عرض نمودم عرق میخورد فرمود لا عرض نمودم آیا از گناهان کبیره هیچ یکی را مرتکب میشود یا از فواحش هیچ یکی را بعمل می آرد فرمود لا یعنی خیر نه ! عرض نمودم آیا هیچ گناه میکند قال نعم هو مؤمن مذنب مُسلِم فرمود بلی آن مومن گناهگار است و مسلم است !! عرض نمودم معنی این مسلم چه باشد ؟ فرمود المسلم بالذنب لا یلزمه و لا یصبر علیه مسلم بالذنب آن کسی است که بر ارتکاب گناه مصر نباشد و نه بر گناه صبر مینماید پس گفتم سبحان الله چه عجیب و غریب است این امر که مومن مستبصر نه زنا میکند نه لواطه میکند نه دزدی میکند نه عرق میخورد و نه کبیرهٔ از کبائر و نه فاحشهٔ از فواحش بعمل می آرد !! فقال علیه السلام لا عجب

من امر الله ان الله عزوجل یفعل ما یشاء و لا یسئل عما یفعل وهم یسئلون فمم
عجبت یا ابراهیم سل و لا تستنکف و لا تستحسر فان هذا العلم لا یتعلمه
مستکبر و لا مستحی فرمود حضرت از امر پروردگار تعجبی نیست خداوند متعال هرچه میخواهد
میکند و کسی نیست که از او بپرسد که چرا چنین کردی زیرا که همه کارهای او تعالی شانه مبنی است
بر حکمت و رحمت ولو ما نمی توانیم درک کنیم لذا او تعالی از همه خواهد پرسید که چرا چنین کردید
پس بگو که تعجب تو از چیست ای ابراهیم بپرس و ترش رو مشو و حسرت مخور زیرا که این علمیست
که مستکبر و مستحیی نمی تواند او را تحصیل کند
ابراهیم میگوید پس عرض نمودم یا بن رسول الله بعضی از شیعیان شما را می بینم که ایشان عرق
میخورند و دزدی و راهزنی میکنند و زنا میکنند و لواطه میکنند و ربا میگیرند و ارتکاب فواحش
میکنند و از روزه و نماز و زکوة تساهل میکنند و قطع رحم میکنند و ارتکاب کبیره مینمایند پس
اینها چیست و از کجاست و چراست فقال یا ابراهیم هل یختلج فی صدرک شئ
غیر هذا پس فرمود ای ابراهیم آیا در قلب تو غیر از این چیزی دیگر هم خطور میکند عرض نمودم بلی
یا بن رسول الله از اینها بزرگتر هم خطور میکند فرمود آن چیست ای ابواسحق بگو! عرض نمودم یا بن
رسول الله من بعضی از مخالفان شما را می بینم که ایشان بکثرت نماز میکنند و روزه میگیرند و زکوة میدهند
و پی در پی حج بجا می آورند و عمره هم بجا می آورند و در جهاد شریک میشوند و از کارهای زشت اجتناب میکنند
و صله رحم می نمایند و مراعاة حقوق قوم و خویش مینمایند و از مال خود با ایشان مواساة میکنند و از زنا
و لواطه و عرق و ساز و سائر فواحش پرهیز میکنند پس بفرمائید که سبب اینها چیست و چرا یا بن
رسول الله مرا از حقائق و بواطن اینها آگاه بفرمائید قسم بخداوند متعال وقتیکه من در این امور فکر
میکنم دلم بسیار تنگ میشود و شبها خوابم نمی برد قال فتبسم صلوات الله وسلامه علیه ثم قال
ابراهیم میگوید که پس آنحضرت تبسم نمود و فرمود ای ابراهیم من ترا آگاه میکنم از اسرار و بواطن
این امور که این از علوم مکنون و مخزون خدای متعال است ای ابراهیم بگو ببینم که عقائد مذهبی
ایشان را چه طور می بینی عرض نمودم فدایت شوم من می بینم که با وجود آن خرابیها که بعضی از
شیعیان شما دارند اگر برای ایشان از مشرق تا بمغرب از طلا و نقره انبار نمایند و بگویند
که شما از ولایت ائمه خود دست بردارید و با دیگران محبت کنید و مودت پیدا نمائید ایشان
هرگز هرگز قبول نخواهند کرد و اگر در ولایت و محبت شما بینی ایشان را ببرند یا بقتل برسانند
باز هم ایشان از ولایت و محبت و مودت شما دست بردار نمی شوند!
و می بینم که مخالفان شما با وجود آن خوبیها که دارند اگر برای ایشان از مشرق تا بمغرب زمین طلا

ونقره را انبار کنند وبگویند که شما از محبت ومودت طواغیت دست بردارید ومحبت ومودت ائمه حق را انتخاب
کنید ایشان هرگز هرگز از محبت دشمنان شما دست بردار نخواهند شد ونه محبت شما را اختیار خواهند کرد
همینطور اگر در محبت ومودت ائمه کفر وضلال مینی ایشان را به برند یا بقتل برسانند باز هم ایشان محبت
آنها را ترک نخواهند کرد !!!

وهرگاه یکی از ایشان فضیلت ومنقبت شما را می شنود پس بجهت عداوت شما ومحبت آنها دلش تنگی میکند
ورنگش متغیر میگردد وکراهت وتنفر از بشره اش نمایان وآشکار میشود - ابراهیم میگوید پس حضرت
امام علیه السلام تبسم نمود وفرمود ای ابراهیم بهمین جهت در هلاکت افتادند نفوس عاملهٔ ناصبه وبا وجود
بجا آوردن آن اعمال صالحه که می بینی در جهنم داخل خواهند شد واز آب گرم خواهند نوشید وبرای همین
خدای عزوجل فرموده وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنثُورًا یعنی روز جزا ما خواهیم دید
که ایشان چه عمل نموده اند پس همه اعمال ایشان را برباد خواهیم داد ای ابراهیم آیا میدانی که سبب وعلت اینها
چیست وآن چه چیز است در این مورد که از عقول مردم پنهان شده است عرض نمودم یابن رسول الله
او را برای من مشرح ومبرهن بیان بفرمائید

فقال علیه السلام ان الله تبارك وتعالى لم يزل عالما قديما خلق الاشياء لا من شئ
ومن زعم ان الله عزوجل خلق الاشياء من شئ فقد كفر لانه لوكان ذلك الشئ
الذي خلق منه الاشياء قديما معه في ازليته وهويته كان ذلك ازليا بل
خلق الله عزوجل الاشياء كلها لا من شئ فكان مما خلق الله عزوجل ارضا طيبة
ثم فجر منها ماء عذبا زلالا فعرض عليها ولايتنا اهل البيت فقبلها فاجرى
ذلك الماء عليها سبعة ايام حتى طبقها وعمها ثم نضب ذلك الماء عنها
فاخذ من صفوة ذلك الطين طينا فجعله طين الائمة عليهم السلام ثم اخذ
ثفل ذلك الطين فخلق منه شيعتنا ولو ترك طينتكم يا ابراهيم على حاله كما
ترك طينتنا لكنتم ونحن شيئا واحدا قلت يا بن رسول الله فما فعل بطينتنا
قال اخبرك يا ابراهيم خلق الله عزوجل بعد ذلك ارضا سبخة خبيثة
منتنة ثم فجر منها ماء اجاجا آسنا مالحا فعرض عليها ولايتنا اهل البيت
فلم تقبلها فاجرى ذلك الماء عليها سبعة ايام حتى طبقها وعمها ثم نضب
ذلك الماء عنها ثم اخذ من ذلك الطين فخلق منه الطغاة وائمتهم ثم مزجه
بثفل طينتكم ولو ترك طينتهم على حاله ولم يمزج بطينتكم لم يشهدوا الشهادتين
ولا صلوا ولا صاموا ولا زكوا ولا حجوا ولا ادوا امانة ولا اشبهوكم في الصور

وليس شئ اكبر على المؤمن ان يرى صورة عدوه مثل صورته قلت يابن رسول الله فما صنع ذلك
بالطينتين قال مزج بينهما بالماء الاول والماء الثانى ثم عركهما عرك الاديم ثم اخذ من
قبضة فقال هذه الى الجنة ولا ابالى واخذ قبضة اخرى وقال هذه الى النار ولا ابالى
ثم خلط بينهما فوقع من سنخ المؤمن وطينته على سنخ الكافر وطينته ووقع من سنخ الكافر
وطينته على سنخ المؤمن وطينته فما رأيته من شيعتنا من زناء او لواطا وترك صلوة
او صيام او حج او جهادا وخيانة او كبيرة من هذه الكبائر فهو من طينة الناصب
وعنصره الذى قد مزج فيه لان من سنخ الناصب وعنصره وطينته اكتساب الماثم والفواحش
والكبائر وما رأيت من الناصب من مواظبة على الصلوة والصيام والزكوة والحج والجهاد
وابواب البر فهو من طينة المؤمن وسنخه الذى قد مزج فيه لان من سنخ المؤمن وعنصره
وطينته اكتساب الحسنات واستعمال الخيرات واجتناب الماثم واذا عرضت هذه الاعمال
كلها على الله عز وجل قال انا عدل لا اجور ومنصف لا اظلم وحكم لا احيف ولا
اميل ولا اشطِطُ الحقوا الاعمال السيئة التى اجترحها المؤمن بسنخ الناصب وطينته
والحقوا الاعمال الحسنة التى اكتسبها الناصب بسنخ المؤمن وطينته رُدُّوها كلها الى
اصلها فانى انا الله لا اله الا انا عالم السر واخفى وانا المطلع على قلوب عبادى
لا احيف ولا اظلم ولا الزم احدا الا ما عرفته منه قبل ان اخلقه ثم قال الباقر
عليه الصلوة والسلام يا ابراهيم اقرأ هذه الآية قلت يابن رسول الله اية اية
قال قوله تعالى مَعَاذَ اللهِ اَنْ نَأْخُذَ اِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ اِنَّا اِذًا لَظَالِمُونَ
وهو فى الظاهر ما تفهمونه وهو والله فى الباطن هذا بعينه يا ابراهيم ان القران
ظاهرا وباطنا ومحكما ومتشابها وناسخا ومنسوخا ثم قال اخبرنى يا ابراهيم
عن الشمس اذا طلعت وبدأ شعاعها فى البلدان اهو بائن من القرص قلت فى حال
طلوعه بائن قال اليس اذا غابت الشمس اتصل ذلك الشعاع بالقرص حتى يعود اليه
قلت نعم قال كذلك يعود كل شئ الى سنخه وجوهره واصله فاذا كان يوم القيمة
نزع الله عز وجل سنخ الناصب وطينته مع اثقاله واوزاره من المؤمن فيلحقها كلها
بالناصب وينزع سنخ المؤمن وطينته مع حسناته وابواب بره واجتهاده من الناصب
فيلحقها كلها بالمؤمن افترى ههنا ظلما وعدوانا اذاً قلت لا يابن رسول الله
قال هذا والله القضاء الفاصل والحكم القاطع والعدل البين لا يسئل عما
يفعل وهم يسئلون هذا يا ابراهيم الحق من ربك فلا تكن من الممترين هذا

هذا من حكم الملكوت قلت يا ابن رسول الله وما حكم الملكوت قال حكم الله وحكم
انبيائه وقصة خضر وموسى حين استصحبه فقال انك لن تستطيع معي صبرا و
كيف تصبر على ما لم تحط به خبرا افهم يا ابراهيم واعقل انكر موسى على الخضر واستفظع
افعاله حتى قال له الخضر يا موسى ما فعلته عن امري انما فعلته عن امر الله عز وجل من هذا
ويحك يا ابراهيم قران يتلى واخبار تؤثر عن الله عز وجل من رد منها حرفا فقد كفر
واشرك ورد على الله عز وجل قال الليثي فكاني لم اعقل الايات وانا اقرءها اربعين سنة
الا ذلك اليوم فقلت يا ابن رسول الله ما اعجب هذا تؤخذ حسنات اعدائكم فترد على
شيعتكم وتؤخذ سيئات محبيكم فترد على مبغضيكم قال اي والله الذي لا اله الا
هو فالق الحبة وبارئ النسمة وفاطر الارض والسماء ما اخبرتك الا بالحق وما اتيتك
الا بالصدق وما ظلمهم الله وما الله بظلام للعبيد وان ما اخبرتك لموجود في القران
كله قلت هذا بعينه يوجد في القران قال نعم يوجد في القران اكثر من ثلثين موضعا
في القران اتحب ان اقرأ ذلك عليك قلت بلى يا ابن رسول الله فقال قال الله عز وجل
وقال الذين كفروا للذين امنوا اتبعوا سبيلنا ولنحمل خطاياكم وما هم بحاملين من
خطاياهم من شئ انهم لكاذبون وليحملن اثقالهم واثقالا مع اثقالهم الخ
ءازيدك يا ابراهيم قلت بلى يا ابن رسول الله قال ليحملوا اوزارهم كاملة يوم القيمة
ومن اوزار الذين يضلونهم بغير علم الا ساء ما يزرون
اتحب ان ازيدك قلت بلى يا ابن رسول الله قال فاولئك يبدل الله سيئاتهم
حسنات وكان الله غفورا رحيما يبدل الله سيئات شيعتنا حسنات ويبدل الله حسنات
اعدائنا سيئات وجلال الله ووجه الله ان هذا لمن عدله وانصافه
لا راد لقضائه ولا معقب لحكمه وهو السميع العليم! اقرأ
الم ابين لك امر المزاج والطينتين من القران قلت بلى يا ابن رسول الله قال
يا ابراهيم الذين يجتنبون كبائر الاثم والفواحش الا اللمم ان ربك
واسع المغفرة هو اعلم بكم اذ انشأكم من الارض يعني الارض الطيبة والارض
المنتنة فلا تزكوا انفسكم هو اعلم بمن اتقى يقول لا يفتخر احدكم بكثرة صلوته
وصيامه وزكوته ونسكه لان الله عز وجل اعلم بمن اتقى منكم فان ذلك من قبل اللمم
وهو المزاج ءازيدك يا ابراهيم قلت بلى يا ابن رسول الله قال كما
بدأكم تعودون فريقا هدى وفريقا حق عليهم الضلالة انهم اتخذوا الشياطين

الشياطين اولياء من دون الله يعني ائمة الجور دون ائمة الحق ويحسبون انهم مهتدون
خذها اليك يا ابا اسحق فوالله انه لمن غرر احاديثنا وباطن سرائرنا
ومكنون خزائننا وانصرف ولا تطلع على سرنا احدا الا مؤمنا مستبصرا
فانك ان اذعت سرنا بليت في نفسك ومالك واهلك وولدك !!!
وصلى الله على محمد واله وسلم تسليما كثيرا ط

پس فرموده آنحضرت بدرستیکه خداوند متعال همیشه عالم و قدیم بود خلق فرمود اشیاء را از عدم مطلق و هر که گمان میکند که خلاق عالم اشیاء را از شئ موجود خلق فرموده (مثل آنکه اهل هنود در هندوستان میگویند که خداوند عالم اشیاء را از ماده و روح که هر دو قدیم اند خلق نموده است) بالتحقیق آن شخص کفر کرده است زیرا که اگر آن شئ که اشیاء را ازاو خلق فرموده قدیم بود و در ازلیت و هویت ذات واجب الوجود معیت داشت پس آن هم مثل ذات واجب الوجود قدیم خواهد بود پس تعدد قدماء لازم خواهد آمد که عقلاً و نقلاً محال است —
زیرا که تعدد در اشیاء شناخته نمی شود مگر از کمی و بیشی در صفات پس آن یکی که از دیگری در صفات خود بیشتر است برو غالب خواهد شد و آن دیگری مغلوب و مقهور خواهد شد و هو الله الواحد القهار و حال آنکه ذات واجب الوجود یگانه و قهار است پس نمیشود قدیم مگر یکی !!!
بلکه خلق فرموده است خدای قادر مطلق اشیاء را از عدم محض پس بود از آن چیزهائیکه خلق فرمود خداوند علی اعلی یک زمین طیب بعد از آن منفجر ساخت از آن زمین طیب یک آب شیرین و زلال پس عرض نمود بر آن زمین ولایت ما اهل بیت را پس قبول نمود پس جاری فرمود آن آب شیرین و زلال را بر روی آن زمین طیب تا هفت روز حتی اینکه تمامی آن زمین را مطبق و حاوی گردید بعد از آن آب خشک شد پس گرفت از طینت صافی آن زمین یک طین و قرار داد او را طینت ائمه معصومین علیهم الصلوة والسلام بعد از آن گرفت از ثفاله آن طین پس خلق فرمود از آن پس خلق فرمود از آن شیعیان ما را و اگر میگذاشت طینت شما را ای ابراهیم بر حال خود مثل آنکه گذاشت طینت ما را البته می شدید شما و ما هر دو شئ واحد عرض نمودم یابن رسول الله پس چه کرد به طینت ما فرمود خبر میدهیم ترا ای ابراهیم —
پس خلق فرمود بعد از آن خدای عز و جل یک زمین شور و خبیث و متعفن پس منفجر ساخت ازو یک آب شور و تلخ و گندیده پس عرض نمود بر آن زمین ولایت ما اهل بیت را پس قبول نکرد ولایت ما را پس جاری فرمود آن آب ناپاک را بر آن زمین ناپاک تا هفت روز حتی اینکه مطبق و حاوی گردید بر آن زمین پس خشکید و بعد از آن گرفت از آن زمین یک طین و خلق نمود ازو طغات و ائمه ایشان را بعد از آن مخلوط و ممزوج ساخت به ثفاله طین شما و اگر میگذاشت طینت ایشان را بر حال خود و مخلوط و ممزوج نمیکرد به طینت شما هرگز نمی خواندند ایشان کلمه شهادت را و نه نماز میکردند

و نه روزه میگرفتند و نه زکوٰة میدادند و نه حج میکردند و نه امانت مردم را ادا میکردند و نه مشابه میشدند
در صورت به شما و نیست برای مومن بزرگترین مصیبت از اینکه می بینید دشمن خود را و قاتل خود را
شکل و صورت خودش عرض نمودم یا ابن رسول الله پس چه کرد خدای متعال بهر دو طینت فرمود که
مخلوط و ممزوج کرد هر دو را با آب اول و آب ثانی بعد از آن شور داد مثل شور دادن ادیم و بعد
از آن گرفت یک قبضه از آن طین مخلوط و فرمود که این به جنت خواهد رفت و هیچ پروا نمیکنم
و یک قبضهٔ دیگر گرفت و فرمود این به جهنم خواهد رفت و هیچ اعتنا نمیکنم و بعد از آن این
هر دو قبضه طین را با هم مخلوط و ممزوج ساخت پس واقع شد از سنخ مومن و از طینت او بر سنخ
کافر و طینت او و واقع شد از سنخ کافر و طینت او بر سنخ مومن و طینت او پس آن چیزیکه می‌بینی
از شیعیان ما از قسم زنا و لواطه و ترک صلوٰة یا صیام یا حج و جهاد یا خیانت یا کبیرهٔ از این
کبائر پس آن نیست مگر از اثر طینت ناصبی و عنصر او یعنی آن طینتیکه مخلوط و ممزوج شده است
به طینت مومن زیرا که نیست اثر طینت ناصبی مگر اکتساب آثم و کبائر و فواحش نه از طینت مومن
و آن چیزیکه از ناصبی می‌بینی که مواظبت مینماید بر ادای نماز و روزه و زکوٰة و حج و جهاد و بر ابواب
پس آن نیست مگر از اثر طینت مومن آن طینتیکه مخلوط و ممزوج است در طین او زیرا که نیست اثر
طینت مومن مگر اکتساب حسنات و استعمال خیرات و اجتناب از آثم نه از طینت کافر!
و وقتیکه پیش کرده میشوند همه این اعمال بر خدای عزوجل پس خواهد فرمود که من عادل هستم که هرگز
بر کسی جور و ظلم نمیکنم و منصف هستم که هرگز خلاف عدالت نمیکنم و حکم و فیصل هستم که هرگز رت
حسنه داری و حیف روا نمی دارم لاحق بکنید آن اعمال سیئه را که مومن کسب نموده است و مرتکب شده
به سنخ و طینت ناصبی و لاحق بکنید آن اعمال حسنه را که ناصبی کسب نموده است به سنخ و طینت مومن رد کنید
هر یکی را با اصل و سنخ خودش بدرستیکه نیست معبودی غیر از من میدانم هر سر و اخفی را و مطلع هستم بر قلوب
بندگان خود و هرگز ظلم و جور نمیکنم و هرگز ملزم نمی سازم کسی را مگر همان را که آن الزام را از و میدانم
پیش از آنکه او را خلق نموده ام پس فرمود حضرت باقر العلوم علیه السلام ای ابراهیم بخوان این آیه را عرض
نمودم کدام آیه را یا ابن رسول الله فرمود قول خدای عزوجل قال معاذ الله ان نأخذ الا من وجدنا
متاعنا عنده انا اذا الظالمون یعنی پناه می برم بخدا از اینکه کسی دیگری را ملزم قرار دهیم مگر
همان را که متاع خود نزد او یافته ایم که آنوقت ما ظالم خواهیم شد مفهوم این آیه ظاهراً همان است
که شما می فهمید و قسم بخدا که در باطن آن مفهوم را دارا است که من گفتم ای ابراهیم بالتحقیق که برای
قرآن ظاهر است و باطن و محکم است و متشابه و ناسخ است و منسوخ پس فرمود خبر بده مرا ای ابراهیم
از آفتاب وقتیکه طلوع میکند و ظاهر میشود شعاع او در شهرها آیا شعاع شمس از قرص شمس

جدا هست عرض نمودم بلی در حالت طلوع جدا هست فرمود آیا نیست وقتیکه غروب میکند
منفصل میشوند این شعاعهای منتشره بقرص شمس تا اینکه همه عود میکنند با و عرض نمودم بلی
چنین است که فرمودید پس فرمود همچنین عود خواهد نمود هر شئی بسمت سنخ و جوهر و اصل خودش
پس روز قیامت جدا خواهد فرمود خدای عزوجل سنخ و طینت ناصبی را همراه جمیع اثقال و اوزار
او از مومن پس همه آنها را لاحق خواهد فرمود به ناصبی و منتزع خواهد فرمود سنخ و طینت مومن
را مع جمیع حسنات و ابواب بر و اجتهاد او از ناصبی پس لاحق خواهد فرمود همه آنها را به مومن
پس آیا می بینی اینجا ظلم و عدوان آنوقت عرض نمودم نه هرگز نه یا ابن رسول الله فرمود این
است قسم بخدای عزوجل قضاء فاصل و حکم قاطع و عدل بین پرسیده نمی شود هر چه خدا
میکند و ایشان پرسیده می شوند ای ابراهیم این است حق و از جانب پروردگار تو میباشد
پس هیچ شک و شبهه را در این امور راه مده که این از حکم ملکوت است عرض نمودم یا ابن
رسول الله حکم ملکوت چیست فرمود حکم خدا و حکم انبیای او تعالی شانه وقصه خضر و موسی ع
از همین حکم ملکوت بوده وقتیکه موسی همراه خضر شد و گفت او را خضر تو نمی توانی بر کارهای من
صبر نمائی و چه طور صبر خواهی کرد حال آنکه علم او را نداری پس بفهم و تعقل کن ای ابراهیم که
انکار نمود موسی بر خضر و فظیع و شنیع گمان کرد افعال او را حتی اینکه خضر او را گفت ای موسی این
کارها از خودم نه کرده ام بدرستیکه از امر پروردگار کرده ام = ای ابراهیم قرآن خوانده میشود
و اخبار از خدای عزوجل نقل میشود و هر که رد کرد یک حرف از آنها بالتحقیق کفر و شرک نموده و رد
کرده است بر خدای عزوجل = ابراهیم ابو اسحق لیثی میگوید که گویا من هرگز نه فهمیده بودم
این آیات را در حال آنکه از چهل سال قرآن میخواندم مگر آن روز که حضرت باقر العلوم تفسیر فرمود
پس عرض نمودم یا ابن رسول الله چه عجیب و غریب است این مطلب که حسنات دشمنان شما را گرفته به
دوستان شما میدهند و سیئات ایشان را گرفته به دشمنان شما میدهند فرمود بلی قسم بخدای
عزوجل که نیست معبودی غیر از او و او است فالق الحب والنوی و باری الذر والنسم و فاطر الارض
والسماء نه خبر دادم ترا مگر به حق و نه آوردم برای تو مگر صدق و ظلم نه کرد خدای عزوجل
بر ایشان و نیست خداوند متعال ظلم کننده بر بندگان و بالتحقیق که هر آنچه که بتو خبر داده ام همه در قرآن موجود است
عرض نمودم بعینه همین طور در قرآن مجید یافت میشود فرمود بلی از سی جا بیشتر یافت میشود آیا میخواهی
برای تو بخوانم عرض نمودم بلی یا ابن رسول الله فرمود قال عزوجل وقال الذین کفروا للذین امنوا
اتبعوا سبیلنا ولنحمل خطایاکم وما هم بحاملین من خطایاهم من شئ انهم لکاذبون ولیحملن
اثقالهم واثقالا مع اثقالهم فرمود خدای عزوجل و گفتند آن کسانیکه کفر کرده اند بآن کسانی که ایمان آورده اند

بیائید اتباع کنید طریق سبیل مارا تاکه ما خطاهای شمارا برداریم وحال آنکه نخواهند برداشت ایشان خطایای
انهارا باندازه یکذره بالتحقیق که ایشان هستند کاذب دروغگو البته خواهند برداشت اثقال واوزار
خودرا ونیز اثقال واوزار دیگران راهمراه اثقال خود پس فرمود آیا زیاده بیان کنم برای تو ای ابراهیم
عرض نمودم بلی یابن رسول الله فرمود لیحملوا اوزارهم کاملة یوم القیمة ومن اوزار الذین
یضلونهم بغیر علم الا ساء ما یزرون! تاکه بردارند اوزار خودرا کامل روز قیامت وبعضی از
اوزار آن کس نیراکه گمراه میکنند آنهارا بدون علم آگاه باشید که خیلی بد است آنچیزیکه متحمل میشوند
ایشان - آیا دوست داری که زیاد بیان کنم ای ابراهیم عرض نمودم بلی یابن رسول الله فرمود فاولئك
یبدل الله سیئاتهم حسنات وکان الله غفورا رحیما پس اینها هستند آن کسانیکه تبدیل
خواهد نمود خدای متعال سیئات ایشان را به حسنات وخداوند علی اعلی غفور ورحیم است یعنی روز معاد
وجزاء خدای علیم وحکیم سیئات شیعیان ومحبان مارا حسنات خواهد ساخت وحسنات دشمنان مارا سیئات
خواهد گردانید وقسم میخورم بجلال وعظمت خدای ذو الجلال والاکرام که این حکم از جهت عدل والصاف او
میباشد ونیست کسیکه رد کند قضای ورا ونیست کسیکه تعقیب نماید برای دوباره نظر کردن دراین
حکم وفیصله خدا ونیست کسیکه بگوید چرا همچنین کرده زیراکه تمامی احکام او مبنی هستند بر اصل
اصول عدل والصاف واوست سمیع وعلیم - آیا بیان نکنم برای تو امر مزاج را وامر هر دو طین را
از قرآن کریم وفرقان عظیم عرض نمودم بلی یابن رسول الله فرمود بخوان ای ابراهیم الذین یجتنبون
کبائر الاثم والفواحش الا اللمم ان ربك واسع المغفرة هو اعلم بکم اذ انشأکم
من الارض (یعنی من الارض الطیبة والارض المنتنة) فلا تزکوا انفسکم هو اعلم بمن
اتقی آن کسانیکه اجتناب میکنند از گناهان کبیره واز فواحش (یعنی شرک فی الامامت ومحبت طواغیت)
مگر گناه مزاجی بالتحقیق که پروردگار تو واسع المغفرت است البته خواهد آمرزید واو میداند شماهارا
وقتیکه خلق نمود شمارا از زمین طیب واز زمین خبیث پس پاک قرار نه دهید نفسهای خودرا خدا بهتر میداند
آن کسیراکه متقی وپرهیزگار بوده یعنی میفرماید که نباید کسی فخر کند از کثرت نماز وروزه وزکوة وحج زیراکه
خدای عزوجل میداند که کدام یکی متقی وپرهیزگار است از شماها زیراکه اینها نیست مگر از جهت مزج وخلط
طینت !! زیاد بکنم برای تو ای ابراهیم عرض نمودم بلی یابن رسول الله فرمود کما بدأکم
تعودون فریقا هدی وفریقا حق علیهم الضلالة انهم اتخذوا الشیاطین اولیاء
من دون الله یعنی ائمة الجور دون ائمة الحق ویحسبون انهم مهتدون همانطور که شمارا
بعد از امتحان واختیار خلعت وجودیه مرحمت فرموده بود همانطور در روز معاد وجزاء عود خواهد داد
که یکدسته هدایت یافته بودند ویکدسته گمراه شدند که ایشان شیاطین را ولی خود وخلیفه خود قرار دادند

بدون خدای عزوجل یعنی ایشان ائمه جور را برائمه حق اختیار نمودند وگمان میکنند که ایشان در این
انتخاب واختیار هدایت یافته اند = بگیرای ابراهیم محکم این حدیث مارا بخدا قسم که این بهترین احادیث
ما میباشد واین است باطن اسرار ما واین است در مکنون خزینهٔ علوم ما برو وکسی را بر اسرار ما
مطلع مکن مگر مومن کامل الایمان مستبصر را زیرا که اگر تو بهمه کس راز مارا فاش نمودی البته مبتلا
خواهی شد در نفس خود ومال خود واهل خود وولد خود وصلی الله علی محمد واله وسلم تسلیما کثیرا
ونیز از حضرت باقر العلوم حدیث است قال علیه السلام ان الله خلقنا من اعلی علیین وخلق
قلوب شیعتنا مما خلقنا وخلق ابدانهم من دون ذلك فقلوبهم تهوی الینا
لانها خلقت مما خلقنا ثم تلا هذه الایة کلا ان کتاب الابرار لفی علیین وما
ادریك ما علیون کتاب مرقوم یشهده المقربون وخلق عدونا من سجین وخلق
قلوب شیعتهم مما خلقهم منه وابدانهم من دون ذلك فقلوبهم تهوی الیهم لانها
خلقت مما خلقوا منه ثم تلا هذه الایة کلا ان کتاب الفجار لفی سجین وما ادریك
ما سجین کتاب مرقوم ویل یومئذ للمکذبین بدرستیکه خلق فرمود خدای عزوجل مارا از طین
اعلی علیین وخلق فرمود قلوب شیعیان مارا از همان طین که ما خلق شده ایم وابدان ایشان را از طین دیگر یعنی از
طین مخلوط وممزوج بطین ناصبی خلق فرمود از این جهت قلوب ایشان مائل میشوند بسمت ما زیرا که خلقت آنها از طین ما شده است
پس تلاوت فرمود این کریمه را کلا ان کتاب الابرار لفی علیین وما ادریك ما علیون کتاب مرقوم
یشهده المقربون نیست آنجور که فهمیده اند بدرستیکه خلقت ابرار از علیین است وتو نمیدانی که اهل علیین کیانند
همین قدر بدان که در کتاب خدای متعال مرقوم گردیده است که در مقام علیین (جنات الخلود) صرف ابرار خواهند رفت
نه فجار ـ وخلق فرمود دشمنان مارا از طین سجین یعنی از طین درکات جحیم وخلق نمود قلوب اتباع واشیاع
ایشانرا از همان طین که ایشان را خلق فرموده از و وخلق نمود ابدان اتباع واشیاع ایشان را از غیر
آن طین یعنی از طین مخلوط وممزوج به طین مومنین لذا قلوب ایشان مائل میشوند بسمت ایشان زیرا که
خلقت آنها از طین ایشان است پس تلاوت فرمود این آیه را کلا ان کتاب الفجار لفی سجین وما ادریك
ما سجین کتاب مرقوم ویل یومئذ للمکذبین نیست چنانکه ایشان فهمیده اند بدرستیکه خلقت
فجار از طین سجین است وتو نمیدانی که سجین چیست یک مقام مرقوم است یعنی درکات الجحیم که داخل
نخواهند شد در آن مقام مگر فجار ومکذبین و ویل است آنجا در آن روز برای مکذبین و مشرکین فی الامت
(برای اهل دانش وبینش از این احادیث حقائق بیان چند مطالب ظاهر میشوند)
۱ اول اینکه امتحان نیک وبد در عالم ارواح گرفته شده است لذا سعید وشقی در همان عالم ارواح ممیز شده اند
۲ دوم اینکه قلوب سعدا را از طین ائمه معصومین خلق شده اند وقلوب اشقیا از طین ائمه جور ... اخلق شده اند

اما ابدان هردو از طین ممزوج ومخلوط خلق شده اند

سوم اینکه منشأ صدور افعال حسنه طین علیین است ومنشأ صدور افعال سیئه طین سجین است

چهارم اینکه روز معاد طین علیین را از ابدان اشقیاء علحده خواهند کرد مع افعال حسنه او وبه سعداء خواهند داد وطین سجین را از ابدان سعداء منتزع خواهند نمود مع افعال سیئه او وبه اشقیاء خواهند داد

(پس حالا ازاین مطالب چند سوال پیدا میشوند)

اول اینکه پس مقام دنیا دارامتحان نه شد پس چه لازم بود که ما را درمقام دنیا فرستادند ؟

دوم اینکه هرچه ما میکنیم مجبور هستیم برارتکاب آن زیراکه منشاء صدور افعال حسنه وسیئه طینت نیک وبد است !!

سوم اینکه بعثت انبیاء علیهم السلام بی فائده وعبث است زیراکه افعال ما بدون هدایت وارشاد مجبوراً از ما صدور وبروز خواهند نمود مانند فلم سینما زیراکه تقدیر از یک طرف راه نیک وبد را معین ومقرر نموده است وطینت ازیکطرف محرک افعال آمده !!!

(پس جوابات این شبهات اینها یند)

اول اینکه فرستادن ماها درمقام دنیا که مقام جسمانی وعناصر است لازم بود تا که اثرات عالم ارواح درعالم اجساد واجسام هم بروز کنند وکرشمهٔ طینت هم نمایان شود وآشکارا گردد که ما صرف همین عالم اجساد وعناصر تنها نداریم بلکه بالاتر از این یک عالم ارواح وملکوت هم داریم ومربی ومدبر هردو عالم ذات واجب الوجود فوق عالم اجسام وعالم ارواح است که این هردو عالم باراده وقدرت او منصرف منفعل میشوند نه از زمانه وطبیعت !!

دوم اینکه وجدانی است که دراین عالم دنیا ماها برارتکاب افعال مضطر ومجبور نیستیم که بدون قصد واراده ماها وبدون اختیار ماها افعال ما صادر میشوند= بلکه دراین عالم اجساد وعناصر هم ما را اراده واختیار کامل داده اند وآن اراده واختیار وقصد ما بر طینت ما وبر اثر طینت ما کلیته غلبه دارد وحاکم وآمر ابدان طینی ما است زیراکه اگر حاکم بدن نمی بود ما بدون قصد واراده راه بی راه میرفتیم وحال آنکه ما بدون اراده یک قدم هم نمی توانیم برداریم

مثلاً شما تجربه کنید که در یک چارسوی شهر بایستید و اراده رفتن جهات اربعه را از قلب و دماغ خودتان بیرون بکنید یعنی هیچ قصد و اراده نداشته باشید که کدام سمت بروم آنوقت خواهید یافت که یک قدم هم نمی توانید که حرکت کنید زیرا که هنوز قصد یک سمت ندارید که بآن سمت بروید !!!

پس اگر ما بخواهیم باراده خود که کار خوب بکنیم پس آن طینت سجین ما را مانع نمی شود پس با وجود طینت سجین ما می توانیم که کار خوب بکنیم که باعث مزید اجر و ثواب ما گردد

و از مرحمت فرمودن همین اراده مختار و غالب بر طینت گویا خدای منان بما حالی کرده است که خدای منان غنی مطلق است و از خلق مخلوقات هیچ غرض و غایت برای خود نخواسته است بلکه خلق مخلوقات محض برای جریان فیض خود مقصود دارد و صرف اظهار کمال قدرت و علم مقصود است و میخواهد که جمیع مخلوقات را بفوز نعیم ابد برساند و مخلوقات بی نیازی و احسان خالق خود را بشناسند و حمد و شکر او را بیشتر بجا بیاورند و از عذاب کردن ما به خدای متعال چیزی عائد نمیشود چنانچه خود میفرماید قال عز و جل

ما یفعل الله بعذابکم ان شکرتم و امنتم و کان الله شاکرا علیما !

و فرستادن ارواح را در عالم دنیا برای ارواح اشقیاء یک رحمت و شفقت خاصه رحمانیه ارزانی شده است که با وجود شقاوت اولیه که در آن عالم ارواح داشتند در این عالم اجساد و عناصر اگر ایشان باراده مختار خود و بارشاد و اتباع انبیاء و اوصیاء علیهم السلام بخواهند که مطیع و منقاد اوامر و احکام الهیه بشوند پس میتوانند و آنوقت خدای منان ایشان را در زمره سعداء محسوب خواهد فرمود چنانچه در اخبار وارد شده که در شیعیان ما خداوند عالم را بدا نیست اما در دیگران بدا هست یعنی اگر مخالفین ما باراده مختار خود بخواهند که محبت طواغیت را کلیه ترک نمایند و مودت ائمه حق را قبول کنند پس خداوند رحمن ایشان را در زمره سعداء داخل خواهد فرمود چنانچه فرموده است ما یفعل الله بعذابکم ان شکرتم و امنتم و کان الله شاکرا علیما یعنی برای خدای متعال چه فائده است از عذاب کردن شما اگر شما شکر کنید و ایمان بیاورید بخدا و رسول و ائمه حق

و این خیال که بعثت انبیاء و اوصیاء برای هدایت و ارشاد بنی نوع ناس است غلط محض است اصل غایت خلقت و بعثت انبیاء و اوصیاء علیهم الصلوة والسلام برای ذات اقدس حضرت حق است نه برای ناس چنانچه برای حضرت موسی فرموده است و اصطنعتک لنفسی ای موسی من ترا برای نفس خود و ذکر خود خلق نموده ام نه برای دیگران

البته دیگران اگر بخواهند که خدای خود را پرستش نمایند پس بر آنها لازم است که اقوال و افعال انبیاء و اوصیاء را هادی و رهبر خود قرار بدهند = لذا بعثت انبیاء هیچوقت بی فائده نخواهد بود —

و مدار خلقت ابدان از طین علیین و طین سجین تکلیف اولی است یعنی هر که در آن عالم ارواح و ظلال بولایت و امارت و خلافت اهل بیت علیهم السلام اقرار نموده اورا از طین علیین خلق فرموده و هر که رد و انکار کرد اورا از طین سجین خلق نموده چنانچه در تفسیر آیه کریمه وان لو استقاموا علی الطریقه لاسقیناهم ماء غدقا جابر جعفی از حضرت باقر العلوم علیه السلام روایت میکند که فرمود آنحضرت اگر ایشان در عالم ارواح و ظلال بولایت و امارت ما اهل بیت علیهم السلام اقرار میکردند آنوقت ما ارواح ایشان را هم در آن اجسام و ابدان میگذاشتیم که از آب زلال و شیرین ساخته شده بودند

لذا جهت اختلاف و امتیاز خلقت مومن و کافر امتحان و تکلیف اولی بوده است که در آن عالم ارواح و ظلال بوقت عهد و میثاق هر کسانیکه به ربوبیت پروردگار و به نبوت رسول مختار و به ولایت امیر المومنین حیدر کرار و اهل بیت علیهم السلام را قبول نمودند قلوب ایشان را از طین علیین خلق فرمود و کسانیکه قبول نه نمودند و رد و انکار کردند قلوب آنها را از طین سجین خلق نمود

پس آنها که در آن روز الست و عهد و میثاق به ولایت ائمه حق اقرار نموده اند در این عالم دنیا و اجسام و ابدان هم اقرار مینمایند و آنها که آنجا رد و انکار نموده اند اینجا هم ابا و رد و انکار مینمایند الا ما شاء الله چنانچه در تفسیر آیه مجیده وما کانوا لیؤمنوا بما کذبوا به من قبل یعنی آن کسانیکه در آن عالم ارواح تکذیب نموده اند در این عالم دنیا ایمان نخواهند آورد فرمود امام علیه السلام کانت التکذیب ثمّ یعنی اقرار و انکار بولایت ما اهل بیت در همان عالم ارواح شده است در وقت عهد و میثاق الست بربکم !!!

## ( خلقت آدم و حوا علیهما السلام )

چون خلاق عالم خواست که حضرت آدم علیه السلام را در هیکل عنصری جسمانی خلق بفرماید وحی نمود بسوی زمین که میخواهیم از تو مخلوق خلق کنم که بعضی از آنها مرا اطاعت خواهند کرد و بعضی عصیان من میورزند پس مطیع را در جنت داخل میکنم و عاصی را در جهنم پس فرستاد حضرت جبرئیل را بسوی زمین که برای هیکل بشری آدم طین بیارد و چون حضرت جبرئیل خواست که طین بردارد زمین بفریاد آمد و گفت ترا قسم میدهم بعزت و عظمت پروردگار که از من چیزی برندار که من طاقت عذاب جهنم را ندارم حضرت جبرئیل برگشت و ماجری را در بارگاه خدای متعال عرض نمود خدای متعال حضرت اسرافیل را فرستاد اورا هم زمین قسم داد پس او هم برگشت و ماجری را در ساحت قدس ذو الجلال و الاکرام عرض نمود خدای متعال حضرت میکائیل را فرستاد او را هم زمین قسم داد او هم برگشت و ماجری را در بارگاه خدا عرض نمود پس خدای متعال حضرت عزرائیل را فرستاد پس زمین پناه جست بخدای متعال و گفت که از من چیزی برندارد پس حضرت عزرائیل گفت من هم پناه میبرم بخدای متعال که فرمان او را بجا نیارم پس همه رقم خاک برداشت و برد در ساحت قدس

حضرت حق وگذاشت در محضر قدس و جلال ذات ذوالجلال والاکرام

و چون ذات واجب الوجود بسیط محض و عالم حدوث مرکب کلی پس گویا اجتماع هر دو در یکجا محال بوده
و نیز شأن الوهیت از این اعلی و ارفع است که خود بذات اقدس عامل و شاغل عالم حدوث بشود
چنانچه شاهان جهان بذات خود درکار مملکت عامل و شاغل نمی شوند بلکه دستور می دهند به مامورین خود
لذا با این ملاحظه که دامن الوهیت وکبریائی خود را از آلوده شدن بگرد حدوثی منزه و مقدس نگاه بدارد
خدای قادر مطلق علیم وحکیم بجهت سرانجام دادن امور مملکت عالم امکان خودش اسماء حسنی را خلق فرموده
که ذو جنبتین میباشند یعنی دارای جنبه وجوبی و دارای جنبه حدوثی که بواسطه جنبه وجوبی
از ذات واجب الوجود احکام و اوامر بگیرند و بواسطه جنبه حدوثی در عالم حدوث عامل و شاغل بشوند
که وحدت فی الکثرت و کثرت فی الوحدت عارض نشود ـ پس برای سرانجام دادن امور سلطنت عالم
امکان خود خدای متعال این مظاهر اسمای حسنی را معین و مقرر فرموده که خبر میدهد فقال عزوجل
هو الله الخالق البارئ المصور یعنی در مقام علمی غیب الغیوبی غیر از خدای متعال کسی خالق و باری
و مصور نیست اما در مقام شهودی وحدوثی پس له الاسماء الحسنی علیهم الصلوة والسلام
میباشند که وجودات تقدیریه اشیاء را ایشان لباس صورت و عناصر میپوشانند نه ذات
واجب الوجود !
و بالخصوص مظهر قدرت خود را خدای متعال ذات اقدس حضرت امیرالمومنین علیه السلام را قرار داده است
چنانچه در حدیث جابر حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم این مطلب را بیان فرموده قال قلت
لرسول الله صلی الله علیه وآله وسلم اول شیء خلق الله تعالی ما هو فقال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم
اول ما خلق الله نوری ابتدعه من نوره واشتقه من جلال عظمته فاقبل یطوف
بالقدرة حتی وصل الی جلال العظمة فی ثمانین الف سنة ثم سجد لله تعظیما ففتق
منه نور علی فکان نوری محیطا بالعظمة و نور علی محیطا بالقدرة الخ
لذا هر شیء عجیب و غریب در عالم امکان وحدوث بقدرت پروردگار ظاهر و واقع شده است یا خواهد شد همه بواسطه
آن مظهر قدرت الهیه ظاهر و واقع شده است بهمین جهت وجود اقدس آنحضرت را مظهر العجائب
والغرائب میگویند چنانچه خود آنحضرت در مقام افتخار این مطلب را آشکار فرموده است فقال علیه السلام
انا اخذ العهد علی الارواح فی الازل وانا المنادی لهم الست بربکم بامر قیوم لم یزل
یعنی منم آنکه عهد و میثاق گرفتم از ارواح مخلوقات در روز ازل و منم آنکه ندا کردم ایشانرا آیا نیستم من

پروردگار شما بامر خدای قیوم لم یزل !

وقال الاوان نحن النذر الاولی ونحن النذر الاخرة والاولی ونذر کل زمان واوان
وبنا هلك من هلك وبنا نجي من نجي !! وما هستیم نذیر وبشیر جمیع مخلوقات در عالم ارواح
ونفوس واجرام واجسام وعالم برزخ وما هستیم نذیر وبشیر دنیا وآخرت ونذیر وبشیر
هر زمان وآوان وبه سبب عداوت ما هلاک شدند کسانیکه هلاک شدند وبه سبب دوستی ومحبت ما نجات یافت
هرکه نجات یافت

وقال انا الاول وانا الاخر انا الظاهر وانا الباطن انا مع الکور قبل الکور وانا مع الدور
قبل الدور وانا مع القلم قبل القلم وانا مع اللوح قبل اللوح انا صاحب الازلية الاولية
انا صاحب الابدية اللاحقية ومنم اول مخلوق ومنم زنده وقائم ودائم تا آخر ابد ومنم مظهر
اوصاف ذات حضرت حق در ظاهر ودر باطن ومن بوده ام همراه وجود تقدیریه ممکنات وقبل از وجودات
تقدیریه آنها ومن بوده ام همراه زمانه سرمدی والوهیتی ودهری وزمانی ومن بوده ام قبل از اینها
ومن بوده ام همراه قلم ولوح وپیش از آنها ومن هستم سلطان وحاکم وآمر وصاحب ازلیه اولیه
ومن هستم صاحب ابدیه آخریه وآتیه

وقال انا صاحب جنات الخلود انا مجری الانهار انهار انهار من ماء تیار وانهار من لبن
وانهار من عسل مصفی وانهار من خمر لذة للشاربین ومن هستم سلطان جنات الخلود
ومن جاری ساخته ام نهرهای چهارگانه جنت را نهرهای آب خالص ونهرهای شیر ونهرهای عسل مصفی
ونهرهای شرابهای لذیذ = !!!

وقال انا اججت جهنم وجعلتها طبقات السعیر وسقر الجحیم والاخری عمیقوس اعددتها
للظالمین ومن افروخته ام جهنم را واورا چند طبقه قرار داده ام که سعیر است وسقر وجحیم وعمیقوس
مهیا ساخته ام آنها را برای ظالمین

وقال انا المفوض الی امر الخلائق انا خلیفة الاله الخالق انا ولی الحق علی سائر الخلق انا صاحب
الصور انا مخرج من فی القبور انا صاحب یوم النشور انا لایبدل القول لدی
وحساب الخلق الی انا قیم القیمة انا مقیم الساعة وامور جمیع خلائق بمن محول ومفوض است
من هستم خلیفه ونائب خلاق عالم ومن هستم ولی حق بر تمامی موجودات ومن هستم صاحب فرمان صور ومن
بیرون خواهم آورد مردگان قبور را ومن هستم صاحب یوم النشور ووقت حساب وکتاب کسی نمی تواند که بیش
من اشتباه کاری کند وحساب وکتاب جمیع خلائق بدست من است ومن قیامت را برپا خواهم ساخت

وقال الا وکم عجائب ترکتها ودلائل کتمتها لا اجد لها حملة انا صاحب ابلیس

انا صاحب ابلیس بالسجود انا معذبه وجنوده علی الکبر والعنود انا میزان المیادین و واضع الارض انا قاسمها اخماسا فجعلت خمسا برا و خمسا بحرا و خمسا جبالا و خمسا عامرا و خمسا خرابا = اَنَا خَمَّرْتُ طِينَةَ آدَمَ بِيَدَيَّ اَرْبَعِينَ صَبَاحًا ـ آگاه باشید که دیگر عجائب و غرائب بسیار دارم که بیان نه کردم و دلائل و آیات کثیره هستند که پنهان نمودم زیرا که برای آنها متحمل نمی یابم = من هستم صاحب ابلیس که مامور شده بود که سجده کند مرا پس از روی تکبر و عناد از سجده من ابا و انکار نمود پس من او را و لشکر او را بر تکبر و عناد عذاب خواهم کرد من میدانها را درست کرده ام و زمین را فرش نموده ام و زمین را به پنج قسمت تقسیم نموده ام که یک خمس را خشکی و یک خمس را تری و یک خمس را کوه و یک خمس را آبادان و یک خمس را ویران گردانیده ام و من برای جسم عنصری حضرت آدم طینت آنجناب را تا چهل صباح از دست خودم خمیر نموده ام و هیکل جسمانی ابو البشر را بامر پروردگار ساخته ام

و از حضرت باقر العلوم و حضرت صادق علیهما السلام منقول است که حق تعالی خلق فرمود محمد صلی الله علیه و آله و سلم را از طینتی که او گوهری بود در زیر عرش اعظم و از زیادتی آن امیر المومنین را خلق فرمود و از زیادتی آن طینت ما اهل بیت را خلق نمود و از زیادتی طینت ما دلهای شیعیان ما را خلق فرمود پس دلهای ایشان باین سبب مائل و مشتاق ما هستند و دلهای ما مهربان هستند با ایشان مانند مهربانی پدر و مادر نسبت بفرزندان و ما بهتریم برای ایشان و ایشان بهتر اند برای ما حضرت رسول صلعم بهتر است از برای ما از همه کس

و از حضرت امیر المومنین منقول است که ذات حضرت حق جل و علا بود و هیچ مخلوق نبود پس اول چیزیکه خلاق عالم خلق فرمود نور اقدس حبیب خود محمد را خلق فرمود پس آفرید نور اقدس آنحضرت را پیش از آنکه آب و خاک و عرش و کرسی و لوح و قلم و آسمان و زمین و بهشت و دوزخ و ملائکه و آدم و حوا را بیافریند به چهار صد و بیست و چهار هزار سال و چون پیغمبر ما را خلق فرمود پس هزار سال از سالهای الوهیتی نزد پروردگار خود ایستاد و او را به تقدیس و تنزیه یاد میکرد و حمد و ثنای او تعالی را میگفت و حق تعالی به نظر رحمت باو داشت و میفرمود توئی مراد و مقصود من از خلق عالم و توئی برگزیده من بعزت و جلال خود قسم یاد میکنم که اگر ترا خلق نمیکردم افلاک را هم خلق نمیکردم و هر که ترا دوست دارد من او را دوست میدارم و هر که ترا دشمن دارد من او را دشمن میدارم پس درخشید نور آنحضرت و شعاعهای نورانی او بلند شدند پس حق تعالی از آن نور اقدس دوازده حجاب آفرید حجاب قدرت[۱] حجاب عزت[۲] حجاب عظمت[۳] حجاب هیبت[۴] حجاب جبروت[۵] حجاب رحمت[۶] حجاب نبوت[۷] حجاب کبریا[۸] حجاب منزلت[۹] حجاب رفعت[۱۰] حجاب سعادت[۱۱] و حجاب شفاعت[۱۲] پس امر فرمود حضرت حق بنور پیغمبر صلی الله علیه

وآله وسلم که داخل شود در حجاب قدرت پس داخل شد و دوازده هزار سال از سالهای الوهیتی این تسبیح را میگفت
سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى ودر حجاب عظمت یازده هزار سال این تسبیح را میگفت سُبْحَانَ
الْعَالِمِ السِّرِّ وَأَخْفَى ودر حجاب عزت ده هزار سال این تسبیح را میگفت سُبْحَانَ الْمَلِكِ
الْمَنَّانِ ودر حجاب هیبت نه هزار سال این تسبیح را میگفت سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ
ودر حجاب جبروت هشت هزار سال این تسبیح را میگفت سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ ودر حجاب
رحمت هفت هزار سال این تسبیح را میگفت سُبْحَانَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ودر حجاب نبوت
شش هزار سال این تسبیح را میگفت سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ودر حجاب کبریا
پنج هزار سال این تسبیح را میگفت سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ ودر حجاب منزلت چهار هزار سال
این تسبیح را میگفت سُبْحَانَ الْعَلِيمِ الْكَرِيمِ ودر حجاب رفعت سه هزار سال این تسبیح را
میگفت سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ ودر حجاب سعادت دو هزار سال این تسبیح را
میگفت سُبْحَانَ مَنْ يُزِيلُ الْأَشْيَاءَ وَلَا يَزَالُ ودر حجاب شفاعت هزار سال این تسبیح را
میگفت سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِيمِ پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
فرمود که حق تعالی از نور پاک پیغمبر صلی الله علیه وآله وسلم بیست دریا از نور آفرید ودر هر دریا علمی چند بود
که بغیر از ذات اقدس حضرت حق کسی نمیدانست پس امر فرمود نور اقدس آنحضرت را که فرو برود
در دریای عزت وصبر ودر دریای خشوع ودر دریای تواضع ودر دریای رضا ودر دریای وفا
ودر دریای پرهیزگاری ودر دریای خشیت ودر دریای انابت ودر دریای عمل ودر دریای مزید ودر دریای هدایت
ودر دریای متانت ودر دریای حیا تا آنکه در جمیع بیست دریا غوطه زد و چون از آخر دریاها بیرون آمد حق تعالی
وحی نمود بسوی او که ای حبیب من وای بهترین پیغمبران من وای اول مخلوق من وای آخر رسولان من
توئی شفیع روز جزا پس آن نور اقدس بسجده افتاد و چون سر برداشت پس صد و بیست و چهار هزار قطرات نور
از او چکیدند پس خلاق عالم از هر قطره پیغمبری از پیغمبران خلق فرمود پس تمامی پیغمبران بر دور نور مطهر
حضرت خاتم الانبیا طواف شروع کردند و میگفتند سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَالِمٌ لَا يَجْهَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَلِيمٌ لَا يَعْجَلُ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ پس حق تعالی همه را ندا کرد که آیا میشناسید مرا پس نور حضرت خاتم الانبیا
صلی الله علیه وآله وسلم از همه پیشتر عرض نمود که بلی ای پروردگار أَنْتَ اللهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَمَلِكُ الْمُلُوكِ ! پس خدای منان در جواب گفت که توئی برگزیده من
و دوست من و بهترین خلق من و امت تو بهترین امتها است پس از نور آنحضرت جوهری را آفرید
و آن را بدو نیم کرد و در یک نیم بنظر هیبت نظر کرد پس آن آب شیرین شد و در نیم دیگر بنظر شفقت
نظر کرد پس آن عرش اعظم گردید و او را بر روی آب گذاشت پس کرسی را از نور عرش آفرید و از

و از نور کرسی لوح را آفرید و از نور لوح قلم را آفرید و بسوی قلم خطاب نمود که بنویس توحید مرا پس قلم از شنیدن خطاب الٰهی تا هزار سال مدهوش افتاد و چون بهوش آمد عرض نمود پروردگارا چه بنویسم فرمود بنویس لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ و چون قلم نام محمدؐ را شنید بسجده افتاد و گفت سُبْحَانَ اللّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ پس سر برداشت و شهادتین را نوشت و گفت پروردگارا کیست محمدؐ که نام او را بنام خود و ذکر او را بذکر خود مقرون گردانیدهٔ حق تعالی وحی نمود که ای قلم اگر او را خلق نمیکردم ابداً هیچ مخلوقی را نمی آفریدم و نیافریده ام خلق خود را مگر بخاطر او و در طفیل او پس اوست از جانب من بشیر و نذیر برای تمامی مخلوقات من و اوست سراج منیر و شمس صداقت و اوست شفاعت کننده نزد من و اوست حبیب من پس قلم از شیرینی اسم مقدس و صفات آنحضرت یک لذتی برد و گفت اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ پس آنحضرت در جواب گفت که وَعَلَيْكَ السَّلَامُ مِنِّيْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ پس از آنوقت سلام کردن سنت و جواب دادن واجب گردید

پس حق تعالی فرمود قلم را که بنویس قضا و قدر مرا آنچه خواهم آفرید تا روز قیامت و بعد از آن خدای متعال ملکی چند آفرید که صلوات بفرستند بر محمدؐ و آل محمدؐ و استغفار نمایند برای شیعیان ایشان تا روز قیامت و بعد از آن خلاق عالم از نور مقدس حضرت خاتم الانبیاء صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بهشت عنبر سرشت را خلق فرمود و به چهار صفت آنرا زینت داد به تعظیم و جلالت و سخاوت و امانت و بهشت را برای دوستان و اهل طاعت خود مقرر و معین فرمود و بعد آسمانها را از دودی که از آب برخاسته بود خلق نمود و از کف آن آب امواج زمین را خلق فرمود و چون زمین را خلق نموده بود مانند کشتی در حرکت بود پس کوهها را خلق نمود تا زمین قرار گرفت و بعد یک ملک را خلق فرمود که زمین را بردارد و یک سنگ بزرگ را آفرید که پای آن ملک بر روی آن قرار بگیرد و گاوی عظیم الجثه را آفرید که آن سنگ بر پشت آن گاو قرار بگیرد و ماهی عظیم را خلق نمود که آن گاو بر پشت آن ماهی بایستد و ماهی بر روی آب است و آب بر روی هوا و هوا بر روی ظلمت است و آنچه که در زیر ظلمت است بغیر از خدای متعال کسی آنها را نمی داند

پس عرش را به دو نور منور گردانید از نور فضل و از نور عدل و بعد عقل و علم و حلم و سخاوت را از نور اقدس حضرت رسولؐ خلق فرمود و از عقل خوف و بیم و رجا را خلق نمود و از علم رضا و خوشنودی را خلق فرمود و از حلم مودت را و از سخا محبت را آفرید - پس جمیع این صفات را در طینت محمدؐ و در طینت اهل بیت آنحضرت خمیر نمود

و بعد از آن ارواح مومنان از امت محمدؐ را خلق فرمود

و بعد از آن آفتاب و ماه و ستارها و شب و روز و روشنائی و تاریکی و سائر ملائکه را از نور اقدس

آنحضرت خلق نمود — پس آن نور اقدس را در زیر عرش هفتاد و سه هزار سال ساکن گردانید
و هفتاد هزار سال در بهشت عنبر سرشت ساکن نمود و هفتاد هزار سال در مقام سدرة المنتهی
ساکن گردانید و بعد از آن آن نور اقدس را بر آسمان ساکن گردانید و از آسمان بآسمان
دیگر منتقل مینمود حتی اینکه بآسمان اول رسانید پس در آسمان اول ماند تا اینکه حق تعالی
اراده نمود که حضرت آدم ع را خلق نماید

پس امر فرمود به جبرئیل ع که نازل شود بسوی زمین و خاک زمین را برای جسد عنصری آدم بیاورد
پس ابلیس لعین سبقت نمود بسوی زمین و بزمین گفت که خدا میخواهد از تو خلقی بیافریند و اورا
بآتش دوزخ عذاب کند چون ملائکه بیایند برای گرفتن خاک با ایشان بگو پناه میبرم بخدای
ذوالجلال والاکرام که از من چیزی نگیرید که آتش را در آن بهره باشد

جبرئیل نازل شد زمین استعاذه نمود جبرئیل ع برگشت و عرض نمود پروردگارا زمین پناه گرفت بتو از من
پس او را رحم کردم همچنین میکائیل و اسرافیل ع هر یک آمدند و برگشتند حق تعالی عزرائیل ع را فرستاد
و چون زمین بخدا پناه گرفت عزرائیل گفت من نیز پناه میبرم بعزت و عظمت خدای ذوالجلال والاکرام
که فرمان او را نبرم پس قبضه از تمام روی زمین از سفید و سیاه و سرخ و زرد و درشت و نرم زمین
برگرفت باین جهت رنگها و اخلاق مردم مختلف شدند حق تعالی وحی نمود به عزرائیل ع که چرا تو بر زمین
رحم نکردی چنانچه آنها رحم کردند عرض نمود فرمان برداری تو بهتر بود از رحم کردن بر آن پس وحی نمود
که میخواهم از این خاک خلقی بیافرینم که پیغمبران و نیکان و اشقیا و بدکاران در میان آنها باشند و ترا
قبض کننده جمیع ارواح گردانیدم پس امر کرد خدای متعال جبرئیل ع را که بیارد آن قبضه نورانی و سفید را
که طینت مقدس پیغمبر آخر الزمان که اصل همه مخلوقات است پس جبرئیل با ملائکه کروبیان و سبحان
بیامدند نزد موضع شریف ضریح مقدس حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه و آله وسلم و آن قبضه را گرفتند
و بآب تسنیم و بآب تعظیم و بآب تکریم و بآب تکوین و بآب رحمت و بآب خوشنودی و بآب عفو خمیر
کردند پس سر اقدس آنحضرت را از هدایت و سینه را از شفقت و دستها را از سخاوت و قلب را
از صبر و یقین و پاها را از شرف و نفس اقدس را از خوشبوی آفرید پس مخلوط گردانید آن
طینت مطهر را با طینت آدم و چون طینت آدم تمام شد بملائکه وحی نمود که بشری می آفرینم
از گل و چون او را درست کنم و روح را در آن بدمم همه شماها او را سجده کنید پس ملائکه نزد جسد آدم
آمدند و او را برداشتند و در بهشت گذاشتند و منتظر فرمان حق تعالی بودند که هر وقت مامور
بسجده شوند او را سجده کنند پس حق تعالی امر فرمود روح حضرت آدم ع را که داخل بشود در بدن و چون
روح مکانی تنگ دید از داخل شدن توقف نمود پس حق تعالی فرمود که داخل شو بکراهت و بیرون بیا

بکراهت پس چون روح به چشمها رسید حضرت آدم جسد خود را نگاه میکرد و تسبیح ملائکه را می شنید
و چون بدماغ رسید حضرت آدم عطسه زد و خدا آدم را بسخن در آورد پس گفت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ آن
اول کلمه بود که حضرت آدم بآن تکلم نمود حق تعالی فرمود یَرْحَمُكَ اللّٰهُ ای آدم ترا برای رحمت
خلق کردم و رحمت خود را برای فرزندان تو مقرر نموده ام هرگاه بگویند مثل آنچه تو گفتی
و چون آدم بسوی بالا نظر کرد دید که بر عرش اعظم نوشته نورانی درخشنده مرقوم است

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ عَلِيٌّ وَلِيُّ اللّٰهِ وَصِيُّ رَسُوْلِ اللّٰهِ ط

و چون روح بساق پا رسید و پیش از آنکه بقدمها برسد حضرت آدم خواست که برخیزد پس نتوانست
باینسبب حق تعالی فرمود خلق الانسان من عجل یعنی خلق شده انسان برای تعجیل کردن در امور
و چون روح بقدمها رسید آنوقت حضرت آدمؑ درست ایستاد پس خدا امر فرمود ملائکه را
بسجود آدمؑ پس همه بسجده افتادند اما ابلیس و همراهان او
و چون از سجده سر برداشتند و در پشت آدم انوار مقدسه درخشنده پنجتن را مشاهده
نمودند و حمد پروردگار میگفتند حضرت آدم عرض کرد پروردگارا به چه سبب ملائکه در عقب من
ایستاده اند حق تعالی فرمود برای اینکه نظر کنند در نور محمد و اهل بیت محمدؐ که در صلب تست
حضرت آدم عرض نمود پروردگارا آن انوار را پیش روی من قرار بده تا که ملائکه در برابر روی
من بایستند و من هم آن انوار مقدسه را نگاه کنم پس حق تعالی نور حبیب خود محمد را در انگشت
ابهام و نور علی را در انگشت شهادت و نور فاطمهؑ را در انگشت وسطی و نور حسن را در انگشت کوچک
و نور حسین را در انگشت بهین ظاهر ساخت پس حضرت آدم با نهایت محبت انگشتهای خود را
برچشم گذاشت و بوسه داد و صلوات فرستاد اللهم صل علی محمد و آل محمد -
بعد از آن خلاق عالم از بقیه طینت حضرت آدم حوا را خلق فرمود در آنحالیکه بر حضرت
آدم خواب را مستولی فرموده بود و چون حضرت آدم بیدار شد دید که چه نیکو صورتی
بر بالین آدم ایستاده است گفت تو کیستی گفت من حوا هستم خداوند مرا برای تو خلق فرموده است
حضرت آدم گفت چه نیکوست صورت تو پس حق تعالی فرمود ای آدم این کنیز من است و تو بنده منی
و شما را آفریده ام از برای خانه که او بهشت است پس مرا بندگی کنید و حمد و ثنای مرا بگوئید
ای آدم خواستگاری کن از من برای حوا و مهرش را بده که شما را تزویج کنم آدم گفت بار الها

مهرش چیست فرمود مهرش اینست که صلوات بفرستی ده بار بر محمد و آل محمد آدم گفت خدایا
علاوه بر آن پاداش این نعمت این است که تا زنده ام ترا حمد و سپاس بگویم
پس خدای منان آدم و حوا را تزویج نمود قاضی خدا بود و جبرئیل خطبه را خواند و گواهان
ملائکه مقربین بودند الحمد لله رب العلمین وصلی الله علی محمد و آله الطاهرین
بعد از ان خدای منان حضرت آدم و حضرت حوا را در بهشت که بر آسمانها است
و نام او جنت عدن بسکون دال است سکنی داد و فرمود که ای آدم و حوا اگر شماها
میخواهید که همیشه در این جنت عدل بمانید پس از هر درخت جنت میوه را بخورید مگر آن
درخت که حامل ماکولات دنیوی است از میوه های او مخورید که در آن قوت تولید
شهوت توالد و تناسل است پس اگر از آن درخت ماکولات دنیاوی خوردید آنوقت
نمی توانید که در جنت بمانید !!! ~~ولا~~ باید آنوقت از این مقام اعلی تنزل
کرده بمقام ادنی که دنیا است بروید فقال عز و جل ولا تقربا هذه الشجرة
فتکونا من الظالمین = برای ازدیاد بصیرت در دیانت و توضیح قصه حضرت آدم
لازم شده که در این مقام چند فصل از انجیل برنابا ایراد کنیم و بعد از آن بهشت اسلامی را مفصل
و مدلل خواهیم نوشت انشاء الله تعالی

## ( فصل ۳۲ از انجیل برنابا رضی الله عنه )

(۱) یکی از بزرگان قضاة یسوع را دعوت نمود برای شام خوردن تا او را امتحان کند پس
یسوع با شاگردانش آنجا آمد و بسیاری از کتبه در آنخانه منتظر او بودند تا او را امتحان
کنند ۴ پس شاگردان نشستند بر سفره بدون اینکه دستهای خود را بشویند ۵ پس کتبه
یسوع را خوانده گفتند چرا شاگردان تو تقالید بزرگان ما را نگه نمیدارند بشستن دستهای خود
را پیش از آنکه غذا بخورند ۶ پس یسوع جواب داد و من از شما می پرسم که بچه سبب باطل
نمودید شریعت خدا را تا تقالید خود را نگهدارید ۷ که میگوئید بفرزندان پیدران فقیر هدیه
پیش کنید و نذر کنید نذورها برای هیکل خدا ایشان

جز این نیست که نذرها را اینها میاندازند چیزهائی که واجب است بآن نفقه بدهند به پدران خودشان ۹
و هرگاه پدران شان میخواهند که آن نقود را بگیرند که صرف کنند پسران فریاد زنند که آن
نقود برای خدا نذر کرده شده است ۱۰ پس باینجهت به پدران تنگی میرسد ۱۱ ای کتبه
دروغ گویان و ریاکاران مگر خدای متعال این نقود را بکار میبرد نه چنین است
پس نه چنین است ۱۳ زیرا که خدای ما نان نمی خورد ۱۴ چنانچه بواسطه بنده خود داؤد پیغمبر میفرماید
آیا من گوشت گاوها را میخورم و خون گوسفندها را می نوشم که بمن ذبیحه حمد بدهید
و نذرهای خود را برای من پیش کنید ۱۵ زیرا که من اگر گرسنه شوم از تو چیزی طلب نکنم
چونکه همه چیزها در دست من است آن نعمتهای فراوان بهشت در دست من است ۱۶ ای ریاکاران
بدرستیکه شما جز این نیست که این میکنید تا کیسه های خود را پر کنید و از اینرو ده یک
از عذاب و لغناع را میدهید ۱۷ چه بدبختید شما زیرا که شما برای دیگران سخت ترین
راهها را بوضوح آشکار میکنید و خودتان در آنها نمیروید ۱۸ ای کتبه و فقها بدرستیکه
شما بر دوشهای دیگران بارهائی می نهید که آنرا کشیدن نتوانند ۱۹ ولیکن خودتان
آنها را بیکی از انگشتان خود حرکت نمیدهید ۲۰ حق میگویم بشما بدرستیکه هر شری
جز این نیست که در جهان بواسطه شیوخ داخل شده ۲۱ بمن بگوئید که پرستش بتان
را که در جهان داخل نموده مگر طریقه شیوخ ۲۲ بدرستیکه پادشاهی بود که پدر
خود را بسی دوست داشتی و نام او بَعَل بود ۲۳ پس چون پدر مرد پسرش امر نمود
بساختن پیکری بسان پدرش بجهت تسلی دادن قلب خودش ۲۴ و در چارسوی بازار
شهر او را نصب نمود ۲۵ و امر نمود باینکه هر کس بآن پیکر نزدیک شود تا مسافت
پانزده ذراع در محل امن باشد که مطلقا کسی باو آزاری نرساند ۲۶ و بنابرین
شریران به سبب فائدهائیکه از آن پیکر بدست آوردند شروع نمودند

که پیشکش میکردند باد گلها وشکوفها را ۲۷ پس این هدیه ها در اندک زمانی برگشت بنقود وطعام
تا آنکه اورا خدا نامیدند بجهت تعظیم وتکریم او ۲۸ وکم کم این چیز از عادت برگشت
به شریعت تا آنکه آن بت لعل در همه جهان منتشر شد ۲۹ وبتحقیق خدای ترهیب
فرموده براین بواسطه اشعیا که فرموده راستی این قوم مرا بباطل عبادت میکنند
۳۰ زیرا که ایشان باطل نمودند شریعت مرا که بنده من موسی بایشان داده و پیروی
می نمایند تقالید شیوخ خود را ۳۱ حق میگویم بشما براستیکه نان خوردن (غذا) بدستهای ناشسته
انسانرا ناپاک نمیکند زیرا که آنچه در انسان داخل میشود انسانرا ناپاک نمیکند بلکه آنچه
از انسان بیرون میشود انسانرا ناپاک می نماید ۳۲ پس این هنگام یکی از کتبه گفت
اگر بخورم گوشت خنزیر یا گوشتهای ناپاک دیگر را مگر اینها دل مرا ناپاک نمیکند ۳۳
یسوع جواب داد براستیکه نافرمانی در انسان داخل نمیشود بلکه بیرون می شود از انسان
از دل او ۳۴ و از اینرو است که ناپاک میشود هرگاه طعام حرامی بخورد ۳۵ آن هنگام
یکی از فقها گفت ای معلم هر آینه تحقیق بسی سخن گفتی در عبادت بتان که گویا نزد طائفه
اسرائیل بتانی هستند ۳۶ و بنابراین پس تحقیق بما بد کردی ۳۷ یسوع جواب داد
نیکو بدان که امروز در اسرائیل یافت نمی شوند پیکرهای از چوب ولیکن پیکرهای
از جسد یافت میشوند ۳۸ پس همه کتبه بخشم آلود جواب دادند مگر ما را از بیروی
بت پرستانیم ۳۹ یسوع جواب داد حق میگویم بشما که شریعت نمیگوید که عبادت
کن بلکه دوست بدار خدای خود را بتمام روانت وبتمام دلت وبتمام عقلت
۴۰ پس یسوع فرمود آیا این درست است ۴۱ پس هر یک جواب دادند براستیکه
آن درست

## ( فصل سی و سوم )

(۱) پس یسوع فرمود حقا که براستیکه هر آنچه انسان اورا دوست بدارد و برای او

هر چیزیرا اجزاء او ترک نماید پس او خدای او است ۲ و همچنین پس بت زناکار زنا دهنده
است و بت شکم پرست و بدمست حسد او ست ۳ و بت پر طمع نقره و طلا است
۴ و بر این قیاس کن هر خطاکار دیگری را ۵ پس آنوقت آنکه او را دعوت نموده بود
گفت چیست بزرگتر گناهی ۶ یسوع جواب داد کدام خرابی بزرگتر است در خانه
۷ پس هر یک خاموش شدند ۸ پس یسوع با انگشت خویش بسوی اساس خانه اشاره
نموده فرمود وقتیکه اساس بجنبد خانه ویران خواهد افتاد ۹ پس آنوقت لازم است
که از نو بنا شود ۱۰ ولیکن وقتیکه هر جزئی غیر او ویران شود ممکن است مرمت او
۱۱ و از این رو شما میگویم بدرستیکه پرستش بتان او بزرگترین گناهی است ۱۲ زیراکه
او کلیة انسانرا از ایمان عاری میسازد ۱۳ پس او را از خدای عاری میسازد
باندازهٔ که نخواهد بود او را محبت روحانی ۱۴ ولیکن هر گناه دیگری میگذارد برای
انسان آرزوی رسیدن برحمت خدای ۱۵ و از این رو میگویم که پرستش بتان بزرگترین
گناهی است ۱۶ پس همه مبهوت ماندند از سخن یسوع ایستادند زیراکه ایشان دانستند که
رد کردن بر او مطلقا ممکن نیست ۱۷ پس یسوع تمام نمود که یاد کنید آنچه را که خدای
با و تکلم فرمود و آنچه را موسئ و یوشع در ناموس شریعت نوشته اند پس خواهید دانست
که چه بزرگ است این گناه ۱۸ اسرائیل را خدای مخاطب نموده فرمود مساز برای خود
پیکری از آنچه در آسمان و نه از آنچه زیر آسمان است ۱۹ و مساز او را از آنچه
بالای زمین و نه از آنچه زیر زمین است ۲۰ و نه از آنچه بالای آب و نه از آنچه
زیر آب است ۰ بدرستیکه منم من خدای تو توانا و غیرتمند که انتقام میکشند بجهت
این گناه از پدران و پسران ایشان تا طبقه چهارم ۲۲ پس یاد آورید چگونه وقتیکه
پدران ما گوساله را ساختند و او را عبادت نمودند یوشع و سبط لاوی گرفتند با امر خدای
شمشیر را و کشتند یک صد و بیست هزار را از آنانکه طلب نکردند رحمتی را از خدای
۲۳ چه سخت است کیفر خدای بر پرستندگان بتان =

# ( فصل سی وچهارم )

(۱) ویکی بود پیشروی دروازه که دست راست او خشک شده بود باندازه که ممکن نبود برای
او که از آن دست کاری بکند ۲ پس یسوع روی دل خود را بخدای نمود و دعا کرد پس فرمود
تا بدانید که سخنان من حق است میگویم بنام خدای دراز کن ایمرد دست ناخوش خود را
۳ پس دراز نمود اورا درست که گویا باو علتی نرسیده بود ۴ آنوقت آغاز نمودند که
غذا بخورند با خوف خدای ۵ و بعد از آنکه کمی خوردند باز یسوع فرمود حق میگویم
بشما بدرستیکه سوزانیدن شهری هر آینه افضل است از اینکه در آن عادت بدی
گذاشته شود ۶ زیراکه بجهت مثال غضب میفرماید خدا بر رؤسا و پادشاهان زمین آنانکه
داده است بایشان خدای شمشیر را تا گناهان را نیست کنند ۷ پس بعد از آن یسوع فرمود
هرگاه دعوت کرده میشوی پس یاد دار که نگذاری خودت را جای بالاتری ۸ تا اگر دوست
صاحبخانه بزرگتر از تو بیاید صاحبخانه ترا نگوید برخیز و پائین تر بنشین پس
باعث شود ترا بر شرمندگی ۹ بلکه برو و بنشین در پست ترجای تا بیاید آنکه ترا دعوت کرده
و بگوید ای دوست برخیز و بنشین آنجا در بالاتر پس فخر بزرگی ترا شود ۱۰ زیراکه آنکه
خود را بلند مینماید پست میشود و آنکه خود را پست مینماید بلند میشود ۱۱ حق میگویم بشما بدرستیکه
شیطان مخذول و مردود نشد مگر بگناه کبر ۱۲ چنانچه اشعیای نبی میگوید سرزنش کنان اورا
باین کلمات که چگونه افتادی از آسمان ای ستاره صبح ای آنکه جمال فرشتگان بودی
و تابان شدی مثل بامداد ۱۳ حقا بدرستیکه کبر تو ترا بزمین انداخت ۱۴ حق میگویم
بشما هرگاه انسان بشناسد بدبختی خود را پس بدرستیکه او میگرید آنجا همیشه بر روی زمین
۱۵ و خود را پست تر از همه چیزهای دیگر خواهد شمرد ۱۶ و غیر از این سببی نیست از برای گریستن
انسان نخستین و زن او صد سال بدون انقطاع که طلب رحمت می نمودند از خدای متعال
۱۷ زیراکه آنها بیقین دانستند که کجا افتاده اند بکبر شان ۱۸ و چون یسوع این بفرمود
شکر نمود ۱۹ و منتشر شد آنروز در اورشلیم چیزهای بزرگی که یسوع گفته بود آنها را و معجزه را که
نموده بود ۲۰ پس قوم شکر نمودند خدای را و مبارک خواندند نام قدوس اورا ۲۱ اما کتبه

و لکنه چون درک نمودند که او بر ضد تقالید شیوخ ایشان سخن رانده بسخت ترین دشمنی
شعله ور گردیدند ۲۲ و دلهای شان سخت تر شده مانند فرعون ۲۳ و از آنروز فرصت
می طلبیدند که بکشند او را ولیکن ایشانرا میسر نشد !!!

## ( فصل سی و پنجم )

۱ و یسوع از اورشلیم بدر شد ۲ و رفت بصحرای پشت اردن ۳ پس شاگردانش که بدورش
نشسته بودند گفتند ای معلم به ما بگو چگونه شیطان بکبر خود افتاد ۴ زیرا که ما میدانستیم
که او بسبب نافرمانی افتاده و بسبب اینکه همیشه انسان را میفریفت تا بدی کند ۵
یسوع جواب داد چونکه خدای پاک آفرید مشتی از خاک را ۶ و او را بیست و پنج هزار
سال گذاشت بدون اینکه با و کار دیگری بکند ۷ شیطان که بمنزله کاهن و رئیس
بود برای فرشتگان از جهت ادراک عظیم خودش پس از ادراک خود شر دانست
که خدای زود است بگیرد از این مشت خاک صد و چهل و چهار هزار از نشانشدگان
را به نشان پیغمبری و رسول الله را که خدای متعال روح او را پیش از هر چیز
دیگری هفتاد هزار سال آفریده ۹ و از اینرو شیطان بغضب شده ملائکه را
اغوا نموده گفت به ببینید زود است بخواهد خدای یکروز بکه سجده کنیم برای این خاک
۱۰ و بنابراین پس خوب بدقت اندیشه کنید در اینکه ما ها روحیم و بدرستیکه سزا
وار نیست ما را که این کار را بکنیم ۱۱ از اینرو خدای متعال را بسیاری ترک نمودند ۱۲ از اینجا
است که روزی خدای فرمود وقتیکه فرشتگان همه جمع شده بودند هر که مرا خدای گرفته
باید بیدرنگ برای این خاک سجده کند ۱۳ پس سجده نمودند از برای او آنانکه خدای را
دوست داشتند ۱۴ اما شیطان و آنانکه بر طریقهٔ او بودند پس گفتند ای پروردگار
ما ها روحیم و از اینرو از عدل نیست اینکه این گل را سجده کنیم ۱۵ و چون شیطان

این بگفت هولناک و بدمنظر گردید ۱۶ و پیروان او زشت و شدند ۱۷ زیراکه خدای بسبب
نافرمانی ایشان زائل نمود زیبائی را که ایشان را بآن زیبا نموده بود وقتیکه ایشانرا آفرید
۱۸ پس چون فرشتگان پاک سرهای خود را بلند کردند دیدند سختی قباحت هولناکی را که شیطان
بآن برگشته بود ۱۹ و پیروانش ترسان برو بهای خود بر زمین افتادند ۲۰ آنوقت شیطان
گفت ای پروردگار بدرستیکه تو مرا از روی ستم زشت گردانیدی ولیکن من باین راضی ام
زیراکه میخواهم باطل سازم هر آنچه کردهٔ تو ۲۱ و شیطانهای دیگر گفتند او را پروردگار مخوان
زیراکه توئی تو پروردگار ۲۲ آنوقت خدای به پیروان شیطان فرمود توبه کنید و اعتراف
نمائید باینکه منم من خدای آفرینندهٔ شما ۲۳ جواب دادند بدرستیکه ما توبه میکنیم
از سجده کردن خود برای تو زیراکه تو نادادگری ۲۴ ولیکن شیطان دادگر و وارسته است
و او پروردگار ما است ۲۵ آنوقت خدای فرمود دور شوید از من ای لعنت شدگان
زیراکه نیست نزد من رحمتی برای شماها ۲۶ و شیطان در اثنای برگشتن خود بر آن مشت خاک
حیوه انداخت ۲۷ پس جبرئیل برداشت آن حیوه را با قدری از خاک پس شد برای
انسان بدین سبب نافی در شکمش

## ( فصل سی و ششم )

۱ پس شاگردان بیخود شدند به بیخودی بزرگی برای نافرمانی فرشتگان ۲ آنوقت یسوع فرمود
حق میگویم بشما آنکه نماز نمیگذارد پس او از شیطان بدتر است ۳ و زود است
که باو بزرگتر عذابی فرود آید ۴ زیراکه نبود شیطان را قبل از افتادنش بیداری در برش
۵ و نفرستاده بود خدای برای او فرستادهٔ را که او را به توبه بخواند ۶ ولیکن انسان و بتحقیق
که پیغمبران همهٔ ایشان آمدند مگر رسول الله آنکه زود است بعد از من بیاید
زیراکه خدای این میخواهد تا که من مهیا سازم راه او را ۷ زندگانی میکند با اهمال بدون
هیچ ترسی گویا که خدائی یافت نمیشود با اینکه او را است مثالها ئیکه آنها را شماره نیست

بر عدل خدای ۷ پس از زبان مانند ایشان داود پیغمبر فرموده نادان در دل خود گفت
خدائی نیست ازین رو فاسد شدند و ناپاک گردیدند بدون اینکه در ایشان باشد کسی که نیکوئی
کند ۸ نماز کنید بدون انقطاع ای شاگردان من تا عطا کرده شوید ۹
زیرا که آنکه طلب میکند میابد ۱۰ و هر که در بکوبد باز می شود برای او ۱۱ و هر که سوال کند
داده میشود ۱۲ و نظر مکنید در نمازهای خود به بسیاری کلام زیرا که خدای به دل
نظر می نماید ۱۳ چنانچه سلیمان فرموده ای بندهٔ من دل خود را بمن بده ۱۴ حق میگویم
بشما بزندگی خدا سوگند بدرستیکه ریاکاران بسیار نماز میکنند در هر گوشهٔ شهر
تا مردم ایشانرا ببینند و ایشانرا قدیس بشمارند ۱۵ ولیکن دلهای شان پر است از بدی
۱۶ پس ایشان کامیاب نیستند در آنچه میطلبند ۱۷ پس ضروریست که در نماز خود با اخلاص
باشی هرگاه دوست داری که خدای او را بپذیرد ۱۸ پس مرا بگوئید که - که میرود تا
با حاکم رومانی یا هیرودس سخن گوید و قصد و نیت او متوجه نیست بسوی آنکه میرود بسوی او
و بسوی آنچه عزم دارد که طلب کند او را از او ۱۹ کسی نیست مطلقا ۲۰ پس هرگاه میباشد
انسان که چنین کند تا با مردی سخن کند پس چه چیز است بر انسان که بکند تا با خدای خود سخن
کند ۲۱ و طلب کند از او رحمت را برای گناهانش شکر کنان او را بر هر آنچه او را
عطا فرموده است ۲۲ حق میگویم بشما بدرستیکه آنانکه برپای میدارند نماز را اندک اند
۲۳ و از بخت شیطان را بر آنها خیلی غیرت است ۲۴ زیرا که خدای دوست ندارد آنهارا
که گرامی میدارند او را بلبهای خود ۲۵ آنانکه طلب مینمایند رحمت را در هیکل بلبهای خود
۲۶ ولیکن دلهای شان عدل را نمیخواهند ۲۷ چنانچه اشعیاء پیغمبر تکلم نموده گفته دور میکنم
این قوم را که بر من گرانند ۲۸ زیرا که ایشان مرا بلبهای خود حرمت میدارند اما دل
ایشان پس دور است از من ۲۹ حق میگویم بشما آنکه میرود تا بدون اندیشه نماز
گذارد بخدای استهزا میکند ۳۰ که میرود که با هیرودس سخن کند و پشت با و میکند
۳۱ و مدح میکند پیشروی او پیلاطس حاکم را که تا مردن ناخوش میاید او را ۳۲

کسی نیست مطلقا ۳۳ ولیکن انسانیکه میرود تا نماز کند و خود را مهیا نمیکند نمیشود کار
او کمتر از این ۳۴ زیراکه او پشت میکند بخدای و رو بشیطان میکند ۳۵ زیراکه در دل
او محبت گناهیست که از و توبه نه نموده است ۳۶ پس هرگاه کسی بتو بدی کند و بگوید
بتو بلبهایش بر من ببخش و ترا بزند زدنی بدستهایش پس چگونه او را خواهی بخشید
۳۷ پس آیا اینچنین خدای رحم خواهد فرمود آنانرا که بلبهای خود میگویند ای پروردگار ما
بما رحم کن ۳۹ و دوست میدارند بدلهای شان گناهرا و عازم میشوند بگناهان تازه

( فصل سی و هفتم )

۱ پس شاگردان گریستند برای سخن یسوع ۲ و زاری نمودند و او را گفتند ای آقا بیاموز ما را
تا نماز گذاریم ۳ یسوع جواب داد تامل کنید چه خواهید کرد هرگاه حاکم رومانی
شما را بگیرد تا نابود کند شما را ۴ پس بکنید مانند آنرا وقتیکه نماز میکنید
۵ و باید کلام شما این باشد ۶ ای پروردگار خدای ما ۷ پاک باد نام قدوس تو ۸ ملکوت تو بیاید
در ما ۹ مشیت تو همیشه نافذ باد ۱۰ و چنانچه او نافذ است در آسمان آنچنان بر زمین
نافذ باد ۱۱ بما نان عطا کن برای هر روز ۱۲ و ببخش برای ما گناهان ما را ۱۳ چنانچه
می بخشیم ما برای آنانکه خطا مینمایند بما ۱۴ و مپسند دخول ما را در امتحان ۱۵ ولیکن
ما را نجات بده از بدکار ۱۶ زیراکه توئی تو تنهائی خدای ما ۱۷ که واجب است ورا
مجد و اکرام تا ابد

( فصل سی ۳۹ و نهم )

۱ آنوقت یوحنا گفت خوش سخن گفتی ای معلم ۲ ولیکن ناقص میشود ما را اینکه نه شناسیم چگونه گناه
کرد انسان بسبب کبر ۳ یسوع جواب داد که چون خدای شیطان را راند ۴ و پاک نمود جبرئیل آن
مشت خاک را که شیطان بر آن خیو انداخته بود ۵ آفرید خدای هر چیز زنده را از حیوانانیکه
می پرند و از آنهائیکه راه میروند و شنا میکنند ۶ و زینت داد جهان را بهر آنچه در آنست
۷ پس روزی شیطان نزدیک دروازهای بهشت رفت ۸ پس چون دید گروه اسپانرا

که گیاه میخورند با آنها خبر داد که هر گاه فراهم شود این مشت خاک را اینکه اورا روانی باشد
با آنها سختی شدید خواهد رسید ۹ و از بیرو مصلحت آنها است که آن پارچه خاک را پامال
نمایند بطریقیکه بعد ها برای چیزی نیکو نباشد ۱۰ پس اسپان بجولان آمدند و شروع کردند
بدویدن بسختی بر آن پارچه از خاک که میان زنبقها و گلها بود ۱۱ پس خدای عطا فرمود
از آنجا روحی از برای آن جزء ناپاک از خاک که بر آن خیوه شیطان افتاده بود که آنرا
جبرئیل گرفته بود از آن مشت ۱۲ و خدای آفرید سگ را پس شروع کرد بفریاد نمودن پس
اسپها را ترسانید پس گریختند دور ۱۳ پس خدای عطا نمود بانسان روان پاک خود را
و فرشتگان سرود می نمودند بار خدایا پروردگار ما خجسته باد نام قدوس تو ۱۴ پس چون
آدم برخواست بر قدمهای خودش در هوا نوشته دید که مثل هزار آفتاب میدرخشید
که نص عین او لا اله الا الله محمد رسول الله بوده ۱۵ پس
آنوقت آدم دهان خود بگشود و گفت شکر میکنم ترا ای پروردگار خدای من زیرا که تو تفضل نمودی
پس آفریدی مرا ۱۶ ولیکن زاری میکنم بسوی تو اینکه مرا آگاه سازی که معنای این کلمات

محمد رسول الله

چیست ۱۷ پس خدای جواب داد مرحبا بتو ای بندهٔ من آدم ۱۸ و بدرستیکه میگویم بتو
که تو اول انسانی که آفریده ام اورا ۱۹ و اینکه تو دیدی اورا جز این نیست که او پسر تست
آنکه زود است بیاید بجهان بعد از این بسا لهای بسیار فراوان ۲۰ و او زود است بشود فرستادهٔ
من رسول من آنکه از برای او آفریده ام همه چیزها را ۲۱ آنکه چون بیاید زود است
نور بخشد جهان را ۲۲ آنکه روان او نهاده شده بود در جمال ملکوتی شصت هزار سال پیش
از آنکه بیافرینم چیزی را ۲۳ پس زاری کرد آدم بسوی خدای که گفت ای پروردگار این
نوشته را بمن مرحمت کن بر ناخن های انگشتان دست من ۲۴ پس عطا نمود خدای
بانسان اول آن نوشته را بر دو شصت او ۲۵ بر ناخن شصت دست راست آنکه نص او

اوست لَآاِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ۲۶ و بر ناخن دست چپ آنکه نص اوست مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ
۲۷ پس بوسید انسان اول با مهر پدری این کلمات را ۲۸ و مسح نمود چشمان خود را
و گفت خجسته باد آنروزیکه زود است در آن بیائی بجهان ۲۹ پس چون خدای
انسان را تنها دید فرمود خوش نیست اینکه تنها باشد ۳۰ پس از اینرو او را بخواب کرد
۳۱ و از بقیهٔ طین آدم حوا را آفرید ۳۲ و گردانید او را زوج آدم ۳۵ و
آن هر دو را آقایان بهشت قرار داد ۳۶ و بایشان فرمود بنگرید بدرستیکه عطا میکنم
شما را هر ثمریرا که بخورید از او بجز سیب و گندم ۳۷ پس فرمود حذر کنید از اینکه
بخورید چیزیرا از این ثمرها ۳۸ زیرا که آنوقت شما ناپاک خواهید شد ۳۹ پس
نمی پسندم برای شما که در اینجا باقی بمانید بلکه خواهم راند شما را دور و فرود میشود
بشما بدبختی بزرگ

## ( فصل چهلم )

۱ پس چون شیطان این بدانست پاره پاره شد از خشم ۲ پس نزدیک دروازهٔ بهشت رفت
آنجائیکه پاسبان ماری بود بیمناک که قوائم او مانند شتر و ناخنهای قدمهای او
تیزتر بود از هر سو مانند تیغ ۳ پس دشمن با او گفت بگذار مرا که داخل بهشت بشوم
۴ مار جواب داد چگونه تن در دهم ترا بداخل شدن و حال آنکه بتحقیق خدای امر فرموده مرا
باینکه برانم ترا ۵ شیطان جواب داد مگر نمی بینی چقدر خدای ترا دوست میدارد زیرا که
بیرون بهشت ترا برپا داشته تا پاسبانی کنی مشتی از خاک را و او انسان است
۶ پس هرگاه مرا داخل کنی به بهشت میگردانم ترا با سهمناک تر حتی اینکه هر کسی از تو بگریزد
۷ پس میروی به بهشت و اقامت میکنی هر جا که میخواهی باراده خودت ۸ مار گفت و چگونه
داخل نمایم ترا ۹ شیطان جواب داد که تو بزرگی پس دهان خود باز کن پس داخل شوم
بشکم تو ۱۰ پس وقتیکه داخل بهشت شدی بگذار مرا به پهلوی این دو مشت از خاک که بتازگی

بر روی زمین راه میروند ۱۱ پس کرد مار آنوقت این کار را ۱۲ و شیطان را نهاد
به پهلوی حوا، زیراکه زوجش آدم درخواب بود ۱۳ پس شیطان متمثل شد برای آن زن
بصورت فرشته خوشروئی وگفت اورا چه جهت دارد که نمی خورید ازاین سیب واین
گندم ۱۴ حوا، جواب داد که خدای ما بما فرموده است بدرستیکه اگر ما از آنها بخوریم
ناپاک می شویم و از آن روی مارا از بهشت خواهد راند ۱۵ پس شیطان جواب داد که
او راست نگفته ۱۶ پس لازم است که بشناسی که خدای شریر وحسود است ۱۷ و از این روی
متحمل همسران نمی شود ۱۸ ولیکن او بنده میسازد هرکسی را ۱۹ و او خبر این نیست که شمارا
این گفته تا همسر او نشوید ۲۰ ولیکن هرگاه تو و شوهرت به پند من عمل کنید پس بدرستیکه
شما خواهید خورد ازاین ثمرها چنانچه ازغیر آنها میخورید ۲۱ و فروتن نمانید برای دیگران
۲۲ بلکه خیر وشر را خود خواهید شناخت مثل خدای و خواهید کرد آنچه را میخواهید
۲۳ زیراکه شما دو همسر خدای میشوید ۲۴ پس گرفت حوا، آنوقت و خورد از آنها ۲۵
و چون زوجش بیدار شد اورا خبر داد بهر آنچه شیطان گفته بود ۲۶ پس برداشت از آنها آنچه را
که پیش کرد زن او برای او و خورد ۲۷ و در حین اینکه طعام فرود شده بود بیاد آورد
سخن خدای را ۲۸ پس از آن روی خواست که بستاند طعام را پس پس دست بگلوی خود
نهاد آنجائیکه بر انسان را نشانه است

## ( فصل چهل و یکم )

(۱) آنوقت هر دوی شان دانستند که ایشان برهنه بودند ۲ پس از آن روی شرم
نمودند و برگهای انجیر را گرفتند و جامه برای عورت خود ساختند ۳ پس زوال ظهر شد
ناگاه خدای برایشان ظاهر شد و آدم را صدا زده فرمود ای آدم کجائی تو ۴ پس آدم
جواب داد ای پروردگار پنهان شده ام از حضور تو زیراکه من و زوجه من هر دو برهنه هستیم
پس بدین سبب حیا می کنیم اینکه پیش روی تو حاضر شویم ۵ پس خدای فرمود

و که از شما بر ذریت شما [بر ستم] مگر اینکه از آن ثمر خورده باشید پس به سبب او نجس شده باشید ۶
پس حالا ممکن نیست برای شما که بعد از این در بهشت درنگ نمائید ۷ آدم جواب داد
ای پروردگار بدرستیکه زنیکه بمن عطا فرمودی از من طلب نمود که بخورم پس خوردم از او
۸ آنوقت خدای زن را فرمود چه جهت داشت که بزوج خود خود طعامی مانند این دادی
۹ حوا جواب داد بدرستیکه شیطان مرا فریب داد پس خوردم ۱۰ خدای فرمود چگونه آن
رانده شده اینجا داخل شد ۱۱ حوا جواب داد بدرستیکه ماری که بر دروازه شمالی بهشت
می ایستد حاضر نمود اورا به نزد من ۱۲ پس خدای بآدم فرمود باید زمین بعمل تو ملعون
باشد زیراکه تو گوش دادی بآواز زن خود و آن ثمر را خوردی ۱۳ و باید زمین برویاند برای تو
خسک و خار را ۱۴ و باید بخوری نان را بعرق روی خودت ۱۵ و یاد آوری که تو خاکی و بخاک
خواهی برگشت ۱۶ و با حوا تکلم نموده فرمود و توئی آنکه بشیطان گوش دادی ۱۷ و بزوج خود
آن طعام دادی پس درنگ خواهی کرد زیر تسلط مرد که با تو چون کنیز رفتار کند ۱۸ و برمیداری
اولاد را برنج ۱۹ و چون مار را بخواند فرشته میخائیل را که شمشیر خدای را برمیدارد بخواند فرمود
نخست بران این مار بدگوهر را از بهشت ۲۰ و چون بیرون شد پس قوائم او را قطع کن ۲۱
پس هرگاه بخواهد که راه رود واجب شود که بخزد ۲۲ پس خدای شیطان را بعد از آن آواز کرد
پس آمد خندان ۲۳ پس فرمود اورا چون تو ای رجیم فریب دادی این دو را و گردانیدی
ایشانرا ناپاک میخواهم داخل کنی در دهان خود هر نجاستیکه در ایشان و در فرزندان ایشان
است هر وقتیکه از او توبه کنند و مرا براستی عبادت نمایند پس از ایشان بیرون شود آن نجاست
پس بگردی شکم پر شده از آن نجاست ۲۴ پس شیطان فریاد برآورد فریاد ترسناکی
۲۵ و گفت چون تو میخواهی که بنمائی مرا بدتر از آنچه من بر آنم پس بدرستیکه من زود است
بگردانم خود را چنانچه میتوانم که بشوم ۲۶ آنوقت خدای فرمود دور شو ای لعین از حضور من
۲۷ پس شیطان دور شد ۲۸ پس خدای فرمود بآدم و حوا که سخت میگریستند بیرون شوید از بهشت

من ۲۹ وجها دکنید بابدنهای تان و ناتوان نشود امید شما ۳۰ زیرا که میفرستم فرزند شمارا
بنحویکه ممکن نشود ذریهٔ شما را ابادا اینکه بردارد غاوری شیطان را از جنس بشری
۳۱ زیرا که زود است عطا کنم رسول خود را که زود است بیاید، هرچیزیرا
۳۲ پس خدای در برده شد و راند ایشانرا فرشته میخائیل از فردوس
۳۳ پس آدم ملتفت شد دید مکتوبی را بالای دروازه لا اله الا الله
محمد رسول الله ۳۴ پس اینوقت گریست وگفت ای فرزند شاید
خدای بخواهد که بزودی بیائی و ما را از این بدبختی برهانی ۳۵ یسوع فرمود اینچنین
خطا کردند شیطان و آدم به سبب کبر ۳۶ اما یکی از آنها پس بجهت اینکه انسان را
خوار شمرد ۳۷ واما دیگری پس بجهت اینکه خواست بگرداند خود را همسر خدای!

# (فصل در معرفت نبی)

قصه حضرت آدم علیه السلام را اهل تورات بنحوی بهم زده اند که ممکن نیست اصل حقیقت
را کسی نفهمد مگر بعد از چند مقدمات وهمین طور مفسرین قرآن مجید فرقان حمید هم تقلید
از یهود نموده معنی آیات فرقان حمید را موافق توهمات یهود تفسیر نموده اند وشان نبی را
از بین برده اند زیرا که نزد اهل تورات نبی هم مانند یکی از نوع بشر است پس جمیع صفات
بشری را برای نوع انبیاء علیهم الصلوة والسلام قائل شده اند واز این مسئلهٔ کلیه جاهل
وبیخبر اند که شیئت الاشیاء بالروح است نه بالماده ونه بالصورة یعنی تنوع
انواع مخلوقات را خلاق عالم بروحانیت قرار داده است نه بالماده ونه بالصورة واین
عقیدهٔ شیطان است که تنوع مخلوقات بالماده است چنانچه بهمین عقیده باطل با خدای تعال
محاجه نمود ومردود ورجیم گردید که گفت خلقتنی من نار وخلقته من طین!

پس در نوع جمادات صرف یک روح جمادی است که او را نشو و نما میدهد و تربیت میکند و در نوع نباتات علاوه بر روح جمادی یک روح نباتی مرحمت فرموده است که او را نشو و نما میدهد و در نوع حیوانات علاوه بر روح جمادی و نباتی یک روح حیوانی مرحمت فرموده است که با همان روح حیوانی بر جمادات نباتات غالب و حاکم و متصرف است و در نوع انسان علاوه بر روح جمادی و نباتی و حیوانی یک روح انسانی عطا فرموده است که با همان روح انسانی بر جمیع جمادات و نباتات و حیوانات غالب و حاکم و متصرف آمده و کارها میکند که نوع حیوان ابداً نمی تواند پس همین طور بر نوع انبیاء علیهم السلام یک روح قدس نبوتی مرحمت فرموده است که ایشان بسبب همان روح قدس نبوتی بر جمیع مخلوقات غالب و حاکم و متصرف آمده اند و در وجودات فاطمه و مقدسه چهارده معصومین علیهم الصلوة والسلام یک روح امری مرحمت فرموده است که آن روح الارواح و نور الانوار است پس بواسطه همان روح امری ایشان را مربی و حاکم و متصرف جمیع عوالم قرار داده است که خبر میدهد تبارك الذی نزل الفرقان علی عبده لیکون للعالمین نذیرا ـ

پس برای انبیای جزئیه روح قدس نبوتی مرحمت فرموده است که خبر میدهد و اذا نفخت فیه من روحی فقعوا له ساجدین یعنی هرگاه در هیکل بشری آدم یک جزء از روح قدس نبوتی بدمم آنوقت باید جمیع ملائکه برای تعظیم آن روح او را سجده نمایند پس روح نبوتی آن روح است که از روحانیت جمیع ملائکه اعلی و افضل است و درباره حضرت عیسی بن مریم علیه السلام خبر میدهد وایدناه بروح القدس یعنی او را تائید نمودیم بروح القدس و برای حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم میفرماید رفیع الدرجات ذو العرش یلقی الروح من امره علی من یشاء من عباده لینذر یوم التلاق یعنی برای عبد خود ما روح امری کلی مرحمت فرموده ایم زیرا که لفظ روح معرف بلام فرموده است والف ولام برای جنس معنی استغراق و کلی میدهد پس برای چهارده معصومین علیهم الصلوة والسلام روح امری کلی مرحمت فرموده است

زیرا که ایشان را متصرف جمیع عوالم امکانیه قرار داده است و تصرف بر جمیع موجوات ممکن نیست مگر بروح کلی و امری زیرا که امر صفت نفس آمر است پس روح امر صفت ذات حضرت حق است که صادر شده است از نفس ذات واجب الوجود مانند آنکه امر آمر از نفس ذات آمر صادر میشود فتدبر فانه دقیق جداً ولا یلقاها الا ذو حظ عظیم وذلک فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذو الفضل العظیم والحمد لله رب العالمین

پس نبوت جمیع انبیاء جزئی بوده است یعنی برای صرف یک زمان و مکان و یک قوم و ملت لذا برای ایشان روح قدس نبوتی جزئی لازم بوده = زیرا که جمیع انبیاء را نه مبعوث شده اند مگر برای معرفی حضرت خاتم الانبیاء حبیب خدا علت غائی عوالم امکانیه صلی الله علیه و آله وسلم

و چون وجود اقدس حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله وسلم مربی جمیع عالم و مدبر جمیع عالم و مدبر و مسیر جمیع عوالم امکانیه بوده لذا برای او روح امری و کلی لازم بوده پس آن حضرت را روح امری و کلی مرحمت فرموده اللهم صل علی محمد و آل محمد بعدد ذرات مخلوقاتک ومصنوعاتک وعدد حرکاتها وسکناتها من الازل الی الابد !

فقال عز وجل رفیع الدرجات ذو العرش یلقی الروح من امره علی من یشاء من عباده لینذر یوم التلاق = وقال ع تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیکون للعالمین نذیراً = صلی الله علیه و آله وسلم تسلیماً کثیراً

بهر حال تنوع انواع مخلوقات از حیث روحانیت است نه از حیث مادیت و صورت پس جمادات یک نوع مخلوق اند و نبات یک نوع مخلوق اند و حیوانات یک نوع مخلوق اند و بنی آدم و بشر و ناس یک نوع مخلوق اند و انبیای جزئیه و اوصیای ایشان یک نوع مخلوق اند که دارای روح القدس اند و نبی کلی و اوصیای آنحضرت یعنی حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و اوصیای دوازده گانه آنحضرت یک نوع مخلوق اند که دارای روح امری کلی میباشند علیهم الصلوة والسلام من الازل الی الابد

لذا برای ادراک اصل حقیقت قصه حضرت آدم علیه السلام اول باید دانست که حضرت آدم علیه السلام خلیفة الله و نبی بودند و در وجود نبی خلاق عالم اول روح قدس نبوتی عطا میفرماید لعد ازان لعد از آن او را نبی و خلیفه قرار میدهد چنانچه اول جسم و بدن وهیکل حضرت آدم را درست نموده بود مگر هنوز روح قدس نبوتی در آن نه دمیده بود در این جهت هنوز امر نه فرموده بود که او را تعظیما سجده نماید بلکه فرمود که چون روح نبوتی در آن بدمم آنوقت او را سجده نمائید فقال عج واذا نفخت فیه من روحی فقعوا له ساجدین -

و در خصوص حضرت عیسی بن مریم علیه السلام میفرماید وایدناه بروح القدس یعنی یا عیسی بن مریم ترا تائید نمودیم بروح القدس = پس همین روح القدس مدار نبوة و خلافت الهیه است و هر که دارای این روح نیست هرگز هرگز نبی و رسول و خلیفه خدا نخواهد شد =

و از صفات این روح القدس = این است که آن فی نفسه علیم است یعنی صفت علم هرگز هرگز در هیچ وقت و هیچ ساعت و هیچ لحظه و لمعه از وزائل نمیشود علم همیشه همراه او است یعنی آن روح نفس و حقیقت علمیه است = لذا آن روح قدس نبوتی هرگز و ابداً چیزی را فراموش نمیکند و هرگز بر او سهو و نسیان طاری نمیشود و نه فریب و تزویر و غول کسی نخورد و نه شیطان او را گمراه میکند و نه فریب میدهد = زیرا که شیطان دارای آن روح نیست پس بمقابله آن روح مقدس جاهل و نادان است و این مسئله خلاف عقل است که جاهل بتواند عالم را گمراه کند یا فریب دهد = و نیز اگر شیطان بتواند که نبی و امام و خلیفه خدا را گمراه کند یا فریب بدهد پس آنوقت کلام و تعلیم و تبلیغ نبی کلیة مشکوک خواهد گردید و ابداً قابل اعتبار نخواهد بود پس تبلیغ نبی از درجه اعتبار و اعتماد ساقط خواهد شد = ولیس الامر کذلک

و از جهت همین روح قدس نبوتی نبی معصوم میشود یعنی نگاهداشته شده از هر بدی زیرا که آن روح مقدس وجود نبی را از هر لغزش و خطا و نسیان محفوظ و مصون میدارد !!!

وهرکه دارای آن روح قدس نیست هرگز هرگز معصوم نخواهد شد در هر کلام و تعلیم آن شخص احتمال خطا و نسیان موجود است = لذا خلاق عالم نوع انبیاء را علیحده خلق فرموده که ایشان را روح قدس نبوتی مرحمت فرموده است و برای نوع بشر صرف روح انسانی داده است لذا ایشان انبیاء علیهم السلام از این اعلی و ارفع است که از ایشان از غفلت و سهو و نسیان خطائی سر بزند = این عقیده آن کسانی است که نبی ع را هم مانند خود یک بشر خیال میکنند که خدای متعال در تردید ایشان فرموده است قل انا بشر مثلکم انما یوحی الی یعنی ای رسول ص بگو بایشان که البته من هم مانند شما صاحب بشر یعنی پوست ظاهری هستم اما فرق درمیان من و شما این است که بمن وحی میشود و بشما نمی شود = زیرا که مدار وحی روح قدس نبوتی است نه روح انسانی پس من دارای روح قدس هستم و شما نیستید پس فصل ممیز درمیان من و شما روح القدس است =

پس ایشان نبی را مانند خود قیاس میکنند و بر خطا و نسیان و فریب شیطان را برای ایشان قائل اند

لعنة الله علیهم اجمعین

زیرا که ایشان از معرفت نبی و امام کلیة بی بهره اند و بهمین جهت از هر خیر و خوبی دنیا و آخرت محروم اند زیرا که چون معرفت نبی و امام ندارند هر مدعی نبوت و امامت و خلافت را قبول میکنند و بر قول و فعل او عمل خواهند نمود که خلاف منشاء خدای متعال است پس همه عبادت و طاعت ایشان باطل و بی اجر بلکه باعث عذاب که خدای متعال خبر میدهد عاملة ناصبة تصلی نارا حامیة یعنی ایشان هر قدر که در عمل خود جد و جهد میکنند بهمان قدر در درکات جهنم فرو میروند که خلاف منشای خدای متعال عمل میکنند و تعریف و توصیف میکند برای کسانیکه معرفت نبی و امام و خلیفه خدا را دارند فقال عج ومن یوت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا یعنی کسیکه معرفت نبی و امام و خلیفه خدا را

داده شده است پس خیر بسیار در دنیا و آخرت داده شده است = زیرا که در مقام دنیا در زمرهٔ عقلاء
و علماء شمار میشود و در میان مردم محترم و مکرم است و در آخرت ابدالآباد در جنات الفردوس
از نعمات غیر متناهی بهره‌ور خواهد شد اللهم اجعلنی منهم بجاه محمد و آله الطاهرین

## ( فصل در حقیقت شجرهٔ منهیهٔ آدم )

پس اصل حقیقت آن شجرهٔ منهیهٔ حضرت آدم این است که خلاق عالم در جنات عدن انواع و اقسام ماکولات
در اشجار مختلفه خلق فرموده است منجمله آنها یک درخت خلق فرموده است که جمیع ماکولات دنیاوی را
از قسم حبوب و اثمار در آن درخت ودیعت گذاشته است یعنی آن درخت تمامی
ماکولات دنیاوی را دارا است و جوهریت همه ماکولات دنیاوی از آن درخت است
چنانچه خبر میدهد ان من شئ الا عندنا خزائنه وما ننزله الا بقدر معلوم
یعنی خزانهٔ جمیع ماکولات دنیاوی در نزد ماست و ما هر سال باندازه و مقدار معین از آن
درخت جوهریت جمیع حبوب و ثمار دنیاوی را برای اهل دنیا نازل میکنیم پس جمیع نباتات
و اشجار دنیاوی مثمر و باردار میشوند = و این امر وجدانی و محسوس است که تاثیر ماکولات
دنیاوی تولید قوای بهیمیه است یعنی پیدائش مادهٔ منویه که واسطه و ذریعه است برای توالد
و تناسل و شهوت رانی = پس بعد از آن که خلاق عالم حضرت آدم و حضرت حوا را در آن
جنات عدن خلق فرمود و ایشان را ارباب و مالک جنت قرار داد از جهت ترحم بایشان
فرمود که ای آدم و حواء اگر شماها میخواهید که همیشه در این جنت باشید که جای خوب است پس
پرهیز کنید از اینکه از آن درخت جوهریت ماکولات دنیاوی چیزی بخورید که آن مولد مادهٔ منویه
و هیجان شهوت بهیمیه است پس آنوقت شماها نتوانید که در این جنات عدن باشید زیرا که برای

توالد وتناسل من مقام دنیا را قرار داده ام پس آنوقت لازم خواهد شد که شماها ازاین مقام اعلی تنزل نموده در مقام ادنی بروید فقال عزوجل فتکونا من الظالمین یعنی پس آنوقت شما بر نفس خود ظالم خواهید شد که من جای اصلی شمارا این مقام اعلی قرار داده ام وشما از خوردن میوه آن درخت در غیر محل خود خواهید رفت وهمین است ظلم که معنیش وضع الشیئ فی غیر محله است یعنی گذاشتن یک شی را در غیر محل ومقام او

حالا ازاین بیان یک شبه پیدا میشود واو آنست که چون بعد از حساب وکتاب اهل جنت در جنت سکنی خواهند نمود وهمه اقسام میوه های جنت را خواهند خورد پس یقینا بدون شک قوای شهوانی ایشان بهیجان خواهد آمد = پس آیا لازم است که ایشان برای شهوترانی در مقام دنیا فرستاده خواهند شد یا خیر؟

پس اول جواب این است که آنوقت مقام دنیا فنا کرده خواهد شد آنوقت صرف دو مقام خواهد بود اول مقام جنات الخلود = دوم مقام جهنم = هرکاری که خواهد شد همه در همین دو مقام کرده خواهد شد = وجواب دوم این است که در آن روز همه ذریت آدم در صلب ایشان موجود بود وخروج آنها ضروری بود = وبعد از حساب وکتاب در صلب هیچکس هیچ ذریت نخواهد ماند که ضرورت لاحق بشود برای توالد وتناسل ورفتن در مقام دنیا =

ودر احادیث صحیحه وارد شده که در جنت از جماع کردن منی خارج نخواهد شد بلکه آن اجزای منویه به عرق معطر تبدیل شده از منافذ بدن خارج خواهند شد مانند عرق بدن ولذت جماع هزار بار اضافه خواهد شد وبهترین نعمات جنت لذت جماع خواهد بود پس این است حقیقت آن شجره منهیه حضرت آدم علیه السلام =

# فصل در مجبور شدن حضرت آدم علیه السلام برای خوردن میوه شجره منهیه

بشری در آمده امتحان بدهند که خوب اند یا بد = پس جواب این شبه و وسوسه شیطانی این است که آمدن حضرت آدم در مقام دنیا فقط در همین یک صورت منحصر نبود برای آمدن آنحضرت در مقام دنیا چندین صورت داشت دلاینکه آنحضرت خواهش میکرد که ای خلاق من میخواهم تماشای عالم دنیا را بکنم که در آن عالم...

درین موضوع اول باید دانست که حضرت آدم علیه السلام خلیفه خدا بودند یعنی نائب خدا در زمین و نبی و دارای آن روح قدس نبوتی که برای تعظیم او جمیع ملائکه مامور شدند که او را سجده بکنند = پس آن روح مقدس عین علم و حقیقت علمی بود که جمیع اشیاء بر و منکشف بودند = لذا صفت علم هرگز از و زائل نشده بود او همیشه علیم بوده ابدا چیزیرا فراموش نمی کند و نه بر او غفلت طاری میشود دائما مانند آفتاب درخشان و تابان می باشد هزار آفتاب در ضیا با آن برابر نمی شوند پس شیطان که یک مخلوق احمق متکبر و فاقد روح القدس کی میتواند که صاحب روح القدس را فریب دهد یا گمراه کند حاشا و کلا این ممکن نیست محال است و کسانیکه قائل اند که حضرت آدم فریب شیطان خورد آنها از دیانت اسلامی کلیة بی بهره اند و نه شناخته اند که نبی چیست و مرگ همچنین کسانی مرگ جاهلیت خواهد بود ! (و همچنین کسانی بمرگ جاهلیت خواهند مرد)

زیرا که خداوند عالم بر هر شیء قدرت دارد و قدرت او در یک صورت منحصر و محدود نیست که فرموده ان الله علی کل شیء قدیر

پس اصل حقیقت این قصه چنین است که چون شیطان میدانست که آدم خلیفه خدا و دارای روح قدس نبوتی است او هرگز در فریب و تزویر من نخواهد آمد لذا نزد حضرت حواء رفت و گفت ای حواء عبادت شماها خدا را خیلی پسند آمده و حالا بهمین جهت برای شماها خوردن میوهٔ آن درخت را مباح گردانیده است پس اگر شما میوه اش را بخورید شما هم مانند ملائکه خواهید گردید و در این جنت همیشه خواهید ماند. پس حضرت حواء

نزد حضرت آدم رفت و بیان کرد که شیطان نزد من آمد و گفت که حالا خدا برای
شما خوردن میوه آن درخت مباح گردانیده است زیرا که عبادت شما را پسندیده است
بخورید که مانند ملائکه خواهید گردید و در جنت همیشه خواهید ماند حضرت آدمؑ فرمود
مبادا بر قول او عمل کنی او دشمن ما است ما را خدای پاک منع فرموده است تا وقتیکه
خدای مهربان بما حکم نمیدهد ما هرگز نمی توانیم میوه آن درخت را بخوریم پس حضرت
حواء به شیطان گفت که تو دشمن ما هستی ما را خدای پاک منع فرموده است
ما هرگز بگفته تو عمل نمیکنیم پس شیطان مایوس شده برگشت اما همیشه درین فکر بود
پس یک روز نزد حضرت آدمؑ رفت و گفت ای آدم خلیفة الله عبادت شما را خدای
پسندیده است و بهمین جهت حالا میوه آن درخت را برای شما مباح فرموده و من شما
راست میگویم و خیر اندیش شما هستم که حالا شما میوه اش را بخورید شما هم مانند
ملائکه خواهید گردید و همیشه در جنت خواهید ماند چنانچه خدای متعال خبر میدهد قال
ما نهٰکما ربکما عن هذه الشجرة الا ان تکونا ملکین او تکونا
من الخالدین یعنی خدا منع نفرموده شما را از خوردن میوهٔ آن درخت مگر برای
اینکه شما هم مانند ملائکه خواهید گردید و در جنت همیشه خواهید ماند اما چون حالا
عبادت و بندگی شما را پسندیده لذا مباح گردانیده و خواسته است که مانند ملائکه
شده در جنت همیشه بمانید - پس حضرت آدمؑ فرمود دور شو ای لعین و رجیم دشمن ما
تو بر خدای مهربان افترا می بندی و با من اظهار دوستی میکنی و خیر و صلاح ما را اندیشی
اگر در آن درخت آن خوبیها می بود که تو بیان میکنی الله هرگز هرگز پروردگار مهربان ما از ما
آن خوبیها را باز نمی داشت او بر ما از تو زیاده مهربان و خیر اندیش ما هست او از ما

هیچ خیر و خوبی را باز نداشته است در هر چه صلاح ما هست بما فرموده است من از تو می پرسم آیا از خوردن میوهٔ درخت انسان ملک میگردد و آیا از خوردن میوه درخت انسان همیشه در جنت زنده خواهد ماند - این همه کار با خدای متعال است که تو آنها را به میوه درخت منسوب میکنی این چه دروغ است که تو بمن میگوئی واین چه فریب است که مرا میدهی برو گم شو ملعون که تو دشمن ما هستی پس آنوقت شیطان لعین از فریب دادن حضرت آدم مایوس شده از نزد حضرت آدم در رفت - اما همیشه در همین فکر بود که هر طوری ممکن بشود حضرت آدم و حوا را از جنت بیرون کند پس یک روز در فکرش آمد که آدم را قسم بدهد بعزت و جلال پروردگار که میوه آن درخت را بخورد آنوقت آدم بباعث آن روح القدس و معرفت پروردگار که دارد برای نگهداری عظمت و جلال الهیه آدم مجبور خواهد شد بر خوردن آن میوه زیرا که اگر نمی خورد آنوقت گویا خوار شمرده است عظمت و جلال الهیه را و چون میخورد از جنت خارج کرده خواهد شد - پس دوان دوان و خندان و شادان آمد نزد حضرت آدم و گفت ای آدم خلیفة الله من ترا قسم میدهم بعظمت و جلال ذات ذو الجلال والاکرام که حالا میوه آن درخت را بخور که برای تو مباح گردیده است و من خیراندیش تو هستم پس چون حکم شریعت هم چنین است که اگر کسی بعظمت و جلال الهیه قسم بخورد او را باید تصدیق بنمایند اگرچه دروغ باشد تا که عظمت و جلال ذات حضرت حق خوار و حقیر نگردد چنانکه خدای متعال خبر میدهد وقاسمهما انی لکما لمن الناصحین !!! پس شیطان ایشان را قسم داده گفت که میوه آن درخت را بخورید بالتحقیق من خیرخواه شما ایم و چون حضرت آدم از آن لعین این حرف را شنید بر خود لرزیدن گرفت

وهیچ نگفت بلکه بحضرت حواء فرمود که برو ای حواء و میوهٔ آن درخت را بیار که
بخوریم تا عظمت و جلال پروردگار ما حقیر و خوار نشود اگرچه بر ما هر عذابی
که نازل بشود بشود اما عظمت و جلال آلهیه را هیچ صدمه نباید برسد اَللّٰهُ اَکْبَرُ
وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ پس حضرت حواء رفت و میوه اش را آورد پس هر دو خوردند
پس شیطان لعین خندان و شادان از آنجا فرار کرد و بعد از آن شد هر چه شد!!!
برای همین مطلب حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه وآله وسلم فرموده که حضرت آدم بر سهم
دادن شیطان مجبور گردید که میوهٔ آن درخت را بخورد = و نه صرف حضرت آدم
بلکه هر پیغمبری که بجای حضرت آدم می بود همانطور عمل میکرد چنانکه حضرت آدم خلیفة الله
کرد حتی اینکه اگر برای من همان موقع پیش می آمد پس من هم همانطور
میخوردم که پدرما حضرت آدم خورد ــ زیراکه هزار هزار آدم مانند حضرت
آدم و خلیفة الله بمقابله عظمت و جلال ذات حضرت حق ناچیز و حقیر هستند پس
کجا میرسد برای ایشان که اسم مقدس و جلال و عظمت ذات واجب الوجود را ناچیز
و حقیر بشمارند و احترام و اعتبار نکنند اورا از بین ببرند لاحول ولاقوة الا بالله العلی العظیم
و آن آیات که از ظواهر الفاظشان معلوم میشود که حضرت آدم از شیطان فریب خورد
و عصیان خدا نمود پس معانی آن الفاظ را از فرمایشات حضرت امام مبین امیرالمومنین علیه السلام
باید فهمید نه از اقوال مفسرین گمراه و نادان = چنانچه آنحضرت فرموده اند که معانی
لفظ زلة این است که در راه مستقیم کسی گل خزنده گذاشتن که بیفتد ! نه گمراه شدن
و معنی لفظ نَسِيَ ترک کردن است نه فراموش نمودن
و معنی لفظ عصی ارادهٔ خود را بسمت دیگر گردانیدن است

ومنصرف کردن است نه خطا کردن !

ومعنی لفظ غوی به مطلوب خود نرسیدن است نه گمراه شدن !

وغیره وهمین طور معانی الفاظ دیگر اند که به باعث تطویل مختصر نمودیم =

وآن عجائبات وغرائبات بیان که در تورات مرقوم است که خداوند خدا آدم را ندا در داد و گفت کجا هستی گفت چون آواز ترا در باغ شنیدم ترسان گشتم زیرا که عریانم پس خود را پنهان کردم گفت که ترا آگاهانید که عریانی آیا از آن درختیکه ترا قدغن کردم که از آن نخوری خوردی آدم گفت این زنیکه قرین من ساختی وی از میوهٔ درخت بمن داد که خوردم پس خداوند خدا بزن گفت این چه کار است که کردی زن گفت مار مرا اغوا نمود که خوردم پس خداوند خدا بمار گفت چونکه تو این کار کردی از جمیع بهائم واز همه حیوانات صحرا ملعونتر هستی بر شکمت راه خواهی رفت وتمام ایام عمرت خاک خواهی خورد وعداوت در میان تو وزن ودر میان ذریت تو وذریت وی میگذارم او سرت را خواهد کوبید وتو پاشنه ویرا خواهی گزید وبزن گفت الم وحمل ترا بسیار افزون گردانم باالم فرزندان خواهی زائید واشتیاق تو بشوهرت خواهد بود واو بر تو حکمرانی خواهد کرد وبآدم گفت چونکه تو سخن زوجه ات را شنیدی واز آن درخت خوردی که امر فرموده گفتم از آن نخوری پس بسبب تو زمین ملعون شد وتمام ایام عمرت از آن با رنج خواهی خورد خار وخس نیز برایت خواهد رویانید وسبزیهای صحرا را خواهی خورد وبعرق پیشانیت نان خواهی خورد تا حینیکه بخاک راجع گردی که از آن گرفته شدی زیرا که تو خاک هستی وبخاک خواهی برگشت = وخداوند خدا رختها برای آدم وزنش از پوست بساخت وایشان را پوشانید وخداوند خدا گفت هما نا انسان مثل یکی از ما شده است که عارف نیک وبد گردیده اینک مبادا دست خود را دراز کند واز درخت حیات نیز گرفته بخورد وتا ابد زنده بماند پس خداوند خدا او را از باغ عدن بیرون نا کار زمین را که از آن گرفته شده بود بکند پس آدم را بیرون کرد !!!

## ( فصل معقول در تنقید این قصه توراتی حضرت آدمؑ وحواؑ )

در این قصه حضرت آدمؑ وحوا را اگر انسان دارای عقل سلیم وفکر مستقیم تدبر وتفکر بنماید البته خواهد فهمید که این تورات موجوده اصل آن تورات نیست که بحضرت موسی بن عمران

برکوه سینا و طور مرحمت شده بود = زیراکه در صحائف انبیاء علیهم السلام یافت میشود که
خدای متعال خالق المخلوقات کلیتاً از جمیع صفات انسانی منزه و مقدس است پس چه رسد بصفات
ذمیمه و رذیله انسانی مانند ظلم و حسد و بی انصافی و غضب و سخت گیری و غیره
و در این قصه حضرت آدم و حوا، همه این صفات ذمیمه را بذات اقدس حضرت حق منسوب نموده اند
مثلاً گناه میکند شیطان که حضرت حوا را فریب میدهد و ملعون میگردد مار و بعد حضرت
حوا، میدهد بحضرت آدم و آدم از نادانی آن میوه را میخورد و بعد ملعون میگردد
زمین و نیز اینکه گناه میکنند حضرت آدم و حوا، و ملعون و مغضوب میگردند
جمیع ذریت ایشان تا قیام قیامت !!! و حال آنکه در صحائف آسمانی خدای متعال خبر
میدهد از عدل و انصاف خودش که من هرگز گناه انسان را بگردن دیگر نمی اندازم
لا تزر وازرة وزر اخری هرگز بار بردار نخواهد شد نفس دیگری از گناه دیگری
من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعلیها هر نفسی کار نیک میکند پس برای خودش
میکند و هر نفسی که کار بد میکند پس برای خودش میکند نه که برای دیگری هر کسی از کار خودش
مسئول و ماخوذ خواهد شد نه از کار دیگری !
و عجیب تر این است که از خوردن میوه درخت انسان عالم و صاحب معرفت نیک و بد میگردد و نیز
صاحب حیات ابدیه میگردد = و حال آنکه دادن علم و معرفت و زندگانی جاوید همه اینها
کار خدای متعال ذات واجب الوجود است و در این قصه این کار را به میوه درخت منسوب نموده اند
و بالاتر از این این است که خدا میترسد که مبادا آدم دست دراز کرده از میوه درخت حیات هم
بخورد و مانند یکی از ماها بگردد و همیشه همراه ما زندگانی بنماید پس باینجهت فوری حضرت آدم
را از باغ عدن بیرون میکند = پس از تورات ثابت میشود که خدا یکی نیست بلکه یک دسته و یک گله
هستند و حالا نمی خواهند که کسی دیگری در دسته و رمه ایشان میوه درخت حیات خورده داخل شود

واین مطلب هم آشکار شد که این جماعت خدایان تورات همه ایشان وقتاً فوقتاً میوهٔ اندرخت حیات خورده درزمان مختلف بوجود آمده اند پس همه خدایان تورات ازمیوه درخت حیات بعمل آمده اند = پس این چه عقل ودانائی است که اہل تورات ونا جیل بآن قائل شده اند = که از خوردن میوه درخت انسان مانند خدا برمیگردد وحیات خاودانی تحصیل مینماید = بنابراین لازم شد که خالق عالم وخدایان وآدم وجمیع مخلوقات بهاندرخت حیات باشد وعلم وقدرت وشان وعظمت آندرخت ازخدا زیادتر واعلی وافضل باشد!!! لَاحَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ

تَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يَقُوْلُ الظَّالِمُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا

وشاید ازهمین قصه متاثر شده بعضی ازعلماء اہل تشیع هم قائل شده اند که آندرخت که آدم را خدا منع فرموده بود که میوه اش را هرگز نخورد که آندرخت درخت علی محمدؐ وآل محمدؐ است پس خوردن میوه اش گویا تمنا کردن است برسیدن بمقام ورتبه محمدؐ وآل محمدؐ واین را خدا نمی خواهد که کسی بمرتبه ومقام محمد برسد لذا آدم را بعداز خوردن میوهٔ آندرخت علی محمدؐ وآل محمدؐ از جنت بیرون کرد = واین حدیث را نسبت میدهند بحضرت امام حسن عسکری علیه الصلوٰة والسلام زیرا که هیچ حدیث درجه قبولیت را حائز نمی شود مگر بعدازنسبت بامام ونبی ص —

وغافل ازاینکه نزدخدای متعال مدرک ومناط ترقی درجات صرف علم است نه جهل وآن علم را خدای متعال درروحانیت محمدؐ وآل محمدؐ و درروحانیت انبیاء ومرسلین ودیعت فرموده است نه درمیوهٔ درخت امانت گذاشته = چنانچه فرموده وخبرداده است واذا نفخت فیه من روحی فقعوا له ساجدین = واخبار فرموده رفیع الدرجات ذوالعرش یلقی الروح من امره علی من یشاء من عباده لینذر یوم التلاق

پس اگر حقیقت علیه محمد و آل محمد علیهم الصلوة والسلام را خدای متعال در آن میوه گذاشته بود و آدم علیه السلام او را تناول فرمود پس لازم بود که دارای علم محمد و آل محمد شده باشد و چون دارای علم ایشان شد لازم بود که بمدارج علیای ایشان ترقی داده می شد زیرا که حائز صفات علمی ایشان گردیده ولو از طریق ممنوع و عالم باید محترم و معظم گردد نه اینکه محقر و مبغوض !!! پس اینها نیست مگر از عدم استعمال قوای فکریه و فواد سلیمه در معامله مذهب برای همین خدای متعال انذار میفرماید که ای صاحبان عقل و هوش و لب و فواد در معامله مذهب باید آن قوای عالیه را که شما مرحمت فرموده ام استعمال کنید شما ها او را در معامله دنیاوی استعمال میکنید و در معامله عقاید مذهبی معطل گذاشته اید پس حاضر باشید برای جواب دادن که زود است که از شما ها خواهم پرسید فقال جج إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا !!! لاحول ولاقوة الا بالله العلی العظیم

وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ -

پس این قصه حضرت آدم و حوا از اصل قصه تورات حضرت موسیٰ نیست بلکه این قصه از اختراعات کاتبان تورات است که چندین صد سال در دست ایشان بدون مداخلت غیر ایشان بوده است پس هر طور که خواسته اند موافق پسندیدگی مردمان پولدار زمان خود ترتیب داده اند و آنها را خوشحال نموده کیسه خود را پر کرده اند چنانچه حضرت عیسیٰ از آن کاتبان وعظ فرمودند که قصه ذبح اسحق و برکت دادن خدا برای اسحق از اختراعات کاتبان تورات است پس او تصدیق نموده گفت که بلی روزی در کتابی دیدم که از دست موسی و یوشع نوشته شده بود که آن برکت را خدای منان برای حضرت اسمعیل مخصوص فرموده است یعنی مسیا از نسل اسمعیل خواهد بود از ترس قوم بیان نه کردم که مرا هلاک خواهند نمود پس حضرت عیسیٰ فرمود که هلاکت خود را ترجیح دادی بر هلاکت جهان

وحال آنکه خدای ما قادر است که در چشم زدن باندازه ریگهای جهان جهان خلق نماید
پس بر حذر باش که حق را دوباره برای ترس جان خود پنهان کنی از خدای خود
بترس نه از جهان = الحمد لله الذی هدانی لهذا وما کنت
لاهتدی لولا ان هدانی الله وصلی الله علی محمد واله الطاهرین

## ( فصل چهل ودویم از انجیل برنابا )

(۱) پس گریستند شاگردان بعد از این خطاب ۲ ویسوع گریان بود چون دیدند بسیاری را
از آنانکه آمده بودند که جستجو کنند بر او ۳ زیرا که روسای کهنه رای میزدند میان خود تا بر
اندازند او را بسخن خودش ۴ از اینرو فرستادند لاویها و بعضی کتبه را که از او بپرسید بگویید
تو کیستی ۵ پس اعتراف نمود یسوع و فرمود براستی ودرستی که من مسیا نیستم ۶ پس گفتند آیا
تو ایلیا یا ارمیا یا یکی از پیغمبران یا رسول عهدستی یسوع جواب داد نه چنین است ۸
آنوقت گفتند کیستی تو ۹ بگو تا شهادت دهیم برای آنانکه ما را فرستاده اند ۱۰ پس آنوقت یسوع
فرمود منم آوازی فریاد کننده در همه یهودیه که فریاد میکند آماده سازید راه فرستاده پروردگار
را چنانچه او نوشته شده است در اشعیاه ۱۲ گفتند هرگاه تو نیستی مسیح ونه ایلیا ونه رسول عهد
پس چه جهت دارد که بشارت میدهی بتعلیم تازه و خود را مینمائی بزرگتر در شان از مسیا ۱۳ یسوع
جواب داد بدرستیکه معجزاتیکه خدای آنها را بر دست من میکند ظاهر میکند اینکه سخن میکنم آنچه خدای
میخواهد ۱۴ و من نمی شمارم خود را مانند آنکه از او سخن میرانید ۱۵ زیرا که من لائق آن نیستم که
بگشایم بندهای تسمه نعل رسول الله را که شما او را مسیا می نامید ۱۶ آنکه پیش از
من آفریده شده وزود است بعد از من بیاید ۱۷ وزود است بیاورد کلام حق را ونمی باشد
آئین او را نهایتی ۱۸ پس لاویها وکتبه بنومیدی برگشتند ۱۹ وحکایت نمودند هر چیزی را
بروسای کهنه آنانکه گفته بودند بدرستیکه شیطان بر پشت اوست واو میخواند هر چیزی را

براو ۲۰ پس یسوع بشاگردانش گفت حق میگویم بشما بدرستیکه روسا و شیوخ طائفه ما انتظار
گردش روزگار را برمن میبرند ۲۱ پس پطرس گفت مرو بعد از این باورشلیم ۲۲ پس یسوع باو
فرمود بدرستیکه تو هر آینه کودنی و نمیدانی چه میگوئی ۲۳ زیراکه برمن است اینکه متحمل
شوم ظلمهای بسیاری را ۲۴ زیراکه اینچنین متحمل شدند همه پیغمبران و پاکان خدای قدوس
۲۵ ولیکن مترس زیراکه یافت میشود گروهی با ما و گروهی بر ما ۲۶ و چون یسوع این بفرمود
برگشت و رفت بکوه طابور ۲۷ و برشد با او پطرس و یعقوب و یوحنا برادرش با آنکه
می نویسد این کتاب را (یعنی برنابا نامه نگار) ۲۸ پس تابان شد بالای ایشان نور بزرگی
۲۹ و جامهای او سفید شد مانند برف ۳۰ و درخشید روی او چون آفتاب ۳۱ که ناگاه
موسی و ایلیا تحقیق آمدند با یسوع سخن میکردند درباره آنچه زود است فرود آید بقوم ما و بشهر
مقدس ۳۲ پس پطرس بسخن درآمده گفت ای مربی ما خوب است اینجا باشیم ۳۳ پس
اگر میخواهی بنا کنم سه سائبان برای تو یکی و برای موسی یکی و برای ایلیا یکی ۳۴ و در بین
اینکه سخن میکرد فرا گرفت ایشان را ابر سفیدی ۳۵ و آوازی شنیدند که میگفت نظر کنید خدمتگار
مرا که باو مسرور شدم ۳۶ باو گوش بدهید ۳۷ پس شاگردان ترسیدند و افتادند بر
رویهای خود بر زمین گویا که ایشان مردگان اند ۳۸ پس یسوع فرود آمد و شاگردان خود را
برخیزانیده فرمود مترسید زیراکه خدای دوست میدارد شما را و این کار از آن روی کرد
تا به سخن من ایمان بیاورید -

## (فصل چهل و سوم)

۱ و یسوع فرود آمد بسوی هشت شاگردان که پائین انتظار او را داشتند ۲ و حکایت نمودند این
چهار شاگردان بر آن هشت هر آنچه را دیده بودند و شنیده بودند ۳ و اینطور زائل شد در آنروز
از قلب ایشان هر شکی در یسوع مگر یهودای اسخریوطی که ایمان بچیزی نیاورد ۴ و یسوع نشست
بر دامنه کوه و از میوه های صحرائی خوردند زیراکه نبود نزد ایشان نانی ۵ آنوقت اندراوس

اندراوس گفت هر آئینه خبر دادهٔ ما را بچیزهای بسیاری از مسیا پس کرم کن با آشکار گفتن برای ما
بهر چیزی ۶ پس یسوع جواب داد هر آنکه عمل میکند پس جز این نیست که عمل میکند برای یک
غایتی که در او بی نیازی بیابد ۷ از این رو بشما میگویم براستیکه چون خدای در حقیقت کامل بود
هیچ حاجتی بغنا نداشت ۸ زیرا که غنا نزد خود اوست ۹ و همچنین چون خواست عمل کند پس آفرید
پیش از هر چیزی روان رسول خود را که از برای او بآفرینش همه پرداخت ۱۰ تا که
آفریدگان خوشی و برکت بیابند از خدای ۱۱ و مسرور نماید رسول خود را به همه آفریدگان خود
که تقدیر فرموده اینکه بندگان او باشند ۱۲ و چه جهت دارد و آیا بود این همچنین مگر برای اینکه
خدای آن را خواست ۱۳ حق میگویم بشما براستیکه هر پیغمبری هر وقتیکه بیاید پس براستیکه جز این نیست
که از برای فقط یک امت حامل میشود نشانهٔ رحمت خدای را ۱۴ و از اینست که سخن ایشان تجاوز
نمیکند از آن طائفه که بسوی آنها فرستاده شده اند ۱۵ ولیکن رسول الله هر وقتیکه بیاید
میدهد خدای باو آنچه را که او بمنزلهٔ انگشتر دست اوست ۱۶ پس حامل میشود خلاصی و رحمت را
برای همه امتهای زمین آنانکه تعلیم او را می پذیرند ۱۷ و زود است بیاید با توانائی بر ستمگاران
۱۸ و براندازد عبادت بتان را بحیثیتکه شیطان رسوا شود ۱۹ زیرا که اینچنین خدای وعده نموده
با ابراهیم فرموده ببین پس براستیکه به نسل تو همه قبائل زمین را برکت میدهم و همچنانکه
ای ابراهیم شکستی بتان را شکستنی نسل تو زود است چنین کند ۲۰ یعقوب جواب داد ای معلم
بما بگو این عهد را با که ساخت ۲۱ پس براستیکه یهود میگویند باسحق است ۲۲ و اسماعیلیها
میگویند باسمعیل است ۲۳ یسوع جواب داد حضرت داود پسر که و از کدام ذریه بود ۲۴ یعقوب
جواب داد از اسحق چونکه اسحق پدر یعقوب بود و یعقوب پدر یهودا بود که از ذریهٔ وست داود
۲۵ آنوقت یسوع فرمود وقتیکه رسول الله بیاید پس از نسل که خواهد بود ۲۶ شاگردان
جواب دادند از داود ۲۷ پس یسوع جواب داد با خود خیانت در نصیحت نه ورزید ۲۸ زیرا که
میخواند داود او را رب خود در روح که اینچنین گفته خدای رب مرا فرمود بنشین

بدست راست من تا بگردانم دشمنان ترا جای سودن قدمهای تو ۲۹ و میفرستد
خدای عصای ترا که زود است صاحب تسلط شود در میان دشمنان تو. ۳۰ پس هرگاه
رسول الله که شما او را مسیای نامید پسر داود باشد پس چگونه او را خود
داود رب خود می نامد ۳۱ تصدیق کنید مرا زیرا که شما را راستی میگویم بدرستیکه عهد
بسته شده است باسمعیل نه باسحق -

## ( فصل چهل و چهارم )

(۱) آنوقت شاگردان گفتند ای معلم در کتاب موسی چنین نوشته شده که عهد باسحق بسته شده
(۲) آنوقت یسوع یک آه سرد کشید و جواب داد بلی نوشته شده همین است ۳ ولیکن نه موسی
نوشته و نه یوشع ۴ بلکه احبار ما آنانکه نمی ترسند از خدای ۵ حق میگویم بشما
بدرستیکه هرگاه بدقت نظر کنید در سخن فرشته جبرئیل خواهید دانست خیانت احبار
و کتبه و فقهای ما را ۶ زیرا که فرشته گفت ای ابراهیم زود است همه جهان بدانند که چگونه
خدای دوست میدارد ترا ۷ ولیکن چگونه جهان بداند محبت ترا بخدای ۸ براستی
واجب است بر تو اینکه بکنی چیزیرا از برای محبت خدای ۹ ابراهیم جواب داد البته اینک بنده خدای
آماده است که بکند هر آنچه را خدای میخواهد ۱۰ پس خدا با براهیم بسخن در آمده فرمود
بگیر پسر خود را اول زاده خود اسمعیل را و برکوه بالا رو تا پیشکش کنی او را بقربانی
۱۱ پس چگونه اسحق اول زاده میشود و حالانکه او چون تولد شد اسمعیل هفت ساله بود
۱۲ پس آنوقت شاگردان گفتند بدرستیکه خدعه و تزویر فقها و کتبه و احبار هر آئینه آشکار است
۱۳ از این رو بگو بما تو حق را زیرا که میدانیم که تو فرستاده شده از خدای ۱۴ پس یسوع
آنوقت جواب داد که حق میگویم بشما بدرستیکه شیطان طلب میکند همیشه باطل نمودن شریعت خدای را
۱۵ پس از این جهت بتحقیق ناپاک نمودند او و پیروان او و ریاکاران و بدکاران هر چیزی را

امروز ۱۶ ابشینیان بتعلیم دروغ و پسینیان بزندگانی بی باکی حتی اینکه نزدیک است
که حق تقریباً یافت نشود ۱۸ وای بر ریاکاران زیرا که مدح این جهان زود است
برگردد بر آنها باهانت و عذاب در دوزخ ۱۹ بدین جهت بشما میگویم بدرستیکه
رسول خدای نیکوئی است که مسرور می سازد بر آنچه را که ساخته است
خدای تقریبا ۲۰ زیرا که زینت داده شده است بروح دانش و مشورت ۲۱
روح حکمت و توانائی ۲۲ روح خوف و محبت ۲۳ روح اندیشه و میانه روی
۲۴ زینت داده شده است بروح محبت و رحمت ۲۵ روح عدل و پرهیزگاری
۲۶ روح لطف و صبر که گرفته است از اینها از خدای سه برابر آنچه را که عطا فرموده
بسائر خلق خود ۲۷ چه با سعادت است زمانیکه زود است بیاید در او بسوی جهان ۲۸ مرا
تصدیق کنید که دیدم اورا و تقدیم کردم برای او احترام را چنانچه دیده است او را هر پیغمبری
۲۹ زیرا که خدای عطا میکند بایشان روح اورا به نبوت ۳۰ و چون دیدم او را از نسلی
پرشده گفتم ای احمد ای محمد باتو باد که مرا لائق آن بگردان که تسمهٔ
کفش ترا باز کنم ۳۱ زیرا که هرگاه باین خدمت برسم خواهم شد پیغمبری بزرگی و
قدوس خدای پاک ۳۲ و چون یسوع این بفرمود شکر خدای نمود =

## ( فصل صد و هشتاد و نهم )

(۱) پس آنگاه یسوع فرمود همانا که این درست است چه آنرا خدا بمن تاکید فرموده ۲ و باید
که آفتاب بایستد و مدت دوازده ساعت حرکت نکند تا همه مردم
ایمان بیاورند که این درست است (۳) و همانطور شد پس باعث اضطراب اورشلیم و تمام
یهودیه گردید ۴ و یسوع بان کاتب فرمود چه میخواهی از من تعلیم بگیری و حال آنکه
چنین معرفتی را دارا هستی ۵ قسم بزندگی خدای که در این قصه برای خلاص انسان کفایت
است زیرا که فروتنی جحی و تصدیق نمودن هوشع تکمیل میکند عمل نمودن را بتمام شریعت

و بکتابهای پیغمبران تماماً ۶ ای برادر من بگو وقتیکه بهیکل آمدی که از من سوال کنی آیا در قلب تو
خطور کرد که خدا مرا مبعوث فرموده که شریعت پیغمبران را زائل کنم ۷ پر واضح است که
خدا این نخواهد کرد زیرا که او متغیر نیست ۸ زیرا که آنچه خدا آنرا واجب فرموده
برای نجات انسان همان است که امر فرموده پیغمبران را بگفتن آن ۹ قسم بحیات خدا
که جانم در حضورش می ایستد اگر کتاب موسی با کتاب پدر ما داود فاسد نشده بودند
برا تیهای بشریه فریسیان دروغگو و فقهای ریاکار هر آئینه خدا سخن خود را بمن
نمیداد ۱۰ ولیکن برای چه از کتاب موسی و کتاب داود صحبت بدارم ۱۱ پس همانا که
هر نبوتی فاسد شده حتی اینکه امروز چیزی طلب نمیشود بملاحظه اینکه خدا آن امر فرموده
بلکه نظر مردم با نست که فقها آنرا میگویند و فریسیان آنرا حفظ میکنند گویا که
خدا بر خطا بوده و بشر خطا نمیکند ۱۲ پس وای براین گروه کافر چه برایشان خواهد آمد
خون هر پیغمبری و صدیقی با خون زکریا بن برخیا که او را میان هیکل و مذبح کشتند
۱۳ کدام پیغمبر است که او را مقهور نکرده اند ۱۴ کدام صدیقی است که او را گذاشتند باجل خود
بمیرد ۱۵ نزدیک است که هیچکس را نگذارند ۱۶ و ایشان اکنون در طلب من هستند که مرا بکشند
۱۷ مفاخرت میکنند باینکه ایشان اولاد ابراهیم اند و اینکه هیکل زیبا را به ملکیت
دارند ۱۸ قسم بحیات خدا که ایشان اولاد شیطان اند پس از اینرو اراده او را العمل
می آورند ۱۹ و از همین جهت هیکل با شهر مقدس زود باشد که ویران شود بنحوه که
سنگی از هیکل بالای سنگی نخواهد ماند

## (فصل صد و نودم)

(۱) ای برادر من بگو که تو فقیه بر علمی از شریعت بچه قسم است وعده مسیا برای پدر ما ابراهیم
آیا باسحق است یا با سمعیل ۲ کاتب در جواب گفت ای معلم میترسم که خبر دهم ترا از این بسبب
عقاب مرگ ۳ آنوقت یسوع فرمود ای برادر من افسوس میخورم که من آمده ام بخانه تو که

که نانی نخورم برای اینکه زندگی کنونی را بیشتر از خدای آفریدگار خود دوست میداری ۲۶
وباین جهت میترسی که زندگی خودرا زیان کنی ~~که ضائع میشود وقتیکه~~ ولیکن نمی ترسی که
ایمان وزندگی جاویدی خودرا زیان کنی که ضائع میشود وقتیکه زبان تکلم کند برعکس
آنچه دل آنرا می شناسد از شریعت خدای متعال ۵ آنوقت آن کاتب نیکوکار گریسته گفت
ای معلم اگر دانسته بودمی که چگونه میوه میچیدم هرآینه بارها بشارت داده بودم بآنچه
از ذکر آن اعراض نموده ام برای اینکه فتنه درقوم حادث نشود ۶ یسوع درجواب فرمود
که واجب است که احترام نکنی قوم را و نه تمامی جهان را و نه پاکان را تماماً و نه فرشتگان را
کلیةً هرگاه خدای آفریدگار را بغضب بیاورند ۷ پس تمامی جهان هلاک بشوند به که خدای
آفریدگار خود را بغضب بیاوری ۸ و اورا رعایت نه نمائی درگناه ۹ زیرا که گناه هلاک میکند
وحفظ نمیکند ۱۰ اما خدای متعال پس قادر است بر آفریدن جهانها بشمارهٔ ریگهای دریا
بلکه بیشتر در طرفة العین =

## (فصل صد و نود و یکم)

(۱) آنوقت کاتب گفت عفو بفرما ای معلم که البته خطا نمودم ۲ یسوع فرمود خدا انرا بیامرزد
چه گناه نسبت باو کرده ۳ پس آنجا کاتب گفت هما نا که کتاب قدیمی دیدم که در آن نوشته
شده بود از دست موسی و یوشع که آفتاب را توقیف کرد چنانچه تو کردی دو خادم و دو
پیغمبر خدا ۴ و آن کتاب حقیقی موسی است ۵ پس در آن نوشته شده است که اسمعیل
پدر مسیا است و اسحق پدر پیغمبران است ۶ وکتاب اینچنین میگوید که موسی فرموده ای پروردگارا
خدای توانای مهربان اسرائیل جلوه کن برای بندهٔ خود در نور و بزرگواری خود ۷ پس از آنجا
خدا باو نشان داد رسول خودرا بر دو ذراع اسمعیل و اسمعیل را بر دو ذراع ابراهیم ۸ و اسحق
در نزدیکی اسمعیل ایستاده و بر دو ذراع او کودکی بود که بانگشت خود اشاره میکرد بسوی رسول الله
و میگفت این همان است که برای او همه چیزی را خدا آفریده است ۹ پس از آنجا موسی بخوشحالی

فریاد زد ای اسمٰعیل هما نا که در دو ذراع تو همه جهان و بهشت است ۱۰ پس بیا د من باش
خادم خدا تا در نظر خدا نعمتی بیابم بسبب پسر تو که برای او خدا همه چیز را ساخته

## (فصل صد و نود و دوم)

(۱) در آن کتاب یافت نمیشود که خدا گوشت چرندگان یا گوسفندان را میخورد ۲ و
در آن کتاب یافت نمیشود که خدا رحمت خود را فقط در اسرائیل حصر فرموده است ۳ بلکه
بیشتر اینکه خدا رحم میفرماید هر انسانی زیرا که خدای آفریدگار خود را براستی طلب نماید
۴ از خواندن همه این متمکن نشدم زیرا که رئیس کاهنان که من در کتابخانه او بودم
مرا نهی کرد و گفت که یکنفر اسمٰعیلی آنرا نوشته است ۵ پس آنوقت یسوع فرمود به نیقودیموس
که دیگر هرگز این کار نکنی که حق را بپوشی ۶ زیرا که با ایمان آوردن به مسیا خدا النجات
خواهد عطا فرمود به نوع بشر و هیچکس بدون او نجات نخواهد یافت ۷ و در اینجا یسوع سخن
خود را تمام فرمود ۸ و در اثنای که بر طعام بودند که ناگاه مریمی که بر قدمهای یسوع گریسته بود
بخانه نیقودیموس و این نام همان کاتب است داخل شد ۹ و خود را بر قدمهای یسوع انداخته گفت
ای آقا خادم ترا که بسبب تو رحمتی یافته از خدا خواهری و برادری است که بیمار افتاده در خطر
مرگ است ۱۰ یسوع در جواب فرمود خانه تو کجا است بمن بگو که آنجا خواهم آمد تا بسوی خدا تضرع نمایم برای
بهبودی او ۱۱ مریم در جواب گفت بیت عنیا او خانه خواهر و برادر من است زیرا که خانه من مجدل
است پس برادر من در بیت عنیا است ۱۲ یسوع بآن زن فرمود بیدرنگ بخانه برادر خود برو و آنجا
منتظر من باش که خواهم آمد تا او را شفا بخشم ۱۳ و مترس که نخواهد مرد ۱۴ پس آن زن روان شد
و چون به بیت عنیا رفت دید که برادرش در همان روز مرده ۱۵ او را در قبرستان پدرهای شان
گذارده اند = (چون حضرت مسیح آنجا رفت آن مرده را زنده ساخت و در یهودیه
شهرت حضرتش زیاد گردید کسی میگفت که این خود خدا است و کسی میگفت که نه بلکه پسر خدا است
و کسی میگفت که نه او خود مسیا است پس در اختلاف بسیار افتادند و با هم جدال و قتال در انرشدند)

# (فصل نود و دوم)

(۱) پس در این زمان ما و یسوع بجبل سینا رفتیم برای عمل نمودن بفرمائش فرشته پاک خدا
(۲) و توقف نمود آنجا یسوع چهل روز با شاگردان خود ۳ پس چون چهل روز منقضی شد
یسوع نزدیک نهر اردن آمد تا باورشلیم برود ۴ پس یکنفر از آنهائیکه اعتقاد پیدا
کرده بودند که یسوع همان خداست اورا دید ۵ پس با مسرت بسیار فریاد زد از آنجا
که بدرستیکه خدای ما آمده ۶ و چون بشهر رسید جمیع مردم را شورانید که میگفت هان
ای اورشلیم خدای ما میآید آماده پذیرائی او باش ۷ و شهادت داد که او یسوع را در نزدیکی
اردن دیده ۸ پس هر کس از خورد و کلان از شهر بیرون شدند تا یسوع را دیدار کنند ۹ تا اینکه
همه شهر خالی شد زیرا که زنها کودکان خود را بر دستهای خود برداشتند و فراموش نمودند که توشه
برای خوراک با خود بردارند ۱۰ پس چون حاکم و رئیس کهنه بآن خبردار شدند و سواره بیرون
شدند و رسولی بسوی هیرودیس فرستادند ۱۱ پس او هم سواره بیرون شد تا یسوع را دیدار کند
بجهت آرامش فتنه گروهها ۱۲ پس دو روز در صحرا در نزدیکی اردن بجستجوی او رفتند
۱۳ و در روز سوم وقت ظهر اورا پیدا کردند در وقتیکه او و شاگردانش مشغول تطهیر بودند برای نماز
حسب کتاب موسی ۱۴ پس یسوع چون کثرت جمعیت را که زمین را از مردم پوشانیده بود دید
متحیر شد ۱۵ و بشاگردان خود فرمود شاید شیطان در یهودیه فتنه برپا کرده ۱۶ خدا دور کند
از شیطان تسلطی را که او راست بر خطاکاران ۱۷ و چون این بفرمود مردم نزدیک شده بودند
۱۸ پس همینکه اورا شناختند بنا کردند بفریاد زدن مرحبا بتو ای خدای ما و بنا کردند
بسجده نمودن باو چنانچه بخدا سجده میکنند ۱۹ پس یسوع آهی کشید سخت و فرمود دور شوید
از من ای دیوانگان زیرا که من میترسم از اینکه زمین دهن باز کند و مرا با شما برای
کلام ممقوت شما فرو برد ۲۰ از این رو مردم ترسیدند مشغول گریه شدند !

## ( فصل نود و سوم ) ۹۳

(۱) آنوقت یسوع دست بلند نموده اشاره بسکوت فرمود ۲ و فرمود بدرستیکه شما هر آینه گمراه
شده اید بگراهی بزرگی ای اسرائیلیان چه شما مرا خدای خود خوانده اید و حال آنکه من انسانی هستم
۳ و همانا من میترسم که از اینجهت خدا بشهر مقدس وبای سختی فرود آورده آنرا تسلیم کند برای
بندگی نمودن با جانب ۴ بر شیطانیکه شما را باین اغوا نموده هزار لعنت باد ۵ و چون یسوع
این بفرمود بهر دو دست خود لطمه بروی خود زد ۶ پس در عقب آن گریه سختی بظهور رسید باندازهٔ
که کسی نه شنید آنچه را یسوع فرمود ۷ پس از اینجهت بمرتبهٔ دیگر دست خود را بلند کرده اشاره
بسکوت فرمود ۸ و چون گریه مردم آرام گرفت بار دیگر بسخن در آمده فرمود ۹ گواهی میدهم در برابر
آسمان و هر چه را بر روی زمین است گواه میگیرم که از هر چه شما گفته اید من بیزارم ۱۰ زیرا که
من انسانی هستم زائیده شده از زنی که فنا پذیر و از جنس بشر است و در معرض حکم خدا هست و مبتلا
برنج خوردن و خوابیدن و رنج سرما و گرما است مانند سائر بشر ۱۱ از اینرو وقتیکه خدا برای جزاء
دادن بیاید سخن من مثل شمشیری خواهد بود که میشگافد هر کرا که اعتقاد بورزد که من بالاتر از
انسان هستم ۱۲ و چون یسوع این بفرمود کوکبهٔ از سوارها دید که می آید پس از اینجا دانست که والی
با هیرودس و رئیس کهنه پیش می آیند ۱۳ پس یسوع فرمود شاید ایشان هم دیوانه شده اند
۱۴ پس چون والی با هیرودس و رئیس کهنه آنجا رسیدند همه پیاده شدند ۱۵ و گرداگرد یسوع جمع شدند
حتی اینکه سپاهیان نتوانستند که مردمی که میخواستند مکالمات یسوع را با کاهن گوش دهند دفع کنند
۱۶ پس یسوع با احترام نزدیک کاهن شد لیکن او میخواست که به یسوع سجده کند ۱۷ پس یسوع
فریاد زد زنهار چه میخواهی بکنی ای کاهن خدای زنده خطا نسبت بخدا مکن ۱۸ کاهن در جواب
گفت همانا یهودیه بآیات و تعلیم تو مضطرب شده حتی اینکه ایشان آشکارا میگویند که همانا تو خدائی
پس مضطر شدم بسبب مردم که اینجا با والی رومانی و هیرودس پادشاه بیایم ۱۹ پس رجا داریم
از تو با تمام دلهای ما اینکه راضی شوی به ازالهٔ آشوبی که بواسطه تو بر پا شده است

۲۰ زیرا که جماعتی میگویند همانا تو خدائی و دیگری که تو پسر خدائی و جماعتی میگویند که تو پیغمبری
۲۱ یسوع در جواب فرمود تو ای رئیس کاهنان خدا چرا فتنه را خاموش نساختی ۲۲ مگر تو هم دیوانه
شده‌ ۲۳ مگر نبوتها و شریعت خدا فراموش شده ای یهودیه با شقاوت که شیطان او را گمراه نموده

## (فصل نود و چهارم)

(۱) و چون یسوع این بفرمود برگشته دوباره فرمود همانا من شهادت میدهم پیش روی آسمان و گواه
میگیرم هر چیزیرا که بر روی زمین ساکن است بر اینکه من بیزارم از هر چه مردم از زبان من گفته اند که من
از بشری بالاترم ۲ زیرا که من بشری هستم زائیده شده از زنی و در معرض حکم خدا هستم مثل سائر
بشر و زندگانی میکنم در معرض رنج عمومی ۳ بزندگی خداوندی که جانم در حضور او ایستاده قسم همانا
ای کاهن هر آئینه خطا کردی خطای بزرگی باین سخنی که گفتی ۴ خدا باین شهر مقدس لطفی انفرماید تا
بآن نقمت بزرگی فرود نیاید بواسطه این خطا ۵ پس آنوقت کاهن گفت خدا بیامرزد ما را اما تو دعا
کن برای ما ۶ پس والی و هیرودس گفتند ای آقا همانا محال است که بشری بکند آنچه را که تو میکنی
پس از اینجهت نمی فهمیم آنچه را که تو میگوئی ۷ یسوع در جواب فرمود همانا آنچه را میگوئی راست است
بدرستیکه خدا اصلاح انسان را عمل میفرماید چنانچه شیطان شر را عمل میکند ۸ زیرا که انسان بمنزلهٔ
دکانی است هر که برضای خود او در آن در آید مشغول میشود و در آن میفروشد ۹ ولیکن تو ای والی
و تو ای پادشاه بمن بگوئید چون شما از شریعت ما بیگانه هستید اینرا میگوئید زیرا که اگر شما
عهد و میثاق خدای ما را خوانده بودید هر آئینه دیده بودید که موسی دریا را بعصای خود خون گردانید
و غبار را کیک و نم را تند باد و روشنی را تاریکی گردانید ۱۰ و غوکها و موشها را بر مصر فرستاد پس زمین
را پوشانیدند و فرزندان نخستین را کشت و دریا را شکافت و در آن فرعون را غرق نمود ۱۱
و من هیچ یکی از اینها نکرده ام ۱۲ و همه اعتراف دارند باینکه موسی الکنون مردی است مرده ۱۳ و
یوشع آفتاب را توقیف نمود و اردن را شکافت و این دو از آنهائیست که تا کنون نکرده ام
و همه اعتراف دارند باینکه یوشع الکنون مردی است مرده ۱۵ و ایلیا آتش را از آسمان آشکارا

فرود آورد و باران را نازل کرد و این دو از آنهائیست که من نکرده ام ۱۶ و همه اعتراف دارند که همانا ایلیا بشر است ۱۷ و بسیاری دیگر از پیغمبران و پاکان و دوستان خدا بقوت خدا چیزهای کرده اند که عقول آنانکه خدای توانای مهربان ما را که همیشه خجسته است نمی شناسند بلکنه آنها نمی رسند

## (فصل نود و پنجم)

(۱) و بنابرین والی و کاهن و پادشاه به یسوع توسل جستند که بر جای بلندی برآمده بمردم بجهت تسکین ایشان سخن براند ۲ آنوقت یسوع بر یکی از سنگهای دوازده گانه که یوشع بدوازده سبط امر فرموده که از وسط اردن آنها را بردارند در وقتیکه اسرائیل از آنجا عبور کردند بدون اینکه کفشهای ایشان نم بردارد برنشست ۳ و بآواز بلند فرمود که کاهن ما باید برجای بلندی برآید جائیکه متمکن گردد بر تصدیق و تحقیق کلام من ۴ پس بدین جهت کاهن بآنجا بالا رفت ۵ پس یسوع با و فرمود بصدای بلند که هر کسی متمکن باشد بشنیدن آن = همانا در کتاب عهد و پیمان خدای زنده نوشته شده که خدای ما را آغازی نیست و او را انجامی نخواهد بود ۶ کاهن در جواب گفت همانا درست همچنین در آنجا نوشته شده ۷ پس یسوع فرمود همانا در آنجا نوشته شده که خدای ما هر چیزی را فقط بکلمه خود آفریده ۸ پس کاهن در جواب گفت همانا که چنان است ۹ پس یسوع فرمود که در آنجا نوشته شده است که خدا دیده نمی شود و اینکه او از عقل انسان محجوب است زیرا که او غیر متجسد و غیر مرکب و غیر متغیر است پس کاهن گفت همانا که چنان است حقا ۱۱ پس یسوع فرمود که همانا در آنجا نوشته شده است که آسمان آسمانها گنجایش او را ندارند زیرا که خدای ما غیر محدود است ۱۲ پس کاهن گفت ای یسوع سلیمان پیغمبر چنان فرموده است ۱۳ یسوع فرمود که

که در آنجا نوشته شده است که خدای را حاجتی نیست زیراکه او نه میخورد و نه میخوابد
و نه باو نقصی عارض میشود ۱۴ کاهن گفت که چنین است ۱۵ الیسوع فرمود که آنجا مکتوب
است که خدای ما در همه جا موجود است و خدائی غیر او نیست که میزند و شفا میدهد و میکند
هرچه میخواهد ۱۶ کاهن گفت چنان نوشته شده است ۱۷ آنگاه یسوع دستهای خود را
بلند نموده گفت ای پروردگار خدای ما این همان ایمانی است که او را گواه خواهم آورد
در روز جزای تو بر هر که بر خلاف این عقیده داشته باشد ۱۸ پس بسوی مردمان التفات
نموده فرمود توبه کنید زیرا که شما گناه خود را شناسید از هر چه کاهن گفت که در سفر موسی
که عهد خدا است تا ابد نوشته شده است ۱۹ همانا که من بشری هستم دیده شده و مشتی هستم از
گل که بر روی زمین راه میرود و مثل سائر بشر فانی هستم ۲۰ و همانا مرا آغازی بوده و مرا
انجامی خواهد شد و همانا من نمیتوانم آفریدن مگسی را از خود ۲۱ آنوقت مردان
آواز خود را بگریه بلند نمودند و گفتند هر آئینه بحقیقت خطا کار شدیم ای پروردگار خدای
ما پس بما رحم کن ۲۲ و هر یک از ایشان زاری نمودند به یسوع که دعا کند بجهت امان شهر مقدس
که آنرا از روی غضب خود وانگذارد که پامال امتها شود ۲۳ یسوع دستهای خود را برداشته بجهت شهر
مقدس و بجهت مردمان خدا دعا فرمود و هر یکی فریاد میزد که چنین باد آمین !

## (فصل نود و ششم)

۹۶

(۱) و چون دعا تمام شد کاهن با آواز بلند گفت بایست ای یسوع زیراکه واجب است بر ما که
بشناسیم تو کیستی بجهت آرام کردن امت ما ۲ یسوع در جواب فرمود من یسوع پسر مریم ام
از نسل داود بشر میرنده و از خدا میترسد و طلب میکنیم که اکرام و بزرگواری داده نشود مگر خدا
را ۳ کاهن در جواب گفت که در کتاب موسی نوشته شده که زود باشد که خدای ما برای ما
مسیا را که خواهد آمد میفرستد تا خبر دهد ما را بآنچه خدا میخواهد و رحمت خدا را برای جهان

خواهد آورد ۴ از این جهت امید داریم از تو که کرمی بفرمائی آیا تو مسیای خدا هستی که
منتظر اوئیم ۵ یسوع در جواب گفت حقا که خدا همچنین وعده داده ولیکن من او نیستم
زیرا که او پیش از من آفریده شده و بعد از من خواهد آمد ۶ کاهن در جواب گفت
ما بهر حال از سخن تو و آیات تو اعتقاد میکنیم که تو پیغمبری و قدوس خدا هستی ۷ از این رو
باسم همه یهودیه و اسرائیل از تو امید واریم که محض بمحبت خدای بما افاده کنی که بچه کیفیت
مسیا خواهد آمد ۸ یسوع در جواب فرمود قسم بحیات خداوندیکه در حضور او جانم ایستاده بدرستیکه
من نیستم مسیا که همه قبائل زمین انتظار او را دارند چنانچه خدا به پدر ما ابراهیم وعده کرده
فرموده که بنسل تو برکت میدهم همه قبائل زمین را ۹ ولیکن وقتیکه خدا مرا از جهان
میگیرد بار دیگر شیطان این فتنه ملعونه را برپا خواهد کرد باینکه وادار کند ناپرهیزگار
را بر اعتقاد ورزیدن باینکه من خدا و پسر خدایم ۱۰ پس بسبب این سخن
تعلیم من ناپاک میشود حتی اینکه نزدیک میشود که سی نفر مومن باقی نمانند ۱۱ آن [تا هنگام]
خدا بر جهان رحم میفرماید و پیغمبر خود را که همه چیزها را برای او آفریده میفرستد ۱۲ آنکه
بقوت از جنوب خواهد آمد و بتان و بت پرستان را هلاک خواهد نمود ۱۳ و تسلط [شیطان]
را بر بشر انتزاع خواهد فرمود ۱۴ و برحمت خدا برای نجات و خلاصی آنانکه باو
ایمان آورند خواهد آمد ۱۵ و آنکه بسخن او ایمان آورد مبارک خواهد شد !!!

## ( فصل نود و هفتم ۹۷ )

(۱) و با اینکه من لائق نیستم که بند کفش او را باز کنم به نعمت و رحمت خدا رسیده ام که
او را به بینم ۲ پس آنوقت کاهن با والی و پادشاه گفتند که دل خود را پریشان مساز
ای یسوع قدوس خدا زیرا که این فتنه بار دیگر در زمان ما حادث نخواهد شد ۳ زیرا که
ما بمجلس مقدس [شیوخ] رومانی خواهیم بصادر نمودن فرمان شاهی که بعد از این هیچکس

ترا خدا یا پیغمبر خدا نخواند ۴ پس آن هنگام یسوع فرمود که این سخن شما مرا تسلی نمیدهد
زیرا که جائیکه امید نور دارید تاریکی خواهد آمد ۵ ولیکن تسلی من در همان آمدن
پیغمبر ﷺ است که او هر اعتقاد دروغ را در بارهٔ من از میان خواهد برد و آئین او امتداد
خواهد یافت و همه جهان را فرا خواهد گرفت زیرا که خدای به پدر ما ابراهیم چنین وعده فرموده
۶ و همانا آنچه مرا تسلی میدهد آنست که آئین او را هیچ نهایتی نیست زیرا که خدا او را
درست نگهداری خواهد فرمود ۷ کاهن در جواب گفت آیا پیغمبران دیگر بعد از آمدن
پیغمبر خدا ﷺ خواهند آمد ۸ پس یسوع در جواب فرمود بعد از او پیغمبران راست گو که از جانب
خدا فرستاده شده باشند نخواهند آمد ۹ ولیکن جمع بسیاری از پیغمبران دروغ گو خواهند آمد
و همین است که مرا محزون میدارد ۱۰ زیرا که شیطان ایشان را بحکم خداوند عادل میشوراند
پس با دعای انجیل من ایشان منتشر میشوند ۱۱ هیرودس در جواب گفت چگونه آمدن
این کافران بحکم خداوند عادل است ۱۲ یسوع در جواب فرمود از عدل است که هر که برای
خود براستی ایمان نیاورد برای لعنت خود بدروغ ایمان آورد ۱۳ از این جهت بشما میگویم
که جهان همیشه پیغمبران راستگو را خوار میداشت و دروغ گویان را دوست چنانچه در ایام
میشع و ارمیا مشاهده میشود زیرا که شبیه دوست میدارد شبیه خود را ۱۴ پس آن وقت
کاهن گفت بچه اسم نامیده میشود مسیا ﷺ و کدام است آن علامتیکه آمدن او را اعلان مینماید ۱۵
یسوع در جواب گفت که نام مسیا ﷺ عجیب است زیرا که خود خدا وقتیکه روان او را آفرید در
بهاء ملکوتی او را گذاشت او را نامید ۱۶ پس فرمود صبر کن ای محمد ﷺ زیرا که
برای تو میخواهم خلق کنم بهشت و جهان و بسیاری از خلائق را که می بخشم آنها را بتو حتی اینکه
هر که ترا مبارک می شمارد مبارک میشود و هر که ترا بد خواهد گفت ملعون میشود ۱۷ وقتیکه
ترا بسوی جهان میفرستم ترا پیغمبر خود قرار میدهم بجهت نجات بندگان و کلمهٔ تو صادق میشود
حتی اینکه آسمان و زمین ضعیف میشوند ولیکن کلام تو هرگز ضعیف نمی شود ۱۸ همانا

اسم مبارک او اَحْمَد و مُحَمَّد است یعنی در زمین محمّد است ۱۹
آنوقت همه مردم صداهای خودرا بلند نموده گفتند ای خدا بفرست برای ما جبان
رسول خودرا ای احمد وای محمد بیا زود برای نجات خلائق
چنانچه خدای متعال در فرقان حمید خبر میدهد یَا بَنِی إِسْرَائِیلَ إِنِّی رَسُولُ اللهِ إِلَیْکُمْ مُبَشِّراً
بِرَسُولٍ یَأْتِی مِنْ بَعْدِی اسْمُهُ أَحْمَدُ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ط

یارسول الله بهار گلشن امکان توئی بر ریاض آفرینش سایه یزدان توئی
عیسی مریم مبشر آمده از بهر تو از لسان کلمه حق احمد ذیشان توئی

در ثنایت کرده نازل خالق عالم صحف خالق و مخلوق را ممدوح والاشان توئی
عرش و کرسی زینت بزم تو با شد یا حبیب جای تو محمود هست و حمد را شایان توئی

## (فصل نود و هشتم)

(۱) و چون این لفیر و جمهور مردم با کاهن و والی با هیرودس مراجعت کردند در حالتیکه در باب یسوع و تعلیم او باهم دیگر محاجه مینمودند ۲ ازاین جهت کاهن والی را ترغیب نمود که تمامی مطالب را بمجلس شیوخ برومیه بنویسد پس والی چنان کرد ۳ ازاین سبب مجلس شیوخ رومانی بر بنی اسرائیل مهربانی نموده فرمانی صادر نمود که هیچکس نباید یسوع ناصری پیغمبر یهود را خدا یا پسر خدا بخواند والا کشته خواهد شد ۴ پس این فرمان بر لوح مسی نقش کرده در هیکل مقدس آویخته شد

۵ و بعد از آنکه قسمت بزرگ از آن جم غفیر برگشتند تقریباً پنجهزار مرد غیر از زنان و کودکان بجای ماندند ۶ که نتوانستند برگردند مثل دیگران زیرا که ایشان را سفر خسته کرده بود و هم بجهت اینکه دو روز بی نان مانده بودند زیرا که بواسطه شدت اشتیاق ایشان بدیدن یسوع فراموش کرده بودند که با خود چیزی از نان بردارند پس با گیاه سبز قوت خود می ساختند ۷

م / این ر / ا / نزول / انا چون / مورخین / کم معجزه را / نمیدادند بر یتیم / میم مینم برقه / حکمن الرؤیه

پس چون یسوع این بدید بر ایشان ترحم فرموده و به فیلبس فرمود از کجا برای ایشان نان گیر بیاورم
که از گرسنگی تلف نشوند ۸ فیلبس در جواب گفت ای آقا دویست پاره از زر کفایت نمیکند
بجهت خریدن یک مقداری از نان که بهر یکی کمی از آن برسد ۹ آنوقت اندراوس گفت که اینجا
پسری هست که پنج گرده از نان و دو ماهی دارد ولیکن میان این جمعیت چه میشود ۱۰ یسوع
در جواب فرمود که همه ایشانرا بنشانند ۱۱ پس نشستند مردم پنجاه پنجاه و چهل چهل ۱۲ آنوقت
یسوع فرمود بنام خدای پاک ۱۳ و نان را گرفت و خدای را خواند پس نان را شکسته
بشاگردان داد و شاگردان بآن جمعیت دادند ۱۴ و بدو ماهی همچنین کرده ۱۵ پس همه سیر خوردند
و آسوده شدند ۱۶ آنوقت یسوع فرمود باقی مانده را جمع کنید ۱۷ پس شاگردان آن خرده‌ها را
جمع نمودند پس دوازده قفه را پر کردند ۱۸ آنوقت هر کسی دست خود را بر چشمهای خود گذاشت
و گفت من بیدارم یا خواب می‌بینم ۱۹ پس همه ایشان مدت یک ساعت درنگ کردند گویا که
دیوانگانند به سبب آن آیت بزرگ ۲۰ پس بعد از آن که یسوع شکر کرد خدا را ایشانرا
برگردانید ۲۱ مگر هفتاد و دو نفر مرد که نخواستند از او جدا شوند ۲۲ پس چون یسوع ۴
ایمان ایشان را دید بشاگردی اختیار فرمود =

## (فصل صد و سی و یکم)

(۱) و بعد از نماز شام شاگردان نزدیک یسوع جمع شدند و گفتند ای معلم چه باید کرد تا از تکبر
رهائی یابیم ۲ پس یسوع در جواب فرمود آیا دیده اید که فقیری دعوت شده باشد
در خانهٔ بزرگی که نان بخورد ۳ یوحنا در جواب گفت من در خانه هیرودس پادشاه
نان خورده ام ۴ چه قبل از آنکه ترا بشناسم برای شکار ماهی میرفتم و آنرا آنجا نزد هیرودس
میفروختم ۵ پس روزی در آنجا ماهی خوبی بردم و او ولیمه داشت پس بمن امر فرمود که بمانم
و بخورم آنجا ۶ پس آنوقت یسوع فرمود چگونه با کافران نان خوردی خدا ترا بیامرزد
ای یوحنا ۷ ولیکن بمن بگو چه حال داشتی در سر سفره ۸ آیا خواستی که ترا جای بهتر
باشد ۹ آیا خواستی لذیذترین خوراک را ۱۰ آیا به سخن در آمدی سر سفره و حال آنکه
تو مسئول نبودی آیا خود را بیشتر از دیگران شمردی در اهلیت نشستن بر سفره

۱۱ یوحنا در جواب گفت بزندگی خدا قسم که همانا من جسارت نکردم که چشمهای خود را
بالا کنم زیرا که من ماهی گیر فقیر بودم و جامهای کهنه در بر داشتم و در حاشیه پادشاه
نشسته بودم ۱۲ پس وقتیکه بمن پادشاه لقمهٔ کوچکی میداد خیال میکردم که جهان
بر سر من فرود آمده بواسطهٔ بزرگی آن احسان که پادشاه بمن می کرد ۱۳ و براستی
میگویم که اگر پادشاه از آئین و مذهب ما می بود هر آئینه خدمت او در تمامی ایام زندگانی
خود میکردم ۱۴ پس یسوع در جواب فرمود خاموش باش ای یوحنا که می ترسم که ما را خدا
در دوزخ بیندازد بجهت تکبر ما مثل ابیرام ۱۵ پس شاگردان از ترس سخن یسوع
بخود لرزیدند پس برگشته فرمود باید از خدا بترسیم تا ما را در جهنم بواسطه تکبر ما نیندازد
۱۶ ای برادران آیا از یوحنا شنیدید آنچه در خانه امیری کرده بود ۱۷ وای بر بشر
که باین جهان آمدند زیرا که چنانچه با تکبر زندگی میکنند در ذلت خواهند مرد و با اضطراب
خواهند رفت ۱۸ همانا که این جهان خانه خدا است که مهمانی میکند در آن نوع
بشر را آنجا که همه پیغمبران و پاکان خدا خوردند ۱۹ و براستی بشما میگویم هر چه انسان
بدست می آورد همانا که از خدا باو میرسد ۲۰ از اینجهت واجب است بر انسان که تحمل کند
با نهایت فروتنی در حالتیکه بخواری خویش و بزرگواری خدا عارف باشد با کرم
و احسان بزرگ او که بآن ما را می پروراند ۲۱ از این سبب برای مرد روا نیست که
بگوید چرا این کرده شد و چرا این گفته شد در جهان بلکه واجب است بر او که خود را
لائق اینکه در جهان بر مائده خدا بنشیند نشمارد چنانچه او در حقیقت همین است
۲۲ بزندگی خدائیکه نفس من در حضور او می ایستد قسم هر قدر آنچیزیکه از خدا بانسان میرسد
در جهان کوچک باشد همانا که بر او واجب است که در مقابله آن زندگانی خود را در محبت خدا
صرف کند ۲۳ بزندگی خدا قسم که تو ای یوحنا خطا نکردی زیرا که تو با هیرودس غذا خوردی
و تو آنرا بتدبیر خدا کردی تا باشی معلم ما و همه آنانکه از خدا و بزرگواری او میترسند
پس یسوع بشاگردان خود فرمود اینچنین کنید که در جهان زندگانی کنید چنانچه یوحنا

درخانه میردوس زندگی کرد وقتیکه با و نان خورده ۲۰ زیراکه شما این چنین می باشید
بحق تعالی از هر تکبری =

## (فصل صد و شصت و سوم)

(۱) و یسوع با شاگردان خود بسوی صحرای پشت اردن روانه شد ۲ پس همینکه نماز ظهر تمام شد
به پهلوی درخت خرمائی نشست و شاگردانش زیر سایه آن نخله نشستند ۳ آنوقت یسوع فرمود
ای برادران همانا که قضا و قدر رازیست بزرگ حتی اینکه بشما میگویم که راستی آنرا
نمیداند آشکارا بجز یکنفر و بس ۴ و او آن کسی است که بسوی او امتها نگران میباشند
آن کسیکه اسرار خدا براو آشکار میشود آشکار شدنی پس خوشا بحال کسانیکه گوش
به سخن او میدهند وقتیکه بجهان بیاید ۵ زیراکه خدا بر ایشان سایه رحمت خواهد
انداخت چنانچه این درخت خرما بر ما سایه انداخته است ۶ آری همانا که چنانچه
این درخت از حرارت سوزان آفتاب ما را نگاه میدارد همچنین رحمت خدا نگاه
خواهد داشت ایمان آورندگان بآن اسم مبارک را از شر شیطان ۷ شاگردان در جواب
گفتند ای معلم کدام کس خواهد بود آن مردیکه از او سخن میرانی که بجهان خواهد آمد
۸ یسوع با نهایت شگفتگی دل جواب فرمود که همانا او محمد رسول الله است
صلی الله علیه و آله وسلم یعنی پیغمبر خدا ۹ و وقتیکه او بجهان بیاید چنانچه باران زمین را قابل
میکند که بار بدهد بعد از آنکه مدت مدیدی باران منقطع شده باشد ۱۰ همچنین او وسیله اعمال
صالحه میان مردم خواهد شد به رحمت بسیاری که آن را میاورد ۱۱ پس او ابر سفیدی است
پر از رحمت خدا و آن رحمتی است که آنرا خدا بر مومنان نثار میکند نرم نرم
مثل باران

# (فصل صد و دوازدهم)

(۱) و پس از آنکه یسوع این را فرمود فرمود که واجب است بر شما که طلب کنید میوه‌های زمین را که قوام
زندگی ما با آن است زیرا که هشت روز است که نان نخورده‌ایم ۲ پس با یکجهت نماز میکنم خدا
را و انتظار میکشم شما را با برنابا ۳ پس شاگردان همه رفتند چهار چهار و شش شش
و در راه شدند برحسب فرمایش یسوع ۴ و با یسوع فقط نامه‌نگار باقی ماند ۵ پس یسوع بگریه
فرمود ای برنابا حالا واجب است که کشف کنم بر تو رازهای بزرگی را که واجب است
بر تو آگاهانیدن جهان با آنها بعد از گذشتن من از جهان ۶ نامه‌نگار بگریه در جواب
گفت برای من و برای غیر من گریه را میپسند زیرا که ما گناهکارانیم و تو ای آنکه پاک
و قدوس و پیغمبر خدائی خوش آینده نیست که تو گریه زیاد کنی ۸ یسوع در جواب فرمود
باور کن مرا ای برنابا همانا که من نمیتوانم که گریه کنم باندازه که بر من واجب است ۹
زیرا که اگر مردم مرا خدای نمیخواندند هر آینه معاینه میکردم اینجا خدا را چنانچه در بهشت
معاینه می‌شد و هر آینه از ترس روز جزا ایمن میشدم ۱۰ مگر اینکه خدا میداند
که من بیزارم زیرا که در دل من هیچ خطور نکرده که بیشتر از بندهٔ فقیری محسوب شوم
۱۱ بلکه میگویم بتو که همانا اگر من خدای خوانده نشده بودم هر آینه همانوقتی که از جهان
در میگذشتم بسوی بهشت برده شده بودم اما اکنون پس آنجا تا روز جزا نمیروم
۱۲ پس در اینصورت می‌بینی که گریه بر من واجب است ۱۳ پس بدان ای برنابا که برای
این واجب است بر من نگهداری و زود باشد که یکی از شاگردان من مرا بسی پارچه از
نقدینه بفروشد ۱۴ و بنابر آن من یقین دارم که آنکه مرا میفروشد بنام من کشته خواهد شد
۱۵ زیرا که خدا مرا از زمین بلند میکند و صورت و منظر آن خائن را تغییر میدهد بصورت من
تا گمان کند هر کسی او را که منم ۱۶ و با وجود این وقتیکه او به بدترین مرگی بمیرد من
خواهم ماند در آن ننگ و عار تا مدت مدیدی در این جهان ۱۷ ولیکن هنگامیکه بیاید

مُحَمَّدٌ رَسُولُ الله پیغمبر خدا این عار و ننگ را از من خواهد برداشت ۱۸ و این را خدا
خواهد کرد زیرا که من اعتراف نموده ام بحقیقت مسیا که این جزا را بمن خواهد داد
یعنی تا که شناخته شوم که من زنده ام و من منزه ام از آن عیب آن گونه مرگ ۱۹ پس نامه نگار
در جواب گفت ای معلم بمن بگو که آن شقی کیست زیرا که آرزو میکنم که او را خفه کنم
۲۰ یسوع در جواب فرمود خاموش باش زیرا که خدای پاک چنان میخواهد پس او جز
آن نمیتواند کرد ۲۱ ولیکن چون این واقعه بر مادر من وارد شود پس حق را باو بگو
تا تسلی پیدا کند ۲۲ آنوقت نامه نگار در جواب گفت همانا که ای معلم من این را
بجا می آورم انشاء الله =

## ( فصل صد و پنجم در بیان گواهی خدا )

(۱) همانا که خدای را درک نمیکند قیاسی هیچ اندازه همانا که من از وصف نمودن او میلرزم
۲ ولیکن واجب است که برای شما یک قضیه ذکر کنم ۳ پس بشما میگویم بدرستیکه آسمانها
نه تا هستند و بدرستیکه بعضی از آنها از بعضی دورتر هستند چنانچه آسمان اول
از زمین دور است که آن از زمین بسفر پانصد ساله راه دور است ۴ و بنابراین پس
زمین از بالاترین آسمانها باندازهٔ راه چهار هزار و پانصد ساله دور است ۵ پس بنابر آن
بشما میگویم که زمین نسبت بآسمان نخستین مثل سر سوزن است ۶ و همچنین آسمان اول
نسبت بدوم مثل یک نقطه است و برین منوال همه آسمانها پست تر اند هر یک به نزدیک
ترین بخودش ۷ ولیکن تمامی حجم زمین با حجم همهٔ آسمانها بالنسبه به بهشت مثل
یکدانه ریگ است ۸ مگر نیست این بزرگی از آن چیزهائیکه اندازه آن نمیتوان نمود
۹ پس شاگردان در جواب گفتند آری آری ۱۰ آنوقت یسوع فرمود قسم بزندگی
خداوندیکه نفس من در حضورش می ایستد اینکه هستی تمامی جهان پیش روی خدا

همانا کوچک تر است از دانهٔ ریگ ۱۱ و خدای متعال بزرگ تر است از آن باندازهٔ
آنچه لازم است از دانهای ریگ برای پُر کردن آسمانها و بهشت بلکه بیشتر
۱۲ پس اکنون نظر کنید هرگاه نسبتی باشد میان خدای متعال و انسانیکه جز یکمشت
کوچکی از گل ایستاده بر روی زمین نیست ۱۳ پس حالا هشیار شوید که معنی را
بگیرید نه مجرد سخن را هرگاه میخواهید که از خدای متعال و بزرگ حیات ابدیه بیابید
۱۴ پس شاگردان در جواب گفتند که همانا خدا تنها میتواند که خود را بشناسد و همانا
که او راست هست که اشعیا پیغمبر فرموده که او از حواس بشریه در پرده است ۱۵ یسوع
در جواب فرمود همانا که این حق است از این جهت چون ما در بهشت شدیم آنوقت
خدای بزرگ را خواهیم شناخت چنانچه اینجا ما دریا را از یک قطرهٔ آب شوری میشناسیم
۱۶ و همانا که بسخن خویش بازگشته میگوییم بدرستیکه واجب است که انسان فقط بر گناه خود
بگرید زیرا که انسان بگناه آفریدگار خود را فراموش میکند ۱۷ و لیکن چگونه گریه
میکند کسیکه در مجالس طرب و ولیمه ها حاضر میشود ۱۹ پس بر شما است که مجالس طرب را
بروزه گرفتن تبدیل کنید هرگاه دوست داشته باشید که شما را بر نفسهای شما تسلط باشد
زیرا که تسلط خدای ما این چنین است ۲۰ پس تدایوس گفت در اینصورت خدا را حاسه
خواهد بود که ممکن است بر آن مسلط شدن ۲۱ یسوع در جواب فرمود آیا دوباره بر میگردی
باعتقاد اینکه خدای را این است یا اینکه خدای این چنین است بمن بگوئید آیا انسان را
حاسه هست ۲۲ شاگردان جواب گفتند آری ۲۳ پس یسوع در جواب فرمود آیا ممکن
است که در انسان حیات پیدا شود و حاسه در او کار نکند ۲۴ شاگردان در جواب گفتند نه
۲۵ یسوع فرمود همانا که شما خود را فریب میدهید پس کجا است حاسهٔ آنکه کور یا کر
یا لال یا ناقص است و انسان وقتیکه غائب باشد ۲۶ پس شاگردان آنوقت متحیر شدند
۲۷ اما یسوع پس فرمود که انسان از سه چیز تالیف شده است یعنی نفس و حس و جسد

که هر یکی از آنها مستقلند بذاته ۲۸ و هر آئینه خدای ما نفس و جسد ما چنانچه شنیدید آفریده ۲۹ ولیکن تا کنون شما نه شنیده اید که چگونه حس را آفریده ۳۰ از نیرو بشما همه چیز را فردا انشاء الله میگوییم ۳۱ و چون یسوع این بفرمود خدای را شکر نمود و برای خلاصی قوم دعا نمود و هر یکی از ما آمین گفت الحمد لله رب العلمین

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهِ الطَّاهِرِيْنَ ؕ

# باب در عقائد ملل عالم در موضوع نشر و حشر

بسم الله الرحمن الرحیم
وبه نستعین

بدرستی حقیقت عقائد ملل عالم را نمی توان فهمید تا وقتیکه سلسله علوم ایشان را بدرستی ندانند که بچه طور این علوم مذهبی بما رسیده اند و از که رسیده اند پس برای ادراک این مطلب لازم است که اول افراد ملل را بدانیم که ایشان علوم خود را چطور تحصیل و مدوّن نموده اند - چون قابیل برادر خود حضرت هابیل را کشت برای اینکه چرا حضرت آدم او را وصی و وارث علوم خود قرار داد - پس حضرت آدم قابیل را گفت که چون تو فرزند مرا و برادر خود را کشته نباید در حضور من باشی پس قابیل بروایتی در زمین کابل سکنی گرفت و حضرت آدم در زمین کوفه و چون حضرت آدم از دار دنیا بعالم قدس ارتحال فرمود و اولاد وصی و وارث حضرت آدم که حضرت هبة الله یعنی شیث علیه السلام بود فراوان شدند و بهمین طور اولاد قابیل فراوان گردیدند و چون اولاد قابیل قوی و جبار بودند باولاد حضرت شیث گفتند که اگر شما آن علوم آدم را که بشما وراثة رسیده است اعلان نمودید و شهرت دادید

البته ما شمارا بما نظر خود میهم گشت که پدرما قابیل هابیل را کشت لذا اصل علوم پیغمبر و آسمانی از همان
زمان لازم شد که پوشیده بمانند و صرف حامل و داننده آن علوم یک دسته ضعیف یعنی مومنین
بوده باشند و علوم قیاسی و ظنی اولاد قابیل رواج یافتند = و همین طور در اثنا هر و زمانه
هرگاه کتابهای مومنین و اوصیا پیغمبران و پیغمبران چون در دست فرقه مخالف افتادند موافق
عقائد خودشان در آنها تبدیل و تغییر نمودند پس باین دو سلسله کتابهای مذهبی بما رسیدند
چنانچه شاهد براین مطلب کتابهای قدیمی هستند که در کتابهای پیغمبران عقیده نشر و حشر
و بقاء روح بعد از فناء بدن و جزای اعمال دنیاوی در عالم دیگر همه اینها یافت میشوند =
اما در کتابهای فرقه دهری و طبیعی و حکماء و سلاطین یعنی اولاد قابیل بجز اینکه هر چه هست
زندگانی همین دنیاوی هست و از عالم دیگر و بقاء روح بعد از فناء بدن ابداً یافت نمیشوند
چنانچه در خصوص نشر و حشر بعد از مرگ در صحیفه دوازدهم حضرت ادریس پیغمبر علیه السلام چنان
مکتوب است = یا ایها = این ترجمه است از اصل زبان سریانی = یا ایها الناس ان کنتم فی مرية
من البعث بعد الموت فتفکروا ان الذی اوجد کم عن عدم و خلقکم من غیر قدم
و خلقکم فی الارحام نطفا و مضغا ثم صورکم و اخرجکم من بطون امهاتکم ضعفاء
فقوا کم و افدکم و غیر کم من حال الی حال و صیرکم فی کل الامور حتی زوال و انتقال
قادر علی ان یعید کم کما بدأ کم و یبعثکم کما خلقکم و ذلک فی عقول الناس
اهون و اقرب فایم الله لا یتعاظمه کبیر لکبره و لا یتعذر علیه صغیر لصغره
و کل الامور بیده هین لا ینصب فیها و لا یتعب و لا یعیی و لا یلغب انما امره
اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون ذالکم الله خالق الخلق اجمعین ط
ترجمه ایها الناس اگر شما در مقام بعث بعد از مردن شک و شبهه دارید پس لازم است بر شما که تفکر و تدبر
بنمائید که آن خالقیکه شمارا وجود مرحمت فرموده است از عدم محض و خلق فرموده است از اشیای حادثه

وخلق فرموده است شما را در ارحام از نطفه که اول او را مضغه ساخت بعد استخوان و بعد بر آنها جا در گوشت پوشانید
و بعد روح شما را از عالم ملکوت در آن داخل فرمود و بعد از آن یک بهترین صورت بشما داده از شکم مادر
بیرون آورد در آنحالیکه شما ضعیف بودید هیچ قوه نداشتید پس کم کم بشما قوت و توانائی داد
و از یک حال بحال دیگر گردانید و در جمیع این احوالات شما را صاحب زوال و انتقال گردانیده است
پس آن قادر است بر اینکه شما را بعد از مرگ دوباره عود بدهد یعنی برگرداند بحال اولی انسانی و مبعوث کند
شما را از قبرهای شما مانند بیرون آوردن از شکم مادر و این مطلب در عقول صاحبان انصاف خیلی
سهل و آسان است از خلقت اولی انسانی = پس قسم بذات خودم که هرگز نزد خدای متعال چیزی
بزرگ از جهت بزرگی خودش مشکل و بزرگ نیست که نتواند بکند و هرگز بر خدای متعال دشوار نیست
چیزی کوچک از جهت کوچکی خودش که نتواند بکند و همین طور جمیع امور در دست خدای قادر مطلق
خیلی سهل و آسان هستند که در کردن آنها هرگز در زحمت نمی افتد و نه در تعب می افتد و نه عاجز
می ماند و نه زله میشود بالتحقیق که کار کردن خدای قادر متعال همین قدر است که هرگاه میخواهد کاری
بکند میگوید بشو پس آن چیز موجود میشود این است آنکه خالق شما است و خالق جمیع مخلوقات
که او را الله میگویند محیر العقول از کارهای خودش جل الخالق الله اکبر الله اکبر الله اکبر
ولله الحمد

۱۵
ودر صحیفه پانزدهم میفرماید یا اخنوخ لیس النجاة بالقوة ولا الخلاص بالجبروت
ولا تستحق اسم الصدیقة بالملک العظیم ولا یوصل الی ملکوت السماء بالعز الجسیم
ولا ینفع فی الاخرة کثرة الرجال وثروة المال ولا ینجی یوم الحساب الحذق
فی الصنائع والکیس فی المکاسب لکن البر الذی ینجی والطهارة التی تنقذ و
بالنزاهة من الذنوب تستحق الصدیقة وبالعمل الصالح ینال ملکوت السماء
ما یثقل فی المیزان الا النیة الصادقة والاعمال الطاهرة وکف الاذی الی جمیع الوری
واجتناب المحارم والهرب من المآثم فاعبدوا الله الذی فطرکم وسوی صورکم وانیبوا

الیه وتوکلوا علیه یسهل لکم فی دنیاکم المطالب ویجیرکم فی معادکم من المعاطب
واعلموا ان الخیر بیده والامور کلها الیه وهو العزیز الحکیم الغالب

ترجمهای ادریس نیست نجاة در آخرت به قوت و زور و نیست خلاصی با جبروت و هرگز مستحق نخواهی شد برای دوستی خدا مصاحبت در جوار قدس او با ملک عظیم و هرگز نخواهد رسید کسی در ملکوت آسمانها یعنی در جنت به سبب عزت بزرگ و هرگز نفع نخواهد داد در مقام آخرت کثرت زر و مال و نه زیادتی مال و هرگز نجات نخواهد داد در روز حساب زکاوت و استادی در صنعتها و نه زیرکی در مکاسب لکن آن کار خوب است که نجات خواهد داد و آن پاکیزگی از گناهان است که مستحق مصاحبت بجوار قدس رب العالمین خواهد گردانید و با عمل صالح به ملکوت آسمان خواهند رسید و سنگین نخواهد شد در پله میزان از حب مگر نیت صادق و اعمال طاهر و باز داشتن اذیت از تمامی مخلوقات است و پرهیز از محارم است و فرار از گناهان است پس عبادت کنید الله را که خلق فرموده ترا و صورت خوب داده ترا و رجوع کنید بسمت او و توکل کنید بر او که سهل خواهد فرمود جمیع مطالب دنیای شما را و پناه خواهد داد شما را در معاد از عذاب و بدانید که جمیع خیر در دست او است و تمامی امور بسمت او رجوع خواهند نمود و او است عزیز و حکیم و غالب

## (کتاب قدیم حضرت موسی)

همین طور در کتاب قدیم حضرت موسی بیان عقیدهٔ بهشت در عالم دیگر مرقوم بود اما چون علمای نفسانی بنی اسرائیل بر آن کتاب دست یافتند و مفتی و صاحب شریعت گردیدند موافق خواهشات مردم و نفع خود بیان جنت و جهنم اخروی را کلیة تغییر دادند و اصل بیان را از کتاب تورات ساخته خود خارج نمودند چنانچه این مطلب از مطالعه تورات موجوده آشکار خواهد شد که در این تورات یک لفظ هم در موضوع بهشت و دوزخ اخروی موجود نیست و حال آنکه در تورات اصل حضرت موسی بوده چنانچه این مطلب

از انجیل برنابا آشکار میشود - فصل صد و نودم (۱) یسوع فرمود ای برادر بمن بگو که
تو فقیه پر علمی از شریعت ۲ بچه قسم است وعده مسیا برای پدر ما ابراهیم آیا باسحق است یا باسمعیل
کاتب در جواب گفت ای معلم میترسم که خبر بدهم ترا ازاین به سبب عقاب مرگ ۳ آنوقت یسوع فرمود
ای برادر من افسوس میخورم که من آمده ام بخانه تو که نانی بخورم برای اینکه زندگی کنونی را بیشتر از
خدای آفریدگار خود دوست میداری ۴ و باین سبب میترسی که زندگی خود را زیان کنی - ولیکن
نمیترسی که ایمان و زندگی جاویدی خود را زیان کنی که ضائع میشود وقتیکه زبان تکلم کند بعکس
آنچه دل آن میداند از شریعت خدا ۵ آنوقت کاتب نیکوکار گریست و گفت ای معلم اگر دانسته
بودمی که چگونه میوه میچیدم هر آینه بارها بشارت داده بودم بآنچه از ذکر آن اعراض نموده ام
برای اینکه فتنه در قوم حاصل نشود ۶ یسوع در جواب فرمود که واجب است که احترام نکنی قوم را و نه
جهان را تماما و نه پاکان را تماما و نه فرشتگان را تماما هرگاه خدای متعال را بغضب بیاورند ۷
پس تمام جهان هلاک بشوند به که خدای آفریدگار خود را بغضب بیاوری ۸ و او را رعایت ننمائی
در گناه ۹ زیرا که گناه هلاک میکند و حفظ نمیکند ۱۰ اما خدای متعال پس قادر است بر آفریدن جهانها
بشماره ریگ دریا بلکه بیشتر در چشم زدن -

(فصل صد و نود و یکم)

آنوقت آن کاتب نیکوکار گفت عفو بفرمائی ای معلم که همانا خطا کردم ۲ یسوع فرمود خدا ترا بیامرزد
چه گناه نسبت باو کرده ۳ پس آنجا کاتب گفت همانا که کتاب قدیمی دیدم که نوشته شده بود
بدست موسی و یوشع که آفتاب را توقیف کرد چنانچه تو کردی و آن کتاب حقیقی موسی است
۵ پس در آن نوشته شده است که اسمعیل پدر مسیا است و اسحق پدر پیغمبران و آن کتاب اینچنین
میگوید که موسی فرمود ای پروردگار خدای توانای مهربان اسرائیل جلوه کن برای بنده خود
در نور بزرگواری خود ۶ پس از آنجا خدا باو نشان داد رسول خود را بر دو ذراع اسمعیل
و اسمعیل را بر دو ذراع ابراهیم ۸ و اسحق در نزدیکی اسمعیل ایستاده و بر دو ذراع او کودکی بود که به انگشت
خود اشاره میکرد بسوی رسول الله و میگفت این همان است که برای او همه چیز را خدا آفرید

۹ پس از آنجا موسی بخوشحالی فریاد زد ای اسمعیل همانا که در دو ذراع تو همه جهان و بهشت است
۱۰ بیا در من باش خادم خدا تا در نظر خدا نعمتی بیابم به سبب پسر تو که برای او خدای او همه چیزها را ساخته =

## (فصل صد و نود و دوم)

(۱) در آن کتاب یافت نمیشود که خدا گوشت چرندگان یا گوسفند را میخورد ۲ در آن کتاب یافت نمیشود که خدا رحمت خود را فقط در اسرائیل حصر فرموده ۳ بلکه بیشتر اینکه خدا رحم میفرماید هر انسانی را که خدای آفریدگار خود را براستی طلب نماید ۴ از خواندن همه این کتاب متمکن نشدم زیرا که رئیس کاهنان که من در کتابخانه او بودم مرا نهی کرد و گفت که یکنفر اسمعیلی آن کتاب را نوشته است ۵ پس آنوقت یسوع فرمود که ببین دیگر هرگز این کار نکنی که حق را بپوشانی ۶ زیرا که با ایمان آوردن به مسیا خدا نجات خواهد داد نوع بشر را و هیچکس بدون ایمان باو نجات نخواهد یافت و در اینجا پس یسوع سخن خود را تمام نمود =

پس ظاهر شد که در اصل کتاب موسی ذکر بهشت اخروی بوده اما کهنه و فقها او را محو نموده اند و این توراة موجوده کتاب اصلی و حقیقی موسی نیست = این کتاب از اول تا آخر ساخته و پرداخته احبار و کهنه و فقهاء لف نی است =

پس در هر زمان که کتاب پیغمبران در دست مردمان لف نی افتاده است او را موافق مصالح خود ردوبدل و افراط و تفریط و منسوخ و ممسوخ نموده اند حتی که قرآن مجید فرقان حمید را هم از این افراط و تفریط مبرا و منزه نگذاشتند چنانچه در سوره توبه خیلی از اسمای منافقین بودند و همین طور در سورتهای دیگر حتی که ۲۵۰ اسم در جمیع قرآن از منافقین مسطور بودند اما چون حضرت امیرالمؤمنین وصی رسول رب العالمین آن قرآن اصلی را که در ظرف شش ماه در خانه نشسته جمع فرموده بودند در محضر خلفاء آوردند که بر آن عمل کنند اول بدست عمر خطاب دادند زیرا که سرحلقه همه آنوقت حضرت عمر بود و چون باز کرد ناگهان اسم خود و صاحب خود را ملاحظه نمودند پس بغضب آمده گفت یا ابا الحسن

ما را بقرآن تو حاجتی نیست ما خود مرتب وجمع میکنیم حضرت امیرالمؤمنین فرمود که من
نیاوردم این قرآن خدا را در محضر شما مگر برای اتمام حجت که در روز بازپرس نگوئید
که ما آن قرآن را ندیده بودیم اگر میدیدیم عمل میکردیم و بعد فرمود که بعد از این نخواهید
دید این قرآن را مگر بدست مهدی آخر الزمان علیه الصلوة والسلام پس از دست ایشان
گرفت و بخانه مراجعت فرمود = و بعد از آن بحکم خلفاء قرآن مرتب شد و چون
حضرت عمر اسم خود و رفقای خود را در آن مشاهده نموده بود امر نمود که برای ابطال
نبوت محمد بازیه واززارا و باید صرف اسم ابولهب عموی او را نگاه بدارند
و باقی همه را خارج نمایند چنانچه صرف اسم ابولهب عموی رسول باقی مانده است

بهرحال کتابهای عقائد مذهبی بدست ما ها از همین سلسله رسیده اند
لذا اختلاف کلی در مقام عقاید پیدا شده اند که بعضی کلیه از عالم آخرت منکر و بعضی
منکر دلبه نشر و حشر و بعضی قائل به نشر روحانی و بعضی به نشر و حشر جسمانی
قائل گردیده اند غرضکه هر ملت در مقام بعث بعد از موت یک خاص عقیده دارند =

چنانچه سید امیر علی قاضی شهر لندن در کتاب

{Spirit of Islam
روح اسلام}

موافق تحقیقات و عقیده خودشان چنین نوشته اند =

Chapter III The idea of future in Islam

(ترجمه) یعنی عقیده زندگانی آینده بعد از موت تقریبًا در این زمان در جمیع ملل وجود دارد
اما از مطالعه خیالات ملل این نتیجه پیدا می شود که این عقیده نیست مگر از ترقی تمدن
زیرا که وحشیهای غارنشین بمشکل بلکه کلیه این عقیده نداشتند ایشان محض همین

زندگانی را زندگانی میدانستند و بس چنانکه فرقهٔ طبیعی و دهری در این زمان محض
از پیدران وحشی خود تقلید میکنند که ایشان هم همین زندگانی را زندگانی میدانند
و بعد از آن چون وحشیها ترقی نموده متمدن شدند آنوقت در عقیده هم ترقی نمودند که
قائل شدند به یک زندگانی دیگر بعد از مرگ اما آن زندگانی هم صرف مسطوره و نمونه همین
زندگانی دنیاوی تصور نمودند که آن هم از حوادثات روزانه خالی نیست صرف
فائده آن زندگانی همین خواهد بود که جمیع دوستان و رفیقان و اهل خانواده آن دوباره
باهم ملاقات خواهند نمود و بس

و بعد از آن ترقی نموده باین عقیده میرسند که در آن زندگانی ثواب و عذاب خواهد بود اما
باندازه اعمال خوب و بد در این زندگانی نه زیاد نه کم

و چون در این درجه و مقام رسیده ند پس آنوقت این عقیده گویا یکی از
اصول مذهب مسلم شد اما نه در هر ملت بلکه در هر فرد ملت باندازه تکمیل و ترقی انفرادی

پس اولین ملتی که این عقیده را اصول مذهب قرار دادند اهل مصر بودند

پس این عقیده در کتابهای شان نوشتند که چون انسان می میرد در قبر داخل میشود و پس
در آنجا برای او نشر و حشر میشود باین طور که خدای ایشان که مسمی بأسیرس است
و چهل نفر همراه خود معاون و خدمتگار دارد پیش روی ایشان از روح مرده سوال
و جواب میشود و پس موافق اعمال خوب و بد برای او قضاوت میکنند و نیک عمل را
اسیرس در همسایگی خود نگاه میدارد و مانند خودش از طعامهای لذیذ و خوب
او را غذا میدهد و بد اعمال را در گودال آتش میاندازد = و زندگانی انسان
یعنی روح انسانی از خورشید است همانطور که خورشید همیشه زنده هست روح انسانی هم همیشه
زنده هست =

واین امر عادتاً این خیال را می پروراند که یک توقف طولانی بنی اسرائیل درمیان اهل مصر ضرورةً باعث شده باشد که ایشان هم مانند اهل مصر قائل شده باشند به عقیدهٔ لبعث بعد الموت و لبعد جزا وسزای اخروی را = اما برعکس این آن تعلیم موسٰی که تورات است (یا منسوب به تعلیم موسی) کلیه از این عقیدهٔ خالی و مبرا است وآن قطب حی که تعلیم موسوی بر آن مبحر خد صرف کلیتاً مشتمل است برجزا وسزای دنیوی جسمانی نه روحانی = وآن بیانات که درصحائف دانیال وحزقیل یافت میشوند درموضوع جزا وسزای اخروی آنها لظاهر میوه ترقیات تمدنی خارجه میباشند که از زردشتیها ماخوذ اند وبیان مقام شیول که درآن مقام یک مجهول زندگانی خواهند بود بعد ازمرگ که هردو نیک وبد یکسان آنجا درحال خویش غافل خواهند بود آن بیان اصلاً عبری نیست بلکه از ملل دیگر است !

اما آخرین کتابهای بنی اسرائیل که پرشده اند از بیانات بهشت ودوزخ پس همه آنها از تسلط عقائد مذهبی زردشتی داخل شده اند که عقائد مذهبی زردشتی بر بنی اسرائیل از دوراه مسلط شده اند اول درمصر و بعد ازآن در بابل =

ودرملت آریای شرقی عقیدهٔ زندگانی دیگر بعد ازمرگ بانهایت رسوخ وجود یافته است که ایشان دراین عقیده دو فرقه شده اند اول قائل به تناسخ غیرمتناهی اند ودوم قائل اند که نه باندازهٔ مدت اعمال دنیاوی درحالت تناسخ میباشند و بعد که آن مدت تمام شد باز برمیگردند بصورت انسانی = مانند عقیده بعضی از اهل اسلام واهل نصرانیت =

حالا مانده مذهب زردشتی که آیا ایشان از ابتدای مذهبشان قائل باین عقیدهٔ بودند که بعد ازمرگ انسان درجنت یا دردوزخ داخل میشود یا خیر پس درانجا مورخین اختلاف نموده اند چنانچه مورخین محققین که مستر ڈولنگر با مستر برنوف

با دیگران متفق اند براینکه این عقیده دوزخ و بهشت مال زردشت ابداً نیست این عقیده را ایشان بعداز زمانه زیادی از دیگران اخذ نموده اند

بهرحال درزمان پیغمبر عرب اهل ایران یک عقیده محکم وراسخ درموضوع دوزخ وبهشت داشتند زیراکه آن زیند اوستا که بما رسیده است علی الاعلان اقرار دارد در بابت جزا وسزا دربهشت ودر دوزخ بعداز مردن =

ومذهب زردشتی وَنِیدِیدادْ و بُنْدِهِشْ اضافه میکند درعقیده اوستا یعنی تفسیر میکند که بعداز مردن بر میت انسان شیطان قبضه میکند اما باوجود این درروز سوم بدن میت بهوش برمیگردد پس آن روحیکه درزندگانی دنیا مطیع اوامر شیطان بوده است آن از پل صراط در دوزخ می افتد که ایشان آن پل را چِنْوَادْ میگویند ونیز انسان لازم است که بعداز روز سوم از مردن از آن پل بسمت بهشت برود پس نیاکان بدون زحمت از آن میگذرند و به جنت یعنی بهشت داخل میشوند زیراکه ایشان را فرشته یازاتس یعنی ایزاد رهنمائی میکند وداخل میشوند درسلطنت جاویدانی پراز نعمات گوناگون غیرفانی = وشریک می شوند درمصاحبت وجوار اُورْمُزْدْ و اَمْشَاسْپَنْدْ جائیکه ایشان برتخت زرین جواهرنگار جلوه افروزاند پس ایشان بهره می برند از مصاحبت خوشگل حوران بهشتی و از تمامی نعمات بهشت

و بدکاران می افتند از آن پل در درکات دوزخ یا ایشان را میکشند به بسمت دوزخ وی اندازند درآن وآنجا ایشان عذاب کرده میشوند با دَیْوَاسْ که فرشتگان عذاب اند ومدت این عذاب از جانب اُورْمُزْدْ معین ومقرر میشود وبعضی از دعا وشفاعت رفقای خود نجات می یابند

ونزدیک بخاتمه عمردنیا یک پیغمبر مبعوث خواهد شد که آن زمین ظلم وجور وناانصافی را خاتمه خواهد داد ویک سلطنت عدل وداد ونعمت وراحت اقامه خواهد نمود

چنانکه عقیده زردشتیان است که میگویند سلطنت ملکوتی اورمزد خواهد آمد —
و بعد از آن یک نشر و حشر عمومی واقع خواهد شد و متعلقین و رفقا و همه دوباره
باهم ملاقات خواهند نمود و بعد از خوشحالی ملاقات باهمی در میان نیک و بد افتراق
داده خواهد شد پس عذاب بدکاران بسیار شدید خواهد شد واهرمن از پریشانی بالا
و پائین چینواد یعنی پلصراط خواهد دوید — و یک شعله و ستاره بر روی زمین
خواهد افتاد و تمامی جهان را آتش خواهد زد پس کوهها آبشده جاری خواهند شد
و تمامی انسان عبور خواهند کرد از میان آن طوفان شعله ور و مطهر شده بیرون خواهند آمد
و از آن روز بدی کلیة نابود خواهد شد و همگی بنی نوع انسان زندگانی خواهند نمود در خوشحالی
دائمی — این است اختصار عقیدهٔ زردشتیان که در مذهب فرزندان سام موثر شده است
و بالخصوص اثر نموده است آن منتخب مذهب محمد صلعم را که اسلام میباشد !!!

در زمان ظهور پیغمبر نصاری ملل فونیشیان و اسیریین کلیة گذشته بودند
و مذهب رومیهای یونانی مذهب بواسطهٔ مذهب میگو زردشتیان که ترمیم شده بود نتوانست در مشرق
رواج یابد و یهود برای همیشگی آزادی خود را از دست داده بودند و یک عفریب تند خو
بر تخت داود تسلط داشت و دولت پر قوت سرکشی یهود را نگاه داشته بود

پس موافق عادت ملل مغلوبه برای محبت مملکت خود و مذهب خود و آزادی انفرادی خود یک موهوم
امید آزادی برای آتیه خود پیدا و اختراع میکنند لذا بهر اندازه ملت یهود زمانه و روزگار خود را
تیره تار میدیدند بهمان اندازه ملهم میشدند که در آتیه کسی از مامورین سلطنت آسمانی
خواهد آمد مانند گیڈیَن یا مَیکَبِیس و عظمت و سلطنت رفته شده مارا دوباره
بحالت اولی عود خواهد داد

و ظهور مسیا در تمامی مواعظ پیشوایان و خیراندیشان ملت با بیان نهایت رنگین
بشارت داده می شد

و در تحت اثرات میگو زردشتیان و اهل بابل در شرق و در مدارس حکما یونان در مغرب
و در عوام ملل در آن زمان عقیدۀ ظهور مسیا یا ضعیف شده بود یا نابود اما در میان
یهود فلسطین این عقیده را با نهایت گمان و خیال قوی با نهایت عظمت و شوکت
در خواب میدیدند که بهمین زودی مسیا ظاهر خواهد شد پس همه سلطنت و عظمت
بنی اسرائیل را خواهد برگردانید و در زمان مسیا تمامی مردگان زنده خواهند شد و بود
و در سلطنت زمینی مسیا با نهایت خوشحالی زندگانی خواهند کرد و مسیا از نسل داؤد خواهد
و در میان این پر جوش خیالات خام یک امیدواری زندگانی دوامی لبعد از مرگ و خوشحالی
ابدی با نهایت رسوخ مخلوط شده بود چنانچه که در زیر بار سنگین یک ملت ضعیف خوابهای
خوشحالی آتیه خود می بیند =

و آن روایات که مشتمل اند بر فرمائشات حضرت مسیح ابن مریم چون در همچنین خیالات و توهمات پر جوش
عبور نموده اند لذا حالا برای ما سخت مشکل شده است که آنها را از اصلی و نقلی جدا نمائیم
پس ما هم مانند یک مومن خوش عقیده همه را اصلی فرض میکنیم آنوقت بحیثیت مجموعی
می بینیم که حضرت مسیح خودش چه عقیده داشت پس ما می بینیم که در میان تمامی احادیث و روایات
مسیحی این خیال و تصور از تمامی دیگر بالاتر است = یعنی خیلی زود یک حکم آسمانی برای
مرتب نمودن نظام عالم خواهد آمد = پس آنوقت بروی زمین سلطنت آسمانی دائر
خواهد شد چنانکه گفته "و از پسر انسان ظاهر شده و سلطنت خدائی نزدیک است"
پس آن سلطنت آسمانی درست و مرتب خواهد نمود آن سلطنت و نظام را که پیغمبر نصاری او را
چنین ناقص و بد بنا گذاشته است ! چنانچه الفاظ مسیحی جمیعاً محمول اند با همچنین معانی
و مفاهیم = لذا شاگردان بعضی اوقات خیال میکردند که مقصود از این سلطنت آسمانی
سلطنت و ملک جسمانی و دنیاوی است که غربا مومنین را صاحب سلطنت و حکومت خواهد ساخت
و گاهی سلطنت و حکومت روحانی خیال میکردند یعنی روحانی آزادی خواهد آمد

تمامی و همگی این خیالات و تصورات ظاهر میشوند که در یک زمان در قلب حضرت مسیح جمع شده بودند اما تعصب و عداوت و جماعت پرقوت یهود و قوت شدید عقاب رومی ناممکن ساخته بودند که مسیح در آنوقت یک تمدنی و اخلاقی تغییر و تبدیل را اعلان میکرد لذا هر امیدی که در موضوع تجدید سلطنت و روحانیت داشته همه از خوف و ترس یهود و رومیها در زندگانی خود مرده دید و بجای خیال سلطنت زمانه موجوده خود خیال سلطنت زمانه آتیه در قلب مسیح پیدا شد و چون دیده که این حالت موجوده قوم تا دیر نخواهد ماند پس اعلان نمود که زمانه تجدید دوباره سلطنت و مذهب بسیار نزدیک رسیده است و در آن زمان خود حضرتش در شان جبروتی و ملبس بلباس کبریائی جلوه افروز خواهد شد بر تخت سلطنت ملکوتی که بدورش فرشتگان و شاگردان منتخب خودش خواهند بود

و مردگان از قبرها برمیخیزند و حضرت مسیا بر مسند قضاوت ایشان خواهد نشست و ملائکه مامورین او خواهند بود و پس او یعنی مسیا خواهد فرستاد نیاکان را در مقام خوشحالی که تیار کرده شده است از ابتدای عالم و بدکاران را در آتش خلود خواهد فرستاد که آماده کرده شده است برای شیطان و رفقای او جائیکه ایشان سخت گریه خواهند کرد و دندان خود را خواهند سائید از رنج و غم شدید = و پسندیدگان در شماره زیاد نخواهند شد اما ایشان را در قصور و غرفات درخشنده خواهند برد جائیکه ایشان شریک خواهند شد در مهمانی بزرگ که میزبان آن پدر ملت بنی اسرائیل و پیغمبر و بزرگ مذهب یعنی حضرت ابراهیم خواهد بود و در آن دعوت خود حضرت مسیح هم شرکت خواهد کرد !!!

چون ملت نصاری در این زمان بر مذهب اسلام ایراد میگیرد که در مذهب اسلام روحانیت نیست همه لذائذ جسمانی و شهوانی مذکور است - لذا سید امیر علی مصنف این کتاب یعنی سپرٹ آف اسلام = یعنی روح اسلام = در این کتاب بالتفصیل مینویسد

که این ایراد ملت نصاری بر اسلام یک بهتان است که عدم ادراک حقیقت عقائد مذهب اسلام
ناشی شده است یا از محض تعصب مذهبی زیرا که آن عقائد روحانی که در مذهب نصاری
یافت میشود آنها اصل عقیده حضرت مسیح نیست زیرا که حضرت مسیح هرگز جزا و سزای
روحانی تعلیم نداده است جمیع تعلیمات مسیح آشکارا برای جزاء و سزاء جسمانی و دنیاوی
میباشند چنانچه که جمیع تعلیمات حضرت موسی جسمانی و دنیاوی بودند و هرچه که
احبار و فریسیان در تفاسیر خود ذکر جنت و جهنم نوشته اند همه از ملل دیگر اخذ
نموده اند مثلاً از اهل مصر و اهل بابل و از زردشتیان اخذ نموده اند پس همینطور
اهل ملت نصاری هم هرچه از قسم روحانی دارند همه از دیگران اخذ نموده اند

و اینکه در اسلام همگی جزا و سزا جسمانی و شهوانی مثل بهشت
و حوران بهشت مذکور اند پس اینها را پیغمبر اسلام هم برای تسهیل کار تبلیغ خود
از مذهب زردشتیان اخذ نموده و سختی عذاب جهنم را از تفاسیر یهود اخذ
نموده = و باوجود این بر پیغمبر اسلام ایراد نباید کرد زیرا که اینها همه برای اقامه
توحید و عبادت خلوص پروردگار مقدمه بوده اند = ورنه در حقیقت تعلیم اسلامی
همه روحانی است و همه جزا و سزا هم روحانی است نه جسمانی و شهوانی = !!!

و برای اثبات این مطلب میگوید که چون پیغمبر عرب خواسته بود که جمیع ملل عالم
را تعلیم توحید و عبادت خدا بدهد لذا برای تشویق و ترهیب ملت عرب بهتر از بهشت سرسبز
و نهرهای آب خالص و شیر و عسل و شراب و حوران خوش جمال و قصور و غرفات درخشنده...... و دوزخ شعله ور =
چیزی دیگر نبود لذا برای ترضیه ایشان اینها را مذکور ساخت

اما در حقیقت اینها مقصود نیستند. چنانکه امام غزالی و سنائی میگویند که در تحت
این الفاظ ظاهری معانی دیگر باطنی مقصود اند یعنی رویت جمال بیمثال پروردگار

که در بهشت انسان پروردگار خود را بی حجاب مشاهده خواهد فرمود و در مصاحبت او زندگانی خواهد کرد و این لذت اصلی بهشت است و از جمیع لذائذ جسمانی و شهوانی بالاتر است!!!

بر صاحبان عقل و هوش و مطالعه کنندگان مذاهب پوشیده نیست که این ایرادات و توضیحات بر مذهب نصاری و یهود مبنی اند بر صرف مطالعه تورات و اناجیل مروجه و گرنه در انجیل برنابا معلوم و آشکار است که عقیده حضرت مسیح ابن مریم علیه السلام در خصوص نشر و حشر چه چیز است چنانچه مذکور و مسطور نموده ایم

لَاحَوْلَ وَلَاقُوَّةَ اِلَّابِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ وَاللّٰهُ یَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ط

(تنبیه قصهٔ دوباره آمدن حضرت مسیح و آوردن احکام تازه و تبدیل نظام سلطنت و شریعت و اقامهٔ سلطنت آسمانی ملکوتی با یک زندگانی تازه و جدید ابدی = پس این قصه در اصل و حقیقت بشارت دادن حضرت مسیح بود برای پیغمبری که بعد از آن حضرت مبعوث خواهد شد یعنی برای رسول الله حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و سلم و مراد از احکام جدید شریعت اسلامی بوده = چنانکه در رسوم پیغمبران بوده که برای پیغمبری که بعد می آید به ملت خود بشارت میداده اند که مردم بدون زحمت و حجت او را قبول بنمایند = پس ملت مسیحی نخواستند که آن سلطنت آسمانی و ملکوتی بکسی دیگری داده شود پس برای خود حضرت مسیح قائل شدند و اصل کلام و الفاظ آن بشارت را نسخ و مسخ کرده اثبات نمودند که مقصود از آن سلطنت آسمانی ملکوتی ابدی خود سلطنت مسیح است و تمامی اناجیل را بی ربط و مهمل ساختند و گردانیدند چنانکه ملت یهود نه پسندید که آن وعدهٔ برکت دادن خدا برای ملل عالم بوسیله و طفیل اولاد حضرت ابراهیم که در غیر خانواده بنی اسرائیل باشد پس بجای حضرت اسمعیل برای حضرت اسحق قائل شدند و قصه های اصلی تورات را بی ربط و مهمل ساختند = فقط و نه دانستند که اینها امتحان خدائی است که از بندگان خود میگیرد که اعلی را بر اعطا ادنی دستور میدهد

# فصل در حقائق و بواطن وجود انسانی

قال سیدنا و مولانا الحضرة امیر المومنین امام مبین مظهر قدرة رب العلمین علیه الصلوة والسلام مَنْ عَرَفَ نَفْسَهٗ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهٗ ط

هر که حقائق و بواطن وجود خود را شناخت البته آن شخص خدای پروردگار خود را هم خواهد شناخت = لذا لازم شد که یک تحقیق کلی در این موضوع نموده بشود تا که حق از باطل شناخته آید که شیطان لعین دشمن ایمان و دین بتوسط و کلاء خود بنحوه حق را پوشانیده و باطل را رواج داده است که فحول علماء از شناختن حق کور شده باطل را حق دانسته از دائره حقیقی اسلام و ایمان خارج شده ادعای نبوت و امامت نموده بندگان خدا را گمراه نموده اند و می نمایند و خواهند نمود تا وقتیکه بدرستی حق را نمی شناسند

(وبالله التوفیق)

پس فرقه حکماء و صوفیه که سر حلقه ایشان امام غزالی است در کتاب کیمیای سعادت خودش که در حقیقت کیمیای شقاوت است چنانکه بعد از تحقیق این بیان واضح و آشکار خواهد شد = در فصل اول میگوید سوم اگر خواهی که خود را بشناسی بدانکه ترا که آفریده اند از دو ۲ چیز آفریده اند = یکی این کالبد ظاهر است که آنرا تن گویند و آنرا بچشم ظاهر توان دید = و یکی معنی باطن که آنرا نفس (روح و جان) گویند و آنرا به بصیرت باطن توان شناخت و بچشم ظاهر نتوان دید و حقیقت تو آن معنی باطن است و هرچه جز از آنست همه تبع و لشکر و خدمتگاروی اند - اما آنرا ما دل نام خواهیم نهاد و چون حدیث دل کنیم بدانکه حقیقت آدمی

از آن مقصود ماهیت که گاه آنرا روح گویند و گاه نفس
و بدین دل نه آن گوشت پاره میخواهیم که در سینه نهاده است از جانب چپ که آنرا قدری نباشد و آن ستوران و مرده را نیز باشد و آنرا بچشم ظاهر بتوان دید و هرچه آنرا بچشم ظاهر بتوان دید از این عالم باشد که آنرا عالم شهادت گویند = و حقیقت دل از این عالم نیست او بدین عالم غریب آمده است و بره گذر آمده است و آن گوشت پارهٔ ظاهر مرکب و آلت وی است و همه اعضای تن لشکر وی اند و پادشاه جمله تن وی است = و معرفت خدای تعالی و مشاهدهٔ جمال حضرت وی صفت وی است و تکلیف بر وی است و خطاب با وی و ثواب و عقاب او راست و سعادت و شقاوت اصلی وی راست و تن اندرین همه تبع وی است و معرفت حقیقت وی و معرفت صفات وی کلید معرفت خدای تعالی است =

فصل = بدانکه آدمی را با هر یکی از این لشکر که در درون وی است علاقتی است و او را از هر یکی صفتی و خلقی پدید آید بعضی از آن اخلاق بد باشد که او را هلاک کند و بعضی نیکو باشد که او را بسعادت ابد رساند و جمله آن اخلاق اگرچه بسیار است از چهار جنس اند = اخلاق بهائم و اخلاق سباع و اخلاق شیاطین و اخلاق ملائکه = چه به سبب آنکه در وی شهوت و آز نهاده اند کار بهایم کند = و به سبب آنکه در وی خشم نهاده اند کار سگ و شیر و گرگ کند و به سبب آنکه در وی مکر و حیله و تلبیس و تخلیط و فتنه انگیختن میان خلق نهاده اند کار دیوان کند و به سبب آنکه در وی عقل نهاده اند کار فرشتگان کند

---

و به حقیقت گوئی که در پوست آدمی چهار چیز است سگی و خوکی و دیوی و فرشتگی که سگ نکوهیده و مذموم نه برای صورت و دست و پای و پوست وی بود بلکه بدان صفتی که در وی است که بدان صفت در مردم افتد = و خوک نه به سبب صورت مذموم است بلکه بسبب معنی شره و آز و حرص بر چیزهای پلید و زشت است و حقیقت روح سگی و خوکی این معنی است = و در آدمی همین است و همچنین حقیقت شیطانی و فرشتگی این معانی است که گفته آمد = و آدمی را فرموده اند که بنور عقل که از آثار انوار فرشتگان است تلبیس و مکر شیطان کشف میکند تا او رسوا شود و هیچ فتنه نتواند انگیخت چنانکه رسول الله صلی الله علیه وسلم

فرمود که هر آدمی را شیطانی است و مرا نیز هست ولیکن خدای تعالی مرا بروی نصرت داد تا مقهور من گشت !!! و بهیچ شر نتواند فرمود = الله اکبر الله اکبر الله اکبر لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ عَلِيٌّ وَلِيُّ اللّٰهِ ط

این است معرفت امام غزالی در مقام معرفت نبوة که در وجود اقدس حضرت خاتم الانبیاء حبیب خدا احمد مجتبی محمد مصطفی نور الانوار و روح الارواح عقل کل سید الانبیاء والرسل صلی الله علیه و آله وسلم صفت شیطانی را قائل شده و اثبات نموده است باین بلیغ کاری که در حالت مقهوریت و مغلوبیت موجود است که نمی تواند مرا به شری وادار کند !!!

و این کلام ابو بکر را حدیث پیغمبر قرار داده است = این است حمایت و حمیت مذهب یعنی چونکه خود پیرو مذهب اهل سنت و جماعت است که او را بهمین جهت لقب و خطاب امام داده اند لذا لازم بود که شان پیشوای خود را نباید از شان پیغمبر کمتر نشان بدهد بلکه بالاتر زیرا که ابو بکر بخیال غزالی همچنین چیزی برای ذات شریف خود اثبات نه نموده است و پیغمبر نموده است لاحول ولاقوة الا بالله العلی العظیم = لقد صدق الله و رسوله الکریم که هرکه بر منهاج علی نیست نور ایمان از او سلب میکنند و در مقام معرفت حقیقی کور مطلق میگردد و کلامش تماماً ایحای شیطان است = ان الشياطين ليوحون الى اوليائهم

پس اصلیت این کلام که غزالی او را کلام پیغمبر گفته است این است که چون حضرت ابو بکر بالای منبر رسول از مردم بیعت گرفت پس چونکه میدانست که (لَقَدْ اِرْتَقٰى مُرْتَقًا صَعْبًا لَيْسَ بِاَهْلٍ لَهٗ) که بر یک مقامی بالا رفته است که ابداً اہلیت او را ندارد و خطا خواهد کرد پس برای استرضای قلوب مردم گفت ایها الناس اِنَّ لِيْ شَيْطَانًا يَعْتَرِيْنِيْ فَاِذَا اَضْلَلْتُ فَاسْتَقِيْمُوْنِيْ بالتحقیق در وجود من شیطانی است که مرا گمراه میکند پس هرگاه دیدید که گمراه شده ام مرحمت فرموده مرا راه راست بنمائید ! مسلم است که اگر عقیده داشته باشد که خلافت الٰہیه از اجماع مردم بوجود می آید زیرا که خلیفه خدا هم مثل یکی از بنی نوع بشر است لازم است که نوع بنی را

از نوع بادی البشر هیچ امتیاز ندید که کارش خراب و مذهبش نابود خواهد شد اگرچه خدای متعال نوع نبی را از نوع بشر امتیاز داده باشد که فرموده انما انا بشر مثلکم یوحی الی بلی من هم مانند شماها بادی البشره هستم ای گروه کفار و مشرکین اما فرق و امتیاز من از نوع شماها بواسطه فصل ممیز وحی آلهی است که مدارش و ملاکش روح قدس نبوتی است نه روح بشری و شما آن روح قدس نبوتی ندارید و من دارم زیرا که اختلاف انواع مخلوقات را خلاق عالم بر روحانیت مقرر و معین فرموده است نه بر ماده و نه بر صورت ظاهری !

پس نسبت این قول غزالی مگر از غایت محبت به مذهب سنی و تصدیق خلافت آلهیه از اجماع است زیرا که اگر ذره از نور ایمان بهره داشت البته می فهمید که قائل شدن بوجود شیطان در وجود اقدس حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم چه خرابیها دارد زیرا که وجود پیغمبر را خلاق عالم مخزن و مظهر صفات خود خلق فرموده است حتی اینکه خود آنحضرت فرموده من رآنی فقد رای الله و انا وجه الله الباقی بعد فناء کل شئ یعنی من مظهر صفات ذات حضرت حق هستم پس هر که مرا دید گویا ذات اقدس آلهیه را مشاهده فرموده = و چون در وجود مظهر خدا اخلاق و قوای شیطانی وجود داشته باشد پس لزوماً بایستی که معاذالله در ذات خود خدا هم !!! راست است که گفته اند حب الشئ یعمی و یصم یعنی محبت فوق العاده بچیزی انسان را کور باطن و کر میگرداند

و چون در مذهب اهل سنت و جماعت این عقیده مسلم است که حضرت آدم و جمیع بنی آدم صرف نوع واحد هستند در میان ایشان از حیث خلقت وجودی هیچ فرق نیست همه یک نوع بشر اند خواه نبی باشد یا وصی نبی یا عوام الناس همه نوع بشر اند و همگی همان یک رقم روح انسانی دارند امتیاز در میان نبی و غیر نبی از حیث تزکیه روح انسانی است چنانچه در این فصل

توضیح میکند

## ( فصل )

گمان مبر که روزن دل بملکوت بی خواب بی مرگ گشاده نگردد که این چنین نیست بلکه اگر در بیداری
کسی خویشتن را ریاضت کند و دل را از دست غضب و شهوت و اخلاق بد و ناشایست این جهان
پاک کند و جائی خالی بنشیند و چشم فراز کند و حواس را معطل بکند و دل را با عالم ملکوت
مناسبت دهد = بدانکه الله الله الله بر دوام همیگوید بدل نه بزبان تا چنان شود که از خویشتن بیکار
واز همه عالم بیخبر گردد واز هیچ چیز خبر ندارد مگر از خدای تعالی چون چنین شود اگرچه بیدار باشد
آن روزن دل گشاده شود و آنچه دیگران در خواب بینند وی در بیداری ببیند وارواح
فرشتگان در صورتهای نیکو اورا پدیدار آید و پیغمبران را دیدن گیرد واز ایشان فائده ها گیرد
ومددها یابد و ملکوت زمین و آسمان بوی نمایند و کسی را که این راه گشاده شود کارهای عظیم بیند
که در وصف نیاید و آنکه رسول الله صلی الله علیه وسلم گفت زویت لی الارض فاریت مشارقها
ومغاربها و آنکه خدا تعالی گفت وکذلک نری ابراهیم ملکوت السموات والارض
همه اندر این حال بوده است = بلکه علوم انبیا همه از این راه بوده است نه از راه حواس و تعلم و بدایت
همه این مجاهدت بوده است چنانکه خدا تعالی گفت واذکر اسم ربک وتبتل الیه تبتیلا یعنی از
همه چیزها پاک گسسته شو و همگی خود بوی ده و به تدبیر دنیا مشغول مگرد که او کار تو خود راست کند!!!
این همه تعلیم ریاضت است و تعلیم مجاهده است تا دل صافی شود از عداوت خلق واز شهوت دنیا واز شغلهٔ
محسوسات = وراه صوفیان این است واین نیز راه نبوت است = اما علم حاصل کردن بطریق
تعلم راه علما است واین نیز بزرگ است لیکن مختصر است باضافت با راه نبوت و با علم انبیاء
واولیاء که بیواسطهٔ تعلیم آدمیان از حضرت عزت بر دلهای ایشان میریزد ودرستی این راه هم
بتجربه معلوم شده است خلق بسیار را و هم برهان عقلی = اگر ترا بذوق این حاصل نشده است و بتعلم
نیز حاصل نشود و به برهان عقلی نیز حاصل نگردد - باری کمتر از آن نبود که بدین ایمان داری و تصدیق کنی
تا از هر سه درجه محروم نباشی و کافر نگردی واین از عجائب عالمهای دل است و بدین شرف دل آدمی معلوم شود

## (فصل)

گمان مبر این شایستگی پیغمبران را مخصوص است که گوهر همه آدمیان در اصل فطرت شایسته این است = چنانکه هیچ آهنی نیست که در اصل فطرت شایسته آن نیست که ازوی آئینه آید که صورت همه عالم را حکایت کند مگر آنکه زنگار در جوهر وی غوص کند و وی را تباه کند = همچنین هر دلی که حرص دنیا و شهوات معاصی بروی غالب شود و دروی متمکن شود و بدرجه رین وطبع رسد این شایستگی دروی باطل شود وکل مولود یولد علی الفطرة فابواه یهودانه وینصرانه و یمجسانه = الخ =

این عقیده امام غزالی مبنی است بر عدم معرفت یک مسئله که در مقام معرفت حقائق واقعیه اشیاء لازم است که هر شخص اول او را بداند والا ابداً عالم حقیقی حقائق موجودات نخواهد شد و آن این است که آیا شَیْئِیَّتُ الأَشْیَاءِ بِالْمَادَّةِ است یا بِالصُّوْرَةِ است یا بِالرُّوحِ است زیرا که در مقام معرفة الاشیا از روی حقیقت سه دسته اند که هر یک دسته علیحده علیحده عقیده دارند

دسته اول میگوید که شیئیت الاشیاء بالمادة است یعنی اختلاف انواع مخلوقات را این دسته بر ماده مبنی ساخته است و سر حلقه این دسته عزازیل ابلیس لعین بوده که چون خلاق عالم از او پرسید که تو چرا آدم خلیفه مرا سجده نکردی در جواب گفت که چون عقلاً این امر قبیح است که نوع اعلی برای نوع ادنی تذلل و انکساری نماید = زیرا که ماده خلقت من از آتش است و ماده خلقت آدم از گل لذا من هرگز او را سجده نخواهم کرد چنانکه خدای منان بما خبر میدهد که شیطان گفت خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِيْنٍ ط

و دسته دوم میگوید که شیئیت الاشیاء بالصورة است یعنی اختلاف انواع موجودات را ایشان از روی صورت شناخته اند و سر حلقه ایشان مشرکین عرب بوده اند

چنانچه اہل انطاکیہ برسولان حضرت عیسی گفتند قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَٰنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ =

ومشرکین مکہ بحضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم گفتند کہ چون شما ہم مثل ما شکل وصورت دارید لذا درمیان ما وشما فرقی وامتیازی نیست کہ ما شما را نبی ورسول قبول بکنیم شما ہم از نوع بشر ہستید پس ادعای پیغمبری شما باطل است

پس خدای خالق الاشیاء بحضرت رسول فرمود کہ بگو بایشان کہ البتہ مشابہت من با شما ہا درصورت ظاہری جسمانی است نہ درصورت روحانی باطنی وچون شیئت الاشیاء بالروح است نہ بالصورۃ لذا من از نوع شما ہا نیستم ونہ شما ہا از نوع من - چنانچہ میفرماید قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ بلی درست میگوئید کہ من بصورت ظاہری مانند ومثل شما یک بشر ہستم اما فصل ممیز درمیان نوع شما ونوع من وحی آلہی است کہ بمن خدای منان وحی میفرماید وشما نہ = زیراکہ مدار وملاک وحی آلہیہ روح القدس نبوتی است نہ صرف روح بشری چنانچہ درموضوع حضرت مسیح میفرماید وایدناہ بروح القدس ودرخصوص خود حضرت خاتم الانبیاء میفرماید وکذلک اوحینا الیک روحا من امرنا ما کنت تدری ما الکتاب ولا الایمان ولکن جعلناہ نوراً نہدی بہ من نشاء من عبادنا وانک لتہدی الی صراط مستقیم

ودستہ سوم قائل اند کہ شیئت الاشیاء بالروح است نہ بالصورۃ ونہ بالمادہ وقائلین این قول انبیاء واوصیاء علیہم الصلوۃ والسلام اند چنانکہ عنقریب واضح خواہد شد انشاء اللہ تعالی

پس بن بیان امام غزالی کہ دراصل فطرت ہمہ آدمیان بریک نوع مخلوق شدہ اند اشتباہ بزرگی است کہ ناشی شدہ است از عدم معرفت خلقت انبیاء علیہم الصلوۃ والسلام زیراکہ درقرآن مجید فرقان حمید

خلاق عالم از دادن روح القدس با ایشان از نوع بشر خلقت علیحده وجدا وممتاز فرموده است فقال عج

الذی احسن کل شیء خلقه وبدأ خلق الانسان من طین ثم جعل نسله من سلالة

من ماء مهین ثم سواه ونفخ فیه من روحه = وجعل لکم السمع والابصار والافئدة

قلیلا ما تشکرون = یعنی خلاق آنست که هر مخلوقی را بهترین صورت خلق فرموده است

وشروع کرد خلقت انسان اولی را از طین بعد از آن خلقت ذریت او را از آب نطفه که

آب مهین است قرار داد پس در وجود انسان اولی از روح مقدس خود نفخ فرمود که مدار

وملاک تحصیل علم او بوده باشد و برای ذریت او مدار وملاک تحصیل علم را سمع وبصر و

قلب قرار داده که بواسطه اینها علم را تحصیل نمایند = در این آیه دو چیز را واضح فر

موده است اول نوع خلقت دوم مدار وملاک علمی یعنی نوع انبیاء از نوع بشر از

دو جهت ممیز وممتاز است یکی از جهت وجودی دوم از جهت تحصیل علمی که وجود انبیاء از طین

و دارای روح القدس است ونوع بشر از آب ناپاک ودارای روح بشری است ومدار علمی انبیاء علیهم السلام

همان روح القدس است ومدار علمی نوع بشر گوش وچشم وقلب است پس سلسله علمی انبیاء

علیهم السلام صعودی است وسلسله علمی نوع بشر نزولی است یعنی منشاء علم انبیاء از همان

روح قدس نبوتی است یعنی روح قدس نبوتی خودش حقیقت علمیه است پس علم از همان

ناشی وبلند وصعود میکند وبعد از آن بر زبان ایشان می آید واز زبان ایشان بر گوش

نوع بشر نزول میکند واز گوش ایشان به قلوب ایشان نزول میکند پس عالم میشوند

اما نوع انبیاء پس از بدو خلقت عالم اند زیرا که روح قدس نبوتی از بدو خلقت با ایشان

داده میشود نه بعد از ریاضت ومجاهده چنانکه امام غزالی فهمیده است یا قیاس کرده است

پس از این آیه کریمه واضح وآشکار است که هر نوع مخلوق را خلاق عالم در حسن تقویم

خلق فرموده است = یعنی برای هر نوع مخلوق یک مرتبه ومقام ومنزل ودرجه کمال معین ومقرر

فرموده است = و بجهت رسیدن بآن درجه کمال در وجود او یک روح استعدادی بدون فعلیت مرحمت نموده است و برای آن روح استعدادی قوی و حواس و آلات و ادوات مناسب حال او عطا کرد که با آن قوی و حواس و آلات بتواند آن نوع مخلوق از سعی و جدیت خود خود را بآن درجه و منزل کمال برساند = !

پس نوع جمادات [1] را یک روح جمادی و نوع نباتات [2] را یک روح نباتی و نوع حیوانات [3] را یک روح حیوانی و نوع بشر [4] را یک روح انسانی مرحمت فرموده است !

و نوع انبیاء ع هم بر دو قسم منقسم اند نوع نبی جزئی [1] و نوع نبی کلی [2] =

پس نبی جزئی نبوتش محدود و محصور است در یک زمان محدود و ملت مخصوص چنانکه حضرت مسیح ع ابن مریم میفرماید یا بنی اسرائیل انی رسول الله الیکم مصدقا لما معکم من التوراة ومبشرا برسول یاتی من بعدی اسمه احمد [ص] !

ای بنی اسرائیل من فرستاده شده ام صرف برای اصلاح شما ها نه برای جمیع ملل عالم و برای فقط یک زمان محدود که منتهی خواهد شد الی بعثت نبی بعد از من که اسم مبارک آن احمد ص است

و نبی کلی پس نبوتش غیر محدود و غیر محصور است از زمان و غیر مخصوص است به یک ملت بلکه وسیع و پهن و حاوی است از ازل الی ابد و برای جمیع انواع مخلوقات حاوی و وسیع است

و این نوع نبوت کلیه منحصر است صرف بفرد واحد که وجود اقدس حضرت محبوب رب العلمین و خاتم الانبیاء والمرسلین احمد مجتبی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم باشد

چنانکه خدای مهربان باخبر میدهد تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا

یعنی مقدس است ذات واجب الوجود که نازل فرموده است کتاب تفریقی جمیع فرق عوالم را بر عبد و بنده خود تا که بواسطه آن فرقان (که روح مقدس حضرتش باشد) بتواند که جمیع فرق عوالم امکانیه مخلوقات را نذیر

بواسطهٔ آن فرقان انذار وابشار الفرماید = هر صاحب عقل سلیم وفطرت مستقیم میداند که برای نذارت وبشارت جمیع فرق مخلوقات عوالم امکانیه پنج چیز برای وجود مقدس منذر ومبشر لازم است اول تقدم بر جمیع فرق موجودات عوالم امکانیه دوم علم جمیع افراد انواع مخلوقات سوم اعطاء ما یحتاج حیوٰة مخلوقات چهارم حکم وتسلط بر جمیع ایشان =

زیرا که اگر علم مجاری اصلاح وترقی وتربیت ایشان را نداشته باشد نمی نداند که از چه چیز ایشانرا بترساند و برای چه چیز بشارت بدهد - ونیز اگر علم محل ومقام ایشان را نداشته باشد نمی تواند با ایشان برای انذار برسد

همین طور اگر تقدم وجودی بر وجود ایشان نداشته باشد پس آن افراد مخلوقات که قبل از وجود منذر بوده اند از دائره انذار منذر بیرون ومحروم خواهند ماند

همین طور اگر ما یحتاج تعیش ایشان با ایشان مرحمت نفرماید پس در تحت سختی نذارت منذر هلاک خواهند شد مثل آنکه یک اسپی کسی برای تربیت واصلاح به بندد واورا از علف وجو محروم بدارد آن بیچاره در تحت تربیت واصلاح مربی هلاک خواهد شد !

وهمین طور اگر بر ایشان تسلط وحکم نداشته باشد البته از منذر فرار میکنند تا که در فشار نذارت منذر نیفتند = لذا از روی حقیقت نبی کلی آن وجود مقدس است که قبل از جمیع مخلوقات وجود داشت وعالم علوم تربیت وترقی جمیع موجودات است

ومعطی ما یحتاج جمیع موجودات است از جانب پروردگار ایشان = که جمیع فرق ملائکه را ملکوت میدهد وشمس وقمر وستاره گان را نور وضیا میدهد و بنی آدم را عقل وهوش ودین ایمان میدهد وغیره

وحکم وتسلط او بر جمیع موجودات است هر کرا بخواهد فوری هلاک وفنا بنماید چنانکه خدای متعال خبر میدهد

ءَاَمِنتُم مَّن فِي السَّمَآءِ اَن يُّرسِلَ عَلَيكُم حَاصِبًا فَستَعلَمُونَ كَيفَ نَذِيرِ
ای بندگان من آیا شما کلیة فراموش نموده اید که نذیر شما که در آسمانها و زمینها حکم و فرمان او جاری و ساری است اینکه بر شماها از آسمان سنگ به باراند و کلیة ریشه شما را از روی زمین نیست و نابود بسازد آنوقت شماها خواهید فهمید که چطور نذیر است صلی الله علیه و آله وسلم =

پس نذیر و بشیر کلی یعنی نبی کلی
آن وجود مقدس است که مرجع و مآب جمیع موجودات علوی و سفلی است =

پس منتهای درجه کمال جمادات این است که از سعی و جدیت خود خود را ترقی داده به نوع فوقانی خود که نباتات اند خود را برسانند ونتهای درجه کمال جمادات این است که از سعی و جدیت خود خود را ترقی داده به نوع فوقانی خود که حیوان است برسانند ونتهای درجه کمال حیوانات این است که خود را ترقی داده به نوع فوقانی خود که انسان است برسانند !
ونتهای درجه کمال انسان این است که از سعی و جدیت خود خود را ترقی داده قابل مصاحبت نوع فوقانی خود که نوع نبی است بسازد تا که در ساحت قدس ایشان خود را برساند و در زمره ایشان داخل بشود
ونتهای درجه کمال نوع نبی جزئی این است که از سعی و جدیت خود خود را ترقی داده قابل بسازد که بساحت قدس نبی کلی برساند و در زمره مقدس او داخل بشود =
ونتهای ترقی درجه کمال نبی کلی این است که از سعی و جدیت خود خود را ترقی داده قابل بسازد که بساحت قدس حضرت واجب الوجود رب العلمین برساند و در حریم کبریائی او داخل بشود چنانچه حضرت خاتم الانبیا از فرط سعی و جدیت نمود که از ساحت مقدس حضرت واجب الوجود فرمان صادر شد عسی ان یبعثك ربك مقاما محمودا یعنی بسرا سعی و جدیت تو که حالا

قابل و مستحق گردیده که در حریم کبریائی و حمد ما داخل نشوی که همان طور من قابل حمد هستم ترا هم در میدان محشر قابل حمد مخلوقات گردانیدم که شفاعت جمیع گناهگاران را بتو دادم و چون در آن جمیع امم صالحه خود را همراه خود نزد نوی آورند و تو همگی ایشانرا در جوار قدس من که جنات الخلود باشد همراه خود میبری پس همه ایشان ترا حمد خواهند گفت پس این است مقام محمود حضرت خاتم الانبیاء بنی که اوصیای آنحضرت که ایشان هم بجهت وصایت آنحضرت در مقام محمود شریک هستند لاحول ولاقوة الا بالله العلی العظیم و الله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم و صلی الله علی محمد و اله الطاهرین

۱۲

و هرگاه امام غزالی ولایت حضرت امیرالمؤمنین امام مبین مظهر قدرت رب العلمین وصی رسول رب العلمین را در مقام ارواح باختیار و اراده خود قبول نکرد در همانمقام در زمرهٔ اصحاب شمال داخل شده = و چون دوباره در مقام اجسام دنیا = که از رحمت رحیمهٔ خود خدای منان و مهربان برای اصحاب شمال در اینجا یک موقع دیگر برای قبولیت ولایت آنحضرت فراهم آورد است باراده و اختیار خود امام غزالی قبول نکرد پس خدای قهار بر او غضب نموده از جوار رحمت خود اخراج کرد چنانچه میفرماید ان هذه (ولایت امیرالمؤمنین) تذکرة فمن شاء اتخذ الی ربه سبیلا = وما تشاؤن الا ان یشاء الله ان الله کان علیما حکیما یدخل من یشاء فی رحمته (ولایت امیرالمؤمنین) والظالمین اعد لهم عذابا الیما = یعنی ولایت ولی ما یک تذکره است برای دخول جنت در جوار رحمت ما پس ما هر شخص را در مقام دنیا اجازه داده ایم که او به میل و اختیار خود او را قبول کند که آن وسیله است برای رسیدن به پروردگار خود ( ..... )

ای اوصیای رسول اولیای من شماها البته از خواهش خود کاری نمیکنید مگر آنچه را که من میخواهم
پس بدانید که من هرگز کسی را جبراً وقهراً در ولایت شما داخل نخواهم کرد هرکه بخواهد
از میل وخواهش واراده خود او را قبول کند آنوقت من او را در جوار رحمت وساحت قدس خود
داخل خواهم فرمود = وهرکه بمیل وخواهش خود در این مقام دنیا او را قبول نکرد
البته من او را از جوار رحمت وقدس خود بیرون خواهم کرد وبرای همچنین ظالمین
نفس خود من در آخرت عذاب الیم وشدید مهیا و آماده نموده ام =

وچون عزازیل او را از دائره رحمت خدا بیرون وخارج دید بزودی در زمره ست
خود داخل نمود امام وپیشوای وکلای خود قرارداده و دید که قوت بیانیه غزالی خیلی عالی
این بیانات را در مقام معرفت وجود انسانی القاء ووحی نمود که باب نبوت را بواسطه
قوت بیانیه او بر جمیع بندگان خدا باز نماید و بندگان خدا را در مقام شرک فی النبوة
مبتلا کرده یک خلق کثیر را همراه خود بجهنم ببرد زیرا که شرک گناهی است که او را خدای غفور الرحیم
نموده است که هرگز هرگز نخواهد آمرزید !

پس این است اصل وحقیقت کتاب کیمیای سعادت امام غزالی که در حقیقت یک راه ضلالت و
شقاوت ابدی است وحال آنکه او را کیمیای سعادت نام گذاشته است موافق قول مشهور
(برعکس نهند نام زنگی کافور) وهمین بیان کتاب کیمیای سعادت امام غزالی است که اهل التصوف
وپیروان مذهب سنت وجماعت او را کیمیای سعادت دانسته موافق فرمائشات امام غزالی مجاهد
وریاضت بر خود گوارا کرده زحمتهای شدید میکشند ویکی پیران پیر میشود ودیگری نبی زمان
میگردد = پس تا وقتیکه وجود این کتاب درجهان موجود است همین طور مردم گمراه خواهند شد
وادعای پیری ونبوت خواهند کرد ودر شرک فی النبوة مبتلا شده همراه ابلیس در جهنم خواهند رفت
ودر عذاب ابدی الهی گرفتار خواهند شد و ذمه وار ومسئول عنه امام غزالی خواهد شد

و چون بنده این مطلب را فهمیدم لازم دانستم که این اشتباه کاری بزرگ شیطان را
از روی دلائل و براهین آشکار بنمایم و یک خدمت برای بنی نوع خود کرده باشم که سعدی
میگوید = اگر بینم که نابینا و چاه هست + اگر خاموش بنشینم گناه هست!

وَاللهُ یَهْدِی مَنْ یَشَاءُ اِلَی صِرَاطٍ مُسْتَقِیمٍ

{ توضیحات حضرت مسیح علیه السلام در خصوص وجود انسانی }

فصل صد و پنجم ۱۰۵ آیت ۲۱ حضرت یسوع فرمود بمن بگوئید آیا انسان را حاسه هست ۲۲ شاگردان
در جواب گفتند آری ۲۳ پس یسوع در جواب فرمود آیا ممکن است که در انسان حیات پیدا شود
و حاسه در او کار نکند ۲۴ شاگردان در جواب گفتند نه ۲۵ یسوع فرمود همانا که شما خود را
فریب میدهید پس کجا است حاسه آنکه کور یا کر یا لال یا ناقص است و انسان وقتیکه بیهوش
میگردد ۲۶ پس شاگردان آنوقت متحیر شدند ۲۷ اما یسوع پس فرمود که انسان
از سه چیز تالیف میشود یعنی جسد و نفس و روح که هر یکی از اینها مستقل بالذات
اند ۲۸ و هر آینه خدای ما جسد و روح را چنانچه شنیده اید آفریده ۲۹ و
ولیکن تاکنون شما نه شنیده اید که چگونه نفس را آفریده ۳۰ از این جهت بشما
همه چیز را فردا انشاءالله میگویم

( فصل صد و ششم )

(۱) پس چون یسوع از نماز صبح فارغ شد زیر درخت خرما نشست و شاگردان آنجا نزدیک
او آمدند (۲) آنوقت یسوع فرمود قسم بزندگی خدائیکه جان من در حضور او میایستد که
همانا بسیاری درباره زندگانی ما فریب خورده اند ۳ زیرا که نفس و روح با هم مرتبط
اند بارتباط محکمی حتی اینکه اکثر مردم ثابت میکنند که روح و نفس همانا که یک چیز واحد اند

و بعمل میان آنها فرق مینمایند نه بجوهر و استقلال بالذات و آنرا روح حس کننده
و روح نباتی و عقلی مینامند ۴ ولیکن بشما راستی میگویم که روح همانا
چیزی است زنده فکر کننده ۵ چه بسیار سخت است غباوت ایشان پس کجا می یابند
روح عقلیه را بدون حیات ۶ هرگز نخواهند یافت اورا ۷ ولیکن آسان
است وجود زندگی بدون نفس چنانچه دیده میشود در کسیکه بیهوش افتاده باشد
آنوقت نفس حس کننده از او کلیه مفارقت نموده است ۸ تداوس گفت ای معلم
هرگاه نفس حس کننده از زنده مفارقت نماید پس انسان را حیاتی نخواهد بود
۹ یسوع در جواب فرمود این درست نیست زیرا که انسان وقتی حیات را فاقد میشود که
روح از او مفارقت کند زیرا که روح به جسد برنمیگردد مگر به معجزه ۱۰ ولیکن
نفس حساس بواسطه خوفی که اورا عارض شود یا به سبب اندوه سختیکه عارض
روح شود میرود و باز برمیگردد ۱۱ زیرا که خدا نفس را برای لذت آفرید و زندگی
نمیکند مگر بآن چنانچه جسد بطعام زندگی میکند و روح بعلم و محبت زندگی میکند ۱۲
پس آن نفس با روح مخالفت دارد به سبب خشمیکه عارض میشود برای آن از حرمان
لذت ۱۳ و از اینجهت واجب است وجوب شدید بر کسیکه نمیخواهد اورا پرورش بلذت جسد بکند
اینکه اورا پرورش کند بلذت روحانی ۱۴ آیا میفهمید بشما راست میگویم همانا که
چون اورا خدا آفرید از او پرسید تو کیستی و من کیستم گفت هرچه تو هستی من هم همانم
۱۵ پس برای او حکم فرمود که بدوزخ برود و برف و یخ که تاب آنها آورده نمیشود ۱۶ زیرا که
او گفت که او خدا است ۱۷ و چون او را از اغذیه محروم نمود و غذای وی را از وی گرفت
اقرار نمود که او بنده خدا است و عمل دو دست او است ۱۸ و اکنون بمن بگوئید که نفس در فجار
چگونه عمل میکند ۱۹ راستی که همانا آن برای ایشان بمنزله خدا است زیرا که ایشان پیروی

پیروی نفس نموده از عقل واز شریعت خدا اعراض مینمایند ۲۰ پس مکروه میشوند وکار نیکو
نمیکنند =

(فصل صد و هفتم)

(۱) و همچنین پس اول چیزیکه بعد از گناه بر اندوه آورد روزه گرفتن است ۲ زیراکه کسیکه
می بیند که یک نوع از طعام اورا ناخوش نمود حتی اینکه از مرگ ترسید همینکه اندوه نمود بر خوردن
آن از آن اعراض مینماید تا دیگر بیمار نشود ۳ پس چنین بر گناهکار واجب است که بکند
۴ و پس هر که دید لذت اورا و امیدوار که بخداوند آفریدگار خود گناه نماید بسبب پیروی
نمودن نفس در خوشیهای جهان پس باید محزون شود که چنین کاری کرده ۵ زیراکه آن اورا
از خدا در حیاتش محروم میدارد و میدهد اورا مرگ دوزخ جاوید را ۶ ولیکن چونکه انسان
وقتیکه زنده است محتاج است بتناول نمودن لذائذ اینجهان پس واجب است که روزه بدارد ۷ پس
در این صورت باید که درصدد میراندن نفس اماره برآید و اینکه خدا را بزرگ خود بشناسد ۸
و هرگاه ببیند که نفس اماره دشمن میدارد روزه گرفتن را پس پیش روی خود عذابهای دوزخ
را مجسم بسازد که آنجا مطلقا هیچ لذتی نیست بلکه افتادن در عذاب دائمی است و ۹
و همچنین طور بهشت ولذائذ بی نهایت اورا روبروی خود ممثل بنماید که آنجا یک جای
خوشحالی است که یک وجب جای آنجا بزرگ تر است از لذتهای جهان بتمامه ۱۰ پس
باین طریق آسان میشود رام نمودن نفس اماره را =

(فصل صد و بیست و سوم برنابا)

(۱) پس چون صبح روز جمعه شد یسوع شاگردان بعد از نماز صبح نزد خود جمع نمود ۲ و بایشان فرمود
زیراکه در مثل این روز خداوند مهربان انسان را از گل زمین آفریده همچنین شما را حالی میکنیم
انشاءالله که انسان چیست ۳ پس چون همگی نشستند یسوع برگشته فرمود همانا
که خدای ما برای اینکه بآفریدگان خود بخشایش و مهربانی و توانائی خود را بر هر چیزی
باکرم و عدل خود آشکار سازد چیزی مرکبی ساخت از چهار چیز که باهم زد و خورد
دارند و آنها را یکی ساخت در یک هیکل و کالبد با نهایت حسن و خوبی که آن انسان است

وآنها خاک[1] و باد[2] و آب[3] و آتش[4] اند تا معتدل نماید هر یک از آنها ضد خودش را ٤
و از این چهار چیز ظرفی ساخت که آن جسد انسان است از گوشت و استخوان و خون
و نخاع و پوست با اعصاب و روده و باقی اجزای نهانی آن ٥ و خدا در او روح
و نفس را بمثابهٔ دو دست برای این حیات نهاد ٦ و منزل نفس را در هر جزء از جسد
قرار داد زیرا که آن در آنجا منتشر شد مانند زیت ٧ و منزل روح را دل قرار داد
آنجا که با نفس متحد شده بر تمام حیات مسلط شود ٨ پس بعد از آنکه خدا انسانرا
اینچنین آفرید در او نوری قرار داد که عقل نامیده میشود تا جسد و نفس و روح را
برای یک مقصد متحد سازد و آن عمل است برای خدمت خدا ٩ و پس چون این مصنوع را
در بهشت گذاشت و نفس اماره بگفتهٔ شیطان اغوا نمود عقل را پس جسد راحت خود را گم کرد
و نفس مسرتی را که بآن میزیست گم کرد و روح جمال خود را گم کرد ١٠ و چون انسان در این
ورطه افتاد و نفسیکه مطمئن در عمل نبود بلکه بی لجام عقل طالب مسرت بود پیروی نوریکه
چشمهای او برای او آنرا ظاهر میساختند کرد ١١ و چونکه چشمها چیزی را جز باطل نمیدیدند
خود را فریب داده و اشیای زمینی را اختیار نمود پس گناهکار شد ١٢ از این جهت واجب شد
برحمت خدا که نورانی کند دوباره عقل انسانرا تا خیر را از شر و مسرت حقیقی را بشناسد
١٣ پس هر وقت که گناهکار این را بشناسد رو بتوبه بیاورد ١٤ از اینجهت بشما میگویم که
حقا که اگر خدای مهربان پروردگار ما دل انسانرا روشن نه نماید پس بالتحقیق که فکرهای بشر
منفعتی ندارد ١٥ یوحنا در جواب گفت در این صورت از مواعظ انسان چه سود باشد
١٦ پس یسوع در جواب فرمود انسان من حیث هو انسان کامیاب نمیشود در برگردانیدن
انسان بسوی توبه ١٧ اما انسان باعتبار اینکه او وسیله ایست که او را خدا بکار میدارد
پس او انسان را محدود میکند ١٨ و چونکه خدا در انسان براه پنهانی کار میکند برای نجات
دادن بشر واجب است بر مرد که بهر انسانی گوش بدهد تا اینکه خوب را قبول کند و بد را بگذارد
فقال عز و جل فبشر عباد الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه اولئک الذین هداهم الله و اولئک
هم اولوا الالباب

پس موافق فرمائش حضرت روح الله عیسی بن مریم علیه السلام وجود انسان از سه چیز مخلوق شده است اول جسد دوم نفس اماره حساسه - سوم روح عاقله زنده =

وهمین طور در قرآن مجید و فرقان حمید هم مذکور است قال عز من قائله سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ذات اقدس حضرت حق خلاق عالم همگی ازواج را از سه چیز خلق فرموده است اول ماده ارضی که جسد باشد دوم نفس که دارای دو جنبه است جنبه مادی و جنبه روحانی = وسوم از آن چیزیکه حقیقت او را نمی دانند یعنی روح انسانی = چون روح انسانی در مقام منتهای تجرد واقع است و جسد انسانی که ماده ارضی است در منتهای ترکیب واقع است پس هر دو باهم متضاد و نقیض بودند جمع شدن در یک مقام برای هر دو محال بود لذا خدای حکیم نفس ذو جنبتین را خلق فرموده در میان این هر دو گذاشت و هر دو را یکجا در بدن انسان جمع نمود پس آن نفس از جنبه روحانی با روح وصل است و از جنبه مادی با جسد مربوط است که احکام و اوامر روح مجرد را به جسد مرکب میرساند و همین طور اوضاع خوب و بد و وقائع و حوادثات جسد را بروح میرساند فتبارک الله احسن الخالقین والحمد لله رب العلمین و برای انسان مومن یک نور عقل رحمت فرموده چنانکه حضرت شیح فرموده =

و در احادیث هم همین طور وارد شده که در وجود مومن علاوه بر سه چیز یک روح الایمان هم هست که کافر از آن محروم است وهمین طور در وجود مقدس نبی علاوه بر روح الایمان یک روح پنجمی روح قدس نبوتی است که مدار و ملاک وحی آسمانی است چنانکه خدای متعال خبر میدهد درخصوص حضرت مسیح وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وتائید نمودیم او را بدادن روح القدس و در وجود مقدس نبی کلی شش روح است که روح ششمی روح الامر است که روح الارواح و نور الانوار و مافوق جمیع موجودات است زیرا که از مقام امری

ذات حضرت حق صادر شده است (استبصار) یک امر است و یک مامور و یک آمر

آمر یعنی حاکم مامور محکوم و امر یعنی حکم حاکم و بدیهی و وجدانی است که حکم حاکم

از کجا صادر می شود = از مقام ذات و نفس حاکم صادر می شود =

پس چیزیکه از مقام ذات حضرت حق صادر شده است یقینا دارای صفات ذات حضرت حق

است لذا روح امری دارای صفات ذات حضرت حق است پس مافوق جمیع

موجودات است و عالم جمیع مجاری خلق و تربیت جمیع موجودات است و حاکم و سلطان

جمیع موجودات است و معطی مایحتاج جمیع موجودات است و اشرف و اعلی و ارفع

و اکمل و احسن جمیع موجودات و مخلوقات و ممکنات است صلی الله علیه و آله وسلم

فقال عزوجل رفیع الدرجات ذوالعرش یلقی الروح من امره علی من یشاء

من عباده لینذر یوم التلاق ذات اقدس آلهیه بلند کننده مدارج مخلوقات

و صاحب عرش عظیم است القاء و اعطاء میفرماید روح امری خود را بر عبد خود تا که جمیع موجودات

را از اهوال و خوف و عذاب روز قیامت انذار کند = بترساند صلی الله علیه و آله وسلم

پس این روح امری برهمان وجود اقدس القاء شده است که او را در اصطلاح قرآن بلفظ عبد

مخصوص فرموده چنانچه در چند مقام فرموده سبحان الذی اسری لعبده !

تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده = وغیره

پس حالا این مسئله از قرآن و احادیث مانند شمس نصف النهار آشکار گردیده که =

شَیْئِیَّتُ الْاَشْیَاءِ نزد خلاق عوالم بِالرُّوحِ است نه بِالْمَادَّةِ کَمَا زَعَمَهُ اِبْلِیْسُ

و نه بِالصُّوْرَةِ کَمَا زَعَمَهُ غَزَالِیْ وَمُشْرِکِی الْعَرَبْ !!!

و چون شیئیت الاشیاء بالروح است پس هیچ حیوانی نمی تواند از سمع جدو جهد خود

بدرجه و مقام انسانی برساند زیرا که انسان روح انسانی دارد و او فاقد آن روح است
و همین طور هیچ انسان نمی تواند که از مجاهده و ریاضات خود بدرجه و مقام نبی خود را برساند
زیرا که نبی روح قدس نبوتی دارد و نوع بشر فاقد آن روح است پس این یک امر محال است
که امام غزالی نوع بشر را دستور میدهد که کوشش و سعی و جد و جهد کنید در مجاهدات
و ریاضات تزکیه نفس که شما هم نبی خواهید گردید = که جوهریت شما هم مثل جوهریت نبی است
پس این دستور نیست از جانب خدای پاک بلکه این وحی و القاء ابلیس است که میخواهد که
نوع بشر در دنیا در سختی مجاهده و ریاضت نفس بیفتند و در آخرت در عذاب شدید ابدی
مبتلا بشوند که خدای مهربان خبر میدهد عاملة ناصبة تصلی نارا حامية
و تسقی من عين آنية =

و همین طور هیچ نبی جزئی نمی تواند که از جد و جهد و سعی خود بمرتبه و مقام نبی کلی یا وصی کلی
برسد زیرا که نبی کلی و وصی کلی دارای روح امری هستند و او فاقد آن روح است
لذا همه بیانات امام غزالی خلاف فرمایشات خدا و رسول است = نباید مرد عاقل بر آنها عمل
کند که بدون نتیجه در مشقت و زحمت مجاهده و ریاضات خواهد افتاد تنها باینکه صوفی و نبی بشود
که آن تحصیل محال است = هرگاه خدا میخواهد که کسی را نبی بسازد پس اول او را روح قدس نبوتی مرحمت
میفرماید و بعد از آن نبوت میدهد که حضرت مسیح میگوید "آتانی الکتاب و جعلنی نبیا" اول مرا
کتاب یعنی روح قدس نبوتی دارای علوم مرحمت فرمود بعد از آن نبی گردانید =

و نیز عده و شماره انبیاء و مرسلین از روز الست معین و مقرر و محدود شده است که صد و بیست
چهار هزار میباشد پس نه یک نفر از آن شماره کمتر میشود و نه یکنفر در آن شماره اضافه خواهد شد
البته انبیاء کاذب خیلی خواهند شد که همه مردود و مطرود بارگاه خدای متعال هستند و کلاً
ابلیس و اهل جهنم لا حول و لا قوة الا بالله العلی وصلی الله علی محمد و آله الطاهرین

هذا ما الهمنی ربی وما کنت لاهتدی لولا ان هدانی الله لتنقید عباده من الضلال
فالحمد لله رب العلمين

# باب الجنة ونعيمها رزقنا الله وسائر المؤمنين دورها وقصورها وحورها وحبورها

بسم الله الرحمن الرحيم

قال عز من قائله وبشر الذين آمنوا وعملوا الصالحات أن لهم جنات تجري من تحتها الانهار كلما رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا هذا الذي رزقنا من قبل واتوا به متشابها ولهم فيها ازواج مطهرة وهم فيها خالدون

ای حبیب ما بشارت بده آن کسانیرا که ایمان آورده اند و عمل صالح بجا آورده اند که جزاء و ثواب معاوضه ایمان و عمل صالح ایشان در عالم آخرت باغها و بستانها هستند با نهرهای جاری پر از انواع و اقسام گل و ریاحین و فواکه و اثمار و هر گاه یکی از میوه های جنت را میخورند خواهند گفت که اینها مانند میوه های دنیاوی ما هستند که ما در آنجا میخوردیم و همه چیزها مشابه به چیزهای دنیاوی داده خواهند شد و بعد از فواکه و اثمار برای ایشان زنهای طاهره و خوش جمال داده میشوند و ایشان همیشه ابد الاباد در جنت خواهند ماند

اللهم اجعلني منهم بطفيل محمد واله الطاهرين فانك لا تسئل عما تفعل وانت جواد كريم ولواني من ارذل مخلوقاتك

تنها فرقهٔ شیعه اثنا عشریه کثرهم الله فی البریه قائل و معتقد است که در جزای اعمال صالحه دنیاوی ما خدای منان برای ما جنت جسمانی پر از نعمات غیر فانی آماده فرموده خلق و

خدای منان بحضرت موسی بن عمران علیه السلام فرمود ای موسی بندگان مرا دوست من بگردان عرض نمود ای پروردگار من ترا الی نهایة دوست دارم اما چه کنم که بندگان تو دوست تو بشوند ارشاد شد که آن نعمتهای که بایشان داده و خواهم داد بیاد شان بیار اینها دوست من خواهند گردید لذا موافق ارشاد باری بنده هر قدر که خواهم تو نعمت الهیه را عقلاً و نقلاً بیان خواهم نمود بالله

و فرقهای دیگر یا مطلقا قائل به جنت نیستند یا به جنت روحانی قائل اند چنانچه در تورات موسیٰ
از جنت هیچ خبری نیست جزا و سزای اعمال محض دنیاوی است و بس !!!

و فرقه نصاری میگویند که بعد از این عالم دنیا برای جزا و سزا اعمال ملکوت روحانی داریم لکن آنجا
نه جنت است و نه باغ و بستان نه حور و قصور محض ارواح ما ها ملکوتی خواهند گردید مانند ملائکه
و ثواب ما همین خواهد بود که ما بهمه تن در عبادت خدا مشغول خواهیم شد و هر قدر زیاد عبادت میکنیم
همان اندازه لذت روحانی خواهیم یافت !!!

و آن فرقها که بقدامت عالم قائلند میگویند که روحهای مخلوقات همیشه در انتقال و تناسخ اند
گاهی روح انسان در بدن حیوان منتقل میشود و گاهی در نبات و جماد و گاهی بر عکس این میشود
الی غیر النهایه چنانچه رومی میگوید ؎ همچو سبزه بارها روئیده ام + هفتصد و هفتاد قالب دیده ام

لذا لازم شد که برای تحقیق حق و ابطال الباطل و برای اثبات جنت جسمانی دلائل و براهین عقلیه و نقلیه
بیان کنیم زیرا که خدای ما فرموده است که هر عقیده که دارید باید برهان خود را بیاورید که بدون
دلیل و برهان عقیده داشتن فائده ندارد قال ع هاتوا برهانکم ان کنتم صادقین

پس برای برهان قاطع و دلیل ساطع چند تمهید و مقدمه مذکور میسازیم که هر صاحب عقل سلیم
و فطرت مستقیم بحق الیقین بداند که البته برای جزای اعمال ابدان جسمانی و مادی دارای روح انسانی دنیاوی
جنت جسمانی و مادی و ملکوتی و روحانی هر دو از روی عدالت و انصاف لازمی و ضروری است
نه صرف جنت ملکوتی روحانی زیرا که در این مقام دنیا که دار امتحان و عمل است بدن و روح هر دو در اکتساب اعمال
صالح و غیر صالح شریک و سهیم بوده اند لذا در مقام جزا و سزا که عالم آخرت است باید هر دو شریک
و سهیم بوده باشند نه تنها روح که خلاف عقل و قبیح است چنانچه ما هر روز اینجا مشاهده میکنیم که جزا و سزا
بدن و روح هر دو را یکجا میدهند آیا هرگز دیده اید که هیچ قاضی و جج در هیچ ملک و ولایت صرف
تنها برای روح بدون بدن فتوی و حکم داده است که او را حبس نمایید و با بدن هیچ کار
نداشته باشند نه هرگز نه زیرا که این فعل قبیح و خلاف عدالت و قضاوت است پس بنگاه
نزد جمیع عقول عقلای عالم این امر قبیح عقلی است پس چرا برای خدای عادل باین امر قائل شده اید !!!

# (حقیقت احضار ارواح)

بسم الله الرحمن الرحیم

در مقام بیان جنت و جهنم در این زمان یعنی در سنه ۱۳۵۶ هجری اهم ترین مسائل اول بیان احضار ارواح است
زیرا که تمامی اهل اروپا و طبیعی مردم قائل اند که هیچکدام از ارواح نیک و بد در جنت و جهنم نمی روند
بلکه بعد از مردن روح انسانی کلیةً آزاد می شود و در تمامی جهان گردش میکند و هر کسی که میخواهد
آنها را احضار نماید فوری حاضر میشوند و حالات خود را بیان میکنند چنانچه در شهرهای اروپا برای احضار
ارواح منزل و مقام ساخته اند و در آنجا ارواح را حاضر نمایند و با آنها صحبت میکنند !
لذا مطابق عقاید این مذهب بیانات جنت و جهنم ما بیشتر از یک افسانه خیالی چیزی دیگر نمی ماند
لذا قبل از بیان حقیقی جنت و جهنم لازم و واجب شد که حقیقت این ارواح اروپائی را و احضار آنها را
کشف کنیم و بعد از آن بیان جنت و جهنم را مرقوم نمائیم و التوفیق من الله الکریم و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین
پس اهل دانش و بینش بدانند که خود بنده وقتیکه این مسئله را شنیدم که در فری میسن حال
( Frnce mason hall )
ارواح را حاضر میکنند و او حالات خود را و چیزهای دیگر بیان میکنند ! بنده چون به مذهب خیلی مربوط
بودم و هستم در فکر و خیالات افتادم که این چطور ممکن است که هر گاه خداوند متعال خالق الارواح روح
کسی را از این دنیا دار امتحان در دار آخرت طلب مینماید و موافق اعمال او او را جزا و سزا میدهد
زیرا که دار آخرت دار جزا و سزا است یعنی انسان نیک را در جنت داخل میفرماید و انسان بد را در جهنم
پس برای آن روح چطور ممکن میشود که هر وقت کسی او را در دنیا طلب میکند فوری حاضر میشود !!!
پس بنده این مسئله را از علمای اعلام پرسیدم اما هیچکدام از ایشان جواب شافی ندادند حتی اینکه در همین فکر و خیال
تقریباً شش سال گذشت که روزی بنده را برای موعظه در شهر نابهه که در پنجاب است خواستند پس بعد از
موعظه و نهار برای استراحت در یک اطاق رفتم و آنجا یک گنجینه پر از کتابها دیدم پس یک کتاب را
در آوردم که مطالعه نمایم پس اتفاقاً با توفیق الهی کتاب تسخیر همزاد در دست بنده آمد
پس او را مطالعه نمودم و دیدم که حقیقت این مسئله تسخیر و احضار ارواح بر بنده از آن کتاب خوب ظاهر و باهر گردید
و بیان تسخیر همزاد این طور بود = که اگر کسی میخواهد که همزاد خود را مطیع و مسخر خود نماید پس در یک اطاق تاریک
چراغ روشن کند و پشت خود بگذارد و خود راست بالنشیند پس سایه خود را که بر روی زمین افتاده است
نگاه کند یعنی بر سایه خود نظر کند و حتی المقدور چشم خود را نه بندد و متصل نظرش بر همان سایه خود باشد
و یک ساعت کامل این عمل را جاری داشته باشد و این عمل را ده روز نماید پس روز دهم آن سایه از نظرش

هرگز غائب نخواهد شد خواه چشم را باز کند یا ببندد آن سایه همیشه در نظرش موجود خواهد بود
و بعد از آن تا مدت ده روز دیگر آن سایه را که بر روی زمین است از گوشه چشم خود اشاره نماید که از زمین برخاسته
در هوا به سمت راست برپا شود پس روز دهم خواهد دید که آن سایه به جانب راست در هوا ایستاده است
و بعد از آن ده روز دیگر آن سایه را اشاره کند که به جانب چپ در هوا بایستد پس در روز دهم آن سایه
به جانب چپ در هوا خواهد ایستاد و بعد از آن ده روز دیگر آن سایه را اشاره نماید که در مقابل روی
در هوا بایستد پس چون روز چهلم خواهد شد آنوقت خواهد دید که یک نفر زنده در مقابل عامل در هوا
ایستاده است و از عامل می پرسد که از من چه میخواهی؟ پس در جواب او بگوید که من میخواهم که تو مطیع فرمان
من باش — پس آن شخص هوائی به عامل خواهد گفت که خوب من ترا اطاعت خواهم کرد بشرطیکه تو هم
اطاعت من نمائی پس هر چه او بگوید باید قبول کرد — پس او خواهد گفت که تو میدانی که من شیطان و همزاد
تو هستم پس اگر تو میخواهی که مسخر و مطیع فرمان تو باشم و همیشه همراه تو باشم پس باید که تو همیشه خود را نجس و ناپاک
داشته باشی و اگر خود را پاک و مقدس نمودی پس آنوقت من اذیت میشوم و ترا هلاک خواهم ساخت پس هرگاه
عامل این شرط را قبول نمود آنوقت همزادش مسخر و مطیع او خواهد شد و هر کاری که از و خواهش خواهد کرد
او فوری بجا خواهد آورد!

پس چون این بیان را بنده خواندم فوری برمن کشف گردید که بلی حالا حقیقت آنشخص عامل که در شهر بمبئی بود
و مردم به نزد او میرفتند که از چیزها را سوال میکردند پس اول آنشخص اسم و رسم سائل را میگفت که شما چه نام داری
و برای چه آمده اید و در خانه شما در فلان طاق و رف یک ظرف مربا و در فلان شیرینی است برای من
چرا نیاوردید خوب مال شما فلان کس دزدیده است و دزد وقت نصف شب آمده بود و حالا مال شما در خانه
خود در زیر فرش خواب خود در زمین دفن نموده است اما در حال بیان کردن با ربار چشم خود را بجانب چپ پس
می انداخت گویا از کسی در هوا سوال میکند و او را حالی میکند پس خود بیان میکند
پس از اینجا فهمیدم که بلی آن شخص عامل همزاد خود را فرمان میداد که از همزاد آن شخص سائل همه حالات و اوضاع خانه اش را به پرسد
و بمن بگوید پس همزاد شخص عامل از همزاد شخص سائل همه اسم و رسم و اوضاع و اطوار و حالات سائل را می پرسید و به
شخص عامل میگفت و بعد از آن عامل به شخص سائل میگفت زیرا که همزادهای مردم همه با هم آشنا و دوست هستند
پس فهمیدم که این بوده است حقیقت علم غیب شخص عامل که بمردم میگفت!

حالا باید این مسئله هم فهمیده بشود که اصل همزاد چه چیز است که در قرآن مجید این آیه
برای دفع شر همزاد نازل شده است قُلْ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ
رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ٭ بگو که ای پروردگار من پناه آورده ام بتو از شیاطین همزاد و پناه می برم بسوی تو
ای پروردگار من از اینکه این شیاطین همزاد در نزد من حاضر بشوند برای اذیت رسانیدن به من!!

(جزای عبادتهای ابلیس)

پس اهل دین و ایمان و صاحبان عقل سلیم و فطرت مستقیم بدانند که چون عزازیل که معلم الملکوت بود هرگاه حضرت آدم خلیفة الله را
سجده نکرد خدای متعال او را مردود و رجیم گردانید و از مقام ساحت قدس و جلال خود بیرون کرد آنوقت عزازیل گفت که
ای خدای عالم چون تو عادل هستی بر کسی هرگز ظلم و تعدی نمکنی لذا از روی عدالت لازم است که جزا و ثواب چندین هزار ساله
عبادت و بندگی من باید داده بشود = خدای متعال ذو الجلال و الاکرام فرمود بلی میدهم هرچه میخواهی اما در مقام آخرت برای
برای تو سوای جهنم چیزی نیست هرچه میخواهی در مقام دنیا بخواه من ترا عطا خواهم فرمود = پس خواهش کرد که رَبِّ اَنْظِرْنِیْ
اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ ای پروردگار عالم مرا زندگانی بده تا روز قیامت = خدای متعال فرمود که چون من مقدر فرموده ام که
نصف عمر دنیا را به مخالفین خود بدهم و نصف دیگر را به مؤمنین لذا اِنَّکَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ
یعنی ترا زندگانی مهلت دادم تا روز معلوم که روز زمانه رجعت است = پس گفت که خوب حالا چیزی دیگر هم میخواهم
فرمود بگو که میدهم پس گفت که چون به سبب آدم من مردود و رجیم بارگاه تو گردیدم لذا هرگاه برای آدم یک فرزند متولد بشود
پس قرار بده و مقرر بفرما که برای من دو فرزند متولد بشوند که من بتوانم تمامی اولاد و ذریت آدم را گمراه نموده همراه خود
به جهنم ببرم - فرمود دادم - پس خواهش کرد که ما بتوانیم اولاد آدم را ببینیم اما آنها نه توانند که ما را به بینند!
فرمود دادم - پس خواهش کرد که ما بتوانیم که در قلوب بنی آدم وسوسه پیدا بکنیم و از چشم ایشان به بینیم و از گوش
ایشان بشنویم و از زبان ایشان حرف بزنیم فرمود دادم آنوقت گفت حَسْبِیْ یَا رَبِّ بس کافی است از این
بیشتر چیزی نمی خواهم = و بعد از آن گفت که پس بدان که حالا که من این قدر زیاد قوت و تسلط بر بنی آدم
مرحمت فرموده ئی لَاَقْعُدَنَّ صِرَاطَکَ الْمُسْتَقِیْمَ وَلَاُغْوِیَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ اِلَّا عِبَادَکَ مِنْهُمُ
الْمُخْلَصِیْنَ پس ما هم خواهیم نشست بر صراط مستقیم تو تا بر صراط غیر مستقیم و تمامی بندگان ترا گمراه نموده
همراه خود در جهنم خواهم برد پس خدای متعال فرمود که برو تو تدبیر خود بکن ما هم تدبیر خود خواهیم کرد در آخر تو خواهی دید
که تدبیر ما بر تدبیر تو غالب خواهد آمد!

پس چون حضرت آدم این قضیه را دید عرض نمود بارالها تو شیطان را بر ذریت من این قدرت و قوت
داده ئی پس برای ذریت من هم چیزی مرحمت بفرما که ما از شر این شیاطین همزاد محفوظ بمانیم و ایشان نتوانند ما را
هلاک بسازند پس فرمود خدای منان که برای اولاد تو ملائکه را معین نمودم که از شر همزاد ایشان را نگاه بدارند
پس برای هر انسان دو ملک مامور میشوند که از شر همزاد او را محفوظ بدارند فقال عز و جل لَهُ مُعَقِّبَاتٌ
مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ یَحْفَظُوْنَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ

پس حضرت آدم عرض نمود دیگر بده = فرمود اگر اولاد تو یک نیکی خواهند کرد من ده نیکی خواهم نوشت عرض نمود
دیگر بده که تو وهاب هستی فرمود بعد از ارتکاب گناه اگر توبه خواهند کرد ما آن گناه را خواهیم آمرزید
عرض نمود بیشتر بده فرمود که اگر وقت مردن توبه خواهند کرد تمامی گناهان را خواهیم آمرزید
عرض نمود بیشتر مرحمت فرما فرمود که می آمرزم و هیچ اعتنا نخواهم کرد پس آدم گفت حَسْبِیْ یَا رَبِّ

پس این است حقیقت و اصلیت همزاد که همراه هر آدمی دو تا همزاد پیدا می شوند که او را گمراه بنمایند اما برای حفاظت هر انسان از جانب پروردگار دو تا ملک هم هستند = بهر حال هر گاه خدای منان روح انسان را قبض میفرماید پس او را در جنت یا در دوزخ داخل میفرماید پس روح انسان از وقت مردن در اختیار خدای متعال است و مانند عالم دنیا که دار امتحان است آزاد نیست که هر جا که بخواهد از مرضی خود برود بعد از مردن ارواح بدکار در زندان دوزخ محبوس است هرگز هرگز نمی تواند که از محبس خدائی بیرون آمده جواب مردمان دنیا را بدهد - آیا نمی بینید که از محبس انسانی محبوس نمی تواند از مرضی خود خارج شود و هر جا که بخواهد برود پس چطور ممکن است که از محبس خدای جبار از مرضی خود بیرون بیاید و جواب مردم بدهد
فاعتبروا یا اولی الابصار لعلکم ترحمون

اما هر گاه انسان از این عالم دنیا بعالم آخرت انتقال داده میشود یعنی می میرد و فوت میکند آن هر دو همزاد آن شخص از این دنیا انتقال داده نمی شوند زیرا که آنها از قشون و جنود ابلیس هستند آنها را تا زمان رجعت یعنی الی یوم الوقت المعلوم مهلت داده شده است پس آنها تا زمان رجعت زنده و آزاد هستند هر جا که میخواهند میروند و هر کس آنها را صدا میکند برای او حاضر میشوند و هر چه می پرسد جواب میدهند و چون آنها از تمامی حالات آن شخص آگاه بوده اند و همه اوضاع و اطوار او را میدانند پس به صدا و لحن آن شخص تکلم مینمایند لذا مردم که حقیقت همزاد را نمی دانند می فهمند و یقین میکنند که آن روح همان شخص مرده است که او را خواسته اند پس این است حقیقت احضار ارواح که در اروپا مشهور و معروف است و آن صدای ساز و سرود و رقص و غیره همه آنها کارهای همزادها هستند نه ارواح انسانی از اینجا انسان صحیح العقل و غیر متعصب اهمیت تحصیل علم حقیقی را خواهد فهمید که برای انسان چقدر تحصیل علم ضروری است که از یک مسئله غلط همه دین از دست میرود و عبادت و ریاضت سالها سال همه برباد و ضائع میگردد اللهم ارزقنا علما نافعا و فهما کاملا انک جواد کریم وصلی الله علی محمد و آله الطاهرین !

## (تمهید و مقدمه اولی)

در حدیث قدسی خدای منان ذوالجلال والاکرام میفرماید =

كُنْتُ كَنْزاً مَخْفِيّاً فَأَحْبَبْتُ أَنْ أُعْرَفَ فَخَلَقْتُ الْخَلْقَ یعنی چون من یک خزانه پر از علم و قدرت و کمال و حکمت غیرتناهی مخفی و پوشیده بودم پس خواستم که یک ذره و قطره از علم بحار زخار غیر تناهی علم و قدرت از کیسار نامحدود کمال و حکمت خودم را اظهار و ابراز نمایم که شناخته بشوم که من چه هستم لذا مخلوقات را خلق فرمودم !

(ق) در کتاب علل الشرائع عماره از پدرش حدیث میکند که گفت سوال نمودم از حضرت امام جعفر الصادق علیه الصلوة والسلام يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ لِمَ خَلَقَ اللهُ الْخَلْقَ فَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ اللهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى لَمْ يَخْلُقْ خَلْقَهُ عَبَثاً وَلَمْ يَتْرُكْهُمْ سُدًى بَلْ خَلَقَهُمْ لِإِظْهَارِ قُدْرَتِهِ وَحِكْمَتِهِ وَلِيُكَلِّفَهُمْ طَاعَتَهُ فَيَسْتَوْجِبُوا بِذَلِكَ رِضْوَانَهُ وَمَا خَلَقَهُمْ لِيَجْلِبَ مِنْهُمْ مَنْفَعَةً وَلَا لِيَدْفَعَ بِهِمْ مَضَرَّةً بَلْ خَلَقَهُمْ لِيَنْفَعَهُمْ وَيُوصِلَهُمْ إِلَى نَعِيمِ الْأَبَدِ ط

ای فرزند رسول بفرمائید که خلاق عالم برای چه این مخلوقات را خلق فرموده است پس فرمود حضرت امام علیه الصلوة والسلام بدانکه بالتحقیق الله تبارک وتعالی نه خلق نمود مخلوقات را بی فائده و عبث و نه گذاشته ایشان را مهمل و بیکار بلکه خلق فرمود ایشانرا برای ظاهر فرمودن علم و قدرت و کمال و حکمت خودش و تکلیف نمود ایشانرا که عبادت نمایند خالق خود را پس سزاوار و مستحق بشوند بجهت آن بندگی و عبادت رضوان و خوشنودی او را و نه خلق نمود ایشانرا که جلب منفعت نماید از ایشان و نه برای اینکه دفع ضرر نماید از خود بواسطه ایشان بلکه خلق فرمود ایشانرا که نفع برساند بایشان و بدهد ایشان را نعیم ابد الله اکبر اللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ أَبَدَ الْآبِدِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ط

ذات اقدس آلهی واجب الوجود یک خزانه غیر محدود از علم و کمال و یک بحر زخار

ناپیداکنار از قدرت وحکمت وجلال بوده لذا برای اظهار علم وکمال ذره از آن خزانه
غیرمحدود وبجهت ابراز قدرت وحکمت وجلال قطره از آن بحر زخار ناپیداکنار
قدرت وحکمت وجلال از مقام ساحت قدس ووجوب خود در عرصه نمایشگاه عالم حدوث
وشهود اخراج وابراز فرمود پس این عالم امکان یعنی زمین وآسمان دهر وزمان و
نار وجنان سدرة المنتهی وحجب واستار وسرادقات وعرش عظیم الشان وسائر مخلوقات
از بنی آدم وبنی جان وملائکه اولی اجنحه وطیور ووحوش وحشرات وبحار زخار وحیتان
گوناگون وانواع واقسام والوان وجواهر زواهر وفلزات طلا ونقره ومروارید ومرجان
وغیره وغیره وغیره نمونه ایست از یکذره از خزانه مملو ومشحون علم وکمال وقدرت ذات ذوالجلال والاکرام
ومسطوره ایست از یکقطره از بحار زخار ناپیداکنار علم قدرت وحکمت وجلال ذات مقدس و
لازوال بیمثال خدای حی وقیوم وعلیم وحکیم وقدیر وسمیع وبصیر وخبیر جل جلاله وعم نواله
لذا لازم وواجب شد که مخلوقات گوناگون صاحبان حواس ادراک وشعور را نیز خلق بفرماید که این
تمام عجائبات قدرت وغرائبات حکمت وصنائع وبدائع انواع واقسام را از حواس وشعور خود
ادراک بنمایند وقدر وقیمت وعظمت وجلال وانعام واحسان خدای غنی مطلق وفیاض برحق
وجواد را بدانند وصرف وفقط ومحض او را عبادت وبندگی وستایش ونیایش بنمایند
وبس !

پس خلق فرمود ملائکه را از ماده ملکوتی یعنی برق لذا سرعت رفتار ایشان مانند برق نه بلکه
از برق بیشتر آمده که جبرئیل آنوقت مامور شده برای حفاظت حضرت یوسف که برادرانش او را
توله داده بودند که درچاه بیفتد پس از سدرة المنتهی که مقام جبرئیل است حرکت نموده ونگذاشت
که یوسف در ته چاه بیفتد هنوز یوسف در ته چاه نرسیده که حضرت جبرئیل در ته
چاه رسید ویوسف را بر بال خود نگاه داشت !

واجنه را از ماده نار خلق فرمود که مزاج آتشین وغضب وتکبر دارند قال ع والجان
خلقناه من قبل من نار السموم - وخلق الجان من مارج من نار !

وانسان را از ملکوت و نار و آب و خاک و باد و جماد و نبات خلق فرمود
لذا موافق ماده خلقت خودش هر مخلوقی استطاعت و قوت ادراک علم و قدرت خدای متعال را
باندازه اجزای خلقی و بدنی خودش و مطابق حواس و قوای وجودی خودش خواهد داشت
نه کم و نه بیشتر !!!

پس قوت ادراک ملائکه محدود و محصور است صرف به نور و ملکوت و معارف روحانی
و عقلانی و بس !

و قوت ادراک بنی جان محدود و محصور است فقط به نوریات و ناریات و معارف روحانی
و عقلانی و بس !!

و قوت ادراک بنی نوع بشر هیچ چیزی محدود و محصور نیست نور و ملکوت و نار و آب
هوا و خاک و نبات و جماد همه اشیای عالم امکان و حدوث را درک مینماید !!!
در مقام ادراک معارف روحانی و عقلانی از ملائکه و اجنه سبقت دارد !

تفصیل این اجمال چنان است که چون ملائکه نفس ملکوتی و نورانی دارند لذا قوت ادراک ایشان
محدود و محصور است محض به نورانیات و روحانیات و معارف الهیه چنانچه لذت بردن ایشان
صرف در تسبیح و تقدیس و تهلیل و تحمید و تمجید خدای منان ذوالجلال والاکرام است و
بس !

ایشان نمی دانند که میوه های گوناگون جنت چه لذت خوشگوار و ذائقه لطیف دارند و گوشت پرنده های
جنت و لحم طری ماهیان انهار و بحار جنت چه مزه عجیب و لذت غریب دارند =
چنانچه آن گوشت گوساله بریان که حضرت خلیل الرحمن برای ایشان آورده بودند نخوردند
و گفتند ما ها ملک هستیم غذای ما ها گوشت و میوه و شیر و شراب نیست و نه ما از اینها لذت
می بریم غذا و لذت ما ها صرف در تسبیح و تقدیس پروردگار است و بس !

همین طور قوت ادراک اجنه صرف چیزهای نادی و روحانی محدود بهست و پس ایشان نمی دانند که غذاهای مادی انسانی که انواع و اقسام حبوب و ثمار و لحوم و شراب یعنی شربت و استشمام گل و ریاحین است چه ذائقه و لذت دارند و نمی دانند که بعد از خوردن و نوشیدن و استشمام آن غذاهای مادی و نباتی و حیوانی چه لذت عجیب و غریب قوت بهیمی تولید و پیدا میشود که هیچ لذت از آن بالاتر و افضل تر نیست جمیع لذائذ روحانی و جسمانی بمقابله او هیچ و بی حقیقت میشوند چنانچه این امر وجدانی و محسوس است هر عالم و جاهل میداند

أما قوت ادراک انسانی محدود و محصور نیست بهمه اشیای عالم میرسد

چنانچه ادراک انسان در مقام علمی از جمیع ملائکه سبقت برد وقتیکه خدای متعال فرمود ای گروه ملائکه اگر شماها خود را برای خلافت زمین از آدم بهتر و مستحق تر میدانید و آن منوط است به علم پس شماها صرف اسمهای این صورهای نورانی را بگوئید که چیست ملائکه نتوانستند که بگویند اما حضرت آدم علیه السلام عرض نمود بارالها هٰذا مُحَمَّدٌ وَأَنْتَ الْمَحْمُوْدُ وَهٰذا عَلِيٌّ وَأَنْتَ الْأَعْلٰى وَهٰذِهِ فَاطِمَةُ وَأَنْتَ فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهٰذَا الْحَسَنُ وَأَنْتَ الْمُحْسِنُ وَهٰذَا الْحُسَيْنُ وَأَنْتَ قَدِيْمُ الْإِحْسَانِ !

( توضیح ) در مقام ادراک علمی سه چیز است اسم و مسمی و حقیقت مثلاً زید لفظ اسم است و هیکل زید مسمی است و روح زید حقیقت است پس ملائکه ادراک اسم هم نداشتند اما انسان پس ادراک اسم و مسمی و حقیقت هر سه را دارا بود که بوضاحت تمام بیان کرد !!!

و ادراک انسان در مقام نور و ملکوت پس مشاهد است که خود از قوت ملکوتی یعنی برق شب و روز خدمت میگیرد !! و لذائذ و خواص همه انواع غذوقات و مشروبات و مشمومات را می داند و بعد از خوردن و نوشیدن آنها که باعث تولید قوت بهیمی میباشند از قوت بهیمیه آنها که در بدن او پیدا می شود آن لذت می برد که ملائکه و جنات از آن لذت هیچ خبر ندارند

مختص کلام این است که علت غائی از خلقت عالم ادراک عجائبات قدرت و غرائبات حکمت خدای متعال است و بس !!!

پس هر نوع مخلوق که اوصاف و خواص جمیع مخلوقات را درک میکند البته قدردانی و معرفت او به قدرت و حکمت و علم و کمال ذات اقدس ذو الجلال و الاکرام از آن نوع مخلوق بیشتر خواهد بود که صرف اوصاف چند چیز را درک میکند و از چندین هزار مخلوقات خدای متعال ناواقف و بی خبر است لذا از روی این برهان عقلی و دلیل ساطع بر هر صاحب عقل سلیم و فطرت مستقیم واضح و آشکار مانند شمس نصف النهار روشن و درخشنده میگردد که در مقام قدردانی و معرفت ذات حضرت حق مرتبه و مقام نوع انسان از جمیع مخلوقات بالا و برتر و اعلی و افضل است هیچ نوعی از انواع مخلوقات مانند معرفت انسان بذات حضرت حق ندارد و نخواهد داشت که آنها آن قوی و حواس ندارند که انسان را خدای منان رحیم و رحمن مرحمت فرموده است

و این امر از مشاهدات و محسوسات و مسلمات است که شخص عالم و حکیم غیر شخص عالم و حکیم را دوست و رفیق و مصاحب خود هرگز هرگز نمی گرداند که گفته اند الجنس یمیل الی الجنس هر جنس با هم جنس خود مائل و مانوس میشود = و نیز هر کسی را از اصحاب خود باندازهٔ معرفت و قدردانی ذات خودش و اوصاف خودش نزدیک تر و مقرب تر میگرداند و دوست تر میدارد و بر او انعام و احسان میفرماید و او را از دیگران بیشتر احترام و اکرام مینماید

پس برای ادراک اوصاف صنائع و بدائع علم و قدرت و حکمت و کمال خود خلاق عالم بهر نوعی از مخلوقات قوی و حواس بقدر و اندازهٔ قابلیت و تحمل آن نوع مخلوق در وجود او خلق فرموده بیش و کم تا که جمیع مخلوقات باندازه قوی و حواس خود معرفت علم و قدرت و حکمت و کمال ذات اقدس واجب الوجود را درک بنمایند و جود و احسان آن غنی مطلق و فیاض مطلق و عظمت قدرت و کمال و فخامت علم و جمال او را بدانند تا که قابل و سزاوار انعام و اکرام غیر محدود در جنات الخلود خدای متعال ذو الجلال و الاکرام بشوند =

و این مسئله هم از مسلمیات و بدیهیات است که ادراک اوصاف و خواص اشیاء مختلفه بر قوی و حواس مبنی و منوط است پس هر نوع مخلوقی که قوی و حواس از دیگران بیشتر دارد ادراک اوصاف و خواص اشیاء مختلفه از دیگران بیشتر خواهد داشت یعنی علم و معرفت آن نوع از سائرین بیشتر و بهتر خواهد بود !!!

پس همه اهل علم میدانند که خدای منان حکیم علی الاطلاق نوع ملائکه را موافق قابلیت وتحمل ایشان صرف نفس ملکوتی وقوی وحواس روحانی وعقلانی مرحمت فرموده است وبس!
وبنی جان را موافق قابلیت وتحمل ایشان صرف نفس ناری وقوی وحواس روحانی وعقلانی مرحمت فرموده است وبس!!
اما نوع انسان را پس موافق قابلیت وتحمل ایشان نفس انسانی وملکوتی وقوی وحواس روحانی وعقلانی ونفس بهیمی شهوانی ونفس سبعی غضبانی ونفس ملکوتی رحمانی وحواس جسمانی وروحانی وعقلانی جمیعا همه عطاء ومرحمت فرموده است چنانچه کاشف اسرار عالمین امام مبین حضرت مولانا امیر المومنین اخبار نموده «أَتَزْعَمُ أَنَّكَ جِرْمٌ صَغِيرٌ * وَفِيكَ انْطَوَى الْعَالَمُ الْأَكْبَرُ»!
پس برای ادراک واحساس صنائع بدیعه وخلائق غریبه خود خدای منان در وجود انسانی قوی وحواس عالیه عشره ودیعت نموده که آنها ازاین قرار اند حواس خمسه ظاهره وحواس خمسه باطنه = پس حواس خمسه ظاهره اینها یند اول قوت باصره دوم قوت سامعه سوم قوت شامه چهارم قوت ذائقه وپنجم قوت لامسه
وحواس خمسه باطنه اینها یند خیال وهم حافظ متصرفه وعقلیه
لذا نوع انسان اوصاف وخواص جمیع اشیاء عالم را میتواند درک نماید خواه روحانی باشند خواه جسمانی زیراکه بجهت ادراک اشیاء همه قوی وحواس دارد
پس قدر وقیمت صنائع وبدائع خلاق عالم را وعظمت قدرت وجلال خدای ذو الجلال والاکرام را از جمیع انواع مخلوقات بیشتر وبهتر درک میکند لذا از روی عقل سلیم مقرب ترین بارگاه خدای متعال نوع انسان محقق ومسلم شد
حالا باقی می ماند این مطلب که چرا خدای عادل بدون استحقاق عملی انسان را در بدو فطرت باین انعام واکرام مخصوص فرمود وبر جمیع مخلوقات خود اورا ترجیح بلا مرجح داد که قبیح عقلی است!!!؟
پس جواب این سوال در فهم هر شخص درست وصحیح نخواهد آمد مگر اینکه قائل بشوند که خلاق عالم چون علم کامل دارد در علم غیر متناهی او بوجه من الوجوه کمی ونقص نیست لذا قبل از خلقت

مخلوق را میداند که فلان نوع مخلوق را اگر فلان فلان قوی وحواس مرحمت کنم اطاعت من
خواهد کرد یا عاصی وباغی خواهد شد پس اگر قوای وحواس انسانی را بملائکه بدهم ایشان
متحمل آنها نخواهند شد وعصیان خواهند ورزید پس همه ایشان در هلاکت ابدی مبتلا خواهند شد
وهمین طور اگر قوی وحواس انسانی را به بنی جان بدهم همه ایشان مانند ابلیس لعین طاغوت
خواهند کرد ومستوجب عذاب ابد خواهند گردید وچون هر صانع مصنوع خود را قلبا دوست
دار و خدای توانا ومهربان وغنی وجواد ورحیم وکریم که از جمیع صانعین وخالقین مخلوقات
ومصنوعات خود را دوست تردارد و بر همه از پدر ومادر مهربان تر است لذ برای هیچ مخلوق
مصلحت ندید که قوای وحواس انسانی را بایشان عطا کند که غیر از انسان با آن حواس
وقوی باغی وعاصی خواهند شد ومستحق عذاب خلود پس باین ملاحظات غیر از
نوع انسان هیچ مخلوق قابل وسزاوار ومتحمل این قوی وحواس نبوده لذا این
انعام واکرام به [illegible] نوع انسان مخصوص ومعین گردید بدون چون وچرا
پس این است معنی ومفهوم این قول که فِعلُ الحَکیمِ لایَخلُو عَنِ الحِکمَةِ پس این مرحمت وموهبت
الهیه برای نوع انسان محض بدون استحقاق عملی بعین رحمت وحکمت بوده که باین
شرافت وفضیلت ما ها را مخصوص فرمود فالحَمدُ لِلّٰهِ رَبِّ العٰلَمِینَ عَلیٰ هٰذَا الاِنعَامِ الجَلِیلِ
وَالاِحسَانِ الجَزِیلِ وَاَنّه سُبحَانَهُ تَعَالٰی شَانُهُ لایُسئَلُ عَمّا یَفعَلُ وَهُم یُسئَلُونَ فَاِنَّ اللهَ تَبَارَکَ وَتَعَالٰی
لایَفعَلُ اِلّا بِالحِکمَةِ وَمَعَ الحِکمَةِ وَمِنَ الحِکمَةِ !!! وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین !!

خلص کلام این است که مقصود وعلت غائی ذات واجب الوجود حضرت حق از خلاق عالم از خلق نمودن عالم امکان وحدوث این است
که انواع واقسام مخلوقات باعقل وقیاس باشعور وحواس باید عجائبات خلقت اشیاء وصنائع وبدائع قدرت وحکمت خدای متعال را درک نمایند
وبدانند که پروردگار خالق ایشان دارای چه علم وقدرت وکمال وحکمت است پس تنها اورا احمد وستایش نمایند
وفقط پرستش وبندگی او بکنند = پس بدیهی است که هر نوع مخلوقی که اوصاف وخواص جمیع اشیای عالم
را درک میکند البته معرفت وقدردانی او به علم وقدرت وکمال وحکمت خدای متعال از آن نوع مخلوق

بیشتر خواهد بود که صرف چند چیز را ادراک میکند و از چندین هزار مخلوقات و مصنوعات باری تعالی بیخبر و غافل و جاهل است !

چنانچه وقتیکه خلاق عالم این دنیا را خلق فرمود خلافت زمین بدست بنی جان سپرد و چون دید که ایشان قدردان همه اشیای جهان نیستند نه زراعت میکنند که انواع و اقسام حبوب و غله جات بوجود بیایند و نه باغات غرس میکنند که انواع و اقسام فواکه و گل و ریاحین بوجود بیایند و نه مسکن درست میکنند که گوناگون قصر و محل و منزل و عمارتهای عظیم الشان بوجود بیایند و نه مدارس و مکاتب و دبستان و دبیرستان بنای نمایند که خود را تعلیم و تربیت نمایند !!!

لذا بنی نوع انسان را خلق فرمود و خلافت زمین را با ایشان واگذار فرمود و بنی جان را از خلافت زمین بر طرف نمود پس بنی نوع انسان زراعت حبوب و غله جات شروع کردند و باغها و بستانها غرس نمودند و گل و ریاحین سبز کردند و نهرها کشیدند و شهرها آباد نمودند و انواع و اقسام اغذیه و اشربه اختراع نمودند و خط ماشین درست کردند و کشتیهای آهنی ساختند پس عجائبات قدرت خدا را در دریاها مشاهده نمودند و زمین و کوه را کندند پس نفط و نبزین و طلا و نقره و جواهرات درآوردند و قوت برقیه را مسخر نموده تمام شهرها را روشن و درخشنده ساختند و طیاره درست کرده بر هوا سیر و سیاحت و عجائبات هوا را کشف نمودند وغیره وغیره و چون انواع و اقسام غذاها خوردند قوت بهیمی تولید شد پس از آن عجیب و غریب لذت که بر تمامی لذات فائق است لذت و بهره بردند و عجائبات قدرت و حکمت خدای منان را شناختند پس قدردانی و معرفت ایشان به ذات واجب الوجود بیشتر شد و برای تحصیل علوم ربانی و معارف روحانی مکاتب و مدارس دائر نمودند پس از بنی جان و ملائکه بیشتر معرفت حاصل نمودند و در تسبیح و تقدیس و تحمید و تمجید و تهلیل خدای متعال مصروف گردیدند حتی اینکه جانهای شیرین خود را از جهت وفور معرفت در راه خدای منان نثار و فدا نمودند وغیره وغیره وغیره

و چون مقصد خدای متعال از خلق مخلوقات شناسائی علم و قدرت غیر متناهی خودش بود لذا مقام جنت را خلق فرمود که پر و مشحون است از عجائبات قدرت و غرائبات حکمت خلاق بیمثال ذوالجلال والاکرام و چون اعطاء نعمات غیر متناهی و غیر محدود بکسی بدون استحقاق عقلاً امر قبیح است و نیز مسلم است که چیزی را که انسان بدون زحمت و مشقت می یابد قدر و قیمت او را نمی داند و چیزی را که بهزار زحمت و مشقت بدست می آورد قدر و قیمت او را خوب میداند!

لذا مشیت ذات اقدس حضرت حق علیم و حکیم برین امر قرار گرفت که جنت را با انسان و نبی جان بعد از استحقاق عملی و زحمت و مشقت عطا بفرماید پس مقام دنیا را برای امتحان و اختبار معین و مقرر فرمود که هر که اطاعت اوامر و احکام خدای منان را در مقام دنیا بجامی آورد او را برای همیشه ابدالآباد جنات النعیم و دارالسلام و دارالخلود عطا خواهد فرمود

و هر که خلاف احکام و اوامر خدای منان خواهد کرد او را ابدالآباد در آتش جهنم خواهد سوزانید!

پس خبر داد که در آن جنات النعیم و دارالسلام و دارالخلود جمیع انواع و اقسام نعمات دنیا آماده فرموده است و نعمات جنات چندین هزار بار از این نعمات دنیاوی بهتر و برتر اند و هر روز تا ابدالآباد نعمات جدید ایشان را عطا خواهد فرمود زیرا که علم و قدرت او غیر محدود و غیر متناهی است و او هرگز هرگز از اختراع و ابداع نعمات جدید و لذیذ تر و عاجز نخواهد شد الله اکبر الله اکبر الله اکبر و لله الحمد

پس همگی نعمات دنیاوی نمایش آدنی مثال و مسطوره هستند برای نعمات غیر متناهیه جنات الخلود!!!

و این امر بدیهی و مشاهده است که ما می بینیم تکمیل لذائذ دنیاوی شروع میشود اول بسلامتی وصحت و توانائی بدن و بعد از آن بغذاهای لذیذ و مشروبات عدید و انواع و اقسام مختلف و بعد از آن با خوشبوهای گوناگون و بعد از لباسهای گوناگون و بوقلمون از حریر و دیبا و دیباج و بعد از منازل و قصور و غرفات و مشرفات و بعد از بساتین و فواکه و اثمار و چمنستان ریاحین و اشجار و انهار و بحار و بعد از رکوب دواب و سفائن و بعد از فراوانی و کثرت ثروت و اموال و بعد از خدم و حشم و بعد از خواتین خوشجمال شیرین مقال و آخر همه از بهره و لذت بردن از قوت بهیمی یعنی جماع که بهترین و افضل ترین جمیع نعمات دنیاوی همین است

ولعداز معارف روحانی وعلوم ربانی اما این لذت چندان محسوس ومشهود نیست چنانکه لذت بهیمی شهوانی چنانچه ما نه دیدیم عالمی را که بعداز بهره بردن ازلذت معارف روحانی وعقلانی که لذت بهیمی شهوانی را کلیةً ترک کرده باشد وبگوید که لذت علمی وروحانی وعقلانی بهتر وافضل است ازلذت بهیمی شهوانی !

بلکه برعکس این مشاهده می نمائیم که هر عالمیکه علمش بیشتر وبهتر است مشغله ومصروفیت او به لذت بهیمی شهوانی از همه بیشتر وفراوان تر بوده است ومیباشد وخواهد بود چنانچه حضرت سلیمان بن داؤد علیهما السلام عالم ترین وعارف ترین اهل زمانه خودش بوده پس هزار زن دائمی وبی شمار موقتی یعنی صیغه داشت زیراکه تولید قوت بهیمی شهوانی بر تکمیل قوای بدنی واعضای جسمانی است هرکه اعضای بدنش تندرست وخلقت جسمانیش کامل است قوت بهیمی شهوانی او از آن کسانیکه اعضا وجوارح ایشان ناقص الخلقت وبدن ضعیف دارند بیشتر وفراوان تر است !!

واز تجربیات علم تشریح ومشاهدات است که اعضا وجوارح شخص عالم وحکیم ازغیر عالم وازغیر حکیم کامل ترین خلق شده اند دراعضای شخص عالم وحکیم کامل هیچ نقص وعیب یافت نمی شود وهرکه اعضا وجوارحش نقص وعیب دارد علم وحکمتش هم ناقص ومعیوب یافت میشود ازاینجاست که انبیا واوصیا علیهم الصلوٰة والسلام ازروی فطرت مضطر ومجبور بودند که مخدرات عصمت وطهارت ازدیگران زیاد وفراوان داشته باشند واین امر برای ایشان رحمت خاصه آلهیه بوده تاکه آن غم وغصه ها که برای تبلیغ نبوت ورسالت برایشان از هر چهار جانب هجوم می آوردند تخفیف بیابند !

لذا بهترین لذائذ دنیاوی لذت بهیمی شهوانی است نه دیگر واین امر وجدانی ومشاهد ومحسوس است نه صرف زبانی وفسانه پس همین طور بهترین لذائذ جنت همین لذت بهیمی شهوانی خواهد بود نه روحانی چنانچه درحدیث مذکور است که درمقام خود بیان خواهد شد ولعدازآن لذت استماع اصوات والحان است وغیره وغیره

پس از روی عقل انسانی آن نوع مخلوق که جمیع انواع و اقسام مخلوقات و مصنوعات قدرت و حکمت خدای متعال را درک می نماید و از جمیع اقسام لذائذ جسمانی و روحانی لذت می برد البته قدردانی و معرفت او نعمت و حکمت خدای منان از سائر مخلوقات که صرف از یک نوع و قسم مصنوع و مخلوق باری لذت می برند و از چندین هزار مصنوعات و مخلوقات را نمی دانند که آنها را خدای قدیم و حکیم برای چه مطلب خلق فرموده است بیشتر و بهتر و کامل تر خواهد بود

لذا جنت که دار الآخرت و دار الثواب و جزاء و دار السلام و دار النعیم و دار الخلود و جای اظهار و ابراز کمالات و علوم و قدرت و حکمت خدای علیم و حکیم مخترع و بدیع و ذو الجلال و الاکرام است که علم و قدرتش و کمال و حکمتش را هیچ حد و حصار و منتها و پایان نیست

از روی عقل سلیم و فطرت مستقیم = باید پر و مشحون باشد از انواع و اقسام صنائع و بدائع و اختراع و ایجاد عجائب و غرائب علم و قدرت و کمال و حکمت خدای قدیم و صناع علیم و خلاق فیاض و جواد و کریم که علم و قدرت او را نفادی و حد و حصاری و انقطاعی نیست و فیضان و جود و احسان و انعام و اکرام او را نقص و انتها و زوالی نیست

و چون جنات النعیم و دار الخلود مقام اظهار کمال قدرت و محل بروز لطائف و ظرائف علم و حکمت خدای منان و فیاض و جواد بی نیاز بی پایان است = لذا باید همگی نعمات جسمانی و روحانی آنجا هر یکی صد بار و هزار بار از نعمات دنیای فانی بهتر و برتر و اعلی و افضل بوده باشند و همین طور است که حضرت صادق الامین مخبر اوصاف نعمات رب العلمین سید الانبیاء و مرسلین صلی الله علیه وآله وسلم خبر داده اند که یک وجب زمین جنت از تمامی مقام دنیا هزار بار بهتر و برتر و اعلی و افضل است و هر اهل جنت را خدای منان صد بار و هزار بار قوت اشتها و قوت جماع مرحمت خواهد فرمود الله اکبر الله اکبر الله اکبر و لله الحمد

و نیز از روی عقل سلیم و فطرت مستقیم لازم است که آن مقام دار النعیم و دار الخلود مخصوص و معین و مقرر باشد برای همان نوع مخلوق که جامع جمیع ادراکات و قوی و حواس جسمانی و روحانی باشد تا که قدر و قیمت همه نعمات جسمانی و روحانی غیر فانی را بداند که مقصد خدای متعال از خلق مخلوق همین است و بس!

ونیز اینکه چون در مقام دنیا که دار امتحان و دار عمل است انسان با روح و بدن هر دو اکتساب وارتکاب عمل نموده است لذا از روی عدل و انصاف لازم است که در مقام و محل ثواب و عذاب که دار العقبی و دار الجزاء و دار الخلود است باید هر دو یکجا مثاب و مجازات بشوند زیراکه اگر صرف تنها روح را ثواب یا عذاب بدهند آن خلاف عدالت و انصاف خواهد شد مثل آنکه دو نفر را بیارند که هر دو باهم یک خانه درست کنند پس یکی را مامور کنند که حکم و دستور بدهد مانند اوستاد و دیگری موافق فرمان و دستور او شاغل عمل بشود یعنی سا روح و کاه گل درست کند و بیل بزند و بعد آجرها روی هم بچیند تا اینکه دیوار ساخته بشود و کم کم منزل به تکمیل برسد و کار هر دو ختم گردد حالا آمد وقت مزد و اجرت دادن پس آن یکی که صرف فرمان و دستور داده است هر قدر که مزد و اجرت برای ساختن آن منزل معین و مقرر شده بود همگی را بآن بدهند و آن دیگری که تمامی کارهای فعلگی را بجا آورده است هیچ ندهند و بیرون بکنند و بگویند که برو گم شو تو هرگز هرگز مستحق و سزاوار مزد و اجرت نیستی پس آیا همچنین جزای عمل نزد صاحبان عقول سلیمه و فطرت مستقیمه عدل و انصاف خواهد شد یا سراسر ظلم و جور و اعتساف پس اگر کسی بقدر ذره هم عقل و هوش دارد خواهد گفت که این چه ظلم و ستم و جور و اعتساف است که برای آن بیچاره رنجبر و زحمتکش فعله روا داشته اند لعینه همین مثال است صادق خواهد آمد اگر در مقام جزا یعنی در دار الآخرت صرف تنها روح را جنت بدهند و بدن را کلیة محروم نمایند = زیراکه روح صرف محض فرمان فرمای بدن و دستور دهنده اعضاء و جوارح است و عامل و شاغل افعال نیک و بد همه اعضاء و جوارح هستند = لذا از روی این برهان عقلی و دلیل وجدانی واجب و لازم است که جنت باید جسمانی و روحانی هر دو باشد نه صرف روحانی ملکوتی !!!

لذا همه آن کسانیکه قائل اند که در عقبی جزای اعمال صرف روحانی خواهد بود نه جسمانی پس اینان یا از عقل سلیم هیچ بهره ندارند یا از تعصب و ضدیت بر خلاف مذهب حق اسلام حرف میزنند پس از این برهان قاطع عقلی بر هر صاحب دانش و بینش و عقل و هوش مانند شمس نصف النهار

درخشنده و آشکارگردید که مذهب نصاری و اهل تصوف کلیه باطل و از حقانیت عاطل است واین عقیدهٔ شان خلاف و برضد عقل و هوش است که میگویند که در عقبی و در جنت ماها مانند ملائکه خواهیم شد که جمیع قوای بهیمی و شهوانی از ما دور و سلب خواهند گردید و هیچ رغبت و خواهش بغذای جسمانی و بلذائذ شهوانی نخواهیم داشت صرف لذت ماها در تسبیح و تقدیس مانند فرشتگان خواهد شد پس هر قدر زیاد عبادت و ذکر پروردگار خواهیم کرد همانقدر زیاد لذت و سرور ما خواهد شد و در جماعت و گروه ملائکه داخل خواهیم شد و پس و اینکه اهل اسلام میگویند که در جنت حور و قصور و باغ و بستان و خدم و حشم و غلمان و نهار و اشجار و گل و ریاحین همه لذائذ دنیاوی مهیا و موجود اند پس اینها انسان نفسانی هستند نه روحانی مانند حیوانات نه مانند ملائکه = پس این قول ایشان محض غیر معقول و هذیان است زیراکه اگر در عالم آخرت که دار الجزاء و ثواب است آنوقت بدار العمل و عبادت مبدل خواهد شد و انسان که در دنیا زحمت و مشقت اعمال صالحه و عبادت میکنند باین امید که در جنت راحت باشد پس بقول ایشان آنجا بیشتر و فوق العاده در زحمت و مشقت خواهد افتاد که باید همیشه ابدا الآباد در تسبیح و تقدیس و عبادت مشغول و مصروف باشد

و نیز اینکه بعد از اینقدر زحمات زیاده دنیاوی متحمل شده بالاخره ملائکه گردد و حال آنکه انواع و اصناف و اجناس ملائکه لا تعد و لا تحصی از ازل بوده اند پس آنوقت انسان در جماعت ملائکه داخل شده با ملائکه چه فائده خواهد رسانید آیا در عده و شماره ایشان اضافه خواهد کرد یا چه !!! = بهرحال عقیده و قول ایشان عقلا و نقلا کلیه باطل و عاطل است پس درست و صحیح و موافق عقل و نقل عقیده و قول اهل اسلام است که عقیده دارند و قائل اند که جنت جسمانی و روحانی هر دو است نه تنها روحانی فافهم و تدبر و تشکر فان فیه شفاء لما فی الصدور و موافقة للزبور ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم ویضل الله الظالمین وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین والسلام علی من اتبع الهدی ۱ط

# فصل وسعت و عظمت خلقت بهشت عنبر سرشت

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

قال عزمن قائله وَسَارِعُوا اِلٰی مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّکُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ و اما الابتداء و الانتها

ای بندگان من تعجیل کنید بسوی مغفرت پروردگار خود و بسوی جنت که عرض و پهنایش همگی آسمانها فلیس لهما و زمین است و ابتداء و انتهائش پس متصل نه از ازل تا ابد | باید دانست که عالم آخرت جنات النعیم و دار الخلود یک مهمان خانه بزرگی است شد ود ... اه دا انتهاه برای مهمان جلیل الشان پروردگار عالم که عالم دنیا یک ادنی مسوده و نمونه است برای آن مهمانخانه بزرگ من ا الی

و بدیهی و وجدانی است که این عالم دنیا مهمان خانه خدا نه برای مهمانی من و نه برای مهمانی شما و نه برای مهمانی جمیع ابنای جنس من و شما ساخته شده است - آیا کسی تصور و گمان میکند که این مهمان خانه آراسته و پیراسته و پر و مشحون از نعمات گوناگون را خلاق عالم محض برای ترضیه خاطر او بنا نموده است

زیرا که می بینیم که نه من و نه اهل زمانه من قابل و مستحق و سزاوار این تعظیم و تکریم و انعام و اکرام هرگز هرگز نیستیم که برای ما ها خداوند ذو الجلال و الاکرام این عجیب غریب مهمان خانه را پر از انواع و اقسام اطعمه و اشربه و ززه جواهر و گل و ریاحین مرضع از پرده های زنگار و کواکب و ماه و خورشید ضیا بار ساخته باشد و برای خدمت ملائکه را مامور فرموده باشد!

البته این مهمانخانه را خداوند علیم و حکیم برای یک مهمان جلیل الشان آراسته و پیراسته فرموده است زیرا که اگر برای من یا همه اهل زمانه من ساخته باشد پس مهمان مثال صادق خواهد آمد که یک شهنشاه عالم برای یک شخص دهقانی بی سواد و بی تربیت و احمق جمیع مملکت خود را آراسته و پیراسته بنماید که قبح عقلی آری آری اگر برای یک شاهی مانند خودش اگر تمامی مملکت خود را آراسته و پیراسته کند البته حسن عقلی خواهد بود

لذا این مهمان خانه دنیا را خدای متعال نه برای من و نه برای شما بلکه برای محبوب ازلی خودش که وجود اقدس حضرت خاتم الانبیا احمد مجتبی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم آراسته و پیراسته نموده است

که در حدیث قدسی این مطلب را آشکار فرموده لَولاكَ لَمَا خَلَقتُ الأَفلاكَ یعنی ای حبیب من
اگر ترا خلق نمیکردم هیچ آسمان و زمین را خلق نمیکردم !

و این امر هم بدیهی و وجدانی است که هر قدر که مهمان معظم و محترم و محبوب است تر میزبان در دعوت
او و مهمانی او اهتمام بیشتر میکند پس هر قدر که قدرت و استطاعت دارد همه را در تهیه
دعوت مهمان محترم خود صرف میکند و همه قسم سعی و جدیت را بروز میدهد تا که مهمان جلیل الشان
خوشنود و خوشحال گردد !! و چون قدرت و حکمت خدای متعال غیر متناهی و بی پایان است
و برای زیادتی سرور مهمان همه متعلقین مهمان را در دولت خود شریک و سهیم میکند
باین جهت خدای منان برای دعوت و مهمانی ابدی محبوب خودش مهمان خانه بهشت و جنت را
موافق شان علم و قدرت و کمال حکمت خودش برای ترضیه خاطر محبوب و مطلوب خودش جمیع انواع
و اقسام آرایش و تزئین و اطعمه و اشربه و اشجار و انهار و دور و قصور و غرفات و شرفات و حور
و غلمان و خدم و حشم و هر چه که در فکر و خیال و تصور و وهم انسانی می آید و نمی آید همه
را غیر متناهی و غیر محدود تهیه دیده است و آن محل و مقام را هم غیر محدود و غیر متناهی
خلق نموده است پس فقط از عرض و پهنای او ما را خبر داده است که عرضها السموات و
الارض اما از طول و درازی او خبر نداده زیرا که آن غیر متناهی و غیر محدود است !!!
و مساوی است در طول با ابد ! یعنی مقام جنت ممتد است از ازل تا با بد که هر دو طرفش (ابتدا و انتها) غیر متناهی و غیر محدود

لذا جنات النعیم که محل و مقام اظهار و ابراز علم و قدرت و ارائه انوار جمال و کمال و اشاعه اشعه رحمت و نعمت
و حکمت و اسرار مکنون پروردگار و ذات واجب الوجود است که علم و قدرت او را هیچ حدی
و غایتی نیست و نه جمال و کمال او را نهایتی و نه حکمت و اسرار او را انتها و مبتدا
و این عالم دنیا که مرئی و مشاهد است یک نهایت ادنی مسطوره و نمونه ایست از یک قطره کوچک
از آن بحار زخار بیکران و بی پایان علم و قدرت و جمال و کمال و اسرار و حکمت و رحمت و نعمت ذات
قدیم علیم و حکیم واجب الوجود لیس کمثله شیئ و هو السمیع البصیر و هو علی کل شیئ قدیر
برای آن نوع مخلوق مخصوص فرموده است که دارای قوی و حواس و ادراکات از جمیع مخلوقات بیشتر است
و آن نوع مخلوق غیر از نوع انسان دیگری نیست و بعد از نوع انسان نوع بنی جان است لذا
همین دو فرقه مخلوقات را مکلف به تکلیف شرعیه قرار داده = فقال عز ماخلقت الجن
والانس الا لیعبدون

زیراکه نوع ملائکه صرف قوای عقلانی ومشاعر روحانی دارند = ونوع انسان دارای قوای عقلانی ومشاعر روحانی ونفوس بهیمی شهوانی وسبعی غضبانی وارواح نباتی وجمادی همه میباشد ونیز قوای انسانی راهم حدی وحصاری وغایتی ونهایتی نیست !!!
اما قواهای ملائکه همه یک حدی وحصاری وغایتی ونهایتی دارند که تابیک جای احساس وادراک محدود ومحصور ومنتهی میگردند چنانکه از قول خودشان آشکار میشود که درمقام مقابله علمی با انسان گفته بودند سبحانك لاعلم لنا الا ما علمتنا انك انت العلیم الحکیم ودرمقام سیر وسیاحت وتماشای عجائبات قدرت وغرائبات حکمت خلاق ذوالجلال والاکرام همراه انسان آن ملک جلیل امین بارگاه احدیت حضرت جبرئیل علیه السلام عرضه داشت
( لَوْدَنَوْتُ اُنْمُلَةً لَاحْتَرَقْتُ !!!. )
اما قوای انسانی پس در هیچ جای ومحل ومقام محصور ومحدود ومنتهی نمی شود چنانچه درهمین دو مورد که اول علمی بود پس حضرت آدم همه اسمای آن وجودات عالین رابیان فرمود چنانکه مذکورشده ودردوم مقام سیر وسیاحت وتماشای عجائبات قدرت وکمال خدای متعال بیمثال بود که حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه وآله وسلم گذشت از آن مقام سدرة المنتهی وسرادق جلال وجمال ودرهیچ محل ومقام محصور ومحدود نشده بلکه رسید بهرجائیکه خدای متعال خواست حتی اینکه داخل شد درحدود قدس واجب الوجود که مقام دَنٰی فَتَدَلّٰی وقَابَ قَوْسَیْنِ اَوْاَدْنٰی باشد فتدبر وتفکر وتشکر فانه دقیق جداً
لذا جنات النعیم ودارالخلود عقلاً ونقلاً مخصوص گردید بآن وجود اقدس که فرد کامل نوع انسان است یعنی بوجود اقدس حضرت محبوب ومطلوب رب العلمین سید الانبیاء والمرسلین احمد مجتبی محمد مصطفی صاحب قاب قوسین اوادنی که دارای جمیع قوای مخلوقات علوی وسفلی وغیر محدود ومحصور اند صلی الله علیه وآله وسلم
وبعد از آنحضرت بآن وجودات قادسه ومقدسه که اوصیای دوازده گانه آنحضرت هستند ودارای جمیع قوی وحواس عوالم امکانیه مانند آنحضرت وافراد کامله میباشند یعنی وجودات ائمه طاهرین صلوات صلوات الله علیهم اجمعین میباشند که درحق ایشان خود حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه وآله وسلم فرمود اولنا محمد واخرنا محمد واوسطنا محمد وکلنا محمد علیهم الصلوة والسلام

و بعد از ایشان در طفیل ایشان که میهمان در بار قدس وساحت جلال ذات قدیم وذوالجلال والاکرام میباشند جمیع مومنین نوع انسان شریک وسهیم در آن نعمات غیر محدود و غیر محدود و ابدی خواهند شد که خدای منان میزبان مهربان در تعظیم وتکریم میهمانان معظم ومکرم خودش اضافه خواهد فرمود که آن میهمانان خوشنود میشوند که در میهمانی ودعوت ایشان جمیع رفقاء ودوستداران واصحاب وانصار ومتعلقین ومحبین ایشان را در میهمانی ودعوت ایشان شریک وسهیم فرموده است فقال عز وجل وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

اللهم صل علی محمد وآل محمد

لعدد ذرات مخلوقات ومصنوعات وعدد حرکاتها وسکناتها فی الازل والابد.

## ( دلیل نقلی )

برای ملائکه خداوند متعال صرف قوای ملکوتی روحانی مرحمت فرموده است اما برای انسان قوای ملکوتی روحانی وجسمانی هر دو عطا فرموده است یعنی چیزهائی که انفراداً بافراد ممکنات مرحمت فرموده است جمیع آن کمالات وفاضلات وادراکات واحساسات را در وجود مقدس انسانی جمعاً عطا فرموده است چنانچه هر فرد انسان مجموعه سه چیز است یعنی جسم ونفس وروح فقال عز وجل سبحان الذی خلق الازواج کلها مما تنبت الارض ومن انفسهم ومما لا یعلمون یعنی اول ماده ارضی دوم نفس ملکوتی سوم روح نورانی که حقیقت او را شماها نمی دانید وچون باعث ترقی درجات وشرافت وافضلیت اجتماع قوی ونفوس وحواس میباشند لذا نوع انسان را خدای منان بر نوع ملائکه فضیلت عطا فرموده است زیرا که هر قدر که قوی ونفوس وحواس وادراکات خلاق عالم در وجود نوع انسان خلق فرموده است در هیچ نوع مخلوقات علوی وسفلی نه خلق فرموده چنانچه نوع ملائکه صرف نفس ملکوتی خلق فرموده است ودر وجود مقدس ومکرم انسان نفس بهیمی ونفس سبعی ونفس ملکوتی همه خلق فرموده است بهمین جهت خدای منان نوع ملائکه را خدام انسان گردانیده زیرا که در وجود انسان از جمیع موجودات بیشتر قوی ونفوس وحواس وادراکات وشعور جمع فرموده است چنانچه اگر این نبود هر گز هر گز خدای علیم وحکیم ملائکه را خدام انسان نمیگردانید که تفضیل مفضول بر فاضل لازم می آید که قبح عقلی است = آن وجود مقدس انسان بود که بجای رسید که ملک جلیل

حضرت جبرئیل امین عرض نمود لو دلوت انملة لاحترقت و از قول ملائکه است که گفته اند ما منا الا له مقام معلوم یعنی نیست از ما کسی مگر اینکه برای او یک محل و مقام معلوم و معین است که بالاتر از آن محل و مقام نمی تواند ترقی نماید !!!

و در خصوص خلقت انسان میفرماید :

و لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم = بالتحقیق که ما انسان را در بهترین تقویم خلق نموده ایم و بعد میفرماید و لقد خلقنا الانسان من ماء مهین بالتحقیق که ما انسان را از آب مهین خلق فرموده ایم پس مقصود از این آب آن آبست که قبل از خلقت جمیع مخلوقات وجود داشت چنانچه در این آیه کریمه خبر میدهد هو الذی خلق السموات و الارض فی ستة ایام و کان عرشه علی الماء خلاق عالم آنست که خلق فرمود آسمانها و زمین را در ظرف شش روز و حال آنکه بود در آنوقت عرش خدای متعال بر روی آب !

پس مقصود از لفظ مهین شوائب مواد میباشند = لذا نوع انسان ترقی نموده تا کجا خواهد رسید تا بهمان ماء اولی که خزانه و منبع و مجمع جمیع قوای ملکوتی و برقی است برای تمامی عوالم امکانیه یعنی نوع انسان ترقی نموده خواهد رسید بدرجه آن نور الانوار مبدأ الدهور و الاعصار النبی المختار احمد مجتبی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم که وجود اقدسش در میان ممکن و واجب صرف یک حجاب است و بس !

و ترقی طولانی ملائکه محض تا به سدرة المنتهی است و بس لکن ترقی طولانی نوع انسان تا به حد ذات الوجود منتهی میشود اللهم صل علی محمد و آل محمد بعدد ذرات مخلوقاتك و مصنوعاتك و عدد حرکاتها و سکناتها من الازل الی الابد !

از اینجا است که یک عبادت انسان دارای ثواب عبادات جمیع موجودات آمده لَضَربَةُ عَلیٍّ یوم الخندق افضل من عبادة الثقلین یعنی البته صرف یک ضربت علی امیرالمؤمنین علیه السلام افضل و بیشتر و برتر است از عبادات جمیع ثقلین

پس همانطور که خلاق عالم وجود مقدس انسان را مجمع جمیع قوای و حواس و کمالات و ادراکات تمامی مخلوقات گردانیده است همانطور عبادات انسان را هم مجموعه عبادات جمیع ممکنات گردانیده است

چنانچه در مقام اثبات استحقاق خلافت آلهیه ملائکه چیزیرا که دلیل وحجت آورده اند از آن ظاهر وآشکار میگردد که عبادت ملائکه چه چیز است پس گفتند ای پروردگار خلیفه زمین از ما قرار بده زیراکه نحن نسبح بحمدك و نقدس لك ما ترا تسبیح میکنیم بحمد تو و ما ترا تقدیس میکنیم پس ازاین استدلال ملائکه ظاهر میشود که عبادت ملائکه صرف تسبیح وتقدیس است وبس چنانچه حضرت مولانا امیرالمومنین کاشف اسرار العالمین امام مبین مظهر قدرت رب العلمین علیه الصلوة والسلام میفرمایند ثم فتق ما بین السموت العلی فملاهن اطوارا من ملائکته منهم سجود لایرکعون ورکوع لاینتصبون وصافون لایتزایلون ومسبحون لایسأمون لایغشاهم نوم العیون ولاسهو العقول ولافترة الابدان ولاغفلة النسیان ومنهم امناء علی وحیه والسنته الی رسله ومختلف بقضائه وامره ومنهم الحفظة لعباده والسدنة لابواب جنانه پس شطح نمود درمیان آسمانها را وپرکرد آن جاها را از انواع واقسام ملائکه خود که بعضی از ایشان همیشه درحالت سجود اند که ابداً رکوع نمیکنند وبعضی درحالت رکوع اند که ابداً قیام نمیکنند وبعضی صف بسته ایستاده اند که از جای خود حرکت نمیکنند وبعضی در تسبیح اند که ابداً ملول نمیشوند ونمی پوشاند چشمهای ایشان را خواب و نه غافل میشوند از ذکر خدای متعال و نه سستی ابدان لاحق میشود برای ایشان نه غفلت فراموشی عارض میشود بر ایشان وبعضی از ایشان امنای وحی الهی وزبانهای خداایند برای رسولان او وبعضی از ایشان بجهت امضای امور خدا گردش میکنند واوامر او را میرسانند وبعضی از ایشان حفاظت میکنند بندگان خدا را وبعضی از ایشان دربانان درهای بهشت اند پس ظاهر است که عبادت ملائکه یا صرف سجود است یا تنها رکوع یا فقط قیام یا تسبیح وتقدیس وبس!!!

اما عبادات انسان پس مجموعه همه عبادات آمده که در عبادات انسان تهلیل است تکبیر تحریم است قیام است رکوع است سجود است قعود است الحمد است قرآن است حج است صیام است زکوة است خمس است جهاد است تحصیل علم است تسبیح است تقدیس است تحمید است تمجید است وغیره وغیره وغیره وچون خلاق عالم جمیع مخلوقات را میداند که دارای چه قوی وحواس ونفوس وادراکات اند ودارای چه عبادت وریاضات وزحمات وکدام یکی از جمیع مخلوقات قابل ومستحق وسزاوار خلافت است لذا استدلال ملائکه را رد نمود واز نوع انسان

خلیفه خود قرار داد زیرا که نوع انسان که دارای قوای جمیع عوالم است لذا می تواند که بر تمامی
مخلوقات تدبیر و تصرف و تربیت و تسلط و حکومت داشته باشد و قدر و قیمت جمیع نعمات
خداوندی را میداند پس باین جهت نعمات جنات النعیم و دار الخلود را بنوع انسان
مخصوص گردانید نه بنوع ملائکه و نه به نوع بنی جان که جای ایشان علاوه از جنات النعیم
حظایر قدس قرار داده است چنانچه در حدیث خبر داده اند

فَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی اِخْتِصَاصِهِ لَنَا جَمِیعَ نَعْمَائِهِ الْجِنَانِ لَا بِالْمَلٰئِکَةِ وَلَا
مَعَ بَنِی الْجَانِ حَمْداً دَائِماً سَرْمَداً

## (فصل در علة خلق قوی و حواس غیر محدود ابداً در وجود انسانی!)

كُنْتُ كَنْزاً مَخْفِيّاً فَاَحْبَبْتُ اَنْ اُعْرَفَ فَخَلَقْتُ الْخَلْقَ

یعنی ذات اقدس واجب الوجود در حریم سرمدی یک خزانه مشحون از علم و قدرت و کمال و جمال و حکمت غیر محدود
بوده و یک بحر زخار ناپیدا کنار از عظمت و جلال مواج بوده پس خواهش آمد که بقدر یک ذره
از آن خزانه مشحون و یک قطره از آن بحر زخار ناپیدا کنار در نمایشگاه عالم حدوث و شهود
ابراز و اخراج نماید پس از آن یکذره و یک قطره علم و قدرت غیر محدود خودش این عالم امکان یعنی
زمین و آسمان نار و جنان سدرة المنتهی و استار و سرادق و عرش و کرسی و سائر مخلوقات از
بنی آدم و بنی جان و ملائکه اولی اجنحه و طیور و وحوش و حشرات و حیتان و لؤلؤ و مرجان
و جواهر زواهر از زمرد و الماس و عقیق و عقیان و و آهن و مس و برنج و طلا و نقره و غیره
و غیره و غیره خلق فرمود پس این عالم امکان با تمامی صنائع و بدائع علوی و سفلی
نمونه ایست از یکذره از آن خزانه مملو علم و کمال غیر متناهی و غیر محدود ذات قدیم واجب الوجود
و مستوره ایست از یک قطره از آن بحر زخار ناپیدا کنار قدرت و حکمت لا تناهی ذات لازوال
خدای بیمثال حی و قیوم علیم و حکیم ذو الجلال و الاکرام جل الخالق الله اکبر و لله الحمد
لذا لازم بود که برای شناسائی عجائبات قدرت و غرائبات حکمت خودش در وجود مخلوق ذی شعور
قوی و حواس دراکه خلق بفرماید که بتواند بتوسط آن حواس و قوای مدرکه این عجائبات
غیر محدود

وغرائبات را درک بکنند وقدرت وحکمت وکمال وجلال وعظمت خدای توانای خود را
بشناسد = چنانچه در وجود مقدس از اشرف ترین انواع مخلوقات که انسان باشد
قوای عشره عالیه در(آ)نکه غیر محدود را خلق فرمود که مشهور و معروف اند بحواس خمسه ظاهره
و حواس خمسه باطنه = پس حواس ظاهره اینها اند باصره ۱ سامعه ۲ شامه ۳ ذائقه ۴
و لامسه ۵

و قوی و حواس باطنه از این قرار اند = خیالیه ۱ و همیه ۲ حافظه ۳ متصرفه ۴ عقلیه ۵

پس همین طور که در عالم دنیا خدای منان غذاها برای همه قوای عالیه خلق فرموده است
در عالم آخرت یعنی جنات النعیم و دار الخلود هزار درجه بیشتر و بهتر خلق فرموده است =
چنانچه غذاهای قوت باصره در دنیا از انواع و اقسام گل و ریاحین و رنگهای گوناگون
و جواهرات بوقلمون خلق فرموده است که انتها ندارند = پس همین طور در جنات النعیم گل و ریاحین
انهار و اشجار غرفات و شرفات از زمرد و الماس و یاقوت و زبرجد و مرجان و
مروارید و عقیق و بلور وغیره وغیره خلق فرموده است

و غذاهای قوت سامعه در دنیا الحان و اصوات و نغمه و زمزمه زنگوله و ساز طنبور
و تسبیح و تقدیس و تحمید و تمجید و خطبات فصیحه و بلیغه خلق فرموده است
در جنات النعیم درختهای زنگوله دار و برگهای طلائی و نقرئی پر اصوات و الحان و مرغان نوع بنوع خوش نواز
و حوریان خوش صدا و الحان که لذت سماع از اینها باین درجه هست که اگر مرگ از اهل جنت برداشته
نمی بود البته از اصوات و الحان و سرود آنها می مردند و مجالس و محافل انبیا و مرسلین و اوصیای
مرضیین و ملائکه مقربین برای استماع خطبات فصیحه و مواعظ بلیغه در توحید و تجرید و تحمید و تمجید
ذات حضرت حق واجب الوجود خلاق و رزاق و حنان و منان ذی العزت و العظمة و الاحسان و الجود
قرار داده است

خلاق عالم در عالم دنیا و در عالم آخرت دو قسم عالم خلق فرموده است عالم شهود ۱ و عالم غیب ۲ پس حواس خمسه ظاهره برای ادراک نعمتهای عالم شهود اختراع نمود و حواس خمسه باطنه برای ادراک نعمتهای عالم غیب ابداع فرموده است ۱۲ع

وچنانکه غذاهای قوت شامه در دنیا فانی خوشبوهای گوناگون وعطریات از شماره وحساب افزون از حد در گلها و برگها و میوه‌ها وریشه‌ها وچوبها و مشک وعنبر خلق فرموده است

درجنات النعیم باقی ودارالخلود کرور کرور انواع واقسام گلهای مشک بیز و برگهای عنبر ریز و نخواکه واثمار مشک وکافور وعنبر بار وازمشک وعنبر جبال وکهسار خلق فرموده است که خوشبوی جنات النعیم از هزار ساله راه استشمام میشود الله اکبر ولله الحمد

وچنانکه غذاهای قوت ذائقه درمقام دنیای فانی از انواع واقسام حبوب وثمار ولحوم حیوان وحیتان و واطیار واز آب وشراب (شربت) وشیر وعسل ودهنیات از خام وبرشته وغیره وغیره وغیره قرار داده است

درجنات النعیم دارالخلود - برای مهمانی وترضیه خاطر انبیاء ومرسلین واوصیاء وشهداء وصالحین ومومنین چندین هزار بار بیشتر وبهتر از مآکل ومشارب دنیاوی خلق فرموده وتهیه دیده است حتی که نهرهای آب وشراب وشیر وعسل روان وجاری فرموده واز حبوب واثمار ولحوم انواع واقسام لاتعد ولاتحصی خلق فرموده است الله اکبر ولله الحمد

وچنانکه غذاهای قوت لامسه درمقام دنیای فانی دختران دوشیزه باکره حسین وجمیل لطیف وظریف نرم وملائم ونازک اندام گندم گون وگل فام خلق فرموده است

درجنات النعیم دارالخلود دوشیزه گان نازک اندام حوران باکره کافور ونور فام وزنهای دنیاوی را چنان حسن وجمال وبهاء ونور مرحمت خواهد فرمود که سائرین خدم وحشم ایشان خواهند بود ودر جماع این قدر لذت خواهد بخشید که باندازهٔ پانصد سال دنیاوی باهم درکنار وبوس ومعانقه مدهوش خواهند بود وبهترین وافضل ترین لذائذ جنات النعیم ودارالخلود همین لذت قوت لامسه شهوانی خواهد بود چنانکه در دنیا مشاهد ومحسوس وبدیهی است اللهم ارزقنا بجاه محمد وآله الطاهرین

وچنانکه غذاهای قوای عالیه باطنه حواس خمسه در مقام دنیای فانی خیالات خوب وتوهمات مرغوب
وادراک حقائق ودقائق وعلم معقولات وروحانیات وتعقل صفات ذات حضرت حق واجب الوجود
وادراک کمال قدرت وعظمت صنائع وبدائع خدای علیم وحکیم آمده
درجنات النعیم ودارالخلود همین طور بلکه هزار هزار بار بیشتر وبهتر از این خواهد بود وهر روز افزون خواهد بود

وچون مقصود از خلق خلائق اظهار وابراز علم وقدرت وکمال وحکمت بوده !
وعلم وقدرت وکمال وحکمت خدای متعال را هیچ حد وحصار وانتها وپایان نیست
ونه خاتمه ونفاد ونه غایت ونهایت !
لذا برای ادراک آثار علم وقدرت لازوال وبدائع وصنائع کمال وحکمت بیمثال خودش
قوای عالیه عشره را هم چنان اختراع وابداع نموده که برای آنها هم
منتهی وخاتمه وحد وحصار ونفاد وغایت ونهایت وسیری وخستگی وزلگی نیست !!!
چنانچه غواصان بحار حقائق ودقائق معانی وواقفان وکاشفان اسرار وحکمت
خلائق سبحانی برای صاحبان عقل سلیم وفطرت مستقیم این مطالب را باین الفاظ
آشکار مانند شمس نصف النهار فرموده اند
لَا تَشْبَعُ الْبَصَرُ مِنَ النَّظَرِ یعنی قوت باصره را خدای منان چنان خلق فرموده است که
ابداً از نظر کردن بر اشیای عالم سیر وآسوده وزله نمی شود ! یعنی غیر محدود آمده
وَلَا تَشْبَعُ الْاُذُنُ مِنَ الْخَبَرِ یعنی همین طور قوت سامعه هم هرگز هرگز از شنیدن
اخبار عالم سیر وآسوده وزله نمی شود — یعنی غیر محدود آمده
وَلَا تَشْبَعُ الْاَنْفُ مِنَ الْاِسْتِشْمَامِ وهمین طور قوت شامه هم ابداً از بوکشیدن اشیای عالم
سیر وآسوده وزله نمی شود ! یعنی غیر محدود آمده
وَلَا تَشْبَعُ الل ا ا مِنْ اَنْوَاعِ الطَّعَامِ وهمین طور قوت ذائقه هم هرگز هرگز
از انواع طعام سیر وآسوده وزله نمی شود ! یعنی غیر محدود آمده

وَلَاتَشْبَعُ اللَّامِسَةُ مِنَ الْمَسَاسِ وہمین طور قوت لامسہ بہیمی شہوانی ابداً از شہوات نفسانی آسوده و سیر وزله نمی شود! یعنی غیر محدود آمده

وَلَاتَشْبَعُ الْخَيَالُ مِنَ الْخَيَالَاتِ وہمین طور قوت خیالہ ہم ہرگز ہرگز از انواع خیالات تمام آسوده و سیر وزله نمی شود! یعنی غیر محدود و محصور آمده.

وَلَاتَشْبَعُ الْوَهْمُ مِنَ التَّوَهُّمَاتِ وہمین طور قوت واہمہ ہم ابداً از انواع توہمات تمام آسوده و سیر وزله نمی شود! یعنی غیر محدود و محصور آمده

وَلَاتَمْلُو الْحَافِظَةُ مِنَ الْمَحْفُوظَاتِ وہمین طور قوت حافظه که خزانه و محل و مقام اشیای معلومه و مدرکه و متخیلات و متوہمات و معقولات و مسموعات است ابداً ابداً پر و مشحون و مملو نمی شود یعنی غیر محدود و محصور آمده و حال آنکه از علم تشریح محقق و معین شده است که جای قوت حافظه در مغز سر انسان باندازه یک درہم بیشتر نیست اما در ہمین جای یک درہم خدای توانا و قادر مطلق آنقدر وسعت و فراخی و عرض و طول مرحمت فرموده است که از ابتدای آخر بنا ہوش و عقل و خیال و وہم انسان ہر چیزی را که دیده یا شنیده است ہمه بدون کم و کاست در آن محل و مقام علیحده علیحده با نہایت ترتیب درست گذاشته شده اند مانند محل و مقام خزانه شاہی که یک جانب نقره و یک جانب طلا و یک طرف فیروزه و یک طرف یاقوت و یک سمت زمرد و یک جانب زبرجد و در یک کنج الماس و در یک گوشه بریلیان و در یک جا مروارید آبدار و غیره و غیره و غیره بترتیب محفوظ میباشند ہمین طور در قوت حافظه یک سمت شکل و صورت مادر و پدر و در یک جانب صورتہای تمامی مردم که ایشانرا دیده و یا شنیده است و در یک گوشه نقشه و صورت آن شہری که در آنجا بوجود آمده و در یک سمت ہمه شہرہای دنیا که آنہارا دیده و شنیده است و در یک گوشه ہمه باغ و بستانہا که آنہارا دیده و شنیده است و در یک سمت صحراہا که دیده و شنیده است و در یک سمت تمامی کوہہا که آنہارا دیده و شنیده است و در یک سمت تمامی رودخانہا و در یک یک گوشه آن بحر زخار ناپیدا کنار که اقیانوس مشہور است و در یک گوشه آن کوه آتش فشان که دودش با آسمان بالا میرود

ودریک گوشه آن بادهای تند وگردبادها که دیده یا شنیده است ودریک گوشه تمامی ابرهای بارنده که دیده وشنیده است ودریک گوشه آن ماه نورافشان ودریک سمت آن خورشید رخشان ودریک گوشه تمامی کره زمین ودریک گوشه آن پرده های زنگارگون مرصع با جواهرات ستارگان ضیابار ودریک گوشه آسمان اول ودریک گوشه آسمان دوم ودریک گوشه آسمان سوم وچهارم وپنجم وششم وهفتم همه علحده علحده بجای خود هر وقت حاضروموجود ودریک گوشه سدرة المنتهی ودریک گوشه جنت الماوی ودریک گوشه آن جهنم پرآتش وعذابهای گوناگون ودریک گوشه سرادقات ودریک گوشه استار ودریک گوشه حجابهای هفتادگانه ودریک کنج آن عرش اعظم ودریک گوشه آن کرسی محیط سموات وارض ودریک کنج جمیع عوالم امکانیه با تمامی مصنوعات ومخلوقات وباوجود این هنوز پر نشده واین بیان وتوضیح نه توهم است ونه تخیل بلکه عین حقیقت است ونه صرف مفهوم بلکه محسوس ومشاهد ووجدانی است که هیچ انسان دارای عقل جزئی باندازه یکسر موی هم هرگز هرگز نمی تواند که از این خزانه قوت حافظه انکار کند مگر آنوقت که جوهر مقدس عقل انسانی از کله او کلیة خارج شود وبی هوش ودیوانه گردد آنوقت می تواند انکار کند چنانچه کاشف اسرار العالمین حضرت مولانا امیرالمومنین علیه الصلوة والسلام همین مطلب دراین شعر اشاره فرموده اند

أَتَزْعَمُ أَنَّكَ جِرْمٌ صَغِيرٌ وَفِيكَ انْطَوَى الْعَالَمُ الْأَكْبَرُ

ای انسان صحیح العقل والفطرة آیا تو خیال وگمان میکنی که وجود مقدس تو محض یک کوچک وحقیر جسم وبدن است وبس نه نه هرگز هرگز چنین نیست بلکه خلاق عالم وجود کوچک ترا چنان اختراع وابداع فرموده است که دریک ادنی جزء بدن تو تمامی عالم اکبر عالم امکان عالم حدوث وشهود را هر وقت وهر آن موجود وحاضر ساخته است یعنی وجود کوچک تو مظهر اکبر علم وقدرت وکمال وحکمت خدای متعال است که دریک محل ومقام کوچک تو که محل ومقام قوت حافظه تو باشد جمیع عوالم امکانیه را هر وقت حاضر وموجود فرموده است زیرا که خدای منان

وجود خلاق عالم این مطلب را در کتاب فرقان وقرآن خود اظهار وابراز فرموده است
فقال عزوجل وفی الارض آیات للموقنین وفی انفسکم افلا تبصرون!
یعنی اگر کسی میخواهد که آثار علم وقدرت غیر محدود ولاتناهی ما را بداند وبفهمد پس در جمیع عجائبات
وغرائبات مصنوعات ومخلوقات زمینی ما را نظر کند خواهد دید وخواهد فهمید که علم وقدرت ما غیر محدود
ولاتناهی است علم وقدرت وکمال وحکمت ما را هیچ حدی وحصاری وغایتی ونهایتی نیست
از ازل تا ابد ممتد وپهن است
پس اگر نمی تواند که بر تمامی روی زمین گردش کند وببیند آنوقت در وجود کوچک خود
از چشم بصیرت نظر کند آنوقت حق الیقین پیدا خواهد کرد که علم وقدرت وکمال وحکمت ما
غیر محدود وغیر محصور ولاتناهی است جَلَّ الْخَالِقُ وَالْمَخْلُوقُ الله اکبر الله اکبر الله اکبر

وللّٰه الحمد ابدا الآبدین ط
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ ط

پس چونکه خدای متعال خواسته است که عجائبات علم وقدرت وغرائبات کمال وحکمت خود را
برای مخلوقات خود بالخصوص برای بنی نوع انسان را اظهار وبروز بدهد لذا اول برای منظوره
نمونه عالم دنیا را خلق فرمود وانواع واقسام مخلوقات عجیبه ومصنوعات غریبه پر نمود که
همینکه شخص بصیر چشم خود را باز کند از هر شش جهات عجائبات وغرائبات مصنوعات
ومخلوقات باری تعالی خود را برای تماشای او بدون توقف پیش میکنند!!!
وبعد از آن وجود جامع الصفات والکمال انسانی را اختراع فرمود وتمامی عوالم امکانیه
را در آن وجود کوچک ودیعت گذاشت که هر وقت وهر جای روشن وتیره وتار
اگر انسان بخواهد که تماشای عجائبات وغرائبات عالم حدوث وشهود را بنماید فوری
از قوت حافظه خود مطالبه بنماید آن قوه فوری بدون توقف هر چیز جزئی وکلی را

علیحده علیحده برای تماشای او تقدیم خواهد نمود که ما او را برای همین مطلب و مقصد
خلق نموده ایم چنانچه بارها شده است که خود بنده و نویسنده این مضمون حقایق مشحون
و الهامی بانی در شب تار از قوت حافظه خودم خواهش نموده ام که تمامی مناظر
و مقام جای ولادت مرا که مبارکپور ضلع اعظم گڑھ باشد که در زمان طفولیت بنده دیده ام
آنها را برای من پیش کند که از زمانه بی فکری خودم یک لذت حاصل کنم
پس بدون توقف از دو هزار میل از هندوستان در مشهد مقدس برای
من بیچاره حاضر و موجود ساخته است و من از دیدن و مشاهده نمودن جاهای زمانه
بچگی خودم چقدر خوشحال گردیده ام!

و همین طور هر وقت هر شهرهای هندوستان را که بنده آنجا بوده ام خواسته ام فوری
بدون توقف برای من حاضر و موجود بدون کم و کاست نموده است و من از دیدن
آنها خوشحال گردیده ام مثلا شهر بزرگ هندوستان که بمبئی است جای بلوغ بنده و بعد لاهور دار العلوم
که بنده آنجا تحصیل نموده ام تا دوازده سال و بعد امرتسر و سهارنپور و مرزاپور و
ناگپور و کامٹی و جبل پور و بنارس و جونپور و اعظم گڑھ و آگره و دهلی
دار الخلافه هندوستان و لکهنو مرکز مذهب حق خدائی یعنی دار الاجتهاد فرقه
شیعه اثنا عشریه که بنده هم یکی از مقلدین آنجا میباشم و غیره و غیره این تمامی
شهرها در قوت حافظه بنده علیحده علیحده با نهایت ترتیب درست گذاشته شده
و در یک گوشه محفوظ و مخزون اند

و همین طور سلسله کوه هیمالیه و اقیانوس هند و تمامی اروپا که در جغرافیه کارنیٹر امریکائی
خوانده و عکسهای تمامی شهرها را دیده ام پس تمامی زمین با همه شهرها و کوههای
آتش فشان و دریاهای مواج و صحراهای ناپیدا کنار همه در قوت حافظه من بیچاره
هر وقت موجود اند!!! هر گاه هر وقت میخواهم قوت حافظه من برای من خوب واضح نشان میدهد!

وهمین طور خورشید درخشان و ماه نور افشان وستارگان وتمامی آسمان دنیا
در یک گوشه قوت حافظهٔ من گذاشته شده اند که هر وقت در تاریکی شب میخواهم به همین
زیب وزینت قوت حافظه من برای من پیش میکنند نمی دانم غیر از من کسی دیگر این
قوت حافظه را دارد یا نه تا که این بیانیه وشهادت مرا تصدیق وتصویب نماید!!!
که من کلیتهٔ [درست] در باع عقل وهوش با صحت مزاج درست حرف میزنم خواب وخیال خود را بیان نمیکنم
بلکه عین واقعه وحقیقت را بیان میکنم [وصحیح] انشاء الله به یقین میدانم که خدای توانا خالق من
همانطور که مرا که یک مخلوق رذیل وذلیل وحقیرترین مخلوقات هستم عطا فرموده است
ابنای جنس ونوع مرا که همه از من هزار بار محترم ومکرم ومعظم هستند از من بیشتر وبهتر عطا فرموده [است]
واین بیانیه وشهادت مرا [ایشان] تصدیق وتصویب خواهند فرمود انشاء الله تعالی
وهمین طور آسمان دوم وسوم وچهارم وپنجم وششم وهفتم وسدرة المنتهی وجنة المأوی و
سرادقات واستار وحجابات وکرسی وعرش اعظم وجمیع ملائکه عظیم الخلقت وعظیم الجثه ودریاهای
نور وتمامی درکات جهنم وتمامی درجات بهشت وتمامی عالم امکان همه در قوت حافظهٔ
من موجود وحاضراند هر وقت هر کدام را که میخواهم قوت حافظه من برای من فوری
پیش میکند ومن از مشاهده آنها لذت وبهره می برم وباوجود این کثرت مخلوقات
که در آن [بمقام کوچک] جمع هستند هنوز همان طور خالی ووسیع وبی پایان وغیر محدود ولا انتهای [است]
که روز اول بوده وبرای جادادن کرور کرور جهان حاضر وآماده است پس بحق الیقین
میدانم که این قوت حافظه من اگر هر روز خلاق عالم برای تماشای من یک جهان خلق
بفرماید همانا این پر نخواهد شد تا ابد الآباد همان [طور] خالی وآماده خواهد بود برای جا دادن
وپیش کردن برای تماشای من ولذت بردن من فالحمد لله الخالق القدیر القدیم
وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ [دولت] وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ [که روز اول بوده]
پس چنانکه قشون وعساکر شاهی مال غنایم را به خزینه دار می سپارند

نیکوتلی در کشتیهای نور و ابرها و آتش الاسن نیم دارم

پس چنانچه که در خزانه شاهی همه انواع و اقسام غنائم را انبار میکنند و بعد از آن یک شخص صراف و خبره را می سپارند که هر نوع و جنس غنیمت را صرافی کند و هر اصل و بدل را از هم سوا و جدا نموده در جاهای مناسب شان ترتیب بدهد و در سلسله طبقه بندی همه را بکشد که بر وقت ضرورت در میان اصلی و نقلی و صادق و کاذب امتیاز باشد. اکه آن شخص را خزینه دار میگویند =

پس همین طور قشون حواس انسانی در تگ و دوشان جمیع انواع اخبار و مشاهدات را از هر شخص متکلم و کتابها اخبار و احادیث را و از هر مناظر مصنوعی و قدرتی تماشا نموده را بدست آورده بقوت حافظه که خزانه مملکت بدن انسانی است می سپارند و در آن خزانه می اندازند پس آنوقت صراف و خبره نیک و بد و صادق و کاذب که قوت عاقله میباشد جلو می آید و هر خوب را از بد و هر صادق را از کاذب سوا و جدا می نماید و برای هر یکی علیحده علیحده جای و محل و مقام معین نموده بالترتیب مخزون و مصون می نماید تا که بتواند که بر وقت ضرورت از هر یکی فائده و بهره به برد = لذا هر صاحب عقل اخبار و آثار و مشاهدات خود را بهتر میداند که کدام یکی راست است و کدام یکی دروغ پس اگر بجای صادق کاذب را استعمال میکند پس او را مُزَوِّر و مُدَلِّس و کاذب و منافق می نامند و نزد خدای متعال دانای اسرار ملعون و مردود و رجیم میگردد که برای دنیا یا برای ترضیه خاطر مخلوق آن حکمت و کمال قدرت خدای متعال را اخفا و بی قدر و قیمت شمرده که خزینه دار او که جوهر عقل است نقادی و صرافی او را باطل نموده بود نموده است !!! فقال عز الانسان علی نفسه بصیرة ولو القی معاذیره

پس انسان از روی فطرت و دیانت مجبور است که راست گو و قبول کننده حرف حق باشد!

چنانکه خلاق عالم تعریف و توصیف آن کسانی را میکند

که همه نیک و بد و صادق و کاذب اخبار را می شنوند یعنی در خزانه قوت حافظه ایشان داخل میشوند پس صراف عقل ایشان اخبار و احادیث کاذبه را از صادقه سوا و جدا و علیحده میکند پس ایشان صادقه را

قبول میکنند و کاذب را رد و بصاحبش پس میدهند فقال عزوجل فَبَشِّرْ عِبَادِ
الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ
اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ! یعنی بشارت بده ای حبیب من بآن
کسانیکه همه رقم و انواع و اقسام اخبار و اقوال را می شنوند پس از صرافی جوهر عقل
که بایشان مرحمت فرموده ام بهترین و راست ترین اقوال را قبول و پیروی مینمایند
و کاذب و بد را بصاحبش پس میدهند که ایشان آن کسانی هستند که بهدایت خدا
عمل نموده اند و ایشان اند صاحبان عقل ! اللهم اجعلنی منهم انک علی کل
شیء قدیر و بالاجابة جدیر

وَلَا يَنْضَجُ الْعَقْلُ مِنَ الْمَعْقُولَاتِ ! و همین طور قوت عاقله ادراک ابداً از انواع و
اقسام معقولات آسوده و سیر و زبلی نمی شود !

زیرا که خدای متعال همه اینها را برای احساس و ادراک عجائبات و غرائبات علم و قدرت غیر متناهی و برای
مشاهده و قدردانی حکمت و کمال لاتناهی خودش برای ابدالآباد اختراع و ابداع فرموده
تا که در مقام و محل غیر محدود و محصور بهشت عنبر سرشت هر روز تا ابدالآباد از مخلوقات
و مصنوعات تازه بتازه و نو بنو غذا ابدیه پس بدانند که خدای توانا و پروردگار قادر
مطلق لیس کمثله شیء و هو السمیع البصیر و هو علی کل شیء قدیر دارای چه علم و
قدرت و کمال و حکمت و جلال و عظمت است پس همیشه حمد و شکر او بجا بیاورند
که برای همین مطلب و مقصد جمیع عوالم امکانیه را خلق فرموده است چنانکه در هر دو حدیث
اولی مذکور شده و در قرآن مجید و فرقان حمید هم فرموده است مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ
إِلَّا لِيَعْبُدُونِ أَيْ لِيَعْرِفُونِ ! نه خلق فرمودم جن و انس را مگر برای اینکه
مرا بشناسند و حمد و شکر مرا بجا بیاورند الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نَعْمَائِهِ وَالشُّكْرُ عَلَى آلَائِهِ
أَبَدَ الْآبِدِينَ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ الْهُدَاةِ لِلْعَالَمِينَ

## جنت
### حدیث لاتناهی بودن

برای اینکه انسان صحیح العقل و الدین و الایمان حق الیقین پیدا کند که خدای متعال جنت را غیر محدود و لاتناهی خلق فرموده است زیرا که او سبحانه و تعالی خواسته است که عجائبات و غرائبات علم و قدرت غیر محدود و لاتناهی خود را ابد الآباد هر روز تازه بتازه و نو بنو در آن محل و مکان بروز بدهد و ظاهر بفرماید برای همین مطلب عرض جنت را بیان فرموده که خبر میدهد الآیه عرضها السموات و الارض یعنی عرض و پهنای جنت باندازه عالم موجود است !!!
اما طول جنت را بیان نفرموده زیرا که طول جنت غیر متناهی است که وصل است و ممتد است از ازل الی الابد یعنی غیر محدود و لاتناهی است چنانچه در این حدیث این مطلب بیان شده
نقل شد از کتاب صحیفة الابرار میرزا محمد تقی حجة الاسلام تبریزی اعلی الله مقامه روی لی عن بعض علماء الراسخین قال قال الامام علیه السلام ان جبرئیل ناجی الله عز و جل و قال الهی و سیدی ارید ان ابلغ منتهی جنتك !
فقال الله سبحانه انك لن تقدر علی ذلك ابداً فراجع فی المسئلة فاعانه الله تعالی بثلثین الف جناح يقطع فی كل لحظة بكل جناح مسيرة ما بین المشرق و المغرب فطار ثلثين الف سنة فنفدت قوته فاستعانه تعالی ثانية فاعانه بضعف الاولی من الاجنحة كل جناح مثل الاولی فی القوة فطار ستين الف سنة فنفدت قوته فاستعانه ثالثة فاعانه الله بضعف الثانية من الاجنحة كل جناح مثل سابقه فی القوة فطار مائة الف و عشرين الف سنة فاذا بنور قد ضرب بعينيه فوقع من بريقه على ارض الجنة فرفع راسه و اذا هو بحورية قد اطلعت راسها من قصرها تنظر اليه و هی تبتسم و ذلك النور يلمع من ثغرها فقالت له الحورية ما شانك يا جبرئيل سيد الملائكة !! ؟

قال اريد ان ابلغ منتهى الجنة ! فقالت منذ كم انت فى السير قال منذ كذا وكذا فقالت لقد رمت المحال يا جبرئيل قال ولم ذلك قالت انى حورية واحدة من حور الجنة التى لا يحصى عددها الا الله ذو الجلال والاكرام وانت لم تطر هذه المدة الطويلة الا فى ملكى والان قد بلغت سطه فقال لها جبرئيل من انت وما اسمك فقالت انا جارية من جوارى سلمان الفارسى واسمى سلمى قال فلما سمع جبرئيل ذلك تنبه واعتذر الى الله تعالى جل جلاله عما رام ورجع الى مقامه سدرة المنتهى !!! روايت كرده كه فرمود امام عليه السلام كه روزى حضرت جبرئيل سيد الملائكه در بارگاه حضرت حق ذو الجلال والاكرام خواهش نمود كه بار الها ميخواهم كه پرواز كنم و ببينم كه منتهاى جنت تو كجا است پس خداى متعال فرمود كه اى جبرئيل تو هرگز هرگز نمى توانى كه به منتهاى جنت من برسى اما جبرئيل دو باره سوال نمود كه خيلى ميل دارم اى پروردگار من ! پس خلاق عالم كمك داد به جبرئيل به سى هزار جناح بر اضافه بر آن بالها كه اول داشت و قوت داد در آن جناح اينقدر كه بواسطه يك بال بتواند از آن بالها كه در طرفة العين از مشرق تا به مغرب مسافت را طى كند پس جبرئيل الى مدت سى هزار سال پرواز كرد با آن بالها آن وقت قوتش تمام شد و از پرواز نمودن باز ماند پس دو باره كمك خواست پس كمك داد خداى منان او را به شصت هزار بال ديگر اضافه بر سابق و هر بالى در قوت مثل بالهاى اولى بود پس پرواز نمود با آن بالها الى مدت شصت هزار سال حتى اينكه قوتش تمام شد و از پريدن افتاد پس مرتبه سوم كمك خواست پس كمك داد خلاق عالم به جبرئيل به ضعف بالهاى ثانى يعنى صد و بيست هزار بال ديگر بر بالهاى سابق افزود و اينها هم در قوت مثل بالهاى سابق بودند پس پرواز نمود الى مدت صد و بيست هزار سال پس آن وقت

یک نورچنان درخشنده تابید که چشمهای جبرئیل را از د و خیره کرد و از قوت پریدن افتاد
و بزمین جنت در آمد پس سرش را بلند کرد و دید که یکی از حوران جنت از قصر
خودش سرش را بیرون آورده است و بسوی جبرئیل نظر میکند و می خندد !!!
و آن نور درخشنده و شدید از دندانهایش ضیاباری میکند پس آن حوریه
از جبرئیل پرسید که ای جبرئیل سردار ملائکه میخواهی تا بکجا پرواز کنی جبرئیل
گفت که میخواهم تا به منتهای جنت پروردگار پرواز نمایم و ببینم که خاتمه اش
کجا است ! پس حوریه پرسید که بگو که از چند مدت پرواز میکنی که تا اینجا
رسیده گفت که از چندین و چندین مدت در پرواز هستم که اینجا رسیده ام
پس حوریه گفت که بالتحقیق که تو قصد امر محال کرده که ممکن نیست که انجام بگیرد
جبرئیل پرسید چرا و برای چه محال است پس حوریه گفت که بدان که من یکی از
حوران جنت پروردگار هستم و خلاق عالم در جنت خودش مثل من اینقدر زیاد
حوران را خلق فرموده است که شماره و تعداد آنها را غیر از خدای متعال کسی
نمیداند که چقدر هستند و تو در این مدت طولانی نه پریده مگر صرف در
مملکت کوچک من و حالا نه رسیده مگر در وسط ملک کوچک من !!! پس
حضرت جبرئیل از آن حوریه پرسید که بگو تو کیستی و اسم و رسم تو چیست ؟
پس جواب داد که من یکی از جواری و کنیزان حضرت سلمان فارسی اصحاب حضرت
رسول الله حبیب خدا هستم و نام من سلمی است پس چون جبرئیل این حرفها
را از آن حوریه شنید پس متنبه گردید و در بارگاه حضرت حق ذوالجلال
والاکرام معذرت نمود که او را عفو نفرماید که جسارت نمود از سوال محال خودش
پس از همانجا مراجعت نمود بسوی محل و مقام خود که سدرة المنتهی است !
الله اکبر الله اکبر الله اکبر جل الخالق و المخلوق و لله الحمد اولا و آخر

(فصل صد و هفتادم انجیل برنابا)

خدا بهر کیکه او را باخلاص عبادت میکند چنین میفرماید کارهای خود را بشناس و اینکه تو برای من
کار میکنی قسم بزندگی خودم که من ابدی هستم همانا که محبت تو بر جود من زیاد نمیکند زیرا که
تو مرا عبادت میکنی درحالیکه من خدای آفریدگار توام دانا باینکه تو ساخته منی و از من
نمیخواهی چیزیرا جز نعمت و رحمت بواسطه اخلاص تو در عبادت من زیرا که تو برای عبادت من
حدی قرار نمیدهی چه تو راغبی که مرا همیشه عبادت کنی من هم اینچنین میکنم که من ترا پاداش میدهم
که گویا تو خدائی و همسر منی زیرا که من نه تنها نکوئیهای بهشت را در دستهای تو میگذارم
بلکه خودم را بتو به بخشش میدهم و چنانچه تو میخواهی که همیشه بنده من باشی مزد ترا تا ابد
قرار میدهم

(فصل صد و هفتاد و دوم)

خدا آنکسیکه او را دوست میدارد و باخلاص عبادت میکند او را چنین میفرماید ای بنده من
برو و تامل کن ریگهای دریا را که بسیار اند پس هرگاه دریا ترا یکدانه ریگ بدهد آیا
ظاهر نمیشود که آن کم است بلی البته قسم بزندگی خودم من که آفریدگار توام پس بدان
که همه آنچه داده ام به همه پادشاهان و بزرگان زمین از ابتدای دنیا الی قیام قیامت
همانا که از یکدانه ریگ که آنرا دریا بتو بدهد کمتر خواهد بود بمقابله آنکه من بتو عطا
خواهم کرد در بهشت الله اکبر الله اکبر الله اکبر و لله الحمد و الشکر

(فصل صد و شصت و نهم)

یسوع در جواب فرمود گوش بدارید که کیفیت بهشت را برای شما بیان میکنم و چگونه پاکان و مومنان در آنجا تا ابد الی
غیر النهایه اقامت خواهند نمود و این برکتی است از بزرگترین برکتهای بهشت زیرا که هر چیزی هرچند بزرگ باشد
همینکه او را نهایتی بود کوچک بلکه ناچیز خواهد بود پس بهشت آن مقامی است که خدای قدیم عجایبات نعمت و
غرائبات حکمت لا انتهای خویش را در آنجا مخزون فرموده است و تا ابد تازه بتازه ارائه خواهد داد
حتی اینکه آن زمینیکه آنرا قدمهای پاکان پامال خواهند کرد پس پر قیمت است بحیثیتیکه یکدرهم از آن گرانتر
و قیمتی تر است از هزار عالم دنیا و بالتحقیق که آن مسرات را پدر ما داود پیغمبر خدا دیده است زیرا که خدا باو
نشان داده وقتیکه برای او آسان نمود که بزرگواری بهشت را به بیند و از اینرو همینکه بخود آمد
چشمهای خود را بهر دو دست خود پوشانید و گریه کنان فرمود ای چشمم من بعد از این باین جهان نظر مکن
زیرا که هر چه در آن هست فانی و باطل است و هیچ خوبی ندارد !!! قسم بنفس خودم که چون مسرتهای بهشت
نامتناهی است و انسان متناهی است پس انسان نمیتواند که همه آنها را فرا بگیرد و ادراک نماید ۱۲

وچنانچه دراین مقام دنیا لعداز لذت بردن از یک نعمت. نعمت دیگر پیدا میشود ومنتها ومآب همگی لذائذ قوای چهارگانه ظاهری = قوت لامسه بهیمیه شهوانی میباشد چنانچه از شنیدن وصف یک میوهٔ لذیذ انسان سمت باغ میرود ولعدآن میوه را می بیند که نهایت خوش رنگ است پس اورامی چیند واستشمام میکند وازبوی خوشش مائل بخوردنش میشود ولذت ذائقه می یابد ولعدازذائقه نمودن عرق آن میوه تحلیل شده مُوَلِّد قوت لامسه بهیمی شهوانی میشود. ولعدازآن ازقوت لامسه بهیمی شهوانی لذت دیگر می برد جلّ الخالق اَللّٰهُ اَکبَرُ اَللّٰهُ اَکبَرُ اَللّٰهُ اَکبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ عَلیٰ مَا هَدَانِيْ لِهٰذَا وَمَا کُنْتُ لِاَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدَانِيَ اللّٰهُ فَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ

پس همین طور درمقام جنات النعیم دارالخلود دارالسلام مرجع ومآب قوای عالیه اربعه ظاهره قوت لامسه بهیمی شهوانی خواهد بود والا فائده خوردن انواع غذاهای لذیذه ونوشیدن اقسام اشربه عجیبه وغریبه وشیر وعسل چه خواهد بود ؟

پس کسانیکه استعمال قوت لامسه بهیمی شهوانی را درجنات النعیم مکروه وقبیح میدانند ایشان کلیةً ازنعمات وقدرت وحکمت خدای منان ناواقف وازحقائق وبواطن اسرار خلقت انسانی غافل وجاهل اند وازمعرفت اسرار حکمت وقدرت پروردگار خود نادان مانند حیوان هستند بلکه ازحیوان.

پس چون مقصود ازخلق خلائق اظهار وابراز شمهٔ وذرهٔ ازمعادن بسیار علم وقدرت وقطرهٔ ازبحار زخار ناپیداکنار کمال وحکمت وعظمت ذات قدیم واجب الوجود غیرمحدود بوده لذا برای آن مطلب ومقصد عظیم این عالم دنیای فانی ومحدود هرگز هرگز کافی ومکتفی نبوده زیراکه اگر هر روز خدای متعال از علم وقدرت لازوال خود یک باغ پر از ریاحین واشجار ویک کوه جواهر ضیابار مانند یاقوت والماس یا ازمشک وعنبر یا انهار شیر وعسل خلق وجاری بفرماید درظرف ده بیست روز تمامی روی زمین

پر و مشحون خواهد شد و جای قدم گذاشتن و نفس کشیدن باقی نخواهد ماند !!!

لذا برای آن مقصد عظیم و مطلب جسیم مقام غیر محدود و لا متناهی جنات النعیم و دار الخلود را انتخاب فرمود
تا که بتواند یک ظهور و بروز جزئی یکذره از معادن کبار علم و قدرت و یک قطره از بحار زخار ناپیدا کنار کمال و حکمت و عظمت
خود را ارائه بدهد تا که در آن مقام ابد و لا یزال و ملک جاودان بندگان او هر روز یک تازه و نو
و جدید کرشمه علم و قدرت او را مشاهده نمایند و از آن لذت و بهره ببرند و هر روز معرفت و آشنائی
ایشان تا ابد الآباد نسبت به قدرت خدای قدیر ترقی بکند و زیاد بشود اللهُ اکبرُ و لله الحمدُ

چنانچه در احادیث وارد شده که خدای توانای مهربان و قدیم و حکیم مهمانان اهل جنت را در هر روز جمعه
که فاصله از یک روز جمعه بدیگر روز جمعه هفت هزار سال خواهد بود در مقام دار السلام خواهد طلبید
و بعد از پذیرائی و مهمان نوازی نهایت پر تکلف و بعد از اظهار رضایت و رضوان و خوشنودی خودش
با ایشان ایشان را ارشاد خواهد فرمود که بروید ای دوستان و جان نثاران و بندگان من در منازل
و قصور و غرفات و شرفات خود که ازواج شما در فراق شما بسیار بسیار مضطرب و بیقرار گردیده اند و در انتظار شدید اند
و ببینید که حالا من جمیع نعمات شما را هفتاد بار زیاد و اضافه نموده ام پس مشاهده خواهند نمود
که حسن و جمال صورتهای شان از سابق هفتاد بار زیاده نورانی و جمیل گردیده است و سبزی و سرخی و زردی
اشجار و ریاحین و گلهای رنگین از سابق هفتاد بار زیاده و اضافه شده است و لذتهای فواکه و اثمار
و لطافت و نظافت و نفاست آنها نیز هفتاد بار از سابق زیاد شده است و نیز هفتاد رقم از اشجار
و ریاحین و گلهای رنگین تازه و نو و جدید روئیده و سبز شده اند و همین طور جمیع اقسام نعمات هفتاد
بار زیاد شده اند و همین طور جمیع قوی و حواس شان از سابق هفتاد بار زیاده و اضافه شده اند
و همین طور حسن و جمال ازواج شان از سابق هفتاد بار زیاد و اضافه شده است و همین طور نورانیت
و درخشندگی غرفات و شرفات از سابق هفتاد بار اضافه گردیده است و غیره و غیره و غیره پس صدای تکبیر و تهلیل و تحمید
و تمجید شان بلند خواهد شد و تمامی جنات بوجد و اهتزاز خواهند آمد اللهم اجعلنی منهم و لا تحرمنی یا کریم و اوانی ادخل حلوة
بجاه محمد و آله الطاهرین فانک لا تسئل عما تفعل و انت علی کل شئ قدیر
و بالاجابة جدیر
حقا حقا !!

در دار السلام

پس همین طور در سر یوم جمعه که روز عید اهل جنت خواهد بود و روز سلامی پروردگار خدای ذو الجلال والاکرام = برای اهل جنت از نعمات ولذائذ تازه بتازه و نو بنو و جدید و عدید تا ابد الآباد هفتاد بار از سابق زیاد و اضافه خواهد فرمود = زیرا که علم و قدرت و کمال و حکمت خدای متعال را هیچ حد و حصار و غایت و نهایت و منتهی و نفادی نیست همه لاتناهی و غیر محدود است که صنائع و بدائع او سبحانه وتعالی ختم و تمام شود

اگر برای علم و کمال خدای متعال غایت و نهایت و نفاد بود البته آنوقت در یک زمان و مکان جمیع نعمات خاتمه و تمامی می یافتند آنوقت کمال خدای لم یزل ولایزال هم زوال می پذیرفت و قدیم حادث و فانی میگردید

وهو المحال ولیس للمحال وجود

فَاِنَّهُ سُبْحانَهُ وَتَعالی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ !

لذا مقام و محل جنت را که پر و مشحون است از جمیع انواع و اقسام نعمات جسمانی و روحانی خدای علیم و حکیم و منان و کریم مخصوص فرمود به نوع بشر که دارای قوی و حواس ادراک جمیع انواع نعمات است

فالحمد لله الکریم العلیم الحکیم و رب العلمین

و برای نوع بنی جان مقام و محل حظائر قدس که خارج از مقام جنت است قرار داد زیرا که غذای بنی جان محض نسیم و شمیم است و بس = ایشان قوی و حواس ادراک اغذیه و اشربه مادیه را ندارند که بدانند که انواع فواکه چه ذائقه و لذت دارند و نمی دانند که اقسام لحوم حیوانات و طیور و حیتان چه مزه و لذت و قوت دارند و نمی دانند در نوشیدن آب و شیر و شراب چه لذت و ذائقه و سرور حاصل میشود پس رفتن ایشان در جنات پر و مشحون از انواع اشجار و اثمار و انهار و دور و قصور چه فائده داشت لذا موافق حکمت برای ایشان حظائر قدس که صحرای پر از نسیم و شمیم و فضای بی پایان است پس برای خوردن و پریدن ایشان مناسب و موافق است

العالم امیر المؤمنین ع

چنانچه در حدیث خبر داده اند در کتاب تفسیر علی ابن ابراهیم مذکور است سُئِلَ الْعالِمُ عَنْ مُؤْمِنِی الْجِنِّ اَیَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فَقالَ لا وَلکِنَّ لِلّهِ حَظائِرَ بَیْنَ الْجَنَّةِ وَالنّارِ یَکُونُ فیها مُؤْمِنِی الْجِنِّ وَفُسّاقُ الشّیعَةِ = و مقصود از این فساق شیعه شیعیان جنی میباشند نه انسی

یعنی جمیع شیعیان جنی خواه مومن کامل یا فساق باشند جای همه شان همان حظائر قدس است زیرا که اگر انسی باشند پس گرفتند خواهند یعنی مانند جنت در حظائر قدس درجات نیستند که

اشتباه (از انتباه) باید دانست که در مقام جنات الخلود خلاق عالم همه انواع و اقسام نعمات و لذات که در مشاهده و در خیال انسان
آمده است یا نیامده است خلق فرموده و خواهد خلق فرمود پس در این بیان جنت که بنده موافق عقل ناقص

خود نوشته ام اینها چیزی نیست زیرا که اینها همگی در تصور و خیال انسان آمده است! لذا قاری محترم خیال نکند که اینها در جنت نخواهد بود اینها صرف تصورات هستند

این بیان محض تصور نیست بلکه همه اقتباس و توضیح بیان آیات قرآنیه و احادیث صحیحه است چنانچه از این بیان آیات قرآنیه و احادیث به را ملاحظه فرمائید ۱۲

# جنات الخلود اسلامی و عقلی!

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط

قال الله تبارک و تعالی اِنَّ اللهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ط یعنی خودش میفرماید
که خدای متعال بر هر شی قدرت دارد!

ناظرهای چشم بصیرة مرئیات چشم باطنی

در طرفة العین از عدم مطلق و نیستی محض یک عالم دیگر مثل این عالم موجود میتواند خلق کند
که اول از عدم مطلق جوّ و فضاء را خلق کند و بعد از آن در جوّ و فضاء مکان و محل و در مکان
و محل صحرا و کوه و انهار و اشجار و چرند و پرند و وحوش و طیور حیوان و انسان خلق نماید
زیرا که علم و قدرت و کمال و حکمت خدای متعال بچیزی و به مکانی محدود و محصور نیست علم و قدرت
او سبحانه و تعالی غیر متناهی و لازوال از ازل تا ابد ممتد و پهن است = لذا از روی عقل سلیم
و فطرت مستقیم انسان می فهمد که خلاق و صناع عوالم امکانیه میتواند که یک درخت خرما خلق
بنماید که ساقه اش از طلای احمر و برگهایش از زمرد اخضر و خوشه و شمراخش از مروارید
و در نرمی و لطافت مانند مسکه و کره و در شیرینی مانند عسل و در خوشبو مانند مشک و عنبر
زیرا که اینها همه از قسم شی وجودی میباشند و خدای متعال بر هر شی قدرت دارد که او را
خلق کند و از نیستی محض خلعت وجودی به پوشاند چنانچه درختهای خرما در جنات النعیم
همین طور خلق فرموده است الحدیث عن جابر عن ابی جعفر ع قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
اِنَّ نَخْلَ الْجَنَّةِ جُذُوْعُهَا ذَهَبٌ اَحْمَرُ وَكَرَبُهَا زَبَرْجَدٌ اَخْضَرُ وَشَمَارِيْخُهَا دُرٌّ اَبْيَضُ
وَسَعَفُهَا حُلَلٌ خُضْرٌ وَرُطَبُهَا اَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ الْفِضَّةِ وَاَحْلٰى مِنَ الْعَسَلِ وَاَلْيَنُ مِنَ الزُّبْدِ
لَيْسَ فِيْهِ عَجَمٌ طُوْلُ الْعَذْقِ اِثْنَا عَشَرَ ذِرَاعًا مَنْضُوْدَةٌ مِنْ اَعْلَاهَا اِلٰى اَسْفَلِهٖ
لَا يُؤْخَذُ مِنْهُ شَيْءٌ اِلَّا اَعَادَهُ اللهُ كَمَا كَانَ وَذٰلِكَ قَوْلُهُ لَا مَقْطُوْعَةٍ وَّ

والله یهدی من یشاء الی الصراط المستقیم ۱۲

وَلَا مَمْنُوعَةٌ وَ ذُلِّلَتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا وَيُعْطَى اَحَدُهُمْ قُوَّةَ مِائَةِ رَجُلٍ فِي الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَالشَّهْوَةِ وَالْجِمَاعِ وَيَجِدُ لَذَّةَ غِذَائِهِ مِقْدَارَ اَرْبَعِينَ سَنَةً قَدْ اَلْبَسَ اللّٰهُ وُجُوهَهُمُ النُّورَ وَاَجْسَادَهُمُ الْحَرِيرَ وَالْحُلِيَّ فَلَا يَحْزَنُونَ اَبَدًا — حضرت جابر رضی الله عنه از حضرت مولانا و امامنا محمد باقر علیه الصلوة و السلام حدیث میکند که فرمود حضرت که فرمود حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم بالتحقیق که درخت خرمای جنت تنه اش از طلای احمر است و برگهایش زمرد اخضر است و خوشهایش مروارید ابیض است و غوره هایش سبز است و رطبهایش از نقرهٔ سفید سفیدتر است و در شیرینی مانند عسل است بلکه بسیار شیرین تر و در لطافت و نرمی از مسکه هم نرم تر است و نیست در آنها هسته و دانه و درازی هر نخلی دوازده ذراع است و منضد است از بالا تا پائین درخت و چیده نمیشود از آن چیزی مگر اینکه خدای منان عود میدهد او را دوباره مانند سابق و همین است مفهوم قول خدای متعال که فرموده است میوه اش هرگز قطع نخواهد شد و نه منع کرده خواهد شد همه آزاد است

و انار جنت مانند دلو بزرگ است و عطا خواهد فرمود خدای منان برای هر کسی قوت صد نفر را در خوردن و نوشیدن و در شهوت و در جماع و هر شخص لذت غذای خود را تا چهل سال احساس خواهد کرد و خواهد پوشانید روهای ایشان را نور و بدنهای شان را ابریشم و زیور پس هرگز تا ابد محزون نخواهند شد

و آن چیزیکه در حقیقت شیئ نیست بلکه یک امر محال نا قابل وجود است پس چون امر محال خودش قابلیت و صلاحیت وجودی ندارد لذا نقص در قدرت و علم خدای متعال لازم نمی آید و همچنین چیزی را محال میگویند که او ابداً قابلیت و صلاحیت وجود خارجی را ندارد مثلاً اجتماع روشنی و تاریکی در یک محل و مقام در آن واحد که ممکن نیست که روشنی بیاید و تاریکی هم بجای خود بوده باشد چون روشنی می آید تاریکی معدوم میشود = یا اجتماع آب و آتش یا اجتماع سرما و گرما در یک جای در آن واحد پس همچنین چیزها را اهل علم اجتماع ضدین میگویند و همه قائل اند که اجتماع ضدین یک شیئ محال است که ابداً صلاحیت و قابلیت وجود هستی خارجی را ندارد لذا همچنین چیزها را شیئ نمی شود گفت بلکه یک امر محال خارج از دائرهٔ و حوزهٔ شیئیت به همین جهت خدای علیم و حکیم در این آیهٔ کریمه فرموده است اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ یعنی هر امری که در دائرهٔ شیئیت

و سه رقم پوشش است اول ارغوانی دوم سندس و نیز سه رقم زیور است اول یاقوتی دوم زمردی سوم الماسی و ذلك اشاره آمده

داخل است قدرت خدا بآن تعلق میگیرد نه با آن امور ناممکن الوقوع که از دائره مشیئت خارج اند فتدبّر وتفکّر وتشکّر ولاتکن من الجاحدین ؏

بهر حال در این عالم دنیا که یک ادنی مستوره ونمونه از عالم عقبی وآخرت است می بینید که خلاق توانا قادر مطلق علیم وحکیم چیزهای خرد وبزرگ روشن وتاریک نرم وسخت دیدنی وغیر دیدنی آب وخاک وباد وآتش طلا ونقره یاقوت سفید وسبز وزرد وسرخ الماس وکوه وصحرا انهار واشجار ودریاحین واثمار چشمه ودریا آفتاب وماهتاب آسمان وستارگان زمین وزمان بنی آدم وبنی جان حیتان وحیوان مار ومور وطاوس وجاموش وغیره وغیره وغیره خلق فرموده است پس چیزهای ریزه اینقدر ریزه ساخته است که از ریزگی خودش درچشم نمی آید مگر اینکه با ذره بین نگاه کنند !!! وبزرگ اینقدر بزرگ ساخته است که از بزرگی خودش چشم را محاصره نموده است که یک مرتبه تماماً دیده نمی شود جل الخالق القدیر اللطیف الخبیر وهو علی کل شیٔ قدیر !

پس عالم عقبی جنات النعیم دار الخلود که مقام ومحل اظهار نمودن قدرت وعظمت وکمال وجای بروز دادن جلالت عجائبات وغرائبات مصنوعات ومبدعات ومخترعات علم وحکمت خدای قادر ذوالجلال والاکرام است لذا همه رقم چیزهای خرد وبزرگ وخوش رنگ وخوشبو وخوش منظر ودرخشنده ونورانی معطر ومعنبر وغیره وغیره وغیره جمیع انواع واقسام هرچه که در وهم وخیال انسان میرسد وهرچه که نمی رسد همه را خلق فرموده است فقال تبارک وتعالی مَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ = مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ

لذا بهشت عنبر سرشت باغی است بزرگ پر از عجائبات قدرت ومشحون از غرائبات علم وحکمت ومملو از لطائف وظرائف ونفائس مخلوقات ومصنوعات ومبدعات ومخترعات باری تعالی برای تماشای نوع انسان - که کسی نمی تواند کلیة ادرا در فکر وخیال خود بیاورد وا وراخدای مهربان برای مهمانی ودعوت محبوب مطلوب خود آراسته وپیراسته ومزین فرموده است

پس برای عظمت و رفعت آن جنات النعیم و دار الخلود حصارها کشیده اند که دیوارش بسیار بلند و رفیع است و همگی از پائین تا بالا از خشتهای طلا و نقره و یاقوت و زمرد و الماس و زبرجد بنا شده است و ساروج و کاه گلش از مشک و عنبر و زعفران معطر آمده و بر آن حصار عظیم غرفات و شرفات و منارها آسمان شگاف ساخته اند و آن شرفات و منارها از یک پارچه یاقوت و الماس و زمرد و زبرجد تراشیده اند که عظمت و رفعت و شان او زیاد تر شود !!!

پس آن حقیقت که علماء یونان و حکمای اسلام درست نموده اند که نعمات جنت مخترعات قوت واهمه و خیالیه یا ماهیات شیئیه نزد خیر و همین طور عذابهای جهنم همه خیالات فاسده و ملکات ردیه اند این القاء و ایحای شیطانی است نزد

و هشت دروازه عظیم الشان رفیع البنیان ساخته اند که هر دروازهٔ قدرت و عظمت و علم و حکمت خدای متعال ذو الجلال و الاکرام را نشان میدهد و تختهای باب بنحوهٔ منقش و گلکار و مرصع از انواع جواهرات ضیا بار و درخشان مزین ساخته اند که نظر کننده هرگز نمی تواند نظر خود را از آن منصرف کند و حلقهای درها از یاقوت احمر و اخضر و اصفر و الماس ساخته اند و در وقت کوبیدن در از آنها نهایت خوشگوار صدای یَا عَلِيُّ یَا عَلِيُّ یَا عَلِيُّ بلند میشود

پس بر دروازه اول چهار کلمه بخط سبز نورانی مرقوم است - لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ عَلِيٌّ اَمِيْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيُّ اللّٰهِ - لکل شئ حیلة وحیلة العیش اربع خصال القناعة وبذل الحق وترك الحقد ومجالسة اهل الخیر - نیست قابل و سزاوار پرستش مگر الله و محمد رسول خدا است و علی امیر المومنین و ولی خدا است

و بر دروازهٔ دوم مرقوم است - لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله لکل شئ حیلة وحیلة السرور فی الآخرة اربع خصال مسح رؤس الیتمی والتعطف علی الارامل والسعی فی حوائج المؤمنین والتفقد للفقراء والمساکین - برای هر شئ یک حیله و تدبیر است و حیله و تدبیر خوشحالی در آخرت چهار خصلت آمده دست کشیدن بر سرهای یتیمان و ترحم نمودن بر بیوه زنان و سعی کردن در حوائج مومنین و تفقد نمودن از حال فقراء و مساکین !

و بر دروازه سوم مرقوم است لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله لکل شیء حیلة
وحیلة الصحة فی الدنیا اربع خصال قلة الکلام وقلة المنام وقلة المشی وقلة الطعام
نیست معبودی مگر الله و محمد رسول خدا است و علی ولی خدا است و برای هر شیئی حیله ایست و تدبیر و حیله صحت
وسلامتی در دنیا چهار خصلت آمده کمی کلام و کمی خواب و کمی راه رفتن و کمی غذا خوردن !

و بر دروازه چهارم مرقوم است لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله من کان یؤمن
بالله والیوم الاخر فلیکرم ضیفه ومن کان یؤمن بالله والیوم الاخر فلیکرم جاره
من کان یومن بالله والیوم الاخر فلیکرم والدیه من کان یومن بالله والیوم الاخر
فلیقل خیرا او یسکت نیست معبودی مگر الله و محمد رسول خدا است و علی ولی خدا است هر که ایمان آورده بخدا و ایمان
آورده بروز جزا باید مهمان خود را اکرام کند و هر که ایمان دارد بخدا و ایمان دارد بروز جزا باید همسایه خودش را
اکرام نماید و هر که ایمان دارد بخدا و ایمان دارد بروز جزا باید پدر و مادر خود را اکرام کند و هر که ایمان دارد بخدا
و ایمان دارد بروز جزا باید چیزی خیری بگوید یا خاموش بماند

و بر دروازه پنجم مرقوم است لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله من اراد ان لا یظلم فلا یظلم
ومن اراد ان لا یشتم فلا یشتم ومن اراد ان لا یذل فلا یذل ومن اراد ان یستمسک
بالعروة الوثقی فی الدنیا والاخرة فلیقل لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله نیست معبودی
مگر الله و محمد رسول خدا است و علی ولی خدا است هر کسیکه اراده دارد که بر او ظلم نه کنند باید او هم بر احدی ظلم نکند و هر که
اراده دارد که او را فحش ندهند او هم بکسی فحش ندهد و هر که اراده دارد که ذلیل نشود باید خودش هم کسی را
ذلیل نگرداند و هر که اراده دارد که متمسک بشود به عروة الوثقی در دنیا و آخرت باید بگوید لا اله الا الله
محمد رسول الله علی ولی الله

و بر دروازه ششم مسطور است لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله من اراد ان یکون قبره
وسیعا فسیحا فلیبن المساجد ومن اراد ان لا تاکله الدیدان تحت الارض فلیسکن
المساجد ومن احب ان یکون طریا مطریا ولا یبلی فلیکنس المساجد ومن احب ان یری
موضعه فی الجنة فلیکس المساجد بالبسط نیست معبودی مگر الله و محمد رسول خدا است و علی ولی خدا است
هر که اراده دارد که قبرش وسیع و گشاده باشد باید مساجد بنا کند و هر که میخواهد که حشرات زمین در زیر زمین او را

نخورند پس مساجد ساکن باشد و هرکه میخواهد که همیشه در قبرش تر و تازه باشد پس جاروب کند مساجد را و هرکه میخواهد که محل و مقام خودش را در جنت به بیند باید فرش کند مساجد را با بساط خوب !

و بر دروازه هفتم مسطور است لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ عَلِيٌّ وَلِيُّ اللّٰهِ بیاض القلب فی اربع خصال عیادة المریض واتباع الجنائز وشراء الاکفان ورد القرض نیست معبودی مگر الله و محمد رسول خدا است و علی ولی خدا است نورانیت قلب در چهار خصلت آمده عیادۀ مریض و همراه رفتن با جنازه و خریدن کفنها و رد نمودن قرض مردم

و بر دروازه هشتم مرقوم است لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ عَلِيٌّ وَلِيُّ اللّٰهِ من اراد الدخول من هذه الابواب فلیتمسک باربع خصال السخاء وحسن الخلق والصدقة والکف عن اذی عباد الله تعالی نیست معبودی مگر الله و محمد رسول خدا است و علی ولی خدا است هرکه میخواهد ازاین دروازه های جنت داخل بشود به جنت باید متمسک شود بچهار خصلت اول سخاوت دوم حسن خلق سوم صدقه دادن و چهارم بازداشتن خود را از اذیت کردن بندگان خدای متعال ج

و برابر دروازه های رفیع البنیان عظیم الشان دربانان و مستحفظان و خادمان رضوان خازن الجنت برای دربانی و نگهبانی برکرسیهای مرصع از جواهر زواهر و نورانی با عصاهای یاقوت و زمرد و زبرجد و الماس و بر پلیان رخشان مرصع و زرین در دستهای شان با نهایت تزک و احتشام نشسته اند با لباسهای سندس و استبرق سبز و سرخ و ارغوانی در بر که دیدۀ انسان هرگز از دیدار ایشان سیر نمی شود آن شکلهای نورانی و خوش ترکیب با آن لباسهای سبز و سرخ و زنگار رنگار و سندس و استبرق و حریر که در بردارند روح انسان تازه و خوشحال میگردد و وجد میکند

پس هرکدام در زمیر سد که در جنات الخلود داخل بشود از و جواز میخواهند که خدای متعال از دست ید اللهی امیرالمؤمنین امضا شده برای اهل جنت خواهد داد باین عبارت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

هٰذَا جَوَازٌ جَائِزٌ مِّنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْکَرِیْمِ الْعَلِیْمِ الْحَکِیْمِ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ ! پس این جواز را از و میگیرند و یکنفر از ایشان بصدای بلند ندا میکند که تمامی اهل محشر میشنوند آ لَا اِنَّ فُلَانَ بْنَ

فُلَانٍ لَقَدْ سَعِدَ سَعَادَةً فَلَا يَشْقٰى بَعْدَهَا اَبَدًا ط یعنی آگاه باشید ای اهل محشر که فلان پسر فلانی یک سعادتی یافته است که بعد از این هرگز شقی و بدبخت نخواهد شد! پس برای او در را باز میکنند که داخل بشود و میگویند =

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِيْنَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ وَدَارُ الْقَرَارِ ط

یعنی سلامتی باد بر شما که طیب و طاهر شده اید از رحمت خدای ذوالجلال والاکرام داخل بشوید حالا به جنات الخلود و دار القرار و بمانید در آن ابد الآباد اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْهُمْ بِطُفَيْلِ مُحَمَّدٍ وَّآلِهِ الطَّاهِرِيْنَ اَضْيَافُكَ الْمُكَرَّمِيْنَ وَسَلَاطِيْنُ جَنَّاتِ الْخُلُوْدِ ط

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ ذَرَّاتِ مَخْلُوْقَاتِكَ وَمَصْنُوْعَاتِكَ وَعَدَدِ حَرَكَاتِهَا وَسَكَنَاتِهَا مِنَ الْاَزَلِ اِلَى الْاَبَدِ !

پس چون مومن ولی خدا اندرون قدم میگذارد چه منظره خوش آینده و عجیب و غریب مشاهده میکند که چشمش خنک و قلبش روشن میگردد. در مسجد خدای منان رحیم و رحمن می افتد که درختی است بلند و منار عظیم الشان سر بفلک کشیده و برگهایش از شدت طراوت و سبزی و صفائی میدرخشند و گلهایش مانند ستارگان آسمان منور و ضیا دارند و میوه هایش مانند قنادیل سبز و سرخ و زرد و ارغوان آویزان و از ساقه اش دو چشمهای بزرگ جاری میشوند پس ملائکه خدام اهل جنت جلو می آیند و میگویند

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ای ولی خدا حالا غسل بفرما در این یک چشمه که عجائب و غرائب قدرت خدا را مشاهده خواهی فرمود پس غسل میکند در آن چشمه و چون بیرون می آید بدن خود را فربه و چاق و تر و تازه و نورافشان می بیند و احساس میکند که پر شده است از قوت و نورانیت و یک فرح و سرور در خود می یابد که میخواهد به هوا پرواز کند پس میگویند که ای ولی خدا از آن چشمهٔ دیگر بنوش که چشمهٔ آب زندگانی است که هرگز نخواهی مرد پس از آن چشمهٔ دیگر می نوشد و حیوة جاودانی در خود مشاهده میکند! آنوقت او را لباسهای جنت که پرنیان و حریر و سندس و استبرق است آراسته و پیراسته میکنند

و بر سرش تاج سلطنت و ملک جاودانی با هزاران تعظیم و تکریم میگذارند و صف بسته او را تبریک
سلطنت ابدیت میگویند و بعد از آن آئینه بیمثال صورت نمای جمال و کمال پیش روی او می آرند
و میگویند که ای ولی خدا مشاهده کن خود را که در دنیا چه بودی و حالا چه شدهٔ پس می بیند
که صورتش در حسن و جمال از هزاران یوسف بهتر گردیده و مانند شمس ضیابار از چهره اش
نور ساطع است و هیکلش در بها و جمال بجای رسیده که از حد تعریف و توصیف خارج است
آنوقت برای او انواع و اقسام مرکوب مزین و مرصع حاضر میکنند و عرض میکنند که ای ولی خدا
بر هر کدام که میخواهی سوار شو که قصور و غرفات هزارگانه خود را تماشا کنی پس بر اسب پردار
یا ناقه بهی نگار سوار میشود و ملائکه در رکاب او میروند که آن قصرهای هزارگانه که خدای منان برای
هر مومنی عطا فرموده است نشانش میدهند

پس بر آن اسب پردار مرصع سوار مشاهده میکند که زمین بهشت عنبر سرشت از مروارید آبدار و سنگریزه هایش
از خورده های یاقوت و الماس و زمرد و زبرجد است و سبزه هایش زعفران و مرغ و عنبر و
انواع و اقسام عقاقیر و ریاحین و بر هر دو جانب راه گلهای خورد و بزرگ گوناگون با رنگهای
بوقلمون از باد نسیم و شمیم موج میزنند و در عقب این گل و گلزار با رنگهای زرد و سرخ و نیلی و ارغوان
بی شمار بالترتیب درختهای میوه دار پر از انواع و اقسام فواکه و ثمار با ساقهای طلای احمر
و نقره خام و زمرد فام با برگهای زمردین و زبرجدی و مرجانی باشگوفهای مرواریدی
و الماسی مانند ستارگان درخشان و ضوفشان و با میوه های زرد و سرخ و شنجرفی
و زبرجدی و کافوری مانند قنادیل و فانوس روشن آویزان و عطرفشان اند
درخت از شادابی و سبزی روح انسانی را مجبور و قلب انسانی را مسرور میسازد

و درخت خرما باندازه وسط بلند است و ساقه اش از طلای احمر و برگهایش از زمرد اخضر
و شمارخش دراز و رطبهای کافورش بوی مشک و عنبر می باشد و بفاصله کمی در صف خود
ایستاده منتظر میوه خوارها چشم براه اند و در عقب صف خرما درختهای انار در صف خود
باشگوفهای گلنار و میوه های خوش منظر و خوش گوار در راشد انتظار میوه خواران ایستاده اند

ودرخت سدر مخضود با طلع منضود ش که زرد و قرمز اند شاخهایش از فراوانی خمیده اند !
ودرخت انبه با میوهٔ شنجرفی و زبرجدی و زعفرانی و زمردی خود ش قلب انسانی را بجانب خودش میکشد و باغ را از بوی خوشش معنبر و معطر ساخته است ودر صفوف این درختهای میودار مشحون از اثمار اشجار سایه دار با برگهای صغار و اخضر شاخهای خود را بآسمان بلند نموده و هر جانب پهن کرده با اشجار همجنس خود که بجانب دیگری شاه راه میباشند باهم مصافحه و معانقه نموده اند که از برگهای زمردین خود بر سر این شاه راه سایه غیر محدود و ظل ممدود تشکیل میدهند و باد نسیم و شمیم در زیرشان درخرامیدن مصروف است وروح انسانی فرحت و سرور جاودانی میدهد

واز هر دو جانب شاهراه بفاصله درسایه اشجار انهار آب و عسل و شیر و شراب جاری وروان میباشند = اول نهر آب خالص و صاف برنگ الماس و بلور که بر کناره هایش سبزه های زمردین ورياحين الوان وگوناگون باگلهای زیره آب نهر را مزین وگلزار نموده اند = دوم نهر لبن سفید تر از برف و برگ گل یاسمن با پارچهای سرشیر روان وروان آمده = سوم نهر عسل مصفی برنگ زعفران عنبر و مشک افشان درجریان است
چهارم نهر شربت و شراب طهور برنگ یاقوت احمر و عقیق ارغوانی با خوشبوی عنبر و زعفرانی درجریان و روانی است !!!

پس ولی خدای ذو الجلال والاکرام با ملائکه خدام درهمچنین راه و جادهٔ شهی و منظر بهی براسپ پردار مرصع و جواهر نگار در بر لباس سندس واستبرق و حریر و بر سرتاج شاهی ملک و سلطنت جاودان مرصع از جواهرات رخشان و درخشان ضیابار مانند شمس نصف النهار گذاشته همراه خدم رفیق و همدم شفیق راه میرود و هرسوی که نظر میکند از مناظر صنائع و بدائع پروردگار صناع بمثال خود چشم و قلب وروح را مسرور و خوشحال میکند که ناگهان درمیان این اشجار پربهار و تناور و سایه دار مشک و عنبرنثار قصری بدیع البنیان رفیع الایوان عظیم الشان در نظرش جلوه گر میشود که از فضه بیضا و نقره خام درخشنده مانند لآلی رخشان بنا شده است که مرصع وگلکار است از یاقوت احمر

منا ظر چشم بصیر

وزمرد اخضر وزبرجد اصفر والماس زرخشان وبریلیان درخشان وایوان عظیم الشان محرابی از طلای احمر با انواع نقش ونگار گلکار طبقه بالای طبقه وغرفه بالای غرفه وجلوه دروازه در صحن پر فضا میزهای یاقوتی والماسی وزمردین وزبرجدی با پایه های زمردین ومرواریدی ومرجانی وعقیقی وطلائی مرصع ومزین با انواع جواهر زواهر ولآلی آبدار بارو پوشهای حریری وسندسی واستبرقی وعبقری پوشانیده وآراسته وپیراسته وبر روی شان ظرفهای انواع واقسام وآینه وکوب وکوس اجناس وبشقابهای بلورین وطلائی ونقرئی پر ومشحون از شیرینیها ونقلها وفواکه واثمار بی شمار وطعامهای گوناگون والوان بوقلمون چیده اند ودر اطراف میزها صندلیهای طلائی ونقرئی ومرواریدی ومرجانی ارغوانی با نهایت اسلوب وترتیب گذاشته اند ودر صحن قصر نهرهای آب وشراب وشیر وعسل جاری وروان اند وبر کنارهای آنها انواع ریاحین وسبزه وزعفران روئیده اند ونهالهای سرو وصنوبر وشمشاد نشانیده اند وجابجا حوضهای مختلف الاشکال مربع ومدور ومخمس ومسدس ومثمن تعمیر نموده اند وفوارهای انواع واقسام باستونهای آبی وشاخهای ترشحی انواع واقسام شکلها را در هوا تشکیل میدهند وبر شاخهای درختهای تناور وپهنا ور مرغان خوش نوا وخوش الحان در زمزمه ونغمه سرائی مصروف اند واندرون قصر اطاقهای طلائی وزمردین وزبرجدی ویاقوتی والماسی ومرواریدی با اقسام وانواع حریر وسندس واستبرق ودیباج وپرنیا وعبقری مفروش ومزین اند وتختهای خواب با دوشکهای مشحون وآگنده از پرهای طیور وپنبه های ابریشمی وپر از مشک وعنبر وزعفران ومتکاهای مرصع وبالشهای منقش گلکار گلنار بالترتیب چیده اند وزنهای خوشجمال شیرین مقال وحوران خوشروی وخوشبوی بلورین تن نازک بدن بر سریرهای آراسته پیراسته جلوه افروز اند وچون نظرشان بولی خدا افتاد با هزاران اشتیاق صدا میزنند يَا وَلِيَّ اللهِ تَعَالَ هِنَا فَاِنَّ لَنَا مِنْكَ دَوْلَة پس این صدای دلکش شنیده ولی خدا میخواهد که پس همراه ایشان قیام نماید اما ملائکه خدام عرض مینمایند یری يَا وَلِيَّ اللهِ فَاِنَّ هٰذَا كُلُّهُ لَكَ وَغَيْرُهُ پس قدری شیرینی ومیوه خورده وشربت نوشیده همراه ملائکه میرود بسایه آن درختهای عظیم الشان وظل ممدود ونسیم وشمیم وبهر دو جانب شاهراه نظر میکند ومی بیند که سبزهای زمردین

و انواع و اقسام گل و ریاحین و اشجار میوه دار بر سمت و جانب بکثرتی و فراوانی پر از فواکه
گوناگون و الوان بوقلمون در انتظار میوه خوار با شوق بسیار ایستاده اند = پس از این
مناظر قدرت و بدائع فطرت بسیار بسیار خوشحال و مسرور میشود و از تماشای ملک عظیم و سلطنت
جسیم و جاودانی خویش روحش بر خود می باله و قلبش از سرور محبور میگردد و حمد خدا میکند
که ناگهان در میانه اشجار یک قصری پر بها بنظرش جلوه افروز می شود که تعمیرش از طلای احمر
شده است و یک ایوان عالیشان دارد که مرصع گردیده است از الماس و زمرد و زبرجد و یاقوت و مروارید
تابان و درخشان و بنحوه نقش و نگار کرده اند که عقل انسانی متحیر میگردد و بر سر چهار گوشه اش
مناره های آسمان سا از الماس بریلیان و زمرد و زبرجد نورافشان و ضیا بار مرصع و گلکار
بنا نموده اند و در مدخل پرده های زنگار مرصع از جواهر ضیا بار آویزان است که عظمت و
جلال قصر را نشان میدهد و غرفه بالای غرفه با درهای محرابی خیابان تعمیر کرده اند که عقل و هوش
مدهوش میگردد و هردو تختهای درها را انواع جواهرات مرصع و مزین نموده اند که مانند ستارگان
رخشان و درخشان و نورافشان اند و در جلو ایوان در صحن قصر در سایه اشجار پر از ازهار
و انواع و اقسام اطیار نواسنج و نغمه سرا میزها و صندلیهای مرصع و مزین از لآلی و مرجان
و یاقوت و الماس و بریلیان و زمرد و زبرجد و عقیق ارغوانی با نهایت اسلوب گذاشته اند
با روی فرشهای سندس و استبرق و دیباج و حریر الوان و بر روی آنها ظروف های طلا و نقره
و بلور و عقیق زرد و سرخ و یاقوت و الماس و اباریق و کوس از طلای احمر و فضه بیضا و در میان
دستهای گلها چیده اند مشحون از انواع و اقسام شیرینیها و نعمتها و اطعمه و اشربه و فواکه و اثمار و دور میزها
صندلیهای عاج و آبنوس مرصع و مزین با نواع جواهر زواهر و ضیا بار در قطار گذاشته اند و صحن و عرصه
قصر را از انواع و اقسام سبزه و ریاحین و گل بوته و نهال آراسته و پیراسته و جا بجا نهرها و چشمها و حوضهای
فواره دار و خیابانهای روح افزا و پربهار از گل و گلزار و غرفها و اطاقها را از انواع و اقسام و گوناگون
آرایش نموده اند که ناگهان از غرفها صدای خواتین خوشحال و در حسن و خوبی بیمثال بلند می شود
مرحبا مرحبا مرحبا یا ولی الله انزل بنا فان لنا منك دولة فی هذا الیوم پس با نهایت
شوق و فریفتگی میخواهد که از اسب پایین بیاید و در قصر و محل شاهی خود داخل شود که ملائکه خدام میگویند
صبر یا ولی الله فان هذا کله لك و غیره

پس از آنجا روانه میشود در آن سایه اشجار پربهار و ظل ممدود و گل و گلزار و سدر مخضود و طلح
و شماریخ منضود از انواع و اقسام اشجار که در مقام دنیا آنها را دیده است و نه دیده است
تازه بتازه و نو بنو و تماشا میکند عجائبات قدرت و غرائبات حکمت و صنائع و بدائع خلاق
قادر مطلق ذو الجلال و الاکرام را که ناگهان از دور یک سلسله کوه بلند آسمان سای بنظرش می آید
از ملائکه خدام سوال میکند که این دیوار سر بفلک چیست در جواب میگویند که خدای متعال قادر ذو الجلال
در هر باغی یک سلسله جبال خلق فرموده است که هرگاه میل ولی خدا باشد که بالای کوه تعیش نماید
پس بالای این جبال با عظمت و جلال برود که روی این جبال چندین هزار دور و قصور و انهار
و اشجار و عیون وادد یه خلق فرموده است که در شمار نمی آیند و این کوه کوه نقرهٔ خام و عقیق
سفید است پس گاهی بر آن سلسله جبال نظر میکند و گاهی بر آن اشجار و گل و گلزار که ناگهان
در میان اشجار بی شمار و پربهار قصری از یاقوت سرخ جلوه افروز میشود که رفعتش و عظمتش شان
و جلال خالق و صانع ذو الجلال و الاکرام را آشکار میکند و مرصع و مزین گردیده است از الوان جواهر زواهر
و لآلی درخشان و الماس درخشان و بنا لیش مثمن است و بر هر گوشهٔ برجی عظیم الشان سر بآسمان رسانیده است
و هر برجش از یک جوهر یعنی الماس و برلیان و یاقوت و زمرد و زبرجد و عقیق زرد و سرخ و
مرجان تعمیر نموده اند و هزار باب دارد بشکل محراب و پیش نشین های مرصع و گلکار درخشان
و ضیا بار دارد و در جلو هر ایوان یک صحن چمن زار پر از گل و ریاحین و گلزار و حوضهای
بی شمار فواره دار و نهرهای روان و چشمهای جاری و دور حوضها میزها گذاشته اند و دور
میزها صندلیهای جواهر نگار مرصع و مزین از انواع جواهرات درخشنده و ضیا بار چیده اند
و پوشش میزها از پارچهای خز و حریر و سندس و استبرق و دیباج و مخملهای الوان و رنگارنگ
و زردوزی و گلکار درست نموده اند و بنحوهٔ خوش منظر هستند که بی اختیار قلب انسان را جذب
میکنند و روی آن میزهای مرصع و جواهر نگار گلدستهای رنگارنگ و گوناگون و ظروف و اوانی
طلا و نقره و بلور و الماس و زمرد و زبرجد و عقیق و برلیان مشحون از انواع شیرینیها و نقلها
و اغذیه و اشربه و فواکه و اثمار دیده و نادیده چیده اند و غرفات قصر مفروش اند از انواع
فروش قالیهای پشمی و ابریشمی و زرین و سندس و حریر و استبرق و پرنیان و دیباج عبقری

ومتکاها وبالشهای زرنگار وگلکار مشحون وآگنده هستند از مشک وعنبر وکافور و بردوشکهای زرین ومخملی زرد وسبز وسرخ وارغوانی ونیلگون در قطار چیده اند وزنهای حسین وجمیل نازک اندام گلفام و حورالعین بازلفهای دراز ومجعد ومفتول از لآلی وجواهر زواهر نازنین شرمگین مظهر حسن قدرت رب العالمین ووصائف وجواری وغلمان در حسن وخوبی مانند لولو درخشان ومرجان رخشان برای خدمت حاضر ومنتظر اند پس چون ولی خدا را دیدند بانهایت اشتیاق باصدای بلند گفتند مرحبا مرحبا مرحبا انزل بنا یا ولی الله فان لنا منک دولة اما ملائکه رهنما عرضه داشتند بشی یا ولی الله فان هذا کله لک وغیره پس پائین می آید وقدری تنقل وتفکه نموده از آنجا حرکت میکند وودر تحت ظل ممدود ونسیم وشمیم مشهود ودر خلال نخیل واعناب ورمان وسدر مخضود وطلع وشماریخ منضود وانهار واشجار وعیون واطیار وبساتین پربهار ورباحین الوان وعنبر نثار تماشاکنان وباچشم باز ونگران بر عجائب مصنوعات وغرائب مخلوقات وبدائع فطرت وصنائع قدرت پروردگار که هیچ چشمی نه همچنان دیده وهیچ گوشی نه مثال آنها شنیده تا اینکه میرسد به نزدیک انبوه درختان بلند وسبز وشاداب پس ناگهان از درمیان آن اشجار پربهار قصری عظیم الشان از زمرد اخضر جلوه افروز میگردد وگلکاریش از الماس ویاقوت سفید ومروارید آبدار درست نموده اند در ظل اشجار مشحون از انواع طیور نواسنج ونغمه سرا وودر سایه دوحه جات اسپهای بالدار ابلق وگلدار وسبزه ومشکی وکمیت واشهب وسلحب وغیره که بصدای بلند شیهه میکشند و از صداهای شان باغ بوجد می آید ودرنده است وسبزه های چمن وخیابانها همه زعفران وریحان و مرغ وعبهر ودرخشنده مانند زبرجد اصفر وزمرد اخضر اند ومیوه های گوناگون وفواکه بوقلمون برشاخها مانند قنادیل ضیابار زرد وسرخ وشنجرف وارغوان ومرجان آویزان واغصان اشجار در غرفات وشرفات قصر دست دارند وسر نیاز بدرگاه بی نیاز در آن بارگاه خم نموده اند وهمه غرفات واطاقهایش مفروش اند بانواع اقمشه والبسه گوناگون وبوقلمون وسقفهای غرفات را از جواهر زواهر رخشان ودرخشان وضیابار آراسته ومزین ومیراسته نموده اند وبرطبقه چهارم هشت برج بر هر گوشه قصر تعمیر نموده اند ویک صحن مدور تشکیل داده اند وشاخهای درختان بر آن سایه خود را ایمن کرده اند ودر آنجا برای تماشای انهار صندلیهای جواهرنگار مرصع کار چیده اند ومیزهای انواع واقسام گذاشته اند مشحون از انواع شیرینیها وفواکه وبی شمار چشم وخدم دارد پس

پس ولی خدا میخواهد که داخل آن قصر خضراء بشود که ملائکه عرض میکنند سی یا ولی الله هذا کله لک وغیره - پس از آنجا همراه ملائکه سیر میکند وتماشا میکند عجائبات قدرت وغرائبات حکمت خدای مهربان قادر ذوالجلال والاکرام را در ظل ممدود وبساتین مشحون از گل وریاحین وفواکه واثمار بی شمار انواع واقسام گوناگون بوقلمون وتماشا میکند انهار روان واشجار تناور وعظیم الشان وصحاری وجبال وسبزه زار وچمنستان تا اینکه از میان اشجار یک قصری زبرجدی در نظرش جلوه افروز میشود که در عظمت ورفعت وزیبائش وآرائش از قصرهای سابق بهتر وبیشتر است با شرفات وغرفات یاقوتی وزمردی والماسی ومرواریدی وعقیقی وطلائی ونقرئی سر بفلک کشیده درختهای عظیم الشان با محرابهای طلای احمر ونقره خام رخشان ودرخشان وضیا بار مرصع از جواهر زواهر دلگار مشحون ومملو از آرائش وزیبائش واطعمه واشربه دلشیرین وفواکه واثمار وخدم وحشم ووصائف وغلمان برای خدمت باصحنهای پربهار پر از ریاحین وازهار واثمار وگل وگلزار واشجار وانهار وعیون فوار وجابجا در سایه اشجار خیول وجمال واطیار بی شمار تسبیح کنان ونغمه سرا ونواسنج پس ولی خدا میخواهد که داخل قصر بشود اما ملائکه بشما عرض میکنند سی یا ولی الله فان هذا کله لک وغیره

پس میرود در زیر ظل ممدود ونسیم وشمیم تماشاکنان گل وریحان اشجار وانهار باغ وراغ ازهار واثمار تا اینکه از دور قصری از الماس مانند آفتاب ضیا بار ودرخشان نمایان میشود ومناره های زمردی وزبرجدی ویاقوتی وطلائی ونقرئی ومرواریدی ومرجانی تابدار وارغوانی عظیم الشان رفیع البنیان دارد وگنبدهای بیرلیان بی شمار دارد وهزار محراب ودر دارد که هر دری از انواع جواهرات مرصع ومزین است ودرخشان ونورافشان وبر هر دری ملکی با لباس زرین استبرقی در دست عصای زبرجدی مرصع از جواهر زواهر دارد وبر کرسی زرین مرصع وضیا بار برای دربانی نشسته است وبی شمار خدم وحشم وجواری ووصائف وغلمان وولدان مانند لؤلؤ ومرجان دارد وچهار نهر در وی روان است وبر کناره نهرها در صفوف بر تلهای مشک وعنبر وکافور انواع واقسام اشجار میوه دار سر کشیده اند وشاخهای آنها از وفور فواکه واثمار گوناگون والوان وبوقلمون خمیده اند وتمامی میوه ها رسیده اند وبوی خوش شان در فضا پیچیده است ومشام انسانی را فرا میگیرد وقلب را تازه ومائل میکند برای خوردن وزمین صحن از انواع ریاحین وسبزه جات وزعفران وریحان مشحون ودر میان آن گلزار چشمها وعیون فوار

و دور آن حوضهای فوار انواع و اقسام گلهای رنگارنگ بالترتیب اول خورد و بعد بزرگ صف و قطار کشیده اند و خوشبوی مشک و عنبر می پاشند و در سایه اشجار تنها در اسپهای گلدار و ابلق و سبز و مشکی و سرنگ و کمیت بالدار شیحه میکشند آراسته و مزین بازینهای سندسی و استبرقی دارغوانی مرصع بانواع جواهر زواهر یاقوت و الماس و زمرد و زبرجد و لؤلؤ تابنده و بالهای شان را پهن کرده اند که در هوا و فضا به پرند و ناقهای نورانی باجهازهای نورانی الماسی و برلیانی و استبرقی دارغوانی مرصع و مزین از جواهر رخشنده و لآلی درخشنده در انتظار سوار نشسته اند و جابجا در صحن چمن دور حوضها و چشمها میزهای زرین مرصع و مزین با انواع جواهرات و با پوششهای سندسی و استبرقی و ارغوانی حاشیه دار مرصع بالآلی آبدار با انواع و اقسام دستهای گل و ریاحین و ظروفهای طلا و نقره گلکار و یاقوت و زمرد و زبرجد و الماس و برلیان و بلور تابان مشحون از انواع فواکه و اثمار و نقلهای مشک و عنبر بار و شیرینیهای لذیذ و خوشگوار بالترتیب و در ردیف چیده اند که از حد تعریف و توصیف و از بیان زبان خارج است پس از بالای غرفات صدای خواتین جمیل و حسین و حوریان درخشنده جبین بلند میشود مرحبا مرحبا مرحبا بولی الله انزل علینا و تعال هنا فان لنا منك دولة پس ولی الله از اسب پائین آمده بر کرسیهای دور میز نورانی می نشیند و از آن نقلها و فواکه بهشتی و شیرینیهای مشکبار و عنبر نثار میل میکند و حمد خدای رب العزت ذو الجلال والاکرام بجا می آرد پس میخواهد که داخل قصر بشود که ملائکه عرض میکنند سریا ولی الله فان هذا کله لك وغیره یعنی سیر کن از اینجا یا ولی الله که این همه در ملك تست و دیگری هم از این بهتر و بالاتر داری که آنها را هم تماشا نمائی تا اینکه تمامی آن هزار قصر که خدای منان به هر مومنی مرحمت خواهد فرمود او را نشان میدهند

و بعد از آن به سیر و تماشای جبال و انهار می برند پس در آن ملك عظیم و سلطنت کبیر که خدای منان او را کرامت فرموده است به سیر و گشت و تماشا مصروف میشود پس میبرند او را بر یک رودخانه عریض و طولانی که بر هر دو کناره اش انواع و اقسام اشجار میوه دار در صفوف و قطار بر تلهای مشک و عنبر و کافور روئیده اند و میوه های رنگارنگ و گوناگون بوقلمون بر شاخهای آنها مانند فانوس

وقنادیل آویزان اند وشاخهای زبرجدی و برگهای زمردی دارند وشگوفهای مرواریدی
وتنه های آنها طلائی ونقرئی وگلهای زعفرانی وارغوانی وخوشه های کافوری وطلائی
ونقرئی وزمردی وزبرجدی والماسی آویزان اند ودرمیان آن درختهای میوه دار
اشجار سایه دار بیناور وبلند شاخهای خود را تا دور بر روی آب پهن کرده اند که سیاح انهار
بر روی آب در زیر سایه اشجار سبز وسیاحت نماید = پس ملائکه خدام برای ولی خدا انواع واقسام
کشتیهای نقرئی وطلائی ویاقوتی وزمردی وزبرجدی والماسی مرصع ومزین با انواع
جواهر زواهر رخشان ودرخشان می آرند وکشتی بان ملائکه نورانی ملبس بلباس سندسی واستبرق
وارغوانی زردوز وگلکار مرصع ومزین با انواع جواهر زواهر با پاروهای طلائی ونقرئی
وزمردی وزبرجدی والماسی ویاقوتی مرصع ومزین بالآلی تابدار ولی خدا را مرحبا
مرحبا مرحبا میگویند ومبارکباد میدهند به مملکت وسلطنت وپادشاهی بی پایان جاودان وبه نعیم ابد
وبه جنات الخلود غیر محدود وبا هزاران تعظیم وتکریم واعزاز واحترام درکشتی سوار میفرمایند
وباپاروهای طلائی ونقرئی مرصع ومزین از انواع جواهر زواهر کشتی الماسی را میرانند پس ولی خدا بر روی
آب در زیر سایه آن شاخهای اشجار سبز وضیابار میرود وتماشا میکند انواع واقسام سبزه ورياحين
وگلهای گوناگون ورنگین درمیان صفوف وقطار درختهای میوه دار بر تلهای مشک وعنبر وکافور
ونظر میکند درآن سلسله لاتناهی صفوف وقطار درختهای میوه دار وبرآن قصور وغرفات درخشنده
وضیابار که گنبذهای آنها بآسمان رسیده اند ومناره های شان یک پارچه از الماس یا زمرد یا زبرجد
یا فضه بیضاء یا طلای احمر یا یاقوت احمر یا مرجان ارغوان میباشند ودرهای محرابی آنها
از نقره وطلای احمر مرصع وگلکار با انواع جواهر زواهر ولآلی درخشان بنا شده اند وشاه نشین های
آنها را در آب روان تعمیر نموده اند وبر روی آنها کرسیهای طلا ونقره وعاج وآبنوس مرصع ومزین
از جواهرات درخشنده ولآلی تابنده بالترتیب چیده اند که ولی خدا روی آنها نشسته تماشای آب
روان که از امواج وگردات خودش صداهای خوش الحان مدهوش کننده تسبیح وتقدیس
خالق ذوالجلال والاکرام بلند میکند بنماید وحظ ولذت به برند واین دورهای منجده وقصورهای
مشیده از مشک وعنبر هزار هزار غرفات دارند پس از مشاهده این دور وقصور

دغرفات وشرفات ومحاریب درخشنده وقبابهای درخشنده وضیا بار مانند شمس نصف النهار دلی خدا متحیر
ومبهوت میگردد وگمان میکند که درعالم خواب است که این عجائبات وغرائبات را می بیند وچون
به نزدیک آن قصر عظیم الشان رفیع البنیان می شود ناگهان از غرفات وشرفات صدا
بلند می شود مرحبا مرحبا مرحبا اهلا وسهلا یا ولی الله فان لنا منک دولة انزل بنا
پس فوری میخواهد که از کشتی پائین بیاید وداخل آن قصر شهنشاهی بشود که ملائکه خدام
عرض میکنند سیدی یا ولی الله فان هذا کله لک وغیره پس از آنجا روانه میشود وگاهی
بر آن صافی مانند بلور نظر میکند پس انواع واقسام ماهی ها وحیتان خورد وبزرگ ورنگارنگ
وبوقلمون والوان در ته آب واز مشاهده این انواع مخلوقات آبی کیف میکند وگاهی
بر آن امواج روان وگرداب دوان نظر میکند واز صداهای خوش الحان وتسبیح وتمجید خدای
متعال را از زبان آب جاری شنیده از خوشحالی وجد میکند وخودش هم تسبیح وتقدیس مینماید
وگاهی بر آن صفوف وقطار بر کنار آن رودخانه ونهر دوار سبزه ورياحين وگل وگلزار واشجار
ودرختهای محمول ومشحون از انواع واقسام واجناس وافراد فواکه واثمار عنبر ومشکبار وبر هر درخت میوه
دار که نظر میافگند فوری آن شجر ونخل بصدا می آید یا ولی الله کل من ثمری فانک لاتجد
الذ واشهی فی غیری پس ولی خدا دست دراز میکند پس از آن طرف آن خوشه ثمر
هم خودرا بسمت ولی خدا میکشد حتی اینکه از دست خود آن میوه را می چیند ومیخورد وکیف میکند
وگاهی بر آن اشجار سایه دار سر بفلک نظر میکند ومی بیند که انواع واقسام طیور ومرغان هوا
گروه گروه وصف بصف وقطار قطار از بالای سرش پرواز میکنند واز صدا ونغمه والحان
ونوا سنجی خود فضای دریا وباغ وراغ را پر کرده اند واز اصوات والحان آنها قلب انسان زباغ
باغ ومسرور میگردد ودر همین حالت کیف وسرور سیر میکند بروی آن آب روان تماشا کنان
عجائبات قدرت وغرائبات حکمت ولطائف صنعت وبدائع خلقت خدای قادر مطلق وخالق برحق
ذوالجلال والاکرام رب العزت والعظمت را که از دور درمیان ابرهای رحمت یک چیزی سفید مانند
برق درخشنده در نظرش جلوه گر می شود پس از ملائکه خدام می پرسد که این چیست عرض میکنند

که این جبال فضهٔ بیضاء و لجین خالص است که خدای منان در مملکت شما برای شما خلق فرموده است
حالا شما را روی آن کوه نقره خواهیم برد که تماشا نمائید دور و قصور و غرفات و شرفات
و باغ و بساتین و اودیه و عیون آنجا را سیاحت کنید و تماشا نمائید حیوانات عجائب الخلقه
و بهائم غرائب الفطرت و وحوش و سباع بی ضرر و خوش منظر را که همه شان منقاد و مطیع
امر شمایند و هر امر و حکم و دستور خواهید داد فوری بجا خواهند آورد که در همین اثناء به نزدیک
دامن جبل اللجین و فضهٔ بیضاء رسیدند پس ولی خدا از کشتی پائین آمد و بر روی کوه قدم
گذاشت همین که نظرش بر سبزه های آن کوه افتاد قلبش مسرور و روحش تازه گردید و بر خود
بالید پس مشاهده مینماید که هر سمت و جانب چشمه های سرشار و عیون فوار صدای خود را بلند
نموده اند و جابجا آبشارهای خوش منظر تشکیل میدهند و انواع و اقسام گل و ریاحین
و اشجار و نهال زمردین با میوه های گوناگون و رنگارنگ و بوقلمون محمول و مشحون اند
و نسیم و شمیم بهار مشک و عنبر نثار میکند و بر روی آن کوه نقره خیابانها کشیده اند و
چمنستانها درست نموده اند و انواع و اقسام و جور بجور و باشکال مختلفه حوضهای فوار زمردین و
زبرجدی و عقیقی و یاقوتی و الماسی و بلوری و طلائی و نقرئی گلکار و جواهر نگار تعمیر کرده اند
و از صدای فوارها سرودهای تسبیح و تقدیس خدای ذوالجلال والاکرام بلند است
و آن کوه را طبقه طبقه درست کرده اند و در هر طبقه یک سلسله طولانی قصور و محل و مکان
و غرفات و شرفات دور رو بنا نموده اند و بر تمامی این سلسله غرفات و قصور انواع اشجار با برگهای مختلف
الشکل و مختلف اللون که برگهای زیره و برگهای پهن رنگین و سبز در نهایت سبزی و سفید در نهایت
سفیدی و زرد در نهایت زردی و سرخ در نهایت سرخی مانند مخمل سایه انداز هستند!!!
پس ولی خدا یک طبقه را سیاحت نموده بطبقه بالائی رود و در هر طبقه از میان قصور صداهای
ولدان و حور بلند می شود که مرحبا مرحبا مرحبا اهلاً و سهلاً انزل بنا یا ولی الله فان لنا ملک دولة
الملائکه خدام عرض میکنند سریا ولی الله فان هذا کله لک و غیره پس از آنجا به سمت بالائی رود
تا اینکه میرسد بر سر کوه نقره پس مشاهده مینماید که سر کوه منقسم شده است بقلعهای بی شمار

واشجار ونخیل محمول ومشحون بالنواع فواکه وثمار رنگارنگ وگوناگون بوقلمون کیف میکند واز نظاره قصور وغرفات درمیان آن صفوف گل وگلزار ودوحه جات واشجار فلک شمار راز انواع جواهرات درخشنده ودرخشنده وتابان وضیابار مانند شمس نصف النهار رقلبش روشن ومنور میگردد که ناگهان از دور درمیان ابرها مانند برق جلوه گر میشود چیزی پس از ملائکه می پرسد که این چیست که مانند آفتاب صبح ازغوانی بنظر می آید ملائکه عرض میکنند که این جبال بمثال طلای احمر است که خدای منان برای شما از دست قدرت خودش خلق فرموده است وحالا بالای همین کوه طلا خواهیم رفت پس ولی خدا ای نهایت خوشحال میشود که خدای منان برای من جبال بمثال طلای احمر مرحمت فرموده است ودر همین اثنا کشتی بدامن جبال طلای احمر میرسد پس فوری از کشتی پائین می آید وبرکوه طلا بالا می رود پس تماشا میکند آن گل وگلزار ورياحين واشجار میوه دار راکه هرگز در خواب وخیال او خطور نکرده بود اکثر سبزه جات برگهای طلائی دارند وبالخصوص گلهای زعفران لعینه مانند تارهای ذهب احمر میدرخشند وچنان خوشبوی آنها درفضای کوه پیچیده است که قلب انسان منشرح وروح تازه میشود پس می بیند که جابجا درمیان گل وگلزار عیون جاریه وچشمهای ساریه آبشارها تشکیل داده اند وگلهای خرد وبزرگ زرد وسرخ ونیلگون وانواع واقسام بوقلمون از نسیم وشمیم جبال درتموج اند که عقل انسان ازمشاهده آن درهای محرابی وایوانهای هلالی متحیر وسرگردان میشود ودرمیان آنها حوضهای خوار با دیوارهای طلائی مرصع کار آب بلوری را بر چهار طرف می پاشند وبردرختهای بلند وسایه دار مرغان خوش الحان در زمزمه سرائی مصروف ومشغول اند که از صدای داودی ایشان روح انسان وجد میکند وبالجمله ولی خدا این عجائبات قدرت وغرائبات صنعت خالق ذوالجلال والاکرام را تماشا کنان از یک طبقه بطبقه دیگر بالائی میرود ودر هر طبقه چندین بدائع وصنائع وعجائبات وغرائبات قدرت وصنعت پروردگار را مشاهده میکند که خود را گویا در عالم خواب خیال میکند اما همینکه گاهی گاهی از آن غرفات وشرفات صدای حور وغلمان بلند میشود که مرحبا مرحبا مرحبا بولی الله واهلا وسهلا انت کان لنا منک دولة آن وقت یقین میکند که خیر خواب وخیال نیست این همان جنت وبهشت است

و اشجار و نخیل محمول و مشحون بالنواع فواکه و ثمار رنگارنگ و گوناگون کیف میکند و از نظاره قصور
و غرفات در میان آن صفوف گل و گلزار و دوحه جات و اشجار فلک شعار از انواع جواهرات درخشنده
و درخشنده و تابان و ضیابار مانند شمس نصف النهار قلبش روشن و منور میگردد که ناگهان
از دور در میان ابرها مانند برق جلوه گر میشود پس از ملائکه می پرسد که این چیست که مانند آفتاب صبح
ارغوانی بنظر می آید ملائکه عرض میکنند که این جبال بمثال طلای احمر است که خدای منان برای
شما از دست قدرت خودش خلق فرموده است و حالا بالای همین کوه طلا خواهیم رفت پس ولی خدا
بی نهایت خوشحال میشود که خدای منان برای من جبال بمثال طلای احمر مرحمت فرموده است و در
همین اثنا کشتی بدامن جبال طلای احمر میرسد پس فوری از کشتی پائین می آید و بر کوه طلا بالا
می رود پس تماشا میکند آن گل و گلزار و ریاحین و اشجار میوه دار را که هرگز در خواب و خیال او خطور نکرده بود
اکثر سبزه جات برگهای طلائی دارند و بالخصوص گلهای زعفران لجینه مانند تارهای ذهب احمر
میدرخشند و چنان خوشبوی آنها در فضای کوه پیچیده است که قلب انسان منشرح و روح تازه میشود
پس می بیند که جابجا در میان گل و گلزار عیون جاریه و چشمهای ساریه آبشارها تشکیل داده اند
و گلهای خرد و بزرگ زرد و سرخ و نیلگون و انواع و اقسام بوقلمون از نسیم و شمیم جبال در تموج اند
و بر تلهای کوه قصرهای جواهرنگار و مرصع و گلکار از لؤلؤ و مرجان و زمرد و زبرجد و الماس
برلیان مانند آفتاب درخشان و ضیابار اند و بچه شکل و صورت و هیکل هندسی آنها را تعمیر نموده اند
که عقل انسان از مشاهده آن درهای محرابی و ایوانهای هلالی متحیر و سرگردان میشود و در میان آنها
حوضهای فوار با دیوارهای طلائی مرصع کار آب بلوری را بهر چهار طرف می پاشند و بر درختهای
بلند و سایه دار مرغان خوش الحان در زمزمه سرائی مصروف و مشغول اند که از صدای داودی ایشان
روح انسان وجد میکند و جلوس ولی خدا این عجائبات قدرت و غرائبات صنعت خالق ذوالجلال والاکرام را
تماشا کنان از یک طبقه بطبقه دیگر بالائی میرود و در هر طبقه چندین بدائع و صنائع و عجائبات و غرائبات
قدرت و صنعت پروردگار را مشاهده میکند که خود را گویا در عالم خواب خیال میکند اما همین که گاهی گاهی
از آن غرفات و شرفات صدای حور و غلمان بلند میشود که مرحبا مرحبا حبا بولی الله و اهلا و سهلا کان
لنا منک دولة آن وقت یقین میکند که خیر خواب و خیال نیست این همان جنت و بهشت است

که خدای متعال در قرآن مجید و فرقان حمید در عالم دنیا به ما خبر داده بود که ما تعلم نفس ما اخفی لهم
من قرة اعین جزاء بما کانوا یعملون پس آخر بالای کوه طلای احمر میرسد پس خود را
بر بلندی و فراز آسمان می بیند و مشاهده میکند که روی این کوه یک سلسله دور و قصور و غرفات
و شرفات چنان تعمیر نموده اند که عقول و افکار (میمانند) متحیر و مبهوت میگردد و در خلال این سلسله درختهای
عظیم الشان سر بفلک کشیده اند و از شاخهای خود بر آن غرفات و شرفات سایه افگنده اند و در صحن
هر قصری حوضهای زرین مرصع از جواهرات فوارهای بلند دارند که آبش به بلندی ابرها میرسد
در میان این قصور انواع و اقسام فروش و اسره و اریکه و صندلیهای گوناگون بوقلمون
چیده اند و میزهای جواهرات با پوششهای سندس و استبرق و حریر و پرنیان آراسته و پیراسته اند
روی آنها هزار هزار نوع از شیرینیها و نقلها و فواکه و اثمار در ظروف طلا و نقره مرصع کار حرمین (و غذاها و خورشها و لباسهای طیور و ماهی و گوشتهای بریان)
نموده اند و دیوارهای قصور از بلور صافی تعمیر نموده اند که از اندرون تماشای بیرون بنمایند!
پس ولی خدا بر یکی از سریر شاهی جلوه افروز گردیده از آن انواع نعمات آلهیه متنعم میشود و سیاحت
وادیه و جبال و اشجار و انهار و عیون و آبشاری نماید و وحوش و طیور و بهایم و سباع جبال را
تماشا میکند که از کثرت و فراوانی عجائبات و غرائبات قدرت و صنعت خدای قادر مطلق و معبود بر حق
متحیر و مبهوت میگردد و خواهش میکند که او را بگذارند که بر همین کوه بماند پس ملائکه خدام عرض
میکنند سی یا ولی الله فان هذا اکله الث و غیره پس ولی خدا از آنجا پائین می آید تماشا
کنان لطائف صنعت و غرائب فطرت قدرت و کمال ذات اقدس حضرت رب العزت ذو الجلال و الاکرام را
پس در کشتی سوار شده بر روی آب روان در سایه شاخهای دوحه جات روان میشود و گاهی عجائبات
دریا را مشاهده میکند و گاهی صفوف و قطار گل و گلزار و اشجار میوه دار را تماشا میکند و گاهی بر آن
دور و قصور و غرفات و شرفات که بر کناره دریا تعمیر شده اند و از محاریب ابواب و ایوان طلائی
و نقرئی و مرواریدی و مرجانی ارغوانی و زمردی و زبرجدی و یاقوتی و الماسی آب دریا را
درخشنده و ضیا بار ساخته اند و خوشحال و مسرور میگردد تا اینکه از دور کوه تابنده سر بفلک
در نظرش جلوه گر میشود پس از خدام ملائکه سوال میکند که این چه کوه میباشد عرض میکنند
این کوه عقیق است که خدای منان برای شما خلق فرموده است و این سه سلسله دارد

اول عقیق زرد است و دوم عقیق سفید است و سوم عقیق سرخ است و حالا شما را برای
تماشای آنها میبریم پس میرسند بدامن جبال بمثال عقیق و ولی خدا از کشتی الماسی پائین
می آید و مشاهده میکند چشمهای شرشار و عیون فوار که از بالای کوه سمت پائین سرازیر
میشوند و جابجا آبشارهای روح افزا تشکیل میدهند و سبزه های کوه عقیق بی نهایت درخشنده
و تابنده میباشند گویا آثار عقیقی در آن گل و ریاحین و میوه های گوناگون و رنگین نمایان
و آشکار اند پس ولی خدا از طبقه پائینی به طبقات بالائی میرود و هر طرف نظر می اندازد
قصر و محل از عقیق زرد و سرخ و سفید بنا شده اند و مرصع میباشند بلآلی درخشان و یاقوت
و زمرد و زبرجد و الماس و بر لیان رخشان و تابان و چه دوحه جات بهنا و رو بلند
آسمان سای بر آنها سایه انداخته اند و نسیم مشکبار و عنبر نثار در سایه آن اشجار
مسطوره عظمت و قدرت پروردگار در خرامیدن و رمیدن مصروف و آن دور و قصور
و غرفات و شرفات چنان صاف و شفاف هستند که از بیرون اندرون قصور را تماشا میکنند و با نواع
و اقسام آرائش و زیبائش آراسته و پیراسته نموده اند حتی اینکه بر بالای کوه عقیق زرد
میرسد پس مشاهده میکند که بر سر این جبل عقیق زرد خیابانی پس عریض ساخته اند و در وسط خیابان
نهری کشیده اند که کناره هایش از عقیق زرد تعمیر نموده اند و درمیان نهر سه رقم از شیر و شراب ناب و عسل
مصفی جاری هستند و هیچکدام یکدیگر مخلوط و ممزوج نمی شوند و بر هر دو جانب خیابان سلسله قصور
عالیه هزار هزار دری تعمیر نموده اند و در خلال آنها اشجار عظیم الشان آسمان سای الیتار ها
و بر آنها سایه انداز اند و هر قصری از یک نوع جواهر زواهر مرصع گلکاری درست کرده اند
که درمیان آن دوحه جات مانند آفتاب درخشنده و ضیا بار اند و پر و مشحون اند از انواع
آرائش و زیبائش و فواکه و اثمار و اغذیه و اشربه و اسره و ارائک پس ولی خدا
درمیان یکی از قصرهای شاهانه داخل میشود و از نعمات آنجا لذت میبرد و بعد در تماشای
اشجار و انهار و اودیه و سباع و وحوش مشغول و مصروف میشود پس می بیند که انواع و اقسام
حیوانات و سباع همه مطیع و منقاد فرمان ولی خدا اینده هر کرا صدا میکند فوری دویده
بر پای ولی خدا پیشانی خود را می مالد و خوشحال میشود گویا تبریک میگوید به نعیم ابد

و ملک جاودان و زندگانی دوام پس از وادی بوادی و طبقه بطبقه تماشا کنان عجائبات قدرت و غرائبات حکمت خدای متعال قادر ذو الجلال میرسد به سلسله عقیق سرخ و مشاهده میکند که گل و گلزار و ریاحین و اشجار و فواکه و اثمار این کوه عقیق احمر از کوه عقیق اصفر فراوان و بیشتر و بهتراند و رنگ آمیزی گل و گلزار و ریاحین و اشجار و فواکه و اثمار گویا با رنگ عقیق قرمز وار غوانی شده است و جابجا بر قله های کوه قصر عالیشان از جواهرات درخشان ضیا بار و ضوء فشان تعمیر نموده اند و بر سر قلبهای آنها و غرفات و شرفات اشجار آسمان سمای از شاخهای بهنا ور و برگهای اخضر سایه انداز اند و هر سوی چشمهای جاری و عیون فوار بر فرش زمردین زمین آبیاری مینمایند و آبشارهای قوس نما تشکیل میدهند و انواع و اقسام مرغها و طیور و حیوانات و بهائم و سباع در گردش و چرا مشغول اند پس هر گاه ولی خدا صدا میزند فوری بدون توقف در پیش روی حاضر میشوند و سر نیاز خم کرده تعظیم و تکریم بجای آرند ولی خدا این کرامت خدای منان را مشاهده نموده خود در سجده خدای متعال ذو الجلال و الاکرام می افتد و هزار هزار بار شکر و حمد بجا می آرد که ای خدای منان بعوض آن عمل قلیل دنیاوی چند روزه این ملک کبیر و شهنشاهی جاوید مرا مرحمت فرموده ما ما قدرنا حق قدرك يا الله فصل اللهم على محمد و آل محمد من الازل الى الابد

حتی اینکه بالای سر این جبل عقیق احمر میرسد پس خود را گویا بر آسمان می یابد و ابرهای جبال از پائین صعود نموده بر سر کوه میرسند و ولی خدا را احاطه میکنند و ترشحات مشک عنبر خود را بر ولی خدا نثار میکنند پس مشاهده میکند که روی این سلسله کوه قصرهای زمرد و زبرجد و یاقوت و الماس مرصع بر بلیان هزار و هزار غرفه دار و مناره های آسمان شگاف از یک پارچه جواهرات مرصع کار ساخته اند پس بالای مناره رفته تماشای جبال عقیق مینماید و خوشحال میگردد و عجائبات صنائع و غرائبات بدائع پروردگار را تماشا میکند و از نسیم و شمیم کوهی کیف میکند که ناگهان هوا ابر آلود میشود و بجای قطرات آب گلهای یاسمن و نسترن و اقحوان و زعفران باریدن شروع میکند و از خوشبوی آنها مشام جان ولی خدا معطر و معنبر میگردد پس میخواهد روی همین کوه عقیق سرخ قیام کند اما ملائکه خدام عرض میکنند سی یا ولی الله فان هذا كله لك و غیره

پس از آنجا پائین می آید و همراه ملائکه بر کوه عقیق سفید روانه می شود پس مشاهده میکند که در این کوه عقیق سفید از هر دو کوه های سابق گل و گلزار و ریاحین و اشجار و چشمها و عیون و آبشارها از آنها خیلی زیاد و بی شمار اند پس از طبقه به طبقه دیگر سیاحت کنان بالای کوه عقیق سفید میرسد و مشاهده میکند که روی این کوه قصرهای عظیم الشان رفیع البنیان از نقره سفید و فضه بیضاء و زر سرخ و طلای احمر مرصع گلکار با جواهر زواهر بنا نموده اند و هزار هزار محراب و غرفات دارند و اشجار آسمان سای بر آنها سایه انداز اند و در صحن هر قصری چمنستان درست کرده اند که فرشهای زمین از سبزیهای اخضر مانند قالین سبز مخملی بنظر می آید و در وسط چمن حوض بزرگ فواره دار از زبرجد و زمرد و یاقوت احمر باشکال مختلف ساخته اند و بر کناره خیابانها درختهای سرو و شمشاد با لترتیب در صفوف قطار غرس نموده اند و جابجا کالهای گل و ریاحین با اشکال مختلفه درست کرده اند و در دور حوض میزهای جواهر و کرسیهای زواهر چیده اند و روی میزها دستهای گل گذاشته اند و در خلال دستهای گل ظروف نقرئی و طلائی و زمردی و زبرجدی و یاقوتی و الماسی پر و مشحون از فواکه و اثمار گوناگون و شیرینیهای بو قلمون انبار کرده اند پس ولی خدا بر یک کرسی صندلی نشسته از آنها میل میفرماید و کیف میکند و چون بر غرفات قصر نظر میکند حوران خوشحال و جواری و وصائف بی مثال بصدا می آیند یا ولی الله مرحبا مرحبا مرحبا اهلا وسهلا انزل بنا فان لنا منك دولة پس ولی خدا میخواهد که بالای قصر برود و همانجا قیام کند اما ملائکه خدام عرض میکنند سر یا ولی الله فان هذا کله لك وغیره !

پس روانه میشود از آنجا و پائین می آید از کوه عقیق سفید تماشا کنان صنائع عجیبه قدرت و بدائع غریبه حکمت خدای قادر ذو الجلال والاکرام را تا اینکه بدامن کوه میرسد و سوار می شود بر کشتی الماسی پس روانه می شود بر روی آب در سایه شاخهای اشجار آسمان سای و گاهی در زیر آب تماشای ماهیان رنگارنگ و خرد و بزرگ میکند و کیف میکند و گاهی بر صفوف و قطار اشجار و نخیل و اعناب محمول و مشحون از انواع فواکه و اثمار و شماریخ و خوشهای منضود مانند لآلی آبدار و صدای آنها را می شنود

که یا ولی الله کل منی فانك لا تجد مثلی فی اللذة والذائقة والشمیم! وگاهی بالای هوا نظر میکند پس تماشا میکند مرغان نواسنج خوش آهنگ رنگارنگ والوان واقسام را که در صفوف وقطار در پرواز اند و ناگهان در نظرش اشجار عجیبه و دوحه جات غریبه جلوه گر میشوند که برگهای شان از زبرجد وزمرد و یاقوت اند اما بجای میوه ها اجراس وخوشه های زنگوله از طلا ونقره آویزان اند پس ولی خدا در حیرت می افتد واز ملائکه می پرسد که این اشجار و دوحه جات برای چه هستند ملائکه خدام عرض میکنند که این اشجار مظهر اصوات والحان ونغمه ها هستند که اگر موت برای اهل جنت می بود البته از شنیدن صداهای خوش الحان ونغمه ومزدهای داودی ایشان از سرور وخوشحالی درحالت طرب ووجد هلاک می شدند پس ولی خدا در قلب خودش مائل میشود برای استماع اصوات والحان آنها که ناگهان یک شمال سفید رنگ در فضا آسمان پیدا میشود پس همین که به نزدیک آن سلسله اشجار رسید صداهای زیر وبم وزنگوله ایشان شروع شد ودمبدم نغمهای تازه بتازه ونو بنو با صوت های وجد آور ومدهوش کن تبدیل می شد که ولی خدا خود بوجد وطرب آمد وبرغبت مانند شخص عرب بر آن نغمه ها والحان لغزیدن وجنبیدن شروع کرد وصدای الله اکبر بلند میکند تا اینکه از دور درمیان ابرها چیزی مانند دیوار حصار نمایان شد وگاهی گاهی مانند شعاع خورشید از آن میدرخشید پس سوال نمود از خدام ملائکه که این حصار آسمان شعار چه باشد عرض نمودند که این جبال یاقوت احمر است که خدای منان در ملک شما خلق فرموده است متحیر شده پرسید که جبال یاقوت احمر! گفتند بلی بلی جبال یاقوت احمر در قدرت خدا این چیزی نیست هنوز چیزها خواهید دید که تعجب شما زیاد خواهد شد پس درهمین اثناء به نزدیک جبال یاقوت احمر رسیدند از کشتی برودی پائین آمد وبردامن جبل یاقوت احمر قدم گذاشت پس مشاهده میکند که سبزه زار ومرغزارهای عریض عریض وطولانی دارد ودرمیان آن سبزه زارها جابجا چمنهای گلهای انواع واقسام زرد وسرخ وسفید ونیلی وارغوانی ومرواریدی ومرجانی مانند قالین های مخملی گلکار درست نموده اند وخیابانهای عریض در آنها کشیده اند وجابجا چشمه وفواره دار صدای شرشار خود را

بلند نموده اند و روی کوه هم خیابان کشیده اند و بر هر دو جانب خیابان درختهای سرو شمشاد و اشجار گل دار را غرس نموده اند که از سرتا پائین مانند از گلهای رنگ رنگ و الوان مزین و آراسته اند پس ولی خدا بالا می رود و از یک طبقه به طبقه دیگر میرسد و مشاهده میکند بر قلهای کوه قصر و محل با اشکال مختلفه مدور و مربع و شش پهلو و مثمن با مناره های بلند و دیوارهای این دور و قصور همه از یاقوت احمر ضیا بار و ضوفشان تعمیر نموده اند و محرابهای غرفات را از زمرد و زبرجد و الماس و طلا و نقره ساخته اند و مناره های بلند همه از یک پارچه جواهر تعمیر نموده اند که مانند شعله روشن در هوا بلند است و در اطراف قصور اشجار سایه دار نشانیده اند که شاخهای آنها درمیان غرفات و شرفات دخیل اند ولی خدا از این مناظر عجیب و غریب لذت میبرد و کیف میکند و چون بالای کوه یاقوت احمر رسید عمارتهای عظیم الشان مانند آفتاب درخشان مشاهده فرمود هر قصری چندین هزار محراب و غرفها دارد و از انواع و اقسام آرایش و زیبائش پر است پس در یک قصری از قصر یاقوت سرخ مرصع از لآلی تابنده و جواهر زواهر و یک گنبد عظیم الشان از الماس مانند آفتاب ضوفشان پس بر یکی از سریر جواهر نگار جلوه افروز میگردد و همه خدم و حشم و حوران خوشجمال بی مثال برای خدمت حاضر میشوند و انواع و اقسام اغذیه و اطعمه و حلویات و نقلهای گوناگون و فواکه و اثمار بوقلمون حاضر می سازند ولی خدا از آن نعمات لذیذه میل میفرماید و چون از خوردن و نوشیدن آسوده گردید و بر تخت شاهی متکا نمود یک مرتبه در قلبش آن نغمهای روح افزا که از آن اشجار شنیده بود خطور کردند پس چون خدام اهل بهشت اراده قلبی ولی خدا را می دانند آن وصائف و جواری خوشجمال شیرین مقال باهم مشورت نموده که برای ولی خدا تغنی و رقاصی بنمایند رفتند در غرفات آرائش شان و هر یکی یک لباس طرز جدید و زرین مرصع کار از جواهرات و لآلی ضیا بار در بر کرده و یک تاج جواهر نگار بر سر گذاشته و زلفهای مشکین و معنبر مجعدی دراز را بر دوش و عقب سر منتشر نموده رو بروی ولی خدا حاضر شدند چون ولی خدا این منظر بهی و محضر شهی را در پیش روی خود برای خدمت دید

بی نهایت مسرور و خوشحال گردید پس ایشان با نهایت انکسار و احترام در خدمت ولی خدا عرض نمودند
که اجازه بفرمائید که ما خدمتگاران و جان نثاران شما آن کمالات خود را برای شما اظهار نمائیم
که خدای متعال بما مرحمت فرموده بجهت خوشحال و مسرور نمودن شما پس ولی خدا بصد اشتیاق
اجازه فرمود پس همه ایشان در یک صف مدور بر صندلیهای نورانی نشستند و یکی را از میان
خود برای رقص در محضر ولی خدا فرستادند چون آن جاریه که ملبس بود بلباس زبرجدی از جای خود برخاست یک جست نمود
سمت ولی خدا و خود را در وسط محضر پای کوبان و دست افشان و زلف پریشان انداخت بنحوی که از زینت
لباس و درخشندگی تاج و از سیاهی زلفهای دراز مشکین یک منظر و کیفیت بر ولی خدا
طاری شد که در حالت بهت افتاد پس اول انواع و اقسام رفتار رقاصی خود را با نهایت
خوبی و کمال نشان داد اما بدون صدا و نغمه و بعد از آن در حمد و تمجید ذات اقدس حضرت حق
ذو الجلال و الاکرام اشعار خواندن و رقصیدن شروع نمود که ولی خدا همه چیزهای جنت را
فراموش کرد و بوجد و طرب آمده صدای الله اکبر بلند میکند و متحیر است که الله اکبر این
چه نعمت و لذت است که هیچ نعمت و لذت مانند این نیست و نخواهد بود

و چون این جاریه خوش جمال زبرجدی و خوش الحان کمال خود را بولی خدا نشان داده بجای خود رجعت نمود
جاریه دیگری که بی نهایت حسین و جمیل و خوش صوت بود و ملبس بلباس زمردی جواهرنگار بوده
از جای خودش برخاست و یک جست زد بسمت ولی خدا و با پای کوبان و دست افشان انواع
و اقسام رقاصی خود را شروع نمود پس ولی خدا گاهی بر حسن و جمال بی مثال او نظر میکند و بی اختیار
فتبارک الله احسن الخالقین بر زبانش جاری میشود و گاهی بر زلفهای سیاه مجعد مشکبار و عنبر
نثار که مانند سبحه تسبیح هزار دانه دراز و در خلال آنها لآلی آبدار کشیده اند پس صدای سبوح
قدوس بلند میکند و گاهی بر حرکات و سکناتش نظر میکند و محو حیرت میگردد پس شروع کرد این
جاریه خوش الحان در حمد و تمجید خدای متعال این اشعار را بیک لحن داودی که همه اهل محضر را در
وجد و طرب آورد + ستایش سزاوار ذات قدیم + که بی رنج داده بما این نعیم +

نعیم وجودی نعیم شهود + نعیم ابد جای دار الخلود + طفیل حبیب ازل نور خود + مصابیح جلوه گه طور خود
تدحرفی برافروخت نور ازل + که باشد ابد مظهر لم یزل + همانست مطلوب رب ودود + همانست منشای هر هست و بود
ثبات بلندی و پستی ازوست + بهر دو جهان نور هستی ازوست + گل گلشن دین و بینش ازوست + بهار همه آفرینش ازوست

ولی خدا ازاین سرود حمد چنان خوشنود گردید که بی اختیار احسنت احسنت گفت وچون این نازنین کمال وجمال خود را نشان داد و برجای خود نشست دیگری که ملبس بود بلباس سرخ ارغوانی مرصع از جواهرات ضیا بار ازجای خود برخاست ویک جست وخیز زده بسمت ولی خدا و باپای کوبان ودست افشان وزلف پریشان رقاصی گوناگون شروع کرد واهل محضر مجلس را محو حیرت ساخت واین اشعار در حمد باری عز اسمه وجل ذکره بالحن هندی سرائیدن شروع نمود که صدای دلربائیش همه را متحیر ساخت

حمد باری سو کس طرح سے بیان + ہے وہ خلاق عقل ونطق وبیان + وہ محیط المحیط عالم سے
خالق خلق وعرش اعظم ہے + لفظ کن سے جہان کیا پیدا + شکل وصورت عطا کی سبکو جدا
خلق کرتا ہے وہ جبال وشجر + گل وگلزار وخوشگوار ثمر + سنگ مین رنگ سنگ مین جوہر
رنگ مین رنگ رنگ مین مظہر + جلوہ ہر چیز مین دکھایا ہے + اپنا رنگ اسطرح جمایا ہے

برین اشعار پر معانی وآبدار ولی خدا بسیار بسیار مسرور ومحبور گردید واحسنت ومرحبا گفت وچون این نازنین هم چنین کمال وجمال خود را ارائه داد و برجای خود نشست دیگری که ملبس بود بلباس نیلگون مخملی مرصع ونگار از لآلی آبدار وجواهرات ضیا بار ازجای خود برخاست ویک جست وخیز کرد بسوی ولی خدا و باپای کوبان ودست افشان وزلفهای مجعد ودراز آویزان رقاصی شروع کرد واز زنگولهای پاچنان صدا در آورد که از طرب وخوشحالی همه اهل محفل مبهوت گردیدند وانواع واقسام رقص نشان داد وبعد از آن این اشعار بلحن عرب چنان سرائید که بر همه سرودهای سابق فائق آمد

الصبح بدا من طلعته + واللیل دجی من فرعته + جاء النور یلمع الطور نار السور سوی بانارته
جبریل اتی لیلة اسری + والرب دعا للحضرته + قد فاق دنی بل او ادنی + بلغ الامنا بلغ
الامنا بلاغته + محمد نا محمد نا هو سیدنا هو سیدنا + فالعز لنا لنا لنا باجابته !

این نغمه حجازی چنان سرور و حبور و وجد و طرب در اهل محفل پیدا کرد که همه شان مدهوش گردیدند
و چون بحال آمدند نعره صلوات بلند نمودند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ ذَرَّاتِ
مَخْلُوْقَاتِكَ وَمَصْنُوْعَاتِكَ وَعَدَدِ حَرَكَاتِهَا وَسَكَنَاتِهَا مِنَ الْاَزَلِ اِلَى الْاَبَدِ
پس ولی خدا خواهش کرد که بگذارید مرا که در همین جا بمانم اما ملائکه راهنما عرض نمودند بس یا ولی الله
فان هذا کله لک وغیره پس بهزار استکراه ولی خدا از آن کوه یاقوت احمر حرکت نمود و تماشا کنان
عجائبات قدرت و غرائبات حکمت خدای منان ذو الجلال والاکرام را پائین آمد در کشتی الماسی جواهر نگار خود سوار شده
در زیر سایه شاخهای درختها بر روی آب روانه شدند و از نزد درخت میوه دار عبور میکردند آن درخت بصدا
می آمد یا ولی الله کل منی فانک لا تجد مثلی فی اللطافة والعطر واللذة پس ولی خدا از آن درخت
چند دانه میوه را تناول میفرمود و حمد خدای منان می نمود تا اینکه رسیدند به نزدیک اشجار آسمان شعار و
مشاهده نمود که بالای آن اشجار بجای میوه همه انواع و اقسام اجراس و ناقوس و زنگهای طلا و نقره و زنگولهای
نقره بیضا مانند لآلی آبدار میدرخشند پس ولی خدا میل نمود که از صداهای آنها لذت می برد که ناگهان شمال سفید
حامل مشک و عنبر وزیدن شروع زیراکه مشک بهشت سفید رنگ است نه سیاه پس انواع و اقسام الحان از آنها برخاست
و چه صداهای خوش آینده که ولی خدا هرگز چنین اصوات و الحان نشنیده بود در بوجد و طرب آمد و الله اکبر گفتن
شروع کرد پس در همین اثنا از دور در ابرهای آسمان سر جبال زمرد اخضر نمایان شد و شعاعهای زمردینش
چشمهای ولی خدا را زدن شروع کردن پرسید این چه کوه باشد عرض نمودند این جبال زمرد اخضر میباشد که خدای
منان برای شما اینجا خلق فرموده است و حالا میرویم بر آن برای تماشا پس رسیدند بدامن کوه زمرد اخضر
ولی خدا مشاهده میکند که بر تمامی سبزه و ریاحین و گل و گلزار و نهال و اشجار آثار درخشندگی زمرد نمایان است
حتی اینکه چشمها و آبشارها هم زمردین بنظر می آیند و چندین غرفات و شرفات از زمرد اخضر دارد که
ولی خدا متحیر میگردد که زمرد با این فراوانی و هر طبقه کوه از قصرهای زمردین مرصع و مزین با انواع جواهرات
دارد که در شمار نمی آیند و در وسط آنها نهرهای شیر و شراب و عسل و آب در جریانند و جا بجا
باشکال مختلفه حوضهای زمردین مرصع از طلا و نقره و لآلی و الماس و بریلیان ساخته اند و آب فواره های
آنها تا آسمان میرسد تا اینکه تماشا کنان بر روی جبال زمرد خضراء رسیدند چون ولی خدا اردی کوه را
مشاهده کرد مبهوت گردید که بر سر هر قله جبل یک قصری نهایت عظیم الشان با جواهرات ضیاء بار بنا نموده اند

وگنبدهای هریکی راه راهی از طلای احمر و فضه بیضاء و یاقوت احمر و زبرجد اصفر و الماس درخشان
ساخته اند که همه شان در آسمان مانند یک خورشید بزرگ ضیا با روضو فشان اند و دیوار
های قصر و محرابهای آنها همه از زمرد خضراء ساخته اند و این قصور و غرفات همه مفروش اند
فرش و قالیهای زمردین درخشان و درخشان مانند پرهای طاوس و دور قصور را اشجار در نهایت
سبزی و خضرة سر بافلاک کشیده اند و در دور آنها نهر شراب و شیر مانند یاقوت احمر و برف سفید
جاری و روان اند و هر غرفهٔ از انواع اغذیه و اشربه و فواکه و اثمار پر و مشحون اند و خوشبوی
مشک و عنبر از آنها همه فضاء را پر ساخته است و ارائک جواهر نگار با هزاران تزئین آراسته نموده اند
پس ولی خدا بر یکی از آن ارائک عبقری جلوه افروز میشود و انواع و اقسام غداها و میوه های دیدنیها
تناول فرموده بر آن اریکهٔ شهنشاهی قدری استراحت مینماید و بعد برای تماشای اودیه و اشجار
و عیون و انهار کوه اخضر مشغول میگردد پس مشاهده میکند انواع اشجار را با برگهای گوناگون و گلهای
بوقلمون و می بیند که در سایهٔ اشجار طاوسان زمرد پوش از روی خوشحالی برای ورود
ولی خدا در رقاصی مشغول اند و چون ولی خدا را مشاهده میکنند فوری سمت او میدوند و بزبان
فصیح تحفه سلام و تبریک مملکت لازوال و سلطنت جاودان میگویند پس مشاهده میکند که بر
شاخهای اشجار مارهای سبز زمردین دم خود را پیچیده در هوا باد میخورند و چون ولی خدا
را می بینند بزبان فصیح تحفه سلام و تبریک عیش جاودانی میگویند ولی خدا می پرسد که آیا
شما ها آن زهرهای کشنده دارید یا خیر عرض میکنند خیر خدای منان مارا محض برای تماشای شما خلق فرموده است
ما ابداً زهر نداریم پس تعجب میکند و حمد خدا بجامی آرد و بعد از آن مارهای منقش رنگارنگ
مشاهده میکند و خوشحال میگردد که با ولی خدا همه حیوانات با زبان فصیح حرف میزنند و تبریک میگویند
پس مشاهده میکند که بالای سرش یک صف مرغان خوش رنگ بهشتی سایه انداز اند و با صدای
خوش و نوای دلکش نواسنجی میکنند و هدیه سلام و تبریک ملک و سلطنت ابد میگویند ولی خدا
از خوشحالی میخواهد بالای همین جبل زمرد اخضر بماند اما ملائکه خدام عرض میکنند بلی یا ولی الله
فان هذا کله لک وغیره پس با دستگاه همراه ملائکه از آنجا پائین می آید و بر کشتی خود
سوار شده بر روی آب در ظل ممدود اشجار آسمان شعار روان می شود که ناگهان ابری سفید

پیدا می شود و گلهای زنگارنگ و خوشبوهای گوناگون با دیدن شروع میکند ولی خدا خوشحال گردیده
نعره الله اکبر و صلوات بلند میکند تا اینکه بجای میرسند که هوا صاف است و مشاهده
میکنند یک گروه مرغان بهشتی با پرها و بالهای زبرجدی و زمردی که از طاوس خیلی زیاد
خوشمنظر هستند بالای سرش سایه انداخته اند و بزبان فصیح بدیه سلام و تبریک شهنشاهی
ابدی و سلطنت لازوال میگویند ولی خدا جواب سلام را داده و پرسید که شماها چه طیور هستید عرض
نمودند خدای منان ماها را از مشک و عنبر و کافور خلق فرموده است و برای خدمت شما مامور فرموده است
که چون برای سیر و تماشا شما بیرون بیائید ماها مانند طیور حضرت سلیمان بر سر مبارک شما سایه بیفکنیم
و برای خوشحالی شما نواسنجی نمائیم پس شروع کردند به نواسنجی انواع و اقسام الحان و اصوات که
ولی خدا بوجد و طرب آمد که درهمین اثنا از دور در ابرهای سفید کوه زبرجد نمایان شد پس
ولی خدا از ملائکه پرسید این چه کوه است عرض نمودند این جبال زبرجد اصفر است و عجائبات و غرائبات
این جبال از جبالهای سابق بیشتر و بهتر اند که حالا تماشا خواهید فرمود پس نزدیک این جبال
زبرجد اصفر رسیدند ولی خدا از کشتی الماسی مرصع کار خود پائین آمد و بر سبزه زار و مرغزار جبال زبرجد
قدم گذاشت و الله اکبر گفت پس مشاهده میکند که انواع و اقسام گل و گلزار و ریاحین و اشجار مملو و مشحون
از فواکه زنگارنگ و گوناگون مشکبار و عنبر نثار اما رنگ زبرجدی در تمامی اینها اثر خود را دارد و بالخصوص
در چادرهای عریض آبشارها آن رنگ زبرجدی یک کیفیت خاصی دارد که قلب را تازه و مسرور میکند
پس طبقه بندی جبال زبرجد نظر کرده متحیر گردید که در هر طبقه یک خیابان عریض کشیده اند و در وسط خیابان
نهری از سنگ زبرجد درخشنده ساخته اند و در میان آن نهر شراب طهور ارغوانی عنبر فشان روان است
و بر کناره خیابان یک سلسله قصور گنبدی است که بنایش از زبرجد اصفر ضیابار است و در خلال این قصور
حوضهای یاقوت احمر تعمیر نموده اند که آب فواره تا گنبد قصر میرسد و اشجار با برگهای زبرجدی
بر آن قصر و محل سایه انداز اند و فرش و آرایش همه از پارچه های زبرجدی است و از بیرون
اندرون قصر صاف بنظر می آید که پر و مشحون اند با انواع طعام و شراب و فواکه و اثمار و حلویات
زبرجدی پس داخل میشود در یکی از آنها و از آن نعمات جدید لذت و بهره میبرد و کیف میکند

و بعد روانه میشود سمت بالای جبال زبرجد اصفر و مشاهده میکند که بر کنار خیابان یک صف و قطار درخت موز است
که برگهای پهن در هوا بلند نموده اند و خوشه هزار دانه آنها برنگ زبرجدی اصفر و یا قوت احمر آویزان اند
و مانند زمرد و یا قوت میدرخشند و صدا میکنند یا ولی الله کل منا فانک تجد لذة و ذائقة
ما خطر ابدا ببال احد قط پس ولی خدا از آنها تناول میکند و در طرف و وجد می آید از ذائقه آنها
تا اینکه میرسد بالای کوه زبرجد اصفر پس متحیر میگردد از نظاره های آن قصور و غرفات عظیم الشان
زبرجدی که بر هر قله تعمیر نموده اند و گنبدهای آنها از طلای احمر و فضه بیضاء و لآلی و مرجان
و یاقوت و الماس و بریلیان بر آسمان مانند خورشید ضیا بار ضو فشان اند و محرابهای رفیع
البنیان آنها مانند قوس آسمان رنگ افشان اند و بر هر دری ملکی سبزپوش و ردای زبرجدی
بر دوش گذاشته و عصای الماسی در کف گرفته برای دربانی بر کرسی زبرجدی مرصع کار نشسته است
و چون ولی خدا را می بینند صدا میزنند انزل بنا یا ولی الله فان لنا منک دولة پس ولی
خدا در یکی از آن قصر شهنشاهی خود داخل میشود و بر عرش سلطنت خود جلوه افروز میگردد پس خدم
و حشم و جواری و وصائف دورش را میگیرند و برای ولی خدا تبریک ملک ابد و سلطنت جاودان میگویند
و انواع و اقسام اغذیه و اشربه و فواکه و اثمار حاضر میکنند پس ولی خدا از آنها میل فرموده بر سریر سلطنت خود
تکیه میکند که یکدسته از جواری با لباسهای زبرجدی درخشنده جواهر نگار و بر سر تاج ضیا بار گذاشته
برای رقاصی حاضر میشوند و از انواع و اقسام رقص و تغنی خود ولی خدا را مسرور و محبور مینمایند پس
بیرون می آید برای تماشای اودیه و انهار و عیون و آبشار و گل و گلزار و وحوش و طیور و بهائم
و سبزه زار کوه زبرجد - پس مشاهده می نماید که یک جماعت از اسود سود عظیم الجثه و با هیبت و جلال و جمال انبوه
ظاهر شد و سمت او می آیند و عقب آنها یک دسته از شیران زرد با عیال بزرگ و انبوه نمایان
گردیدند و در عقب آنها دسته پلنگهای گلدار پدید و آشکار شدند پس به نزدیک ولی خدا رسیده همه ایستادند
و با زبان فصیح هدیه سلام و تبریک سلطنت دوام گفتند ولی خدا اول ترسیده بود اما چون کلام آنها
شنید خوشحال گردید و پرسید که بگوئید غذای شما ها در جبال چیست عرض نمودند غذای ما ها میوه های
افتاده درین سر است ما ها ابداً حیوانات را شکار نمیکنیم و نه گوشت میخوریم خدای منان ما ها را

صرف و محض برای خدمت شما آفریده است پس ولی خدا نعره الله اکبر و لله الحمد بلند کرد پس شیر آنها
بخدمت ولی خدا عرض نمود که سوار بشوید بر پشت من که شما را سیر بدهم در جبال زبرجدی پس ولی
خدا بر پشت آن اسد مشکی کثیر العیال عظیم الجثه سوار شد پس آن شیر با هیبت و جلال راه رفتن
شروع کرد و همه جماعات سباع دور ولی خدا شدند و بالای سر طیور و غلمان بهشتی سایه انداز اند
و چون یک دره یا وادی می آید آن شیر با نهایت نرمی یک جست میزند آن دره و وادی را عبور
مینماید و همین طور از یک قله تا قله دیگر جست مینماید و ولی خدا از این سواری عجیب و غریب کیف میکند
و مشاهده مینماید جماعات آهوان را و گله گوزن و زرافه و گورخران را و اسپهای کوهی را و گله
فیلان را و همه پیش ولی خدا می آیند و هدیه سلام و تبریک سلطنت دوام میگویند پس این
منظر ولی خدا را چنان مسرور و مجبور میکند که میگوید من همین جا خواهم ماند مرا بگذارید ای ملائکه
پروردگار من اما ایشان عرض میکنند سر یا ولی الله فان هذا اکله الشیء و غیره پس با هزار
استکراه ولی خدا از آنجا روانه می شود و تماشا کنان عجائبات خلقت و غرائبات صنعت خدای منان
از کوه زبرجد پائین می آید و بر کشتی خود سوار شده بر روی آب در ظل ممدود اشجار فلک شعار
روانه میشود - پس گاهی در آب تماشای ماهیان رنگارنگ و گوناگون میکند و گاهی بر کناره نهر عظیم تماشای دور
و قصور و اشجار مشحون از انواع فواکه و اثمار که برگهای مشک و عنبر و کافور در صف و قطار ایستاده اند و در انتظار میوه خوران
و گاهی بالای سر صفوف مرغان بهشتی را ملاحظه میکند که سایه انداز اند بر سرش و گاهی از نغمه و اصوات و الحان
اشجار کیف میکند پس در همین اثنا از دور در ابرهای بلند کوهی نمایان میشود و شعاعهایش اطراف و اکناف
و اقطار و آفاق را فرا گرفته اند از خدام ملائکه سوال میکند این چه کوه باشد عرض نمودند که این جبال الماس است که خدای
منان برای شما خلق فرموده است و حالا شما آنجا میرویم که تماشا نمائید عجائبات و غرائبات جبال الماس را پس رسیدند
بدامن جبال الماس که دامن کوه پر و مشحون است از انواع سبزه و گل و گلزار و دریاچین و اشجار و جابجا عیون جاریه
و انهار ساریه و جداول جائره آبشارهای عریض و طولانی تشکیل میدهند و دامن کوه پر است از کبک و تذرو
و تیهو و مرغان گوناگون و رنگارنگ و طبقه بندی جبال الماس از تمامی جبال سابق خوش منظر و بهتر است که
بر طبقه اولی هر دو طرف خیابان قطار قصور و دور و غرفات و شرفات همه از یاقوت احمر است و در خلال آنها
حوضهای فواره از یک پارچه الماس درخشنده و بر هر حوضی یک شجر زیبا و در سایه دار پر و مشحون از شگوفه و ازهار
سایه انداز آمده و در وسط خیابان نهری عریض و وسیع جاری است از عسل و شیر و شراب طهور

پس در میان نهرها رنگ شیر اسطهور مانند یاقوت احمر و شیر مانند برف سفید و عسل مانند زبرجد است و هرگز اینها با هم مخلوط و ممزوج نمی‌شوند و مانند رنگ قوس بر روی زمین نمایان اند !

و بر طبقه دوم بر اطراف خیابان همه دور و قصور و غرفات و شرفات از زبرجد اصفر تعمیر نموده اند و در وسط خیابان نهری است از شیر و شراب و آب که شیر سفید در میان جاری است و شراب و آب هر دو بر جانب او روان و دوان میباشند و در خلال دور و قصور که قطار طولانی سر بسر دو جانب خیابان تشکیل داده اند حوضهای طلای احمر گلکار و مرصع از لآلی آبدار با فواره های بلند ساخته اند و دور حوضها درختهای سرو حصار بندی کرده اند و مناره های آسمان شگاف از یک پارچه نیلم و زبرجد و توپاز تعمیر نموده اند گویا این مناره های عظیم الشان زنگار رنگ در خیابان ایستاده نگهبانی آن شهر بهشتی میکنند

و بر طبقه سوم قطار دور و قصور را در وسط خیابان تعمیر نموده اند و هر قصری گنبدی است که در و دیوارش از الماس آمده اما گنبدش از طلای احمر و نقره بیغبار و یاقوت احمر و زبرجد اصفر و نیلم تابدار و لآلی آبدار وغیره ساخته اند و همه قصرها و غرفها از اندرون مانند خورشید ضیابار و ضوفشان اند و بر هر دو طرف سلسله دور و قصور نهرهای آب صاف و عسل مصفی و شیر سفید و شراب ناب روان و دوان اند و بر کنار هر نهری قطار و صفوف گل و ریاحین و سرو و شمشاد و نسترن و نسرین چشم را روشن و قلب را منور و روح را شاد میکنند و سبزه بر کنار در سایه آن اشجار از زعفران و مرغ و سنبل و بر شاخهای سرو شمشاد قمری و بلبل در نغمه سرائی و نوا سنجی مصروف و مشغول اند و چون ولی خدا را می بینند با زبان فصیح هدیه سلام و تبریک کدوام و بادشاهی جاودان میگویند پس ولی خدا از یک طبقه به طبقه دیگر بالا میرود و لطائف صنعت و غرائب حکمت و بدائع قدرت پروردگار را مشاهده میکند و متحیر و مبهوت میگردد که مقام بهشت همچنین مقام است که دیدنش از شنیدنش خیلی خیلی بیشتر و بهتر است کجا مردم در مقام دنیا این عجائبات و غرائبات را تصور میکردند اگر کسی چیزی چیزی میگفت که در جنت قصرها ساخته اند که یک خشت از طلا و یک خشت از نقره و یک خشت از یاقوت است و سارو جش از مشک و عنبر است او را دیوانه و بی عقل میگفتند و هرگز هرگز باور نمیکردند و خدای کریم فرموده بود که در جنت برای مؤمنین چیزها است که ما لا عین رأت ولا اذن سمعت ولا خطر ببال احد

و فرموده بود که ما تعلم نفس ما اخفی لهم من قرة اعین جزاء بما کانوا یعملون

و حالا ما آنها را با چشم خود مشاهده میکنیم و حق الیقین پیدا کردیم اگر چه ما در عالم دنیا هم علم الیقین داشتیم فالحمد لله رب العالمین وصلی الله علی نبینا صادق الامین و آله الطاهرین

پس ولی خدا طبقه بطبقه بالای جبال الماس رسید و چون نظرش بر آن دور قصور که روی کوه الماس
تعمیر کرده بودند افتاد ولی خدا در حیرت و بهت افتاد پس مشاهده میکند که کوه الماس چهارده سلسله
دارد و از یک چهار سوی عریض و وسیع آن سلسلها شروع میشوند و بر روی هر سلسله یک خیابان پهن کشیده اند
و در آن چهار سوی یک قصری بی نهایت عظیم الشان رفیع البنیان تعمیر نموده اند که مدور است و بر هزار و چهار صد (۱۴۰۰)
ستون صد و چهارده (۱۱۴) ذرعی بلند از یک پارچه الماس درخشان منقش و گلکار بانواع و اقسام نقاشیها
و بر چهارده طبقه خاتمه داده اند و هر سه طبقه بعد طبقه چهارمی را بر ستونهای یک جوهر یک پارچه
صد ذرعی ساخته اند پس ستونهای دومی از زبرجد اصفر اند و ستونهای سومی از زمرد اخضر اند
و ستونهای چهارمی از یاقوت احمر و بر منتهای قصر یک قبه عظیم از یک پارچه بریلیان ضیابار
مانند شمس نصف النهار ساخته اند و ایوانها و محرابهای این قصر هم از یک جوهر ساخته اند و
گنبدهای کوچک را از طلای احمر و فضه بیضا و از یک دانه مروارید درخشان تعمیر نموده اند پس این قصر را
قصر العماد نام گذاشته اند و چنان میدرخشد که نظر را خیره میکند و از جمیع انواع آرایش و زیبایش
آراسته و پیراسته است و نهرهای هر چهارده خیابان از یک حوضی بس بزرگ روان و جاری و ساری هستند
که در تحت قبه و وسط فرش قصر العماد تعمیر شده است و هر نهری با چهار رنگ جاری است آب الماسی
و شراب یاقوتی و شیر نقرئی و عسل زبرجدی و بر کنار نهرها صفوف اشجار میوه دار و قطار سرو شمشاد
پر بها را ایستاده اند و سبزهای گوناگون و ریاحین بوقلمون کناره نهرها را مزین و مرصع مینمایند و سبزهای
زمردین و زبرجدی و زعفران فرش زمین اند و بر هر دو کناره خیابان سلسلهٔ قصرها و غرفها بنید
و هر سلسله از یک جواهر زواهر تعمیر نموده اند و در خلال آنها حوضهای فواره دار از طلای احمر و فضه بیضا
تعمیر نموده اند و فواره های شان تا بالای قصر میرسند و اشجار سایه دار بر آن سلسله دور قصور ظل ممدود
خود را پهن کرده اند و نسیم و شمیم هوا و فضا را معطر و معنبر نموده است و چون اهالی قصر العماد از ورود
ولی خدا خبردار شدند از غرفات و شرفات صورتهای آفتاب و ماهتاب مثال خود را بیرون آورده صدای ترخیم دلکش
خود را بلند نمودند انزل بنا یا ولی الله فان لنا منک شدواة پس ولی خدا بدون توقف در قصر العماد
از ایوان جواهر نگار مرصع کار داخل شد و بر طبقه دوازدهمی بر سریر شهنشاهی خود جلوه افروز گردید

وخدم وحشم وجواری ووصائف وحوران خوشجمال وخواتین بیمثال با هزاران زیب وزینت با انواع واقسام اطعمه واشربه وفواکه واثمار وحلویات وشرینیهای مشک وعنبر بو حاضر ساختند پس ولی خدا از آن لعمات بهشتی عنبر سرشتی تناول فرمود وحمد خدای منان بجا آورد پس مجلس طرب ونغمه ورقص برپا شد وولی خدا از آن نعمت روحانی لذت برد وبعد از آن برای تماشای لطائف صنعت وغرائب فطرت وعجائب خلقت خلاق ذوالجلال والاکرام بیرون آمد ودید که مرغان هوا بر سرش سایه انداخته اند ویک قطعه ابر سفید پیش روی ولی خدا آمد ومانند بساط گردید وصندلیها واسره وارائک بر آن بساط گذاشتند پس ولی خدا بر یک سریر جواهر نگار جلوه افروز گردید وهوا آن ابر را برداشت وروی جبال الماس روانه شد پس ولی خدا در جلگهها ودرهها وانبوه اشجار وعیون وانهار وچشمهها وآبشارها نظر میکند ولذت میبرد وانواع واقسام وحوش وبهایم وچرند وپرند وسباع ودام ودد را تماشا میکند وهمه بولی خدا هدیه سلام وتبریک سلطنت دوام میگویند پس از یک قله بقله دیگر عبور میکند وچندین انواع واقسام حیوانات ومرغان خوش الحان وحوش رنگ وخوش اصوات را مشاهده میکند که متحیر ومبهوت میگردد ونسیم وشمیم جبال روح ولی خدا را تازه میکند پس از غایت خوشحالی با ملائکه میگوید که بس بگذارید که درهمین جبال الماس قیام کنم اما ایشان عرض میکنند سی یا ولی الله فان هذا کله لك وغیره پس بهزار استکراه همراه ملائکه از کوه الماس پائین می آید وبر کشتی خود سوار میشود وبر روی آب ودر سایه اشجار روانه میشود وتماشا میکند قطار وصفوف اشجار ودور ودر وقصور وگل وگلزار ورياحين وسبزه واشجار محمول ومشحون از انواع فواکه واثمار وشگوفه وازهار پس از دور در میان ابرها جبال کافور نمایان میشود وخوشبوی کافور بهشتی در مشام ولی خدا میرسد پس چنان خوشحال میشود که میپرسد این خوشبوی روح پرور چه باشد میگویند این خوشبوی کافور بهشتی است که از جبال کافور پیچیده است وحالا بر جبال کافور خواهیم رفت که برای شما خدای منان خلق فرموده است پس بدامن جبال کافور رسیدند وولی خدا از کشتی پائین آمد وبر مرغزار جبال کافور قدم گذاشت پس مشاهده میکند که تمامی سبزهها وگلها وچمن زار ورياحين وگلزار وفواکه واثمار کافوری بنظر می آیند وقلب را مسرور مینمایند وعیون وانهار وچشمهها وآبشار از آب کافور جاری وساری اند ویک صحرای وسیع از فالیزهای خربوزه وهندوانه درست کرده اند که تا جائیکه نظر کار میکند خربوزهای کافوری وهندوانههای سبز کافوری بنظر می آیند وروی این کوه

مانند کوهای سابق سلسله دور و قصور نیست بلکه بر هر طبقه سلسله انهار و باغات است و در میان آنها
بفاصله دور یک قصر کافور نهایت خوش منظر و عالیشان رفیع البنیان بنا نموده اند پس ولی خدا بر طبقه
اول قدم گذاشت و مشاهده نمود سلسله اشجار زرد آلو و آلوچه یعنی گوجه را که برگهای زمردین
و زبرجدی دارند اما میوه‌های شان برنگ کافوری هستند و خوشبوی شان در فضای باغ پیچیده است
پس از آنها تناول نمود و لذت برد بعد بر طبقه دوم رفت و در آنجا سلسله درخت گلابی و سیب را
مشاهده نمود که شاخهای شان زمردی و ارغوانی هستند اما میوه‌ها کافوری و از کثرت و فراوانی
شاخها خمیده اند پس از آنها تناول نمود و کیف کرد و بعد بر طبقه سوم اشجار سدر مخضود و شریفه را
مشاهده نمود که بی نهایت خوشرنگ و معطر اند پس از آنها تناول نمود و لذت برد و بعد بر طبقه چهارم
بالا رفت و باغ انبه‌ها را دید که برگهای شان زمردی و زبرجدی هستند اما انبه‌ها رنگ سبز زبرجدی
و ارغوانی و شنجرفی و سفید وغیره اما بر همه رنگ کافور نمایان است و خوشبوی آنها فضای باغ
را پر نموده اند پس از انبه شنجرفی دراز برچید و لذت برد و کیف کرد و بر طبقه پنجم باغ انگور
مشاهده نمود پس چون خوشهای انگورهای انواع و اقسام برنگ مختلف در هوا آویزان مشاهده
نمود و بالخصوص انگور عسکری که مانند بلور کافوری رنگ در هوای فضا آویزان است و نظر
از میان خوشه نفوذ نموده خارج میشود پس این منظر خوشهای انگور ولی خدا را در حیرت انداختند
که صدای الله اکبر بلند نمود و از آن انگور عسکری و صاحبی و شاهانی برچید و میل نمود و لذت برد و کیف کرد
پس بر هر طبقه یک سلسله باغ اشجار میوه را مشاهده می نمود و از آنها تناول نموده کیف میکرد
تا اینکه رسید بر روی جبال کافور پس روی کوه کافور عجائب و غرائب قدرت و حکمت خدای غفور را
تماشا کرد و در حیرت افتاد پس مشاهده نمود که روی جبال کافور یک خلیج بزرگ و مدور است و بر کناره خلیج
دور و قصور بنا نموده اند از طلای احمر و ایوان بزرگ آنها از آب زر بنا نموده اند و بر هر دو جانب ایوان مناره
از نقره سفید درخشند تعمیر کرده اند که عظمت ایوان را ظاهر میکند و تمام محرابهای غرفات از فضه بیضاء
ساخته اند و گنبدهای قصر همه از کافور نور علی نور ساخته اند و در میان خلیج حوضهای
فواره از طلای احمر تعمیر نموده اند و بر بالای آن حوضهای طلائی و مرصع قبهای یاقوت احمر

مانند چتر شاهی درست کرده اند و بر کناره حوضهای بوتهای سنبل سبز و زرد و آبی و سفید
غرس نموده اند و انواع و اقسام گل و ریاحین دور حوض را حصار نموده اند و در نزدیک ایوان
کشتیهای یاقوت احمر و زمرد اخضر و زبرجد اصفر برای سیر و تماشای خلیج کافور بسته اند پس ولی
خدا بر یکی از آن کشتیهای زبرجدی جواهرنگار سوار میشود و از میوه ها آن کوه بالخصوص میوه انبه
شنجرفی و زرد زعفرانی را میل میکند و لذت میبرد و دور حوضهای فواره ها گردش میکند و
بعد از آن بر یک پارچه ابر سفید کافوری سوار شده برای تماشای اودیه و انهار و عیون و
آبشار کوه کافور بر روی هوا روانه میشود پس طیور بهشتی بر سرش سایه می اندازند و انواع و اقسام
نواسنجی میکنند پس ولی خدا از یک وادی عبور میکند و بر وادی دیگر میرسد و انواع و اقسام
وحوش و طیور و بهایم و سباع را تماشا میکند و روحش تازه میشود پس بعد از سیر و تماشای اودیه
و اشجار و انهار و عیون و آبشار مراجعت میکند و در یکی از قصر کافور داخل میشود پس می بیند
اندرون قصر پر و مشحون است از انواع آرایش و زیبائش و اطعمه و اشربه و شیرینیها و نقلهای کافوری
پس از آنها تناول میکند و کیف میکند و حمد خدای منان بجای آرد پس خواهش میکند که روی همان
جبال کافور نور علی نور بماند اما ملائکه خدام عرض میکنند سی یا ولی الله فان هذا اکله لک و غیره
پس باشکوه از آنجا حرکت میکند و تماشاکنان عجائبات قدرت و غرائبات حکمت خدای منان پائین می آید
و بر کشتی خود سوار شده روانه می شود بر روی آب در ظل ممدود اشجار سر بفلک و تماشا میکند قطار
دور و قصور جواهرنگار مرصع کار با گنبدهای طلائی و نقرئی و زمردی و یاقوتی و زبرجدی و الماسی
و منارههای آسمان شکاف از یک پارچه جواهر و جابجا در خلال آنها اشجار سایه دار مملو و
مشحون از شگوفه و ازهار و در شه نشینهای آن قصور و غرفات از میان آب روان نهر بنا نموده اند
و روی آنها کرسیها و صندلیها و اراکه و اسره برای استراحت و سیاحت نهر روان ترتیب داده اند
پس در فکر می افتد که آیا اینها را در خواب می بیند یا واقعا اینها حقیقت دارند که با آن عمل قلیل
ناکاره خدای منان او را این نعماء کرامت فرموده است که همه اینها در ملک او هستند !!!

پس درهمین اثناء درمیان ابرها از دور کوه مشک نمایان میشود پس از ملائکه خدام سوال میکنند که این چه کوه باشد که بنظر می آید عرض میکنند که این جبال مشک است که خدای منان برای شما در ملک شما خلق فرموده است و حالا برای سیر و تماشای همین جبال مشک میرویم پس میرسند بدامن کوه مشک و مشام ولی الله از خوشبوی مشک بهشت معطر میگردد و روحش تازه میشود پس از کشتی الماس مرصع کار پائین می آید و بر مرغزار جبال مشک قدم میگذارد و سبزه های زمردین و سنبل و ریاحین قلب ولی خدا را مسرور و محبور میکنند و چشمها و عیون و آبشار بسیار فراوان مشاهده میکند و مشاهده میکند که هر جانب در صحرا فالیزهای خربوزه و هندوانه تا جای که نظرش میرسد با رنگهای مختلف بنظر می آیند خربوزه های ذوالفقار خوانی و خربوزه های طالبی و خربوزه های گرگابی و خربوزه های شخته و غیره و هندوانه های گرد و دراز و سبز و سیاه و زرد و غیره همه رسیده برروی زمین افتاده اند و برای میوه خواران چشم براه هستند پس ولی خدا از هر رقم میل میفرماید و از شیرینی و ذائقه آنها متحیر میشود و همه خوشبوی مشک میدهند پس بر طبقات جبال مشک بالا میرود اما مشاهده میکند که مانند کوه های جواهرات بر کوه مشک صفوف و قطار دور دور قصور و غرفات و شرفات نشسته اند بر این کوه مشک صفوف و قطار نخیل و اعناب و سدر مخضود و موز منضود هستند و در خلال آنها نهرهای آب خالص مشک آمیز روان و جاری هستند و بفاصله دور بعضی از قصور طلای احمر با نهایت خوبی تعمیر نموده اند و اشجار بلند بر آنها سایه انداخته اند و مناره های آنها از فضه بیضاء ساخته اند پس ولی خدا از نخیل که باغ خرما هستند تعجب میکند و متحیر میشود که تنه و ساقه آنها از طلای احمر است و برگهای شان از زمرد اخضر و شگوفه ها و شمارخها از لآلی درخشان و میوه های رسیده انواع و اقسام رنگ دارند رنگ زرد و رنگ قهوئی و رنگ ارغوانی و رنگ سفید کافوری پس از هر کدام از آنها ولی خدا میل میفرماید و در هر خرما یک خوشبو و ذائقه علحده می یابد پس حمد خدای منان میکند و میرود به طبقه بالا پس مشاهده میکند سلسله باغ انار و امرود و گلابی را پس از رنگینی گلهای انار و از بزرگی میوه های انار متحیر میشود که رنگش مانند زبرجد است و مانند مرجان است و مانند زمرد است اما چون پاره میکند سه رقم دانه مشاهده

در یکخانه مانند یاقوت احمر و در دیگری زمرد اخضر و در دیگری زبرجد اصفر و چه لذت و ذائقه دارد که
هرگز در وهم و خیال اهل دنیا نبود و همین طور گلابها ذائقه و لذت و خوشبوئی دارند که روح ولی الله تازه
میشود پس میرسد برروی جبال مشک و عجائبات قدرت خدای منان را مشاهده میکند که چهارده
خلیج مدور و وسیع دارد و در هر خلیجی قصرهای طلای احمر و نقره بیضاء مرصع بالآلی درخشنده و
یاقوت احمر اند و ایوانهای عظیم الشان دارند و هر دو جانب ایوان مناره های زمرد اخضر و یاقوت
آسمان شگاف تعبیر نموده اند و محرابهای غرفات از زبرجد اصفر و زمرد اخضر مرصع با جواهر زواهر
ساخته اند و کشتیهای طلائی و نقرئی مرصع از لآلی و یواقیت برای سیر و گشت ... آماده و از هر خلیجی
نهرهای آب مشک با سرعت تمام در جریان هستند که تمامی باغات و بساتین را آبیاری مینمایند
و در میان خلیجها حوضهای فواره از یاقوت و الماس و طلا و نقره ساخته اند با شکال مختلفه و آب
فواره خیلی بلند میرود و یک منظر عجیب و غریب تشکیل میدهند پس ولی خدا در یکی از آن قصور عالیه
داخل میشود و بر سریر سلطنت جاودان جلوه افروز میشود پس تمامی خدم و حشم برای سلام و تبریک
و خدمت حاضر میشوند و انواع و اقسام اغذیه و اشربه و اثمار و فواکه و خرماهای مشکی حاضر میسازند
پس ولی خدا از آنها لذت برده و کیف کرده برای تماشای اودیه و انهار و عیون و آبشارهای
جبال مشک بر یک پارچه ابر سفید سوار میشود و طیور و مرغان هوا بر سرش سایه می اندازند پس
از بالای یک قله به قله دیگری عبور میکنند و حیوانات و وحوش و بهائم و بالخصوص آهوان انواع و اقسام
که همه نافهای مشک دارند مشاهده میکند پس همه آنها به ولی خدا هدیه سلام تقدیم میکنند و تبریک
سلطنت لازوال و ملک جاودان میگویند و انواع و اقسام گل و ریاحین و بالخصوص تخته های سنبل مشکی را
تماشا میکند و چنان خوشحال و شادان میگردد که میگوید که بگذارید مرا که در همین جبال مشک بمانم اما ملائکه
خدام عرض میکنند سر یا ولی الله فان هذا کله لک و غیره پس بالشکراه همراه ملائکه پائین
جبال مشک می آید تماشاکنان عجائبات و غرائبات قدرت خدای متعال ذو الجلال و الاکرام را و میرسد بدامن کوه
پس بر کشتی خود سوار میشود و برروی آب در ظل ممدود اشجار روانه میشود پس ابرهای سیاه پیدا میشود
و انواع و اقسام گلهای معطر و معنبر باریدن شروع میکند و قطارهای مرغان نوکنج از بالای سر ولی الله

پرواز میکنند و از نواهای خوش الحان خود ولی خدا را مسرور و محبور مینماید پس گاهی ولی خدا بر آن ابرسیاه
گلبار نظر میکند و گاهی بر قطار مرغان بهشتی و کیف میکند و گاهی بر آن قطار دور و قصور و غرفات و
شرفات جواهرنگار مرصع و گلکار نظری انداز و متحیر و مبهوت میگردد که این انهار و اشجار و گل و
گلزار و دور و قصور جواهرنگار محض و فقط برای من ناچیز خدای کریم و جواد بعوض آن عمل ناقص و قلیل
عوض و ثواب و جزا کرامت فرموده است پس میگوید ما قدرناحق قدرک یا الله ذوالجلال و
الاکرام پس در همین اثناء از دور در میان ابرهای سفید جبال عنبر بنظر می آید و خوشبوی عنبر سارا
به مشامش میرسد که قلبش منشرح و روحش شاد میگردد پس از ملائکه میپرسد که این چه کوه باشد که بنظر
می آید عرض میکنند این جبال عنبر است که خدای منان برای شما در سلطنت و ملک شما خلق فرموده است
و حالا برای سیاحت همین جبال عنبر میرویم پس میرسند بدامن جبال عنبر ولی خدا مشاهده میکند که مزارعش
تمام زعفرانی است و خوشبوی عنبرین در فضا پیچیده است و زراعت خربوزه و هندوانه تا جائیکه نظرش میرسد
کاشته اند و خربوزه های رسیده برنگهای زمردی و زبرجدی و یاقوتی و عنبری و مشکی در انتظار میوه
خواران چشم براه اند و همین طور هندوانهای گرد و دراز رنگارنگ همه رسیده منتظر مهمان خدای متعال اند
و جابجا در این صحرای عنبر حوضهای طلای احمر فواره دار تعمیر کرده اند و دور آنها صندلیهای طلائی و نقرئی
مرصع و مزین از جواهرات درخشنده گذاشته اند و فواره در فضای آسمان آب عنبر بو می افشانند
پس ولی خدا بر صندلی جلوه افروز گردیده . از خربوزه ها و هندوانها عنبرین تناول میکند و لذت و کیف حاصل مینماید
که هرگز چنان شیرینی و لذت و ذائقه و عطر و خوشبوی نه دیده و نه شنیده بود پس حمد خدای منان بجای آورد
و عیون و آبشارها و اودیه و اشجار و اطیار جبال عنبر را تماشا میکند پس میرود به طبقه بالائی و مشاهده میکند
باغات دلنشین فواکه و اثمار را که در خلال آنها نهرهای عنبرین جاری و روان هستند و اشجار میوه
از هر نوع فواکه و اثمار مانند زرد آلو و آلوچه و هلو و شلیل و گلابی و سیب از رنگهای گوناگون
زمردی و زبرجدی و طلائی و نقرئی و کافوری و عنبری و ارغوانی و مرجانی و نارنجی خود شان چشم
ولی خدا را روشن و قلبش را مسرور و محبور مینماید پس از آنها تناول فرموده و لذت و ذائقه و خوشبوی عنبر
و مشک بهره برده و حمد و شکر خدای منان بجا آورده بر طبقه بالائی میرود پس در آن طبقه باغات
خرما و نخیل صنوان را تماشا میکند که تنه شان از طلای احمر و برگهای شان از زمرد اخضر و میوه های شان .

مانند لآلی منضود در هوا آویزان اند و خوشبوی عنبرین می پاشند و در خلال آن نخیل بهشتی نهر آب عنبرین روان و جاری است پس از این انواع و اقسام نخلستان خرماهای بهشتی تناول فرموده و حمد خدای منان بجا آورده به طبقه بالا میرود در این طبقه باغات انبه را مشاهده میفرماید و از زنگارنگ میوه های رسیده که در خوشها و منفرد آویزان اند متحیر میشود که بر یک درخت میوه انبه دراز و شجرقی مانند قنادیل آویزان اند و بر دیگری مانند انبه یا ثری نصف سبز و نصف آخری زرد و قرمز آویزان اند و بر دیگری مانند آلوچه که زرد زعفرانی آویزانند و خوشبوی آنها در فضای باغ پیچیده است پس ولی خدا از آنها تناول میفرماید و لذت عجیب و غریب میبرد که در هیچ میوه چنین لذت نه دیده بود پس از آنجا بطبقه بالا میرود و در آن طبقه زراعت اناناس را مشاهده میکند که برگهای زمردی زمردی مبید رخشند و قدری دانه اناناس از زمین بیرون است و مانند زبرجد اصفر چشمهایش روشن اند و خوشبوی آنها مشام را معطر میکند پس از آنها میل میکند که یک لذت و کیف میبرد که هرگز در وهم و گمان نداشت پس از آنجا بطبقه بالا میرود و در آن طبقه باغات انگور را مشاهده میکند که برگهای زمردین روشنی میدهند و انواع خوشهای انگور مانند یاقوت احمر و زبرجد اصفر و الماس صاف و نیلم ضیا بار و لآلی تابنده در هوا و فضا آویزانند و خوشبوی عنبرین آنها باغ را معطر نموده است پس ولی خدا از آنها تناول میفرماید و حمد و شکر خدای منان بجا آورده به طبقه بالا میرود و صفوف و قطار درختهای موز را مشاهده میکند که برگهای عریض و طویل زمردی و زبرجدی خود را پهن کرده اند گو میخواهند که با ولی خدا مصافحه و معانقه بنمایند و خوشهای سنگین هزار دانه آنها با رنگهای یاقوت احمر و زبرجد اصفر و زمرد اخضر و ارغوانی و زعفرانی در هوا آویزانند و در انتظار میوه خواران چشم براه اند پس ولی خدا از آنها تناول نموده و لذت و کیف کرده بطبقه بالا میرود و آنجا عجائبات قدرت خدا را مشاهده میکند که روی آن طبقه صرف باغ و بساتین انواع و اقسام نارنج و لیموها میباشد . و در میان باغ نهرها جاری و ساری اند پس اشجار از برگهای زمردین و اثمار از رنگهای زبرجدی و نارنجی شان چشم ولی خدا را روشن و قلب را شاد و مسرور و محبور مینمایند و از وفور و کثرت اثمار شاخهای شان خمیده اند و هر درخت یک کیفیت تازه دارد

پس ولی خدا از این نارنجها و لیموهای بهشتی تناول نموده و کیف کرده بطبقه بالا صعود میکند پس بر آن طبقه
مشاهده میکند باغات لوکاث را که رنگارنگ لوکاث زرد و سرخ و ارغوانی خوشهای آنها مانند
زبرجد و یاقوت و مرجان درخشنده هستند پس از آنها تناول نموده و لذت برده بطبقه بالا
صعود میکند و انواع و اقسام میوهای درختهای کوچک مانند برگرونده و کمار و چرونجی دانه صیدرهای
غیر محصود و غیره ماستارها رنگارنگ و انواع و اقسام همه جبال عنبر را پر کرده اند پس از همه آنها
تناول نموده و کیف کرده صعود میکند و میرسد بر روی جبال عنبر و مشاهده میکند خلیجهای آب
عنبر را که دور آنها قطار و صفوف دور و قصور و شرفات و غرفات از طلای احمر و فضه بیضاء
و زمرد و زبرجد و یاقوت احمر و الماس با نهایت خوبی تعمیر نموده اند و از میان خلیجها نهرهای
آب عنبرین جاری و روان هستند و تمامی جبال عنبر را آبیاری میکنند پس در یک قصر یاقوت
احمر داخل میشود و مشاهده میکند زیبائش و آرائش آن قصر را که چشمش روشن و قلبش مسرور
و محبور میگردد و بر سریر الماس جواهرنگار جلوه افروز میشود پس همه خدم و حشم می آیند
و انواع و اقسام اطعمه و اشربه و میوههای جبال عنبر حاضر میسازند و هدیه سلام و تبریک سلطنت
ابد و ملک جاودان میگویند پس ولی خدا از انواع غذاها و میوهها تناول فرموده خوشحال و شادان
میگردد و چنان مسرور و محبور میشود که میگوید که بگذارید مرا که در همین جبال عنبر سکنی بگیرم
اما ملائکه خدام عرض میکنند که سی یا ولی الله فان هذا کله لک و غیره پس با شکوه
از جبال عنبر پائین می آید و بر کشتی الماسی جواهرنگار سوار شده میرود بر روی آب در زیر ظل ممدود
اشجار آسمان سای تماشاکنان عجائبات قدرت و غرائبات حکمت خدای متعال را که بر کناره نهر دور و قصور
و غرفات و شرفات آسمان شگاف از طلای احمر و فضه بیضاء و یاقوت احمر و زبرجد اصفر و زمرد اخضر
در خلال اشجار سایه دار درخشان و درخشان اند و اشجار میوه دار بر تلهای مشک و عنبر در صف
و قطار در انتظار میوه خوار ایستاده اند و بر کنار آن صفوف اشجار سبزه و ریاحین و گل و
گلزار رنگارنگ و گوناگون بوقلمون چشم بیننده را روشن و قلب را مسرور و محبور میکنند پس
بالای سر ولی الله ابر سفید پیدا می شود و انواع و اقسام گلهای زیره معطر می بارد و قطار مرغان
با الحان دلکش نغمه سرائی میکنند و از امواج و گرداب نهر روان صدای دلکش و دلربا و روح افزا

تسبیح و تقدیس سبوح قدوس پیدا می شود پس ناگهان کشتی ولی خدا که مکان میخورد و داخل میشود در آب نهر عظیم کوثر که مجرای آن نهر اعظم از زیر عرش اعظیم است و عمق و گودی آن نهر کوثر پانصد ساله راه است و بزرگترین انهار جنت است و آبش سفیدتر از برف و سردتر است و شیرین تر از عسل مصفی و نرم تر و لطیف تر از مسکه و سنگریزهایش از در و مانند یاقوت احمر و زبرجد اصفر و زمرد اخضر و الماس درخشنده ه و گلش از مشک و عنبر و کافور و سبزه هایش زمرد اخضر و زعفران اصفر و سنبل اخضر و عبهر معنبر اند و بر هر دو کناره آن اشجار میودار بر تلهای کافور و مشک و عنبر روئیده اند و میوه های آنها بی نهایت بزرگ اند مانند قلهای کوه مختلف الانواع و الوان مانند زبرجد اصفر و یاقوت احمر و عقیق و مرجان و الماس درخشان و بر لیان درخشان و از بیرون شان اندرون آنها بنظر می آید گو یا عین جواهر اند و در لطافت و نرمی مانند مسکه و شیر و مسکه میباشند و عطر مشک و عنبر در فضای هوای میباشند پس ولی خدا را دیده بصدا آمدند کل یا ولی الله منا فانک ما ذقت مثلنا پس ولی خدا با نهایت خوشحالی دست دراز میکند پس شاخهای آنها هم بسمت ولی خدا دراز میشوند حتی که از دست خودش می چیند و چون بسم الله گفته میخورد متحیر و مبهوت میگردد که الله اکبر این چه ذائقه و لذت و خوشبوی دارند که هرگز در وهم و خیال و گمان انسان نیامده پس میخورد و لذت میبرد و وجد و کیف میکند و در خلال این صفوف و قطار اشجار میوه دار درختهای عجیب و غریب مشاهده مینماید که خیلی بلند اند اما بعوض میوه بر آنها ناقوس و اجراس و زنگولهای طلای احمر و نقره سفید آویزانند پس ولی خدا میپرسد از ملائکه خدام که این اشجار چه کاره هستند ملائکه میگویند که خدای منان برای مومنین اینها را خلق فرموده است که از اینها لذت سماع ببرند پس ناگهان شمال خفیف و رخیم وزیدن شروع میکند و آن اجراس و زنگها و زنگولها لحن و اصوات خود را شروع میکنند پس ولی خدا متحیر میشود که از این زنگها و زنگولها این اصوات و الحان الله اکبر پس کم کم صداهای آنها متغیر و متبدل میشود و جور بجور و انواع و اقسام الحان پیدا میشوند و نغمهای هوشربا بلند می شوند پس ولی خدا چنان لذت میبرد و کیف میکند که خود را فراموش میکند و بی اختیار بوجد و طرب می آید و الله اکبر الله اکبر میگوید ملائکه تبسم میکنند و میگویند ای ولی خدا اگر موت از اهل جنت برداشته نمی بود البته از استماع اصوات و الحان تازه بتازه و نو بنو اینها روح انسان از بدنش پرواز میکرد !!!

پس ولی خدا بهوش میآید در فکر می افتد که ای خدای منان ای رحیم و رحمن ما هرگز هرگز قدر ترا نشناختیم و نه وعدهای درست و راست و صحیح و صادق ترا تصدیق ننمودیم که فرموده بودی ما تعلم نفس ما اخفی لهم من قرة اعین جزآء بما کانوا یعملون الله اکبر الله اکبر الله اکبر بآن عمل قلیل و نا کاره و نادرست چند روزه دنیاوی این جزاء و ثواب عطا و انعام و اکرام که در وهم و گمان نمی آید برای یکنفر مثل من مخلوق حقیر و ذلیل عطا فرمودهٔ فالحمد لك کما تستحق انت یا کریم صل علی محمد و آله الطاهرین پس در همین اثناء میرسد به نزدیک درخت طوبی و مشاهده میکند شجرهٔ طیبهٔ طوبی را که بلندیش نامعلوم است و بر تمامی جنات الفردوس از شاخهای طولانی سایه انداز است و برگهایش اینقدر عریض هستند که یک برگش صد ساله راه را سایه انداز است و بر هر برگش ملکی نشسته در تسبیح و تقدیس خدای متعال مشغول و مصروف است و ساقه اش در صحن قصر حضرت محبوب رب العلمین و حضرت امیر المومنین ؑ است و از اصل شجر طوبی انهار بزرگ جنت منفجر میشوند یعنی نهر سلسبیل و نهر رحیق و نهر معین و نهر لبن و نهر عسل مصفی و تنه اش برنگ زمرد اخضر است و شاخهایش برنگ سندس و استبرق اند و شگوفهایش برنگ زبرجد اصفر و یاقوت احمر و میوهایش گوناگون و رنگارنگ و بوقلمون مانند جواهر آبدار میدرخشند و مانند فانوس و قنادیل آویزاند پس ولی خدا در قلبش مائل میشود که یکی را از آنها بخورد پس بدون توقف شاخه اش بسمت ولی خدا دراز میشود پس ولی خدا از دست خودش می چیند و میخورد و نعره تکبیر بلند میکند که الله اکبر این میوه این قسم لذت و خوشبو دارد که در شیرینی بهتر از عسل و در خوشبوی بهتر از مشک و عنبر و بعد یک میوه دیگر را چید و چون او را پاره نمود عجائب قدرت خدا را مشاهده نمود که از میان او حلهای سبز و زرد و ارغوانی زرکار و جواهر نگار بیرون آمدند و بطانهایش و صحرائیش همه یاقوت احمر و زبرجد اصفر و زمرد اخضر و لآلی درخشان و مرجان درخشان اند و خاکش و ترابش همه کافور و مشک و عنبر و سبزهایش همه مرج زمرد اخضر و زعفران اصفر و میغ و انجم که روشن اند بدون آتش و در ظل ممدودش ارائک و اسره و سرر مرفوعه از یاقوت و زمرد و زبرجد و الماس و طلای احمر و فضهٔ بیضاء مرصع و مزین با نواع جواهر زواهر برای

محافل و مجالس و انجمن شیعیان حضرت امیرالمؤمنین در صفوف و قطار ترتیب داده اند و از جمیع اقطار عالم از هر قوم و قبیله شیعیان حضرات چهارده معصومین علیهم الصلوة والسلام بر آنها مانند سلاطین و شهنشاه جلوه افروزاند و در کمال عیش و سرور متکا نموده اند و با هم با یک دیگر صحبت دارند و تفاکه و تبسم و خنده زان هستند و خدمتگاران غلمان مانند لؤلؤ و مرجان با جامهای لبریز و اباریق مشک و عنبر بیز در دست دور ایشان گردش میکنند برای سیراب نمودن و خدمت کردن پس ولی خدا هم بر یکی از آن اسره جواهر نگار ضیا بار جلوه افروز میشود و در زمره ایشان داخل و شامل میگردد پس تمامی دوستان و آشنایان بولی خدا هدیه سلام و تبریک سلطنت جاودان و ملک لازوال میگویند و با هم دوست میشوند و از انواع و اقسام شیرینها و میوهها و غذاها با هم میل میکنند و حمد خدای ذوالجلال والاکرام بجامی آرند که در همین اثناء بلانکه حضرت رب العزت ذوالجلال والاکرام برای ایشان ناقهای عجیب الخلقت و غریب المنظر و بهی الهیئت با جهازهای سندس و استبرق زرکار و جواهر نگار و مهارهای آنها از طلای احمر و فضه بیضا زرین و مرصع بالای درخشان می آورند و بعد از هدیه سلام و تبریک ملک جاودان عرض میکنند که حضرت رب العزت ذوالجلال والاکرام بر شماها سلام میرساند و شماها را برای تبریک ملک ابد و سلطنت لازوال در مقام دارالسلام دعوت فرموده است پس سوار شوید بر این ناقهای بهشتی و برای سلام پروردگار خود بدارالسلام بیائید پس ایشان با هزاران سرور و خوشحالی بر آن ناقهای نورانی ضیا بار و طیار سوار شده بسمت دارالسلام روانه میشوند در صفوف و قطار بنحوی که پاهای مرکوب هرگز هرگز مقدم و موخر نمیشوند و اشجار سایه دار و پر اثمار چون در راه ایشان می آیند فوری خود بخود خود را به یکجانب میکشند تا که در قطار و صفوف اولیاءالله رخنه پیدا نشود و اشجار میوه دار بصدا می آیند سلام علیکم یا اولیاء الله کلوا منا فانا الذ واشهی من ثمار الجنة پس ایشان از آن اثمار و فواکه برچیده در راه خود تناول میفرمایند و لذت میبرند و کیف میکنند تا اینکه میرسند بدارالسلام !

و در دار السلام بعد از خوردن و نوش اطعمه و اشربه عجیب و غریب از جانب حضرت حق ذو الجلال و الاکرام برای خوشنودی کامل مومنین یک رقعه سبز سندسی مرقوم بخط نورانی بدست هر مومنی خواهند داد که عبارتش این خواهد بود = سَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا عِبَادِي هٰذِهٖ رُقْعَةٌ مِنَ الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ اِلَى الْحَيِّ الْقَيُّوْمِ مِنَ الَّذِي لَا تَأْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ اِلَى الَّذِي لَا تَأْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ مِنَ الَّذِي اِذَا قَالَ لِشَيْءٍ كُنْ فَيَكُوْنُ اِلَى الَّذِي اِذَا قَالَ لِشَيْءٍ كُنْ فَيَكُوْنُ

ای بندگان من سلام باد بر شما از جانب من و این رقیمه ایست برای شماها از جانب من که همیشه زنده هستم و همیشه قیوم هستم که از حالا شماها را هم من حی و قیوم گردانیده ام که همیشه زنده و قیوم خواهید بود و همانطور که مرا چرت و خواب نمیگیرد شماها را هم نخواهد گرفت و همانطور که من چیزی را از عدم بلفظ کن ایجاد میکنم حالا شماها هم هر چیزی را که خواسته باشید از لفظ کن ایجاد خواهید کرد الله اکبر الله اکبر الله اکبر جل الخالق والمخلوق

• اللهم اجعلنی منهم بجاه محمد و آله الطاهرین فانک لا تسئل عما تفعل وانک علی کل شئ قدیر و بالاجابة جدیر امین امین امین

یا رب العلمین

وصلی الله علی محمد و آله الطاهرین العالین ۱۲

# تعریف الجنان من القرآن

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قَالَ رَبُّ الْعِزَّةِ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وسارعوا الی مغفرة من ربکم وجنة عرضها (س ۴ آیه ۱۲۰)
السموت والارض (والطول ممتد من الازل الی الابد) اعدت للمتقین!
تعجیل کنید برای تحصیل مغفرت پروردگار وجهت داخل شدن در جنت که عرضش آسمانها و زمین است و طولش از ازل تا ابد ممتد است
وتهیه دیده شده است برای متقین!

وقال عز وجل اولئك جزائهم مغفرة من ربهم وجنات تجری من تحتها الانهار
خالدین فیها ونعم اجر العاملین ایشان کسانی میباشند که جزای اعمال شان مغفرت
پروردگار است وجنات که در سایه جنات نهرها جاری هستند وایشان همیشه ابدالآباد
خواهند ماند در آنها پس چه بهترین است جزای اعمال شان!

(جزء ۳ س ۳ آیه ۱۹۴) وقال عز وجل لاکفرن عنهم سیئاتهم ولادخلنهم جنات تجری من تحتها الانهار
ثوابا من عند الله والله عنده حسن الثواب البته محو خواهیم نمود گناهان ایشانرا وداخل
خواهیم کرد ایشانرا در جنات که در تحت آنها نهرها جاری میباشند این ثواب است از جانب خدای منان
ونزد خدا بهترین ثواب است

(جزء ۳ س ۳ آیه ۱۹۷) وقال جل جلاله وعم نواله لکن الذین اتقوا ربهم لهم جنات تجری من تحتها الانهار
خالدین فیها نزلا من عند الله وما عند الله خیر للابرار وذلك الفوز العظیم
لکن آن کسانیکه میترسند از پروردگار خود برای ایشان است باغها که در زیر آنها نهرها جاری هستند
وایشان در آنجا همیشه بعنوان مهمانی خواهند ماند از جانب خدای متعال وچیزیکه نزد خدا است
خیلی بهتر است برای نیکان وهمین است کامیابی بزرگ که خدای منان میزبان خواهد بود ومومنین مهمان الی الابد

(ج ۵ س ۴) وقال سبحانه والذین امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات تجری من تحتها الانهار
خالدین فیها ابدا وعد الله حقا ومن اصدق من الله قیلا وآن کسانیکه ایمان

آورده اند و نیز اعمال خیر کرده اند البته داخل میکنیم ایشان را در جنات که در زیر آنها نهرها جاری هستند
واپشان همیشه خواهند ماند در آنجا این وعده خدا است حق و کیست از خدا صادق القول ۲ ۱۱۹ - ج ۷ - س مائده
وقال سبحانه هذا یوم ینفع الصادقین صدقهم لهم جنات تجری من تحتها الانهار
خالدین فیها ابدا رضی الله عنهم ورضوا عنه ذلک الفوز العظیم این روزیست که صادقین را
صدق ایشان نفع خواهد داد و برای آنها است جنات که در زیر آنها نهرهای روان و جاری هستند و
ایشان در آنجا ابدالآباد خواهند ماند خوشنود گردیده است از ایشان پروردگار آنها و ایشان از پروردگار
راضی شده اند و همین است فوز عظیم ۲ ۷۳ - س توبه - ج ۱۰
وقال سبحانه وعد الله المؤمنین والمؤمنات جنات تجری من تحتها الانهار خالدین فیها ومساکن
طیبة فی جنات عدن ورضوان من الله اکبر ذلک هو الفوز العظیم وعده داده است خدای منان مومنین
ومومنات را جنات که در زیر آنها نهرها جاری میشوند و ایشان همیشه ابدالآباد در آنها خواهند ماند و منازل طیبه
در جنات عدن و وعده داده است برضوان و خوشنودی خودش که بزرگترین تمامی نعمات است و همین است کامیابی بزرگ
وقال عز وجل ان الذین امنوا وعملوا الصالحات یهدیهم ربهم بایمانهم جنات تجری من تحتهم الانهار
فی جنات النعیم دعواهم فیها سبحانک اللهم وتحیتهم فیها سلام واخر دعواهم ان الحمد لله رب العلمین
البته آن کسانیکه ایمان آورده اند و اعمال صالح کرده اند هدایت و رهنمائی خواهد فرمود ایشانرا پروردگار ایشان
بسبب ایمان ایشان به جنات که جاری هستند در تحت منازل ایشان نهرها در جنات النعیم و صدای ایشان بجهت
طلبیدن ماکل و مشارب فواکه و اثمار صرف همین کلام خواهد بود که تسبیح میکنیم ترا ای پروردگار ما و تحیت ایشان ۹ - س یونس - ج ۱۱
باهم سلام خواهد بود و دعائیکه بعد از خوردن و نوشیدن و پوشیدن میکنند این کلام خواهد بود الحمد لله رب العلمین
یعنی جمیع محامد برای پروردگار عالم است که معبود ما است ۲ ۴۵ - س حجر - ج ۱۴
وقال سبحانه ان المتقین فی جنت وعیون ادخلوها بسلام امنین ونزعنا ما فی صدورهم من غل
تجری من تحتهم الانهار اخوانا علی سرر متقابلین لا یمسهم فیها نصب وما هم منها بمخرجین
البته متقین خواهند رفت در جنات و عیون و ملائکه خواهند گفت با ایشان داخل بشوید در جنات الخلود بسلامتی
وامن و دور میکنیم از صدور ایشان بغض و کینه را که با هم داشتند و جاری خواهند شد در باغهای ایشان از زیر
سریر ایشان نهرها و ایشان باهم برادر خواهند گردید و متکا خواهند نمود بر اورنگ و اسره جواهر نگار مرصع کار

مقابل یکدیگر و هرگز هرگز باشان غم و غصه نخواهد رسید و هرگز هرگز از آنجا بیرون کرده نخواهند شد ! ج-۱۴ س-۱۵ آ-۴۷

وقال عز وجل ولدار الاخرة خیر ولنعم دار المتقین جنات عدن یدخلونها تجری من تحتها ج-۱۴ س-۱۶ آ-۳۰

الانهار لهم فیها ما یشاؤن کذلک یجزی الله المتقین الذین تتوفلهم الملائکة طیبین یقولون

سلام علیکم ادخلوا الجنة بما کنتم تعملون البته خانه آخرت بهتر است و چه خوب اند منازل متقین

که جنات عدن است و ایشان بدون شک و شبه داخل آنها خواهند شد که در زیر آنها نهرها جاری و روان اند

و برای ایشان در آن جنات هرچه بخواهند حاضر و موجود خواهد شد همین طور جزا میدهد خدای منان متقین را آن کسانیکه

چون ملائکه برای قبض ارواح ایشان می آیند پس اول بایشان میگویند یعنی بشارت میدهند که سلامتی ابد باد برای شما

حالا داخل بشوید بجنات النعیم بسبب اعمال خوب شما که شما طیب طاهر هستید

وقال سبحانه ان الذین امنوا وعملوا الصالحات انا لانضیع اجر من احسن عملا اولئک لهم ج-۱۵ س-۱۸ آ-۹

جنات عدن تجری من تحتهم الانهار یحلون فیها من اساور من ذهب ویلبسون ثیابا خضرا

من سندس واستبرق متکئین فیها علی الارائک نعم الثواب وحسنت مرتفقا آن کسانیکه

ایمان آورده اند و عمل صالح کرده اند ما هرگز هرگز عمل ایشان را ضائع نخواهیم کرد برای ایشان است جنات عدن

که در زیر اشجارش و منازل نهرها جاری و روان اند و می پوشند اساوره از طلای احمر مرصع و در بر خواهند کرد

لباس سبز از سندس و استبرق و متکا خواهند نمود بر ارائک بهتر و خوب است ثواب ایشان و خوش منظر است

نشستنگاه ایشان

قال عز وجل ومن یاته مؤمنا قد عمل الصالحات فاولئک لهم الدرجات العلی جنات عدن تجری ج-۱۶ س-طه آ-۱۷

من تحتها الانهار خالدین فیها وذلک جزاء من تزکی و هر که با ایمان و با عمل صالح در نزد

خدای متعال خواهد آمد پس برای آنها است درجات عالیه در جنات عدن که جاری هستند در تحت اشجار

و منازل نهرها و ایشان ابد الآباد خواهند ماند در آنجا و این است جزای پرهیزگاران

قال سبحانه ان الله یدخل الذین امنوا وعملوا الصالحات جنت تجری من تحتها الانهار ج-۱۷ س-حج آ-۱۳

یحلون فیها من اساور من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فیها حریر البته خدای منان داخل

خواهد فرمود مومنین صالحین را در باغات که نهرها جاری هستند در زیر آنها و ایشان را می پوشانند

اساوره از طلای احمر مرصع با لآلی تابنده و لباسهای ایشان کلیه از حریر خواهند بود

ج-۲۳ قال الله سبحانه لكن الذين اتقوا ربهم لهم غرف من فوقها غرف مبنية تجري من
س-زمر تحتها الانهار وعد الله لا يخلف الله الميعاد لكن کسانیکه متبرسند از پروردگار خود پس
آ-۲۱ البته برای ایشان است غرفها که بالای آنها هم غرفها بنا نموده اند و در تحت آنها نهرها جاری
و روان هستند و این وعده خدای متعال است که تخلف ندارد بدون شک و شبه با ایشان میدهد

ج-۲۷ س-مجادله قال عز وجل ويدخلهم جنات تجري من تحتها الانهار رضي الله عنهم ورضوا عنه
آ-۲۲ و داخل خواهد فرمود ایشانرا در جنات که جاری هستند در زیر اشجار و قصور نهرها خوشنود شده است الله
از ایشان و آنها خوشحال گردیده اند از پروردگار خود

ج-۲۸ قال ذو الجلال والاكرام ويدخلكم جنات تجري من تحتها الانهار ومساكن طيبة
س-جمعه آ-۱۲ في جنات عدن ذلك الفوز العظيم و داخل خواهد فرمود شماها را در جنات که جاری و روان
هستند در آنها نهرها در زیر اشجار و دور و قصور و آن منازل و غرفات مساکن طیب هستند در جنات
عدن و همین است فوز عظیم

ج-۲۸ قال الله سبحانه ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا يدخله جنات تجري من تحتها الانهار
س-طلاق خالدين فيها ابدا قد احسن الله له رزقا و کسیکه ایمان آورده است بخدا و عمل نموده است
آ-۹ عمل صالح البته خدای منان داخل خواهد فرمود او را در جنات که جاری و روان هستند در آنها نهرها و ایشان
همیشه ابد الآباد در آنجا خواهند ماند و خدای منان برای آنها انواع و اقسام رزق خوش مزه خواهد داد

+ قال سبحانه وتعالى ان الذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك هم خير البرية جزاؤهم
ج-۳۰ عند ربهم جنات عدن تجري من تحتها الانهار خالدين فيها ابدا رضي الله
س-[illegible] آ-۶ عنهم ورضوا عنه ذلك لمن خشي ربه البته آن کسانیکه ایمان آورده اند و نیز عمل
خیر کرده اند پس ایشان هستند بهترین مخلوقات و جزای ایشان در نزد پروردگار جنات عدن
است که جاری هستند در تحت اشجار و قصور نهرها و همیشه ابد الآباد خواهند ماند در آنجا
خوشنود شده است از ایشان خدای متعال و ایشان خوشحال گردیده اند از پروردگار خود و این
کرامت برای کسانی خواهد بود که از پروردگار خود می ترسند

+ قال عز وجل وبشر الذین امنوا وعملوا الصالحات ان لهم جنات تجری من تحتها الانهار کلما رزقوا منها من ثمرة رزقا قالوا هذا الذی رزقنا من قبل واتوا به متشابها ولهم فیها ازواج مطهرة وهم فیها خالدون ای رسول وحبیبا بشارت بده آن کسانی را که ایمان آورده اند وعمل صالح کرده اند که بالتحقیق برای ایشان هستند جنات که جاری میشوند در زیر آنها نهرها وجمیع انواع فواکه واثمار پس هرگاه از آن میوه ها خواهند خورد خواهند گفت که این میوه ها مانند میوه های دنیاوی ما هستند ومیوه های دیگرش به با آن میوه ها داده خواهند شد که هرگز نه دیده بودند وبرای ایشان ازواج مطهره هستند آنجا وایشان آنجا همیشه ابدالآباد خواهند ماند ج-۱ س-۲ آ-۲۳

قال سبحانه قل اؤنبئکم بخیر من ذالکم للذین اتقوا عند ربهم جنات تجری من تحتها الانهار خالدین فیها وازواج مطهرة ورضوان من الله والله بصیر بالعباد ای رسول وحبیبا بگو بایشان که آیا خبر بدهم شما بهتر از این که برای آن کسانیکه می ترسند از پروردگار شان در نزد پروردگار آنها برای ایشان جنات هستند که در تحت آنها نهرها جاری وروان میباشند وآنها در آنجا همیشه ابدالآباد خواهند ماند ودر آن جنات برای آنها ازواج مطهرات هستند وعلاوه بر آن خوشنودی خدای متعال خواهد بود وخدای متعال بر بندگان خود بصیر وخبیر است ج-۳ س-۳ آ-۱۳

+ قال عز وجل والذین امنوا وعملوا الصالحات سندخلهم جنات تجری من تحتها الانهار خالدین فیها ابدا لهم فیها ازواج مطهرة وندخلهم ظلا ظلیلا وآن کسانیکه ایمان آورده اند وعمل خیر کرده اند عنقریب داخل خواهیم فرمود ایشان را در جنات که جاری هستند در آنها نهرها وایشان همیشه ابدالآباد خواهند ماند وبرای ایشان در آنجا ازواج مطهرات خواهند بود وداخل خواهیم کرد ایشانرا در سایه پهن وظل ممدود ج-۵ س-۴ آ-۵۷

+ قال عز وجل هذا یوم ینفع الصادقین صدقهم لهم جنات تجری من تحتها الانهار خالدین فیها ابدا رضی الله عنهم ورضوا عنه ذالک الفوز العظیم این روز یست که صادقین را صدق آنها نفع خواهد داد برای ایشان است جنات که جاری وروان هستند در زیر آنها نهرها وهمیشه ابدالآباد خواهند ماند ایشان در آنها زیراکه خوشنود شده است از ایشان خدای متعال وایشان خوشحال گردیده اند از پروردگار خود وهمین است فوز عظیم ج-۷ س-۵ آ-۱۱۹

ج-٧ س-مائده آ-٨٨ قال سبحانه فاثابهم الله بما قالوا جنات تجری من تحتها الانهار خالدین فیها
وذلك جزاء المحسنین پس رحمت فرموده ثواب داد بایشان بسبب اینکه گفتند
خدای منان جنات که جاری هستند در زیر آنها نهرها همیشه خواهند ماند ایشان در آنها
و این است جزای نیکوکاران

ج-١٠ س-توبه آ-٧٢ قال عز وجل وعد الله المؤمنین والمؤمنات جنات تجری من تحتها الانهار
خالدین فیها ومساکن طیبة فی جنات عدن ورضوان من الله اکبر ذلك
هو الفوز العظیم وعده داده است خدای منان مؤمنین و مؤمنات را جنات که جاری و روان هستند
در تحت اشجار و قصور نهرها و همیشه ابدالآباد خواهند ماند ایشان در آنها و منازل و قصور و
غرفات و دور طیبه هستند برای ایشان در جنات عدن و خوشنودی خدای متعال بجهت ایشان
از تمامی نعمات جنان بزرگ تر خواهد بود و همین است فوز عظیم

ج-١١ س-٩ آ-١٠١ قال سبحانه اعد لهم جنات تجری من تحتها الانهار خالدین فیها وذلك الفوز العظیم
آماده فرموده است خدای منان بجهت ایشان جنات و باغات که نهرها جاری و روان هستند در زیر
دور و قصور و اشجار و گلزار و ایشان همیشه خواهند ماند در آنجا و همین است کامیابی بزرگ

ج-١١ س-٩ آ-١٠١ قال عز وجل رضی الله عنهم ورضوا عنه واعد لهم جنات تجری من تحتها الانهار خالدین
فیها ابدا ذلك الفوز العظیم خوشنود گردیده خدای منان از ایشان و ایشان خوشحال شده اند از پروردگار خود و آماده فرموده است
خدای منان بجهت ایشان باغات و جنات که نهرها جاری میشوند در آنها در تحت قصور و محل و غرفات و
شرفات و اشجار و گلزار و ایشان همیشه ابدالآباد خواهند ماند در آنجا و همین است فوز عظیم

+ ج-١٣ س-رعد آ-٣٥ قال سبحانه مثل الجنة التی وعد المتقون تجری من تحتها الانهار اکلها دائم وظلها
تلك عقبی الذین اتقوا وعقبی الکافرین النار مثال آن جنات و باغات که وعده داده شده اند
متقین چنان است که جاری میشوند در تحت قصرها و محلهای آنها و در زیر درختها و اشجار سایه دار آنها
نهرهای گوناگون بوقلمون که یکی از آب خالص و یکی از شیر سفید و یکی از شراب ارغوانی و یکی از عسل زرد و
و میوه آنها دائمی هستند و همین طور ظل ممدود آنها هم دائمی خواهد بود پس این است انجام نیکوکاران
و انجام کفار آتش جهنم است

ج-۲۶ + س-فتح آ-۱۷ قال جل جلاله وعم نواله ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات تجري من تحتها
الانهار ومن يتول يعذبه عذابا اليما وهر كسيكه اطاعت خواهد كرد خدا را و اطاعت
خواهد كرد رسول خدا را داخل خواهد فرمود خداى منان او را در جنات كه جارى و روان هستند
در زير آنها نهرها و هر كه اعراض خواهد كرد از اطاعت خدا و رسول پس عذاب خواهد كرد او را
خداى قهار بعذاب دردناك

ج-۳ س-ال عمران آ-۱۳۷ قال سبحانه وتعالى وسارعوا الى مغفرة من ربكم وجنة عرضها السموات والارض اعدت
للمتقين وتعجيل كنيد بسمت مغفرت خداى منان و براى تحصيل جنت كه عرضش تمامى آسمانها و زمين
است و آماده كرده شده است بجهت پرهيزگاران

ج-۵ + س-نساء آ-۱۲۳ قال سبحانه ومن يعمل من الصالحات من ذكر او انثى وهو مؤمن فاولئك يدخلون
الجنة ولا يظلمون نقيرا و هر كه عمل صالح ميكند خواه مرد باشد يا زن بحاليكه مومن است پس ايشان
داخل خواهند شد در جنت و ظلم كرده نخواهند شد بقدر نقير (گودى برپشت هسته خرما)

ج-۶ + س-مائده آ-۷۰ قال سبحانه ولو ان اهل الكتاب امنوا واتقوا لكفرنا عنهم سيئاتهم ولادخلناهم جنات النعيم
اگر اهل كتاب ايمان مى آوردند برسول خدا صلى الله عليه وآله وسلم و اتقا مى ورزيدند البته ما پنهان
ميكرديم گناهان ايشانرا و البته داخل مى نموديم ايشانرا در جنات النعيم !

ج-۸ س-انعام آ-۱۲۷ قال عز وجل لهم دار السلام عند ربهم وهو وليهم بما كانوا يعملون و براى ايشان است
دار السلام در نزد پروردگار ايشان و خداى منان دوست ايشان است بسبب اعمال خوب ايشان

x قال سبحانه يبشرهم ربهم برحمة منه ورضوان وجنات لهم فيها نعيم مقيم خالدين
ج-۱۰ س-توبه آ-۲۱ فيها ابدا ان الله عنده اجر عظيم بشارت ميدهد آنها را پروردگار ايشان برحمت خود و خوشنودى
خود و به جنات و باغات كه براى ايشان در آنها نعمات دوامى است و هميشه خواهند ماند ايشان
در آنها ابد الآبدين بالتحقيق كه در نزد خداى متعال اجر عظيم است

+ ج-۱۳ س-رعد آ-۲۲ قال سبحانه والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم واقاموا الصلوة وانفقوا مما رزقناهم
سرا وعلانية ويدرؤن بالحسنة السيئة اولئك لهم عقبى الدار جنات عدن
يدخلونها ومن صلح من اباءهم وازواجهم وذرياتهم والملائكة يدخلون عليهم
من كل باب سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار وآن كسانيكه صبر نموده اند بركاره

دنیاوی مانند فقر و افلاس و از ارتکاب گناه وغیره) برای رضای خدای ذوالجلال والاکرام و
اقامه نموده اند نماز را و صرف کرده اند در راه خدا از روزی خودشان پنهان و آشکارا و دفع میکنند
بواسطه حسنه سیئات را پس اینها آن کسانی هستند که برای ایشان است دار عاقبت یعنی جنات عدن
که داخل خواهند شد در آنها و همراه ایشان پدران صالح ایشان و ازواج و ذریات ایشان نیز
داخل خواهند شد پس می آیند در نزد ایشان ملائکه برای تبریک گفتن بجهت سلطنت ابدو
ملک جاودان از هر دروازه غرفات ایشان که هر غرفه هزار دروازه خواهد داشت پس خواهند گفت
سلام علیکم بما صبرتم سلامتی باد برای شما ابدالآباد بجهت صبر نمودن شما بر مکاره دنیاوی
پس بهترین مقام است برای شما این جنات الخلود !

ج-۱۳ قال عزوجل الذین آمنوا وعملوا الصالحات طوبی لهم وحسن مآب آن کسانیکه ایمان
س-رعد آورده اند و عمل خیر کرده اند پس برای ایشان شجره طوبی است و بهترین بازگشت
آ-۲۸

ج-۱۴ قال الله تعالی ان المتقین فی جنات وعیون ادخلوها بسلام آمنین ونزعنا ما فی صدورهم
س-حجر من غل اخوانا علی سرر متقابلین لایمسهم فیها نصب وما هم منها بمخرجین البته متقین
آ-۴۵ داخل خواهند شد در جنات وعیون و ملائکه پروردگار با ایشان تبریک خواهند گفت که داخل بشوید
درین جنات الخلود و ملک جاودان بسلامتی در حال امن و امان و خارج خواهیم کرد از سینه های ایشان
بغض و حسد و کینه و عداوت را که باهم در مقام دنیا داشتند پس ایشان باهم برادر خواهند گردید جلوس
خواهند فرمود بر سریر جواهر نگار مقابل یکی دیگری و هرگز نخواهد رسید با ایشان در جنات هیچ هم و غم
و نه ایشان را بیرون خواهند کرد

ج-۱۵ قال سبحانه ان الذین آمنوا وعملوا الصلحت کانت لهم جنات الفردوس نزلا خالدین فیها
سوره-کهف لایبغون عنها حولا البته آن کسانیکه ایمان آورده اند و اعمال صالح کرده اند برای ایشان است جنات الفردوس
آ-۱۰۷ بعنوان مهمانی یعنی در انجا ایشان را مانند مهمانهای معظم پذیرائی خواهند کرد و همیشه ابدالآباد آنجا
خواهند ماند و هرگز بعوض آن مقام مقام دیگری پسند نخواهند کرد

ج-۱۶ قال عزوجل الا من تاب وآمن وعمل صالحا فاولئك یدخلون الجنة ولایظلمون شیئا جنات عدن التی
س-مریم وعد الرحمن عباده بالغیب انه کان وعده مأتیا لایسمعون فیها لغوا الا سلاما ولهم رزقهم
آ-۶۱ فیها بکرة وعشیا تلك الجنة التی نورث من عبادنا من کان تقیا مگر آن کسیکه رجوع و ایمان آورد

و بجا آورد عمل صالح پس ایشان داخل خواهند شد در جنت و هیچ ظلم نخواهد شد بر ایشان یعنی در جنات عدن آن جنتیکه وعده داده است خدای رحمن بندگان خود را بالتحقیق که وعده خدا وفا کرده خواهد شد هیچ تخلف ندارد و نخواهند شنید ایشان در آن جنت حرفهای لغو مگر سلام و برای ایشان رزق و غذا خواهد بود هر صبح و شام یعنی در جنات الخلود هم مانند دنیا دو مرتبه غذا خواهند خورد و این جنت را ما بورثه خواهیم داد برای آن بندگان که پرهیزگار و متقی هستند

قال سبحانه فالذین امنوا وعملوا الصالحات فی جنات النعیم پس آن کسانیکه ایمان آوردند و عمل صالح کرده اند ایشان خواهند رفت در جنات النعیم

ج-۱۷ + قال عز و جل والذین هاجروا فی سبیل الله ثم قتلوا او ماتوا لیرزقنهم الله رزقاً حسناً و ان الله لهو
س-حج خیر الرازقین و لیدخلنهم مدخلاً یرضونه و ان الله لعلیم حلیم و آن کسانیکه از جای خود
آ-۵۷ در راه رضای خدای متعال هجرت کرده اند و بعد از آن مقتول شدند یا خود مردند البته رزق و غذا خواهد داد ایشان را خدای منان غذاهای خوب زیرا که الله است بهترین غذا دهنده و داخل خواهد فرمود ایشانرا در جاها که ایشانرا خوشنود خواهند گردانید و الله داننده و حلیم و بردبار است (یعنی همه را میداند که برای چه مطلب و مقصد هجرت کرده است)

ج-۱۸ س-مؤمنون آ-۱۰ قال سبحانه اولئك هم الوارثون الذین یرثون الفردوس هم فیها خالدون ایشان آن کسانی هستند که ایشان وارث خواهند شد جنات الفردوس را و ایشان ابد الآباد خواهند ماند در جنات الفردوس !

ج-۱۹ + قال سبحانه قل ذلك خیر ام جنة الخلد التی وعد المتقون کانت لهم جزاء و مصیرا لهم
س-فرقان آ-۱۶ فیها ما یشاءون خالدین کان علی ربك وعدا مسئولا ای رسول حبیب بگو با ایشان که این بهتر است یا جنت الخلد که وعده داده است خدای منان برای نیکوکاران (داده شده اند متقین) و خواهد بود برای ایشان جزا و بازگشت و بجهت آنها در آن جنت هرچه را که میخواهند حاضر و موجود خواهد بود و ایشان همیشه دائما آنجا خواهند ماند و این وعده خدای منان حتمی است که اگر وفا نکند می توانند سوال بنمایند !

ج-۱۹ + س-فرقان آ-۲۵ قال عز و جل اولئك یجزون الغرفة بما صبروا و یلقون فیها تحیة و سلاما خالدین فیها حسنت مستقرا و مقاما ایشان آن کسانی هستند که جزا داده خواهند شد غرفه بجهت صبر ایشان و ملاقات خواهند کرد در آنجا ملائکه را که خواهند گفت برای ایشان تحیه و سلام و همیشه خواهند ماند در آن جا که بهترین (جای قرار و قیام است)
جای قرار و قیام است

۲۵۳ قال سبحانه ان الذین امنوا وعملوا الصالحات لهم جنت النعیم خالدین فیها وعد الله
حقا وهو العزیز الحکیم البته آن کسانیکه ایمان آورده اند وعمل صالح کرده اند برای ایشان است
جنات النعیم همیشه ابدالآباد خواهند ماند در آنها وعده خدا حق است واوست غالب وحکیم !
۲۱-۱ سجده قال سبحانه فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قرة اعین جزاء بما کانوا یعملون پس نمیداند
۱۷- هیچکس که چه انواع واقسام نعمات خدای منان برای ایشان در جنات مخفی فرموده است که چون آنها را مشاهده
خواهند کرد چشمهای ایشان خنک وقلوب ایشان مسرور ومحبور خواهند شد وآنها همه جزای اعمال ایشان خواهد بود
+ قال عزوجل اما الذین امنوا وعملوا الصالحات فلهم جنات الماوی نزلا بما کانوا یعملون
بهرحال پس آن کسانیکه ایمان آورده اند وعمل خیر کرده اند پس برای ایشان است جنات الماوی بعنوان مهمانی یعنی
همانطور که از مهمان میزبان پذیرائی میکند واز هر جهت میخواهد که اورا خوشنود کند همانطور خدای منان ایشان را
آنجا مهمان خواهد کرد وهمیشه اوقات ایشان در دعوت خواهد گذشت واین جزای اعمال ایشان خواهد بود
۲۲- احزاب قال سبحانه وکان بالمؤمنین رحیما تحیتهم یوم یلقونه سلام واعد لهم اجرا کریما
۴۳- وخدای متعال بوده است همیشه برای مومنین رحم کننده وروزیکه پروردگار خود را ملاقات خواهند کرد با ایشان سلام خواهد گفت
وآماده فرموده است برای ایشان اجر کریم یعنی جزاهای خوب خوب که حظ میکنند
۲۲- سبا قال عزوجل الا من امن وعمل صالحا فاولئك لهم جزاء الضعف بما عملوا وهم فی الغرفات امنون
۳۷- مگر آن کسانیکه ایمان آورده اند وعمل صالح کرده اند پس برای ایشان است جزای ضعف بسبب اعمال شان وایشان در غرفات
درحالت امن زندگی خواهند کرد (غرفه منزل هزار طبقه از جواهرات ضیابار خواهد بود)
+ قال سبحانه جنات عدن یدخلونها یحلون فیها من اساور من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فیها حریر
ج-۲۲ س- فاطر وقالوا الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شکور الذی احلنا دار المقامة من فضله
۳۰- لا یمسنا فیها نصب ولا یمسنا فیها لغوب آنجا جنات عدن است که داخل خواهند شد در او متقین پس
پوشانیده خواهند شد سوار از طلای احمر ولآلی درخشنده والماس وزبرجد وزمرد ولباس ایشان کلیة حریر خواهد بود
پس خواهند گفت حمد خدای منان را که زائل فرمود از ما همه جور وهم وغم را البته پروردگار ما غفور وشکور است که منزل داد
ما را در دار الخلود از فضل ورحمت خود که هرگز نخواهد رسید بما در اینجا زحمت ومحنت ونه خواهیم شد خسته وزله

+ قال ذوالجلال والاکرام ان اصحاب الجنة الیوم فی شغل فاکهون هم وازواجهم
ج - ۲۳ / س یس / آ - ۵۵ فی ظلال علی الارائك متکئون لهم فیها فاکهة ولهم ما یدعون سلام
قولا من رب الرحیم بالتحقیق که اصحاب جنت امروز در شغل نکاح وجماع کیف خواهند کرد وایشان
وازواج ایشان در زیر سایه اشجار بر ارائك واسره متکا خواهند نمود و برای ایشان خدمتگاران
انواع واقسام رنگارنگ وگوناگون بوقلمون فواکه واثمار خواهند آورد و هرچه ایشان میل خواهند کرد
فوری بجهت ایشان حاضر وموجود خواهند ساخت وعلاوه براین نعمات برای ایشان از جانب خدای مهربان
سلام خواهد رسید

قال سبحانه الا عباد الله المخلصین اولئك لهم رزق معلوم فواکه وهم مکرمون
ج - ۲۳ / س صافات / آ - ۴۰ فی جنات النعیم علی سرر متقابلین یطاف علیهم بکاس من معین بیضاء لذة
للشاربین لا فیها غول ولا هم عنها ینزفون وعندهم قاصرات الطرف عین
کانهن بیض مکنون فاقبل بعضهم علی بعض یتساءلون قال قائل منهم انی کان
لی قرین یقول ائنك لمن المصدقین ءاذا متنا وکنا ترابا وعظاما ءانا لمدینون
قال هل انتم مطلعون فاطلع فراه فی سواء الجحیم قال تالله ان کدت لتردین
ولولا نعمة ربی لکنت من المحضرین افما نحن بمیتین الا موتتنا الاولی وما نحن
بمعذبین ان هذا لهو الفوز العظیم لمثل هذا فلیعمل العاملون مگر بندگان مخلص
که برای ایشان رزق خواهد بود معلوم یعنی خدمتگاران خواهند دانست که حالا به چیز ایشان مائل اند پس بدون
گفتن بجهت آنها حاضر خواهند ساخت از قسم فواکه و اثمار و لحوم حیوان واطیار و همیشه ایشان در جنت
مکرم ومعظم خواهند بود مانند مهمان نووارد در باغهای پر نعمت و متکا خواهند نمود بر تختهای پادشاهی
واسره وارائك که بلندیش خمسمائة عام وهو قول الله عزوجل فرش مرفوعه - والسریر من یاقوت احمر
وله جناحان من زمرد اخضر وعلی السریر سبعون فراشا حشوها النور وظاهرها من السندس
وباطنها من استبرق ولو دلی شیء من اعلاها ما وصل الی اخرها مقدار اربعین عاما
وعلی السریر اریکة وهی الحجلة وهی من لؤلؤ وذلك قول الله عزوجل علی الارائك)
در مقابل یکی دیگری و گردش میکنند بدور ایشان غلمان مانند لؤلؤ و مرجان با کاسهای

شرابهای حین سفید مانند برف که لذت خواهند برد از نوشیدنش وکیف خواهند کرد بدون مستی
ودر پهلوی ایشان خواهند بود مخدرات وخواتین باحیا وچشم بزرگ ودر حسن وجمال کوبها، مانند تخم
مرغ سفید که هنوز مخفی بوده است وتازه بیرون آمده است پس در همان حال بعضی از بعضی سوال خواهند کرد
پس یکی از ایشان خواهد گفت که در مقام دنیا رفیقی داشتم که او مرا میگفت که آیا تو این عقیده را
تصدیق میکنی که هرگاه ما خواهیم مرد وجز از تراب واستخوان از ما باقی نخواهد ماند پس ما را محشور میکنند
وجزا وسزا خواهند داد ؟ پس خواهد گفت که آیا شماها براو اطلاعی دارید که حالا کجاست ؟
ایشان خواهند گفت که البته در آتش جهنم خواهد بود تو خودت نظر کن که از ما بهتر می شناسی پس
آنوقت در درکات جهنم نظر خواهد کرد پس او را در وسط جهنم خواهد دید و خواهد گفت قسم بخدای
متعال که خواسته بودی که مرا هم مثل خودت هلاک کنی اگر نبود نعمت ورحمت خدای منان شامل حال من
البته حالا من هم مانند تو در آتش جهنم می سوختم خدا را یاد کنید عذاب ترا که بمرحمت انم چند نفر را
در هلاکت ابد انداختهٔ ئی - پس با دوستان خود خطاب خواهد کرد که حالا برای ماها دیگر موت
نخواهد بود صرف همان موت اولی بود وبس وحالا ما را عذاب هم نخواهند کرد همیشه ابد الآباد
در راحت وسرور خواهیم بود بالتحقیق که این است فوز عظیم - پس ای کسانیکه هنوز موقع ومهل
دارید که عمل صالح بجا بیارید پس بر شماها لازم است که برای همچنین روزی عمل خیر کنید که ابد الآباد
در خوشحالی وسرور خواهید بود پس با مردمان بد همنشین نشوید که شما را گمراه کنند ومحروم بمانید
× قال سبحانه وان للمتقین لحسن مآب جنات عدن مفتحة لهم الابواب متکئین فیها
ج-۲۳ ت-ص ۴۹ علی الارائک یدعون فیها بفاکهة کثیرة وشراب وعندهم قاصرات الطرف اتراب
هذا ما توعدون لیوم الحساب ان هذا لرزقنا ماله من نفاد بدرستیکه برای متقین
جای بازگشت بسیار خوب است یعنی جنات عدن است که دروازه هایش برای ایشان باز خواهد بود و
ایشان تکیا خواهند فرمود بر ارائک واشتهای ایشان فوق العاده زیاد کرده خواهد شد تا که انواع
واقسام نعمات بی پایان را بتوانند میل بفرمایند پس طلب خواهند کرد در آنجا میوه های فراوان
وشربتهای گوناگون ودر پهلوی ایشان خواهند بود خاتونهای شرمگین وهم سن ایشان خواهند بود
این نعمات هستند که وعده داده شده است برای شماها در روز حساب واین رزق از جانب ما خواهد بود

که ابداً تمامی و خاتمه نخواهد داشت

قال سبحانه لهم ما یشاؤن عند ربهم ذلک جزاء المحسنین برای ایشان هرچه میخواهند
داده خواهد شد از جانب پروردگار این خواهد بود جزای نیکوکاران

ج-۲۴ س-مؤمن آ-۸ قال عزوجل نقلا عن قول حاملی العرش = ربنا وادخلهم جنات عدن التی وعدتهم
ومن صلح من آبائهم وازواجهم وذریاتهم انک انت العزیز الحکیم وقهم السیئات
ومن تق السیئات یومئذ فقد رحمته وذلک هو الفوز العظیم ای پروردگار ما
داخل بفرما این مومنین را در جنات عدن آن جنات عدن که وعده داده ئی با ایشان و داخل بفرما
همراه ایشان آبا صالحین ایشانرا وازواج ایشانرا و ذریات ایشانرا که تو عزیز و حکیم هستی
و نگاه بدار ایشانرا در عالم دنیا از گناهان و کسیکه او را از گناهان نگاه داشتی پس بالتحقیق که رحم فرموده ئی
براو در آن روز حساب و همین است فوز عظیم (واضح باد که مراد از این حاملین عرش حضرات ائمه
معصومین علیهم الصلوة والسلام هستند که ایشان همیشه برای ما گنهگاران در نزد پروردگار خود
دعا میفرمایند والا ما هارا شیطان و اعوان او کلیة گمراه میکردند !

ج-۲۴ س-مؤمن آ-۴۳ قال سبحانه من عمل صالحا من ذکر او انثی وهو مؤمن فاولئک یدخلون الجنة
یرزقون فیها بغیر حساب هرکه عمل صالح بجا می آرد مرد باشد یا زن البته ایشان در جنت
داخل خواهند شد و بدون حساب اطعمه و اشربه و فواکه و اثمار داده خواهند شد

+ قال عزوجل ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائکة الا تخافوا
ج-۲۴ س-فصلت آ-۳۰ ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التی کنتم توعدون ولکم فیها ما تشتهی انفسکم ولکم فیها
ما تدعون نزلا من غفور الرحیم بدرستیکه آن کسانیکه گفتند پروردگار ما صرف الله است
و بعد از آن بر قول خود استقامت ورزیدند پس وقت موت بر آنها ملائکه نازل میشوند و بشارت
میدهند که پس حالا برای شما هیچ خوف و حزن نیست بشارت میدهیم به شما برای آن جنت که شما
وعده داده شده اید و در آن جنت برای شما حاضر و موجود خواهد شد هرچه نفس شما میخواهد و خواهد
خواست و برای شما حاضر خواهند ساخت هرچه شما خواهید طلبید زیراکه شما در آنجا در مهمانی و دعوت
پروردگار غفور و رحیم خواهید بود پس چنانکه مهمان معظم و مکرم است و هرچه میخواهد بخوش حالی برای او

حاضر و آماده میکنند همین طور شما در جنت همیشه ابد الآباد مهمان بکرم خدای غفور و رحیم خواهید بود

+ قال سبحانه الذین امنوا بایاتنا وکانوا مسلمین ادخلوا الجنة انتم وازواجکم تحبرون

ج - ۲۵ / س - زخرف / آ - ۷۳ یطاف علیهم بصحاف من ذهب واکواب وفیها ما تشتهیه الانفس وتلذ الاعین وانتم فیها خالدون وتلك الجنة التی اورثتموها بما کنتم تعملون لکم فیها فاکهة کثیرة منها تاکلون بدرستیکه آن کسانیکه ایمان آورده اند به آیات ما (یعنی به نبی و امام) و بودند همیشه مطیع لفرمایشات ایشان پس چون ایشان از دنیا میروند ملائکه بایشان بشارت خواهند داد و خواهند گفت حالا داخل بشوید به جنت شما و ازواج شما و کیف کنید آنجا پس چون ایشان به جنت داخل خواهند شد خدام جنت برایشان گردش خواهند کرد با کاسهای طلای احمر و گیلاسهای نقره درخشنده با انواع شربتها و در آنجا چیزها خواهند دید که نفس ایشان کیف خواهد کرد و چشمهای ایشان خنک خواهد شد و ایشان همیشه ابد الآباد در آنجا خواهند ماند و ملائکه بایشان بشارت خواهند داد که این جنت را بشما خدای منان بورثه داده است که ابداً از شما پس نخواهد گرفت به عوض اعمال خوب شما و برای شما فواکه و اثمار بی شمار خواهند بود که شما همیشه از آنها خواهید خورد

+ قال عزوجل ان المتقین فی مقام امین فی جنات وعیون یلبسون من سندس واستبرق

ج - ۲۵ / س - دخان / آ - ۵۱ متقابلین کذلك وزوجناهم بحور عین یدعون فیها بکل فاکهة امنین لا یذوقون فیها الموت الا الموتة الاولی ووقیهم عذاب الجحیم فضلاً من ربك ذلك هو الفوز العظیم

بدرستیکه متقین خواهند بود در جای بیخوف در جنات و عیون و خواهند پوشید از لباسهای سبز زرین و باهم مقابل خواهند نشست برارائک و اسره و تزویج خواهیم کرد ایشانرا با حور العین و ایشان خواهند طلبید در آنجا همه اقسام میوه ها را بدون خوف ختم شدن و در آنجا نخواهند مرد همیشه زنده خواهند ماند صرف همان موت دنیا بود و بس و نگاه خواهد داشت پروردگار ایشانرا از عذاب جهنم و این فضل پروردگار خواهد بود برای ایشان و همین است فوز عظیم

ج - ۲۶ / پ حقاف ۴۶ / آ - ۱۳ + قال سبحانه ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا فلا خوف علیهم ولا هم یحزنون اولئك اصحاب الجنة خالدین فیها جزاء بما کانوا یعملون بدرستیکه آن کسانیکه ایمان آورده اند که گفتند که بس پروردگار ما الله است و بعد بر قول خود باقی ماندند پس نیست خوفی برای ایشان

ونه ایشان محزون خواهند شد ایشان هستند اصحاب جنت وهمیشه ابد الآباد خواهند ماند در آنجا
واین جزای اعمال ایشان خواهد بود

ج - ۲۶ + قال عز وجل مثل الجنة التی وعد المتقون فیها انهار من ماء غیر اسن وانهار من لبن لم یتغیر
س - محمد ۴۷/۱۵ طعمه وانهار من خمر لذة للشاربین وانهار من عسل مصفی ولهم فیها من کل الثمرات
آ - ۱۶ ومغفرة من ربهم بدرستیکه مثال آن جنات که وعده داده شده اند متقین جنات هستند که در آنها
نهرها هستند از آب خالص که هرگز فاسد نخواهد شد ونهرها هستند از شیر که ابداً ذائقه اش
ج - ۲۶ تغییر نخواهد کرد ونهرها هستند از خمر که لذت خواهند یافت در آن شاربین آنها ونهرها
س - ق ۵۰/ هستند از عسل مصفی وبرای ایشان خواهند بود جمیع انواع واقسام فواکه واثمار وعلاوه
آ - ۳۰ برانها برای ایشان خواهد بود مغفرت پروردگار ایشان

قال سبحانه وازلفت الجنة للمتقین غیر بعید هذا ما توعدون لکل اواب حفیظ من خشی الرحمن
بالغیب وجاء بقلب منیب ادخلوها بسلام ذلك یوم الخلود لهم ما یشاءون فیها
ولدینا مزید ودرمیدان محشر نزدیک خواهند آورد جنت را برای متقین وخواهند گفت که این است
آن جنتیکه وعده داده شده بودید شماها درمقام دنیا وخدای مهربان برای هر تائب حفاظت کننده
است از گناهان پس هرکه از خدای مهربان درعالم غیب می ترسد ومی آید به نزد خدا با قلب تائب
پس اورا ملائکه خواهند گفت درمیدان قیامت که داخل بشوید دراین جنت که حاضر وموجود است
واین است روز خلود که بعد از داخل شدن درجنت دیگر ابدا بیرون نخواهید آمد وبرای ایشان خواهند بود
ج - ۲۶ س - ق ۵۰/۱۵ آ - ۱۶ درآنجا هرچه ایشان میخواهند ودر نزد ما هرچیزی همیشه فراوان است ما هر روز ایشانرا زیاده
خواهیم داد از چیزهای تازه بتازه ونو بنو

قال عز وجل ان المتقین فی جنات وعیون اخذین ما اتیهم ربهم انهم کانوا قبل ذلك
ج - ۲۷ محسنین بدرستیکه متقین درجنات وعیون هستند ودردست دارند آن نعمات که خدای منان بایشان
س - طور ۵۲/ مرحمت فرموده است زیراکه ایشان قبل از این درمقام دنیا عملهای صالحه بجا می آوردند
آ - ۱۷ قال سبحانه ان المتقین فی جنات ونعیم فاکهین بما اتیهم ربهم ووقیهم ربهم
عذاب الجحیم کلوا واشربوا هنیئا بما کنتم تعملون متکئین علی سرر مصفوفة

+ وزوجناهم بحور عين والذين امنوا واتبعتهم ذريتهم بايمان الحقنا بهم ذريتهم
۲۵۸ وما التناهم من عملهم من شئ كل امرئ بما كسب رهين وامددناهم بفاكهة
ع - ۲۷ ولحم مما يشتهون يتنازعون فيها كاسا لا لغو فيها ولا تاثيم ويطوف عليهم
ب - طور ۵۲
- ۲۰ غلمان لهم كانهم لؤلؤ مكنون واقبل بعضهم على بعض يتساءلون قالوا انا كنا
قبل في اهلنا مشفقين فمن الله علينا ووقانا عذاب السموم انا كنا من قبل ندعوه
انه هو البر الرحيم بدرستيكه متقين خواهند رفت در جنات ونعمات ابد وكيف ميكنند ولذت مى برند
از نعماتيكه خداى منان با يشان مرحمت خواهد فرمود ونجات داده است ايشان را از عذاب جهنم پس ملائكه
مى آيند نزد ايشان براى تبريك ملك ابد وجاودان وبراى سلام دادن پس خواهند گفت كه بخوريد وبنوشيد
هنيئا مريئا براى اينكه شماها در مقام دار امتحان دنيا عمل خوب بجا آورده ايد وايشان تكيه خواهند كرد
بر سرير واريكه كه در صف وقطار براى جلوس ترتيب داده اند وما ايشانرا تزويج خواهيم كرد
با حور العين وآن كسانيكه ايمان آورده اند وذريات آنها هم در ايمان با يشان پيروى كرده اند
پس آن ذريات را ما از ايشان جدا وعليحده نخواهيم كرد بلكه در يك مرتبه ومقام همه آنها را جا خواهيم داد
اگرچه اعمال ذريات ايشان قابل آن درجه ومقام نيست واز عمل ايشان هم چيزى كسر نخواهيم كرد وحال
آنكه هر كسى مرهون عمل خود خواهد بود غير از مومنين شيعيان حضرت امير المومنين كه فرموده است (كل امرئ
بما كسب رهين الا اصحاب اليمين) ومدد خواهيم كرد با يشان با فواكه ولحوم هرچه ميل ايشان
خواهد بود ما با يشان آماده خواهيم ساخت وايشان خواهند نوشيد شربتهاى گوناگون در كاسهاى زرين
باهم در مجالس ومحافل خودشان كه در آن نوشيدنيها هيچ سكر ومستى ولغويت نخواهد بود چنانكه در
شراب ميباشد وبراى ايشان خدمتگاران با كاسهاى مرصع با شربتهاى انواع واقسام طواف خواهند كرد
در حسن وخوبى مانند لآلى تابنده خواهند بود پس در آنحال بعضى از بعضى سوال خواهد كرد كه ببينيد كه من
در عالم دنيا چقدر ترسان بودم كه آيا اهل وعيال من در آخرت كجا خواهند بود پس احسان فرمود خداى منان ومنت
گذاشت كه همه ما را در يكجا جمع فرمود واز عذاب سموم وجهنم ما را نجات داد زيرا كه ما هميشه در عالم دنيا
دعا ميكرديم از خداى منان كه تو محسن ورحيم هستى پس ما را از عذاب جهنم نجات خواهى داد چنانچه دعاى ما را
قبول فرمود وما را در جنات خود داخل نمود فالحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله الطاهرين

قال المنان ان المتقين فی جنات ونهر فی مقعد صدق عند مليك مقتدر ج-۲۷ س قمر ۵۴ آ ۵۴-۵۵
بدرستيكه متقين خواهند بود در جنات ونهرها در جای صدق در نزد پروردگار وپادشاه مقتدر
قال ذو الجلال والاكرام ولمن خاف مقام ربه جنتان فبای آلاء ربكما تكذبان ذواتا افنان ٭
فبای آلاء ربكما تكذبان فيهما عينان تجريان فبای آلاء ربكما تكذبان فيهما من كل فاكهة
زوجان فبای آلاء ربكما تكذبان متكئين علی فرش بطائنها من استبرق وجنا الجنتين دان ج-۲۷ س الرحمن ۵۵ آ ۴۶-۷۶
فبای آلاء ربكما تكذبان فيهن قاصرات الطرف لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان فبای
آلاء ربكما تكذبان كانهن الياقوت والمرجان فبای آلاء ربكما تكذبان ومن دونهما
جنتان فبای آلاء ربكما تكذبان مدهامتان فبای آلاء ربكما تكذبان فيهما عينان
نضاختان فبای آلاء ربكما تكذبان فيهما فاكهة ونخل ورمان فبای آلاء ربكما تكذبان
فيهن خيرات حسان فبای آلاء ربكما تكذبان حور مقصورات فی الخيام فبای آلاء ربكما
تكذبان لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان فبای آلاء ربكما تكذبان متكئين علی رفرف خضر
وعبقری حسان فبای آلاء ربكما تكذبان وبرای آن كسانيكه از پروردگار خود می ترسند كه يك روزی
خواهد آمد كه پيش پروردگار خود ايستاده باید حساب اعمال خود بدهند خدای منان بجهت ايشان دو جنت خواهد داد
پس ای بنی آدم وبنی جان شماها كدام كدام نعمات پروردگار خود را تكذيب خواهيد كرد وآن دو باغ نهايت سرسبز
شاداب هستند ——— ودر آنها دوتا دوتا چشمها خواهند بود ——— ودر آنها
از هر اقسام ميوها دوتا دوتا خواهند بود ——— ودر آنها تكيه خواهند كرد اهل جنت بر دو شكهائيكه
از استبرق خواهند بود وميوهای آنها خيلی نزديك خواهند بود ——— ودر آنها خواتين
شرمگين خواهند بود برای ايشان كه هرگز آنها را نه انسی ديده است نه جنی ——— وآنها در حسن وجمال
مانند ياقوت ومرجان خواهند بود ——— وعلاوه بر آن دو جنت برای ايشان دو جنت ديگر
هم داده خواهد شد ——— كه نهايت سبز وخرم خواهند بود حتی اينكه از شدت سبزی بسياهی مائل خواهند بود.
——— ودر آنها دوتا دوتا چشمهای جوشنده وفوار خواهند بود ——— ودر آنها خواهند بود.
جميع انواع اثمار وبالخصوص نخل ورمان خوب خواهند بود ——— ودر آنها برای ايشان خواهند بود.
خاتونهای خيرات وحسان ——— وحوران خواهند بود در خيام ——— كه آنها را
قبل از آن زمان نه انسی ديده است نه جنی ——— وايشان تكيه خواهند كرد بر تكيهای سبز ومرصع گلكاری
ونهايت خوش منظر پس ای بنی آدم وبنی جان شماها كدام كدام نعمات پروردگار خود را تكذيب خواهيد كرد

+ قال الله تعالی والسابقون السابقون اولئك المقربون فی جنات نعیم ثلة من الاولین
ج ٢٧ — س واقعه ٥٦ — آ ١٠ وقلیل من الاخرین علی سرر موضونة متکئین علیها متقابلین یطوف علیهم ولدان
مخلدون باکواب واباریق وکاس من معین لایصدعون عنها ولاینزفون
وفاکهة مما یتخیرون ولحم طیر مما یشتهون وحور عین کامثال اللؤلؤ المکنون
جزاء بما کانوا یعملون لایسمعون فیها لغوا ولاتاثیما الا قیلا سلاما سلاما
واصحاب الیمین ما اصحاب الیمین فی سدر مخضود وطلح منضود وظل ممدود
وماء مسکوب وفاکهة کثیرة لامقطوعة ولاممنوعة وفرش مرفوعة انا
انشأناهن انشاءً فجعلناهن ابکارا عربا اترابا لاصحاب الیمین ثلة من الاولین
وثلة من الاخرین وآن کسانیکه سابق هستند درعمل سابق خواهند بود در درجات وایشان اند
مقرب بارگاه خدای متعال درجنات النعیم یک جماعت از اولین خواهند بود وخیلی کم خواهند بود
از آخرین یعنی کسانیکه درعمل عقب هستند بر سریرهای مرصع جواهر نگار متکا خواهند کرد برآنها
بالمقابل یکی دیگری وطواف خواهند کرد برایشان خدمتگاران همیشه علی الدوام باگیلاسهای نقرئی
واباریق طلائی مرصع از جواهرات درخشنده وباکاسهای پر از شراب خالص ونه مست خواهند شد
ونه درد سر خواهند داشت از نوشیدن او ونه هذیان خواهند گفت بلکه محض کیف وسرور خواهند
داشت وفواکه خواهند داشت از هر نوع میوه‌ها که خواهند پسندید وهمین طور لحم طیور از هر قسم
طائر که اختیار خواهند کرد ومائل خواهند شد وخواهند داشت حور العین مانند لآلی مکنونه
واینها جزاء خواهد بود برای اعمال خوب ایشان ونه خواهند شنید در آنجا حرفهای لغو ونه فحش مگر
قول سلام سلام واصحاب یمین چه محترم خواهند بود وبرای ایشان در آنجا سدر مخضود
وطلح منضود (حضرات ائمه علیهم السلام فرموده اند وطلح منضود یعنی خوشهای انگور وخرما منضود
خواهند داشت چنانچه در این آیه مذکور آمده بدون تغیر ونخل طلعها هضیم لذا طلح
درزبان عرب چیزی نامعلوم است واسم موز که درزبان هندی کیلا میگویند درعرب نبوده که اورا
طلح بگویند طلح درلسان عرب درخت خاردار مشهور است که شاعر گفته وحیث تلاقا طلحها وسیالها)
وظل ممدود خواهد بود وآب خالص زلال ومیوه‌های فراوان که تمامی نخواهند شد ونه ممنوع خواهند بود

و زنهای رفیع المقام که ما از دست قدرت برای خاطر ایشان خلق نموده ایم پس همیشه آنها باکره خواهند ماند و دوست دار ازواج خود و هم عمر خواهند بود و اینها برای اصحاب یمین است که یک جماعت از اولین خواهند بود و یک جماعت از آخرین اللهم اجعلنی منهم بجاه محمد و آله الطاهرین ولوانی اذل مخلوقاتك فانك لا تسئل عما تفعل !

قال سبحانه وسابقوا الی مغفرة من ربکم وجنة عرضها کعرض السماء والارض اعدت للذین امنوا بالله ورسله سبقت کنید برای تحصیل مغفرت پروردگار خود و برای جنت که عرضش مانند عرض آسمانها و زمینها میباشد و آماده کرده شده است بجهت آن کسانیکه ایمان آورده اند باخدای منان ورسولان او تعالی شانه

ج - ۲۸ س: حشر ۵۹ / ۲۰ قال رب العلمین لا یستوی اصحاب النار واصحاب الجنة اصحاب الجنة هم الفائزون هرگز مساوی نخواهند شد اهل جهنم و اهل جنت اهل جنت خواهند بود فائز و کامیاب و اهل جهنم خاسر و مایوس

ج - ۲۹ س: [illegible] / ۱۲ قال الخلاق العلیم الذین یخشون ربهم بالغیب لهم مغفرة واجر کبیر آن کسانیکه در غیب از پروردگار خود می ترسند برای ایشان است مغفرت و اجر عظیم خواهند بود

ج - ۲۹ س: [illegible] / ۳۵ قال ذو الجلال والاکرام اولئك فی جنات مکرمون بدرستیکه ایشان در جنات مکرم و معظم

قال الحق ایطمع کل امرئ منهم ان یدخل جنة نعیم کلا آیا هر کسی از ایشان طمع میکند که داخل خواهد شد در جنات النعیم نه چنین نیست اشتباه کرده اند در جنت صرف همان کسانی داخل خواهند شد که اول ایمان آورده اند بخدا و رسول و بروز جزا و سزا و بعد اعمال خیر که نماز و روزه و زکوة و خمس و حج و جهاد فی سبیل الله کرده اند و سخی بوده اند

ج - ۲۹ س: الدهر ۷۶ / ۵ قال الکریم ان الابرار یشربون من کاس کان مزاجها کافورا عینا یشرب بها عباد الله یفجرونها تفجیرا بدرستیکه ابرار خواهند نوشید از کاسهای شراب که مزاجش کافور خواهد بود و آن شراب از یک چشمه بیرون خواهد آمد که از آن چشمه صرف بندگان صالح خواهند نوشید و هر جاکه میخواهند از آن نهرها خواهند کشید

ج - ۲۹ س: دهر ۷۶ / ۱۲ قال الحق وجزاهم بما صبروا جنة وحریرا متکئین فیها علی الارائك لا یرون فیها شمسا ولا زمهریرا ودانیة علیهم ظلالها وذللت قطوفها تذلیلا ویطاف علیهم بآنیة من فضة

+ واکواب کانت قواریر قواریر من فضة قدروها تقدیرا ویسقون فیها کاسا کان
مزاجها زنجبیلا عینا فیها تسمی سلسبیلا ویطوف علیهم ولدان مخلدون اذا رأیتهم حسبتهم
لؤلؤا منثورا واذا رأیت ثَمَّ رأیت نعیما وملکا کبیرا عالیهم ثیاب سندس خضر
واستبرق وحلوا اساور من فضة وسقیهم ربهم شرابا طهورا ان هذا کان لکم جزاء
وکان سعیکم مشکورا وجزا داد ایشان را خدای منان بجهت صبر ایشان بر مصائب دنیا جنت ولباس حریر
استراحت خواهند کرد ایشان در جنت بر ارائک و اسره و نخواهند دید در آنجا تمازت آفتاب و نه برودت سرما
و سایه خواهند انداخت بر ایشان اشجار میوه دار و ایشان میوه ها باسانی خواهند چید و خدمتگاران طواف
خواهند کرد بر دور ایشان با ظروف فضه بیضا و با کوزه ها و گیلاسهای نقره که مانند شیشه شفاف خواهد بود
که نظر می آید شراب اندرونی مانند گلاس شیشه اما آنها از نقره خواهند بود که از شیشه هزار بار بهتر و خوش منظر
خواهند بود پس برای ایشان شربتهای انواع و اقسام را در آن جام و گیلاس پر خواهند کرد و به ایشان خواهند
نوشانید و داده خواهند شد شراب در کاسهای زرین که ذائقه زنجبیل خواهد داشت که از چشمه سلسبیل جاری
خواهد شد و همیشه گردش خواهند کرد بر ایشان غلمان مانند لؤلؤ و مرجان که اگر به بینی خواهی تصور کرد که لآلی
تابنده منتشر و پراگنده شده اند و چون آنجا بدقت فکر میکنی خواهی دید که دارای ملک کبیر و سلطنت عظیم
شده ئی و در بر ایشان لباس سندس سبز و استبرق خواهند بود و از فضه بیضا که از طلا هم بهتر است
زیور و سوار خواهند پوشید و خواهد نوشانید ایشان را پروردگار ایشان شراب طهور جامع الصفات
بالتحقیق که اینها خواهند بود جزای اعمال شما ها و سعی شما که در راه خدا در دنیا کرده اید مشکور خواهد شد آنجا
۲۹ - مرسلات ۷۷ - ۴۱ قال المنان ان المتقین فی ظلال وعیون وفواکه مما یشتهون کلوا واشربوا هنیئا بما کنتم تعملون
انا کذلک نجزی المحسنین ویل یومئذ للمکذبین بالتحقیق که متقین خواهند بود در ظلال و عیون و
فواکه هر نوع که میخواهند و ملائکه خدام با ایشان خواهند گفت که بخورید و بنوشید هنیا مرئیا به عوض اعمال تان
خدای منان رب العزت همین طور بحیث جزا ثواب میدهد به نیکوکاران و ہلاکت خواهد بود در آن روز برای مکذبین
+ ۳۰ - قال المنان ان للمتقین مفازا حدائق واعنابا وکواعب اترابا وکاسا دهاقا لا یسمعون فیها
عم ۷۸ - ۳۱ لغوا ولا کذابا جزاء من ربک عطاء حسابا بدرستیکه برای متقین کامیابی است آنجا که خواهند داد
ایشان را حدائق و باغ انگور و زنهای باکره نورس و هم سن و کاسهای زرین شراب لبریز
نخواهند شنید در آنجا از کسی حرف لغو و کذب این جزاء خواهد بود از جانب پروردگار از روی عدالت

ج - ۳۰ قال الحق واما من خاف مقام ربه ونهی النفس عن الهوی فان الجنة هی الماوی اما آن
س - نازعات ۷۹ کسیکه می ترسد از محاسبه پروردگار خود در روز قیامت و باز میدارد نفس اماره خود را از خواهشات
آ - ۴۰ او پس جنت است منزل و ماوای او

قال المنان المنعم ان الابرار لفی نعیم علی الارائك ینظرون تعرف فی وجوههم نضرة
النعیم یسقون من رحیق مختوم ختامه مسك وفی ذلك فلیتنافس المتنافسون
ج - ۳۰ ومزاجه من تسنیم عینا یشرب بها المقربون ان الذین اجرموا کانوا من الذین
س - مطففین ۸۳ امنوا یضحکون واذا مروا بهم یتغامزون واذا انقلبوا الی اهلهم انقلبوا
آ - ۲۲ فکهین واذا راوهم قالوا ان هولاء لضالون وما ارسلوا علیهم حافظین
فالیوم الذین امنوا من الکفار یضحکون علی الارائك ینظرون هل ثوب
الکفار ما کانوا یفعلون بالتحقق که ابرار خواهند بود در جنات النعیم بر ارائک خود
و نظر خواهند کرد در ملک خود بخوشحالی و دیده میشود در صورتهای آنها تازگی و عیاقی از خوردن
نعمات جنت و خواهند نوشید از شراب رحیق که سر پیالش مختوم خواهد بود و چون اورا باز میکنند
از او خوشبوی مشک بیرون می آید پس در همچنین نعمات باید مردم رغبت نمایند و عمل خوب
بجا بیاورند و مزاج آن شراب رحیق از تسنیم خواهد بود و تسنیم یک چشمه ایست که از آن
مومنین مقربین خواهند نوشید در مقام دنیا مجرمین از مومنین مسخریه و استهزا میکردند
و چون از نزدیک ایشان عبور میکردند پس با ایشان غمزه و اشاره حقارت میکردند و چون با اهل خانه
خود می رسیدند بی نهایت خوشحالی میکردند و چون مومنین را می دیدند میگفتند که ایشان گمراه شده اند
و حال آنکه ایشان نفرستاده شده بودند بر مومنین محافظ کارهای آنها پس امروز در جنات النعیم
همان مومنین از آن مجرمین و کفار مضحکه و مسخریه خواهند کرد در آن حالیکه بر تخت سلطنت و شاهی
جاودان خود جلوه افروز خواهند بود پس نظر خواهند کرد بآن کفار که در حالت عذاب دردناک
مبتلا شده اند و جیق وداد و فریاد شان بلند است ومشاهده خواهند نمود که آن کفار را خوب مجازات
نموده اند بر افعال بد ایشان که با مومنین روا داشتند

ج - ۳۰ قال سبحانه وتعالی فی جنة عالیة لا تسمع فیها لاغیة فیها عین جاریة فیها سرر
س - غاشیه ۸۸ مرفوعة واکواب موضوعة ونمارق مصفوفة وزرابی مبثوثة مومنین خواهند بود در
آ - ۱۰

در جنت عالی و تو نخواهی شنید در آنجا حرف لغو و خواهد بود در آنجا چشمهٔ جاری و خواهند بود در آنجا سریرهای عظیم الشان و کوزه های زرین و مرصع و کاسهای طلائی و نقرئی و ظروف های بلورین و زمردین بالترتیب گذاشته شده و متکاها و بالشهای سندس و استبرق در صف و قطار چیده شده و دوشکهای زرین گلکار فرش کرده شده

قال سبحانه یا ایتها النفس المطمئنة ارجعی الی ربك راضیة مرضیة فادخلی فی عبادی وادخلی جنتی خدای منان وقت انتقال از این عالم دنیا و دار امتحان برای مومنین و مومنات خودش میفرماید یعنی خود قبض روح میکند باین بشارت که ای بندهٔ مومن که مطمئن بودی بوعدهای پروردگار خود و بدین ائمه معصومین علیهم الصلوة والسلام حالا برگرد بسوی جوار رحمت پروردگار خود در حال خوشنودی و مسرور پس داخل بشو در زمرهٔ عباد صالحین من و در جنت من ج-۳۰ س-فجر/۸۹ آ-۲۸

قال الحق الا الذین امنوا و عملوا الصالحات فلهم اجر غیر ممنون مگر آن کسانیکه ایمان آورده اند و اعمال صالحه بجا آورده اند پس برای ایشان است اجر غیر منقطع و دائمی ج-۳۰ س-انشقاق/۸۴ آ-۲۵

قال المنان ان الذین امنوا و عملوا الصالحات اولئك هم خیر البریة جزاؤهم عند ربهم جنات عدن تجری من تحتها الانهار خالدین فیها ابدا رضی الله عنهم و رضوا عنه ذلك لمن خشی ربه بدرستیکه آن کسانیکه ایمان آوردند و عمل صالح کردند پس ایشان اند بهترین مخلوقات و جزای ایشان در نزد پروردگار ایشان جنات عدن است که جاری هستند در زیر آنها نهرها و ایشان در آنجا همیشه ابد الآباد خواهند ماند خوشنود گردیده است از ایشان پروردگار ایشان و ایشان راضی شده اند از عطا و کرامت و ثواب او و این حال و کرامت برای کسی است که از پروردگار خود می ترسد ج-۳۰ س-بینه/۹۸ آ-۶

قال ذو الجلال والاکرام انا اعطیناك الکوثر فصل لربك وانحر ان شانئك هو الابتر ای حبیب و رسول ما من ترا نهر کوثر مرحمت فرمودم که بزرگ ترین نهرهای جنت است پس نماز کن و قربانی بالتحقیق که معاندین تو ابتر خواهند شد — نهر کوثر بزرگ ترین انهار جنت است و تمامی انهار جنت از نهر کوثر منشعب میشوند بیان مفصل نهر کوثر در باب احادیث عنقریب خواهد آمد ج-۳۰ س-کوثر/۱۰۸ آ-۱

# تعريفُ الجنانِ مِنَ الأحاديث

بسم الله الرحمن الرحيم

قال امامنا وامام العلمين امام مبين امير المؤمنين كاشف اسرار العلمين عليه الصلوة والسلام
كُلُّ شَيْءٍ مِنَ الدُّنْيَا سِمَاعُهُ أَعْظَمُ مِنْ عِيَانِهِ وَكُلُّ شَيْءٍ مِنَ الآخِرَةِ عِيَانُهُ أَعْظَمُ مِنْ سِمَاعِهِ
هر چیز یکه در عالم دنیا میباشد شنیدنش بزرگ تر است از دیدنش و هر چیز یکه در عالم آخرت است دیدنش بزرگ تر است از شنیدنش

وَقَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ دَرَجَاتٌ مُتَفَاضِلَاتٌ وَمَنَازِلُ مُتَفَاوِتَاتٌ لَا يَنْقَطِعُ نَعِيمُهَا
وَلَا يَظْعَنُ مُقِيمُهَا وَلَا يَهْرَمُ خَالِدُهَا وَلَا يَيْأَسُ سَاكِنُهَا !
بہشت عنبر سرشت درجات ہستند یکی از دیگری افضل و منازل و مقام ہستند متفاوت و ہرگز
قطع نخواہد شد نعیم او و ہرگز سفر نخواہد کرد از آنجا مقیم او و ہرگز پیر نخواہد شد متوطن دائمی او
و ہرگز سختی نخواہد دید ساکن او

وقال عليه الصلوة والسلام فَلَوْ رَمَيْتَ بِبَصَرِ قَلْبِكَ نَحْوَ مَا يُوصَفُ لَكَ مِنْهَا لَعَزَفَتْ
نَفْسُكَ عَنْ بَدَائِعِ مَا أُخْرِجَ إِلَى الدُّنْيَا مِنْ شَهَوَاتِهَا وَلَذَّاتِهَا وَزَخَارِفِ مَنَاظِرِهَا
وَلَذَهِلَتْ بِالْفِكْرِ فِي اصْطِفَاقِ أَشْجَارٍ غُيِّبَتْ عُرُوقُهَا فِي كُثْبَانِ الْمِسْكِ وَالْعَنْبَرِ
عَلَى سَوَاحِلِ أَنْهَارِهَا وَفِي تَعْلِيقِ كَبَائِسِ اللُّؤْلُؤِ الرَّطْبِ فِي عَسَالِيجِهَا وَأَفْنَانِهَا وَطُلُوعِ
تِلْكَ الثِّمَارِ الْمُخْتَلِفَةِ فِي غُلُفِ أَكْمَامِهَا وَتُجْنَى مِنْ غَيْرِ تَكَلُّفٍ فَتَأْتِي عَلَى مُنْيَةِ مُجْتَنِيهَا
وَيُطَافُ عَلَى نُزَّالِهَا فِي أَفْنِيَةِ قُصُورِهَا بِالْأَعْسَالِ الْمُصَفَّقَةِ وَالْخُمُورِ الْمُرَوَّقَةِ قَوْمٌ لَمْ تَزَلِ
الْكَرَامَةُ تَتَمَادَى بِهِمْ حَتَّى حَلُّوا دَارَ الْقَرَارِ وَأَمِنُوا نُقْلَةَ الْأَسْفَارِ فَلَوْ شَغَلْتَ

قلبك ايها المستمع بالوصول الى ما يهجم عليك من تلك المناظر المونقة ازهقت
نفسك شوقا اليها ولتحملت من مجلسي هذا الى مجاورة اهل القبور استعجالا لها
جعلنا الله واياكم ممن سعى بقلبه الى منازل الابرار برحمته وكرمه

پس اگر متوجه کنی چشمهای قلبی خود را بسمت آن نعمات دائمی پروردگار که بیان میکنیم برای تو یک چیزی جزئی از آنها
البته نفس تو متنفر خواهد شد از آن بدائع وصنائع دنیاوی خدای متعال که ظاهر فرموده است آنها را بجهت شما ها
بعنوان مسطوره ونمونه در مقام دنیا که حق الیقین پیدا بکنید که البته نعمات جنات از اینها هزار بار بهتر خواهند بود
از قسم شهوات ولذات وآرایش مناظر دنیاوی را والبته مبهوت خواهی شد در تفکر وتذکر آن اشجار میوه دار
ونخیل واعناب ورمان مشحون ومحمول از اثمار که در صفوف وقطار غرس نموده اند آنها را بر سواحل وکنار انهار
وبیخ وریشهای آنها فرو رفته اند در تلهای مشک وعنبر وکافور وهر آئینه متحیر خواهی گردید در تفکر نمودن
بر خوشهای مروارید آنها در شاخهای زمردین آنها ومسرور وخوشحال خواهی شد از تصور طلوع نمودن
آن میوه های گوناگون بوقلمون در شگوفهای آنها وچیده میشوند بدون زحمت ومشقت هر نوع وجنس
میوه ها که میل داشته باشند وطواف میکنند غلمان مانند لآلی ومرجان در افنیه وصحنهای منازل و
غرفات ایشان با کاسهای زرین مرصع پر از انواع شراب وشیر وعسل مصفی وایشان قومی هستند که همیشه
دائما ابد الآباد احترام واکرام واعظام ایشان زیاد خواهد شد زیرا که سکنی گرفته اند در دار القرار
ودار السلام ودار الخلود ودار النعیم وبیخوف شده اند از طی اسفار ومنازل ومراحل پس ای سامع
ذی هوش اگر تو بدرستی وبیقین حق الیقین مشغول کنی توجه قلبی خود را برسیدن در آن منازل ابرار
ومناظر بدیع قدرت پروردگار که هجوم بیاورند آنها نیز در قلب تو از راه خیال البته بیرون خواهد آمد
نفس تو از بدن تو به سبب زیادی شوق وخواهش که زود برسی در آنجا وبدون شبه برداشته می شوی
از این مجلس من برای مجاورت اهل قبور برای تعجیل در وصول بآنها پس دعا میکنم که خدای مهربان
ومنان بگرداند ما را وشما را از آن کسانیکه سعی میکنند از روی قلب بجهت تحصیل آن منازل ومقام و
درجات ابرار واخیار از توفیق ورحمت پروردگار

وقال امیر المومنین لاحنف بن قیس هی الدار التی خلقها الله سبحانه من لؤلؤة بیضاء فشق فیها انهارها وکبسها بالعوانق من حورها ثم اسکنها اولیآئه واهل طاعته فلو رایتهم یا احنف وقد موا علی زیارات ربهم سبحانه فاذا ضرب خبائهم صوت رواحلهم بصوت لم یسمع السامعون باحسن منها واظلتهم غمامة مطرت علیهم المسك والعنبر والزعفران وصهلت خیولهم بین اعراض تلك الجنان وتخللت بهم نوقهم بین کثبان الزعفران وتطئ من تحت اقدامها اللؤلؤ والیاقوت والمرجان واستقبلتهم قهارمها بمنابر الریحان وتهاجت لهم ریح من قبل عرش الرحمن فنثرت علیهم الیاسمین والاقحوان ذهبوا الی بابها فیفتح لهم باب الرضوان فیسجدون لله فی فناء الجنان فقال لهم الرب سبحانه ارفعوا رؤسکم فانی قد وضعت عنکم مؤنة العبادة واسکنتکم جنة الرضوان ای احنف

جنت منزلی است که خلق فرموده است اورا خدای قادر مطلق وجواد بر حق از لولوی بیضاء پس شگافته است در آن نهرها ومشحون فرموده است اورا از حوران باکره وبعد از آن سکنی داده است در آن دوستان خود را واهل طاعت خود را پس کاشکی اگر میدیدی تو ای احنف در آنحالیکه آماده شده اند بجهت زیارت پروردگار خود وخیام را بیرون زده اند پس بصدا آمده اند مرکوبهای ایشان بیک صوت والحان خوب که هرگز کسی نه شنیده است آن خوبی صوت والحانرا وسایه انداخته است بر سر ایشان سحاب رحمت ومی بارد بر ایشان مشک وعنبر وزعفران وشیحه میکشند اسپهای ایشان در میدان باغهای ایشان ومی برند ایشانرا ناقهای ایشان از میان تلهای مشک وعنبر وزعفران وپامال میکنند در زیر قدمهای شان لولو ویاقوت ومرجان وپیشکش میکنند بعنوان تحفه ملائکه خدام گلدستههای ریحان را ووزیده است برای ایشان ریاح رحمت از جانب عرش رحمن پس نثار میکنند بر سرهای ایشان گلهای یاسمین واقحوان در رفتند به نزدیک دروازه دار السلام پس باز شده است برای پذیرائی ایشان باب الرضوان پس بسجده افتاده اند در صحن دار السلام برای پروردگار شان پس میفرماید بایشان خدای منان بلند کنند سرهای خود را از سجده که بدرستیکه من برداشته ام از شما زحمت ومشقت عبادت خودم را وحالا من سکنی داده ام شما ها را در جنت الرضوان اللهم اجعلنی منهم بجاه امیر المومنین ع

وقال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم شبر من ارض الجنة خیر من الدنیا وما فیها
فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم یک وجب زمین از جنت هزار بار بهتر است از دنیا وما فیها
وقال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم لو ان ثوبا من ثیاب الجنة القی الی اهل الدنیا
لم یحتمله ابصارهم ولما توا من شهوة النظر الیه وفرمود حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم
اگر یکی از لباسهای اهل جنت را بر آسمان دنیا آویزان نمایند پس از شدت نور ابتش چشمهای
اهل دنیا متحمل رویتش نخواهند شد والبته از زیادتی شوق برای دیدنش همه ایشان خواهند مرد

عن جابر عن ابی جعفر علیه السلام قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم ان نخل الجنة
جذوعها ذهب احمر وکربها زبرجد اخضر وشماریخها در ابیض وسعفها حلل
خضر ورطبها اشد بیاضا من الفضة واحلی من العسل والین من الزبد لیس فیه
عجم طول الخذق اثنی عشر ذراعا منضودة من اعلاها الی اسفلها لا یؤخذ
منها شیء الا اعاده الله کما کان وذلک قوله تعالی لا مقطوعة ولا ممنوعة
وان رمانها امثال الدلی - ویعطی احدهم قوة مائة رجل فی الطعام
والشراب والشهوة والجماع ویجد لذة غذائه مقدار اربعین سنة
قد البسهم الله وجوههم النور واجسادهم الحریر والحلی فلا یحزنون ابدا
جابر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت میکند که آنحضرت گفت که فرمود حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم بدرستیکه
درخت خرمای جنت تنه های آنها طلای احمر است وبرگهای آنها زبرجد اخضر است وخوشه های آنها در ابیض است
ولیفهای آنها حلهای اخضر هستند ورطبهای آنها از نقره هم سفید تر هستند واز عسل شیرین تر
واز مسکه نرم تر ونیست در آنها هسته ودرازی آنها دوازده ذراع است ومنضود هستند از بالا
تا پائین وهرگاه میوه اش را می چینند فوری بجای آنها دیگر نمودار می شود ومانند سابق میشود گویا
هنوز دست نخورده است وهمین است مفهوم قول خدای متعال که آنها هرگز تمامی ندارند ونه ممنوع هستند
هر وقت حاضر وآماده هستند
وانارهای جنت در بزرگی مانند دلو هستند وبرای هر اهل جنت قوت صد مرد خواهد داد در خوردن
غذاها ونوشیدن شربتها واشتها وقوت بهیمیه یعنی قوت جماع وخواهد یافت لذة غذای خود را

بمقدار چهل سال خواهد پوشانید خدای منان روهای شان را لباس نور و بدنهای شان را لباس حریر و زیورات پس ایشان هرگز ابدالآباد محزون نخواهند شد اللهم اجعلنی منهم بجاه محمد وآله الطاهرین

وقال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم ما فی الجنة شجرة الا ساقها من ذهب احمر مرو حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم نیست درختی در جنت مگر اینکه تنه اش از طلای احمر است

وقال صلی الله علیه وآله ان اهل الجنة لایتغوطون ولایبولون طعامهم جشاء بل ترشح کالمسك ویلهمون الحمد والتسبیح کما تلهم النفس بدرستیکه اهل جنت طعام شان لطیف و براز نخواهد بود و بول نخواهد گردید بلکه از بدن شان مانند خوشبوی مشک و عنبر عرق شده ترشح خواهد کرد و ایشان الهام کرده خواهند شد حمد و تسبیح پروردگار چنانکه در دنیا بر نفس ایشان الهام میشود

وقال صلی الله علیه وآله والذی انزل الکتاب علی محمد ان اهل الجنة لیزدادون حسنا وجمالا کما یزدادون فی الدنیا قباحة وهرما قسم بخدائیکه نازل فرمود بر من کتاب خود را بالتحقیق که اهل جنت هر روز حسن و جمال شان زیاد و اضافه خواهد شد چنانکه در عالم دنیا هر روز زیاد و اضافه میشود بد صورتی و پیری ایشان

وقال صلی الله علیه وآله ان ادنی اهل الجنة منزلا من له ثمانون الف خادم واثنان وتسعون درجة وتنصب له فی درجته قبة من لؤلؤ وزبرجد ویاقوت احمر کما بین الخانیة وصنعاء بالتحقیق که کمترین اهل جنت کسی خواهد بود که برای او هشتاد هزار خادم خواهند بود و نود و دو درجه خواهد داشت و در هر درجه برای او قبه خواهد بود از مروارید و زبرجد و یاقوت احمر که وسعتش مانند ما بین خانیه و صنعاء خواهد بود

الحدیث عن ابن عباس ان دون الجنة سبع حوائط وثلاث قناطر محیطة بالجنان کلها اول حائط فضة والثانی ذهب وفضة والثالث ذهب والرابع لؤلؤ والخامس زمرد والسادس زبرجد والسابع نور یتلألأ ما بین الحائطین مسیرة عام ابوابها من در ویاقوت وزبرجد ثمان کل مصراعین مسیرة مائة عام اولها ثمانیة ابواب از ابن عباس حدیث آمده که در اطراف جنت هفت رقم دیوار و حصار آمده

وسه تا پل هستند که تمامی جنت را احاطه نموده اند دیوار اولی از فضه بیضا است و دومی از
طلا و فضه است و سومی از طلای احمر است و چهارمی از لؤلؤی درخشان است و
پنجمی از زمرد اخضر است و ششمی از زبرجد اصفر است و هفتمی از نور درخشان است
و مابین هر دو حائط مسافت یک ساله راه است و دروازه های جنت از در و یاقوت و زبرجد
اند و در میان هر دو دروازه فاصله صد ساله راه است و در دیوار اولی هشت تا دروازه
هستند

در کتاب امالی از عبدالله ابن علی مروی است انه لقی بلال مؤذن رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم فسأله
فیما سأله عن صفة بناء الجنة فقال اکتب بسم الله الرحمن الرحیم سمعت رسول الله صلی الله علیه
وآله وسلم یقول ان سور الجنة لبنة من ذهب ولبنة من فضة ولبنة من یاقوت وملاطها
المسك الاذفر وشرفها الیاقوت الاحمر والاخضر والاصفر قلت فما ابوابها قال
ابوابها مختلفة باب الرحمة من یاقوتة حمراء قلت فما حلقته قال ویحك كف عنی
فقد كلفتنی شططا قلت ما انا بكاف عنك حتی تودی الی ما سمعت عن رسول الله صلعم
فی ذلك قال اكتب بسم الله الرحمن الرحیم اما باب الصبر فباب صغیر مصراع واحد
من یاقوتة حمراء لا حلق له واما باب الشكر فانه من یاقوتة بیضاء لها مصراعان
مسیرة ما بینهما خمسمائة عام له ضجیج وحنین یقول اللهم جئنی باهلی قلت هل یتكلم
الباب قال نعم ینطقه ذو الجلال والاكرام واما باب البلاء قلت الیس باب البلاء
هو باب الصبر قال لا قلت فما البلاء قال المصائب والاسقام والامراض والجذام
وهو باب من یاقوتة صفراء مصراع واحد ما اقل من یدخل منه قلت رحمك الله
زدنی تفضل علی فانی فقیر فقال یا غلام لقد كلفتنی شططا اما الباب الاعظم فیدخل منه
العباد الصالحون وهم اهل الزهد والورع والراغبون الی الله عز وجل المستأنسون به قلت
رحمك الله فاذا دخلوا الجنة ماذا یصنعون قال یسیرون علی نهرین فی مصاف فی
سفن الیاقوت مجادیفها اللؤلؤ فیها ملائكة من نور علیهم ثیاب خضر شدیدة خضرتها
قلت رحمك الله هل یكون من النور اخضر قال ان الثیاب هی خضر ولكن فیها نور من
نور رب العالمین جل جلاله یسیرون علی حافتی ذلك النهر قلت فما اسم ذلك النهر
قال جنة المأوی قلت هل وسطها غیر هذا قال نعم جنة عدن وهی فی وسط

٢ - الجنان فاما جنة عدن فسورها یاقوت احمر وحصباؤها اللؤلؤ قلت فهل فیها غیرها
قال نعم جنة الفردوس قلت وکیف سورها قال ویحك کف عنی حیرت علی قلبی قلت
بل انت الفاعل بی ذلك وما انا بكاف عنك حتی تتم لی الصفة وتخبرنی عن سورها
قال سورها نور قلت والغرف التی فیها قال هی من نور رب العلمین قلت زدنی رحمك الله
قال ویحك الی هذا انتهی بنا رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم طوبی لك ان انت وصلت
الی بعض هذه الصفة وطوبی لمن یؤمن بهذا الخبر والله انی امنت بهذا الخبر!

ثم قال [illegible] ... رسول الله لقد تعجب حین تکلم عن هذه الصفة ثم [illegible]

که اوملاقات کرد بلال مؤذن حضرت رسول ص را وسوال نمود درجمله سوالات خودش از وصف جنت پس حضرت بلال رض
گفت بنویس بسم الله الرحمن الرحیم را شنیدم از حضرت خاتم المرسلین صلی الله علیه وآله وسلم که میفرمود بدرستیکه
حصار جنات الخلود بنا شده خشتی از طلای احمر وخشتی از فضه بیضاء وخشتی از یاقوت احمر وسارو جش از مشک اذفر
وکنگره هایش از یاقوت احمر وزمرد اخضر وزبرجد اصفر میباشند گفتم پس دروازه هایش از چیست
گفت آنها مختلف هستند پس باب الرحمت از یاقوت احمر است پرسیدم پس حلقه اش از چیست گفت نمانی
ازمن مپرس بالتحقیق که تو مرا در زحمت انداختی گفتم ولیت نمیکنم تا اینکه بگوئی بمن دراین خصوص هرآنچه که
ازحضرت رسول ص شنیده گفت بنویس بسم الله الرحمن الرحیم اما باب الصبر پس باب کوچکی است ویک تخته است
از یاقوت سرخ وحلقه ندارد اما باب الشکر پس آن از یاقوت سفید است ودو تخته دارد که فاصله درمیان
هردو تخته اش پانصد ساله راه است وبرای او صیحه وچنین است که میگوید ای پروردگار بیار برای من اهل مرا
گفتم آیا باب هم حرف میزند گفت بلی گو یا میکند او را خدای ذو الجلال والاکرام اما باب البلاء گفتم آیا
باب البلاء باب الصبر نیست گفت نه گفتم پس بلاء چیست گفت انواع واقسام مصائب دنیاوی واسقام
وامراض وجذام میباشند وآن باب از زبرجد اصفر است ویک تخته است وخیلی کم مردم از آن باب
داخل خواهند شد گفتم خدا ترا رحمت کند زیاد بگو برای من وتفضل کن بمن که من محتاج بیان هستم
دراین خصوص گفت ای فرزند تو مرا در زحمت انداختی - اما باب الاعظم پس داخل خواهند شد از آن باب
بندگان صالح که ایشان صاحبان زهد وورع بوده اند وهمیشه راغب بوده اند بخدای منان وانس داشتند باخدا
گفتم خدا ترا رحمت کند بفرما که چون داخل خواهند شد در جنت پس چه کار خواهند کرد گفت سیر خواهند
کرد در دو نهر از آب خالص در کشتیهای یاقوت که پاروهای آنها از مروارید خواهند بود ودر آنها
ملائکه خواهند بود برای خدمت از نور ولباس شان از پارچه سبز خواهد بود بی نهایت سبز ونورانی گفتم
آیا نور هم سبز میشود گفت لباسهای ایشان سبز اند اما در آنها نور رب العلمین است که میدرخشد
جل جلاله وعم نواله پس سیر وسیاحت وگردش خواهند کرد بر کنارهای آن نهر گفتم نام آن نهر چیست ؟

گفت جنة المأوی پرسیدم آیا در وسط آن جنت دیگری هم هست گفت بلی جنت عدن است
و جنت عدن در وسط جنان آمده و حصار جنت عدن پس از یاقوت سرخ است و ریگش مروارید است
گفتم در میان او دیگری هم هست گفت بلی جنت الفردوس است پرسیدم حصار جنت الفردوس
از چیست گفت نباشی از من مپرس که متحیر گردی قلب را گفتم امکان ندارد که ترا ول کنم مگر
اینکه برای من تمام صفات جنان را بیان کنی و خبر بدهی مرا از حصار جنة الفردوس گفت حصارش
از نور است گفتم پس غرفهایش از چیست گفت همه قصر و محل و غرفات و شرفات آن از
نور رب العلمین هستند جل جلاله و عم نواله گفتم رحمت کند ترا خدای متعال زیاده بیشتر از این بیان
کن برای من گفت نباشی تو همین قدر من از حضرت رسول ص شنیده ام بشارت باد برای تو که
اگر ایمان بیاری برین حدیث و بشارت است برای آن کسانیکه ایمان بیاورند بعد از شنیدن
این حدیث ع بنده مترجم قسم میخورم بذات اقدس خدای ذو الجلال والاکرام که ایمان آوردم برین
حدیث شریف و هیچ شک و شبهه و ایراد ندارم این بیان کلیه درست و صحیح است جنت از این خیلی
اعلی وارفع است که در حدود تعریف و توصیف محدود و محصور بشود -

و در همین کتاب امالی از حضرت امام مبین مولانا امیر المومنین علیه السلام مروی است قال علیه الصلوة والسلام
ان للجنة ثمانية ابواب باب يدخل منه النبيون والصديقون وباب يدخل
منه الشهداء والصالحون وخمسة ابواب يدخل منها شيعتنا ومحبونا فلا ازال
واقفا على الصراط ادعوا واقول رب سلم شيعتي ومحبي وانصاري ومن تولاني في
دار الدنيا فاذا النداء من بطنان العرش قد اجيبت دعوتك وشفعت في شيعتك
ويشفع كل رجل من شيعتي ومن تولاني ونصرني وحارب من حاربني بفعل او قول في
سبعين الفا من جيرانه واقربائه وباب يدخل منه سائر المسلمين ممن يشهد ان
لا اله الا الله محمد رسول الله ولم يكن في قلبه مثقال ذرة من بغضنا اهل البيت

فرمودند حضرت امام مبین مولانا امیر المومنین علیه الصلوة والسلام بدرستیکه برای جنات الخلود هشت در آمده
پس داخل خواهند شد از یک درش حضرات انبیاء و اوصیاء علیهم السلام و از یک درش شهداء و صالحین
و از پنج درش شیعیان و محبان ما داخل خواهند شد پس من بر صراط ایستاده برای سلامتی ایشان
در بارگاه رب العزت دعا خواهم کرد و خواهم گفت ای پروردگار من بسلامتی برسان در جنت شیعیان ما را
و محبان ما را و ناصران ما را و موالیان ما را پس از بالای عرش اعظم ندا خواهد رسید که قبول نمودیم دعای ترا

ع ازآن فرمود ای نباشی ما در من ها از صفات سوال نمیدید شکی رسول الله جدید که شما ها فات جنت میکنند بر آنچه بارگاه آنحضرت بیشه ، ازآن فرمود بیعه از خدا من طور این ث را ما مت : رسول شنیده که : شما ها شنیده ام ۱۲

وقبول نمودیم شفاعت تو برای شیعیان تو وشفاعت خواهد کرد هر کسی از شیعیان ما وموالیان ما
وناصران ما وآن کسیکه جنگ کرده است از جانب ما با دشمنان ما از فعل واز قول در میقتاد هزار
نفر از همسایه خودش واز اقربای خودش ویک باب داخل خواهند شد از آن باقی اهل
اسلام که ایشان شهادت داده اند لا اله الا الله محمد رسول الله ونبوده است در قلب ایشان بقدر
وزن یکذره از بغض وعداوت ما اهل بیت

ودر کتاب تحفة الاخوان ابن مسعود وام سلمه زوجة النبی صلی الله علیه واله قال کنت فی
بیتها اذ دخل علی علیه السلام فسلم علی رسول الله صلی الله علیه واله فقام الیه رسول
الله ص فضمه الی صدره وقبل ما بین عینیه فقال له یا رسول الله اتحبه فقال یا ابن مسعود
انی لاحبه کحب الله الی حتی قالها ثلثا یا بن مسعود ان الله تعالی خلق ثمان جنان وجعل
اساس الجنة العلیا علی شرف السفلی فاولها جنة النعیم وثانیها جنة الخلد وثالثها
جنة القرار ورابعها جنة عدن وخامسها جنة الماوی وسادسها جنة السلام
وسابعها جنة الفردوس وثامنها جنة النور وان اهل النعیم لیرون اهل الخلد
کما ترون الکواکب فی السموات واهل الخلد یرون اهل القرار مثل ذلك واهل
القرار یرون اهل العدن مثل ذلك واهل العدن یرون اهل الماوی مثل ذلك
واهل الماوی یرون اهل السلام مثل ذلك واهل السلام یرون اهل الفردوس
مثل ذلك واهل الفردوس یرون اهل النور مثل ذلك

وجنة الفردوس من الیاقوت الاصفر وعلی شرافها مائة عمود من الیاقوت الاحمر طول
کل عمود مسیرة خمسمائة عام علی کل عمود غرفة من لؤلؤة بیضا وسعة الغرفة
مسیر الفارس یوما بین الغرفتین صحون فیها خیل مسرجة یاتیها اهلها
فیرکبون علیها فتطیر بهم حیث شاؤا یا بن مسعود ان اهل الغرفة العلیا
لعلی بن ابیطالب علیه السلام وشیعته المتوالون المتبرئون من اعدائه وهو
قوله تعالی اولئك یجزون الغرفة بما صبروا علی مصائب الدنیا ابن مسعود میگوید که روزی
در خانه حضرت ام سلمه زوجه نبی ص صلی الله علیه واله بودم که حضرت امیر المومنین علی بن ابیطالب علیه السلام داخل شدند
پس بر حضرت رسول اسلام نمودند وحضرت رسول ص برخاستند وعلی را بسینه خود چسپانیدند وپیشانی آن
حضرت را بوسیدند پس عرض نمودم یا رسول الله شما علی را خیلی دوست دارید فرمودند بلی همانطور

که خدارا دوست دارم علی را هم دوست دارم و این کلام را سه بار تکرار فرمودند و بعد از آن فرمودند
که بدان ای ابن مسعود که خلاق عالم جنت را هشت درجه خلق فرموده است و اساس جنت بالائی را
بالای
بر سر جنت پایینی گذاشته است پس درجه اول جنت النعیم است و دوم جنت الخلد است و سوم
جنت القرار است و چهارم جنت عدن است و پنجم جنت الماوی است و ششم جنت السلام
است و هفتم جنت الفردوس است و هشتم جنت النور است و اهل جنت النعیم خواهند دید جنت
الخلد را مثل آنکه اهل زمین ستاره را در آسمانها می بینند و اهل خلد خواهند دید جنت القرار را
همین طور که ستاره را می بینند و اهل قرار خواهند دید جنت عدن را همان طور و اهل عدن
خواهند دید جنت الماوی را همانطور و اهل ماوی خواهند دید جنت السلام را همان طور و اهل
سلام خواهند دید جنت الفردوس را همان طور و اهل فردوس خواهند دید جنت النور را همانطور
و جنت الفردوس را خلاق عالم از زبرجد اصفر خلق فرموده است و برج منارهها و کنگره های او صد عمود
از یاقوت سرخ گذاشته است که درازی هر عمودی مسافت پانصد ساله راه است و بر هر
عمودی غرفه ساخته است از لؤلوی بیضاء و وسعت هر غرفه مسافت یک روزه راه
است برای سوار اسب تندرو - و در مابین هر دو غرفهایش صحنها هستند که در آن میدانها
و صحنها اسپهای آراسته با لجام حاضر و آماده هستند پس اهل فردوس میروند و بر آنها
سوار می شوند پس آن اسپها پرواز میکنند در هوا هر سمت که میخواهند که بروند
پس بدان ای ابن مسعود که صاحب غرفه اعلی برادرم علی و شیعیان او خواهند بود که علی را در مقام
دنیا دوست داشته اند و از دشمنان او بیزاری نموده اند و همین است مفهوم این قول خدای منان
اولئک یجزون الغرفة بما صبروا علی مصائب الدنیا یعنی ایشان آن کسانی هستند که در جزای
اعمال شان غرفه داده خواهند شد به سبب آن صبرها که بر مکاره و مصائب دنیا و اهل دنیا نموده اند
( و جنت النور برای سیر و سیاحت اهل جنات الفردوس خواهد بود زیرا که هر شخص فطرة میخواهد که علاوه
بر منازل و قصور ملکی خودش یک مقام تفریح و سیرگاه بهتر از جای سکنی خود داشته باشد و چون
جنات الفردوس را از بهترین جواهرات ساخته شده است لذا خلاق عالم برای اهل جنات الفردوس
جنت النور را که بالاتر از جواهرات است سیرگاه خلق فرموده است )

در تفسیر علی بن ابراهیم است که ابو بصیر عرض نمود خدمت حضرت ابی عبدالله علیه السلام یا ابن رسول الله ص
جعلت فداك شوقني الى الجنة فقال يا محمد ان من ادنى نعيم الجنة ان يوجد ريحها من مسيرة
الف عام من مسافة الدنيا وان ادنى اهل الجنة منزلا لو نزل به الثقلان لوسعهم
طعاما وشرابا ولا ينقص مما عنده شيئا وان ايسر اهل الجنة منزلا من يدخل الجنة فيرفع
له ثلث حدائق فاذا دخل ادناهن راى فيها من الازواج ومن الخدم والانهار و
الثمار ما شاء الله مما يملأ عينيه قرة وقلبه مسرة فاذا اشكر الله وحمده قيل له
ارفع راسك الى الحديقة الثانية ففيها ما ليس في الاخرى فيقول يا رب اعطني
هذه فيقول الله تعالى لعلي ان اعطيكها تسئلني غيرها فيقول يا رب هذه هذه
فاذا هو دخلها وعظمت مسرته شكر الله وحمده قال الله تعالى افتحوا له بابا الى
جَنَّاتِ الْخُلُودِ ويقال له ارفع راسك فاذا قد فتح له بابا من الخلد ويرى
اضعاف ما كان فيما قبل فيقول عند تضاعف مسراته رب لك الحمد الذي
لا يحصى اذ مننت علي بالجنان وانجيتني من النيران قال ابو بصير فبكيت وقلت
جعلت فداك زدني قال يا ابا محمد وان في الجنة نهرا في حافتيه جوار
نابتات اذا مر المؤمن بجارية اعجبته قلعها وانبت الله مكانها اخرى
قلت جعلت فداك زدني قال للمؤمن ثمانمائة عذراء واربعة آلاف ثيب
وزوجتين من الحور العين قلت جعلت فداك ثمانمائة عذراء قال نعم
كلما يفترس فيهن شيئا الا وجدها كذلك قلت جعلت فداك من اي شيء
خلقن الحور العين قال من تربة الجنة النورانية ويرى مخ ساقيها من وراء سبعين حلة
كبدها مرآته وكبده مرآتها قلت جعلت فداك الهن كلام يتكلمن به اهل الجنة قال نعم
لم يسمع الخلائق اعذب منه قلت ما هو قال يقلن باصوات رخيمة نحن الخالدات فلا
نموت ونحن الناعمات فلا نبؤس ونحن المقيمات فلا نظعن ونحن الراضيات فلا نسخط
طوبى لمن خلق لنا وطوبى لمن خلقنا له ونحن اللواتي لو ان قرن احدنا علق في
جو السماء لاغشى نوره الابصار گفت عرض نمودم خدمت حضرت ابی عبدالله علیه السلام
فدایت شوم یا ابن رسول الله مرا مشتاق گردانید به جنت فرمود ای محمد کمترین نعمات جنت

این است که از مسافت هزار ساله راه دنیاوی خوشبوی و عطرش استشمام خواهد شد و ادنی منازل قصور
بهشت آنست که اگر تمامی جن و انس در آن منزل نازل و مهمان بشوند هر آئینه کافی خواهد شد
بفراوانی برای ایشان مقام و طعام و شراب و چیزی از آنها کم نخواهد شد و برای ادنی شخص اهل جنت
سه باغ خواهند داد پس چون داخل خواهد شد به باغ اولی مشاهده خواهد کرد آنجا از ازواج و خدم و حشم
و انهار و اشجار و اثمار و فواکه و گل و ریاحین هر چه که خدای منان برای او خواسته است پس چشمش
پر خواهد شد از خنکی و قلبش از سرور پس شکر و حمد خدای متعال را بجا خواهد آورد آنوقت او را خواهند گفت
که ای ولی خدا سر خود را بلند کن و تماشا کن یک باغ دیگر را پس خواهد دید در آن باغ چیزهائی را که
در اولی نبوده اند آنوقت خواهد گفت ای خدای منان عطا کن مرا این باغ خدای متعال خواهد فرمود
شاید اگر من این باغ را بتو عطا کنم و بعد از آن از آن بهتر به بینی پس او را هم سوال خواهی کرد !
آنوقت خواهد گفت نه ای پروردگار فقط و صرف همین همین را میخواهم و چون داخل خواهد شد در آن باغ
دومی و زیاد خواهد شد سرور و حبور و خوشحالی او و بسیار بسیار حمد و شکر پروردگار خواهد کرد آنوقت خدای منان
ملائکه را خواهد فرمود که باز کنید برای او یک دری از درهای جنات الخلود پس گفته خواهد شد برای او که ای ولی خدا
سر خود را بسمت بالا بلند کن که چه می بینی پس مشاهده خواهد کرد آن باغ عجیب و غریب را و خواهد دید
در این باغ سومی هزار هزار بار زیاده نعمات و ازواج و خدم و حشم و انهار و اشجار و گل و ریاحین
و گلزار و دور و قصور و غرفات و شرفات از باغهای سابق آنوقت زیاد خواهد شد خنکی چشمش و
سرور قلبش و خواهد گفت رَبِّ لَكَ الْحَمْدُ الَّذِي لَا يُحْصَىٰ إِذْ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِالْجِنَانِ
وَأَنْجَيْتَنِي مِنَ النِّيرَانِ إِلَّا مَا أَعْطَيْتَنِي هٰذِهِ ؟ !!! ای خدای متعال ذو الجلال و الاکرام حمد بیحد
و شکر بی عدد برای تو سزاوار است که مرحمت فرمودی بمن جنات النعیم و نجات دادی مرا از آتش جهنم
آیا این باغ عجیب و غریب را بمن نخواهی داد بده که تو جواد و غنی مطلق هستی پس خدای مهربان عطا خواهد فرمود
ابو بصیر گفت پس چون این مهربانی و نوازش خدای مهربان شنیدم گریه‌ام گرفت و عرض نمودم فدایت
شوم زیاد کن فرمود ای ابا محمد بالتحقیق که در جنت نهریست که بر هر دو کناره اش جواریهای خوشگل
و دختران نازنین روئیده اند و چون مومن از آنجا عبور خواهد کرد و کسی را از آنها می پسندد پس او را
از جایش میکند پس خدای منان بجایش دیگری خواهد رویانید گفتم فدایت شوم زیاد کن فرمود برای هر
مومنی هشتصد عذراء و چهار هزار ثیب و دو تا حور العین خواهند داد گفتم فدایت شوم هشتصد باکره

فرمود بلی هرگاه می بینید یکی را و بعد دوباره او را بهمانطور باکره خواهد یافت گفتم فدایت شوم
از چه چیز حور العین خلق شده اند فرمود از تربت درخشندهٔ جنت و چنان نازک بدن هستند
که مغز ساق پاهای ایشان از زیر هفتاد حله دیده میشود و جگرش آئینه ولی خدا خواهد بود
گفتم فدایت شوم آیا برای ایشان کلامی هم خواهد بود که اهل جنت با آن کلام حرف خواهند زد
فرمود بلی هر یک کلام تکلم خواهند کرد که هرگز خلائق شیرین تر از آن نه شنیده اند گفتم چه
کلام خواهد بود فرمود ایشان خواهند گفت با صدای نرم و الحان خوب که ماها هستیم همیشه
زنده که هرگز نخواهیم مرد و ماها هستیم نازک اندام که هرگز بوسیده نخواهیم شد و ماها هستیم قیام
کننده در یک مقام که هرگز از آنجا سفر نخواهیم کرد و ماها هستیم راضی و خوشحال که هرگز ناراض
و ترشرو نخواهیم شد بشارت است برای کسیکه بجهت ماها خلق شده است و برای آنکه ماها
برای او خلق شده ایم و ماها هستیم چنان خوشجمال و نورانی که اگر زلف مجعد ماها را در فضای
آسمان بیاویزند هر آئینه نورش چشمهای مردم را کور خواهد کرد

روی عن سلمان ع قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم اوحی الله الی عبده وعبد الله وهما
جبرئیل ومیکائیل فقال اهبطا الی جنة الفردوس واذن هی باربع قوائم قائمة
بیضاء وقائمة حمراء وقائمة صفراء وقائمة خضراء واذن فی اعلاها غرفة من یاقوتة حمراء لها اثنا عشر
الف مصراعا من الزبرجد الاخضر ومابین المصراع الی المصراع میل فیها ارياح الرحمة تخفق
بانهار الجنة وتطرد فبینا هما کذلك اذ تجلت لهما حوراء کان الشمس والقمر یخرجان من
وجنتیها وکان حواجبها الاهلة وکان اشعارها مقادیم اجنحة النسور علیها اثنی عشر
الف ذوابة مرصعة شعرها من اوله الی اخره بالدر وهی تمشی فی الجنة اثنی عشر الف
مشیة کلما مشت مشت عن یمینها اثنی عشر الف وصیفة بایدیهن صنابر الریحان
ومعهن مجامر الذهب والفضة واثنی عشر وصیفة اما مها معهن الحلی والحلل فکلما مشت مشیة
تتبدل لها حلیها وحللها فبینما جبرئیل ع ینظر الیها اذ تبسمت فی وجه جبرئیل ع فاضاءت
جنة الفردوس من ضوء ثنایاها فخر جبرئیل ع ساجدا لله تعالی وقال سبحانك لا اله
الا انت سیدی ومولای طوبی لمن اثر هواك علی هواه از حضرت سلمان علیه السلام
مروی است گفت فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم وحی فرمود خدای متعال به عبدالله و عبدالله

یعنی به جبرئیل و میکائیل که نازل شوند به جنت الفردوس و عجائبات صنعت پروردگار را سیاحت نمایند پس ایشان
مشاهده نمودند که جنت الفردوس بر چهار قوائم و ارکان بنا شده است بر قائمه یاقوت بیضا و بر قائمه یاقوت حمرا و
بر قائمه یاقوت خضراء و بر قائمه یاقوت صفراء و دیدند که بر بالای آن قوائم غرفه ایست از یاقوت احمر
که دوازده هزار در دارد از زبرجد اخضر و فاصله در میان آن درها یک میل است و در آنها ارياح
رحمت می وزد و بموج می آورد انهار جنت الفردوس را پس در آنحالیکه ایشان غرائبات صنعت پروردگار
را سیاحت میکردند که ناگهان یکی از حوران جنت الفردوس بر ایشان طلوع نمود و چنان نورانی و درخشنده بود
که شمس و قمر از گونه هایش مید رخشیدند و ابروهایش مانند هلال منور بودند و موهای مجعدش مانند
بال کرکس سیاه و مشکی بودند و بر تنش دوازده هزار حله پوشیده بود که هر یکی از دیگری در رنگ مختلف بود
و چه لطیف نازکبدن که مغز ساق پاهایش از زیر آن حلها نمایان بود و دوازده هزار گیسو داشت
که همه از اول تا آخر از لآلی درخشنده مرصع بودند و در خیابان جنت الفردوس دوازده هزار قسم
تبختر و خرامیدن میکرد و هرگاه او میخرامید بهمراهی او دوازده هزار وصائف از جانب یمین او
میخرامیدند و دوازده هزار وصایف با گلدستهای ریاحین و مجامر طلا و نقره از پیش رویش
میخرامیدند که برداشته بودند زیورات و حلهای انواع و اقسام و هرگاه یک نوع از خرامیدن تمام
میکرد همه حلها و زیوراتش را تبدیل میکردند پس در آنحالیکه حضرت جبرئیل او را تماشا میکرد
که دفعةً بر روی جبرئیل یک تبسمی نمود پس تمامی جنت الفردوس از ضوء دندانهایش درخشید
چون حضرت جبرئیل آن نورانیت و ضیای دندانهایش را مشاهده نمود فوری در سجده پروردگار
خلاق ذو الجلال و الاکرام بر روی خود افتاد و گفت سُبْحَانَكَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنْتَ سیدی و مولای
بشارت است برای آنکسی که بر هوای نفس خودش هوای ترا ترجیح میدهد

روی عن النبی ص ان فی جنة الماوی حوراء یقال لها العبة خلقت من اربعة اشیاء من المسك
والکافور والعنبر والزعفران وعجنت طینتها من ماء الحیوان وجمیع الحور لها عشاق
ولو بزقت فی البحر بزقة لعذب ماء البحر من طعم ریقها مکتوب علی نحرها من احب
ان یکون له مثلی فلیعمل بطاعة ربی از حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و سلم حدیث است
که فرمود آنحضرت بدرستیکه در جنت الماوی حوریه است که او را العبه میگویند مخلوق شده است از چهار چیز
مشک و عنبر و کافور و زعفران و طینتش از آب حیوان خمیر گردیده است و تمامی حوران جنت الماوی عاشق او بند

و اگر در بحر المالح تف کند تمامی آبش از شیرینی عطرش شیرین خواهد گردید و بر سینه اش مرقوم است هر که میخواهد که برایش زوجه مثل من باشد پس باید که عمل کند بطاعت پروردگار من

و در کتاب الزهد از حسین بن سعید به سند خودش از زید بن علی از آبای خودش از حضرت امیرالمؤمنین از حضرت رسول صلعم که فرمود آنحضرت ان ادنی اهل الجنة من الشهداء و من له اثنتی عشرة الف زوجة من الحور العین و اربعة الاف بکر و اثنتا عشرة الف ثیب یخدم لکل منهن سبعون الف خادم غیر ان الحور العین یضعف لهن و یطوف ولی الله علی جماعتهن فی کل اسبوع فاذا جاء یوم احدیهن و ساعتها اجتمعن الیها و یصوتن باصوات لا صوت احلی منها و لا احسن حتی ما بقی فی الجنة شئ الا اهتز لحسن اصواتهن یقلن الا نحن الخالدات فلا نموت و نحن الناعمات فلا نبوس ابدا و نحن الراضیات فلا نسخط ابدا بالتحقیق که کمترین اهل جنت از شهدا هر کسی خواهد بود که برای او دوازده هزار زوجات از حور العین و چهار هزار زوجات باکرات و دوازده هزار از ثیبات خواهند بود و هر یکی بجهت هفتاد هزار خدمتگار خواهند بود اما برای حور العین دو چند خدمتگار خواهند بود و ولی خدا در هر هفته بر جماعت آنها طواف خواهد کرد و چون روز و ساعت یکی از آنها خواهد آمد پس جمع خواهند شد در او و خوانندگی میکنند برای خوشحالی او بصدای که بهتر و شیرین تر از آن صدای نه شنیده اند حتی اینکه تمامی اشیای جنت از نغمه و الحان آنها بوجد و اهتزار خواهند آمد و خواهند گفت که مائیم خالدات که هرگز نخواهیم مرد و مائیم ناعمات که هرگز پوسیده نخواهیم شد و مائیم راضیات که هرگز آزرده و ناراض نخواهیم شد

و در همین کتاب الزهد از نضر بن سوید از درست از بعضی اصحاب حضرت ابی عبدالله علیه السلام حدیث است که فرمود آنحضرت لو ان حوراء من حور العین اشرفت علی اهل الدنیا و ابدت ذوابة من ذوائبها لافتتن اهل الدنیا و لا قلبت الدنیا و ان المصلی اذا یصلی و لم یسال ربه ان یزوجه من الحور العین قلن ما ازهد هذا فینا که اگر حوریه از حوران جنت نظر کند بر اهل دنیا و یکی از گیسوان خود را برای اهل دنیا نشان بدهد البته همه اهل دنیا مبتلا خواهند شد در عشق و محبت او و دنیا را دشمن خواهند داشت و چون کسی نماز میخواند و بعد از نماز از پروردگار خود سوال نمیکند که او را با حور العین تزویج نماید پس آنوقت حوران جنت از روی تعجب میگویند که این شخص چقدر از ما ها بی رغبت است و حال آنکه خدای منان برای او ما را خلق فرموده است ای کاش که حسن و جمال ما را مشاهده میکرد !

آن ابن بابویه مروی است قال سئل الصادق عن قوله عزوجل لهم فیها ازواج مطهرة قال الازواج المطهرة اللاتی لایحضن ولایحدثن سوال نمودند از حضرت امام صادق که ازواج مطهره چه باشند فرمود آنها اند که نه حیض ببینند ونه حدث

وزمخشری در کتاب ربیع الابرار از سعید بن عامر و او از حضرت رسول حدیث میکند قال رسول الله لوان امرأة من نساء الجنة اشرفت الی الارض لملأت الارض بریح المسک ولاذهبت ضوء الشمس والقمر که فرمود آنحضرت اگر زنی از زنهای جنت سر در آورد بسمت زمین هر آئینه تمامی زمین از خوشبوی مشک پر خواهد شد وضیای شمس وقمر زائل خواهند گردید

وعبد الله از حضرت رسول حدیث میکند قال یسطع نور فی الجنة فیرفعون رؤسهم فاذا هی حوراء ضحکت فی وجه زوجها که فرمود حضرت خواهد درخشید نوری در جنت پس اهل جنت سرهای شان را بلند میکنند که این چه نور است پس مشاهده خواهند نمود که حوریه تبسم نموده است بر روی شوهرش که نور دندانهایش تمامی جنت را روشن گردانیده

الشیخ فی مجالسه باسناده عن ابی ذر قال قال رسول الله صلی الله علیه واله وسلم یا اباذر لوان امرأة من نساء اهل الجنة اطلعت من سماء الدنیا فی لیلة ظلماء لاضائت لها افضل مما تضئ بالقمر لیلة البدر ولوجد ریح نشرها جمیع اهل الدنیا ولوان ثوبا من ثیاب اهل الجنة نشر الیوم فی الدنیا لصعق من ینظر الیه وما حملته ابصارهم

وشیخ در مجالس خود باسناد خود از ابی ذر حدیث میکند که فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم ای اباذر اگر زنی از زنهای اهل جنت طلوع کند از آسمان دنیا در شب تار هر آئینه منور خواهد گردید بوی تمامی دنیا را بهتر از آنکه ماه شب چهارده منور میکند والبته تمامی اهل زمین خوشبوی او را استشمام خواهند کرد واگر لباسی از لباسهای اهل جنت را امروز در دنیا باز کنند بالتحقیق که مدهوش خواهد گردید هر که او را نظر میکند وهرگز چشمهای اهل دنیا تحمل رویتش را ندارند کور خواهند گردید

الحسين بن سعيد في كتاب الزهد عن ابن عباس قال ان ولي الله في الجنة على سرير والسرير ارتفاعه خمسمائة عام وهو قول الله عز وجل على سرر موضونة - وفرش مرفوعة قال والسرير من ياقوتة حمراء وله جناحان من زمرد اخضر وعلى السرير سبعون فراشا حشوها المسك والعنبر والكافور والنور وظاهرها السندس وباطنها من استبرق ولو دلي اعلاها ما وصل الى اخرها مقدار اربعين عاما وعلى السرير اريكه وهي الحجلة وهي من لؤلؤة بيضاء وذلك قوله تعالى على الارآئك متكئين يعني على الاسرة في الحجال فبينما هو معانق بالحوراء فاذا هو باخرى متطلعة عليه تناديه يا ولي الله ما لنا فيك من دولة فيقول حبيبتي ممن انت فتقول انا من اللواتي قال الله فيهن ولدينا مزيد قال فيطير سريره او كرسيه من ذهب له جناحان فاذا رآها فهي تضعف على الاولى بمائة الف جزء من النور فيعانقها مقدار اربعين عاما لا تمل منه ولا يمل منها فاذا رفع راسه راى نورا ساطعا في داره فيتعجب فيقول ما هذا النور فيقال له لزوجتك الدنياوية وهي معك في الجنة وانها اطلعت عليك ورأتك معانقا لهذه فتبسمت فهذا النور الساطع الذي تراه في دارك هو نور ثناياها فيرفع راسه اليها فتقول له يا ولي الله اما انا من اللواتي قال الله تعالى فلا تعلم نفس ما اخفي لهم من قرة اعين جزآء بما كانوا يعملون قال فيطير سريره اليها فاذا القيها فهي تضعف على هذه الاخرى بمائة الف جزء من النور لان هذه صلت وصامت وعبدت الله سبحانه وتعالى فهي اذن دخلت الجنة فصارت افضل من نساء الجنة لان تلك انبتهن نباتا فيعانق هذه مقدار اربعين عاما لا تمل منه ولا يمل منها ثم انها تقوم بين يديه وخلاخيلها من يواقيت وذهب فاذا مشت يسمع من خلاخيلها صفير كل طير في الجنة فاذ المس كفها كان الين من المخ ويشم من كفها وفي نسخة من كفلها رآئحة كل طيب في الجنة وعليها سبعون حلة من نور لو نشر رداء منها اضاء ما بين المشرق والمغرب عليها اسورة من ذهب واسورة من فضة واسورة من لؤلؤ وتلك الحلل ارق من نسج العنكبوت وهي اخف عليها من النفس وانه يرى مخ ساقها من صفائها ورقتها من وراء العظم واللحم والجلد والحلل مكتوب على ذراعها الايمن بالنور الحمد لله الذي صدقنا وعده وعلى الذراع الايسر الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن

وعلى صدرها حَبِيبِي أَنَا لَكَ لَا أُرِيدُ بِكَ بَدَلًا وهي على صفاء اللؤلؤ وحسن الياقوت
والمرجان وعلى بياض البيض المكنون عربا اترابا العرب العاشقات لازواجهن والاتراب
بنات خمس وعشرين سنة مغنجة مفلجة واذا ضحكت اضاءت كل شئ ولو سمع الخلائق
منطقها اليوم لخشت كل بر وفاجر فهي اذن قائمة بين يديه فساقها يضعف على فخذها
بمائة الف جزء من النور وبطنها يضعف على عجزها بثمانية الف جزء من النور
وصدرها يضعف على بطنها بثمانية الاف جزء من النور ولو تفلت في بحار الدنيا لعذبت
المياه كلها ولو طلعت من غرفتها الى الدنيا لاغشى نورها نور الشمس والقمر
على راسها تاج من ياقوتة حمراء مكلل بالدرر والمرجان وعلى يمينها مائة الف
قرن من شعرها ومن تلك القرون قرن من نور وقرن من ياقوت وقرن من لؤلؤ
وقرن من زبرجد وقرن من زمرد مرصع من زمرد الاخضر وزبرجد الاصفر
والياقوت الاحمر وبالدرة البيضاء مفصص بالوان الجواهر موشح بالرياحين
ليس في الجنة طيب الا وهو تحت شعرها والشعرة الواحدة تضئ مسيرة اربعين عاما
وعلى يسارها مثل ذلك وعلى مؤخرها مائة الف وابنت شعرها فتلك القرون والذوائب
الى نحرها ثم تتدلى الى قدميها وتبخره بالمسك وعن يمينها مائة الف وخمسون الف
ماشطة وعن يسارها مثل ذلك وعن يمينها مائة الف وصيفة كل قرن بيد وصيفة
ومن ورائها مائة الف وصيفة وكل وصيفة آخذة ذوابة من ذوائب شعرها ومن بين يديها
الف وصيفة معهن مجامر من در فيها بخور من غير نار تذهب ريحه في الجنة مسيرة
مائة عام حولها ولدان مخلدون كانهم اللؤلؤ والمرجان فهي واقفة بين يدي ولي الله
ترى اعجابه وسروره بها وهي عاشقة له ثم تمشي بين يديه مائة الف نوع من المشي
والتبختر وفي كل مشية تحلى في سبعين حلة من الانواع والماشطة معها تمشط شعرها
بعد كل مشية فاذا مشت تمائل وتنعطف وتبتهج بذلك وتتبسم فاذا مالت
مالت القرون معها ومالت الوصائف فاذا اقبلت اقبلن معها واذا اقبلت فهي مقبلة
واذا ولت فهي مقبلة الوجه لا تعرض عنه ويرى كل شئ منها اذا جلست بعد مائة الف

نوع من المشیٔ فعند جلوسها تخرج عجیزتها من السریر وتتدلی قرونها وذوائبها
فیطرب ولی الله غایة الطرب ولولا ان الله سبحانه قضی ان لاموت فی الجنة
لمات طربا ولولا ان الله قدرها له مااستطاع ان ینظر الیها لشدة نورها
فتقول هی یا ولی الله تمتع وتفرح فلا خروج ولاموت فی الجنة

حسین ابن سعید در کتاب زهد خودش از ابن عباس روایت میکند که گفت ولی خدا در جنت بر سریر
خواهد بود و بلندی سریر پانصد ساله راه است و همان است قول خدای متعال که ولی خدا بر سریر آراسته
خواهد بود و بر فرش عالی وارفع متکا خواهد نمود و بنای سریر از یاقوت سرخ است و برای او
دو بال هستند از زمرد اخضر و بر روی سریر هفتاد رقم فرش خواهند بود و پُری آنها از مشک
و عنبر و کافور و نور خواهد بود و ظاهرش از سندس و باطنش از استبرق خواهد بود
و اگر اعلای فرش را بسمت پائین بیاویزند پس نخواهد رسید بآخر تا مدت چهل سال و بر
سریر اریکه خواهد بود و آن حجله است و ساختش از درة البیضاء آمده و همین است قول خدای
متعال که اهل جنت بر ارائک اتکا مینمایند یعنی بر سریر و در حجله
پس در آنحالیکه ولی خدا با یکی از حوریه معانق خواهد بود که ناگهان دیگری بر او طلوع خواهد کرد
وصدا خواهد زد ای ولی خدا آیا برای ما از صحبت شما بهرۀ نیست؟ ولی خدا او را خواهد گفت
ای حبیبۀ من تو از کیها هستی او خواهد گفت من از آنها میباشم که خدای متعال در خصوص
ایشان فرموده است که برای ولی خدا نزد ما همیشه زیادتی خواهد بود - پس آنوقت سریر
ولی خدا با کرسی او پرواز خواهد کرد که ساختش از طلای احمر است و دو بال دارد
و چون ولی خدا او را مشاهده خواهد نمود می بیند که نورانیتش از اولی بقدر صد هزار بار
بیشتر است پس او را معانقه خواهد نمود بقدر چهل سال که هیچکدام از دیگری ملول نخواهند
گردید و چون ولی خدا سرش را بلند خواهد کرد نوری درخشان در منزلش بنظر خواهد آمد پس
از تعجب خواهد پرسید که این چه نوری است که بهترین نورها است پس باو خواهند گفت که این

که این نور ضیابار از زوجه دنیاوی شما طلوع و سطوع نموده است خدای منان او را از حور العین نورانی تر گردانیده است زیرا که او نماز خوانده است و روزه گرفته است و عبادت حضرت حق خدای برحق کرده است و حور العین مانند نباتات روئیده اند و بس

و آن حالا در منزل شما است و چون او ملاحظه کرد که شما با این حوریه معانقه فرموده اید یک تبسمی نموده است پس این نور که از غرفه شما ساطع است از درخشندگی دندانهایش است پس ولی خدا سر شرا برای او بلند میکند آنوقت زوجه اش خواهد گفت ای ولی خدا تو مرا نمی شناسی من همان زوجه شما فلانی هستم و حالا خدای منان مرا بهترین زنهای جنت ساخته است و این آیه کریمه در حق ما بوده است که خدای منان در قرآن خود فرموده بود نمی داند کسی که در بهشت برای او خدای منان چه چیزها پنهان فرموده است از خنکی چشم برای جزای اعمال ایشان پس آنوقت سر ولی خدا بسمت آن خاتون محترم پرواز خواهد کرد و چون ولی خدا او را ملاقات خواهد کرد می بیند که نورانیتش بر حوران سابق صد هزار بار زیادی دارد در ضیا و بها پس معانقه خواهد کرد با آن ولی خدا تا چهل سال و هیچکدام از دیگری ملول و آزرده نخواهند شد بعد از آن آن خاتون معظم و مکرم پیش روی ولی خدا ایستاده خواهد شد تا که حسن جمال خود را نشان بدهد و خلخالهایش از یاقوت و طلای احمر خواهند بود پس هرگاه یک تبختری خواهد کرد صداهای تمامی طیور جنت از آنها شنیده میشوند و چون ولی خدا کف پایش را لمس خواهد نمود نافهمد آنها را از مغز استخوان نرم تر خواهد یافت و از آن دستهای نازک تمامی عطریات جنت را استشمام خواهد کرد و در برش هفتاد حله از نور خواهد داشت و چنان درخشنده میباشند که اگر ردائی از آنها در عالم دنیا باز کنند پس از نورانیتش ما بین مشرق و مغرب ضیابار خواهد گردید و بر دستهایش آرنج و النگو از طلای احمر و نقره بیضا خواهد داشت مرصع از مروارید تابنده و آن حلها نازکتر از دام عنکبوت خواهند بود و سبکتر از نفس و چنان نازک بدن خواهد بود که مغز ساقهایش از شدت صفا و رقت بدنش از عقب استخوان و گوشت و پوست و حلهایش دیده میشوند و بر بازوی راستش از نور مرقوم است حمد میکنیم پروردگار را که وفا نمود وعده خود را و بر بازوی چپش

مرقوم خواهد بود از نور حمد سزاوار است بذات حضرت حق که هم و غم و حزن و ملال که در عالم دنیا داشتیم
و میترسیدیم که مبادا در آتش جهنم داخل بشویم از ما دور کرد و ما را در جنت ساکن فرمود
و بر سینه اش مرقوم خواهد بود از نور ای حبیب من خدای منان مرا برای تو مخصوص فرموده است لذا من
عوض تو کسی دیگری را نمی خواهم و آن خاتون در حسن و جمال مانند لولو و یاقوت و مرجان تابان
خواهد شد و در سفیدی مانند تخم تازه سفید خواهد بود و عاشق شوهرش و هم سن او خواهد بود
که سنش بیست و پنج سال بیشتر نخواهد بود نازک اندام کشاده و زبره دندان هر گاه خنده میکند
تمامی مکان روشن میگردد و هر شی درخشنده خواهد شد و چنان شیرین کلام که اگر امروز
در دنیا صوتش را بشنوند و کلامش بگوش مردم برسد هر آئینه تمامی مردم از نیک و بد و پارسا
و مقدس غش خواهند کرد ـ پس آن خاتون معظم پیش روی ولی خدا می ایستد که نورانیت
خود را بولی خدا نشان بدهد پس ساقهایش در نورانیت بر زانهایش صد هزار بار زیادتی خواهد داشت
و سکمش در نورانیت بر عجز هایش هشت هزار بار اضافه خواهد داشت و سینه اش در نورانیت بر بطنش
هشت هزار بار مزیت خواهد داشت و چنان شیرین دهان خواهد شد که اگر در بحار دنیا نفس بیندازد
هر آئینه تمامی آب شورش شیرین خواهد گردید و اگر از غرفه خودش بدنیا روی خود را ظاهر کند
هر آئینه نورش ضیاء نور شمس و قمر را زائل خواهد کرد و بر سرش تاجی خواهد بود از یاقوت سرخ مرصع
از در و مرجان و بر جانب راستش صد هزار قرن از موی مجعدش خواهند بود و هر قرنی مختلف اللون
است بعضی از نور و بعضی از یاقوت و بعضی از لولوء و بعضی از زبرجد و بعضی از زمرد و مرصع و
مزین خواهند بود از زمرد اخضر و زبرجد اصفر و از یاقوت احمر و از درة البیضاء و نگینه خواهند
داشت از انواع جواهر و موشح خواهند بود از گل و ریاحین و نیست در جنت خوشبوئی مگر همه اش
در زیر موهایش یافت خواهد شد و درخشندگی یک دانه از موهایش روشن خواهد کرد مسافت
چهل ساله راه را و سمت دست چپش هم مانند و مثل همین خواهد بود و هر مو خرمش صد هزار
گیسو خواهند بود از موهای مجعدش پس تمامی این قرون و ذوائب بر صدر و سینه اش و آویزان
خواهند بود تا به قدمهایش و اینها را بخور خواهند داد از مشک و عنبر و از جانب یمینش صد و پنجاه

هزار ماشطه و همین مقدار از یسارش خواهند بود و از جانب راستش صد هزار وصیفه خواهند بود
و هر فرشش در دست یکی از آنها خواهد بود و همین طور از عقبش صد هزار وصیفه خواهند بود و هر
یکی از ایشان در دستش گرفته خواهد بود یکی از گیسوهایش عنبرین از موهایش و از پیش رویش
هزار جاریه خواهند بود که مجامر بخور در دست خواهند داشت و موهایش را بخور میدهند بدون آتش
پس خوشبوی بخور تا مسافت صد ساله راه در جنت خواهد رفت و در دورش غلمان و ولدان مخلد
خواهند بود گویا ایشان در خوش منظری مانند لؤلؤ و مرجان خواهند بود پس آن خاتون معظم
پیش روی ولی الله خواهد ایستاد و نظر خواهد کرد بر تعجب و سرور و ولی الله و آن خودش عاشق
ولی الله خواهد بود بعد از آن انواع اقسام تبختر خواهد کرد برای ولی الله الی صد هزار رقم و در
هر تبخترش عوض خواهد کرد هفتاد قسم از حلههای جنت را و مشاطهها در هر مشی او شانه خواهند
کشید در موهایش و چون تبختر خواهد کرد پس خواهد خمید و خواهد چمید و منعطف خواهد شد
و مسرور و مبتهج خواهد شد برای تبختر خودش و تبسم خواهد نمود بر روی ولی الله هر گاه او
می خمد قرونهایش هم همراه او خمیده میشوند و وصائف هم خمیده میشوند و چون جلو می آید و صائف
هم همراه او جلو می آیند و چون جلو می آید رویش سمت ولی خدا میباشد و چون عقب میرود
باز هم صورتش سمت ولی خدا میباشد هرگز از ولی خدا اعراض نمیکند و همه اجزای بدنش
دیده می شوند و چون بعد از صد هزار نوع مشی و تبختر می نشیند پس در وقت جلوسش سرینهایش
از سریر خارج میشوند بجهت نرمی و لطافت آنها و آویزان میکند قرون و ذوائب خودش را
پس ولی خدا بی نهایت مسرور و خوشحال میگردد حتی اینکه اگر موت از اهل جنت برداشته نمی شد
هر آئینه از خوشحالی می مرد و چنان نورانی خواهد گردید آن زن دنیاوی که اگر خدای متعال
برای ولی خدا او را مخصوص نمی فرمود آن وقت هرگز نمی توانست که نظر کند به سمت آن مومنه مکرمه
به سبب شدت نورانیتش پس شوهر خودش خواهد گفت ای ولی خدا ای سلطان ملک جاودان
متمتع و برخوردار شو و مسرور و خوشحال باش که نه از جنت خروج است و نه در جنت مرگ ابدالآباد زندهایم

بستان الواعظین عن وهب بن منبه عن بن عباس قال لما خلق الله الجنان یوم خلقها
وفضل بعضها علی بعض فهن ثمان جنان دار الخلد دار السلام دار القرار و
جنة عدن جنة المأوی جنة النعیم جنة الفردوس وجنة النور خلقها الله
تعالی جنة النور کلها من النور مدائنها وقصورها وغرفاتها وشرفاتها وابوابها
ودرجاتها وعالیها وسافلها وجمیع اصناف ما فیها من الاشجار والفواکه والاثمار
والریاحین والانهار والاطیار والازهار الزاهرة والنباتات المعبقة کلها
من انواع الانوار

والجنان ملاطها المسك والعنبر والکافور وقصورها الیاقوت وغرفها اللؤلؤ ومصاریعها
الذهب الاحمر وارضها الفضة البیضاء والدر والمرجان وحصباؤها الرضراض من الیاقوت
والزمرد والزبرجد واللآلی والمرجان وترابها المسك والعنبر والعبیر والکافور
اعدها الله تعالی لاولیائه فیقول سبحانه یوم القیامة یا اولیائی جوزوا الصراط
بعفوی وادخلوا الجنة برحمتی واقتسموها بقدر اعمالکم فلکم بنیت القصور
ولکم خلقت الحور ولکم اجریت الانهار وغرست الاشجار واخرجت انواع
الفواکه والثمار وانبتها بالنعیم المقیم وجعلتها دار القرار والخلود
وشرفتکم بالملك الابد والسلطنة المؤبدة درزم در بستان الواعظین از وهب بن منبه از
ابن عباس مروی است که گفت چون خلاق عالم جنت را خلق فرمود پس او را در درجات تقسیم نمود و هر درجه را
بر دیگری فضیلت داد پس آن درجات هشت تا هستند یعنی دار الخلد دار السلام دار القرار جنت عدن
جنت المأوی جنت النعیم جنت الفردوس و جنت النور و خلق فرمود خدای قادر مطلق جنت النور را همه از
نور پس شهرهایش از نور و قصور و غرفاتش از نور و درهایش و کنگرهایش از نور و درجاتش و بالایش
و پائینش از نور و تمامی اصناف و اجناس اشیائی که در آن پیدا شوند یعنی اشجارش و میوه هایش و سبزه هایش
و گل و ریاحینش از نور و انهارش از نور و پرنده هایش از نور و گلهای عطر بارش از نور و نباتات
معطرش از نور و تمامی اشیای آن جنت از انوار مختلف اللون خلق فرموده قدرت نمائی نموده

وساروح نبالش یعنی عمارات جنت از مشک و عنبر و کافور است و قطری جنت از یاقوت رنگارنگ هستند و غرفهای جنت از مروارید و درهای جنت از طلای احمر و زمین جنت از فضه بیضاء و در و مرجان و سنگریزهای جنت از خرده های یاقوت سرخ و زمرد اخضر و زبرجد اصفر و لآلی و مرجان هستند و تراب جنت از مشک و عنبر و کافور و عبیر است آماده فرموده است جنت را خدای منان برای دوستان خودش یعنی مومنین نه برای منکرین و کافرین برای آنها جنهم را آماده ساخته است که بیانش مفصل انشاء الله خواهد آمد

پس روز قیامت به مومنین خواهد فرمود ای دوستان من بگذرید از پل صراط به سبب عفو من و داخل بشوید در جنت برحمت من و تقسیم کنید درجات جنت را باندازه اعمال خودتان زیرا که من محتاج جنت نبودم جنت را برای شماها خلق فرموده ام پس برای شماها ساخته ام قصرهایش را و برای شماها خلق نموده ام حور العین را و بجهت شماها جاری کرده ام نهرها را و برای شماها غرس نموده ام اشجار را و بیرون آورده ام از آنها انواع و اقسام میوه ها را و اساس جنت را بر نعمتهای دائمی گذاشته ام و گردانیده ام او را دار القرار و دار الخلود و شرف داده ام شماها را بملک جاودان و سلطنت ابدی و لا زوال الحمد لله رب العلمین و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین

۱ ایراد مردمان بی معرفت = از بیان و توضیحات بهشت آشکار میگردد که نسبت چیزی در بهشت مگر برای مقدمات تربیت قوای شهوانی که از خواص حیوانات است !!!

۲ پس جواب عوامی این ایراد اینست که شهوترانی نه صرف از خواص حیوانات است بلکه این صفت از خواص مخصوصه انسان است چنانچه هر صاحب هوش و عقل و بصیرت میداند که حیوانات در ظرف سال صرف یک مرتبه برای تلقاح نوعی شان برای شهوترانی مجبور میشوند اما نوع انسان پس هر روز در ایام شباب خودش برای شهوترانی مجبور است لذا این شهوترانی از خواص مخصوصه انسان است نه حیوان

۳ جواب دوم عرفانی این است که خلاق عالم برای تذکر جمال قدرت خودش انواع و اقسام نعمات خلق فرموده است

تاکه هر شخص عاقل بالغ دیانت هر گاه یکی از آن نعمات آلهیه بهره ور گردد تذکر کمال قدرت خدای لم یزل ولایزال بکند وحمد وسپاس او را بجا بیاورد و مسلم و بدیهی است که بر بهترین نعمت بهترین تذکر کمال قدرت منعم حقیقی مترتب میشود = وبهترین نعمات که خلاق عالم برای نوع بشر خلق فرموده است استعمال قوت شهوانی است = چنانچه در کلام مجید خودش در مقام بیان نعمات نعمت شهوت جماع را بر تمامی نعمات مقدم بیان فرموده است فقال سبحانه وتعالی زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا = وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ - قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ - زینت داده شده است برای مردم محبت شهوت زنان و بعد از آن محبت پسران و بعد از آن محبت پول طلا و نقره و بعد از آن محبت اسپهای جواد نشاندار و بعد از آن گاو و گوسفند و بعد از آن زراعت پس اینها اینند اسباب خوش گذرانی عالم دنیای فانی = و در نزد پروردگار ایشان از این هزار بار بهتر اسباب تعیش مهیا و آماده است = بگو بایشان ای رسول و حبیب ما آیا شماها را خبر بدهم که در عالم آخرت برای مومنین متقین در نزد پروردگار شما برای شماها باغات آماده هستند که در زیر آنها انواع و اقسام نهرها جاری هستند نهر آب خالص و زلال نهر شیر و نهر عسل و نهر شراب و شماها در آنجا همیشه ابدالآباد خواهید ماند و بهترین نعمات جنات زنهای خوشحال و پاکیزه از حیض و نفاس هستند و خوشنودی و رضایت خدای متعال از همه بالاتر است و خدای متعال از اعمال شما غافل نیست هر عمل خیر که بجا می آورید آنها را می بیند ! = لذا چون بهترین لذائذ و نعمات دنیا و آخرت شهوترانی است که باعث بهترین تذکر کمال قدرت خدای لم یزل ولایزال ذوالجلال والاکرام آمده پس ازین جهت حور العین و زنان دنیاوی که ایشانرا از حور العین هزار بار بیشتر حسن و جمال عطا خواهد فرمود برای مومنین خواهد داد =

چنانچه در تفسیر عیاشی آمده قال ابو عبدالله علیه السلام ما یتلذذ الناس فی الدنیا والاخرة الا اکثر فی اللذة من النساء ثم قال ان اهل الجنة ما یتلذذون بشئ فی الجنة اشهی عندهم من النکاح لا فی طعام ولا فی شراب حضرت ابو عبدالله علیه السلام فرمودند که میلذذ نمی شوند مردم نه در دنیا و نه در آخرت بیشتر از هیچ شئ مگر از جماع و مباشرت با زنان و همین است مفهوم قول خدای عزوجل زین للناس حب الشهوات من النساء بعد از آن فرمودند که بدرستیکه اهل جنت متلذذ نمی شوند به نعمات جنت از جمیع نعمات جنت که بهتر و لذیذتر و خوش مزه تر و بی نهایت سرور آور باشد از نکاح و جماع زنان نه از طعام و نه از شراب = بدیهی و وجدانی است که لذت نکاح آخرین لذت دنیا آمده پس همینطور در جنت هم آخرین و بهترین لذت همان مباشرت زنان خواهد بود نه چیز دیگری چنانچه می بینیم که در دنیا اول انسان منزل و قصر و محل درست میکند و بعد از آن او را از گل و گلزار و اشجار و انهار مزین و آراسته میکند و بعد از آن انواع و اقسام ماکل و مشارب ذخیره میکند و بعد از تمامی اینها زن را میگیرد پس از آن متلذذ میشود لذا اصل نعمت و بهترین نعمات صرف نعمت زن است و سائر نعمات برای او مقدمه و تمهید هستند = لذا آن اشخاص که میگویند که جنت جای شهوت رانی نیست بلکه مقام روحانی و مقام معارف حقائق و مقام عبادات است ایشان از غایت خلقت عالم حدوث و از حقائق نعمات و لطائف قدرت و حکمت خدای قادر مطلق ذوالجلال والاکرام و حنان و منان کلیة جاهل و غافل میباشند و هر چه در فهم ناقص شان می آید میگویند و فرمایشات خدا و رسول را قبول ندارند ایشان پرستار هوای نفس خود هستند!!!

## (باب افضلیت زنهای دنیاوی بر حور العین)

بظاهر در خیالات مردم چنانست که حور العین بر زنهای دنیاوی در حسن و جمال فضیلت دارند اما در حقیقت چنان نیست زیرا که از روی عقل سلیم خلاف عدالت است که زنهای مومنین مانند مومنین در ایمان و یقین و صوم و صلوة و حج و زکوة مساوی بوده اند و مومنین را خدای منان

بجہت ہمین اعمال پادشاہ سلطنت جاودان وملک ابد خواہد ساخت پس چرا مومنات را ملکہ وسلطانہ آن سلطنت ابد نخواہد ساخت وحال آنکہ زحمات مومنات در مقام عمل از مومنین خیلی زیادہ بودہ است لذا از روی عقل سلیم وعدالت باید مومنات ہم ملکہ وسلطانہ آن سلطنت لازوال بودہ باشند نہ حور العین کہ آنہا را خلاق عالم مانند نباتات خلق فرمودہ است کہ نہ صوم دار ہستند ونہ نماز گذار ونہ تکلیف رائیدن را دیدہ اند پس اگر در جنت حور العین از مومنات افضل باشند ومومنات از آنہا کمتر پس خلاف عدالت خواہد بود وخدای عادل ہرگز ہرگز ہمچنین کار نمیکند کہ خلاف عدالت وخلاف حکمت باشد لذا خدای منان مومنات را در بہشت عنبر سرشت مانند مومنین بادشاہ خواہد ساخت وچنان حسن وجمال ونورانیت خواہد داد کہ تمامی انواع حور العین خدمتگار مومنات خواہند بود ودر تحت فرمان مومنات زندگانی خواہند کرد وبس ہذا ہو الحق الیقین فی باب المومنات

چنانچہ علمای محققین رضوان اللہ علیہم اجمعین بہمین مطلب قائل شدہ اند چنانچہ رئیس المحدثین سید ہاشم بحرانی رضوان اللہ در کتاب معالم الزلفی برای اثبات ہمین مطلب یک باب علیحدہ مذکور ساختہ اند وآن اینست اَلْبَابُ السَّابِعُ وَالْاَرْبَعُوْنَ ان الرجل اہلہ فی الدنیا ہم اہلہ فی الجنۃ وان المؤمنات لہن الفضل علی الحور العین

واین حدیث را بطور شاہد آوردہ اند الحسین بن سعید فی کتاب الزہد عن القاسم بن محمد عن علی قال سمعت اباعبداللہ یقول ان اللہ تبارک وتعالی اذا اراد ان یحاسب المؤمن لعطاہ کتابہ بیمینہ وحاسبہ فیما بینہ وبینہ فیقول عبدی فعلت کذا وکذا وعملت کذا وکذا فیقول نعم یارب قد فعلت ذلک فیقول المنان غفرتہا لک وابدلتہا حسنات فیقول الناس سبحان اللہ ما کان لہذا العبد سیئۃ واحدۃ وہو قول اللہ عزوجل واما من اوتی کتابہ بیمینہ فسوف یحاسب حسابا یسیرا وینقلب الی اہلہ مسرورا قلت ای اہل قال اہلہ فی الدنیا ہم اہلہ فی الجنۃ اذا کانوا مؤمنین حسین بن سعید در کتاب زہد از قاسم بن محمد از علی

علی میگوید که شنیدم از حضرت اباعبدالله علیه السلام که میفرمود بدرستیکه چون خدای منان اراده میکند که مومنی را در معرض حساب بیاورد پس میدهد نامه عملش را بدست راستش و حساب میکند او را بغیر ثالث پس خواهد فرمود ای بندهٔ من تو کردی چنین و چنین و عمل نمودی چنا و چنان او خواهد گفت بلی ای پروردگار من کرده ام همان گناهانرا آنوقت خدای غفار خواهد فرمود بالتحقیق آمرزیدم همه آنها را برای تو و مبدل ساختم آنها را به نیکی پس چون مردم بر صحیفهٔ اعمال او نظر میکنند خواهند گفت سبحان الله این مومن هیچ گناه نداشت و همین است مفهوم قول خدای متعال بهر حال پس آنکسی که داده میشود نامه اعمالش بدست راستش پس بزودی یک حساب مختصری کرده خواهد شد و بر میگردد بسوی اهل و عیال خودش مسرور و خوشحال من از امام علیه السلام پرسیدم آنها کدام اهل او خواهند بود که بسوی ایشان بر میگردد فرمودند همان اهل و عیال دنیاوی او خواهند بود بشرطیکه آنها هم مومن بودند

و در بحار الانوار از حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام آمده. قال اذا کان المومن یحاسب تنتظره ازواجه علی عتبات الابواب کما ینتظرن ازواجهن فی الدنیا عند الغیبة قال فیجیء الرسول فیبشرهن فیقول والله قد انفلت فلان من الحساب فیقلن بالله فیقول قد والله لقد والله لقد رأیته انفلت من الحساب قال فاذا جاءهن قلن مرحبا و اهلا ما کان اهلك الذین کنت معهم احق بك منا فرمود حضرت امام چون مومن در معرض حساب است ازواجش بر عتبات قصور و غرفاتش ایستاده در انتظارش خواهند بود پس قاصدی از ملائکه برای بشارت دادن خواهد آمد و بایشان خواهد گفت بالتحقیق فلانی از حساب خلاص شده است ایشان او را قسم خواهند داد که راست میگوئی او جواب خواهد داد و الله ثم بالله من بچشم خود دیده ام که از محاسبه پروردگار فارغ شده است و دارد می آید - و چون مومن به نزد ایشان خواهد رسید پس حوران جنت خواهند گفت که حالا به نزد ما ها قیام بفرما به قصور و غرفات اهل و عیال دنیاوی نروید که ما حالا از ایشان به معاشرت شما مستحق تر هستیم که هنوز با زمصاحبت شما بهره نه برده ایم و ایشان بهره برده اند !

پس از همین حدیث شریف مفهوم میگردد که در روز قیامت در آن انبوه خلائق خدای منان
وعبور زنهای مومنین را برای حساب وکتاب در میدان محشر نخواهد آورد که مومن خجالت
نه کشد لذا جمیع مومنات را در منازل وقصور ازواج ایشان از اول خواهد فرستاد پس
آنها در قصرهای شان دم در در انتظار ولی الله خواهند ایستاد

و چون حسن وجمال وبهاء وسنای زنهای دنیا دی که مومنات اند از حوران جنت چندین
هزار مرتبه بیشتر خواهد بود لذا حوران از ترس وخوف اینکه اگر ولی الله مومنات
را دید پس هرگز بما ها اعتنا نخواهد کرد باین جهت حوران به مومن خواهند گفت
که ای ولی خدا در منازل وقصور ما ها قیام کن که ما ها از مومنات برای مصاحبت تو مستحق تر
هستیم = (مؤمنین در جنت پادشاه خواهند شد ومومنات ملکه خواهند شد وحور العین خدم وحشم خواهند بود)

بیان جریان حقیقیه برای مومنات

روزی عیال خاکسار عصمت مآب جناب فاطمه بنت حاجی بالصادق مرحوم کرمانی فرمودند که چون حوران جنت با آن
حسن وجمال وخوبی خواهند بود که در توصیف آنها در کلام خدا وائمه هدی آیات واحادیث
مذکور اند پس ما ها آنجا بچه درد خواهیم خورد!!

بنده عرض نمودم که نه چنین نیست که میفرمائید خدای منان به مومنات چنان حسن وجمال
عطا خواهد فرمود که حور العین بمقابله مومنات هیچ خواهند شد وشما ها ملکه وسلطانه خواهید
بود وآنها در خدم وحشم شما ها داخل خواهند شد ودر تحت فرمان شما ها تعیش خواهند کرد
عیال خاکسار فرمودند بچه دلیل وبرهان شما میگوئید لذا خاکسار این باب افضلیت مومنات
را ترتیب دادم پس چون این دلائل وبراهین قاطع وساطع را ملاحظه فرمودند قلباً
مسرور وخوشحال گردیدند لذا این باب برای مومنات بشارت است که به خاکسار القاء شد
الحمد لله رب العالمین وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین !

وفی مجمع البیان قیل نساء الجنة یاخذن بعضهن بایدی بعضهن وتغنین باصوات
رخیمة لم یسمع الخلائق مثلها فیقلن نحن الراضیات فلا نسخطن ونحن المقیمات فلا نظعن
ونحن خیرات حسان حبیبات لازواج الکرام والحور العین اذا قلن هذه المقالة

احابتهن المؤمنات من نسآء الدنيا نحن المصليات وما صليتن ونحن الصائمات وما صمتن ونحن المتوضئات وما توضيتن ونحن المتصدقات وما تصدقتن فغلبتهن بهذه المقالات در تفسير مجمع البيان است که زنهای جنت دست یکی دیگری را گرفته با صدای لطیف والحان ظریف تغنی خواهند کرد که نه شنیده اند خلائق مانند آن صداها پس خواهند گفت که مائیم راضیات که هرگز آزرده نخواهیم شد و مائیم خالدات که هرگز از جنت بیرون نخواهیم رفت و مائیم خیرات حسان وحبیبا برای ازواج کرام خودمان وچون حوریان این حرفها را خواهند گفت آنوقت زنهای مومنات دنیا وی در جواب ایشان خواهند گفت که مائیم نمازگذاران وشما ها نیستید و مائیم روزه داران وشما ها نیستید و مائیم وضوگیرندگان وشما ها نیستید و مائیم صدقه دهندگان وشما ها نیستید پس غالب خواهند آمد باین کلام بر حوریان جنت

وقال ابن عباس اسفل اهل الجنة درجة من له فی الجنة مسيرة خمسمائة عام ويزوج خمسمائة حورية واربعة الاف بكر وثمانية الاف ثيب وانه ليعانق الزوجة عمر الدنيا فلا يتاخر واحد منهما عن صاحبه وانه لتوضع المائدة بين يديه فلا ينقضى شعبه عمر الدنيا وانه ليوضع الاناء فى فيه فلا ينقضى شربه عمر الدنيا وانه ليأتى اليه ملك بين اصبعه مائة حلة هدية من ربه تبارك وتعالى فيلقيها على يديه فيقول العبد الحمد لله ربى تبارك وتعالى فما عجبت كاعجابى بهذه الهدية فيقول الملك ءاعجبتك هذه فيقول نعم فيبادر الملك لادنى شجرة من اشجار الخلد فيقول لها يا شجرة انا رسول ربى اليك تكونين لولى الله صاحبه فتتلونين له على ما يشتهى منك ويبلغ الغداة سبعون الف صنف من الوان لحوم الطير والبهائم والحيتان ولا يطبخ بالنار ولا تغليها القدور بل بقدرة الله تعالى وحلاوتها العسل ورائحتها المسك والعنبر وانواع المذوقات فيأكل منكلها ويجد لآخرها من الطعم كما يجد لاولها وفى عشائه مثل ذلك قال رسول الله ويأكلون ويشربون ويتفكهون ويصير طعامهم وشرابهم رشحا كالمسك يخرج من اجسادهم

و یبعث الله تبارک و تعالی الیهم الهدایا و گفت ابن عباس ادنی ترین اهل جنت کسی خواهد بود که
برای او در جنت بقدر پانصد ساله راه زمین خواهد بود و پانصد حوریه در حباله نکاح او خواهند بود و
چهار هزار باکره و هشت هزار ثیب و اینقدر قوت و شهوت خواهد داشت که معانقه میکند با زوجه خودش
و آزرده نخواهد شد باندازه عمر دنیاوی خودش و در پیش رویش سفره غذا خواهند چید پس خوردن شروع میکند
و سیر نخواهد شد تا زمان عمر دنیاوی خودش و همین طور شربت خواهد نوشید و آسوده نخواهد شد الی عمر دنیا
و ملکی از جانب پروردگار بجهت او هدیه حلها خواهد آورد که آنها در شماره صد حله خواهند بود و لیکن همه اش
یکمرتبه در دستش خواهد گذاشت آنوقت ولی خدا خواهد گفت الحمد لله رب العالمین تعجب نگرفت مرا
بر هیچ چیزی مانند تعجب من براین هدیه که صد حله در یک مشت گنجیده اند آنوقت آن فرشته
خواهد گفت که آیا ترا این هدیه در تعجب انداخته است خواهد گفت بلی بلی در حیرت انداخته است
آنوقت آن ملک بیکی از درختهای خلد خواهد گفت ای درخت من رسول پروردگارم بسوی تو و ترا
توصیه میکنم که برای این ولی خدا اطاعت کن و انواع و اقسام و تازه بتازه از میوه های خود برای او
بیرون بیار و هر نوع میوه را که بخواهد پس آن شجره طیبه اطاعت خواهد کرد برای ولی خدا
و می آرند برای او در ناهارش هفتاد هزار رقم از خورشهای غذای گوشت طیور و بهایم و ماهی
که آنها بقدرت پروردگار بریان و پخته شده اند و شیرینی آنها عسل خواهد بود و خوشبوی آنها مشک
و عنبر و انواع و اقسام ذائقه خواهند داشت پس ولی خدا از تمامی آنها میل خواهد فرمود و هرگز
سیر و ملول نخواهد شد و همانطور که در ابتداء لذت می یافت در آخر و انتها هم لذت و ذائقه
خواهد یافت و در غذای شامش هم مانند همین خواهند آورد

فرمود حضرت رسول ص که اهل جنت خواهند خورد و خواهند نوشید و نقل و فواکه خواهند خورد
پس غذاهای ایشان و شربتهای ایشان عرق معطر مانند مشک و عنبر گردیده از اجسام ایشان
بیرون خواهند رفت و خدای منان همیشه برای ایشان هدیه ها و تحفها خواهد فرستاد

وعن النبیؐ فی بستان الواعظین ان ولی الله لینظر الی الطیر فی الجنة فیقول الطیر یا ولی الله اما انا فقد رعیت فی وادی کذا وکذا واکلت من ثمار کذا وکذا وشربت من ماء عین کذا وکذا وسمنی کذا وکذا فکل منی تجد لذة فاذا اشتهی ولی الله فی نفسه ان یاکل منه وقع الطائر علی ما یرید قبل ان یتکلم نصفه قدید ونصفه مشوی وکلما شبع القی الله علیه الف باب من الشهوة فی الاکل ثم یوتی بالشراب علی برد الکافور وطعم الزنجبیل ولیس بهذا الکافور ولا بهذا الزنجبیل وعلی ریح المسک ولیس بهذا المسک فاذا اشرب عظم ما اکل من الطعام ویاکل مقدار اربعین عاما ویعطی قوة مائة شاب فی الجماع ویجامع اربعین سنة له فی کل یوم مائة عذراء بکر ولا یمل ولا یمنی در کتاب بستان الواعظین از حضرت رسولؐ منقول است درحالیکه ولی خدا بر تخت سلطنت خود نشسته نموده است که ناگهان طائری از طیور جنت بنظرش می آید و نزدیک آمده خواهد گفت ای ولی خدا من طائری هستم که در فلان وفلان وادی جنت چریده ام وازفلان وفلان میوه های جنت خورده ام وازفلان وفلان چشمه های جنت آب نوشیده ام وچربی وگوشت من چنین وچنان است لذا از گوشت من میل بفرما که لذت خواهی برد وچون از حرفهای آن طائر متاثر شده در نفس خودش خواهش میکند که گوشتش را بخورد فوری آن پرنده پیش روی ولی خدا خواهد افتاد بدون کلام ولی خدا که نصفش پخته خواهد بود ونصفش کباب کرده وچون از خوردن سیر خواهد شد خدای منان هزار دروازه از گرسنگی بر ولی خدا باز خواهد کرد که خوب لذت خوردن ببرد پس چون از خوردنش دست میکشد می آرند برای ولی خدا انواع واقسام شربتهای جنت که در خنکی کافور خواهد بود اما نه مانند کافور دنیاوی ودر ذائقه زنجبیل خواهد بود اما نه زنجبیل دنیاوی ودر خوشبوی مشک وعنبر خواهد بود اما نه مشک وعنبر دنیاوی بلکه هزار بار از آنها بهتر خواهد بود وچون از نوشیدن فارغ خواهد شد بعد دوباره خوردن شروع خواهد کرد حتی اینکه الی مدت چهل سال دنیاوی در خوردن مشغول خواهد بود واز آن غذاهای بهشتی در وجود ولی خدا قوت شهوت جماع فوق العاده تولید خواهد شد وعلاوه بر آن از جانب خدای منان قوت صد نوجوان برای لذة بردن از جماع مرحمت خواهد شد پس جماع خواهد کرد با زنهای خوشجمال ومعطر الی مدت چهل سال دنیاوی وهر روز صد باکره عذراء جماع خواهد کرد وهرگز ملول نخواهد گردید بلکه شهوتش ساعت بساعت زیاد خواهد شد وهرگز منی هم خارج نخواهد شد

و در همین کتاب بستان الواعظین روایت آمده = روی ان یوم القیمة یجلس النبیون علی منابر من النور و الصدیقون علی سرر من النور و الشهداء علی کراسی و یجلس سائر الناس علی کثبان المسك الابیض الاذفر ثم ینادیهم الرب جل جلاله وعظم نواله مرحبا بعبادی و جیرانی و وفدی یاملائکتی انهضوا الی عبادی فاطعموهم قال فتقرب الیهم الملائکة لحم الطیر کانها البخت لاریش لها ولاعظم فیاکلون ثم ینادی الرب العزة والجلال مرحبا بعبادی وجیرانی ووفدی اسقوهم یاملائکتی قال فینهض الیهم غلمان کانهم اللؤلؤ المنثور باباریق الذهب و الفضة باشربة مختلفة یجدون لذة آخرها کلذة اولها لایصدعون عنها ولاینزفون قال ثم ینادیهم الرب تبارك وتعالی مرحبا بعبادی وجیرانی ووفدی یاملائکتی فکهوهم فتقرب الیهم الطباق مکللة بالیاقوت من الرطب الجنی الذی انشاءها الله ذو الجلال والاکرام بید قدرته الباهرة اشد بیاضا من اللبن واطیب من عذوبة الشهد ثم ینادیهم الرب المنعم تبارك وتعالی مرحبا بعبادی وجیرانی ووفدی یاملائکتی اکسوهم قال فتفتح لهم ابواب الجنة بحلل مصقولة بالنور فیلبسونها ثم ینادیهم الرب جل جلاله مرحبا بعبادی وجیرانی ووفدی یاملائکتی طیبوهم قال فتهیج علیهم ریح من تحت العرش یقال لها المثیرة بالند والمسك الابیض الاذفر فتصبح علی وجوههم من غیر غبار ولاقتار ثم یقول الرب جل جلاله ذو الجلال والاکرام اَلسَّلَامُ عَلَیْكُمْ یَا عِبَادِیْ قَدْ رَضِیْتُ عَنْكُمْ

قال فیخر القوم سجدا فینادیهم الرب ذو الجلال والاکرام عبادی ارفعوا رؤسکم فانها لیست بدار عمل ولابدار نصب انما هی دار جزاء ودار ثواب وعزتی وجلالی ما خلقتها الا لاجلکم وما من ساعة ذکرتمونی فیها فی دار الدنیا الا ذکرتکم فی ملکوتی ههنا.

که در روز قیامت خدای منان حضرات انبیاء و مرسلین و شهداء و صالحین و مومنین را پذیرائی خواهد فرمود پس انبیاء علیهم السلام بر منبرهای نور خواهند نشست و صدیقین بر سریرهای نور و شهداء بر کرسیها و باقی مردم بر تلها و تپهای مشك سفید معطر خواهند نشست آنوقت خدای منان ذوالجلال والاکرام ایشانرا ندا خواهد فرمود که مرحبا مرحبا مرحبا ای بندگان من و همسایه گان من و فودهای من

پس ملائکه را امر خواهد فرمود که ای فرشتگان من بروید و برای بندگان من غذا بیاورید پس ملائکه
برای ایشان خواهند آورد گوشت پرنده که در بزرگی مانند شتر قوی خواهد بود و نه پر خواهد داشت و نه
استخوان یک پارچه گوشت بریان و معطر خواهد بود پس ایشان او را خواهند خورد بعد از آن ندا
خواهد فرمود مرحبا مرحبا مرحبا ای بندگان من و همسایگان من و جماعت من ای ملائکه بروید
سیراب کنید بندگان مرا پس برمیخیزند غلمان و حور در حسن و جمال مانند لؤلؤ و مرجان با ابریقهای
طلا و نقره مرصع با انواع جواهرات و خواهند بود در آنها انواع و اقسام شربتهای بهشت پس مینوشند
و انواع و اقسام لذة خواهند یافت و همانطور که اول لذه می یابند تا آخر همان طور لذة خواهند یافت
و نه از آن شرابها درد سر پیدا خواهد شد و نه مست خواهند شد و بعد از آن خدای منان ندا خواهد فرمود
مرحبا مرحبا مرحبا به بندگان من و همسایگان من و جماعت من ای ملائکه من میوها بخورانید بندگان مرا
پس می آیند ملائکه خدام طبق طبق میوهای بهشت و آن طبقها مکلل و مرصع خواهند بود با انواع جواهرات
و بالخصوص خرماهای جنت تازه چیده شده که سفید تر خواهد بود از شیر و شیرین تر خواهد بود از شهد
پس خوب سیر میخورند از آن میوهای بهشت بعد از آن ندا خواهد فرمود خدای ذوالجلال والاکرام مرحبا مرحبا
مرحبا به بندگان من و همسایگان من و جماعت من ای ملائکه حلهای جنت بپوشانید به بندگان من
پس ملائکه برمیخیزند و درهای جنت را باز میکنند و می آورند لباسهای درخشان جنت که منور خواهند بود
پس می پوشانند ایشان را بعد از آن ندا خواهد فرمود خدای منان مرحبا مرحبا مرحبا به بندگان من
و همسایگان من و جماعت من ای ملائکه معطر کنید بندگان مرا پس برمیخیزد یک شمال عطربار از زیر
عرش اعظم با خوشبوهای گوناگون از مشک و عنبر و کافور پس خواهد نشست بر روهای ایشان
بدون غبار و گرد و معطر خواهند گردید با خوشبوهای بهشت آنوقت خواهد فرمود خدای منان ذوالجلال
والاکرام سلام علیکم یا عبادی قد رضیت عنکم آنوقت همه ایشان در سجده خواهند افتاد
پس ندا خواهد فرمود خدای متعال ذوالجلال والاکرام ای بندگان من سرهای خود را بردارید زیرا که
این مقام جنت جای عمل و عبادت نیست و نه جای زحمت و مشقت بالتحقیق که این مقام مقام
جزا و ثواب است قسم بعزة و جلال خودم نه خلق فرموده ام این مقام جنت را مگر برای شماها و نه
بودید شماها در مقام دنیا که یاد میکردید مرا در آن مقام مگر اینکه من هم شماها را در این مقام ملکوت یاد میکردم

وفى الكافى فى تفسير يوم نحشر المتقين الى الرحمن وفدا عن ابيجعفر عليه السلام
قال سئل علي رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم عن قول الله عز وجل يوم نحشر المتقين
الى الرحمن وفدا فقال يا علي ان الوفد لا يكونون الا ركبانا اولئك رجال اتقوا الله
فاحبهم الله تعالى واختصهم الله ورضى اعمالهم فسماهم المتقين ثم قال له يا علي
اما والذى فلق الحب وبرء النسم انهم ليخرجون من قبورهم وان الملائكة ليستقبلهم
بنوق من نوق العز والكرامة عليها رحال الذهب مكللة بالدر والياقوت و
جلائلها الاستبرق والسندس وخطمها جدل الارجوان وزمامها من الذهب
مرصع بالزبرجد تطير بهم الى المحشر مع كل رجل منهم الف ملك من قدامه وعن
يمينه وعن شماله يزفونهم زفا حتى ينتهى بهم الى باب الجنة الاعظم وعلى باب
الجنة شجرة الورقة منها يستظل تحتها الف رجل من الناس وعن يمين الشجرة
عين مطهرة مزكية يسقون منها شربة فيطهر الله بها قلوبهم من الحسد ويسقط
عن ابشارهم الشعر وذلك قول الله ذو الجلال والاكرام وسقاهم ربهم شرابا طهورا
من تلك العين المطهرة ثم قال ينصرفون الى عين اخرى عن يسار الشجرة فيغتسلون فيها
وهى عين الحيوة فلا يموتون ابدا قال ثم يوقف بهم قدام العرش وقد سلموا من
الآفات والاسقام والحر والبرد ابدا قال فيقول الجبار جل ذكره للملئكة الذين معهم
احشروا اوليائى الى الجنة ولا توقفوهم مع الخلائق فقد سبق رضائى عنهم ووجبت لهم
رحمتى وكيف اريد ان اوقفهم مع اصحاب الحسنات والسيئات قال فتسوقهم
الملائكة الى الجنة فاذا انتهوا بهم الى باب الجنة الاعظم ضرب الملائكة الحلقة
ضربة تصر صريرا عظيما فيبلغ صوت صريرها كل حوراء اعدها الله عز وجل
لاوليائه فى الجنان فيتباشرن بهم اذا سمعن صرير الحلقة فتقول بعضهن لبعض
قد جاءنا اولياء الله فيفتح لهم الباب فيدخلون الجنة وتشرف عليهم ازواجهم من
الادميين ومن الحور العين فيقلن مرحبا بكم فما كان اشد شوقنا الى
اليكم ويقول لهن اولياء الله مثل ذلك فقال علي عليه السلام يا رسول الله
اخبرنا عن قول الله عز وجل غرف مبنية من فوقها غرف بماذا بنيت يا رسول الله

فقال يا علي تلك غرف بناها الله عز وجل لاوليائه بالدر والياقوت والزبرجد
الذهب محبوكة بالفضة لكل غرفة منها الف باب من الذهب على كل باب منها ملك موكل
به فيها فرش مرفوعة بعضها فوق بعض من الحرير والديباج بالوان مختلفة وحشوها
المسك والعنبر والكافور والعنبر وذلك قوله تعالى وفرش مرفوعة اذا دخل المؤمن
في منازله في الجنة ووضع على راسه تاج الملك والكرامة ولبس حلل السندس
والاستبرق والحرير وحلي الذهب والفضة والياقوت الاحمر والزبرجد الاصفر
فذلك قوله تعالى يحلون فيها من اساور من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فيها حرير فاذا
جلس المؤمن على سريره اهتز سريره فرحا فاذا استقر بولي الله عز وجل منازله في الجنان
استاذن عليه الملك الموكل بجنانه ليهنيه بكرامة الله ذو الجلال والاكرام اياه
فيقول له خدام المؤمن من الوصائف والوصفاء مكانك فان ولي الله قد اتكى على اريكته
وزوجته الحوراء تهيأ له فاصبر لولي الله قال فتخرج له زوجته الحوراء من خيمة لها تمشي مقبلة
وحولها وصائفها وعليها سبعون حلة منسوجة بالياقوت واللؤلؤ والزبرجد وهي تفوح بالمسك
والعنبر وعلى راسها تاج الكرامة وعلى رجلها نعلان من ذهب مكللتان بالياقوت واللؤلؤ
شراكهما ياقوت احمر فاذا دنت من ولي الله فهم ان يقوم اليها شوقا فتقول له يا ولي الله
ليس هذا يوم تعب ولا نصب فلا تقم انا لك وانت لي فيعتنقان مقدار خمسمائة عام
من اعوام الدنيا لا يملها ولا تمله قال فاذا افترقا بغير الفتور والملالة نظر الى عنقها
فاذا عليها قلائد من قصب الياقوت الاحمر وفي وسطها لوح صفحته اللآلي مكتوب فيها
انت يا ولي الله حبيبي وانا الحوراء حبيبتك اليك تناهت نفسي والي تناهت نفسك ثم
يبعث الله اليه الف ملك يهنئونه بالجنة ويزوجونه بالحوراء قال فينتهون الى اول
باب من جنانه ويقولون للملك الموكل بابواب جنانه استاذن لنا على ولي الله
فان الله تعالى بعثنا اليه لنهنيه فيقول لهم الملك حتى اقول للحاجب فيعلمه مكانكم
قال فيدخل الملك الى الحاجب وبينه وبين الحاجب ثلث جنان حتى ينتهي الى اول باب فيقول
للحاجب ان على باب العرصة الف ملك ارسلهم رب العزة ليهنئوا ولي الله وقد سالوني
ان اذن لهم عليه فيقول الحاجب انه ليعظم علي ان استاذن لاحد على ولي الله وهو مع
زوجته الحوراء قال وبين الحاجب وبين ولي الله جنتان قال فيدخل الحاجب الى القيم

فيقول له ان على باب العرصة الف ملك رسل الله يهنئوون الى ولى الله فاستأذن فيتقدم القيم الى الخدام فيقول لهم ان رسل الجبار على باب العرصة وهم الف ملك ارسلهم الله يهنئون ولى الله فاعلموه بمكانهم قال فيعلمونه فيؤذن للملائكة فيدخلون على ولى الله وهو فى الغرفة ولها الف باب فعلى كل باب من ابوابها ملك مؤكل به فاذا اذن للملائكة بالدخول على ولى الله فتح كل ملك بابه الموكل به قال فيدخل القيم كل ملك من باب من ابواب الغرفة قال فيبلغونه رسالة الجبار جل جلاله ذو الجلال والاكرام وذلك قوله عز وجل والملائكة يدخلون عليهم من كل باب من ابواب الغرفة ويقولون

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

قال وذلك قوله عز وجل واذا رايت ثم رايت نعيما وملكا كبيرا يعنى بذلك الكبير هذا الملك الكبير العظيم الدائم الخلود فان ولى الله وما هو فيه من الكرامة والنعيم والملك العظيم الكبير وان الملائكة من رسل الجبار عز ذكره يستاذنون عليه فلا يدخلون عليه الا باذنه فذلك هو الملك العظيم الكبير قال والانهار تجرى من تحت مساكنهم وذلك قول الله عز وجل تجرى من تحتهم الانهار والثمار دانية عليهم وهو قوله تعالى ودانية عليهم ظلالها وذللت قطوفها تذليلا من قربها منهم يتناول من النوع الذى يشتهون من الفواكه بفيهم وهم متكئون وان الانواع من الفواكه ليقلن لولى الله يا ولى الله كلنى قبل ان تاكل هذا قبلى قال وليس من مؤمن فى الجنة الا وله جنان كثيرة معروشات وغير معروشات وانهار من خمر وانهار من ماء وانهار من لبن وانهار من عسل فاذا دعى ولى الله بغذائه اتى بما تشتهى نفسه عند طلبه الغذاء من غير ان يسمى شهوته قال ثم يتخلى مع اخوانه ويزور بعضهم بعضا ويتنعمون فى جنات الخلود فى ظلل ممدودة فى مثل ما بين طلوع الفجر الى طلوع الشمس واطيب من ذلك ولكل مؤمن سبعون زوجة حوراء واربع نسوة من الادميين والمؤمن ساعة مع الحوراء وساعة مع الانسية

ويخلو ساعة بنفسه الارائك متكا متكيا ينظر بعض المومنين الى بعض وان المومن ليغشاه شعاع نور وهو على اريكته ويقول لخدامه ماهذ الشعاع اللامع لعل الجبار لحظني فيقول له خدامه قدوس قدوس قدوس جل جلاله بل هذه حوراء من نسائك ممن لم تدخل بها بعد اشرفت عليك من خيمتها شوقا اليك وقد تعرضت لك واحبت لقائك فلما ان رأتك متكيا على سريرك تبسمت نحوك شوقا اليك فالشعاع الذى رأيت والنور الذى غشيك هو من بياض ثغرها وصفائه ونقائه ورقته فيقول ولى الله ائذنوا لها فتنزل الى فيبتدر اليها الف وصيف والف وصيفة يبشرونها بذلك فتنزل اليه من خيمتها وعليها سبعون حلة منسوجة بالذهب والفضة مرصعة بالدر والياقوت صبغتهن المسك والعنبر بالوان مختلفة يرى مخ ساقيها من وراء سبعين حلة طولها سبعون ذراعا وعرض ما بين منكبيها عشرة اذرع فاذا دنت من ولى الله اقبل الخدام بصحاف الذهب الفضة فيها الدر والياقوت والزبرجد فينثرونها عليهما ثم يعانقها وتعانقه فلا يمل ولا تمل ثم قال الامام ابوجعفر عليهما السلام اما الجنان المذكورة فى الكتاب فالجنة عدن وجنة الفردوس وجنة نعيم وجنة الماوى ودار السلام وان الله خلق جنانا محفوفة بهذه الجنان وان المومن ليكون له من الجنان ما احب واشتهى يتنعم فيهن كيف يشاء واذا اراد المومن شيئا انما دعواه ان يقول سُبحانَكَ اَللّٰهُمَّ فاذا قالها تبادرت اليه الخدام بما اشتهى من غير ان يكون طلبه منهم او امر به وذلك قوله عز وجل دعويهم فيها سبحانك اللهم وتحيتهم فيها سلام قال واخر دعويهم ان الحمد لله رب العلمين يعنى بذلك الكلام عند ما يقضون من لذاتهم من الطعام والشراب والجماع يحمدون الله عز وجل عند فراغهم واما قوله عز وجل اولئك لهم رزق معلوم قال يعلمه الخدام فياتون به الى اولياء الله قبل ان يسئلوهم اياه واما قوله ع فواكه وهم مكرمون قال فانهم لا يشتهون بشىء فى الجنة الا اكرموا به = اللهم ارزقنا ها بجاه محمد واله الطاهرين

گفته كه فرمود حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم وقتيكه سوال نمود حضرت امير المومنين عليه السلام مفهوم اين آيه را

که ما در روز قیامت متقین را در وفد محشور خواهیم نمود = پس ارشاد فرمودند حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم که یا علی وفد نمی شود مگر گروه سواره پس ایشان کسانی هستند که می ترسیدند در عالم دنیا از خدای متعال پس دوست داشت خدای منان ایشان را و مخصوص فرمود ایشانرا و خوشنود گردید از اعمال ایشان لذا نامید ایشانرا متقین بعد از آن فرمودند یا علی قسم بخدای ذو الجلال والاکرام که هرگاه ایشان از قبرهای خود بیرون خواهند آمد آنوقت ملائکه استقبال خواهند کرد ایشانرا با ناقهای نورانی که جهاز آنها از طلای احمر مرصع با در و یاقوت و جلهای آنها از استبرق و سندس و مهارهای آنها از ابریشم ارغوانی تابیده خواهد بود پس می برند با ایشان به سمت میدان محشر و همراه هر یکی از ایشان هزار ملک از جلو و هزار ملک از یمین و هزار ملک از یسار خواهند دوید و می برند ایشانرا مانند بردن عروس حتی اینکه ایشانرا بدروازه جنت اعظم خواهند رسانید و بر دروازه جنت درختی است که یکی از برگهایش هزار نفر مردم را سایه میدهد و از جانب یمین آن درخت چشمه ایست مطهره و مزکیه پس خواهند نوشید از آن چشمه جرعه جرعه پس طاهر خواهد گردانید خدای منان قلبهای ایشانرا از حسد و بغض و عداوت و خواهند ریخت موهای زائد از بدنهای ایشان نه از سر و سبیل و ابرو چنانکه بعضی فهمیده اند و عقیده دارند پس همین است مفهوم قول خدای عزوجل که خواهد نوشانید ایشانرا شراب طهور یعنی شربت پاک کننده از آن چشمه مطهر و مزکی پس فرمودند که بعد از آن خواهند رفت بچشمهٔ دیگری که در جانب یسار آن درخت خواهد بود پس غسل خواهند کرد در آن چشمه و آن چشمهٔ زندگانی است و بعد از غسل نمودن در آن چشمه حیوة هرگز هرگز نخواهند مرد و بعد از آن نگاه خواهند داشت ایشانرا در جلو عرش اعظم در حالیکه سالم شده اند از جمیع آفات و اسقام و سرما و گرما برای همیشه و ابدالآباد آنوقت خدای جبار ذو الجلال والاکرام خواهد فرمود آن ملائکه را که همراه ایشان اند چرا ایستاده کرده اید ایشانرا اینجا به برید ایشانرا که دوستان من اند به جنات الخلود و جنات النعیم نگاه ندارید ایشانرا با سائر خلائق که صاحبان حسنات و سیئات هستند بدرستیکه سبقت گرفته است رضای من برای ایشان و واجب و لازم شده است رحمت من برای ایشان و چطور ایستاده کنم ایشانرا همراه صاحبان حسنات و سیئات آنوقت آن ملائکه خواهند برد ایشانرا به سمت جنت اعظم و چون بدروازه جنت خواهند رسید

ملائکه حلقه دروازه را خواهند زد لسنجتی که یک صدای بلندی پیدا خواهد شد و به تمامی حوران بهشت خواهد رسید آن حوران که آماده ساخته است خدای منان بجهت ایشان پس آنها یکی دیگری را بشارت خواهند داد و خواهند گفت که بالتحقیق آمدند دوستان خدا پس دروازه جنت باز خواهد شد و ایشان داخل خواهند شد در بهشت عنبر سرشت پس نگاه خواهند کرد برایشان ازواج ایشان از انسیه و از حوریه پس حوران خواهند گفت مرحبا مرحبا مرحبا بدوستان خدای ذوالجلال والاکرام که اشتیاق ما برای شما ها از ازواج شما ها خیلی زیاد شده بود پس دوستان خدا هم خواهند گفت که بلی بلی اشتیاق ما هم خیلی زیاد گردیده بود = آنوقت حضرت امیرالمومنین عرض نمودند که یا رسول الله معنی این قول خدا را بیان بفرمائید که غرفها ساخته شده اند بالای غرفها پس آنها برای چه بنا شده اند فرمودند یا علی آن غرفها را خدای منان برای دوستان خود بنا فرموده است از مروارید و یاقوت و زبرجد و سقفهای آنها از طلای احمر ساخته است که مرصع هستند بانواع جواهرات و برای هر غرفهٔ از آنها هزار در ساخته است از طلای احمر و بر هر دری ملکی را مامور فرموده است بجهت دربانی و در آنها فرش فرموده است از فرشهای گنده بعضی بالای بعضی از سندس و دیباج و استبرق و حریر و پرنیان برنگهای مختلف و بری آنها از مشک و عنبر و کافور است و همین است مفهوم قول خدای متعال و فرش مرفوعة و هرگاه مومن در منازل خود داخل خواهد شد و خواهد گذاشت بر سرش تاج سلطنت و شاهی ملک جاودان و کرامت و عزت و در بر خواهد کرد حلهای زرین مرصع از انواع جواهرات درخشنده پس این است معنی قول خدای کریم که پوشانیده خواهند شد از اساوره طلا و نقره و مروارید و لباس ایشان در جنت حریر خواهد بود نه از ابریشم و پلیه و چون بر سریر خود جلوه افروز خواهد شد آنوقت سریرش از خوشحالی بوجد خواهد آمد و چون در منزل و غرفه خود آرام خواهد گرفت پس آن ملک که برای دربانی موکل است بر جنان مومن اجازه خواهد خواست که تبریک گوید بر آن نعمات غیر متناهی و لازوال که خدای مهربان او را کرامت فرموده است پس خدام ولی خدا او را خواهند گفت که باش حالا در جای خود که ولی خدا بر سریر خود متکا نموده است و زوجه اش از حور العین تهیه می بیند که در خدمتش برسد پس صبر کن پس یکی از حور العین از خیمه

خودش بیرون می‌آید و خرامان خرامان بسمت ولی خدا خواهد رفت درحالیکه وصائف دورش را گرفته اند
و بهمراهی او میخرامند و هفتاد حله بالوان مختلف مرصع از یاقوت و مروارید در بر خواهد داشت معطر با
مشک و عنبر و بر سرش تاج کرامت و در پاهایش نعل از طلای احمر مرصع از یاقوت و مروارید و تسمه‌های
آنها از یاقوت احمر مرصع خواهد بود و چون بنزدیک ولی خدا خواهد رسید پس ولی خدا از غایت شوق
اراده میکند که برای او از جای خود برخیزد او خواهد گفت یا ولی الله این روز تعب و نصب نیست
از مقام خود برنخیزید من خودم حاضر میشوم زیرا که من برای تو هستم و تو برای من هستی آنوقت
هردو باهم معانقه خواهند کرد بقدر پانصد سال از سالهای دنیا وی و هیچکدام ملول نخواهند شد
و چون سوا میشوند بدون ملال مومن نظر خواهد کرد بسمت گلوی حوریه و مشاهده میکند که در گلویش
سینه ریزی است از یک پارچه یاقوت احمر و در وسطش لوحی است از مروارید تابنده و مرقوم است در آن
ای ولی خدا تو حبیب منی و من حوریه حبیب توام و به منتهای رسیده است شوق و ذوق من بسوی تو !!!
و بعد از آن خواهد فرستاد خدای منان ذوالجلال والاکرام هزار ملک را که آن مومن را تهنیت و مبارکباد
گویند برای داخل شدن در جنت و تزویج میکنند حورالعین را بمومن پس خواهند رسید در خدمت ولی خدا
باین ترتیب که اول بدروازه اولی خواهند رسید از جنان ولی خدا و بآن ملکی که بر جنان مومن
برای دربانی موکل است خواهند گفت ای رضوان برای ما از ولی خدا اذن بگیر که از جانب پروردگار
او را تهنیت و تبریک بگوئیم پس آن ملک خواهد گفت هنوز صبر کنید که بحاجب بگویم که او خبر شما را
بولی خدا برساند پس آن ملک داخل خواهد شد بر حاجب و در مابین حاجب و آن ملک سه جنان هستند
پس بر باب اولی خواهد رسید و بحاجب اخبار خواهد نمود که بر دروازه عرصه جنان هزار ملک حاضر شده اند
و ایشانرا خدای منان رب العزت فرستاده است که تهنیت و تبریک بگویند بولی خدا برای حصول جنت و نعمات
لاتناهی ولازوال جنت برای ابدالآباد و سوال کرده اند از من که بجهت ایشان از شما اذن دخول
و ورود بگیرم که در حضور ولی خدا حاضر بشوند پس حاجب با رضوان خواهد گفت که برای من خیلی مشکل است
که حالا برای احدی اذن و ورود بر ولی خدا بگیرم و حال آنکه او با زوجه حورالعین خود باشد
و در بین حاجب و ولی خدا دو جنان حائل خواهند بود پس حاجب بر قیم داخل خواهد شد و او را

خواهد گفت که بر دروازه عرصهٔ جنان هزار ملک حاضر شده اند و ایشان را خدای ذوالجلال والاکرام فرستاده است که تبریک و تهنیت بگویند بولی خدا پس برای ایشان اذن ورود بیارد آنوقت قیم به نزد خدام خواهد رفت و با ایشان خواهد گفت که هزار ملک رسولان خدای رب العزت بر دروازهٔ عرصهٔ جنان حاضر شده اند که تهنیت و تبریک بگویند بولی خدا پس ولی خدا را از آمدن ایشان خبر دهید آنوقت خدام بخدمت ولی خدا اطلاع خواهند داد و مومن برای ایشان اذن ورود خواهد داد پس ایشان بخدمت ولی خدا داخل خواهند شد درحالیکه او خواهد بود در غرفهٔ خود آن غرفه که هزار در دارد و بر هر دری ملکی نگهبان خواهد بود برای دربانی و چون اجازه داده خواهد شد پس هر ملکی دروازهٔ خود را باز خواهد کرد آنوقت قیم هر ملکی را از دری داخل خواهد کرد در محضر ولی خدا پس این هزار ملک به ولی خدا سلطان ملک جاودان پیغام خدای منان را خواهند رسانید یعنی از جانب خدای منان ذوالجلال والاکرام تبریک و تهنیت برای حصول سلطنت ابد خواهند گفت و همین است مفهوم قول خدای منان که فرموده است وملائکه داخل خواهند شد بر ولی خدا از هر دری از دروازه آن غرفه و خواهند گفت سلام باد بر ولی خدا که شما در دار دنیا صبر فرموده اید بر مصائب و آلام دنیاوی برای رضای خدای منان پس خدای ذوالجلال والاکرام در جزای آنها بشما این سلطنت و پادشاهی ملک ابد و جاودان کرامت فرموده است پس بهتر است برای شما این دار عقبی از دار دنیا و همین است مفهوم قول خدا که فرموده است که چون آنجا را می بینی پس خواهی دید نعیم بی پایان و ملک کبیر و سلطنت عظیم زیرا که آن نعمات غیر فانی و غیر محدود و آن ملک ابدی و جاودانی است و اجازه خواهند خواست ملک از مومن که بدون اذن هیچکس نمی تواند داخل بشود پس این است ملک کبیر و پادشاهی با عظمت و جلال الله اکبر الله اکبر الله اکبر

و لله الحمد و الشکر

اللهم صل على محمد وآل محمد بجاه محمد وآل محمد صلى الله عليه وآله ارزقني الجنة فاني مشتاق جداً الى نعمائها اللطيفة والائها العزيزة ولا عمل لي ان استحقها به كسائر المتقين والمؤمنين الا الرجاء الصرف وانت الذي مننت علي في الازل بنعمة الوجود والعقل والعرفان بدون الاعمال والاستحقاق والسؤال مبتدئاً بالجود والاحسان كرماً وتفضلاً فارزقني ثانياً في الابد كذلك واني اسألك بغاية الرغبة ومنتهى السؤال فانك لا تسأل عما تفعل وانك لا ترد سائلاً لانك على كل شيء قدير وبالاجابة جدير آمين آمين آمين

و فرمود که نهرها جاری میشوند از زیر منازل و قصور ایشان پس همین است مفهوم قول خدای منان که جاری میشوند از زیر مساکن ایشان نهرها و میوه‌ها آویزان خواهند بود به نزدیک دهان ایشان که بتوانند در حالت استراحت بر تختهای جواهر نگار بچینند پس همین است مفهوم این قول خدای متعال که درختها سایه خواهند انداخت بر ایشان و چیدن میوه‌ها خیلی سهل خواهد بود حتی اینکه هر رقم میوه را که میخواهند بر سر برخود نشسته از دهان خود خواهند چید و انواع میوه‌ها بصدا خواهند آمد که ای دوست خدا اول مرا بخور که بسیار لذت دارم و بعد کسی دیگر را و فرمود که برای هر مومنی باغهای کثیر خواهند داد از هر دو رقم یعنی سقف‌دار و بدون سقف پس سقف‌دار برای انواع انگورها خواهد بود و غیر معروشات یعنی باغ میوه بدون سقف و مزارع فالیزهای خربوزه و هندوانه گوناگون و بوقلمون که هر قسم را که میل کند هر وقت حاضر و موجود اند و در صحن قصر و در باغها نهرهای شراب و نهرهای آب و نهرهای شیر بجهت مسکه و سر شیر و روغن زرد و پنیر و ماست و نهرهای عسل برای شیرینی جاری خواهند بود و چون ولی خدا غذا خواهد طلبید پس خواهند آورد برای او هر غذائیکه در قلب او خطور کرده بود بدون گفتن و اسم بردن زیرا که خدای منان خدام را بر خواهشات قلبی مومن آگاه خواهد فرمود پس فرمود که بعد از آن ولی خدا خلوت خواهد کرد با نفس خود یعنی تصور خواهد کرد که چه بوده و حالا چه شده است پس لذت خواهد برد از این خیال چنانکه شاهها بر سلطنت و پادشاهی خود خیال کرده خوشحال میشوند و بعد با دوستان خود صحبت خواهد نمود و با برادران مومن و بعد یکی دیگری را دید و بازدید خواهند کرد و دعوتهای مفصل خواهند داد و مهمانی خوب در تحت ظل ممدود و اشجار منضود مانند هوای صبح بلکه بهتر از وقت صبح خواهد بود

و برای هر مومنی هفتاد حور العین و چهار خاتون از آدمی خواهند بود و او یک ساعت با خاتون و بلکه خود و یک ساعت با حوریه خواهد بود و یک ساعت با نفس خود خلوت خواهد کرد برار یکه جواهر نگار و نظر خواهند کرد از سریرهای خود در حالت اتکاء یکی دیگری را و مسرور و خوشحال خواهند بود و در حالیکه بر تخت سلطنت خود جلوه افزا است ناگهان یک نوری ضیابار او را احاطه خواهد کرد پس از خدام سوال خواهد کرد این شعاع درخشنده چیست آیا حضرت رب العزت بمن نظر رحمت انداخته است ایشان خواهند گفت قدوس قدوس قدوس منزه و مقدس است خدای متعال از اینکه روشنی دهد و بنظر بیاید

این شعاع ضیابار از نور است و صفائی و سنای زوجهٔ تست که ترا احاطه نموده است که هنوز شما او را
ندیده اید و چون او شما را از خیمهٔ خودش دید که بر سریر سلطنت با جلوه افروز نشسته اید از روی
محبت و شوق بشما تبسم نموده است و حالا میخواهد دست شما را ببوسد پس این شعاع ضیابار
از سفیدی و درخشندگی دندانهایش است جل الخالق پس مومن با نهایت عجله خواهد گفت
بیاورید او را به نزد من پس هزار غلمان و هزار وصائف دویده آن حوریه را بشارت میدهند
که ولی خدا از غایت اشتیاق شما را طلب فرموده است پس پائین خواهد آمد بسوی ولی خدا
از خیمهٔ خودش بحالیکه هفتاد حله منسوجه از طلای احمر و نقرهٔ سفید و مرصع و مزین از در و یاقوت
و زبرجد در بر خواهد داشت که صباغی آنها از مشک و عنبر و زعفران برنگ مختلف خواهد بود و چنان
نازک اندام خواهد بود که مغز ساقهایش از اندرون استخوانش و حلهایش نمایان خواهد بود و طول قامتش
هفتاد ذراع بقد قامت مومن خواهد بود و عرض سینه اش ده ذراع یک قدری کمی از عرض
سینهٔ مومن خواهد بود و چون به نزدیک مومن خواهد رسید پس خدام و وصائف طبقهای مرصع طلا
و نقره مشحون از در و یاقوت و زمرد و زبرجد بسمت او خواهند برد و بر سرش نثار خواهند کرد
پس هر دو باهم معانقه خواهند کرد و هیچکدام ملول نخواهند شد بعد از آن حضرت امام علیه السلام
فرمود که در کتاب خدا صرف چند جنت مذکور است یعنی جنت عدن و جنت الفردوس و جنت النعیم و جنت المأوی و
دار القرار و دار السلام اما خلاق عالم بیشمار بسیار جنان خلق فرموده است و برای هر مومنی اینقدر جنان
خواهند داد که او موافق میل خودش هر طور که بخواهد تعیش نماید و خوشحال گردد اللهم ارزقنا ها
و هرگاه ولی خدا در جنان چیزی را میخواهد خواهد گفت سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ و چون این کلام را خواهد گفت
پس فوری خواهند دوید بسمت ولی خدا غلمان و وصائف با آن چیزیکه در قلب مومن خطور کرده است
بدون اینکه با ایشان گفته باشد که فلان چیز را میخواهم و همین است مفهوم قول خدای منان دعواهم فیها
سبحانك اللهم و تحیتهم فیها سلام و فرمود که آخر دعای ایشان بعد از خوردن و نوشیدن
و مباشرت زنان این خواهد بود الحمد لله رب العالمین یعنی بعد از قضای حوائج و لذات طعام و شراب
و جماع حمد و شکر خواهند کرد برای خدای منان و مفهوم این قول خدا که اولئك لهم رزق معلوم
این است که خدام مومن میدانند که ولی خدا چه چیز میل دارد و خواهش او برای چه قسم غذا

وشراب وفواکه واثمار است پس فوری برایش حاضر خواهند ساخت پیش از آنکه ولی خدا باایشان بگوید یا امر بفرماید ومعنی این قول که فواکه وهم مکرمون این است که هر چیزی را که میخواهند بایشان داده خواهد شد بدون توقف الله اکبر الله اکبر الله اکبر ولله الحمد ذُو الْجَلَالِ وَالْإِکْرَامِ ط

ودر کتاب خصال از حسن بن حسن فارسی از سلیمان بن جعفر بصری از عبدالله بن الحسین بن زید بن علی بن الحسین بن علی بن ابیطالب علیهم الصلوة والسلام قال قال رسول الله صلی الله علیه واله وسلم ان الله عزوجل لما خلق الجنة خلقها من لبنتین لبنة من ذهب ولبنة من فضة وجعل حیطانها الیاقوت وسقفها الزبرجد وحصاؤها اللؤلوء وترابها المسك والعنبر وحشیشها الزعفران فقال لها تکلمی فقالت لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ قد سعد من یدخلنی فقال وعزتی وجلالی وارتفاع شانی لا یدخلها مدمن خمر ولا سکیر ولا قتات ولا دیوث ولا قلاع ولا زنوق ولا جیوف ولا عشار ولا قاطع رحم ولا قدری گفت که فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم بدرستیکه چون خلاق عالم جنت را خلق فرمود پس بنا نمود او را با دو قسم از آجر آجری از طلا و آجری از نقره وساخت دیوارهایش را از یاقوت وسقفش را از زبرجد وسنگریزه هایش را از مروارید وخاکش را از مشک وعنبر وسبزه هایش را از زعفران پس فرمود جنت را که حرف بزند پس جنت عرض نمود ای پروردگار نیست معبودی مگر تو که حی وقیوم هستی البته سعید است کسیکه داخل خواهد شد در میان من پس فرمود خدای ذوالجلال والاکرام قسم میخورم بعزت وعظمت وجلال شان خودم وارتفاع مقام خودم که هرگز هرگز داخل نخواهد شد در تو کسیکه دائم الخمر است ونه دائم السکر ونه سخن چین ونه دیوث ونه نباش القبور ونه زنا نه مرد ونه خیوف ذکر برید برای شهوت رانی ونه گمرگچی ونه قاطع الرحم مومنین ونه قدری وجبری !

نوادر الراوندی باسناده عن جعفر بن محمد عن ابائه علیهم السلام قال قال رسول الله صلی الله علیه واله وسلم لما خلق الله تعالی جنة عدن خلقها من ذهب یتلالؤ ومسك یزفر ثم امرها فاهتزت ونطقت فقالت انت الله لا اله الا انت الحی القیوم فطوبی لمن قدر له دخولی قال الله تعالی وعزتی وجلالی وارتفاع مکانی لا یدخلك

مدمن خمر ولا مصر علی المعاصی ولا قتات ولا دیوث ولا قلاع ولا خیوف ولا ختار گفت
فرمود حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم چون خلاق عالم جنت عدن را خلق فرمود پس بنا نمود
او را از طلای احمر و در درخشنده و از مشک اذفر معطر کننده پس امر فرمود او را که کلام کند پس
با هتزاز آمد و گفت نیست معبودی غیر از تو که همیشه زنده و قائم هستی پس خوشا بحال کسیکه مقدر شده
است برای او که داخل خواهد شد در میان من پس فرمود خدای متعال قسم بخودم بعزت وجلال
و ارتفاع مقام خودم هرگز هرگز داخل نخواهد شد در میان تو نه مدمن خمر و نه مصر علی المعاصی و
نه قتات و نه دیوث و نه ساعی الی السلطان و نه خیوف و نه عهد شکن !

و در تفسیر علی بن ابراهیم از قاسم بن محمد از سلیمان بن داود از علی بن الحسین علیه السلام قال علیك
بالقران فان الله تعالی خلق الجنة بیده لبنة من ذهب و لبنة من فضة
وجعل ملاطها المسك الاذفر وترابها الزعفران وحصاؤها اللؤلؤ والیاقوت
وجعل درجاتها علی قدر آیات القران فمن قرأ القران قیل له اقرأ وارق
ومن دخل منهم الجنة لم یکن فی الجنة اعلا درجة منه ما خلا النبیون
والصدیقون گفت که فرمود حضرت مولانا امام زین العابدین علیه السلام ای سلیمان بن داود
بر تو باد تعلم قرآن بدرستیکه خلق فرمود خلاق عالم جنت را از دست قدرت خودش و خشتی از طلای
احمر و خشتی از نقره خام بکار برده و ساروجش از مشک اذفر و خاکش زعفران و سنگریزهایش
یواقیت و لآلی قرار داده و او را در درجات مختلفه تقسیم فرموده است بعدد آیات قرآن کریم پس هر که
قرآن میخواند او را خواهد فرمود بخوان یکی از آیات قرآن و بالا برو یک درجه از مقام خود الی آخرها
و هر که از قراء قرآن در جنت داخل خواهد شد پس در جنان هیچکس مانند او بر مدارج علیا فائز
نخواهد شد و از جمیع مردم بالاتر خواهد بود غیر از انبیا و اوصیای ایشان علیهم الصلوة والسلام

و روی عبادة بن الصامت عن النبی صلی الله علیه وآله قال الجنة مائة درجة ما بین کل درجتین
کما بین السماء والارض والفردوس اعلاها درجة منها تفجر انهار الجنة
الاربعة فاذا سألتم الله سالوه الفردوس وهو قوله تعالی کانت لهم جنات الفردوس
نزلا عبادة بن صامت از حضرت رسول حدیث میکند که فرمودند آنحضرت که جنت صد درجه
دارد و فاصله در ما بین هر دو درجه مانند فاصله در میان زمین و آسمان است

وجنت الفردوس بلندترین درجهای جنت است واز جنت الفردوس نهرهای چهارگانه جنت منفجر میشوند پس چون از خدای منان جنت راسوال میکنید باید جنت الفردوس راسوال کنید وازاین قول خدا بهمین مطلب اشاره است که میفرماید کانت لهم جنات الفردوس نزلا برای مومنین امت مرحومه جنات الفردوس منزل و مهمانی خواهد بود

پس جمیع اهل جنت مانند مهمانها پذیرائی کرده خواهند شد وخدای منان میزبان ایشان خواهد بود ومعلوم است که میزبان برای ترضیه خاطر میهمان هرچه در وسعتش است تهیه می بیند وهرروز غذاهای لذیذتر ونوع بنوع ورنگ برنگ وجدید حاضر میکند تاکه میهمانش از میزبانش راضی وخوشحال گردد الله اکبر ولله الحمد والشکر دائما ابدا

ودر تفسیر علی بن ابراهیم از جعفر بن محمد سعید الاحمسی که از ابی ذر رض از حضرت رسول ص حدیث میکند قال النبی صلی الله علیه وآله وسلم ثم عرج بی الی السماء السادسة فتلقتنی الملائکه وسلموا علیّ وقالوا مثل مقالة اصحابهم فقلت یا ملائکة ربی اتعرفوننا حق معرفتنا فقالوا بلی یا نبی الله لم لا نعرفکم وقد خلق الله جنة الفردوس وعلی بابها شجرة لیس فیها ورقة الا علیها مکتوب حرفان بالنور لا اله الا الله محمد رسول الله علی بن ابیطالب عروة الله الوثیقة وحبل الله المتین وعینه فی الخلائق اجمعین وسیف نقمته علی المشرکین فاقرءه منا السلام وقد طال شوقنا الیه فرمود حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم بعد از آن عروج دادند مرا باسمان ششم پس ملاقات کردند بمن ملائکه وسلام دادند بمن وگفتند مانند اصحاب خود پس پرسیدم از ایشان ای ملائکه پروردگار من آیا شما ها می شناسید مارا حق شناختنی گفتند چرا نشناسیم وحال آنکه خدای متعال خلق فرموده است جنت الفردوس را وبر دروازه اش درختی خلق فرموده است که بر هر برگش دو کلمه از نور مرقوم نموده است = یعنی نیست معبودی غیر از الله و محمد رسول خدا است وعلی بن ابیطالب عروه وثیق خدا است وحبل متین خدا است و چشم خدا است در جمیع خلائق و شمشیر انتقام خدا است بر مشرکین پس برسانید بآن حضرت از جانب ما ها سلام وبگوئید که شوق ماها خیلی طولانی شده است بآنحضرت ۔

و در تفسیر علی ابن ابراهیم از عاصم ابن حمید از ابی عبد الله علیه السلام در تحت آیه تتجافی
عن المضاجع الخ در آنجا اینکه حضرت نعمات جنت را بیان میفرمود قال قلت جعلت
فداك انی اردت ان اسئلك عن شیٔ استحیی منه قلت ا فی الجنة غناء
فقال ان فی الجنة شجرة یامر الله ریاحها فتهب فتضرب تلك الشجرة باصوات
لم یسمع الخلائق بمثلها حسنا ثم قال هذا عوض لمن ترك السماع فی الدنیا
مخافة الله قال قلت جعلت فداك زدنی فقال ان الله خلق جنة بیده
ولم یرها عین ولم یطلع علیها مخلوق یفتحها الرب کل صباح فیقول ازدادی ریحا
ازدادی طیبا وهو قول الله فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قرة اعین جزاء بما کانوا یعملون
گفت عرض نمودم فدایت شوم یا ابن رسول الله من اراده داشتم که از شما چیزی سوال کنم اما حیا مانع میشود
پس عرض نمودم آیا در جنت از قسم غنا و خوانندگی هم خواهد بود فرمود بالتحقیق که در جنت درختی است
امر میکند خدای منان شمالی را که بوزد پس هوای میوزد و میزند آن شجره را پس پیدا می شود از
آن درخت اصوات والحان که هرگز خلائق نه شنیده اند مثل آنها در حسن صوت والحان بعد از آن
فرمود که این عوض است برای مومنین که در دنیا استماع غنا را برای خدا ترك نموده بودند
عرض نمودم زیاد بیان بفرمائید نعمات جنت را فرمود بالتحقیق که خدای منان جنتی را از دست قدرت
خود خلق فرموده است که هیچ چشمی او را ندیده است و هیچ مخلوقی بر آن مطلع نیست پس خدای متعال او را
هر صباح باز میکند و میفرماید زیاد کن نسیم و شمیم را زیاد کن خوشبوها و عطریات را و همین است معنی قول خدا
که نمیداند هیچ نفسی که برای او خدای منان چه نعمات و لذات پنهان و مخفی خلق فرموده است
و برای او چه اسباب خنکی چشم و سرور نفس مهیا و آماده فرموده است در جزای اعمال ایشان!

نیز در همین کتاب از ابی الدرداء قال کان رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم یذکر الناس بذکر الجنة
وما فیها من الازواج والنعیم وفی القوم اعرابی فجثا لرکبتیه وقال یا رسول الله هل
فی الجنة من سماع قال نعم یا اعرابی ان فی الجنة لنهرا حافتاه ابکار من کل بیضاء یتغنین
باصوات لم تسمع الخلائق بمثلها قط فذلك افضل نعیم الجنة قال الراوی سألت
ابا الدرداء بم یتغنین قال بالتسبیح وعن ابراهیم ان فی الجنة اشجارا علیها اجراس

من فضة فاذا اراد اهل الجنة السماع بعث الله ريحا من تحت العرش فتقع
فی تلك الاشجار فتحرك تلك الاجراس باصوات لو سمعها اهل الدنيا
لماتوا طربا گفت که روزی حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم ذکر میکرد برای مردم جنت ونعمات
جنت را وازواج وحور العین وغیره را ودر میان مجلس یکی از اهل بادیه بود پس دو زانو نشست
وسوال نمود یا رسول الله آیا در جنت از قسم غناء وسماع هم خواهد بود فرمود بلی ای اعرابی بدرستیکه در جنت
نهر یست وبر هر دو کناره اش دختران باکره روئیده اند ورنگ شان سفید است ایشان تغنی خواهند کرد
برای اهل جنت که هرگز کسی مثل آن لحن واصوات نه شنیده است پس افضل نعمات جنت خواهد بود
راوی گفت که من از ابی درداء پرسیدم چه چیز خواهند خواند گفت تسبیح وتمجید پروردگار عالمیان
واز ابراهیم مروی است که در جنت خلاق عالم اشجار خلق فرموده است وبر آنها بجای ثمر اجراس
فضه هستند وچون اهل جنت میل شنیدن غناء خواهند کرد آنوقت خدای منان یکبار باد از زیر عرش
اعظم خواهد فرستاد پس این هوا آن اشجار را خواهد زد وآن اجراس بصدا خواهند آمد بیک صدائی
که اگر آن الحان واصوات را اهل دنیا بشنوند البته از خوشحالی وطرب خواهند مرد !

ودر کتاب اثنی عشریه عن وهب بن منبه عن بن عباس قال خلق الله الجنان یوم خلقها
وفضل بعضها علی بعض وهی سبعة جنان وابوابها ثمانیة جنة عدن وجنة الفردوس
وجنة الماوی وجنة الخلد وجنة النعیم ودار السلام ودار الجلال فاما جنة عدن
فهی دار الرحمن وهی فی وسط الجنان مشرفة علی الجنان کلها خلقها الله من زبرجد
ازواجها وما فیها من الزبرجد وخلق جنة الفردوس من اللؤلؤ وازواجها وجنانها
وابنیتها وقصورها وغرفها وابوابها کلها من اللؤلؤ ولیس فی الجنان جنة اعلی
من الفردوس روی عن النبی ص قال الجنة مائة درجة ما بین کل درجتین مسیرة
مائة سنة والفردوس اعلاها درجة فاذا اسألتم الله فاسئلوا الفردوس وخلق
جنة الماوی من الذهب الاحمر وخلق جنة الخلد من الفضة البیضاء بجمیع
ما فیها علی هذه الصفات وخلق دار السلام من الیاقوت الاحمر کلها علی هذه
الصفة روی انه قیل لرسول الله حدثنا عن الجنة ما بناؤها قال لبنة من ذهب

ولبنة من فضة وملاطها المسك الاذفر وحصاؤها اللؤلؤ والياقوت والزبرجد والمرجان
وترابها الزعفران من دخلها يتنعم ولا يبوس ويخلد ولا يموت ولا يبلى ثيابه و
لا يفنى شبابه وفيه عن احمد الجنان سبع وفي كل جنة مائة درجة ما بين كل درجتين
كما بين السماء والارض واعلى الجنان جنة الفردوس والتي تليها الجنة الماوى عند
سدرة المنتهى ثم جنة عدن وهي مقصورة الرحمن في وسط الجنان عن يمينها جنة الخلد
ودار السلام وعن يسارها جنة النعيم ودار الجلال فجنة الفردوس باربع قوائم
قائمة بيضاء وقائمة حمراء وقائمة خضراء وقائمة صفراء در كتاب اثنا عشريه
از وهب ابن منبه از ابن عباس حديث است كه خلق فرمود خلاق عالم جنان را روزيكه خلق فرمود
پس فضيلت داد بعضى را بر بعضى وآنها هفت جنان هستند اما دروازه هاى آنها هشت تا هستند
از اين قرار جنت عدن وجنت الفردوس وجنت الماوى وجنت الخلد وجنت النعيم ودار السلام
ودار الجلال پس جنت عدن دار الرحمن است وآن در وسط جنان است كه ناظر است بر تمامى جنان خلق فرموده
او را خداى متعال از زبرجد اصفر وانواج وهرچه كه در آن است از زبرجد است وخلق فرموده است جنت الفردوس را
از لؤلؤ درخشان وازواج او وبناهاى او از غرفات وشرفات ودور وقصور وابواب جميعا از لآلى تابان است
و در تمامى جنان را از فردوس هيچ جنتى بالاتر نيست واز حضرت رسول حديث است كه فرمود آنحضرت جنت صد
درجه دارد وفاصله در مابين هر دو درجه مسافت صد ساله راه است وجنت الفردوس اعلى ترين جنان است
پس هرگاه از خداى منان دعا كنيد جنت الفردوس را بخواهيد وخلق فرموده است جنت الماوى را از طلاى احمر
وجنت الخلد را از فضه بيضا وتمامى اشياى آن بر همين صفت هستند ودار السلام را از ياقوت احمر خلق
فرموده است وتمامى اشياى آن بر همين صفت هستند يعنى تمام اشياى دار السلام از ياقوت سرخ ميباشند
وروايت است كه سوال نمودند از حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم كه جنت از چه چيز بنا شده است فرمود آنحضرت
كه بناى جنت خشتى از طلاى احمر وخشتى از فضه بيضا وساروجش از مشك وعنبر وسنگريزه هايش همه ياقوت
ومرواريد وترابش از زعفران وهر كه داخل شد در آن ابد الآباد متنعم خواهد بود وهرگز پير نخواهد شد
وهميشه با صحت وتندرستى خواهد است وهرگز نمى ميرد ولباسهايش هم كهنه ومندرس نخواهند شد
وزائل نخواهد شد از او نوجوانى

واز ابو احمد مروى است كه جنان هفت تا هستند ودر هر جنتى صد درجه است وفاصله در مابين هر دو درجه
مانند فاصله زمين وآسمان است وبهترين جنان جنت الفردوس است وآن ملحق است جنت الماوى

که بنزدیک سدرة المنتهی است بعد از آن جنت عدن است و آن معصوره حضرت رحمن است و در وسط جنان آمده و از جانب یمین آن جنت الخلد و دار السلام هستند و از جانب یسار آن جنت النعیم و دار الجلال هستند و جنت الفردوس بر چهار پایه بنا شده است یکی از یاقوت سفید است و یکی از یاقوت سرخ و یکی از یاقوت سبز و یکی از یاقوت زرد که زبرجد باشد آمده

و روی عبادة بن الصامت عن النبی صلی الله علیه وآله وسلم قال الجنة مائة درجة ما بین کل درجتین کما بین السماء والارض والفردوس اعلاها درجة منها تفجر انهار الجنة الاربعة فاذا سألتم الله تعالی سالوه الفردوس وهو قوله تعالی کانت لهم جنات الفردوس نزلا عبادة بن صامت از حضرت رسول ص حدیث میکند که فرمود آنحضرت جنت صد درجه آمده و فاصله در ما بین هر دو درجه بقدر فاصله ما بین زمین و آسمان است و جنت الفردوس بلندترین درجات جنان است و از همین جنت الفردوس نهرهای چهارگانه جنت منفجر میشوند یعنی نهر آب و نهر شراب و نهر لبن و نهر عسل مصفی پس چون از خدای منان جنت را سوال میکنید باید جنت الفردوس را سوال کنید و بهمین مطلب در این آیه اشاره شده است کانت لهم جنات الفردوس نزلا لذا برای مؤمنین جنات الفردوس مقام ضیافت و مهمانی خواهد بود و اهل جنت در حکم اضیاف خواهند بود و خدای منان میزبان و معلوم و مسلم است که برای مهمان میزبان تهیه مخصوصی مینماید و هر روزی غذاهای نو بنو و رنگ برنگ آماده میکند که مهمانش خوشحال گردد !!!

در کتاب خصال از سعد بن محمد از محمد بن راشد از عمر بن سهیل بن غزوان قال قال الصادق قال النبی ص ان الله تبارک وتعالی خلق فی الجنة عمودا من یاقوتة حمراء علیه سبعون الف غرفة خلقها الله عز وجل للمتحابین والمتزاورین فی الله فرمود که فرمودند حضرت رسول ص بالتحقیق که خلق فرموده است خدای متعال در جنت یک عمودی از یاقوت احمر و بنا نموده است بر آن عمود هفتاد هزار غرفه که خلق فرموده است آنها را صرف برای آن کسانیکه برای رضای خدا با هم محبت میکردند نه برای دنیا و برای خوشنودی خدا یکی دیگری را دیدو بازدید میکردند نه برای نفع و ضرر دنیاوی اللهم وفقنی لهذا فان التوفیق لمثل هذا العمل بجنابک

در تفسیر حضرت مولانا امام حسن عسکری علیه السلام در بیان ثواب نماز آمده قال و اذا قال العبد بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العلمين فقرأ فاتحة الكتاب والسورة قال الله تعالى للملائكة اما ترون عبدي هذا كيف يتلذذ بقرأة كلامي اشهد كم يا ملئكتي لاقولن له يوم القيمه اقرأ في جناني وارق في الدرجات فلا يزال يقرأ و يرقى بعدد كل حرف درجة من ذهب ودرجة من فضة ودرجة من لؤلؤ ودرجة من جوهر ودرجة من زبرجد اصفر ودرجة من زمرد اخضر ودرجة من نور رب العلمين وساقه الى ان قال في بيان الزكوة فان من اعطى من زكوته طيبة بها نفسه اعطاه الله بكل حبة منها قصرا في الجنة من ذهب وقصرا من فضة وقصرا من لؤلؤ وقصرا من زبرجد اصفر وقصرا من زمرد اخضر وقصرا من جوهر وقصرا من نور رب العلمين فرمود که چون مصلی بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العلمین میگوید پس حمد و سوره را میخواند آنوقت خدای منان به ملائکه مقربین میگوید آیا نمی بینید شما این عبد مرا که چطور متلذذ میشود از خواندن کلام من لذا من شما را شاهد میگیرم ای فرشتگان من البته خواهم گفت اورا در روز قیامت ای بنده من بخوان آیات قرآن را در جنت من و برو یک درجه بالاتر پس آنشخص آیات قرآن را خواهد خواند و ترقی میکند بدرجات علیا بمقابله هر حرفی یکدرجه و خواهند بود آن درجات مختلف پس درجهٔ از طلای احمر خواهد بود و درجهٔ از فضه بیضاء و درجهٔ از لؤلؤ تابان و درجهٔ از جوهر الماس و درجه از زبرجد اصفر و درجهٔ از زمرد اخضر و درجه از نور رب العلمین که آن (جنت النور آمده کما ذکر فی الدرجات) و کتبیه بیان را الی آنکه فرمود بیان زکوة دادن که هر که زکوة را بطیب خاطر میدهد عطا خواهد فرمود اورا خدای منان بعوض هر دانهٔ از آن مال زکوة یک قصر در جنت از طلا و یک قصر از نقره و یک قصر از مروارید و یک قصر از زبرجد و یک قصر از زمرد و یک قصر از جوهر الماس و یک قصر از نور رب العلمین!

و در کتاب ثواب الاعمال باسناد خود شرا ز مولانا حضرت امیر المومنین علیه السلام در بیان ثواب تهلیلات در عشره ذی الحجة الحرام چنین مذکور است قال من قال ذلك في كل يوم عشر مرات اعطاه الله عز وجل بكل تهليلة درجة في الجنة من الدر والياقوت ما بين كل درجة مسيرة مائة عام

للراكب المسرع فی کل درجة مدینة فيها قصر من جوهرة واحدة لا فصل فيها فيكل مدينة من تلك المدائن من الدور والقصور والغرف والبيوت والفراش والازواج والسرر والحور العين ومن النمارق والزرابی والموائد والخدم والانهار والاشجار والحلی والحلل ما لا يصف خلق من الواصفين فاذا خرج من قبره اضاء كل شعرة منه نورا وابتدره سبعون الف ملكا يمشون امامه وعن يمينه وعن شماله حتى ينتهى الى باب الجنة فاذا دخلها قاموا خلفه وهو امامهم حتى ينتهى الى مدينة ظاهرها ياقوتة حمراء وباطنها زبرجدة خضراء فيها من اصناف ما خلق الله مما خلق الله عز وجل فی الجنة فاذا انتهوا اليها قالوا يا ولی الله هل تدری ما هذه المدينة قال لا فمن انتم قالوا نحن ملئكة الذين شهدناك فی الدنيا يوم هللت الله عز وجل بالتهليل فهذه المدينة بما فيها ثوابا لك وابشر بافضل من هذا فی دار السلام وفی جواره عطاء لا ينقطع ابدا والتَّهْلِيْلَاتُ الْمُبَارَكَاتُ هٰذِهٖ =

بسم الله الرحمن الرحيم

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّيَالِيْ وَالدُّهُوْرِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَاجِ الْبُحُوْرِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَرَحْمَتُهٗ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّوْكِ وَالشَّجَرِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَالْمَدَرِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْقَطْرِ وَالْمَطَرِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُيُوْنِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِي اللَّيْلِ اِذَا عَسْعَسَ وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الرِّيَاحِ فِي الْبَرَارِيْ وَالصُّخُوْرِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنَ الْيَوْمِ اِلٰى يَوْمِ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ ط فرمودند حضرت مولانا امیر المومنین امام مبین علیه الصلوة والسلام

هر که این تهلیلات را هر روزه ده مرتبه در دهه ذی الحجه بخواند عطا خواهد فرمود او را خدای منان بعوض هر تهلیلی درجهٔ در بهشت از دُرّ و یاقوت و مابین هر دو درجه مسافت صد ساله راه سوارهٔ تندرو خواهد بود و در هر درجهٔ شهری است و در آن قصری است از جوهر یگانه که نیست در آن وصل و فصل و در هر شهری از آن شهرها از دور و قصور و غرف و بیوت و از فروش و از ازواج و از سُرُر و حور العین و از نمارق و زرابی و از موائد و خدم و از انهار و اشجار و از حلی و حلل اینقدر فراوان و بکثرت هستند که هیچکس از مخلوقات آنها را وصف نمی تواند کند و چون آن تهلیل از قبر خود بیرون خواهد آمد هر موی بدنش نورانی خواهد گردید و بزودی خواهند آمد نزد او هفتاد هزار ملک و در جلو او روانه خواهند شد و از یمین او و از شمال او حتی اینکه خواهد رسید بدروازه جنت و چون

داخل خواهد شد به جنت ایشان عقب او خواهند ایستاد و او جلو آنها خواهد بود حتی اینکه منتهی خواهد شد به یک شهری که ظاهرش از یاقوت سرخ و باطنش از زبرجد سبز است و خواهند بود در آن شهر جمیع انواع و اقسام از نعمات که در جنات الخلود خدای منان خلق فرموده است و چون در آن شهر خواهند رسید ملائکه او را خواهند گفت یا ولی الله آیا میدانی که این چه شهر یست او خواهد گفت نه و خواهد پرسید که شما ها کیستید ایشان خواهند گفت ما ئیم از آن ملائکه که شاهد بودیم در عالم دنیا بر اعمال شما روزیکه شما آن تهلیلات پروردگار را میخواندید و این شهر و هرچه در آن است همه ثواب آن تهلیلات است و بشارت میدهیم بشما با فضل و احسان پروردگار که بشما فرموده است که بهتر از این شهر برای شما در جنات الخلود و دار القرار و جنات الفردوس آماده فرموده است و آن عطای پروردگار هرگز منقطع نخواهد شد

و در کتاب تفسیر الآیات از حضرت مولانا امیر المومنین امام مبین علیه الصلوة والسلام مروی است در ذیل آیه مبارکه ولقد رآه نزلة اخرى عند سدرة المنتهى عندها جنة المأوى قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم واذا دخلت الجنة فرأيت فيها قصرا من ياقوت احمر يرى داخله من خارجه وخارجه من داخله من شدة نوره فقلت يا جبرئيل لمن هذ القصر فقال لمن اطاب الكلام وادام الصيام واطعم الطعام وتهجد بالليل والناس نيام فقلت يا رسول الله وفي امتك من يطيق هذا فقال لي ادن مني فدنوت فقال اتدري ما اطابة الكلام ؟ فقلت الله ورسوله اعلم فقال هو سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ !!! اتدري ما ادامة الصيام فقلت الله ورسوله اعلم فقال من صام شهر رمضان ولم يفطر يوما اتدري ما اطعام الطعام فقلت الله ورسوله اعلم فقال من طلب لعياله ما يكف به وجوههم !! اتدري ما التهجد بالليل والناس نيام فقلت الله ورسوله اعلم فقال من لا ينام حتى يصلي العشاء الاخرة ويريد بالناس هنا اليهود والنصارى لانهم ينامون بين الصلوتين گفت که

فرمودند حضرت رسول ص چون داخل شدم در جنت پس دیدم در آنجا قصری از یاقوت سرخ چنان شفاف که اندرونش از بیرونش نمایان بود و همینطور بیرونش از اندرونش دیده می شد پرسیدای جبرئیل این قصر برای کیست گفت برای آن کسی است که کلام طیب میکند و دائما صائم است و همیشه اطعام میکند و نماز تهجد میخواند در حالیکه مردم در خواب اند عرض نمودم یا رسول الله کیست از امت شما که می تواند بجا بیاورد این اعمال را پس فرمودند که نزدیک من بیا نزدیک آنحضرت رفتم پس ارشاد فرمودند که آیا میدانی اطابة الکلام چیست عرض نمودم نه الله و رسول بهتر میدانند فرمودند آن گفتن سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر است

فرمودند میدانی ادامة الصیام چیست عرض نمودم الله ورسول بهتر میدانند فرمودند هر که تمامی ماه رمضان را روزه بگیرد فرمودند میدانی اطعام الطعام چیست عرض نمودم الله ورسول بهتر میدانند فرمودند هر که طلب میکنند بجهت اهل وعیال خودش طعام را که محتاج مردم نشوند فرمودند میدانی تهجد باللیل چیست عرض داشتم الله ورسول بهتر میدانند فرمودند هر که نماز عشاء را میخواند زیرا که مابین مغرب وعشاء یهود ونصاری خواب میکنند ومقصود از ناس ایشانند یعنی در زمان حضرت رسول هرگاه سینما نبود مردمان یهود ونصاری خواب میکردند نه اهل این زمان

ودر همین کتاب مروی است قال النبی صلی الله علیه وآله وسلم لما اسری بی الی السمآء فدخلت الجنة فرأیت فیها قیعان ورأیت فیها ملائکه یبنون بنیانا لبنة من ذهب ولبنة من فضة وربما امسکوا فقلت لهم ما بالکم قد امسکتم فقالوا حتی تجیئنا النفقة فقلت وما نفقتکم قالوا قول المؤمن سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ فاذا قال بنینا واذا امسك امسکنا فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم هرگاه مرا بر آسمانها بردند ودر جنت داخل شدم پس دیدم در آنجا میدان فراخی ومشاهده نمودم ملائکه را که عمارتی بس عالی بنا می نمودند خشتی از طلای احمر وخشتی از نقرهٔ خام اما بالاوقات از کار دست میکشیدند پرسیدم چرا بنائی را ترک نموده اید گفتند تا اینکه نفقه اش بما برسد پرسیدم نفقه اش چه باشد گفتند قول مؤمن وسبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر" پس هرگاه از جانب مومن آن نفقه بما میرسد ما هم بنائی میکنیم وچون نمی رسد وموقوف میشود ما هم توقف میکنیم = سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَآ اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ عدد انفاسی من الان الی یوم مماتی

ودر کتاب امالی در بیان فضائل ماه مبارک رمضان از ابن عباس مروی است قال قال النبی صلی الله علیه واله وسلم ــ لو علمتم ما لکم فی شهر رمضان لزدتم الله تعالی حمدا وشکرا اذا کان اول لیلة منه غفر الله عز وجل لامتی الذنوب کلها سرها وعلانیتها ورفع لکم الف الف درجة وبنی لکم خمسین مدینة وکتب الله عز وجل لکم یوم الثانی بکل خطوة تخطونها فی ذلك الیوم عبادة سنة وثواب نبی وکتب لکم صوم سنة واعطاکم الله عز وجل یوم الثالث بکل شعرة علی ابدانکم قبة فی الفردوس من درة بیضاء فی اعلاها اثنی عشر الف بیتا من النور وفی اسفلها اثنا عشر الف بیت فی کل بیت الف سریر علی کل سریر حوراء ویدخل علیکم کل یوم

الفملك مع كل ملك هدية واعطاكم الله عز وجل يوم الرابع فى جنة الخلد سبعين الف قصر فى كل قصر سبعون الف بيت فى كل بيت خمسون الف سرير على كل سرير حوراء بين يدى كل حوراء الف وصيفة خمار احدهن خير من الدنيا وما فيها واعطاكم يوم الخامس فى جنة الماوى الف الف مدينة فى كل مدينة سبعون الف بيت فى كل بيت سبعون الف مائدة على كل مائدة سبعون الف قصعة فى كل قصعة ستون الف لون من الطعام لايشبه بعضها بعضا واعطاكم الله عز وجل يوم السادس فى دار السلام مائة الف مدينة فى كل مدينة مائة الف دار فى كل دار مائة الف بيت فى كل بيت مائة الف سرير من ذهب طول كل سرير الف ذراع على كل سرير زوجة من الحور العين عليها ثلثون الف ذوابة منسوجة بالدر واليواقيت تحمل كل ذوابة مائة جارية واعطاكم الله عز وجل يوم السابع فى جنة النعيم ثواب اربعين الف شهيد واربعين الف صديق واعطاكم الله عز وجل يوم الثامن من عمل ستين الف عابد وستين الف زاهد واعطاكم الله عز وجل يوم التاسع ما يعطى الف عالم والف معتكف والف مرابط واعطاكم الله عز وجل يوم العاشر قضاء سبعين الف حاجة ويستغفر لكم الشمس والقمر والنجوم والدواب الطير والسباع وكل حجر ومدر وكل رطب ويابس والحيتان فى البحار والاوراق فى الاشجار وكتب الله عز وجل لكم يوم احد عشر ثواب اربع حجات وعمرات كل حجة مع نبى مرسل من الانبياء وكل عمرة مع صديق او شهيد وجعل الله عز وجل لكم يوم اثنى عشر ان يبدل الله سيئاتكم حسنات ويجعل حسناتكم اضعافا ويكتب لكم بكل حسنة الف الف حسنة وكتب الله عز وجل لكم يوم ثلثة عشر مثل عبادة اهل مكة والمدينة واعطاكم الله بكل حجر ومدر ما بين مكة والمدينة شفاعة ويوم اربعة عشر فكانما لقيتم ادم ونوحا وبعدهما ابراهيم وموسى وبعد داود وسليمان وكانما عبدتم الله عز وجل مع كل نبى مائتى سنة وقضى لكم عز وجل يوم خمسة عشر حوائج من حوائج الدنيا والاخرة واعطاكم الله ما يعطى ايوب واستغفر لكم حملة العرش واعطاكم الله عز وجل يوم القيمة اربعين نورا عشرة عن يمينكم وعشرة عن يساركم وعشرة امامكم وعشرة خلفكم واعطاكم الله عز وجل يوم ستة عشر اذا خرجتم من القبور ستين حلة تلبسونها وناقة تركبونها ويبعث الله اليكم غمامة تظلكم من حر ذلك اليوم ويوم سبعة عشر يقول الله عز وجل انى غفرت لهم ولاباۤئهم ودفعت عنهم شدائد يوم القيمة واذا كان يوم ثمانية عشر امر الله تبارك وتعالى جبرئيل وميكائيل واسرافيل وحملة العرش

والكروبيين ان يستغفروا لامة محمد الى سنة القابلة واعطاكم الله عز وجل
يوم القيمة ثواب البدريين فاذا كان يوم التاسع عشر لم يبق ملك
فى السموات والارض الا استاذنوا ربهم فى زيارة قبوركم كل يوم ومع
كل ملك هدية وشراب فاذا تم لكم عشرون يوما بعث الله عز وجل
اليكم سبعين الف ملك يحفظونكم من كل شيطان رجيم وكتب الله لكم بكل يوم
صمتم صوم مائة سنة وجعل بينكم وبين النار خندقا واعطاكم ثواب
من قرء التورية والانجيل والزبور والفرقان العظيم وكتب الله عز وجل لكم
بكل ريشة على جبرئيل عبادة سنة واعطاكم ثواب تسبيح العرش والكرسى وزوجكم
بكل اية فى القران الف حوراء ويوم احد وعشرين يوسع الله عليكم القبر الف
فرسخ ويرفع عنكم الظلمة والوحشة ويجعل قبوركم كقبور الشهداء ويجعل وجوهكم
كوجه يوسف بن يعقوب ويوم اثنين وعشرين يبعث الله عز وجل اليكم
ملك الموت كما يبعث الى الانبياء ويدفع عنكم هول منكر ونكير ويدفع عنكم
هم الدنيا وعذاب الاخرة ويوم ثلثة وعشرين تمرون على الصراط مع النبيين و
الصديقين والشهداء وكانما اشبعتم كل يتيم من امتى وكسوتم كل عريان
من امتى ويوم اربعة وعشرين لا تخرجون من الدنيا حتى يرى كل واحد
منكم مكانه فى الجنة ويعطى كل واحد ثواب الف مريض والف غريب خرجوا
فى طاعة الله عز وجل واعطاكم ثواب عتق الف رقبة من ولد اسمعيل ويوم
خمسة وعشرين بنى الله عز وجل لكم تحت العرش الف قبة خضراء على راس
كل قبة خيمة من نور يقول الله تبارك وتعالى يا امة محمد انا ربكم وانتم
عبيدى وامائى استظلوا بظل عرشى فى هذه القباب كلوا واشربوا هنيئا فلا
خوف عليكم ولا انتم تحزنون يا امة محمد وعزتى وجلالى لابعثنكم الى الجنة
يتعجب منكم الاولون والاخرون ولا توجن كل واحد منكم بالف تاج من نور
ولاركبن كل واحد منكم على ناقة خلقت من نور زمامها من نور وفى ذلك الزمام
الف حلقة من ذهب فى كل حلقة ملك قائم عليها من الملئكة وبيد كل ملك عمود
من نور حتى يدخل الجنة بغير حساب واذا كان يوم ستة وعشرين ينظر الله اليكم
بالرحمة فيغفر الله لكم الذنوب كلها الا الدماء والاموال وقدس بيتكم كل يوم
سبعة مرة من الغيبة والكذب والبهتان ويوم سبعة وعشرين فكانما نصر تم
كل مؤمن ومؤمنة وكسوتم سبعين الف عار وخدمتم الف مرابط وكانما قرأتم

كل كتاب انزله الله عز وجل على انبيآئه ويوم ثمانية وعشرين جعل الله لكم في جنة الخلد
مائة الف مدينة من نور واعطاكم الله عز وجل في جنة المأوى مائة الف قصر من
فضة واعطاكم الله عز وجل في جنة الفردوس مائة الف مدينة فيكل مدينة الف
حجرة واعطاكم الله عز وجل في جنة الجلال مائة الف منبر من مسك في جوف كل منبر
الف بيت من زعفران في كل بيت الف سرير من درة وياقوتة على كل سرير زوجة
من الحور العين فاذا كان يوم تسعة وعشرين اعطاكم الله عز وجل الف الف محلة
في جوف كل محلة قبه بيضاء فيكل قبة سرير من كافور ابيض على ذلك السرير
الف فراش من السندس الاخضر فوق كل فراش حورآء عليها سبعون الف حلة
وعلى راسها ثمانون الف ذوآبة كل ذوابة مكللة بالدر والياقيت فاذا تم
ثلثون يوما كتب الله عز وجل لكم بكل يوم مر عليكم ثواب الف شهيد والف صديق
وكتب الله عز وجل لكم عبادة خمسين سنة وكتب الله عز وجل لكم بكل يوم صوم
الفي يوم ورفع لكم بعدد ما انبت النيل درجات وكتب لكم براءة من النار
وجوازا على الصراط واماناً من العذاب وللجنة باب يقال له الريّان
لا يفتح ذلك الى يوم القيمة ثم يفتح للصائمين والصائمات من امة محمد ص
ثم ينادي رضوان خازن الجنة يا امة محمد ص هلموا الى الريان فيدخل امتي
من ذلك الباب في الجنة فمن لم يغفر له في شهر رمضان ففي اي شهر يغفر له

اللهم صل على محمد وآل محمد ووفقني لصوم شهر رمضان
وانت تعلم اني شيخ ضعفت فلا قوة الا منك
واني ارجوا من كرمك ان لا تحرمني
من هذه العطايا
والثواب
يا الله
١٢

گفت فرمودند حضرت خاتم الانبياء صلى الله عليه وآله وسلم اگر شما ها میدانستید که چه اجر و ثواب است برای شما
در ماه مبارک صیام البته زیاد میکردید حمد و ثنای خدای منان ذو الجلال والاکرام را پس بدانید که هرگاه
شب اول میشود از ماه مبارک رمضان مغفرت میفرماید خدای منان جمیع گناهان امت مرا خواه
گناه مخفی باشد یا ظاهر و بلند میکند برای شما هزار هزار درجه در جنت و بنا میکند برای شما پنجاه
مدینه و در روز دوم مینویسد خدای متعال برای شما بهر قدمیکه در این روز برداشته اید عبادت یکساله را
و ثواب نبی ع و در روز سوم میفرماید برای شما صوم یکساله را و عطا میفرماید خدای عزوجل برای شما در روز سوم

بمقابله هر موی بدن شما یک قبه در فردوس برین از مروارید سفید که در اعلای آن قبه دوازده هزار بیت است
از نور و در پائین آنها دوازده هزار بیت است و در هر بیتی یک سریر است و بر هر سریری یک از حور العین است
دداخل خواهند شد بر شما در جنت الفردوس هر روز هزار ملک و همراه هر ملکی یک هدیه خواهد بود
وعطا میکند خدای عز و جل برای شما در روز چهارم در جنت الخلد هفتاد هزار قصر و در هر قصری هفتاد هزار
بیت و در هر بیتی پنجاه سریر و بر هر سریری یکی از حور العین و در پیش روی هر حوریه هزار خدمتگار از
دختران که خار یکی از ایشان بهتر است از دنیا و ما فیها وعطا میکند خدای عز و جل برای شما در روز پنجم
در جنت الماوی هزار هزار شهر و در هر شهری هفتاد هزار بیت و در هر بیتی هفتاد مائده و بر هر مائده
هفتاد هزار کاسه و پیاله و در هر پیالئی شصت رقم از خورشها که هیچکدام مشابه دیگری نخواهد بود
وعطا میکند خدای منان برای شما در روز ششم در دار السلام صد هزار مدینه و در هر مدینهٔ صد هزار
دار و در هر داری صد هزار بیت و در هر بیتی صد هزار سریر از طلای احمر و طول هر سریری هزار
ذرع و بر هر سریری زوجهٔ از حور العین که بر سرش سی هزار گیسو مرصع از لآلی و یواقیت و بر داشته
خواهند داشت هر گیسوی را صد جاریه وعطا میفرماید خدای منان برای شما در روز هفتم در جنت النعیم
ثواب چهل هزار صدیق وعطا میفرماید خدای متعال برای شما در روز هشتم از عمل شصت هزار عابد و از
عمل شصت هزار زاهد وعطا میفرماید خدای کریم برای شما در روز نهم آنچه که عطا خواهد فرمود هزار
عالم را و هزار معتکف را و هزار مجاهد را وعطا میفرماید خدای رحیم برای شما در روز دهم قضاء هفتاد
هزار حاجت و استغفار میکنند برای شما شمس و قمر نجوم و دواب و طیور و سباع و هر سنگی و کلوخی و هر خشک و تری
و ماهیان دریا و اوراق اشجار و مینویسد خدای مهربان برای شما در روز یازدهم ثواب چهار حج و عمره
که هر حجی را انجا آورده باشد همراه نبی از انبیا و هر عمره همراه صدیقی یا شهیدی و مقرر خواهد فرمود
خدای منان برای شما در روز دوازدهم که تبدیل خواهد فرمود سیئات شما را بحسنات و حسنات شما را
دو چند خواهد فرمود و مینویسد هر حسنهٔ شما را هزار هزار حسنه و می نویسد خدای متعال برای شما در
روز سیزدهم مثل عبادت اهل مکه و مدینه وعطا میکند ثواب بقدر هر حجری و مدری که مابین مکه و
مدینه میباشند و شفاعت در نفرتین و در روز چهاردهم پس گویا که ملاقات نمودید شما حضرت آدم
و نوح و بعد از ایشان حضرت ابراهیم و موسی و بعد حضرت داود و سلیمان را و گویا که عبادت کردید
خدای عز و جل را همراه هر نبی دویست سال و در روز پانزدهم برمی آرد برای شما خدای منان
هر حاجتی را از حوائج دنیا و آخرت وعطا میکند هر چه که عطا فرموده به ایوب و استغفار میکنند برای
شما حاملان عرش اعظم وعطا میکند در روز قیامت برای شما چهل نور که ده نور از یمین شما و ده نور

از یسار شما وده نور از جلوی شما وده نور از عقب شما وعطا میفرماید خدای منان برای شما در روز
شانزدهم وقت خروج شما از قبور شصت حله از حلهای جنت که خواهید پوشید آنها را و ناقهٔ
از جنت که سوار خواهید شد بر آن ومیفرستد برای شما ابری را که سایه بدهد شما از حرارت آنروز
ودر روز هفدهم میفرماید خدای منان که البته آمرزیدم ایشانرا و پدران ایشانرا ودور کردم از ایشان
شدائد محشر را وچون روز هجدهم شود امر میفرماید خدای تعالی حضرت جبرئیل ومیکائیل واسرافیل
وحاملان عرش وکروبیین را که استغفار کنند برای امت محمد صلی الله علیه وآله تا سال آینده وعطا کند
شما را ثواب شهدای بدر وچون روز نوزدهم شود باقی نمیماند ملکی در آسمانها ودر زمینها مگر اینکه
اذن میگیرند از خدای عزوجل برای زیارت قبور شما وهمراه هر یکی از آنها هدیه وشرابیست برای شما
وچون تمام میشود روز بستم میفرستد خدای عزوجل برای شما هفتاد هزار ملک که حفاظت نمایند شما را
از هر شیطان رجیم ومی نویسد برای هر صومی از شما ثواب صوم صد ساله را وایجاد میکند در میان شما
ودر میان جهنم خندقی که حائل باشد وعطا میکند ثواب آن کسیکه خوانده است تورات وانجیل وزبور
وفرقان عظیم را ومینویسد بمقابله هر پری از بدن جبرئیل عبادت یکساله وعطا میکند ثواب تسبیح
عرش وکرسی را وتزویج میکند بمقابله هر آیه قرآنی هزار حور العین را بشما ودر روز بیست ویکم
وسیع میکند خدای منان قبور شما را هزار فرسخ وبرطرف میکند از شما ظلمت ووحشت قبر را
ومیگرداند قبور شما را مانند قبور شهداء ومیگرداند روهای شما را مانند روی حضرت یوسف بن
یعقوب ودر روز بیست ودوم مبعوث میکند بسمت شما ملک الموت را مانند مبعوث نمودن بسوی
انبیا علیهم السلام ودور میکند از شما ها هول ودهشت منکر ونکیر را ودفع میکند از شما هم وغم
دنیا وعذاب آخرت را ودر روز بیست وسوم خواهید گذرانید شما را از پل صراط همراه انبیاء
علیهم السلام وهمراه صدیقین وهمراه شهداء وگویا شما سیر خورانیده اید تمامی یتیمان امت مرا
ولباس پوشانیده اید تمام عریان امت مرا ودر روز بیست چهارم بیرون نخواهید رفت از دنیا
مگر آنوقت که مشاهده بنمائید مکان ومنازل خود را در جنت وداده میشود هر شخص ثواب هزار مریض
وهزار غریب را که بیرون رفته بودند در طاعت خدای عزوجل وعطا میکند ثواب هزار رقبه که آزاد
کرده باشند از ولد حضرت اسمعیل ودر روز بیست وپنجم بنا میکند خدای منان برای شما هزار قبهٔ خضراء
در زیر عرش اعظم وبر سر هر قبهٔ یک خیمهٔ از نور ومیفرماید خدای عزوجل ای امت محمد من پروردگار
شما ام وشما بندگان من وکنیزان من هستید بیائید در زیر سایهٔ عرش در این قبها وبخورید

وبنوشید هنیئاً مریئاً ونیست باکی بر شما ونه بعد از این محزون خواهید شد ای امت محمد ص قسم
بعزت وجلال خودم البته شما ها را به جنت خواهم فرستاد بنحوی که تعجب کنند خلائق اولین و
آخرین وخواهم گذاشت بر سر هر یکی از شما ها هزار تاج از نور ضیا بار و البته سوار خواهم کرد
بر ناقه که خلق نموده ام از نور و زمام او هم از نور است و در آن زمام هزار حلقه از طلای احمر
است و بر هر حلقه ملکی ایستاده است و در دستش عمودی است از نور حتی اینکه داخل بشوید در جنت
بدون حساب و چون روز بیست و ششم شود نظر میکند بسوی شما خدای ذو الجلال و الاکرام
برحمت پس مغفرت میفرماید جمیع گناهان شما را مگر خون ناحق و اموال مردم و مقدس میسازد
خانهای شما را هر روز هفت بار از غیبت و کذب و بهتان و در روز بیست و هفتم پس گویا شما ها
نصرت نموده اید جمیع مومنین را و تمامی مومنات را و گویا لباس داده اید هفتاد هزار عریان را و خدمت کرده اید
هزار مجاهد را و گویا که خوانده اید جمیع کتب را که نازل فرموده است خدای منان بر انبیای خود و در روز بیست
و هشتم بنا میکند برای شما خدای منان در جنت خلد صد هزار مدینه از نور و عطا میکند در جنت
ماوی صد هزار قصر از نقره خام و عطا میکند در جنت الفردوس صد هزار مدینه و در هر مدینه هزار حجره
و عطا میکند در جنت الجلال صد هزار منبر از مشک و در جوف هر منبری هزار بیت از زعفران و در هر بیتی
هزار سریر از در و یاقوت و بر هر سریری زوجه از حور العین و چون روز بیست و نهم شود عطا میکند
خدای منان هزار هزار محله و در جوف هر محله قبه بیضاء و در هر قبه سریری از کافور ابیض و بر هر سریری
هزار فرش از سندس اخضر و فوق هر فرشی یکی از حور العین و در بر ش هفتاد هزار حله و بر سر ش
هشتاد هزار گیسو و هر گیسوئی مکلل و مرصع از در و یاقوت است و چون تمام می شود سی روز می نویسد
خدای منان برای هر روزیکه گذشته است بجهت شما ها ثواب هزار شهید و هزار صدیق و مینویسد عبادت
پنجاه سال و می نویسد برای هر صومی دو هزار صوم و بلند میکند برای شما درجات بهشت بشماره
سبزه ئیکه میرویاند آب نیل و می نویسد بجهت شما ها برات از آتش جهنم و جواز از پل صراط
و امان از عذاب = و برای جنت دروازه ایست که او را ریّان میگویند و مفتوح نخواهد شد تا روز
قیامت و در روز قیامت در او باز خواهند کرد محض برای روزه داران مومنین و مومنات از امت محمد ص پس
رضوان خازن جنان ندا خواهد کرد بصدای بلند ای امت محمد ص بیائید بسمت دروازه ریّان پس
داخل خواهد شد امت من از همین باب الریّان در جنات الخلود - پس کسیکه آمرزیده نه شد
در شهر رمضان المبارک پس در کدام شهر آمرزیده خواهد شد ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم وحسبنا الله
ونعم الوکیل وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین

ابن يعقوب عن على بن ابراهيم عن ابيه عن ابن محبوب عن محمد بن اسحق المدنى عن ابى جعفر
عليه السلام - قال اما الجنان المذكورة فى الكتاب فانهن جنة عدن وجنة
الفردوس وجنة نعيم وجنة المأوى قال وان الله تعالى خلق الجنان محفوفة بهذه
الجنان وان المؤمن ليكون له من الجنان ما احب واشتهى يتنعم فيهن كيف شاؤا
واذا اراد المؤمن شيئا انما دعواه اذا اراد ان يقول سبحانك اللهم فاذا قالها
تبادرت اليه الخدام بما اشتهى من غير ان يكون طلبه منهم او امر به وذلك قول
الله تعالى دعويهم فيها سبحانك اللهم وتحيتهم فيها سلام يعنى الخدام قال فاخر
دعويهم ان الحمد لله رب العالمين يعنى بذلك عندما يقضون من لذاتهم من
الطعام والشراب والجماع يحمدون الله عز وجل عند فراغهم واما قوله اولئك
لهم رزق معلوم فواكه وهم مكرمون قال يعلمه الخدام فياتون به الى اولياء
الله قبل ان يسئلوهم اياه واما قوله فواكه وهم مكرمون قال فانهم لا يشتهون
شيئا فى الجنة الا اكرموا به ابن يعقوب از على بن ابراهيم از پدرش از ابن محبوب از محمد بن اسحق مدنى از حضرت
امام محمد باقر عليه السلام روايت ميكند كه فرمود آنحضرت آن جنتهائيكه در قرآن مجيد مذكور شده اند صرف اينهااند
جنت عدن جنت الفردوس جنت النعيم وجنت المأوى اما خداى منان تعالى در مطلق ديگر جنات هم خلق
فرموده است كه در وسط اين جنان ميباشند وبراى هر مومنى اينقدر زياد جنان خواهند بود كه او بتواند
هر طور ميل خاطرش باشد از آنها بهره ور گردد ومتنعم بشود وهرگاه در جنت مومن چيزيرا ميخواهد پس حرف
اين جمله را خواهد گفت سبحانك اللهم تسبيح ميكنم ترا اى پروردگار من وچون گفت اين كلام را فورى
خدامش براى او آن چيز را حاضر خواهند ساخت بدون اينكه از خدام طلب كرده باشد يا آنها را امر فرموده
باشد وهمين است مفهوم اين قول خداى متعال خواندن وصدا كردن ايشان در جنت حرف اين كلام خواهد بود
سبحانك اللهم وتحيت ايشان سلام عليكم خواهد بود وفرمود حضرت امام كه ديگر دعا وخواندن ايشان
در جنت اين كلام خواهد بود يعنى الحمد لله رب العلمين كه مقصود خداى منان از اين كلام اين است كه چون اهل جنت
از خوردن ونوشيدن ومقاربت لذت وبهره خواهند برد پس در خاتمه مانند عالم دنيا حمد خدا را بجا
خواهند آورد كه خواهند گفت تمامى محامد براى پروردگار عالمين سزاوار اند ومفهوم اين قول خداى متعال
اولئك لهم رزق معلوم فواكه وهم مكرمون يعنى براى اهل جنت رزق معلوم خواهد بود از فواكه وايشان
اكرام كرده خواهند شد يعنى اگر در قلب مومن خواهش ميوه پيدا خواهد شد فورى خدامش براى او حاضر خواهند ساخت
زيرا كه خدام بر اراده قلبى مومن آگاه خواهند بود پس پيش از آنكه مومن ايشانرا فرمان ميدهد حاضر ميكنند
ومفهوم اين قول كه وهم مكرمون اينست كه ايشان خواهش نميكنند در جنت چيزيرا مگر اينكه داده خواهند شد

در کتاب علل الشرائع از انس بن مالک حدیث است که سوال کرد عبدالله ابن سلام از حضرت رسول صلی الله علیه و آله عن اول الطعام لاهل الجنة فقال النبی ص واما اول طعام یاکله اهل الجنة فزیادة کبد الحوت که یا رسول الله بفرمائید که طعامیکه اول مرتبه اهل جنت میخورند چه طعام خواهد بود پس فرمودند حضرت رسول ص که طعامیکه مرتبهٔ اول اهل جنت را خواهند داد اضافه کبد ماهی خواهد بود یعنی آن گوشتیکه نزدیک جگر ماهی است یعنی پارچه سینه اش که بهترین ذائقه دارد

ونیز در همین کتاب حدیث است ان یهودیا جاء الی النبی ص فسأله عن مسائل فکان فیما سأله فما اول ما یاکله اهل الجنة اذا دخلوها فقال کبد الحوت قال فما شرابهم علی اثر ذلک قال السلسبیل قال صدقت یا محمد ص که یکی از یهودیان در خدمت حضرت رسول ص آمد و چندین مسائل پرسید پس منجمله آنها این هم پرسید که بفرمائید که طعامیکه مرتبه اول اهل جنت خواهند خورد چه چیز خواهد بود هرگاه داخل جنت شوند حضرت رسول ص فرمودند که کبد حوت خواهد بود پس پرسید بعد از خوردن چه چیز خواهند نوشید فرمودند شربت سلسبیل گفت راست فرمودی ای محمد ص !

از عبدالله ابن سنان از حضرت ابی عبدالله علیه السلام قال ان الرجل فی الجنة یبقی علی مائدته ایام الدنیا ویاکل فی اکلة واحدة بمقدار اکله فی الدنیا فرمود آنحضرت که مومن در جنت بر دسترخوان خود می ماند بمقدار عمر خود در دنیا و در یک دفعه آنقدر میخورد که در تمام عمر در دنیا خورده بود

و از همین عبدالله ابن سنان مروی است که سوال نمودم از حضرت اباعبدالله علیه السلام عن سید الاِدامِ فی الدنیا والاخرة فقال اللحم اما سمعت عن قول الله عز وجل ولحم طیر مما یشتهون گفت سوال نمودم از حضرت اباعبدالله علیه السلام که بفرمائید بهترین خورشهای دنیا و آخرت چیست فرمودند که گوشت است آیا قول خدای عز وجل را نشنیدهٔ که میفرماید و خورشهای اهل جنت گوشت طیور خواهد بود از هر نوع که میخواهند

و در کتاب جامع الاخبار = قال امیر المومنین علیه السلام قال النبی صلی الله علیه واله وسلم ان فی الجنة سوقا ما فیها شری ولا بیع الا الصورة من الرجال والنساء من اشتهی صورة دخل فیها حضرت امیر المومنین علیه السلام از حضرت رسول ص حدیث میکنند که فرمود آنحضرت که در جنت بازاری است که در آن خرید و فروش نمی شود مگر صورتهای مرد و زن پس هر که صورتی را می پسندد در آن داخل خواهد شد

روى عن سعيد قال لقيه بعض اخوانه فقال له اسأل الله ان يجمع بيني وبينك في سوق الجنة
قال سعيد او فيها سوق قال نعم اخبرنا رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ان اهل الجنة اذا
دخلوها فنزلوا بفضل اعمالهم فيؤذن لهم بمقدار يوم الجمعة من ايام الدنيا في روضة
من رياض الجنة ويوضع لهم معابر من نور ومنابر من لؤلؤ ومنابر من ياقوت ومنابر
من ذهب ومنابر من فضة يكون ادناهم وما فيهم دني على كثبان المسك والعنبر والكافور
وما يرون اصحاب المنابر افضل منهم مجلسا ثم يقول الرب ذو الجلال والاكرام يا فلان
اتذكر يوم عملت كذا وكذا يذكره غدرا نه في الدنيا فيقول يا رب الم تغفر لي قال بلى فبسعة
رحمتي ومغفرتي بلغت منزلتك هذه قال فبينما هم على ذلك اذ غشيهم سحابة من فوقهم
فامطرت عليهم طيبا لم يجد وامثل رائحته شيئا قط قال فيقول ربنا عز وجل قوموا الى
ما اعددت لكم من الكرامة قال فياتون سوقا من اسواق الجنة فيها اشياء لم تسمع
الاذان ولم تنظر الى مثلها الاعين ليس يباع فيها شئ ولا يشترى وفي هذا السوق
يلقى بعضهم بعضا قال فيلقى الرجل ذو المنزلة المرتفعة من هو دونه فيروعه ما عليه
من اللباس فما ينقضي اخر حديثه حتى يمثل عليه احسن منه وذلك انه لا ينبغي لاحد
ان يحزن فيها قال ثم ينصرفون الى منازلهم فتلقاهم ازواجهم فيقلن اهلا ومرحبا
لحبيبنا لقد جئت وان بك الجمال والطيب افضل مما فارقتنا عليه

از سعید خدری روایت است که او میگوید که بعضی از برادران دینی من مرا ملاقات کرد پس گفت که سوال میکنم
از خدای منان که جمع کند مرا و ترا باهم در بازار جنت سعید گفت که آیا در جنت بازار هم خواهد بود
گفت بلی بلی خبر داده است مارا حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم که چون اهل جنت به سبب افضلیت اعمال
شان در درجات مختلفه داخل خواهند شد که یکی به منتهای بلندی است و دیگری ازاو پائین تر پس خدای منان
صدا خواهد کرد ایشان را در یکی از روضات جنات و آنجا بقدر یک روز جمعه قیام خواهند کرد و باهم ملاقات
خواهند نمود ونصب میکنند برای ایشان منابر از نور ومنابر از لؤلؤ ومنابر از یاقوت ومنابر از طلا
ومنابر از نقره که آن ادنی منبر خواهد بود ونیست در جنت چیزی پست ترین و دنی همه بجای خود خوب اند
واین منبرها ابر تلهای مشک وعنبر وکافور نصب خواهند کرد ونخواهند دید صاحبان منابر بهتر از این منابر
برای نشستن بعد از آن خدای منان با یکی از مومنین خطاب خواهد فرمود ای فلانی مثلا ای نبی بخش
(جامع ومؤلف این کتاب شریف) آیا بخاطرت هست که در فلان روز چنین وچنان کارهای بد کردی واز
من نه ترسیدی او عرض خواهد نمود ای پروردگار من آیا تو آن گناهان مرا نیامرزیدی خدای منان
خواهد فرمود بلی آمرزیده ام که بوسعت رحمت وکرم وآمرزش من تو باین منزلت ومقام رسیده

پس فرمود حضرت رسول ص که در همین اثنا ناگهان همه ایشانرا یک ابری غلیظ از بالای سر ایشان احاطه را
خواهد کرد پس باریدن شروع میکند بر ایشان انواع و اقسام خوشبوی و عطریات که ایشان هرگز همچنین خوشبوی
نه دیده و شنیده بودند پس آنوقت خدای ذو الجلال والاکرام خواهد فرمود برخیزید و بروید در آن مقام
جائیکه برای شماها از نعمات و کرامات خود هم آماده و مهیا ساخته ام پس ایشان خواهند رفت در بازار جنت
و در آنجا خواهند دید چیزهای که هرگز مثل آنها نه چشمها دیده اند و نه گوشها شنیده اند و در آن بازار چیزی
خرید و فروش نمی شود پس در این بازار با هم دیگر ملاقات خواهند کرد پس یکی ملاقات خواهد کرد دیگری را
که مرتبه و مقام او خیلی عالی است پس آن لباس و صورت که آن صاحب مرتبه عالی دارد این شخص را متحیر خواهد
ساخت پس در حالیکه هر دوی ایشان هنوز صحبت دارند لباس و صورت این شخص متحیر از او بهتر خواهد گردید
برای اینکه خدای منان نمی خواهد که کسی در جنت از حیث مرتبه و مقام نسبت خود در دل خود محزون بوده باشد
پس بعد از آن ایشان مراجعت میکنند بسوی منازل و غرفات خود و چون اهل و عیال ایشان ایشان را
در این حالت خوب شاداب خواهند کرد خواهند گفت اهلاً و مرحبا به حبیب ما که عجب حسن و جمال آورده اید
و عجب لباس و خوشبوی داری که چون رفته بودی از آن هزار بار بهتر است الحمد لله رب العلمین
و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین

در کتاب روضة الواعظين عن رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم انه قال المتحابون في الله في الدنيا
هم في الجنة على عمود من ياقوتة حمراء في راس العمود سبعون الف غرفة يشرفون
على اهل الجنة واذا طلع احدهم ملأ حسنه بيوت اهل الجنة نوراً كما تملأ الشمس
بيوت اهل الدنيا قال فيقولون اهل الجنة اخرجوا بنا ننظر الى المتحابين في الله
فيخرجون فينظرون في وجوههم مثل القمر ليلة البدر عليهم ثياب خضر مكتوب
على جباههم بالنور هؤلاء المتحابون في الله در کتاب روضة الواعظين از حضرت خاتم الانبیا صلی الله
علیه وآله حدیث است که فرمود آنحضرت که آن کسانیکه در عالم دنیا محض قربة الی الله با هم محبت دارند ایشان
در جنت بر یک عمودی آسمان شگاف از یاقوت سرخ سکنی خواهند داشت که بر سر آن عمود یاقوتی هفتاد
هزار غرفه بنا شده است پس ایشان از آن مقام بلند بر اهل جنت نظر خواهند کرد و چون یکی از آنها
صورت خود را بر اهل جنت بیرون خواهد آورد مانند طلوع نمودن آفتاب برای اهل دنیا پس از نورانیت
صورتش منازل و بیوت اهل جنت پر خواهند شد از نور مثل پر شدن خانهای اهل دنیا از شعاع شمس
پس اهل جنت خواهند گفت که بیائید بیرون نظاره کنیم بر صورتهای متحابین فی الله پس از خانهای شان

بیرون خواهند آمد و نظر خواهند کرد بر صورتهای متحابین فی الله و خواهند دید روهای آنها را مانند قمر لیلة البدر و در بر آنها لباسهای سبز از سندس و استبرق خواهند بود و بر پیشانی ایشان از نور مرقوم خواهد بود هٰؤُلَآءِ الْمُتَحَابُّوْنَ فِي اللهِ اینها آن کسانی هستند که برای رضای خدای ذوالجلال والاکرام با هم دوستی و محبت داشتند اللهم اجعلنی منهم فانك جواد کریم وانك لاتسئل عما تفعل بجاه محمد وآله الطاهرین آمین آمین آمین !

وقال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم ویعطی الله عز وجل کل رجل منهم رمانة خضراء فیها سبعون حلة لکل حلة سبعون لونا لیس منها حلة تشبه الاخری ویمرون فی اسواق الجنة لیس فیها بیع ولاشراء فیها من الحلی والحلل والسندس والاستبرق والحریر والرفرف والعبقری والدر والیاقوت ماشاؤا ولاینقص من تلك الاسواق شیء وفیها صور کصور الناس من احسن ما یکون من الصور ومکتوب فی نحر کل صورة منها من یتمنی صورة مثلی جعل الله حسنه علی صورتی فمن یتمنی ان یکون حسن وجهه مثل حسن تلك الصورة اُعْطِيَ ثم ینصرفون الی منازلهم وقال النبی ص ان اهل الجنة یعطیهم الله عز وجل خواتیم من ذهب بالفصص الجواهر وهی خواتیم الخلد فیجعلونها فی اصابعهم فیضیء من بین ایدیهم ومن خلفهم مسیرة سنة وفرمود حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه وآله وسلم وعطا خواهد فرمود خدای منان هر کسی را یکدانه از انار سبز که در میان او هفتاد حله خواهد بود هفتاد رنگ که یکی بدیگری مشابهت نخواهد داشت وعبور خواهند کرد ایشان در بازارهای جنت که در آنها خرید وفروش نخواهد بود در آنها از اقسام زیورات وحلها وسندس واستبرق وحریر ورفرف وعبقری ودر ویاقوت خواهند بود از هر نوع که میخواهند و هرگز از آنها کم چیزی نخواهد شد از آن بازارها ودر آنها خواهند بود صورتهای حسین وجمیل مانند صورتهای مردم که بهترین وخوشگل ترین صورتها دارند وبر گلوی هر صورتی مرقوم خواهد بود این عبارت که هر که میل دارد که صورتش مثل من بشود البته خدای متعال او را خواهد گردانید مانند من پس هر کسی میل خواهد داشت که صورتش مثل آن صورت تبدیل بشود فوری تبدیل خواهد شد بعد از آن بهمان صورت تازه بمنازل خود مراجعت خواهند کرد واهل وعیال ایشان از دیدن آنصورت تازه مسرور خواهند شد و برای اهل جنت خدای منان انگشترها از طلای احمر با نگینه‌های انواع جواهر مرحمت خواهد فرمود که آنها انگشترهای خلد خواهند بود پس ایشان آنها را در انگشت خود خواهند پوشید پس روشن خواهد شد در جلوه ایشان ودر عقب ایشان مسافت یکساله راه الله اکبر الله اکبر الله اکبر ولله الحمد اللهم لاتحرمنی منها فانی اشتهی جدا

درکتاب تهذیب از حضرت امام رضا سلطان الاوصیاء علیهم السلام حدیث است قال حدثنی ابی عن ابیه
ان یوم الغدیر فی السماء اشهر منه فی الارض ان لله فی الفردوس الاعلی قصرا
لبنة من فضة ولبنة من ذهب فیه مائة الف قبة من یاقوتة حمراء ومائة
الف خیمة من یاقوتة خضراء ترابه المسك والعنبر والکافور وفیه اربعة انهار
نهر من خمر ونهر من ماء ونهر من لبن ونهر من عسل حوالیه اشجار جمیع الفواکه
علیها طیور ابدانها من لؤلؤ واجنحتها من یاقوت وتصوت بالوان الاصوات
فاذا کان یوم الغدیر ورد الی ذلك القصر اهل السموات یسبحون الله ویقدسونه
ویهللونه فتطائر تلك الطیور فتقع فی ذلك الماء وتتمرغ علی ذلك المسك والعنبر
والکافور فاذا اجتمعت الملائکة طارت فتنفض ذلك علیهم وانهم فی ذلك الیوم
یتهادون بینهم نثار فاطمة علیها السلام فاذا کان آخر ذلك الیوم نودوا من قبل الله
ذو الجلال والاکرام انصرفوا الی مقامکم فقد امنتم الخطاء والزلل الی قابل
فی مثل هذا الیوم تکرمة لمحمد وعلی علیهما السلام که فرمود آنحضرت حدیث کرد مرا
پدرم از والد عالیشان بزرگوارش که روز عید غدیر در آسمانها از زمین مشهورتر است خدای متعال در فردوس اعلا
قصری خلق فرموده است که خشتی از نقره و خشتی از طلا دارد و در آن قصر صد هزار قبه از یاقوت سرخ و صد هزار خیمه
از زمرد بنا نموده است و خاکش همه مشک و عنبر و کافور است و در او چهار نهر جاری است نهری از شراب و نهری از
آب و نهری از لبن و نهری از عسل و در اطرافش اشجار تمامی انواع میوه‌ها احاطه نموده اند و بر آن
اشجار پرنده‌ها هستند که بدنهای آنها از لؤلؤ است و بالهای شان از یاقوت سرخ است و انواع و اقسام نوا سنجی
و خوانندگی میکنند و چون روز غدیر میشود وارد میشوند بآن قصر ملائکه و اهل آسمانها و تسبیح و تقدیس
و تهلیل خدای ذوالجلال والاکرام مینمایند پس پرواز میکنند آن طیور از جای شان و غوطه میخورند در آن نهر آب
و بیرون آمده می غلطند بر روی آن مشک و عنبر و چون ملائکه و اهل آسمانها جمع میشوند آنها پرواز میکنند
بالای سر آن جمع و میپاشند آن مشک و عنبر و کافور را بر آن محفل و مجلس و ملائکه در آن روز باهم
هدیه میدهند از نثار حضرت فاطمه زهرا که درخت طوبی برآنها روز تزویج حضرت زهرا نثار نموده بود
و چون آخر آن روز میشود ندا میرسد بایشان از جانب حضرت رب العزت ای ملائکه من مراجعت کنید
بمقامهای خود و شماها تا سال آینده از هر خطا و زلل برای تکریم محمد و علی محفوظ و مامون گردیده اید
و در تفسیر فرات ابن ابراهیم از علی بن محمد زهری که از حضرت سلمان علیه السلام حدیث میکند که چون

حضرت رسول صلعم تنبیه میکرد برای جهاد کفار که برای غارت مدینه نزدیک آمده بودند آنوقت فرمود
فمن یخرج الیهم منکم قبل ان یطئوا فی دیارنا وحریمنا لعل الله ان یفتح علی یدیه
واضمن له علی الله اثنی عشر قصرا فی الجنة وساقه الی ان قال امیر المومنین فداك
ابی و امی یا رسول الله صف لی هذه القصور فقال رسول الله یا علی بناء هذه القصور
لبنة من ذهب ولبنة من فضة وملاطها المسك الاذفر والعنبر الاشهب حصاؤها
الدر والیاقوت ترابها الزعفران کثیبها الکافور فی صحن کل قصر من هذه القصور
اربعة انهار نهر من عسل ونهر من خمر ونهر من لبن ونهر من ماء محفوف بالاشجار
والریاحین علی حافتی کل نهر من هذه الانهار خیم من درة بیضاء لاقطع فیها
ولا فصل قال الرب لها کونی فکانت یری باطنها من ظاهرها وظاهرها من باطنها
فی کل خیمة سریر مفصص بالیاقوت الاحمر قوائمها من الزبرجد الاخضر علی کل
سریر حوراء من الحور العین علی کل حوراء سبعون حلة خضراء وسبعون حلة صفراء
یری مخ ساقیها خلف عظمها وجلدها وحلیها وحللها کما تری الخمرة الصافیة
فی الزجاجة البیضاء مکللة بالجواهر لکل حوراء سبعون ذوابة کل ذوابة
بید وصیفة وبید کل وصیفة مجمر تبخر تلك الذوابة یفوح من ذلك المجمر
بخار ولا یفوح بنار ولکن بقدرة الجبار جل جلاله ! کیست که بمقابله دشمن بیرون برود
و شر آنها از ما دفع کند پیش از اینکه آنها در شهر ما داخل شده ما را مغلوب و مقهور کنند و هر که بمقابله آنها برود رفت
امید است که خدای متعال او را بر آنها فتح و ظفر بدهد و من ضمانت میکنم برای آنشخص به نزد خدای منان که
عطا خواهد فرمود او را دوازده قصر در جنت و چیزهای دیگر هم بیان فرمودند آنوقت حضرت امیر المومنین ع
عرض نمودند پدر و مادرم فدای شما یا رسول الله اوصاف آن قصور را بمن بیان بفرمائید پس ارشاد فرمودند
یا علی ساخت آن قصور از خشتهای طلا و نقره است و ساروجش مشک اذفر و عنبر اشهب و سنگریزه هایش
همه در و یاقوت و خاکش زعفران است و تلهایش کافور و در صحن هر قصری از این قصور نهرهای چهارگانه
جاری هستند نهری از عسل و نهری از شراب و نهری از شیر و نهری از آب و محفوف اند از اشجار و
و ریاحین و بر کناره نهرها خیمها بنا شده اند از دره بیضاء که هیچ قطع و فصل ندارد همه از یکدانه سالم الله
و خلق فرموده آن خیام را خدای متعال از دست قدرت خودش که فرموده بنا بشوید پس بنا شدند و باطنش از
ظاهرش از جهت شدت نورانیش دیده می شود و ظاهرش از باطنش و در هر خیمه سریری است

از طلای احمر و مرصع و مزین است از یاقوت سرخ و پایهای آنها از زمرد سبز است و بر هر سریری حوریه ایست از حور العین و بر هر حوریه هفتاد حله اخضر و هفتاد حله اصفر است و دیده میشود مغز استخوان ساقهایش از عقب آن زیورات و حله‌ها چنانکه دیده می‌شود شراب صافی در گلاس شیشه و بر سرش تاج جواهر نگار است و برای هر حوریه هفتاد گیسو و هر گیسوئی در دست یکی از وصائف است و هر خادمه مجمری دارد که آن گیسوی او را بخور نماید و بلند می‌شود از آن مجمر بخار خوشبو دارد و بلند می‌شود آن بخار و دود از آتش بلکه از قدرت خدای ذو الجلال و الاکرام جل جلاله و عم نواله

و در تفسیر حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است قال النبی صلی الله علیه و آله و سلم لعلی ع فان الله مخزی عنك الشيطان وعن محبيك ويعطيك في الاخرة بعدد كل حبة خردل مما اعطيت لصاحب الحاجة ومما اعطوا محبوك ومما ينميه الله منه درجة في الجنة اكبر من الدنيا من الارض الى السماء وبعدد كل حبة منها جبلا من فضة كذلك وجبلا من لؤلوء وجبلا من ياقوت وجبلا من جوهر وجبلا من نور رب العزة كذلك وجبلا من زمرد وجبلا من زبرجد كذلك وجبلا من عنبر كذلك وجبلا من مسك كذلك وجبلا من كافور كذلك وان عدد خدمك في الجنة اكثر من عدد قطر المطر والنبات وشعور الحيوانات

که فرمودند حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم برای حضرت امیر المومنین ع بالتحقیق که خدای منان رسوا خواهد کرد دشمنانت را که شیاطین اند و دشمنان محبان ترا ابدا دن تو و محبان تو بعدد هر دانه که در راه خدا بکسی داده اید و زیاد خواهد کرد ثواب او را که بعوض هر دانه خردلیکه در راه خدا داده اید یک درجه در جنت خواهد داد که بزرگتر از دنیا یعنی از زمین تا آسمان بزرگتر خواهد بود و بعدد هر دانه از آنها یک عدد کوه نقره و همچنین یک کوه از مروارید و یک جبل از یاقوت و یک جبل از جوهر و یک کوه از نور خودش همین طور خواهد داد و یک کوه از زمرد و یک کوه از زبرجد خواهد داد همین طور و یک کوه از عنبر و یک کوه از مشک همین طور و یک کوه از کافور همین طور خواهد داد و بدرستیکه تعداد خدام تو در جنت بیشتر خواهد بود از عدد قطرات باران و از عدد نباتات روی زمین و از عدد موهای حیوانات بیشتر خواهد بود !

۲۰ و در تفسیر فرات ابن ابراهیم است از سلمان فارسی از حضرت رسول ص که در کلام حضرت رسول ص تعریف و توصیف امیر المومنین فرموده بودند و حضرت سلمان او را بحضرت امیر المومنین ع رسانیده بود آنوقت حضرت امیر المومنین خودشان فرمودند والله يا سلمان لقد حدثني بما اخبرك به ثم قال يا علي لقد خصك الله بالعلم والحلم

والغرفة التی قال الله تعالی اولئك یجزون الغرفة بما صبروا ویلقون فیها تحیة وسلاما
والله انها لغرفة ما دخلها احد قط ولا یدخلها احد ابدا حتی تقوم علی ربك
وانه لیحف بها فی کل یوم سبعون الف ملك ما یحفون الی یومهم ذلك فی اصلاحها
والمرمة لها حتی تدخلها ثم یدخل الله علیك فیها اهل بیتك والله یا علیؑ ان فیها
لسریرا من نور ما یستطیع احد من الملائکة ان ینظر الیه مجلسك یوم تدخله فاذا
تدخله دخلته یا علیؑ اقام الله جمیع اهل السماء علی ارجلهم حتی یستقر بك مجلسك
ولا یبقی فی السماء ولا فی اطرافها ملك واحد الا اتاك بتحفة وتحیة واحدة
من الرحمن ذو الجلال والاکرام قسم بخدای منان ای سلمان بدرستیکه حدیث فرمود حضرت رسولؐ بمن
که من حالا بشما خبر میدهم فرمودند که یا علیؑ البته مخصوص فرموده است خدای متعال ترا العلم وحلم وغرفه آن غرفه که در قرآن
مذکور فرموده است که ایشان کسانی هستند که در جزای عمل داده خواهند شد غرفه را بسبب صبرشان وتلقی خواهند نمود آنجا تحیه
وسلام را قسم بخدای عز وجل که آن غرفه ایست که کسی در آن داخل نشده است هنوز ونه داخل خواهد شد هرگز ابداً
حتی اینکه تو داخل بشوی در آن وقتیکه میروی به نزد پروردگار خودت وآن غرفه ایست که هفتاد هزار ملک هر روز دور او را
احاطه میکنند تا امروز بجهت اصلاح ودرستی ومرمت وتعمیرش وچون تو داخل شدی پس خدای منان اهل وعیال
ترا داخل خواهد فرمود در آن قسم بخدای متعال یا علیؑ در آن غرفه سریریست از نور که ملائکه نمی توانند بر آن
نظر کنند از شدت وحدت نورانیتش وآن مجلس ومسند تست روزیکه داخل خواهی شد وچون داخل می شوی
در آن غرفه پس خدای متعال برای تعظیم وتکریم تو جمیع اهل آسمانها را بر پا خواهد داشت بر پای شان حتی آنکه تو جلوس
بفرمائی بر آن سریر سلطنت دار الخلود ونه باقی خواهد ماند در آن روز ملکی نه در آسمانها ونه در اطراف آسمانها
احدی مگر اینکه خواهد آورد برای نذر تو یک تحفه وهدیه از جانب خدای رحمن ذو الجلال والاکرام !
ودر تفسیر فرات عن الحسین بن سعید معنعنا عن علی علیه السلام قال انا وشیعتی یوم القیمة علی
منابر من نور فیمر علینا الملائکة ویسلم علینا قال فیقولون این النبی العربی وابن عمه
فیقولون هما عند العرش قال فینادی مناد من السماء من عند رب العزة یا علیؑ
ادخل الجنة انت وشیعتك لا حساب علیك ولا علیهم فیدخلون الجنة ویتنعمون
فیها من فواکهها ویلبسون السندس والاستبرق وما لم تر عین فیقولون الحمد لله
الذی اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شکور الذی من علینا بنبیه محمد صلی الله علیه واله
وبوصیه علی بن ابیطالب والحمد لله الذی من علینا بهما من فضله وادخلنا الجنة
فنعم اجر العاملین فینادی مناد من العرش کلوا واشربوا هنیئا قد نظر الیکم الرحمن نظرة
فلا بؤس علیکم ولا حساب ولا عذاب از حسین ابن سعید معنعنا از حضرت امیر المؤمنینؑ

علیه السلام مروی است که فرمود آنحضرت که من و شیعیان من در روز قیامت بر منابر نور خواهیم بود
و ملائکه از نزد ما مرور خواهند کرد و بر ما سلام خواهند داد و مردم چون ما را در میدان محشر در میان
خود نخواهند دید پس با هم دیگر خواهند پرسید کجا هست نبی عربی و ابن عمش علی بن ابیطالب
ملائکه ایشانرا جواب خواهند داد که ایشان نزدیک عرش اند آنوقت منادی از آسمان از زیر عرش
از جانب حضرت رب العزت ندا خواهد کرد یا علی داخل بشو در جنت و به بر همراه خود شیعیان خود را
زیرا که امروز از شما ها هیچ حساب و کتاب نیست پس ایشان بدون حساب در جنت داخل خواهند شد و متنعم
خواهند شد از میوه های جنت و خواهند پوشید از حلهای سندس و استبرق چنان لباسیکه هیچ چشمی
ندیده و هیچ گوشی نه شنیده آنوقت ایشان خواهند گفت حمد میکنیم خدای منان را که دور کرد
از ما تمامی هم و غم و حزن و ملال را البته پروردگار ما غفور و شکور است که منت گذاشت بر ما بطفیل
نبی خود حضرت احمد مجتبی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم و بطفیل وصی آنحضرت علی بن ابیطالب
علیهما السلام و حمد میکنیم خدای ذوالجلال والاکرام را که احسان فرمود بر ما بطفیل هر دو وجود مبارک
یعنی محمد و علی از فضل و رحمت خودش و داخل فرمود ما را به جنت بدون حساب و کتاب پس خوب است
مزد عمل کنندگان آنوقت یک منادی از میان عرش اهل محشر ندا خواهد کرد تا که جمیع اهل محشر قدر و منزلت شیعیان
امیر المومنین علیه السلام را بدانند و خواهد گفت بخورید و بنوشید از جنت هرچه بخواهید بدون ترس و خوف
ای شیعیان علی بن ابیطالب هر آئینه خدای منان بر شما نظر رحمت فرموده است پس نیست امروز برای شما
نه حساب و نه کتاب و نه بعد از این هیچ سختی و نه عذاب پس نه از شما حساب میگیرند و نه شما را عذاب میکنند
اَللّٰهُمَّ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ اِجْعَلْنِیْ مِنْهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ فَاِنَّكَ لَا تُسْئَلُ عَمَّا تَفْعَلُ

و در تفسیر حضرت مولانا امام حسن عسکری علیه السلام است قال قال النبی صلی الله علیه واله وسلم عند حنین
الجذع بمفارقته صلی الله علیه واله وصعوده المنبر والذی بعثنی بالحق نبیا ان حنین
خزان الجنان وحورها وقصورها الی من یوالی محمدا وعلیا والهما الطیبین
ویبرأ من اعدائهما لاشد من حنین هذ الجذع الی رسول الله وان الذی یسکن
حنینهم وانینهم ما یرد علیهم من صلوة احدکم معاشر شیعتنا علی محمد واله الطیبین
او صلوة نافلة او صوم او صدقة وان من اعظم ما یسکن حنینهم الی الشیعة محمد و
علی ما یتصل بهم من احسانهم الی اخوانهم المومنین ومعونتهم لهم علی دهرهم یقول اهل
الجنان بعضهم لبعض لا تستعجلوا صاحبکم فما یبطی عنکم الا للزیادة فی الدرجات

العالیات فی هذه الجنان باسداء المعروف الی اخوانه المؤمنین واعظم من ذلک
مما یسکن حنین سکان الجنان وحورها الی شیعتنا ما یعرفهم الله من صبر شیعتنا
علی التقیة فحینئذ یقول خزان الجنان وحورها لنصبرن علی شوقنا الیهم
کما یصبرون علی سماع المکروه فی سادانهم وائمتهم کما یتجرعون الغیظ و
یسکتون عن اظهار الحق لما یشاهدون عمن ظلم من لا یقدرون علی دفع
مضرته فعند ذلک ینادیهم ربنا عزوجل یا سکان جنانی ویا خزان رحمتی
ما لبخل اخرت عنکم ازواجکم وساداتکم ولکن لیستکملوا نصیبهم من
کرامتی بمواساتهم اخوانهم المؤمنین والاخذ بایدی الملهوفین والتنفیس
عن المکروبین وبالصبر علی التقیة من الفاسقین الکافرین حتی اذا استکملوا
اجزل کراماتی نقلتهم الیکم علی اسر الاحوال واغبطها فابشروا فعند ذلک
یسکن حنینهم وانینهم گفت امام علیه السلام که فرمودند حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه وآله وسلم
وقتیکه برای خطبه خواندن منبری بنا کردند و حضرتش بالای آن منبر رفت که خطبه بخواند که ناگهان آن ستونیکه
وقت خطبه خواندن آنحضرت تکیه میفرمودند گریه شروع کرد و انین در آورد که چرا او را ترک فرمودند
پس حضرت با اهل مجلس و حاضرین فرمود که قسم بخدای عزوجل که مرا بحق بنی فرستاده است بالتحقیق
که گریه و انین خزان جنان و حور و قصور جنان برای آمدن دوستان محمد و علی و آل ایشان که ائمه
معصومین اند البته شدیدتر است از گریه و انین این ستون برای مفارقت من از او و چیزیکه
جزع و فزع ایشان را تسکین میدهد یکی ورود صلوة فرستادن شیعیان ما بر ماست بر ایشان
یعنی چون شیعیان بر ما صلوات میفرستند و آن صلوات بر خزان جنان وارد می شود برای حفاظت
پس جزع و فزع ایشان تسکین می یابد که باعث ترقی درجات عالیات ایشان می شود در جنان
اللهم صل علی محمد وآل محمد بعدد ذرات مخلوقاتک ومصنوعاتک وعدد حرکاتها وسکناتها
من الازل الی الابد - یا ورود نافله از نمازها یا ورود صوم یا صدقه است که ایشان را از گریه
و انین تسکین میدهد و از این بزرگتر چیزی برای تسکین ایشان احسان مومنین است با اخوان خود
و معونة آنها است برای برادران خود بر حوادث و مصائب زمانه پس اهل جنان برای تسکین باهم دیگر
میگویند که عجله نکنید در آمدن صاحبان ما و ازواج ما به نزد ما در جنان زیرا که خدای منان تاخیر نموده است
ورود ایشان را به نزد ما مگر برای اینکه ایشان بتوانند اعمال صالحه بیشتر تحصیل نمایند بجهت حصول
درجات عالیات در جنان باحسان کردن به برادران مومنین خود و از این بزرگتر چیزی برای تسکین
اهل جنان آن است که خدای منان نشان میدهد آنها را از صبر نمودن شیعیان ما بر تقیه نمودن از دشمنان

پس آنوقت سکان دختران جنان با هم میگویند که پس بر ما هم لازم است که صبر کنیم بر شوق خود مان
از مفارقت آنها چنانکه ایشان صبر میکنند بر شنیدن چیزهای مکروه در شان سادات خود شان
یعنی ائمه خود شان و چنانکه ایشان بر غیظ و غضب خود شان صبر میکنند و سکوت می نمایند از اظهار
حق بر آن ظالمان و قدرت ندارند که دفع ظلم و ستم از دشمنان محمد و علی نمایند و از دشمنان خود
و چون دختران جنان و حور قصور جنان با هم این حرفها میزنند آنوقت خدای منان ذو الجلال والاکرام
با ایشان ندا میفرماید و میگوید ای ساکنان جنان من و ای خازنان رحمت من بدانید که برای بخل نیست
که من ورود ازواج شما و سادات شماها را بتاخیر انداخته ام بلکه برای این است که ایشان بتوانند
تکمیل برسانند نصیب خود را و قسمت خود را از کرامت و فضل و عطای من از مواسات نمودن با برادران
مومن خود و از گرفتن دست ملهوفین و از دور کردن هم و غم از مکروبین و از صبر نمودن بر تقیه از
منافقین و فاسقین و کافرین تا اینکه کامل بشود برای ایشان از روی استحقاق بزرگترین کرامت
و عطا و فضل من تا ابد الآباد پس آنوقت بیاورم ایشان را به نزد شماها بر بهترین و خوشترین
احوال که رشک نمایند بر آن احوال بر ایشان خلق اولین و آخرین پس بشارت باد برای شماها از جانب
من و بیشتر در اشتیاق ایشان گریه و انین و جزع و فزع نکنید پس آنوقت اهل جنان از جزع و
فزع و انین خود بر طول مفارقت ازواج و سادات خود صبر میکنند و ساکت میشوند از جزع و فزع
الله اکبر الله اکبر الله اکبر و لله الحمد علی ما انعم علی المومنین فی الدنیا و الاخرة من الکرامات
و در کتاب ثواب الاعمال از سعد ابن احمد از ابن الحسین از عثمان ابن عیسی از حضرت ابی عبدالله علیه السلام
قال ما خلق الله خلقا الا جعل له فی الجنة منزلا و فی النار منزلا فاذا سکن اهل الجنة الجنة
و اهل النار النار نادی مناد یا اهل الجنة اشرفوا فیشرفون علی النار و ترفع لهم
منازلهم فی النار ثم یقال لهم هذه منازلکم التی لو عصیتم ربکم دخلتموها قال
فلو ان احدا مات فرحا لمات اهل الجنة فی ذلک الیوم فرحا لما صرف عنهم من العذاب
ثم ینادون یا معشر اهل النار ارفعوا رؤسکم فانظروا الی منازلکم فی الجنة و ما فیها
من النعیم ثم یقال لهم هذه منازلکم التی لو اطعتم ربکم دخلتموها قال فلو ان احدا
مات حزنا لمات اهل النار فی ذلک الیوم حزنا فیورث هؤلاء منازل هؤلاء و هؤلاء
منازل هؤلاء و ذلک قول الله عز و جل اولئک هم الوارثون الذین یرثون الفردوس
هم فیها خالدون فرمود نه خلق فرمود خلاق عالم خلقی را از انس مگر خلق فرموده برای او منزلی
در جنت و منزلی در جهنم و چون اهل جنت در جنت ساکن خواهند شد و اهل جهنم در جهنم آنوقت منادی

از جانب حضرت رب العزت ندا خواهد کرد که ای اهل جنت نظر کنید بر جهنم پس ایشان نگاه خواهند کرد در جهنم
و بلند کرده خواهد شد برای ایشان منازل ایشان که در جهنم بوده است بعد از آن با ایشان خواهند گفت
خوب ببینید که اینها اند منازل شما که اگر عصیان میکردید به پروردگار خود آنوقت داخل می شدید
در همین منازل خود که می بینید پس فرموده امام که اگر کسی در آخرت از خوشحالی زیاد می مرد هر آئینه
این اهل جنت از خوشحالی شدید می مردند در آنروز که نجات یافتند از آن انواع عذاب الیم جهنم
بعد از آن ندا خواهند کرد با اهل جهنم که ای اهل جهنم بلند کنید سرهای خود را و تماشا کنید منازل خود را
که خدای منان برای شماها در جنت ساخته بود و نظر کنید بر آن نعمات الوان و گوناگون که برای شما
آماده فرموده بود که مهمانی کند شما را تا ابد الآباد پس ایشان مشاهده خواهند کرد آن منازل خود
و آن نعمات لاتعد و لاتحصی را که برای ایشان آماده بودند پس منادی خواهد گفت با ایشان
که اگر اطاعت میکردید پروردگار خود را البته تمامی اینها برای شما بود و شما هم امروز داخل
جنت می شدید اما حیف که شماها اطاعت کردید نفس و شیطان را که محروم شدید تا ابد از این
نعمات خدائی پس فرموده امام که اگر در عالم عقبی از شدت غم و غصه و غیظ و غضب می مرد هر آئینه
این اهل جهنم از شدت غم و غصه و حزن و ملال می مردند در آنروز پس وارث خواهند شد
اهل جنت منازل اهل جهنم را که در جنات الفردوس داشتند (ایشان از امت پیغمبر آخر الزمان خواهند بود
نه از امم دیگران زیرا که جنات الفردوس مخصوص است بامت مرحوم حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله وسلم)
و همین طور اهل جهنم وارث خواهند شد منازل اهل جنت را که ایشان در جهنم داشتند پس همین است معنی
و مفهوم قول خدای ذو الجلال و الاکرام که میفرماید ایشان وارث خواهند شد منازل اهل جهنم را که در
جنات الفردوس داشتند و بعد از آن همیشه ابد الآباد در آنجا زندگانی خواهند کرد اللهم اجعلنی منهم بجاه
محمد و آله الطاهرین فانک جواد کریم لاترد سائلا و انک لاتسئل عما تفعل و بالاجابة جدیر آمین
و در کتاب تفسیر الآیات در باب رد منکرین خلق جنت و نار است و قال النبی صلی الله علیه و آله و سلم
لما اسری بی ربی الی سبع سمواته اخذ جبرئیل بیدی و ادخلنی الجنة و اجلسنی علی درنوک
من درانیک الجنة و ناولنی سفرجلة فانفلقت نصفین فخرجت حوراء منها و قامت
بین یدی و قالت السلام علیک یا محمد السلام علیک یا احمد السلام علیک یا رسول الله
فقلت و علیک السلام من انتِ فقالت انا الراضیة المرضیة خلقنی الجبار من
ثلثة انواع اعلای من الکافور و وسطی من العنبر و اسفلی من المسک و عجنت بماء الحیوان
قال لی ربی کونی فکنت و فرمودند حضرت رسول چون پروردگار من مرا به تمامی هفت آسمانها برد

آنوقت جبرئیل امین دستم را گرفت و مرا در جنت داخل نمود و بر یکی از تختهای جواهر نگار نشانید
و بعد از آن یک دانه سفرجل داد که بخورم و چون اورا دو نصف نمودم ناگهان از میانش
حوریه بیرون آمد و پیش روی من با نهایت ادب ایستاد و سلام داد السلام علیک یا محمد ص
السلام علیک یا احمد ص السلام علیک یا رسول الله ص من در جوابش گفتم و علیک السلام بگو تو
کیستی گفت یا حبیب الله اسم من راضیه مرضیه میباشد خلق فرموده مرا خدای جبار ذوالجلال والاکرام
از سه نوع که قسمت اعلای من از کافور است و قسمت درمیانی از عنبر است و قسمت اسفل
از مشک است و خمیر من از آب زندگانی است فرموده پروردگار من که مخلوق بشو ای حوریه
پس من مخلوق شدم الله اکبر جل الخالق والمخلوق ولله الحمد والشکر لاتعد ولاتحصی
و در تفسیر فرات ابن ابراهیم - از حذیفه یمانی روایت میکند که در روزی حضرت عائشه داخل شد در خانه حضرت
رسول ص و دید که حضرت رسول دختر خود حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها را بوسه میدهد بدون توقف
گفت یا رسول الله شما چرا فاطمه را تقبیل میکنید و حال آنکه او شوهر دار است پس فرمود حضرت رسول ص
که بوسیدن من فاطمه را نیست مگر صرف بجهت استشمام خوشبوهای جنت که در شب معراج قال ثم
اخذ جبرئیل بیدی وادخلنی الجنة وانا مسرور فاذا انا بشجرة من نور مكللة
بالنور فی اصلها ملكان يطويان الحلی والحلل ثم تقدمت امامی فاذا انا بتفاح
لم ار تفاحا هو اعظم منه فاخذت واحدة ففلقتها فخرجت علی منها حوراء كان
اشفارها مقاديم اجنحة النسور فقلت لمن انت فبكت وقالت لابنك
المقتول ظلما الحسين بن علی بن ابيطالب عليهم السلام ثم تقدمت امامی فاذا
انا برطب الين من الزبد واحلی من العسل فاخذت رطبة فاكلتها وانا
اشتهيها فتحولت الرطبة نطفة فی صلبی فلما هبطت الی الارض واقعت
خديجة فحملت بفاطمة ع ففاطمة حوراء انسية فاذا اشتقت الی رائحة
الجنة شممت رائحة ابنتی فاطمة عليها السلام فرمود حضرت پس گرفت دستم را جبرئیل
و داخل کرد مرا در جنت و من خیلی خوشحال بودم که چون جلو رفتم ناگهان شجرهٔ از نور دیدم که پوشانیده
بود او را نور و در زیر آن شجره دو ملک دیدم که می پیچیدند حلی و حلل را بعد از آن جلو رفتم پس دیدم
درخت سیب که سیبهای بزرگ داشت که بزرگتر از آن نه دیده بودم پس یکی از آنها را چیدم و شگافتم
که بخورم پس بیرون آمد از آن حوریه که مژگانش در سیاهی مانند بالهای کرکس سیاه بودند پرسیدمش
که تو برای که خلق شدهٔ گفت گریه کنان که برای فرزند مقتول و مظلوم شما یعنی برای حسین ع

ابن علی بن ابیطالب علیهم السلام بعد از آن جلوتر رفتم پس دیدم رطبی را که نرم‌تر بود از مسکه و شیرین‌تر
بود از عسل پس گرفتم یکی و به میل بسیار او را خوردم پس آن رطب بهشتی نطفه گردید در صلب من و چون
بزمین فرود آمدم خدیجه را دیدم پس حامله شد بفاطمه لذا فاطمه حوراء انسیه است و هرگاه به خوشبوی
جنت مشتاق میشوم پس بوی میکنم از فاطمه که همان خوشبوی بهشت از آن می آید اللهم صل علی محمد و آل محمد

فخری در کتاب خود روایت کرده که چون وفات حضرت حسن مجتبی علیه السلام نزدیک شد و اثر زهر در بدن نازنین آنحضرت
نمایان گردید پس رنگ بدن آنحضرت به زردی و سبزی تبدیل شد پس گریان شد آنحضرت آنوقت حضرت حسین پرسید
یا اخی چرا من می بینم که رنگ مبارک شما سبز گردیده است پس گریه نمود حضرت و فرمود که هر آئینه صادق آمد حدیث
جدم در من و در نوای برادر پس دست مبارکش دراز کرد و با برادر خود حسین معانقه نمود و تا دیر هر دو گریان بودند
پس حضرت حسین پرسید ای برادر چه حدیث فرموده است جدم برای شما برای من بیان کنید پس فرمود که خبر داد مرا
جدم حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله و سلم انه قال مررت لیلة المعراج بروضات الجنان و منازل اهل
الایمان فرأیت قصرین عالیین متجاورین علی صفة واحدة لکن احدهما من الزبرجد
الاخضر و الاخر من الیاقوت الاحمر فاستحسنتهما و شاقنی حسنهما فقلت یا اخی جبرئیل
لمن هذان القصران فقال احدهما لولدك الحسن و الاخر لولدك الحسین فقلت یا جبرئیل
لم لم یکونا علی لون واحد فسکت و لم یرد علی جوابا فقلت له یا اخی فلم لا تکلم
فقال حیاء منك یا محمد فقلت له بالله علیك الا ما اخبرتنی فقال اما خضرة قصر الحسن
فانه یسم و یخضر لونه عند موته و اما حمرة قصر الحسین فانه یقتل و یذبح و یخضب
وجهه و شیبه و بدنه من دمائه فعند ذلك تکیا و ضج الناس بالبکاء و النحیب علی
فقد حبیب الحبیب که هرگاه در شب معراج مرور میکردم در باغهای جنت و منازل و قصور اهل ایمان را
تماشا می نمودم پس دیدم دو قصر نهایت عظیم الشان که هر دو متجاور بودند و بیک طرز ساخته شده بودند
اما یکی از زمرد سبز بود و دیگری از یاقوت سرخ پس من آنها را بی نهایت پسندیدم و مشتاق منظر آنها گشتم
بجهت حسن و خوبی آنها پس از جبرئیل پرسیدم ای برادر جبرئیل این قصر عظیم الشان باین خوبی برای که
هستند گفت که یکی برای فرزند شما حسن مجتبی است و دیگری برای فرزند شما حسین است پرسیدم پس چرا
هر دو برنگ واحد نیستند جبرئیل سکوت نمود و هیچ جواب نداد پس گفتم ای برادر چرا حرف نمی زنی گفت
از شما حیا میکنم که بگویم من قسم دادمش بخدای عز و جل که باید بمن بگوئی پس گفت اما سبزی قصر حسن
پس برای این است که آنحضرت را زهر هلاهل خواهند داد و رنگ مبارکش در وقت موت سبز خواهد گردید و اما
پس سرخی قصر حسین برای این است که آنحضرت مقتول و مذبوح خواهد شد و روی مبارکش و ریش مقدس و بدن اطهرش

از خوش خضاب خواهد گردید و چون این حدیث بیان نمود پس هر دو برادر گریان شدند و مردم گریه و بکا و ضجه و شیحه کشیدند برای فراق حبیب حضرت محبوب رب العلمین صلی الله علیه وآله وسلم

و در کتاب اثنا عشریه است روی عن وهب بن منبه عن ابن عباس قال خلق الله الجنان یوم خلقها وفضل بعضها علی بعض وهی سبعة جنان وابوابها ثمانیة جنة عدن وجنة الفردوس وجنة الماوی وجنة الخلد وجنة النعیم ودار السلام ودار الجلال فاما جنة عدن فهی دار الرحمن وهی فی وسط الجنان مشرفة علی الجنان کلها خلقها الله من زبرجد ازواجها وما فیها من الزبرجد وخلق جنة الفردوس من اللؤلؤ وازواجها وحیطانها وابنیتها وقصورها وغرفها وابوابها کلها من اللؤلؤ ولیس فی الجنان جنة اعلی من الفردوس وروی عن النبی صلی الله علیه وآله قال الجنة مائة درجة ما بین کل درجتین مسیرة مائة سنة والفردوس اعلاها درجة فاذا سألتم الله فاسئلوا الفردوس وخلق جنة الماوی من الذهب الاحمر وخلق جنة الخلد من الفضة البیضاء بجمع ما فیها علی هذه الصفة وخلق دار السلام من الیاقوت الاحمر کلها علی هذه الصفة وروی انه قیل لرسول الله حدثنا عن الجنة ما بناؤها قال لبنة من ذهب ولبنة من فضة ولبنة من یاقوت وملاطها المسك الاذفر والعنبر الاشهب والکافور الابیض وحصاؤها اللؤلؤ والیاقوت وترابها الزعفران من دخلها یتنعم ولا یبوس ویخلد ولا یموت لا یبلی ثیابه ولا یفنی شبابه وجنة الماوی بقرب سدرة المنتهی وفیها حوراء یقال لها العبة روی عن رسول الله ان فی الجنة حوراء یقال لها العبة خلقت من اربعة اشیاء من المسك والعنبر والکافور والزعفران وعجنت طینتها من ماء الحیوان وجمیع الحوراء لها عشاق ولو بزقت فی بحر بزقة لعذب ماء البحر من طعم ریقها مکتوب علی نحرها من احب ان یکون له مثلی فلیعمل بطاعة ربی وجنة عدن معدن الکرامة ومغرس الاشجار ومنبع العیون والانهار وروی عن ابن عباس انه قال فی الجنة ستة اشجار خمسة لحلل اهل الجنة وواحدة لثمارهم لیس فیها دار ولا قصر الا وفیها من کل شجرة مائة الف غصن علی کل غصن مائة الف لون من الثمار واوراقها الحلل کشقائق النعمان یجمع الرجل منها سبعین حلة یوارها بین اصبعیه ویخرج من تحت هذه الاشجار عین السلسبیل وعین الکافور وعین التسنیم و تنفجر

منها فی الجنان انهار الماء و اللبن و الخمر و العسل قال الله تعالی مثل الجنة التی وعد
المتقون وهی جنة عدن من ماء غیر اسن الآیة و الخلد موضع التمنی و
الاشتهاء کلما اشتهوا فیها شیئا وجدوه المنیة قال الله تعالی اذلک خیر ام
جنة الخلد التی وعد المتقون ودار السلام موضع الزیارة و التسلیم یسلم
فیها الرب جل اسمه علی اولیائه وذلک حین دخلوا مساکنهم وامکنوا
علی سررهم وعانقوا ازواجهم بنادیهم ربهم وهم لا یشعرون یقول الله
ذو الجلال و الاکرام سَلَامٌ عَلَیْکُمْ مِنَ الْحَیِّ الْقَیُّومِ اِلَی الْحَیِّ الْقَیُّومِ تَحِیَّةً
لَکُمْ مِنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ طبتم وطابت الجنة لکم بالنعیم المقیم طوبی لکم
وحسن مآب وجنة النعیم موضع النعمة والکرامة والسرور والحبور و
المملکة وفیها شجرة طوبی ودار الجلال موضع الجلالة و العظمة والزیادة
وذلک اذا دخل اهل الجنة الجنة واهل النار النار نادی منادی یا اهل
الجنة ان ربکم یدعوکم فان عنده لکم موعد یجب ان ینجزکم به فیقولون
وما هو الم تثقل موازیننا وتبیض وجوهنا ویدخلنا الجنة ویخرجنا من النار
قال فکشف الحجاب فینظرون الی نور رب العلمین فوالله ما اعطاهم الله
شیئا احب الیهم من النظر الیه در کتاب اثنا عشریه از وهب ابن منبه از ابن عباس مرویست
که خلق فرمود خلاق عالم جنت را روزیکه خلق فرمود و فضیلت داد بعضی را بر بعضی و آنها هفت جنت هستند
و هشت دروازه دارند که جنت عدن و جنت الفردوس و جنت الماوی و جنت الخلد و جنت النعیم
و دار السلام و دار الجلال آمدند پس جنت عدن دار الرحمن است و آن در وسط جنان است که ناظر آمده بر تمامی جنان
و خلق فرموده است او را خلاق عالم از زبرجد و ازواج و هرچه از دور و قصور و غرفات و شرفات همه از زبرجد هستند
و خلق فرموده خلاق عالم جنت الفردوس را از لؤلؤ و ازواج او و بناهای او از دور و قصور و غرفات او و شرفات و
ابواب و تمامی اشیای جنت الفردوس از لآلی و مروارید هستند و در تمامی جنان هیچ جنتی از او بالا
و اعلی تر نیست و از حضرت رسول صلعم مرویست که جنت صد درجه دارد و در ما بین هر دو درجه
مسافت صد ساله راه است و جنت الفردوس اعلا ترین درجات جنان است لذا هرگاه از خدای
منان سوال میکنید پس سوال بکنید جنت الفردوس را و خلق فرموده است جنت الماوی را از طلای احمر
و جنت الخلد را از فضه بیضا و هرچه در آنست همه بر همین صفت است و خلق فرموده است دار السلام را
از یاقوت سرخ و هرچه در آنست بر همین صفت است یعنی خلاق عالم جمیع اشیای دار السلام را از یاقوت سرخ
ایجاد نموده است و روایت است که سوال نمودند از حضرت رسول صلعم یا رسول الله بیان بفرمائید که خلاق عالم
جنت را از چه چیز درست نموده است فرمود که خشتی از طلای احمر و خشتی از نقره بیضا و خشتی از یاقوت

وسار وجش از مشک و عنبر و کافور و ریگش همه یاقوت و مروارید و ترابش از زعفران است هر که داخل
شد در آن متنعم خواهد شد و هرگز سختی نخواهد دید و ابد الآباد خواهد ماند و هرگز نخواهد مرد
نه لباسش پوسیده می شود و نه رعنائیش فنا می شود وجنت الماوی در نزد یکی
سدرة المنتهی است و در آن حوریه ایست که او را لعبا میگویند و از حضرت رسول مروی است که در جنت
حوریه ایست که او را لعبه میگویند و او مخلوق شده است از چهار چیز از مشک و از عنبر و از کافور و از
زعفران و طینتش را از آب حیات خمیر نموده اند و جمیع حوران عاشق او هستند و بقدری
شیرین دهان است که اگر تفی بیند از د بدریای شور هر آئینه همه آبش شیرین خواهد گردید از
شیرینی دهانش و عطر تنش و بر سینه اش از نور مرقوم است که هر که میل دارد که مانند من برای او باشد
پس بر او لازم است که عبادت و اطاعت پروردگار بکند وجنت عدن معدن الکرامت است و
مغرس الاشجار است و منبع عیون و انهار است و از ابن عباس مروی است که در جنت شش رقم
درخت هستند پنج رقم برای حلی و حلل اهل جنت و یکی برای میوه شان است و در هر خانه و
منزل از آن درخت صد هزار شاخها هستند و بر هر شاخی صد هزار رقم اثمار هستند
و برگهای آنها حلها هستند بشکل گل شقائق نعمان و آن حلها اینقدر نازک و لطیف و ظریف اند که مقدار
حله را می توان درمیان انگشتها گذاشت و بیرون می آیند از این اشجار نهرهای جنت و عیون
جنت پس منفجر میشوند از آنها عین السلسبیل و عین الکافور و عین التسنیم و از همین اشجار
نهرهای چهارگانه بیرون می آیند یعنی نهر آب و نهر شراب و نهر شیر و نهر عسل چنانکه خدای منان
خبر میدهد مثال آن جنات که متقین را وعده داده ایم آنها یند جنت عدن و نهرها از آب غیر متغیر اللون
الخ وجنت الخلد موضع تمنا و آرزو است و جای اشتها است و هر چیز را که خواهش میکنند داده میشوند
پس میفرماید خدای منان که آیا این بهتر است یا جنت الخلد که وعده داده اند متقین را با آن
و دار السلام مقام زیارت و سلام دادن است از جانب خدای ذوالجلال والاکرام بر دوستان خدا و این کار
آنوقت خواهد شد که چون مومنین داخل خواهند شد در مساکن و منازل خود و جلوه افروز خواهند شد بر
تخت سلطنت ملک جاودان و معانقه خواهند نمود با ازواج خود آنوقت بایشان ندائی خواهد رسید
از جانب پروردگار و ایشان نخواهند فهمید که این ندا از کیست پس خواهد فرمود خدای منان سلام علیکم
من الحی القیوم علی الحی القیوم تحیة لکم من الرحمن الرحیم طبتم و طابت الجنة لکم بالنعیم المقیم
طوبی لکم و حسن مآب وجنت النعیم مقام نعمت و کرامت است و جای سرور و حبور است و ملک
و سلطنت است و در آنست درخت طوبی — و دار الجلال مقام عظمت و جلال است و جای فراوانی نعمات است و این
آنوقت خواهد شد که چون اهل جنت بجنت داخل خواهند شد و اهل نار به نار آنوقت منادی ندا خواهد کرد

ای اهل جنت بیائید که برای شما به نزد خدای منان یک وعده باقی مانده است میخواهد که اورا وفا کند
پس ایشان خواهند گفت که آن چیست آیا سنگین نه کرد پروردگار ما میزان اعمال ما را به نیکی و آیا
سفید نه فرمود روهای سیاه ما را و آیا داخل نفرمود از رحمت خود ما را به جنت خود و نجات داد ما را
از عذاب جهنم حضرت فرمود که آنوقت حجابها را خواهند برداشت پس اهل جنت نور حضرت حق را بی حجاب
مشاهده خواهند نمود قسم بخدای عزوجل که نه عطا فرموده است خدای منان ایشان را چیزی که محبوب تر
باشد برای ایشان از نظر کردن ایشان به نور حضرت حق ذوالجلال والاکرام الحمد لله رب العالمین
وصلی الله علی محمد و آله الطاهرین

## (باب انهار الجنان وطوبیٰ)

درکتاب محاسن از ابن فضال از علی ابن نعمان از حارث ابن محمد احول از حضرت مولانا ابی جعفر
واز ابی عبدالله علیهما الصلوة والسلام قالا قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم
لعلی یا علی انه لما اسری بی ربی رأیت فی الجنة نهراً ابیض من اللبن واحلی
من العسل واشد استقامة من السهم فیه اباریق عدد النجوم علی شاطئیه
قباب من الیاقوت الاحمر والدر الابیض فضرب جبرئیل بجناحیه الی جانبیه
فاذا هو مسکة ذفرة ثم قال والذی نفس محمد بیده ان فی الجنة لشجرة تتصفق
بالتسبیح بصوت لم یسمع الاولون والآخرون بمثله وتثمر ثمرا کالرمان یلقی الثمرة
الی الرجل فیشقها عن سبعین حلة والمومنون علی کراسی من نور وهم الغر
المحجلون انت امامهم یوم القیمة وعلی الرجل منهم نعلان شراکهما من نور
یضیٔ امامهم حیث شاؤا من الجنة فبینا هم کذلک اذا اشرفت علیه امرأة
من فوقه تقول سبحان الله یا عبدالله اما لنا منک دولة فیقول من انت
فتقول انا من اللواتی قال الله تعالی فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قرة اعین جزاءً
بما کانوا یعملون ثم قال والذی نفس محمد بیده انه لیجیئه کل یوم سبعون
الف ملک یسمونه باسمه واسم ابیه فرمودند هر دو معصومین علیهما السلام که فرمود حضرت
رسول صلی الله علیه وآله با امیرالمومنین علیه السلام یا علی چون خدای متعال مرا سیر داد در بهشت دیدم در جنت نهری
بزرگ که آبش از شیر هم سفیدتر بود و طعمش از عسل شیرین تر و آن نهر از تیر هم راست تر بود و بود در آن اباریق
بیشتر از نجوم و بر هر دو کناره اش قباب از یاقوت سرخ و از مروارید تابان بنا شده اند و چون جبرئیل
بال خود را بر یک جانبش زد پس از آن خوشبوی مشک اذفر در آمد بعد از آن فرمود قسم بآن خدائیکه نفس من

در قبضهٔ قدرتش میباشد بالتحقیق که در جنت درختی است که خوانندگی میکند با تسبیح و تقدیس حضرت حق ذو الجلال والاکرام بیک لحن و صوتی که نه شنیده اند مانند آن خوش الحانی نه مردمان زمانه اول و نه آخر و میوه مانند انار و چون اورا کسی پاره میکند که بخورد پس بجای دانهای انار حلّهای بهشتی از و بیرون می آیند در یک دانه هفتاد حله هفتاد رنگ و مومنین در آن محل و مقام بر کرسیهای نور جلوه افروز خواهند بود و روهای شان مانند آفتاب از نورانیت ضیابار خواهد بود و تو امام و رئیس ایشان هستی در روز قیامت و شراک کفش ایشان از نور است و روشنی خواهد داد جلوی ایشان پس سیر خواهند کرد در آن روشنائی در جنت هر سمت و جا که میخواهند پس در همین حالت نگاه خواهد کرد بر ایشان یکی از زنهای جنت و خواهد گفت سبحان الله یا عبد الله آیا سرافراز نمی فرمائی مرا امروز مومن از و خواهد پرسید بگو تو کیستی خواهد گفت من از آن لعبات پروردگار هستم که بشما ها خبر داده بود که نمی داند کسی که خدای منان چه قرة العین برای مومنین مخفی فرموده است که جزاء بدهد با ایشان بعوض اعمال خیر ایشان بعد از آن فرمود قسم بخدا انیکه نفس من بدست اوست که هر روزه خواهند آمد برای مومنی هفتاد هزار ملک که اورا تبریک بگویند برای این سلطنت ابد و ملک جاودان و خواهند برد برای مومن اسم مومن و اسم پدر مومن را تا که مومن خوشحال بشود که ایشان مرا خوب می شناسند !

و در تفسیر علی بن ابراهیم از ابی الدرداء قال کان رسول الله صلی الله علیه و آله یذکر الناس یذکر الجنة وما فیها من الازواج والنعیم وفی القوم اعرابی فجثا لرکبته وقال یا رسول الله هل فی الجنة من سماع قال نعم یا اعرابی ان فی الجنة لنهرا حافتاه ابکار من کل بیضاء یتغنین باصوات لم تسمع الخلائق بمثلها قط فذلك افضل نعیم الجنة قال الراوی سألت ابا الدرداء بم یتغنین قال بالتسبیح والتقدیس وعن ابراهیم ان فی الجنة اشجارا علیها اجراس من فضة فاذا اراد اهل الجنة السماع بعث الله ریحا من تحت العرش فتقع فی تلك الاشجار فتحرك تلك الاجراس باصوات لو سمعها اهل الدنیا لماتوا طربا گفت که روزی حضرت رسول ص بیاد مردم می آورد ذکر جنت و نعمات جنت را و ازواج و نعیم جنت و در میان مردم یکی از اهل بادیه هم بود پس دو زانو نشست و سوال نمود یا رسول الله آیا در جنت از قسم سماع و تغنی هم چیزی هست فرمود بلی بلی ای اعرابی بالتحقیق که در جنت نهریست و بر هر دو کنارهایش دختران باکره سفید پوست روئیده اند ایشان تغنی میکنند برای اهل جنت که هر کسی مثل آن الحانها نه شنیده است پس این غناء افضل ترین لغات جنت است راوی گفت که از ابی الدرداء پرسیدم با چه چیز تغنی خواهند کرد گفت به تسبیح و تقدیس و تمجید حضرت رب العزت ذو الجلال والاکرام

و از ابراهیم مروی است که در جنت خلاق عالم اشجار خلق فرموده است که بر آنها بجای میوه اجراس نقره [سفید]
میباشند و چون اهل جنت میل شنیدن غنا خواهند کرد آنوقت خدای منان از زیر عرش اعظم
ارباح عطربار خواهد فرستاد پس آنها در آن اجراس میزنند و اجراس بحرکت می آیند باصداها که
اگر آن صداها و الحان را اهل دنیا بشنوند از خوشحالی و طرب خواهند مرد

و در کتاب کنز الفوائد از محمد بن عباس از احمد بن سعید از اسمعیل بن زکریا از محمد بن عون از
عکرمه از ابن عباس فی قوله تعالی انا اعطیناک الکوثر قال نهر فی الجنة عمقه
فی الارض سبعون الف فرسخ ماؤه اشد بیاضا من اللبن واحلی من العسل
شاطاه من اللؤلؤ والزبرجد والیاقوت خصه الله بنبیه ص واهل بیته
علیهم السلام دون الانبیاء ع که در تفسیر قول خدای عزوجل انا اعطیناک الکوثر میگوید که
کوثر نهریست در جنت و عمق آن بر روی زمین هفتاد هزار فرسخ است و آبش از شیر هم
سفیدتر است و مزه اش از عسل هم شیرینتر است و بر هر دو کناره هایش سنگریزها همه
لؤلؤ و زبرجد و یاقوت هستند مخصوص فرموده است خدای متعال او را به نبی خود و باهل
بیت نبی خود بدون انبیاء و کسی دیگری

و در همین کتاب از حسن بن محبوب از علی بن رباب از سمع [سمعت] بن سیرة از انس بن مالک قال
رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم یقول لما اسری بی الی السماء السابعة قال لی
جبرئیل ع تقدم یا محمد امامک وارانی الکوثر وقال یا محمد ص هذا الکوثر
لک دون النبیین ع فرأیت علیه قصورا کثیرة من اللؤلؤ والیاقوت والزبرجد
وقال یا محمد ص هذه مساکنک ومساکن وزیرک علی بن ابیطالب وذریته
الابرار فضربت بیدی الی بلاطه فشممته فاذا هو مسک اذفر واذا انا
بالقصور لبنة من ذهب ولبنة من فضة ولبنة من یاقوت گفت که شنیدم
از حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم که میفرمود هرگاه مرا بر آسمانهای هفتم بردند جبرئیل گفت که
ای محمد ص جلو برو و نشان داد مرا نهر کوثر را و گفت که این نهر کوثر مخصوص فرموده است خدای متعال
برای شما و آل شما نه بانبیاء و کسی دیگری پس دیدم بر آن نهر کوثر بسیار منازل و قصور از لؤلؤ
و یاقوت و زبرجد و جبرئیل گفت که یا محمد اینها مساکن شما و مساکن وزیر شما علی بن ابیطالب
و ذریت آنحضرت میباشند پس دست زدم بگلش و استشمام نمودم پس یافتم او را که خوشبوی
مشک اذفر میدهد و قصرهایش را دیدم که خشتی از طلا و خشتی از نقره و خشتی از یاقوت دارد

ونیز روایت کرده است از احمد بن هوذه از ابراهیم بن اسحق از عبدالله بن حماد از حمران بن اعین
از حضرت مولانا ابی عبدالله علیه السلام قال ان رسول الله صلی الله علیه وسلم صلی الغداة
ثم التفت الی علی علیه السلام فقال یا علی ما هذا النور الذی اراه غشیك
قال یا رسول الله اصابتنی جنابة فی هذه اللیلة فاخذت بطن الوادی
ولم اصب ماءً فلما ولیت نادانی مناد یا امیر المؤمنین فالتفت فاذا خلفی
ابریق مملو من ماء فاغتسلت فقال رسول الله صلی یا علی اما المنادی فجبرئیل
والماء من نهر یقال له الکوثر علیه اثنی عشر الف شجرة کل شجرة لها ثلثمائة وستون غصنا
فاذا اراد اهل الجنة الطرب هبت ریح فما من شجرة ولا غصن الا وهو احلی صوتا
من الآخر ولولا ان الله تعالی کتب علی اهل الجنة ان لا یموتوا لماتوا فرحا من شدة حلاوة
تلك الاصوات وهذا النهر فی جنة عدن وهو لی ولك ولفاطمة والحسن والحسین
ولیس لاحد فیه شیء فرمود که روزی بعد از گذاردن نماز صبح حضرت رسول متوجه شد بعلی علیه السلام
و فرمود یا علی این چه نور است که می بینم ترا پوشانیده است عرض نمود فدایت شوم دی جنابتی حاصل شد
در رفتم در وادی برای غسل اما آنجا آب نیافتم و چون قصد رجعت نمودم شنیدم که منادی ندا میکند یا علی یا
امیر المؤمنین و چون عقب نظر کردم دیدم که ابریقی پر از آب گذاشته شده است پس غسل نمودم از آن آب آنوقت
حضرت رسول صلی فرمود میدانی که آن منادی که بود آن حضرت جبرئیل بود و آن آب از نهری آورده بود
که او را نهر کوثر میگویند و بر آن نهر کوثر دوازده هزار اشجار اند و برای هر شجری از آنها سیصد و شصت
غصن آمده و چون اهل جنت میل بغنا خواهند کرد آنوقت هوائی خواهد وزید و خواهد زد شاخهارا
پس از هر درختی و از هر شاخی صدای الحان نغمه بلند خواهد شد و از یکی دیگری شیرین و طرب آور تر خواهد بود
و اگر نبود اینکه خدای منان از اهل جنت مرگ را برداشته است و حرام نموده است البته از شیرینی و سرور آن
نغمها جمیع سامعین هلاک می شدند و آن نهر در جنت عدن است و آن مخصوص است برای من و برای تو و برای
فاطمه و حسن و حسین و شیعیان ما و نیست برای انبیا و کسی دیگری حصه از آن نهر کوثر

و در تفسیر فرات ابن ابراهیم از عبید بن کثیر معنعنا از حضرت ابی جعفر علیه السلام قال قال لما انزل الله تعالی
علی نبیه محمد صلی الله علیه وآله انا اعطیناك الکوثر قال امیر المؤمنین علی بن ابیطالب
یا رسول الله لقد شرف الله هذا النهر وکرمه لك فانعته لنا قال نعم یا علی ع
الکوثر نهر یجری الله من تحت عرشه ماؤه ابیض من اللبن واحلی من العسل

والين من الزبرجد حصاؤه من الدر والياقوت والمرجان ترابه المسك الاذفر والعنبر
الاشهب حشيشه الزعفران تجري من تحت قوائم عرش رب العالمين ثمره كامثال
القلال من الزبرجد الاخضر والياقوت الاحمر والدر الابيض يستبين ظاهره
من باطنه وباطنه من ظاهره فبكى النبي صلى الله عليه واله وسلم واصحابه ثم ضرب بيده
الى امير المؤمنين فقال يا علي ما هو لي وحدي وانما هو لي ولك ولمحبيك من
بعدي فرمود حضرت چون بر حضرت رسول ص سوره انا اعطيناك الكوثر نازل شد حضرت امير المؤمنين ع عرض نمود
يا رسول الله بدرگاه كرامت فرموده شما را خداى منان نهر كوثر پس حالا براى ما او را بيان بفرمائيد كه آن چه صفات
دارد فرمود بلى يا على كوثر نهريست كه جارى فرموده است او را خداى متعال از زير عرش اعظم و آبش از شير هم سفيدتر
است و طعمش از عسل شيرين تر است و از مسكه نرم تر و سنگريزه هايش همه در و مرجان و ياقوت است
و خاكش مشك اذفر و عنبر اشهب و سبزه هايش زعفران و منفجر ميگردد از تحت قوائم عرش حضرت رب العزت
ذو الجلال والاكرام و ميوه هايش كه بر اشجار كناره هايش هستند مانند قلهاى زبرجد اخضر و مانند قلهاى
ياقوت احمر و مانند لؤلؤ ابيض و چنان صاف و شفاف و درخشان هستند كه از ظاهر شان باطن آنها
بنظر مى آيد و از باطن شان ظاهر آنها نمايان ميشود اين فرمود و گريه كرد حضرت رسول ص و همه اصحاب گريان شدند
بعد از آن دست مباركش با امير المؤمنين على بن ابيطالب زد و فرمود يا على قسم بخداى عز و جل نيست آن نهر كوثر
تنها براى من بالتحقيق كه آن براى من است و براى تست و براى محبان تو ميباشد اللهم لا تحرمناه
و در كتاب اثنى عشريه كه از كتاب قصص الانبياء نقل نموده است قال ان في الجنة انهارا اولها نهر الكافور
وثانيها السلسبيل وثالثها التسنيم ورابعها الزنجبيل وخامسها الرحيق
وسادسها الكوثر وسابعها المعروفات عن الماء واللبن والخمر والعسل والكافور
والسلسبيل منبعهما من تحت العرش والتسنيم والزنجبيل منبعهما من وجه العرش
والرحيق منبعه من هواء الجنة والكوثر منبعه من تحت شجرة طوبى والمعروفات
منبعها من تحت جبل المسك والعنبر فقسم الله تعالى هذه الانهار على اهل
الجنة وهم اربعة اصناف عام وخاص وخاص الخاص والمقربون فالمعروفات
من الماء واللبن والخمر والعسل شراب العام هم الذين ظلموا انفسهم بالذنوب في الدنيا
والكافور والسلسبيل شراب الخاص وهم المقتصدون والتسنيم والزنجبيل شراب
الخاص الخاص وهم السابقون والرحيق شراب المقربون والكوثر نهر محمد صلى الله

عليه وآله وسلم تفرق فی حوضه يوم القيمة وان الله جل ذكره كريم ذو فضل
لا يترك فضله فی ای وقت وحين يتفضل على الظالمين الذين شربهم
الماء والعسل فيكرمهم بمزج شربهم الاربع لشراب الخاص وهو الكافور و
السلسبيل حتى يطيب انفسهم فقال ذو الجلال والاكرام ان الابرار يشربون
من كاس كان مزاجها كافورا وانما سمى كافورا لطيبه وبياضه ويتفضل على
المقتصدين الذين شربهم الكافور والسلسبيل فيكرمهم بمزج شربهم لشراب
الخاص الخاص وهو التسنيم والزنجبيل حتى يطيب انفسهم فقال عز وجل ويسقون
فيها كاسا كان مزاجها زنجبيلا ويتفضل ايضا على السابقين بمزج شربهم
بسائر الاشربة وكذلك يمزج شراب المقربين بسائر الاشربة فذلك
قوله عز وجل ويسقون من رحيق مختوم الى قوله المقربون فيكرم الله تعالى
كل واحد من اوليائه واحبائه على قدر منزلته ومرتبته يعنی در كتاب اثنا عشريه
از قصص الانبياء نقل نموده كه در جنت هفت نهر است اول نهر كافور دوم نهر سلسبيل سوم نهر تسنيم
چهارم نهر زنجبيل پنجم نهر رحيق ششم نهر كوثر هفتم نهرهای مشهوره كه نهر آب وشراب وشير وعسل
ميباشند پس نهر كافور وسلسبيل منبع وسرچشمه آنها از زير عرش اعظم است وتسنيم وزنجبيل پس
منبع آنها از بالای عرش اعظم است ونهر رحيق پس منبعش از هوای جنت است ونهر كوثر پس منبع آن
از اصل شجره طوبی است ونهرهای مشهوره چهارگانه پس منبع آنها از جبل مشک وعنبر است وچون
خدای كريم جواد فياض است پس نمی خواهد كه كسی از فيضش محروم بماند پس قسمت نموده اين انهار را بر اهل جنت
باين طريق كه اهل جنت را چهار صنف قرار داده است اول عام دوم خاص سوم خاص الخاص چهارم
مقربين پس نهرهای مشهوره كه شراب عام آمده وايشان آن كسانی هستند كه در دار دنيا دار امتحان
بر نفسهای خودشان از گناه وعصيان نمودن ظلم كرده اند (مثل بنده) ونهر كافور ونهر سلسبيل شراب خاص آمده
وايشان مقتصدين هستند وتسنيم وزنجبيل شراب خاص الخاص آمده وايشان سابقين اند ونهر رحيق
شراب مقربين آمده ونهر كوثر نهر حضرت خاتم الانبياء صلی الله عليه وآله وسلم آمده كه در روز قيامت از ميان
نهر كوثر يک شاخ در حوض كوثر خواهد ريخت پس چون خدای منان صاحب فيض است لذا تفضل ميفرمايد بر ظالمين
كه شراب ايشان را ممزوج ميكند با شراب خاص كه كافور وسلسبيل است تا كه مسرور وخوشحال بشوند نفسهای آنها
چنانچه خبر ميدهد ان الابرار يشربون من كاس كان مزاجها كافورا وكافور برای سفيدی وخوشبوئيش گفته

و تفضل میکند بر مقتصدین که شراب ایشان کافور است و سلسبیل پس ممزوج میفرماید اورا بشراب خاص الخاص که تسنیم و زنجبیل است تا آنکه مسرور و خوشحال بشوند بنعمتهای آنها چنانکه خبر میدهد و یسقون فیها کاسا کان مزاجها زنجبیلا و همین طور تفضل میکند بر سابقین که ممزوج خواهد فرمود شراب ایشان را بسائر اشربه و همین ممزوج خواهد فرمود شراب مقربین را بسائر اشربه که خبر میدهد و یسقون من رحیق مختوم الی قوله المقربون پس بالجمله اکرام میکند خدای منان به هر یکی از دوستان خود و مقربان خود بقدر مرتبه و مقام و منزلت و قرب او الحمد لله رب العلمین و صلی الله علی محمد و اله الطاهرین

و در کتاب فضائل الشیعه صدوق از ابو بصیر از حضرت صادق از آبای طاهرین حدیث است قال قال رسول الله صلی الله علیه و اله وسلم یا علی انا اول من ینفض التراب عن راسه و انت معی ثم سائر الخلق یا علی انت و شیعتک علی الحوض تسقون من احببتم و تمنعون من کرهتم و انتم الامنون یوم الفزع الاکبر فی ظل العرش یفزع الناس و لا تفزعون و یحزن الناس و لا تحزنون فیکم نزلت هذه الایة = ان الذین سبقت لهم منا الحسنی اولئک عنها مبعدون لا یسمعون حسیسها و هم فیما اشتهت انفسهم خالدون لا یحزنهم الفزع الاکبر و تتلقهم الملئکة هذا یومکم الذی کنتم توعدون یا علی انت و شیعتک تطلبون فی الموقف و انتم فی الجنان تتنعمون و تحبرون که فرمود حضرت رسول یا علی من اول کسی هستم که از قبر بیرون خواهم آمد و تو همراه من خواهی بود بعد از آن سائر مخلوقات از قبرهای شان بیرون خواهند آمد یا علی تو و شیعیان تو بر حوض کوثر خواهید بود در آنروز و سیراب خواهید نمود از حوض کوثر هر کرا دوست خواهید داشت و دور خواهید کرد از حوض کوثر هر کرا مکروه خواهید داشت و در آن روز پر خوف و هول شماها در امان خواهید بود از فزع اکبر قیامت و خواهید بود در زیر سایه عرش اعظم و سائرین مردم ترسان و هراسان خواهند بود و شماها خوشحال و تمامی مخلوقات محزون خواهند بود و شماها شادان و فرحان در شان شماها نازل شده است این آیه کریمه = البته آن کسانیکه احسان ما بر آنها سبقت گرفته است ایشان دور خواهند بود از حرارت آتش جهنم حتی اینکه صدای خفیف جهنم را هم نخواهند شنید و ایشان در حالت امن و امان در راحت و ریحان در بساتین و روضات جنان متنعم و بهره اندوز خواهند بود با هر نعمت که میل خواهند داشت و فزع اکبر و خوف عظیم روز قیامت ایشان را ابداً محزون نخواهد کرد و ملائکه با ایشان ملاقات خواهند کرد و بشارت خواهند داد که ای دوستان خدا این همان روز یست که بشما در عالم دنیا وعده داده بود خدای منان که شماها را در بهشت داخل خواهد کرد یا علی ترا و شیعیان و محبان ترا مردم در میدان محشر جستجو و طلب خواهند کرد و حال آنکه شماها در جنات الفردوس

در بساتین و روضات الجنان و در غرفات و شرفات در سیر و سیاحت و متنعم و مسرور و محبور خواهید بود
اللهم اجعلنی منهم بجاه محمد و آله الطاهرین فانک لاتسئل عما تفعل یا کریم

و در همین کتاب از ابن ولید از صفار از عباد بن سلیمان از محمد بن سلیمان از پدرش گفت که
فرمود حضرت ابو عبدالله صادق علیه السلام با بی بصیر یا ابا محمد ان الله تبارک و تعالی یکرم الشباب
منکم ان یعذبهم و یستحیی من الکهول ان یحاسبهم قال قلت هذا لنا خاص
ام لاهل التوحید فقال لا و الله الا لکم خاصة ثم قال لقد ذکرکم الله
تعالی اذ حکی عن عدوکم و هم فی النار اذ یقولون ـ مَالَنَا لَا نَرَىٰ رِجَالًا
كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ والله ماعنی و لا اراد بهذا غیرکم اذ صرتم
فی هذا العالم اشرار الناس فانتم والله فی الجنة تحبرون و فی النار تطلبون
فرمود حضرت اباعبدالله علیه السلام با بوبصیر که ای ابوبصیر بالتحقیق خدای منان بر شماها چنان مهربان
است که بر جوانهای شما در عالم عقبی اکرام میفرماید که بر گناهان آنها ایشان را عذاب نمیکند
و از پیرهای شماها چنان احترام میکند که حیا میکند که از آنها در آن عالم سوال کند که شما
در عالم دنیا چه عمل کرده اید (اللهُ اکبرُ!) ابوبصیر میگوید که عرض نمودم یا مولا آیا این
اکرام و احترام صرف برای ماها مخصوص است یا برای جمیع اهل توحید پس ارشاد فرمود نه والله این
اکرام و احترام صرف و فقط و تنها برای شماها یعنی شیعیان و محبان اهل بیت علیهم الصلوة والسلام
مخصوص و محدود است بعد از آن حضرت برای اطمینان من ارشاد فرمود که نمی بینی که شماها را
یاد کرده است اعداء او وقتیکه میگوید و حکایت میکند قول مخالفین شماها را از مقام جهنم و در آتش
که ایشان در آتش جهنم خواهند گفت با هم دیگر چه شده ما را که هیچکدام را از آن اشرار ها که
آنها مذهب ما را ترک گفته مذهب روافض اختیار کرده بودند در این آتش جهنم نمی بینیم
زیرا که ما آنها را در عالم دنیا اشرار میگفتیم و خودمان را موحد و مسلمان و تابع سنت و جماعت
أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْأَبْصَارُ آیا ما آنها را صرف مسخره کرده بودیم
و خود را گول زده بودیم یا حالا چشمهای ما کور شده اند که هیچکس را از آنها در اینجا نمی بینیم !!!
پس فرمود حضرت که قسم بخدای متعال از این اشرار شماها مقصود هستید زیرا که بباعث عداوت شماها با
فرعون و هامان و سامری شماها را مردم شریر میگفتند پس قسم بخدا که شماها در جنت خوشحال خواهید بود
و اهل جهنم شماها را در جهنم جستجو و تلاش میکنند ! اللهم اجعلنی من الاشرار برحمتک یا غفار

در کتاب امالی از ابن ادریس از پدرش از ابن عیسی از حضرت ابی بصیر از حضرت امام ابی عبدالله
علیه السلام از آباء طاهرین از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام قال طوبی شجرة
فی الجنة اصلها فی دار النبی صلی الله علیه وآله وما من مؤمن الا وفی داره
غصن من اغصانها ولا تخطر علی قلبه شهوة شیء الا اتاه به ذلک الغصن
ولو ان راکبا مجدا سار فی ظلها مائة عام ما خرج منها ولو طار من
اسفلها غراب ما بلغ اعلاها حتی یسقط هرما الا ففی هذه فارغبوا
فرمود حضرت طوبی درختی است در جنت که اصلش در صحن خانه حضرت رسول ص است
ونیست مؤمنی مگر شاخی از شاخهایش در منزلش خواهد بود و هر خواهشی که در قلب مؤمن
پیدا خواهد شد آن شاخ او را مهیا خواهد کرد و اگر اسب سواره تند رود در سایه اش صد سال
اسبش را بدواند از ظل ممدودش بیرون نخواهد رفت و اگر از پائین آن درخت غرابی به سمت
بالایش به پرد پس هرگز هرگز نخواهد رسید به بالای طوبی اگرچه پیر شده و پرهای سیاهش
سفید شده وزله شده ساقط خواهد شد پس رغبت کنید برای همچنین درختی !

ودر همین کتاب از طالقانی از جلودی از هشام ابن جعفر از حماد از عبدالله ابن سلیمان
قال قرأت فی الانجیل یا عیسی وذکر امر نبینا صلی الله علیه وآله وسلم الی
ان قال طوبی لمن ادرک زمانه وشهد ایامه وسمع کلامه قال
عیسی یا رب وما طوبی قال شجرة فی الجنة انا غرستها تظل الجنان
اصلها من رضوان ماؤها من تسنیم برده برد الکافور وطعمه طعم الزنجبیل
من یشرب من تلک العین شربة لا یظمأ بعدها ابدا فقال عیسی اللهم اسقنی
منها قال حرام علی البشر ان یشربوا منها حتی یشرب ذلک النبی ص وحرام
علی الامم ان یشربوا حتی یشرب امة ذلک النبی ص گفت خواندم در انجیل که خدای
متعال حضرت عیسی ع را خطاب نموده فرمود وقتیکه آنحضرت تعریف وتوصیف حضرت خاتم الانبیا...
صلی الله علیه وآله را بیان میکرد ای عیسی بن مریم طوبی است برای کسیکه زمانه او را درک کند
وحاضر باشد در جنگهای او وگوش بدهد کلام او را حضرت مسیح سوال نمود ای پروردگار من
طوبی چیست فرمود درختی است در جنت که من خودم او را غرس نموده ام که تمامی جنان را

سایه میدهد و اصل آن درخت از رضوان است و آبش از نهر تسنیم است و خنکی او مانند خنکی کافور است و طعم او مانند طعم زنجبیل است و هر که جرعه از آن آب بخورد ابداً تشنه نخواهد شد آنوقت حضرت عیسی بن مریم علیهما السلام عرض نمود ای پروردگار من بنوشان مرا از آن فرمود ای عیسی حرام است بر بشری که از آن بنوشد حتی اینکه آن نبی کریم اول از آن بنوشد و حرام است بر جمیع امم که از آن بنوشند حتی اینکه امت آن نبی ص از آن اول بنوشد!

و در همین کتاب است از علی ابن عیسی از علی ابن محمد ماجیلویه از برقی از پدرش از حسین بن علوان از زید ابن علی از پدرش از جد خودشان قال قال امیر المومنین علیه السلام ان فی الجنة لشجرة یخرج من اعلاها الحلل ومن اسفلها خیل بلق مسرجة ملجمة ذوات اجنحة لاتروث ولاتبول فیرکبها اولیاء الله فتطیر بهم فی الجنة حیث شاؤا فیقول الذین اسفل منهم یا ربنا ما بلغ بعبادك هذه الكرامة فیقول الله جل جلاله انهم كانوا یقومون اللیل ولاینامون ویصومون النهار ولایاکلون ویجاهدون العدو ولایجبنون ویتصدقون ولایبخلون فرمودند حضرت مولانا امیر المومنین ع که بدرستیکه در جنت درختی است که از بالایش لباسهای اهل جنت بیرون می آیند و از پایینش اسبهای ابلق با زین و لجام آماده بیرون می آیند و بالها دارند و هرگز بول و براز نمیکنند پس سوار خواهند شد بر آنها دوستان خدا و پرواز میکنند در فضای جنت هر جا که مومن میل خواهد داشت پس آن کسانیکه در درجه پائین هستند سوال خواهند کرد از خدای منان ای پروردگار ما این بندگان تو به چه سبب باین کرامت فائز شده اند خدای متعال خواهد فرمود که ایشان در شبها برای عبادت قیام میکردند و حال آنکه مردم در خواب بودند و روزها روزه میگرفتند و با دشمنان خدا جهاد میکردند و هرگز فرار میکردند و نه از جهاد کناره کشی می نمودند و صدقه میدادند و هرگز بخل نمی ورزیدند

و در کتاب کشف الیقین از حضرت فاطمه بنت الحسین از پدرشان و عم شان حضرت حسن مجتبی قالا اخبرنا امیر المومنین ع قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله لما دخلت الجنة رأیت شجرة تحمل الحلی والحلل واسفلها خیل بلق واوسطها حور العین وفی اعلاها الرضوان قلت یا جبرئیل لمن هذه الشجرة قال هذه لابن عمك امیر المؤمنین علی بن ابیطالب اذا امر الله الخلیقة بالدخول الی الجنة یؤتی بشیعة علی حتی ینتهی بهم الی هذه الشجرة فیلبسون الحلی والحلل ویرکبون الخیل البلق وینادی مناد هؤلاء شیعة علی صبروا فی الدنیا علی الاذی فحبوا هذا الیوم فرمودند خبر داد ما را حضرت امیر المومنین ع

گفت که فرمود حضرت رسول ص چون داخل شدم در جنت دیدم درختی را که حامل بود به حلی و حلل و در
زیرش اسبهای ابلق بودند و در وسطش حور العین و بر بالایش رضوان و خوشنودی خدا گفتم ای
جبرئیل ع این شجره طیبه برای کیست گفت این درخت برای پسر عم شما امیر المؤمنین علیه السلام است
و چون خدای منان امر خواهد فرمود مخلوقات را که داخل بشوند در جنت پس آورده خواهند شد شیعیان
امیر المؤمنین در زیر همین درخت و پوشانیده می شوند حلی و حلل و سوار خواهند شد بر این اسبهای ابلق
و منادی در جلوشان ندا خواهد کرد که ایشانند شیعیان علی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که صبر نمودند
در عالم دنیا بر اذیت دشمنان خدا و رسول پس عوض و انعام داده شده اند امروز باین کرامت

و در تفسیر عیاشی است از حضرت امام جعفر الصادق از حضرت باقر العلوم علیه السلام از آبای طاهرین علیهم السلام
قال بينما رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم جالس ذات يوم اذ دخلت عليه ام ايمن
وفى ملحفتها شئ فقال لها رسول الله يا ام ايمن اى شئ فى ملحفتك فقالت يا رسول الله
فلانة بنت فلان املكوها فنثروا عليها فاخذت من نثارها شيئا ثم ان ام ايمن
بكت فقال لها رسول الله ص ما يبكيك فقالت فاطمة زوجتها فلم تنثر عليها شيئا
فقال لها رسول الله لا تبكين فوالذى بعثنى بالحق بشيرا ونذيرا لقد شهدت الملائكة املاك
فاطمة جبرئيل وميكائيل واسرافيل فى الوف من الملائكة ولقد امر الله طوبى
فنثرت عليهم من حللها وحليها وسندسها واستبرقها ودرها وزمردها وياقوتها
وعطرها فاخذوا منه حتى ما دروا ما يصنعون به ولقد نحل الله طوبى
فى مهر فاطمة فهى فى دار على بن ابيطالب عليهما السلام گفت روزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله
در منزل خود نشسته بودند که ام ایمن عطاره داخل شد و در لفافه اش چیزی بود حضرتش پرسید ای ام ایمن در بسته ات
چه چیز است؟ عرض نمود یا رسول الله فلانی دختر فلان را عروس نموده اند و بر او نثار پاشیدند من از آنها
برداشتم بعد از آن ام ایمن گریان شد حضرت پرسید گریه ات برای چیست عرض نمود یا رسول الله شما فاطمه ع را عروس
نمودید و چیزی نثار نفرمودید پس حضرت فرمود ای ام ایمن قسم بآن خدائیکه مرا بحق بشیر و نذیر گردانیده است
بدرستیکه خدای منان برای عروسی فاطمه حاضر شدند جمیع ملائکه همراه جبرئیل و میکائیل و اسرافیل پس خدای منان
امر فرمود درخت طوبی را که نثار کند بر گروه ملائکه از حلیها و زیورها و سندسها و استبرقها و لآلی ها و زمردها
و یاقوتها را و عطرها را پس ایشان جمع نمودند از آن نثار اینقدر زیاد که نمی دانستند چکار کنند با نها
و بعد از آن خود درخت طوبی را در مهر فاطمه بخشید لذا آنرا در خانه علی قرار داد پس درخت طوبی ملک فاطمه شد

و در تفسیر فرات ابن ابراهیم کوفی از ابن عباس از حضرت رسول ص قال النبی صلی الله علیه وآله وسلم لما اسری بی
فدخلت الجنة فاذا انا بشجرة كل ورقة منها تغطى الدنيا وما فيها تحمل الحلى والحلل

والفواكه والطعام ماخلا الشراب وليس في الجنة قصر ولا دار ولا بيت الا
فيه غصن من اغصانها وصاحب القصر والدار والبيت فحليه وحلله وطعامه
وفواكهه منها فقلت يا جبرئيل ماهذه الشجرة قال هذه طوبى فطوبى لك
ولكثير من امتك قلت فاين منتهيها يعني اصلها قال في دار علي بن ابيطالب
عليهما السلام فرمود حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم چون در شب معراج داخل شدم در جنت ناگهان
مشاهده کردم درختی را که هر برگش اینقدر بزرگ بود که تمامی دنیا و مافیها را می پوشانید و برداشته بود
حلی وحلل وفواکه وطعام غیر از شراب ونیست ونبود در جنت قصری و داری و بیتی مگر شاخی
از شاخهایش در آن رفته بود و جمیع مایحتاج صاحب قصر وصاحب دار وصاحب بیت را حاضر میکند
پرسیدم یا اخی جبرئیل این چه درختیست گفت یا رسول الله این درخت طوبی است پس طوبی است
برای شما و برای بسیاری از امت شما پرسیدم اصلش کجاست گفت در صحن خانه علی بن ابیطالب علیهما السلام

ودر همین تفسیر از اسمعیل بن اسحق بن ابراهیم فارسی معنعنا از حضرت باقر العلوم از آبای طاهرین از
حضرت رسول صلی الله علیه وآله قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم لما اسرى بى
الى السماء فصرت في سماء الدنيا حتى سرت في سماء السادسة فاذا انا بشجرة لم ار
شجرة احسن منها ولا اكبر منها فقلت لجبرئيل يا حبيبي ماهذه الشجرة قال هذا
طوبى يا رسول الله فقلت ماهذا الصوت العالي الجهوري قال هذا صوت طوبى
قلت اي شئ يقول قال يقول واشوقاه اليك يا علي بن ابيطالب عليهما السلام
فرمود حضرت رسول ص که چون مرا در شب معراج سیر دادند پس رفتم بآسمان دنیا و بعد از آن سیر کردم به آسمان ششم
پس ناگهان مشاهده نمودم درختی بی نهایت خوش منظر و بسیار بزرگ که هرگز همچنین درختی را در حسن وعظمت
ندیده بودم پس از جبرئیل پرسیدم این چه درختی است گفت این درخت طوبی است یا رسول الله گفتم این
چه صدا است که از او می آید صدای عالی و پر زور گفت این صدای خوشی است پرسیدم چه میگوید گفت
میگوید چه مشتاق شده ام برای شما ای علی بن ابیطالب زود بیائید -

ودر کتاب معالم الزلفى للمحقق الصمدانى السيد هاشم البحرانى در باب خمسون از ابن الفارسی فی روضة الواعظين
قال قال ابن عباس طوبى لهم وحسن مآب طوبى شجرة في الجنة في دار علي ما في الجنة دار
الا وفيها غصن من اغصانها ما خلق الله من شئ الا وهو تحت طوبى وتحتها مجمع اهل الجنة
يذكرون نعمة الله عليهم اما تحت طوبى من كثبان المسك اكثر مما تحت شجر الدنيا
من الرمل روایت میکند که گفت ابن عباس در تفسیر آیه مجیده طوبى لهم وحسن مآب که طوبى درختیست

درخت در صحن خانه علی بن ابیطالب علیهما السلام و نیست درخت خانه مگر اینکه شاخی از
شاخهایش در آن خانه رسیده است و نه خلق فرموده است خلاق عالم در جنت چیزی مگر اینکه
آن در زیر سایه طوبی است و در سایه ممدود طوبی محافل و مجالس اهل جنت منعقد میشود
و در آنها ایشان ذکر میکنند نعمات پروردگار را که بر ایشان کرامت فرموده است و در
تحت طوبی تلهای مشک و عنبر از ریگهائیکه در تحت درخت دنیا هستند بیشتر هستند

و در همین کتاب روضة الواعظین عن علی بن ابیطالب علیه السلام عن النبی صلی الله علیه وآله
قال ان فی الجنة شجرة یقال لها طوبی لو یسیر الراکب مائة عام فی ظلها لم یقطعها
(و فرش بند بیشتر از) بلاطها بلاطها یاقوت و ترابها مسک ابیض و وحلها عنبر اشهب
و کثیبها کافور اصفر و شبرها زمرد اخضر و ورقها برود خضر و ثمرها حلل
خضر و سقیها زنجبیل و عسل و عشبها زعفران یتفجر من اصلها نهر السلسبیل و الرحیق
و الکافور و الماء المعین و ظلها مجالس اهل الجنة فبینما هم یتحدثون و یالفون
اذ جاءتهم الملائکة بنجائب مزمومة بسلاسل من ذهب کان وجوهها المصابیح
نضارة و حسنا و وبرها خز احمر و عبقری ابیض مختلطان ذلک و رحالها من
الیاقوت الاخضر متلبسة بالعبقری و الارجوان و لجمها ذهب و کسوتها سندس
و استبرق فاناخوها الیهم تلک الرواحل و حیوهم بالسلام من عند رب السلام
و قالوا لهم اجیبوا ربکم جل جلاله یسلم علیکم و یکلمکم و تکلموه و یحییکم و تحیوه
و یزید کم من فضله فانه ذو رحمة واسعة و ذو فضل عظیم فیتحول کل رجل منهم
علی راحلته ثم تسیر بهم صفا واحدا معتدلا و الرجل الی جنب اخیه عن یمینه لا تفرق
رکبة ناقته صاحبتها و لا اذن صاحبتها یمرون بالشجرة من اشجار الجنة تمیل عن طریقهم
کراهیة ان تفرق بینهم فلما وقفوا بین یدی الجبار فی دار السلام سلموا علیه الله تعالی شانه
و سلامهم و تحیتهم ان یقولوا ربنا انت السلام و من عندک السلام و لک حق السلام
فیقول لهم الجبار ذو الجلال و الاکرام عبادی علیکم السلام منی و علیکم رحمتی و محبتی
مرحبا و اهلا بعبادی الذین اطاعونی بالغیب و حفظوا وصیتی فی اهلبیت نبیی و راعوا
عهدی و کانوا منی علی کل حال مشفقین فیقولون و عظمتک و جلالک و علو مکانک
ما قدرناک حق قدرک و لا ادینا الیک کل حقک فاذن لنا بالسجود لک فیقول لهم
ربهم ذو الجلال و الاکرام انی قد رفعت عنکم مؤنة العبادة فهذا حین ارحت
ابدانکم و هذا حین افضیتم الی روحی و رحمتی و جنتی و کرامتی و مواضع الوعد

وعدتكم فاسئلوني ماشئتم فما يزالون وتمنوا على اعطكم امانيكم فاني لا اجزيكم اليوم
بقدر اعمالكم ولكني اجازيكم بقدر رحمتي وكرمي ورافتي وطولي وجلالي وعلوي ومكاني
وعظمة شاني فاسئلوني ماشئتم فما يزالون في الاماني حتى ان المقصر في امنيته ليقول
يارب انت اتيت اهل الدنيا بنفائس الدنيا حتى تفاخروا بعضهم بعضا فيها فاسئلك
ان تجعل حظي من الجنة مثل كل شئ كان فيه اهل الدنيا من يوم خلقتها الى ان افنيتها
فانا رفضناها وزهدناها وصغرت انت في اعيننا زخارفها وفخارها تشاغلا بامرك
واعظاما لجلالك واعزازا لمجدك فيقول لهم ربهم تبارك وتعالى لقد قصرتم في
امانيكم ورضيتم بدون حظكم وباقل من حقكم فقد اوجبت لكم ما سئلتم وتمنيتم
مني بمعرفة عالمكم والحقت بكم ما قصرت عنه امنيتكم فانظروا الى ما اعددت لكم
والى ما لا تبلغه امانيكم ولم تخطر على قلوبكم فيرون ذلك ويقولون ربنا انت
احق بالمن والرحمة والجود والاحسان ولو وكلتنا الى انفسنا واما نيها لضيعنا حقنا
واذا بقباب في الرفيع الاعلى قد نصبت وغرف من اليواقيت واللالى والمرجان
قد بنيت وابوابها من ذهب ومنارها من نور وسررها من ياقوت وفرشها
من سندس واستبرق ويشرق من عراصها وابوابها وافواهها نورها ما يضمحل
عنده نور شعاع الشمس كنور الكواكب في ليلة البدر فاذا هم بقصور شامخة
في اعلا عليين من الياقوت والزبرجد والزمرد الاخضر واللالى بيضاء يزهر نورها
فلولا انها مسخرة للابصار اذا لالتمعت الابصار وغشيت الانظار من شدة
نورها وصفائها فما كان منها ابيض فمن الياقوت الابيض مفروشا بالحرير الابيض
وما كان منها احمر فمن الياقوت الاحمر مفروشا بالعبقري الاحمر وما كان منها اخضر فهو من
الياقوت الاخضر مفروشا بالسندس الاخضر وما كان منها اصفر فمن الياقوت الاصفر
مفروشا بالاستبرق الاصفر مبنية بالذهب الاحمر والفضة البيضاء قواعدها من جوهر
واركانها من ذهب وقبابها وشرفها من اللؤلؤ وبروجها من المرجان واسرتها من
الياقوت وعلى كل شرف منها قبة من ذهب وفي كل قبة فرش من فراش الجنة فيكل قبة
جاريتان من الحور العين على كل جارية ثوبان من ثياب الجنة ليس في الجنة لون حسن الا وهو
فيها ولا ريح طيب الا وعبق منها ثم يامر الله عز وجل كل رجل منهم ان يتحول من مركبه ويذهب
الى صاحبته فتعانقه وتقبله وتهنيه بكرامة الله ذو الجلال والاكرام وفي تلك القصور
منابر من نور عليها ملائكة قعود فينظرونهم ليهنوهم فاذا راوهم يجنبونهم ويجنبوا
الولدان المخلدون عن القصور بجانب فلما استقرت القصور باولياء الله نهضت
الملائكة في عراصهم وصافحوهم وشبكوا اصابعهم في اصابعهم واجلسوهم بينهم

ثم اقبلوا على الضحك والمداعبة حتى علت اصواتهم فتقول الملئكة اما وعزة ربنا جلاله
ما ضحكنا منذ خلقنا الله تعالى الا معكم الان ولا هزلنا الا معكم فهنيئاً لكم بكرامة
ربكم ذو الجلال والاكرام فلما ودعوا وانصرفوا عنهم دخلوا قصورهم فليس احد الا
وقد جمع الله له فى القصر امنيته التى تمنى واذا على كل قصر باب يفضى الى واد من اودية
الجنة محفوفة بجبال من الكافور الابيض وجبال المسك الاذفر وجبال العنبر الاشهب
وجبال العقيق وجبال الياقوت وجبال الذهب وجبال الفضة فارغة افواهها
وفى بطون تلك الاودية انهار وعيون واشجار وطيور ونخيل واعناب ورمان
وحور مقصورات فى الخيام لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان كانهن الياقوت والمرجان
فلما استقر قرارهم فى منازلهم ناداهم ربهم ذو الجلال والاكرام فيقول لهم عبادى
هل وجدتم ما وعدكم ربكم حقا قالوا نعم قال وكيف وجدتم ثواب ربكم قالوا ربنا
رضينا فارض عنا فيقول لهم الجليل الجبار برضائى عنكم سمعتم كلامى وحللتم دارى
وصافحتم ملائكتى فهنيئاً هنيئاً اعطائى لكم ليس فيها نكد ولا تكدير فقالوا الحمد لله الذى
اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ از حضرت امير
المومنين على بن ابيطالب عليهما الصلوة والسلام از حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم كه فرمود آنحضرت
بدرستيكه در جنت درختى است كه او را طوبى ميگويند و چنان تناور و پهن است كه اگر در زير سايه اش
سواره اسب تند رو صد سال اسپش را بدواند باز هم از ظل ممدوش بيرون نخواهد شد و فرش
بندش از تخته هاى ياقوت است و خاكش از مشك سفيد واذفر است و گلش از عنبر اشهب است
و تليا نيش از كافور اصفر است و خوشهايش از زمرد اخضر است و برگهايش چادرهاى سبز است و ثمرش
حلهاى اخضر است و عرقش زنجبيل و عسل است و حشيش هايش همه زعفران است و منفجر ميشود از اصلش
نهر سلسبيل و نهر رحيق و نهر كافور و نهر ماء معين و سايه اش جاى مجالس و محافل اهل جنت است
پس در همان اثنا كه ايشان در مجالس و محافل خودشان مصروف صحبت و فكاهت و الفت خواهند بود
كه ناگهان ملائكه از جانب حضرت رب العزت براى ايشان ناقهاى نجيب با مهار و سلاسل طلاى احمر خواهند
آورد و آن ناقهاى بهشتى چنان خوش منظر خواهند بود كه صورتهاى شان مانند مصابيح نور افشان خواهند بود
از جهت تازگى و حسن شان و پشم آنها ابريشم قرمز و سلك و ابريشم سفيد مخلوط خواهند بود و
نهايت مطيع و منقاد خواهند بود و رحل آنها از ياقوت سرخ و پوشش آنها ابريشم عبقرى و ارغوانى
خواهند بود و مهارهاى آنها از طلاى احمر و كسوتهاى آنها از سندس و استبرق خواهند بود پس
آنها را براى اهل مجالس و محافل خواهند نشانيد كه سوار بشوند و هديه سلام خواهند گفت براى ايشان

از جانب حضرت رب العزت و خواهند گفت با ایشان که بفرمائید که حضرت جبار جل جلاله شما ها را طلبیده
که میخواهد که بر سلام سلام بکند و از شما کلام بفرماید و شما با او تکلم کنید و او شما را تحیت سلام
بدهید و شما او را سلام بدهید و میخواهد که زیاد کند بر شما ها فضل و احسان خود را زیرا که او تعالی
شانه صاحب رحمت وسیع و صاحب فضل عظیم است پس هر شخص بر ناقه خود سوار خواهد شد
پس آنها روانه خواهند شد با این هیئت و ترتیب که در یک صف و قطار حرکت و سیر مینمایند
بنحوئه که هر شخص بهمراه خود در ترتیب خواهد بود حتی اینکه هیچ فرق نخواهد بود در زانو های
ناقها بهمراه قدم خواهند برداشت و گوش آنها در یک خط مستقیم خواهند بود نه جلو نه عقب
و هرگاه در راه آنها درختی از درختهای جنت خواهد آمد پس آن درخت از جای خود حرکت
کرده در یک جانب خواهد ایستاد تا که صف و قطار آنها بهم نخورد و چون در دار السلام در حضور
حضرت جبار ذو الجلال و الاکرام خواهند ایستاد پس سلام خواهند بر حضرت جلیل جبار ذو الجلال
و الاکرام و سلام و تحیت ایشان این خواهد بود که خواهند گفت ربنا انت السلام و من
عندك السلام و لك حق السلام پس حضرت جبار ذو الجلال و الاکرام خواهد فرمود ای
بندگان من علیکم السلام منی و علیکم رحمتی و محبتی مرحبا مرحبا مرحبا و اهلا
بعبادی آن کسانیکه اطاعت من کرده اند در غیبت من و نگاه داشته اند وصیت مرا در باب
اهل بیت نبی من و رعایت نموده اند بعهد و پیمان من و در هر حال از من ترسان بوده اند پس
ایشان خواهند گفت قسم بعظمت و جلال تو و قسم بعلو مکان تو ای پروردگار ما که ما ها هرگز
قدر ترا نشناختیم چنانکه حق تو بود و ما هرگز هرگز حق ترا ادا نکردیم چنانکه سزاوار بود پس اجازه
بفرما ما را که حالا ترا سجده کنیم پس با ایشان خواهد فرمود حضرت پروردگار بالتحقیق که حالا من از شما ها
زحمت عبادت را بر داشته ام و این زمان و مکان راحت ابدان شما ها است و حالا وقت
رسیدن شما ها بفضل و احسان و ثواب و راحت و رحمت من است و این همان جنت وعده گاه
من است که در جنت شما را چنان ثواب اعمال خواهم داد که حظ خواهید کرد پس حالا شما ها از من
خواهش کنید هر آرزوئیکه دارید و تمنا کنید از من هر نعمتی را که میل دارید که بدون توقف بشما ها
خواهم داد زیرا که من امروز جزا نخواهم داد مطابق اعمال شما بلکه امروز شما ها جزا و ثواب خواهم
داد موافق و مطابق رحمت خودم و کرم خودم و مرحمت خودم و فوض و قدرت خودم و جلال خودم
و علو مکان خودم و عظمت شان خودم و شان خودم پس سوال کنید از من هر چه خواهید و میل دارید ابدا
خجالت نکشید و تامل نکنید پس ایشان همه آرزو و امانی خود را سوال خواهند کرد و داده خواهند شد

حتی اینکه مقصرترین شخص در آرزوهای خود خواهد گفت ای پروردگار من تو در عالم دنیا اهل دنیا
را همه نفائس دنیا و زخارف دنیاوی مرحمت فرموده بودی حتی اینکه ایشان بر ما و در میان
خود فخر و مباهات میکردند پس حالا من از تو سوال میکنم که به من هم مرحمت بفرما در جنت
نفائس جنت و زخارف جنت بقدر آن اندازه که باهل دنیا از بدو دنیا الی فنای دنیا
مرحمت فرموده بودی زیرا که من دنیا را و نفائس و زخارف دنیا را ترک کرده بودم و
اجتناب کرده بودم و تو از مرحمت و توفیق خودت آنها را در نظر من صغیر و حقیر نموده بودی
پس من در دنیا برای عبادت تو و برای اعظام و اجلال عظمت و جلال تو همه را ترک نموده بودم
پس آنوقت حضرت رب العزت و حضرت رحمن منان ذوالجلال والاکرام خواهد فرمود که هی بیچاره
چه مقصر هستی در امانی خودت و چه چیزی حقیر از من سوال نموده ئی و راضی شده ئی بیک
چیزی جزئی و ادنی این هم چیزی است که تو او را زیاد میدانی ای نادان قدرت من
بر تمامی اشیاء که در خیال تو و در وهم و گمان تو هست حاوی و محیط است پس فقط بهمین چیزی
حقیر و جزئی از من راضی مشو هر چه بیشتر و افضل تر میخواهی ترا عطا خواهم کرد!!!
و حق تو از این خیلی بیشتر است که تو از من خواسته ئی این خواهش تو موافق علم ناقص خودت است
خوب هر چه خواستی خواستی پس ببین حالا که من بتو چه چیزها عطا فرموده ام که آنچه که تو
خواهش کرده آن را دادم و بر آن اضافه نموده ام آن چیزهائیکه در آرزوهای تو نبوده
و نه هرگز در قلب تو خطور کرده است پس داده خواهد شد همه اینها پس ایشان خواهند گفت که ای
پروردگار ما البته تو سزاواری باحسان نمودن و رحمت و کرامت فرمودن پس اگر تو ما را
واگذار میفرمودی بنفسهای ما و با آرزوهای ما هر آئینه ما حق خودمان را ضایع میکردیم
پس ناگهان مشاهده خواهند نمود در رفیع اعلی مقام علیین که قبها و خیمها نصب شده اند برای
ایشان از استبرق و سندس زرنگار و قصرها و غرفها بنا شده اند بجهت ایشان از یاقوت سرخ
و از زمرد سبز و از زبرجد زرد و از مروارید درخشنده و مرجان تابنده و دروازه های آنها از
طلای احمر اند و مناره های آن قصور و غرفات از نور ساخته اند و سریرهای آنها از انواع
یاقوت درست نموده اند و فرشهای آنها از سندس و استبرق فرش نموده اند و از صحن و ابواب
آنها شعاعهای نور ضیابار و ضوء فشان اند و از دریچهای آنها جهان نور ساطع است

که نور وضیای خورشید از او مضمحل شده مانند یک ادنی نور ستاره در لیلة البدر ظاهر
میشود پس ناگهان ایشان خواهند دید که قصرهای عظیم الشان در مقام اعلی علیین
برای ایشان خدای منان بنا نموده است از یاقوت سرخ و از زمرد سبز و از زبرجد زرد و از
مروارید تابنده و چنان نور از آنها ساطع است که اگر چشمهارا خدای منان قابلیت و قوت
مشاهده آنها نمی داد و آن نورهای شدید را مسخر و منقاد نظرهای شان نمیکرد هر آئینه
بصرهای ایشان برافروخته می شدند و نظرهای ایشان کور میگردیدند از شدت صفائی
و نورانیت آنها پس مشاهده خواهند نمود که آن قصرهای که ابیض و سفید اند بنا
شده اند از یاقوت سفید یعنی الماس و بریلیان و فرشهای آنها هم از حریر سفید
فرش نموده اند و آنها که قصرهائیکه سرخ اند پس بنا شده اند از یاقوت احمر و مفروش اند
با عبقری احمر و آنها که سبز اند پس بنا شده اند با زمرد اخضر و مفروش اند با سندس اخضر
و آنها که زرد و اصفر اند پس بنا شده اند با زبرجد اصفر و مفروش اند با استبرق اصفر
و آن قصرها و غرفها و مناره ها بنا شده اند از طلای احمر و از فضه بیضاء و قواعد آنها از
جوهر است و ارکان آنها از طلای احمر است و قبهای شان و مناره های شان از لآلی درخشان اند
و برجهای شان از مرجان درخشان اند و سریرهائیکه در آنها هستند از یاقوت مختلف اند
و بر هر شرفات آنها قبهٔ از طلای احمر آمده و در هر قبهٔ فرش است از فرشهای جنت و در
قبهٔ دو جاریه هستند از حور العین و بر هر جاریهٔ دو لباس اند از لباسهای جنت و نیست در جنت
رنگهای خوش منظر مگر اینکه در آن یافت میشود و نیست در جنت خوشبوی بهتر مگر اینکه از آن
استشمام میشود بعد از آن امر خواهد فرمود خدای متعال هر کسی را که از راحله خودش پائین بیاید
و برود بر نزد زوجه خودش پس چون باهم ملاقات میکنند پس معانقه خواهند نمود زوجه اش او را
او را و مبارکباد خواهد گفت او را برای این کرامت و احسان خدای منان ذو الجلال و الاکرام
و در آن قصرها منبرهای نور اند که بر آنها ملائکه نشسته اند در انتظار قدوم دوستان خدا تا که
تبریک بگویند برای ایشان و هرگاه ایشانرا خواهند دید که آمدند پس خود را بر یک جانب خواهند
کشید و همچنین ولدان و غلمان بیک جانب خواهند رفت از آن قصر و چون ولی خدا در منزل خود
قرار خواهد گرفت آنوقت ملائکه و غلمان در صحن خانه با ایشان ملاقات خواهند نمود و مصافحه
خواهند کرد و تبریک خواهند گفت برای ملک جاودان و سلطنت ابدی پس پنجه خود را در پنجه ایشان

مشبک خواهند کرد و ایشانرا در میان خود جا خواهند داد و بعد از آن شروع خواهند کرد
شوخی و ضحک و مطائبه و ملاعبه با ایشان حتی اینکه صدای خندهٔ ایشان بلند خواهد شد
پس ملائکه با ایشان خواهند گفت آگاه باشید ای دوستان خدا قسم بذات اقدس
حضرت جبار ذو الجلال و الاکرام و قسم بعظمت و جلال پروردگار که ما ها از روز خلقت خودمان
تا این روز ابداً خنده نکرده ایم و نه با کسی شوخی نموده ایم مگر حالا با شما پس گوارا باد
به شما این نعمت و کرامت و جنت و نعمات جنت و قرب خدای متعال ذو الجلال و الاکرام
و چون ملائکه را مرخص میکنند و در منازل خود مراجعت مینمایند پس نیست کسی از ایشان مگر
اینکه جمع و آماده فرموده است خدای منان در قصر و غرفهٔ او هر آرزوی را که داشت و تمنی میکرد
پس ناگهان از آن قصر دروازه را خواهد دید که باز شده است بسمت وادی از اودیهٔ جنت الخلد
که محصور و موست با جبال از کافور ابیض و از جبال مشک اذفر و از جبال عنبر اشهب و از
جبال عقیق و از جبال یاقوت و از جبال طلا و از جبال نقره و آن اودیه ها دهان خود را
گشاده نموده اند و در بطن آنها نهر ها جاری هستند و چشمها فواره میزنند و پراسته از
اشجار و گل و ریاحین و طیور و بهائم و سباع و نخیل و اعناب و رمان و حوران بمثال
در خیام که هرگز نه دیده است آنها را کسی قبل از آنوقت و در حسن و جمال مانند یاقوت و
مرجان میمانند و چون ایشان در منازل و قصور و غرفات و شرفات قیام خواهند نمود
پس آنوقت خدای منان ذو الجلال و الاکرام با ایشان خطاب خواهد فرمود ای بندگان من
آیا شما ها یافتید آن چیز ها را که پروردگار شما بشما در عالم دنیا وعده داده بود که آن وعدهای
من همه حق و راست بودند پس ایشان در جواب عرض خواهند نمود بلی بلی ای پروردگار ما پس
خواهد پرسید که حالا چطور می یابید ثواب و جزای پروردگار خود را ایشان خواهند گفت ای
پروردگار ما ما ها راضی شده ایم از عطای تو و احسان تو و ثواب تو پس تو هم از ما راضی بشو
پس حضرت رب العزت و جبار جلیل با ایشان خواهد فرمود که این بسبب رضایت من است که شما ها کلام
مرا شنیدید و در خانه من داخل شدید و با ملائکه من مصافحه کردید و شوخی و خنده نمودید
پس گوارا باد گوارا باد برای شما ها این عطایا و مواهب من که نیست در آنها کمی و نه کدورت
و اینها برای شما ها دائمی و ابدی هستند و هر روز بشما ها نعمات تازه و جدید عطا خواهم فرمود
که به بینید کمال قدرت و علم غیر متناهی مرا پس ایشان خواهند گفت که حمد میکنیم ترا ای پروردگار ما

که جا دادی ما را در جنات الخلود وجنات النعیم ودار السلام از فضل واحسان وجود
که حالا در اینجا به ما هیچ غم وغصه لاحق نخواهد شد ونه ما زایل وبانده خواهیم شد همیشه
در خوشحالی وسرور خواهیم ماند وابدالآباد تندرست وپرقوت فالحمد لله رب العالمین
وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَصِيِّهٖ وَآلِهِ الطَّاهِرِيْنَ !!!
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْهُمْ فَاِنَّكَ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ وَفَضْلٍ عَظِيْمٍ وَّاَنْتَ
لَا تُسْئَلُ عَمَّا تَفْعَلُ يَا كَرِيْمُ وَلَوْ اَنِّيْ مِنْ اَرْذَلِ مَخْلُوْقَاتِكَ

۱۴

در تفسیر فرات ابن ابراهیم کوفی از حسین بن قاسم وحسین بن محمد بن مصعب وعلی بن حمدون
قالوا حدثنا عیسی بن مهران معنعنا عن امیر المؤمنین علی علیه السلام قال لما نزلت علی
رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ قام مقداد بن
الاسود الکندی الی النبی فقال یا رسول الله وما طوبی قال یا مقداد شجرة
فی الجنة لو یسیر الراکب الجواد لسار فی ظلها مائة عام قبل ان یقطعها ورقها
وقشورها برود خضر وزهرها ریاش صفر وافنانها سندس واستبرق
وثمرها حلل خضر وطعمها زنجبیل وعسل وبطحاؤها یاقوت احمر وزمرد اخضر
وتربها زعفران وحشیشها مسک وعنبر وحشیشها منیع والججوج یتاجج من غیر
وقود وینفجر من اصلها السلسبیل والرحیق والمعین وظلها مجلس من مجالس
الشیعة لامیر المؤمنین علی بن ابیطالب یالفونه ویتحدثون بجمعهم وبیناهم
فی ظلها یتحدثون اذ جاءتهم الملئکة من عند ربهم ذو الجلال والاکرام یقودون
النجاء جبلت من الیاقوت ثم نفخت الروح فیها مزمومة بسلاسل من الذهب
الاحمر کان وجوهها المصابیح نضارة وحسنا وبرها خز احمر ومرعزی ابیض
مختلفان لم ینظر الناظرون الی مثلها حسنا وبهاء وذلول من غیر ریاضة علیها
رحال الواحها من الدر والیاقوت المفضفضة باللؤلؤ والمرجان النجائب
صفائحها من الذهب الاحمر ملبسة بالعبقری والارجوان فاناخوا تلک
النجائب الیهم ثم قالوا ربکم یقرئکم السلام ویریکم وینظر الیکم ویحبکم ویزیدکم
من فضله وسعة رحمته فانه ذو رحمة واسعة وفضل عظیم قال فیحل

كل رجل منهم على راحلته فينطلقون صفا واحدا معتدلا ولا يمرون بشجرة من اشجار الجنة
الا تحفتهم ثمارها وتجنبت عن طريقهم كراهية ان ينثلم طريقهم وان يفرق
بين الرجل ورفيقه فلما رفعوا الى الجبار جل جلاله قالوا ربنا انت السلام ولك
السلام بحق الجلال والاكرام فقال الجبار مرحبا مرحبا مرحبا بعبادي الذين
حفظوا وصيتي في اهل بيت نبيي وراعوا حقي وخافوني بالغيب وكانوا
مني على حال مشفقين فقالوا اما وعزتك وجلالك ما قدرناك حق قدرك
وما ادينا اليك كل حقك فاذن لنا في السجود قال لهم ربهم اني وضعت عنكم مؤنة العبادة
وارحت عليكم ابدانكم وطال ما انصبتم لي الابدان وعنتم الوجوه فالان افضيتم الى
روحي ورحمتي فسئلوني ما شئتم وتمنوا علي اعطكم امانيكم فاني لن اجزيكم اليوم
باعمالكم ولكن برحمتي وكرامتي وطولي وارتفاع مكاني وعظم شاني وبحبكم اهل بيت نبيي
فلا يزال يرفع اقدار محبي علي بن ابيطالب عليه السلام في العطايا والمواهب حتى ان المقصر
من شيعته ليتمنى في امنيته مثل جميع الدنيا منذ يوم خلقها الله تعالى الى يوم افنائها
فيقول لهم ربهم لقد قصرتم في امانيكم ورضيتم بدون ما يحق لكم فانظروا الى مواهب
ربكم فاذا بقباب وقصور في اعلى عليين من الياقوت الاحمر والاخضر والاصفر والابيض
قد رفعت وبنيت فلولا انها مسخرة اذا للمعت الانظار وغشيت الابصار من
شدة ضيائها وصفائها فما كان من تلك القصور من الياقوت الاحمر فهو مفروش
بالعبقري الاحمر وما كان منها من الياقوت الاخضر فهو مفروش بالسندس الاخضر
وما كان منها من الياقوت الاصفر فهو مفروش بالرياش الاصفر وما كان منها من الياقوت
الابيض فهو مفروش بالحرير الابيض مطرزة بالزمرد الاخضر والفضة البيضاء و
الذهب الاحمر قواعدها واركانها من الجواهر يثور من ابوابها واعراصها نور
مثل شعاع الشمس والشمس عنده مثل الكواكب الدري في النهار المضيء واذا على باب
كل قصر من تلك القصور جنتان مدهامتان فيهما عينان نضاختان وفيهما من كل
فاكهة زوجان فلما ان ارادوا ان ينصرفوا الى منازلهم ركبوا على براذين من
نور بايدي ولدان مخلدين بيد كل واحد منهم حكمة برذون من تلك البراذين
لجمها واعنتها من الفضة البيضاء وانفارها من الجواهر فلما دخلوا منازلهم وجدوا الملائكة
يهنؤنهم بكرامة ربهم حتى اذا استقروا قرارهم قيل لهم هل وجدتم ما وعد ربكم
حقا قالوا نعم ربنا رضينا فارض عنا قال برضاي عنكم وبحبكم اهل بيت نبيي حللتم

فجددها
داری وصافحتكم الملئكة فهنيئاً هنيئاً غير مجذوذ وليس فيه تبغيض
ثقة
قالوا الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شكور !
قال ابو موسى عيسى بن مهران فحدثت به اصحاب الحديث من هؤلاء الثقا
فقلت لهم انا ابرأ اليكم من عهدة هذا الحديث لان فيه قوما مجهولين و
لعلهم لم يكونوا صادقين فرأيت من ليلتي كانه اتاني آت ومعه كتاب
فيه من مخول بن ابراهيم والحسن الحسين ويحيى بن الحسن بن فرات وعلي بن
القاسم الكندي ولم الق علي بن القاسم وعدة بعد لم احفظ اساميهم
كتبنا اليك من تحت شجرة طوبى وقد انجز لنا ربنا ما وعدنا
فاستمسك بما عندك من الكتب فانك لن تقرأ منها كتابا الا اشرقت
له الجنة گفتند كه حديث كرد بما عيسى ابن مهران معنعنا از حضرت امير المومنين عليه السلام كه فرمود آنحضرت
كه چون بر حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم آيه كريمه طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ نازل شد پس مقداد ابن اسود
كندی در خدمت آنحضرت ايستاد وسوال نمود يا رسول الله طوبى چيست فرمود حضرت خاتم الانبياء صلى الله
عليه وآله ای مقداد طوبى درختی است در جنت كه اگر سواره اسب تندرو اندر جا اندازد نمی تواند كه از زير
سايه او بيرون برود اگر چه صدها سال بگذرد الله اكبر الله اكبر الله اكبر ولله الحمد برگ و پوست آن درخت مانند
عود اخضر است وشگوفه هايش مانند برطا وسر اصفر است وشاخه هايش سندس واستبرق است وثمرش حلل
ردای
وحلل است وذائقه آنش زنجبيل وعسل است ولطايفش همه پر از ياقوت احمر وزمرد اخضر وزبرجد اصفر است
وخاكش همه مشك وعنبر است وسبزه هايش كه در زير سايه اش هستند مانند ميغ والخج وبدون آتش شعله ور
اند وميدرخشند ومنفجر ميشود از اصل آن درخت عظيم نهر سلسبيل ونهر رحيق ونهر معين ودر سايه اش
شيعيان امير المومنين مجلس ومحفل دارند پس در حاليكه ايشان باهم الفت ومحبت ميكنند وصحبت دارند
وباهم حرف ميزنند وخوشحالی ميكنند كه ناگهان از جانب حضرت جبار رب العزت ملائكه حاضر ميشوند با ناقه های
آراسته وپيراسته نجيب كه خلقتشان از ياقوت احمر است ودر آن روح دميده شده است وزمامهای آنها از
سلاسل طلای احمر است وروهای آنها از غايت حسن وجمال مانند مصابيح درخشان وضيا باراند وپشمهای شان
مانند ابريشم ارغوانی ومانند مرعزی ابيض كه باهم هر دو سرخ وسفيد مخلوط اند كه هرگز كسی بآن خوبی چيزی
نديده است وهم مطيع هستند بدون تعليم دادن وجهازهای شان تختهای طلای احمر اند كه مرصع ومزين اند با در
وياقوت ولؤلؤ ومرجان وتختهای شان از طلای احمر اند وپوشانيده شده اند باردا های عبقری سندسی وارغوانی

پس خواهند نشانید آن ناقهها را پیش روی ایشان بعد از آن خواهند گفت که پروردگار شما به شماها سلام میرساند و شماها را با نظر رحمت می بیند و شماها را دوست میدارد و میخواهد که زیاد کند بر شما از فضل و رحمت خودش زیرا که او سبحانه و تعالی صاحب رحمت واسعه است و صاحب فضل عظیم پس هر کسی بر ناقه او سوار خواهند کرد و روانه خواهند شد در یک قطار و صف مستقیم و معتدل و نخواهند گذشت از نزد هیچ درختی از درختهای بهشت مگر اینکه آن درخت ایشان را از میوه خودش تحفه و هدیه تقدیم خواهد نمود و اگر در سر راه ایشان واقع است پس خود را بر یک طرف خواهد کشید تا که در اعتدال صف ایشان خللی واقع نشود و در میان رفیقان شان جدائی و تفرقه نیفتد و چون در ساحت قدس و جلال حضرت جبار ذو الجلال والاکرام خواهند رسید پس خواهند گفت ای پروردگار ما تو سلام هستی و همه قسم حمد و مجد و جلال و اکرام برای تو سزاوار است پس خدای متعال با ایشان خواهد فرمود مرحبا مرحبا مرحبا به بندگان من که حفظ نمودند وصیت مرا در خصوص اهل بیت نبی من و رعایت نمودند حق مرا و می ترسیدند از من در حالت غیب و همه از قهر و غضب من خائف و هراسان بودند آنوقت ایشان خواهند گفت ای پروردگار ما و ای خالق و رازق ما و ای معبود ما بعزت و عظمت و جلال تو قسم میخوریم که ما ها هرگز هرگز قدر ترا نشناختیم چنانکه سزاوار تو بود و ما هرگز هرگز حق ترا ادا نکردیم چنانکه باید پس حالا ما را اذن بده که ترا سجده بکنیم آنوقت خدای متعال غنیا عن العلمین خواهد فرمود حالا من زحمت و مشقت عبادت را از شماها برداشتم آن عبادت دنیا برای یک امتحان و اختبار بود که از روی حس عقلی شماها استحقاق و قابلیت جنت را پیدا کنید والا من از عبادت شما چه کار داشتم از عبادت شما بمن چه فائده و از عصیان شما بمن چه ضرر رسیده — پس راحت دادم ابدان شماها را زیرا که بسیار اوقات شماها ابدان خود را برای من در سرما و گرما در مشقت و تعب انداخته بودید و روهای خود را برای تعظیم من ذلیل می نمودید پس حالا رسیدید بروح و ریحان من پس حالا سوال کنید از من هر چه میل شماها باشد و هر آرزوی که در دل شما خطور کند که همه خواهشهای شما و حاجتهای شما را خواهم داد که من بر هر چیزی قدرت دارم و علم و قدرت من غیر محدود و لا تناهی است تا ابد الآباد شماها را چیزهای تازه بتازه و نو بنو خواهم داد تا که شماها عجائبات قدرت و غرائبات علم و حکمت مرا مشاهده کنید و بهره ور گردید و برای همین مطلب من عالم و آدم را خلق نموده ام و الآن من شماها را اجر و ثواب خواهم داد نه باندازه و مقدار اعمال شماها بلکه موافق رحمت و کرامت و طول وجود و احسان خودم و بقدر ارتفاع مکان و بقدر عظمت شان خودم زیرا که شماها محبت میکردید با اهل بیت نبی من و مودت داشتید با ایشان که مال و جان خود را برای ایشان فدا میکردید پس همین طور خدای منان قدر و منزلت شیعیان امیر المومنین علیه السلام را همیشه بلند خواهد فرمود و اینقدر عطایا و مواهب و انعام و اکرام با ایشان خواهد فرمود که یکی از مقصرین شیعه را به تمنای او و باندازه جمیع نعمات دنیا

از بدوی آفرینش الی انقضای عالم عطا خواهد فرمود و بعد از آن با ایشان خواهد فرمود که ای بیچارگان
وای بی معرفتها بعظمت و جلال من شماها خیلی کوتاهی میکنید در سوال کردن از من این هم چیزها نیست
که از من سوال نموده اید تمنا و آرزو کنید از من هر چه که در وهم و خیال شماها می رسد آنوقت خواهید دید
که من همه را بدون توقف بشماها خواهم داد که من هستم خدای قدیر و غالب بر هر چیزی انی علی
كل شئ قدير و بالاجابة جدير لاغيري شماها بزودی بکلی حق تان راضی شده اید
و چون نمی دانید که من بشماها چه چیزها خواهم داد این است که در سوال تان تامل میکنید و بکلی راضی میشوید
پس حالا نظر کنید بسمت بالا در مقام علیین که برای شماها چه چیزها داده ام و ببینید مواهب و عطایای
پروردگار خود را پس خواهند دید در مقام علیین که بنا شده اند قباب و قصور از یاقوت احمر
و زمرد اخضر و زبرجد اصفر و یاقوت ابیض یعنی الماس و بریلیان پس اگر نبود که آنها را خدا
متان مسخر نموده است که بصارت اهل جنت را نه برند و بتوانند بر آنها نظر کنند و رنه از دیدن آنها
چشمهای بیننده کور میگردید = پس مشاهده خواهند نمود که آن قصور و غرفات که از یاقوت احمر
بنا شده اند مفروش هستند از ابریشم عبقری احمر و آن قصور و غرفات که از زمرد اخضر بنا
شده اند مفروش هستند از سندس اخضر و آن قصور و غرفات که از زبرجد اصفر بنا شده اند
مفروش هستند با پرهای طاوسی اصفر و آن قصور و غرفات که بنا شده اند از یاقوت ابیض یعنی الماس
و بریلیان مفروش هستند با حریر عبقری ابیض و مرصع و مطرز اند با انواع جواهر و جواهر و لآلی تابنده
و ترتیب داده اند در آنها متکاها و بالشهای سندسی و استبرقی و ارغوانی و مرجانی مرصع و مزین با
انواع جواهرات و قواعد و ارکان آن قصور و غرفات از یاقوت و زمرد و زبرجد و طلا و
نقره ساخته اند و چنان رخشان و درخشان اند که نور بیرون می آید از درهای آنها و دریچهای آنها
و چنان ضیای شدید دارد که نور خورشید بمقابله آنها مانند نور ستاره بنظر می آید و پیش روی هر دری
از درهای قصور و غرفات دو باغ در نهایت سبزی میباشند و در آنها دو تا دو تا چشمهای خوار
هستند و از هر نوع اثمار زوج زوج آویزانند و بی نهایت خوش منظر و دل افروز هستند
و هرگاه ایشان اراده برگشتن بمنزلهای شان خواهند کرد پس سوار خواهند شد بر آن اسبهای نور که در دست
ولدان و غلمان لجامهای آنها میباشند و لجامهای آنها از فضه بیضا ساخته اند و تسمهای آنها
با انواع جواهر درخشان مرصع و مزین کرده اند و چون داخل خواهند شد در منزلهای شان خواهند
یافت در آنها ملائکه پروردگار را که برای تبریک گفتن و سلام دادن از جانب حضرت جبار

رب العزت حاضر شده‌اند و چون بر جاهای خود قرار میگیرند پس ندا خواهد فرمود پروردگار ایشان را که
ای بندگان من آیا یافتید شما ها آن چیزها را که پروردگار شما وعده داده بود در عالم دنیا بواسطه
پیغمبران و رسولان خود که حق بوده‌اند همه وعده های خدای متعال آنوقت ایشان در جواب عرض
خواهند نمود بلی بلی بلی همه وعده های پروردگار ما حق بودند حالا ما ها یافتیم مطابق آنها آن
نعمات ابدی لازوال را و ما ها راضی شده ایم از تو ای پروردگار ما پس تو هم از ما راضی بشو پس
ندا خواهد رسید که بلی بلی من راضی شدم از شما ها زیرا که شما ها محبت کردید با اهل بیت نبی من و همین
جهت و سبب من شما ها را این محل و مقام و مدارج علیا داده ام در جنات الفردوس خودم و ملائکه خود را
مامور نمودم که مصافحه کنند با شما ها و تبریک بگویند شما را برای حصول این ملک جاودان و سلطنت
لازوال ابدی پس گوارا باد گوارا باد برای شما ها این نعمات جنات الخلود بدون انقطاع و زوال
و بدون تغیر و تبدل پس آنوقت ایشان از غایت سرور و خوشحالی خواهند گفت حمد میکنیم پروردگار
خود را که دور کرد از ما هر غم و غصه و حزن و ملال را البته پروردگار ما بخشاینده و مهربان است!
ابو موسی میگوید که من این حدیث شریف را در زمره هشت نفر از اصحاب حدیث بیان کردم که در سند کرده اند
و گفتم که اما من از عهده صحت و درستی این حدیث بری الذمه هستم و بر شما ها سپردم صحت و سقم این را
زیرا که می بینم که در رواة این حدیث چند نفر از غیر معتبر و مجهول اند و شاید ایشان در قول خود صادق
نباشند پس در همان شب در خواب دیدم که کسی نزد من آمده است و یک کتاب آورده است که در آن
این مضمون مرقوم است منم مخول بن ابراهیم و منم حسن بن الحسین و منم یحیی بن الحسن و منم فرات بن
علی و منم علی بن قاسم کندی و نه یافتم حسن بن قاسم را و چند نفر دیگر بودند که اسامی شان
از خاطرم فراموش شد پس ایشان نوشته اند که ما ها این مکتوب را برای تو از زیر درخت
طوبی نوشته ایم و بالتحقیق که وفا نمود پروردگار ما برای ما هر آنچه که وعده داده بود بما
پس محکم بگیر کتابهای مذهبی خود را که موافق مذهب و اصول شیعه داری زیرا که هرگاه تو یکی از
آنها میخوانی از اثر حقانیت آنها اینجا تمامی جنات روشن و منور میگردند الحمد لله الذی
هدانی لهذا وما کنت لاهتدی لولا ان هدانی الله ذو الجلال و الاکرام اللهم صل علی
محمد و آل محمد کما تحب و ترضی اللهم انی ارجو من فضلک الواسع ان لا تحرمنی من ظل
شجرة طوبی بجاه محمد و آله الطاهرین فانی مشتاق جدا الی رویة مثل هذه الاشیا

و در همین تفسیر فرات ابن ابراهیم از محمد بن الحسن بن ابراهیم معنعنا از ابی جعفر علیه السلام در تفسیر
قول خدای متعال الذین آمنوا وعملوا الصالحات طوبی لهم وحسن مآب بلغنی
ان طوبی شجرة فی الجنة منابته فی دار علی بن ابیطالب وهی له ولشیعته خاصة
وعلی تلک الشجرة اسفاط فیها حلل من سندس واستبرق یکون للعبد منها
الف الف سفط فی کل سفط مائة الف حلة لیس منها حلة الا مخالفة لون
الاخری الا ان الوانها کلها خضر من سندس واستبرق فهذا اعلی تلک
الشجرة ووسطها ظللهم یظل علیهم یسیر الراکب فی ظل تلک الشجرة مائة عام
قبل ان یقطع ظل ورقة واحدة من اوراقها واسفلها ثمرها متدلی
علی بیوتهم یکون منها القضیب مثل القضیبة فیه مائة لون من الفواکه
ما رأیت ولم تر وما سمعت ولم تسمع متدلی علی بیوتهم کلما قطعوا
منها ثمرة ینبت منها مکانها اخری لقول الله تعالی لا مقطوعة ولا ممنوعة
وندعی تلک الشجرة طوبی ویخرج لهم من اصل تلک الشجرة فیسقی جنة
عدن وهی قصر من لؤلؤ واحدة لیس فیها صدع ولا وصل لو اجتمع
اهل الاسلام کلهم علی ذلک القصر لهم فیه سعة لها الف الف باب
وعلی کل باب مصراعان من زبرجد ویاقوت اثنی عشر میلا لا یدخلها الا
نبی او صدیق او شهید او متحاب فی الله او ضعیف من المؤمنین تلک منازلهم
وهی جنة عدن گفت که فرمود حضرت باقر العلوم علیه السلام که طوبی درختی است در جنت و
اصلش در خانه و قصر شاهی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است و آن درخت مخصوص است برای امیر المؤمنین
و شیعیان امیر المؤمنین و بالای آن درخت لیفها و بستها بسته است از حلهای سندس و استبرق
و برای هر مؤمنی هزار هزار بسته خواهد بود و در هر بسته هزار حله خواهند بود و هر یکی از دیگری در رنگ
و زردوزی و گلکاری و خوشبوی جدا و مختلف خواهد بود اما همه سبز رنگ خواهند بود و همه از
سندس و استبرق اند پس این حال و کیفیت بالای درخت طوبی است و در وسط آن پس سایه
است برای مؤمنین که او را ظل ممدود میگویند و چه سایه دراز و پهن است که اگر سوار اسپ جواد صد سال
اسپش را به تندی بدواند باز هم از سایه یک برگ از برگهایش بیرون نخواهد رفت الله اکبر
جل الخالق والمخلوق ولله الحمد والشکر لا تعد ولا تحصی

واسفل آن درخت برای میوه‌ها است که آویزانند بر هر شاخی از شاخهایش صد رقم از اثمار
مختلف اللون والطعم و هر کرا که مومن خواهد چید فوری در جایش دیگری پیدا خواهد شد
وشاخهایش درخانها ومنازل مومنین منتشر وسر کشیده اند مانند شاخهای اشجار دنیاوی
امّا در هر شاخی صدها رقم میوه ها خواهند بود که هیچ چشمی مثل آنها نه دیده ونه هیچ گوشی شنیده
و هرگاه میوه را خواهند چید فوری عوضش دیگری نمایان خواهد شد که خدای متعال قادر مطلق
خبر میدهد لامقطوعة ولاممنوعة نه آنها قطع خواهند شد ونه ممنوع هستند واین شجر
طیبه را طوبی میگویند واز بیخ آن شجره طیبه نهری جاری میشود که تمامی باغ عدن را سیراب
میکند وباغ عدن وجنت عدن در بهشت قصری است از یک مروارید بزرگ که نه در آن شگاف
نموده اند ونه اورا وصل کرده اند از قدرت خدای متعال آن قصر عظیم از آن یکدانه مروارید
بنا شده است وآن قصر اینقدر وسیع وعریض است که اگر جمیع اهل اسلام بر آن وارد بشوند
همه را بفراخی جا خواهد داد و برای آن قصر عظیم هزار هزار باب است و بر سر دروازه اش دو تخته
برای درا از زبرجد ویاقوت احمر ساخته اند که هر تخته دوازده ۱۲ میل عریض است وداخل نخواهد شد
در آن قصر عظیم الشان رفیع البنیان مگر نبیٔ ورسول ووصی وشهید ومحبت کنندگان برای خدا
یا ضعفای مومنین که آنست منازل ایشان وهمان است جنت عدن اللهم ارزقناه =

ونیز در همین تفسیر فرات ابن ابراهیم است از حسین بن سعید از ابن عباس از حضرت رسول صلی الله علیه وآله
قال طوبی شجرة فی الجنة غرسها الله بیده ونفخ فیها من روحه تنبت الحلی
والحلل والثمار متدلیة علی افواه اهل الجنة وان اغصانها لتری
من وراء سور الجنة فی منزل علی بن ابیطالب لم یحرمها ولیه
ولن ینالها عدوه گفت که فرمود حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم که طوبی درختیست در جنت
که غرس فرموده است اورا خدای متعال از دست قدرت خودش برای اظهار عظمت وبزرگواری خالق
ونفخ فرموده است در آن روح مقدس خود را که می رویاند زیورها وحلهای اهل فردوس را ومیوه هایش
آویزان اند نزدیک دهانهای اهل جنت وشاخهایش از بیرون دیوارهای جنت دیده می شوند
وآن درخت در منزل علی ابن ابیطالب است که محروم نخواهند شد از آن دوستان ومحبان علی وهرگز هرگز
نخواهند یافت اورا دشمنان علی اللهم انا نرجوا ان ترزقنا بجاه مولا امیر المومنین علیه السلام

این اشخاص در جنت خواهند رفت

# (باب بشارة الشیعة الاثنی عشریة)

چون واضح گردید که جنت بهچنین مقامی است که قدری مذکور گردیده است و باقی بعد مذکور خواهد شد انشاء الله تعالیٰ وهمین بیان که مذکور شده قلب انسان را وادار میکند که بحق الیقین بداند که آیا آنشخص در این جنت کذائی داخل خواهد شد یا نه؟ لذا برای تسکین قلوب طالبین جنت لازم شد که این مطلب هم ازروی عقل ونقل برهانی بشود که کدام فرقه از فرق امت حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم در جنت داخل خواهد شد زیراکه خود آنحضرت فرموده اند که ستفترق امتی من بعدی علی ثلث وسبعین فرقة کلهم فی النار الاواحدة امت من بعدازمن بر هفتاد وسه فرقه متفرق خواهد شد وهمه ایشان در آتش جهنم خواهند رفت مگر یکی از آنها در جنت خواهد رفت وبس

پس برهان عقلی این است که چون خلاق عالم لغات عالم الجبار وحدوث را برای محمد وآل محمد خلق فرموده است بعنوان مهمانی ایشان و دیگر مخلوقات را در طفیل ایشان خلق فرموده است زیراکه مقصود بالذات ازخلق مخلوقات ایشان اند لذا دیگر مخلوقات در طفیل ایشان ازاین نعمات بهره ور گردیده اند پس عالم دنیا یک ادنی مهمان خانه است زیراکه دار امتحان واختبار است ودار عمل است واین مهمان خانه یک ادنی مسطوره است برای آن مهمان خانه ابدی که دار جزا و انعام واکرام است ودار الخلود ودار السلام ودار النعیم است چنانکه سابقا در بیان تمهیدات جنت مادی وروحانی مذکور ومسطور گردیده است = لذا دیگران در طفیل ایشان در جنت داخل خواهند شد نه اصالةً = پس هر که با ایشان دوست است البته بدون شک وشبه در جنت داخل خواهد شد وهر که با ایشان مخالف است یا دوست است با دشمنان وقاتلان ایشان یا دشمن است با دوستان ایشان آنشخص هرگز هرگز در جنت نخواهد رفت !

وچون ایشان چهارده وجود مقدس ومهمانان خدای جلیل اند لذا هر که دوست چهارده معصوم علیهم السلام است او در جنت خواهد رفت نه دیگران پس ازروی برهان عقلی محقق ومعین گردید که در جنت نخواهد رفت مگر شیعه اثنی عشری که مشهور اند بشیعیان امیر المومنین لذا این باب باب بشارت شیعیان حضرت امیر المومنین آمده الحمد لله الذی جعلنی من المتمسکین بولایت امیر المومنین والائمة المعصومین علیهم السلام

شیعه وبرهان نقلی از قرآن مجید پس اینهاست (۱) وان من شیعته لابراهیم یعنی یکی از شیعیان
(۱) امیرالمومنین حضرت ابراهیم خلیل الرحمن است و حضرت خلیل الرحمن حتماً در جنات الخلود داخل خواهد شد
لذا هرکه شیعهٔ علی است حتماً ولزوماً در جنت داخل خواهد شد

۲) وقال عزوجل کل نفس بما کسبت رهینة الا اصحاب الیمین هر شخص در معرض حساب
کشیده خواهد شد مگر اصحاب یمین یعنی شیعیان امیرالمومنین = چنانچه توضیح و تفسیر همین
۳) مطلب را در این آیه مجیده بیان فرموده است قال عزوجل (۳) فیومئذ
لایسئل عن ذنبه انس ولا جان که در اصل این آیه همچنین بوده فیومئذ
لایسئل منکم عن ذنبه انس ولا جان که عثمان این را تغیر داده به سبب شدت
عداوت با شیعیان امیرالمومنین یعنی در روز سوال حساب و کتاب از شما ای شیعیان علی
از هیچکسی سوال نخواهند کرد نه از انسی و نه از جنی!

۴) وقال عزوجل (۴) قل یا ایها الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من رحمة
الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا لشیعة امیرالمومنین یعنی بگو بآن کسانیکه
از شیعیان امیرالمومنین اند و گناه زیاد کرده اند که از رحمت خدا مایوس نشوند که خدای
منان بخاطر امیرالمومنین همه گناهان شمارا مغفرت خواهد فرمود = چنانچه در آیه
۵) دیگر میفرماید قال عزوجل (۵) اولئك یبدل الله سیئاتهم حسنات
یعنی شیعیان امیرالمومنین آن کسانی هستند که روز قیامت همه گناهان ایشانرا خدای
بخاطر علی حسنات خواهد فرمود

۶) وقال عزوجل (۶) واما من ثقلت موازینه فهو فی عیشة راضیة
یعنی آن کسانیکه ائمه آنها نزد خدا سنگین یعنی صاحب وقار و آبرو هستند ایشان
هر عملیکه داشته باشند بخاطر ائمه ایشان همه گناهان ایشان آمرزیده
خواهند شد و ایشان در جنت خواهند رفت مقصود شیعیان امیرالمومنین اند

۷) وقال عزوجل (۷) من جاء بالحسنة فله خیر منها وهم من فزع یومئذ امنون ۲۰/۱۱
یعنی کسیکه محبت و مودت علی می آرد آن شخص از خوف بزرگ و فزع عظیم محشر در امن خواهد بود
و در جنت خواهد رفت

(۸) و قال عز و جل (۸) ان الذین امنوا و عملوا الصالحات اولئك هم خیر البریه وقت ارتحال حضرت رسول ص بامیرالمومنین فرمود یا ابا الحسن از حرفهای کفار قریش محزون مباش این آیه را خدای منان در شان تو و شیعیان تو نازل فرموده است شماها در جنت خواهید رفت و دشمنان تو همه در جهنم خواهند رفت

(۹) و قال عز و جل (۹) و اصحاب الیمین ما اصحاب فی سدر مخضود و طلح منضود و اصحاب الیمین یعنی شیعیان امیرالمومنین آن کسانی هستند که در جنت در باغهای سدر مخضود و در خوشه های منضود خواهند بود

(۱۰) و قال عز و جل (۱۰) القیا فی جهنم کل کفار عنید این آیه در اصل این طور بود یا محمد و یا علی القیا فی جهنم کل کفار لولایة علی عنید فی جهنم یعنی ای محمد و ای علی هر دوی شما همه دشمنان علی را در جهنم بیندازید اختیار بشماها دادم و دوستان خود را در جنت داخل بفرمائید الحمد لله رب العالمین

فهذه تلك عشرة کاملة لمن القی السمع و هو شهید !!!

بنی امیه به صاحبان قرآن و خود قرآن چنان عداوت و بغض داشتند که اول از آیات قرآن اسم مقدس ایشان را انداختند که در همین آیه بود و بعد از آن روزی ولید حکم داد که قرآن را بیاورند پس آن و بحتند بعد از آن تیر و کمان خواست پس آوردند آن لعین بنا کرد به تیر زدن حتی اینکه قرآن مجید را پاره پاره کرد و بعد از آن برای توهین قرآن این اشعار گفت

اَ تُوعِدُ کُلَّ جَبَّارٍ عَنِیدٍ + فَهَا اَنَا ذَاکَ جَبَّارٌ عَنِیدٌ
اِذَا لَاقَیتَ رَبَّکَ یَومَ حَشرٍ + فَقُل یَا رَبِّ مَزَّقَنِي وَلِیدٌ

یعنی ای قرآن تو هر جبار عنید را تهدید میکنی لذا من ترا پاره پاره میکنم پس هرگاه در روز محشر بخدای خود ملاقات میکنی از من شکایت بکن که ای پروردگار ولید مرا از تیر پاره پاره کرد می بینم که خدای تو بمن چکار میکند !!! این لعین بسبب ظلم و جور خودش درمیان مردم جبار عنید مشهور شده بود از اینجا صاحب عقل و هوش می تواند که بفهمد که بنی امیه چه تصرفات در قرآن و احادیث کرده اند ! و اصل حقیقت را چطور ضایع نموده اند که مردم به هفتاد و سه فرقه متفرق شده اند !!!

## وبرهان نقلی از احادیث اینها یند که نزد فریقین مسلم آمده اند

(۱) من کتاب الایات مرفوعا الی بن عباس قال- قال رسول الله صلی الله علیه واله وسلم
لایعذب الله هذ الخلق الا بذنوب العلماء الذین یکتمون الحق من فضل علیؑ
وعترته الا وانه لم یمش فوق الارض بعد النبیین والمرسلین افضل من شیعة
علیؑ ومحبیه الذین یظهرون امره وینشرون فضله اولئك یغشاهم
الرحمة ولیستغفر لهم الملائکة والویل کل الویل لمن یکتم فضائله ویکتم
امره فما اصبرهم علی النار ابن عباس میگوید که فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم
عذاب نخواهد کرد خدای عزوجل این مخلوقات را مگر به سبب گناهان علمای ایشان آن علمائیکه پنهان
میکنند حق را از فضائل علیؑ و از فضائل عترت او آگاه باشید ای مردم که نیست کسی بر روی زمین
بعد از انبیاء و مرسلین علیهم السلام بهتر و افضل از شیعیان علیؑ و محبان او که ایشان ظاهر میکنند
امر و فضائل علیؑ را و نشر مینمایند مناقب و حقانیت او را پس ایشانند آن کسانیکه رحمت
خدا ایشانرا فرا گرفته است و ملائکه برای ایشان طلب مغفرت میکنند از خدای منان
و ملامت و کامل ملامت است برای آن کسانیکه فضائل و مناقب علی را پنهان میکنند و حق او را
مشتبه کرده اند پس چه قدر صابر هستند ایشان بر عذاب آتش جهنم یعنی غیر از شیعیان
علی تمامی خلائق در جهنم خواهند رفت و ایشان در جنت داخل خواهند شد!

(۲) و در کتاب مشارق الانوار شیخ رجب برسی رضی الله عنه از ابن عباس حدیث است قال= قال رسول الله
صلی الله علیه واله وسلم لما عرج بی الی السماء نادانی ربی جل جلاله یا محمدؐ انی قسمت
لی وانا الله الذی لا اله الا انا انی ادخل الجنة جمیع امتك الا من ابی فقلت یا رب
ومن یابی دخول الجنة فقال عزوجل یا محمدؐ انی اخترتك نبیا واخترت علیاؑ
ولیا فمن ابی عن ولایته فقد ابی دخول الجنة لان الجنة لا یدخلها الا محبهٗ
وهی محرمة علی الانبیاء حتی تدخلها انت وعلیؑ وفاطمةؑ والحسنؑ والحسینؑ وعترهم
وشیعتهم فسجدت لله شکرا ثم قال لی یا محمدؐ ان علیا هو الخلیفة بعدك وان
قوما من امتك یخالفونه وان الجنة محرمة علی من خالفه وعاداه

فبشر علیا ان له هذه الکرامة منی وانی ساخرج من صلبه احدی عشر نقیبا
منهم سید یصلی خلفه المسیح بن مریم یملأ الارض عدلا وقسطا فقلت یا رب
متی یکون ذلک فقال اذا رفع العلم وکثر الجهل وکثر القراء وقل العلماء
والفقهاء وکثر الشعراء والجور والفساد واکتفی الرجال بالرجال والنساء
بالنساء وصارت الامناء خونة واعوانهم ظلمة فهناک ظهر خسفا بالمشرق
وخسفا بالمغرب ثم لیظهر الدجال بالمشرق ثم اخبرنی ربی بما کان ومایکون
من الفتن وبنی امیة وبنی العباس ثم امرنی ربی ان اوصل ذلک کله
الی علی ع فاوصلته الیه عن امر الله = از ابن عباس حدیث است که فرمود حضرت
خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم چو پروردگار من مرا در شب معراج درمقام قاب قوسین او
ادنی طلبید پس فرمود ای محمد قسم میخورم بذات خودم ونیست معبودی بغیر از من داخل
خواهم کرد جمیع امت ترا در جنت مگر آن کسی را که از داخل شدن در جنت من انکار خواهد کرد
عرض نمودم بار الها کیست که از دخول جنت انکار خواهد کرد فرمود من برگزیده ام ترا برای
نبوت ورسالت وبرگزیده ام علی را برای ولایت وامامت پس آن کسیکه از ولایت وامامت علی
انکار خواهد کرد بالتحقیق که او انکار نموده است از دخول جنت من زیرا که در جنت من داخل
نخواهد شد مگر محب علی ع ولی من وجنت حرام است بر انبیاء ومرسلین تا وقتیکه تو داخل
نشوی وعلی وفاطمه وعترة ایشان وشیعیان ایشان داخل نشوند پس سجده
شکر نمودم برای این کرامت بعد از آن فرمود ای محمد بالتحقیق که علی است خلیفه من بعد از
تو وبالتحقیق که قوم تو بعد از تو در امر خلافت علی مخالفت خواهند کرد ومن جنت خود
را حرام گردانیده ام بر آن کسیکه مخالفت کند با علی ع ولی من وعداوت داشته باشد با او
پس بشارت بده بعلی ولی مرا از جانب من باین کرامت ومن بیرون خواهم آورد از صلب او
یازده نقیب ویکی از ایشان آن کسی خواهد بود که مسیح ابن مریم عقب او نماز خواهد کرد
وآن ولی من زمین مرا پر خواهد کرد از عدل وداد بعد از آنکه پر شده باشد از ظلم وجور
عرض نمودم ای پروردگار من این کی واقع خواهد شد فرمود وقتیکه علم برداشته خواهد شد

وجهالت زیاد خواهد شد و قراء فراوان و علماء وفقهاء کم خواهند شد و زیاد خواهند شد شعراء یعنی اہل بدعت در دین خدا و زیاد خواهد شد ظلم و جور و فساد و مرد با مرد اکتفاء خواهد کرد و زن با زن و امناء خیانت کار و معلمان ایشان ظالم خواهند بود پس در آن وقت ظاهر خواهد شد خسف در مشرق و خسف در مغرب زمین بعد از آن دجال ظاهر خواهد شد در مشرق و بعد از آن خبر داد مرا پروردگار من از حوادث و وقائع گذشته و آینده و از فتنهای بنی امیه و بنی العباس و بعد از آن امر فرمود مرا که تمام این علوم را بعلی ولی خدا برسانم پس رسانیدم اینها را تماماً بعلی ولی خدا از امر پروردگار خودم

(۳) و در کتاب امالی از ابن عباس است قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم شیعة علیؑ هم الفائزون یوم القیمة یا علی انا منك وانت منی روحك روحی وبدنك بدنی ودمك دمی ولحمك لحمی وشیعتك شیعتی واولیائك اولیائی من احبهم فقد احبنی ومن ابغضهم فقد ابغضنی ومن عاداهم فقد عادانی یا علی شیعتك مغفور لهم علی ما کان منهم من عیوب وذنوب وانا اشفع لهم اذا قمت المقام المحمود فبشرهم بذلك یا علیؑ شیعتك شیعة الله وانصارك انصار الله وحزبك حزب الله وهم المفلحون یا علیؑ سعد من والاك وشقی من عاداك گفت که فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم بالتحقیق که شیعیان علیؑ فائز و کامگار خواهند شد در روز قیامت یا علی تو از منی و من از تو یم روح تو روح من است و بدن تو بدن من است و خون تو خون من است و گوشت تو گوشت من است و شیعهٔ تو شیعهٔ من است و دوستان تو دوستان من اند و هر که بشیعیان تو محبت میکند بدرستیکه او با من محبت میکند و هر که با ایشان بغض دارد با من بغض دارد و هر که با ایشان دشمنی میکند با من دشمنی میکند یا علی شیعیان تو هر عیبی و گناهی که دارند آمرزیده هستند و من شفاعت خواهم کرد برای ایشان هرگاه در مقام محمود خود خواهم شد پس یا علی بشارت بده با ایشان باین چیزها که گفتم و یا علی شیعیان تو شیعیان خدا اند و انصار تو انصار خدا اند و جماعت تو جماعت خدا اند و ایشان نجات یافتگان اند یا علی سعید است کسیکه ترا دوست دارد و شقی و بدبخت است کسی که با تو عداوت دارد

(۴) و در همین کتاب از حضرت ابی عبدالله علیه السلام حدیث است قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم

يا علىؑ ان الله وهب لك حب المساكين والمستضعفين فى الارض فرضيت لهم اخوانا ورضوا بك اماما فطوبى لمن احبك وويل لمن ابغضك يا علىؑ اهل مودتك كل اواب حفيظ وكل ذى طمرين لو اقسم على الله لابر قسمه يا على احبائك كل محتقر عند الخلق عظيم عند الحق يا علىؑ محبوك جيران الله فى الفردوس الاعلى لا يأسفون على ما خلفوا من الدنيا يا علىؑ انا ولى لمن واليت وعدو لمن عاديت يا علىؑ اخوانك ذبل الشفاه تعرف الربانية فى وجوههم ويفرحون فى ثلث مواطن عند الموت وانا شاهدهم وعند المسائلة فى قبورهم وانت تلقنهم وعند العرض الاكبر اذ دعى كل اناس بامامهم يا على بشر اخوانك ان الله قد رضى عنهم يا على انت امير المؤمنين وقائد الغر المحجلين وانت وشيعتك الصافون المسبحون ولولا انت وشيعتك ما قام لله دين ولولا من فى الارض منكم لما نزل من السماء قطر يا علىؑ لك فى الجنة كنز وانت ذو قرنيها وشيعتك حزب الله هم الغالبون يا على انت وشيعتك القائمون بالقسط يا على انت وشيعتك القائمون على الحوض تسقون من احبكم وتمنعون من ابغضكم وانتم الآمنون يوم الفزع الاكبر يا على انت وشيعتك تظلون فى الموقف وتنعمون فى الجنان يا علىؑ ان الجنة مشتاقة الى شيعتك وان حملة العرش المقربين يستغفرون لهم وليفرحون بقدومهم وان الملائكة يخصونهم بالدعاء يا على شيعتك الذين يخافون الله فى السر والعلانية يا علىؑ شيعتك الذين يتنافسون فى الدرجات ويلقون الله ولا ذنب عليهم يا علىؑ اعمال شيعتك ليعرض علىّ فى كل جمعة فافرح بصالح اعمالهم واستغفر لسيئاتهم يا على ذكرك وذكر شيعتك فى التورية قبل ان يخلقوا بكل خير وكذلك فى الانجيل فانهم يرجعون الينا يا علىؑ ذكر شيعتك فى السماء اكثر من ذكرهم فى الارض فبشرهم بذلك يا علىؑ قل لشيعتك واحبائك يتنزهون من الاعمال التى يعملها عدوهم فما من يوم وليلة الا ورحمة من الله نازلة اليهم يا على اشتد غضب الله على من ابغضك وابغض شيعتك واستبدل بك وبهم يا على ويل لمن استبدل بك سواك وابغض لمن والاك يا علىؑ اقرأ شيعتك السلام منى واعلمهم انهم اخوانى وانى مشتاق اليهم

فليتمسكوا بحبل الله وليعتصموا به واجتهدوا في العمل فان الله عز وجل راض عنهم
ويباهي بهم الملائكة لاتيهم وفوا بما عاهدوا الله واعطوك صفو المودة
من قلوبهم واختاروك على الآباء والاخوة والاولاد وصبروا على المكاره
فينا مع الاذى وسوء القول فيهم فكن بهم رحيما فان الله سبحانه اختارهم
لنا وخلقهم من طينتنا واستودعهم سرنا والزمهم في قلوبهم معرفة حقنا و
جعلهم متحلين بحليتنا لايؤثرون علينا من خالفنا فالناس في غمة من الضلال
قد عموا عن الحجة وتنكبوا عن المحجة يصبحون ويمسون في سخط الله وشيعتك
على منهاج الحق لايستانسون الى من خالفنا وليست الدنيا منهم ولا هم منها اولئك
مصابيح الدجى كه فرمود حضرت خاتم الانبيا صلى الله عليه وآله وسلم يا علي بدرستيكه رحمت فرموده است ترا
خداى متعال محبت مساكين و مستضعفين را پس تو راضى شدى از بودن ايشان برادران تو و ايشان
راضى شدند با مامت تو پس طوبى است براى محبان تو و ويل است براى مخالفان تو يا علي دوستدارن تو
همه اواب و حفيظ اند و از دوستان تو هر فقيرى و لباس مندرسى اگر قسم بدهد خداوند متعال را البته قسم او را
قبول خواهد فرمود يا علي دوستان تو حقير اند در نزد خلق و عزيز اند در نزد خداى رب العزت ذو الجلال والاكرام
يا علي دوستان تو همسايگان خدا ايند در فردوس اعلى (اللهم اجعلني منهم بجلال وجهك الكريم) وايشان هرگز
افسوس نخواهند خورد بر متاع دنيا كه نيافتند در دنيا يا علي من دوست هستم بدوستان تو و دشمن هستم
بدشمنان تو يا علي محبان تو لبهاى خشكيده دارند و رهبانيت و ديانت از رودهاى ايشان نمايان است
وايشان خوشحال خواهند شد در سه جاى اول وقت موت كه مرا مشاهده خواهند كرد و در وقت سوال
نكيرين كه تو ايشان را تلقين خواهى كرد و در وقت فزع اكبر ميدان محشر هر گاه هر كسى را همراه امام
زمانه او طلب خواهند كرد يا علي بشارت بده به برادران تو كه خداى متعال از ايشان خوشنود است يا علي
تو هستى امير المؤمنين و قائد الغر المحجلين و تو و شيعيان تو صافون و مسبحون اند و اگر نه بودى تو و شيعيان تو
پس انوقت دين خدا هم قائم نمى شد و اگر نمى بود كسى از شما بر روى زمين آنوقت يك قطره از باران
هم بر روى زمين نمى چكيد يا علي براى تو در جنت خزانه است و تو صاحب آن خزانه هستى و شيعيان تو
جماعت خدا ايند وايشان غالب اند يا علي تو و شيعيان تو عادل اند يا علي تو و شيعيان تو ايستاده خواهند شد
بر حوض كوثر پس خواهند نوشانيد دوستان خود را و دور خواهند كرد دشمنان خود را و بر شما هيچ خوف
نيست در روز فزع اكبر يا علي تو و شيعيان تو روز قيامت در سايه عرش اعظم خواهند بود و همه اهل محشر
در آفتاب و شما متنعم خواهيد بود در جنان و مردم در حساب و كتاب مبتلا خواهند بود در ميدان محشر

یا علیؑ جنت مشتاق است برای شیعیان تو و حاملان عرش اعظم و ملائکه مقربین طلب مغفرت می نمایند
برای شیعیان تو و مسرور خواهند شد از آمدن ایشان در جنات الخلود و سائرین ملائکه از
دعای خود حراست و حفاظت شیعیان تو میکنند یا علی شیعیان تو در نهان و آشکار از خدای
ذوالجلال و الاکرام می ترسند یا علی شیعیان تو کسانی هستند که برای درجات جنان با هم سعی و جدیت
مینمایند و ملاقات خواهند نمود خدای متعال را در حالیکه بر ایشان هیچ گناه نخواهد بود
یا علی اعمال شیعیان تو در روز جمعه بر من عرض میکنند پس من خوشحال میشوم از اعمال صالحه ایشان
و استغفار میکنم برای سیئات ایشان (اللهم صل علی محمد و آل محمد بعدد ذرات مخلوقاتک و مصنوعاتک
و عدد حرکاتها و سکناتها من الازل الی الابد) یا علیؑ ذکر شیعیان تو در تورات و انجیل
قبل از خلق شدن ایشان به تمام خیر و خوبی مذکور بوده است و مرجع و مآب ایشان ما هستیم
یا علیؑ ذکر شیعیان تو در آسمانها بیشتر است از زمین پس بشارت بده با ایشان باین مطلب
یا علیؑ بگو به شیعیان خود که از اعمال بد که دشمنان ایشان مرتکب میشوند پرهیز نمایند زیرا که
هر روز و شب بر ایشان رحمت خدای منان ذوالجلال و الاکرام نازل میشود یا علیؑ غضب خدای قهار
هر روزه شدید تر میشود بر دشمنان تو و بر دشمنان شیعیان تو و بر آن کسانیکه بدل گرفته اند
بجای تو و بجای شیعیان تو دشمنان ترا و دشمنان ایشان را یا علیؑ ویل و عذاب است برای
آن کسانیکه بجای تو کسی دیگری را ولی خود قرار داده اند و بغض و عداوت و کینه دارند بدوستان تو
یا علیؑ برسان سلام مرا به شیعیان خودت و خبر بده با ایشان که من برادر شماها هستم و شماها برادران من
میباشید و من مشتاق هستم برای شماها و بگو با ایشان که حبل الله را محکم بگیرند و در اکتساب
عمل خیر زیاد سعی و جدیت نمایند بالتحقیق که خدای متعال راضی و خوشنود است از ایشان و مباهات
می نماید با ایشان از ملائکه خود زیرا که ایشان وفا نموده اند بآن عهد و میثاق که در خصوص ائمه
و بر ولایت شماها در روز الست از ایشان گرفته شده است و ایشان با قلوب صاف محبت و مودت شما
را دارند و اختیار کرده اند شما را بر پدران خود و بر برادران خود و بر اولاد خود و صبر می نمایند بر مکروهات
و ایذای دشمنان خود که بجهت دوستی و محبت ماها با ایشان میرسند و صبر میکنند بر حرفهای بد که دشمنان
میگویند پس یا علی باش با ایشان رحیم زیرا که خدای متعال پسندیده است ایشانرا برای ماها !!!
و خلق فرموده است ایشانرا از طینت ماها و ودیعت گذاشته است با ایشان اسرار ما را و لازم کرده است
بقلوب ایشان معرفت حق ما را و گردانیده است ایشانرا متخلق باخلاق ماها و ایشان اختیار نمیکنند

بدوستی آن کسانیراکه باما مخالفت دارند پس سائرین مردم در تاریکی و گمراهی افتاده اند از معرفت حجت خدا و دوری می نمایند از اقامه حجت بر حقوق ماها و صبح و شام میکنند در غضب خدا و شیعیان تو بر منهاج حق رفتار میکنند و انس و الفت نمیگیرند با مخالفین ماها و نیست دنیا برای ایشان و نه ایشان او را طلب میکنند پس ایشان اند مصابیح تاریکیها و ظلمات عالم

(۵) و در کتاب بحار الانوار قال الصادق علیه السلام لملأ من الشیعة بعد ان سلم علیهم انی والله احب ریحکم و ارواحکم فاعینونا بورع و اجتهاد و اعلموا ان ولایتنا لاتنال الا بالورع و الاجتهاد فانتم شیعة الله و انتم انصار الله و انتم السابقون الاولون و السابقون الاخرون فی الدنیا الی ولایتنا و فی الاخرة الی الجنة قد ضمنا لکم الجنة بضمان الله و ضمان رسوله فتنافسوا فی فضائل الدرجات و انتم الطیبون و نسائکم طیبات کل مؤمن صدیق و کل مؤمنة حوراء عیناء فرمود حضرت صادق علیه السلام برای بزرگان شیعه بعد از سلام دادن بر ایشان بالتحقیق که دوست دارم من بخدا قسم ریح شماها را و روح شماها را پس کمک نمائید مارا به عفت و پرهیزگاری و عمل خیر نمودن و بدانید که حاصل نمیشود ولایت ما مگر بعفت و پرهیزگاری و سعی در کار خیر زیرا که شماها شیعه خدا هستید و شماها انصار خدائید و شماها هستید سبقت کننده اول بسمت ولایت ما در مقام دنیا و شماها خواهید بود سبقت کننده اول در عالم آخرت بسوی جنت بدرستیکه ما ضامن شده ایم برای شما برای دخول جنت به ضمانت خدای منان و به ضمانت رسول الله پس سعی کنید در تحصیل درجات عالیه در جنت بالتحقیق که شماها هستید طیبین و ازواج شماها هستند طیبات و هر مومنی صدیق است و هر مومنهٔ حور العین است

(۶) و در همین کتاب است از حضرت امیر المومنین قال امیر المومنین علیه السلام لقنبر ابشر و استبشر و لبشر اخوانک من المؤمنین و لقد مات رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم و هو ساخط علی امته الا الشیعة الا وان لکل شئ عروة و عروة الایمان الشیعة الا وان لکل شئ دعامة و دعامة الاسلام الشیعة الا وان لکل شئ شرفا وان شرف الاسلام الشیعة الا وان لکل شئ سیدا و سید المجالس الشیعة و مجالس الشیعة سید المجالس الا وان لکل شئ اماما و امام الارض ارض تسکنها الشیعة والله لولا من فی الارض منکم لما انعم الله علی اهل الخلاف و ما لهم فی الاخرة من نصیب

وان يعبدوا واجتهدوا الا وان شيعتنا ينظرون بنور الله ومن خالفنا ينقلب في سخط الله وان حاجكم وعمادكم خالصة الله وخاصة الله وان فقرائكم اهل الغنى وان اغنيائكم اهل القنوع وان كلكم اهل عوة الله واهل اجابته فرمود حضرت مولانا امير المؤمنين عليه السلام براى قنبر اى قنبر بشارت باد بر تو وخوشحال باش وبشارت بده به برادران مومنين خودت كه رحلت فرمود حضرت رسول ص درحاليكه غضبناك بود بر امت خودش مگر بر شيعيان ما كه راضى بود از ايشان و آگاه باش كه براى هر شئى يك عروه ورشته است وعروه ورشته ايمان شيعه است وبراى هر شئى يك ستون ومنكار است وستون ومنكار اسلام شيعه است وبراى هر شئى يك مناره وشرف است ومناره وشرف اسلام شيعه است وبراى هر شئى يك سردار است وسردار مجالس شيعه است وسردار مجالس مجالس شيعه است وبراى هر شئى يك امام است وامام زمين آن زمين است كه شيعه در آن سكنى دارد وقسم ميخورم بذات اقدس حضرت حق كه اگر نبود بر روى زمين كسى از شيعيان ما آنوقت هرگز هرگز خداى متعال بر اهل خلاف رحمت خود را نازل نمى فرمود ونيست براى مخالفين ما در آخرت هيچ بهرهٔ اگر چه ايشان عبادت بكنند وسعى بنمايند در كار خير وآگاه باشيد كه شيعيان ما از نور خدا مى بينند ومخالفين ما هميشه شب وروز در غضب خدا ايند قسم بخداى عزوجل كه صاحب حج وصاحب عمره از شماها خالص وخاص خدا ايند وفقراء شماها اهل غنى اند واغنياء شماها اهل قناعت اند وهمه شما اهل دعوت خدا هستيد وصاحبان اجابت هستيد

(۷) ودر كتاب مشارق الانوار برسى ره از ابن عباس است قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يا على من احبك فقد احبنى ومن سبك فقد سبنى يا على انت منى وانا منك روحك روحى وطينتك طينتى وان الله سبحانه خلقنى واياك واصطفانى واياك واختارنى للنبوة واختارك للامامة فمن انكر امامتك فقد انكر نبوتى يا على انت وصيى وخليفتى امرك امرى ونهيك نهيى اقسم بالذى بعثنى بالنبوة وجعلنى خير البرية انك حجة الله على خلقه وامينه على وحيه وخليفته على عباده وانت مولى كل مسلم وامام كل مؤمن وقائد كل تقى وبولايتك صارت امتى مرحومة وبعداوتك صارت الفرقة المخالفة منها ملعونة وان الخلفاء بعدى اثنا عشر وانت اولهم وآخرهم القائم الذى يفتح الله به مشارق الارض ومغاربها وكانى انظر اليك وانت واقف على عجز جهنم وقد تطاير شررها وعلى زفرها واشتد حرها وانت آخذ بزمامها فتقول لك جهنم اجرنى يا على فقد اطفى نورك لهبى فتقول لها قرى يا جهنم

خذی هذا واترکی هذا گفت فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله یا علی هر که ترا دوست دارد او مرا دوست دارد و هر که ترا بد میگوید او مرا بد میگوید یا علی تو از من هستی و من از تو روح تو روح من است وطینت تو طینت من است بالتحقیق که خدای عز وجل خلق فرمود مرا و ترا و برگزیده کرد مرا و ترا و اختیار نمود مرا برای نبوة و ترا برای امامت پس هر که انکار کرد از امامت تو او انکار کرده است از نبوة من یا علی تو هستی وصی من و خلیفه من امر تو امر من است و نهی تو نهی من است قسم میخورم بخدائیکه مبعوث فرمود مرا برای نبوت و گردانید مرا بهترین خلائق تو هستی حجت خدا بر خلق خدا و امین بر وحی خدا و تو هستی خلیفه خدا بر بندگانش و تو هستی مولی جمیع مسلمین و امام تمامی مؤمنین و تو هستی قائد متقین بسوی جنت و مرحوم شده امت من به سبب دوستی تو و ملعون شده یک فرقه از امت من به سبب عداوت تو و بالتحقیق که خلفای من بعد از من دوازده تا هستند و تو اول آنها هستی و آخری آنها قائم آل محمد است آنکه فتح خواهد کرد خدا بر دست او مشارق و مغارب زمین را و گویا که من مشاهده میکنم ترا در میدان محشر که ایستاده ئی بر کنار جهنم و حال آنکه شعلهای جهنم بلند می شوند و غرش میکنند از فرات او و سخت شده است حرارت او و تو در دست خود ت گرفته ئی زمام جهنم را پس جهنم التماس میکند از تو که یا علی پناه بده مرا که خاموش میکند نور تو شعلهای مرا و تو میگوئی که ای جهنم قرار بگیر و بگیر این لعین را و رها کن این محب و دوست مرا

(۸) وروی صاحب الکشاف من حدیث القدسی من الرب العلی انه قال لادخلن الجنة من اطاع علیا وان عصانی ولادخلن النار من عصاه وان اطاعنی!

وصاحب تفسیر کشاف روایت نموده از حدیث قدسی از پروردگار عالمیان که فرمود حضرت حق ذوالجلال والاکرام هر آئینه داخل خواهم کرد در جنت هر آن کسی را که اطاعت نموده است علی را اگرچه عصیان من کرده است والبته داخل خواهم کرد در جهنم هر آن کسی را که عاصی بوده با علی اگرچه اطاعت من نموده است

(۹) و در سابع بحار در باب ثواب حبهم و نصرهم و ولایتهم علیهم السلام = در تفسیر امام قال النبی صلی الله علیه وآله وسلم عن جبرئیل عن الله عز وجل یا عبادی اعملوا افضل الطاعات واعظمها لاسامحکم وان قصرتم فیما سواها واترکوا اعظم المعاصی واقبحها لئلا اناقشکم فی رکوب ما عداها ان اعظم الطاعات توحیدی وتصدیق نبیی والتسلیم لمن ینصبه بعده وهو علی بن ابیطالب والائمة الطاهرین من نسله وان

وان اعظم المعاصی عندی الکفر بی وبنبیی ومنابذة ولی محمد بعده علی بن ابیطالب واولیائه بعده فان اردتم ان تکونوا عندی فی المنظر الاعلی والشرف الاشرف فلا یکونن احد من عبادی آثر عندکم من محمد وبعد من اخیه علیؑ وبعدهما من ابنائهما القائمین بامور عبادی فان کان ذلک عقیدتکم جعلته من اشرف ملوک الجنان واعلموا ان ابغض الخلق الی من تمثل لی وادعی ربوبیتی وابغضهم الی بعده من تمثل بمحمد ونازعه نبوته وادعاها وابغضهم الی بعده من تمثل بوصی محمد ونازعه محله وشرفه وادعاهما وابغض الخلق الی بعد هولاء المدعین لما هم به لسخطی المتعرضون من کان لهم علی ذلک من المعاونین وابغض الخلق الی بعد هولاء من کان من الراضین بفعلهم وان لم یکن من المعاونین وکذلک احب الخلق الی القوامون بحقی وافضلهم لدی واکرمهم علی محمد سید الوری واکرمهم وافضلهم بعده علیؑ اخوه المرتضی ثم من بعده من القوامین بالقسط من ائمة الحق وافضل الناس بعدهم من اعانهم علی حقهم واحب الخلق الی بعدهم من احبهم وابغض اعدائهم وان لم یمکنه معونتهم

در تفسیر حضرت امام حسن عسکری علیه السلام آمده که فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم حدیث بیان کرد برای من حضرت روح الامین از خدای جلیل که فرمود حضرت حق ذو الجلال والاکرام ای بندگان من عمل کنید افضل عبادت وبزرگترین طاعات را آنوقت من در محاسبه اعمال شما مسامحه خواهم کرد یعنی گناهان شما را نظرانداز خواهم کرد وشما ها را در جنت داخل خواهم کرد اگرچه شما مقصر خواهید بود در دیگر عبادات وطاعات وترک کنید بزرگترین گناهان را وقبیح ترین اعمال را مبادا من مناقشه بکنم در ارتکاب دیگر معاصی وبدانید که بزرگترین طاعات من قائل شدن بتوحید من است وتصدیق نمودن نبی من است وقبول کردن وصی اوست وآن علی بن ابیطالب است علیهم السلام وائمه طاهرین که از نسل علیؑ هستند علیهم الصلوة والسلام وبزرگترین معاصی در نزد من کفر کردن است با من وبه نبی من ومخالفت نمودن است بوصی نبی من که بعد از محمد نبی من است وآن علی بن ابیطالب است علیهما السلام وبه اولیای علیؑ که بعد از علیؑ هستند که ائمه طاهرین هستند علیهم الصلوة والسلام پس اگر شما ها میخواهید که در نزد من در منظر اعلی وشرف اشرف بوده باشید پس نباید که شما کسی را از بندگان من بر نبی من محمد ترجیح بدهید وبعد از نبی من بر برادر محمد که علیؑ است وبعد از علی بر پسران علیؑ

و محمد که ایشان امر مرا فا مه می نمایند در بندگان من پس اگر کسی همین عقیده و مذهب دارد و بر ایشان کسی را ترجیح نمیدهد هر آئینه آن شخص را من خواهم گردانید از اشرف پادشاهان جنان و بدانید که مبغوض ترین خلق در نزد من آن کسی است که خود را مثل من میداند و ادعای ربوبیت میکند و بعد از آن مبغوض ترین در نزد من آن کسی است که خود را مثل محمد من میداند و در نبوت او منازعه میکند و ادعای نبوت مینماید و بعد از آن آن کسی است که خود را مثل وصی محمد میداند و منازعه میکند در محل و مقام و شرف وصی محمد و ادعا میکند که مانند هر دوی ایشان است و بعد از این مدعیان متعرضین سخط و غضب آلهیه مبغوض ترین مردم آن کسانی هستند که اعانت میکنند برای این مدعیان کاذب و بعد از اینها مبغوض ترین مردم در نزد من آن کسانی هستند که از افعال این مدعیان کذاب راضی هستند اگر چه اعانت نمیکنند - و همین طور محبوب ترین مردم در نزد من القائمین بامر الله و حق الله و افضل ترین آنها و اکرم ترین آنها در نزد من محمد سید الوری است و بعد از محمد علی برادر محمد المصطفی که مرتضی است میباشد و بعد از علی قائمین بالقسط ائمه حق اند و افضل ترین مردم بعد از ایشان در نزد من آن کسانی هستند که اعانت میکنند بر حق ائمه حق و بعد از ایشان آن کسانی هستند که ایشان را دوست دارند و با دشمنان ایشان بغض دارند اگر چه برای آنها اعانت کردن میسر نیست

و در تفسیر امام علیه السلام قام ثوبان مولی رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم قال بابی انت و امی یا رسول الله متی قیام الساعة فقال رسول الله ما ذا اعددت لها اذ تسئل عنها قال یا رسول الله ما اعددت لها کثیر عمل الا انی احب الله و رسوله فقال رسول الله والی ما ذا بلغ حبك لرسول الله قال والذی بعثك بالحق نبیا ان فی قلبی من محبتك لو قطعت بالسیوف و نشرت بالمناشیر و قرضت بالمقاریض و احرقت بالنیران و طحنت بارحاء الحجارة کان احب الی و اسهل علی من ان اجد لك فی قلبی غشا او غلا او بغضا او لاحد من اهل بیتك و اصحابك و من غیرهم من اولیائك و احب الخلق الی بعدك احبهم لك و ابغضهم الی من لا یحبك و یبغضك او یبغض احدا من اصحابك یا رسول الله هذا ما عندی من حبك و حب من یحبك و بغض من یبغضك او یبغض احدا ممن تحبه فان قبل هذا منی فقد سعدت و ان اراد منی عملا

غیره فلا اعلم لی عملا اعتمد واعتد به غیر هذا احبکم جمیعا واصحابك واذ
لا اطیقهم فی اعمالهم فقال رسول الله ص ابشر فان المرء یوم القیمة مع من احبه کنت
یا ثوبان لو ان لك من الذنوب ملاء ما بین الثری الی العرش لانحسرت و
زالت عنك بهذه الموالاة اسرع من انحدار الظل عن الصخرة الملساء المستویة
اذا اطلعت علیه الشمس ومن انحسار الشمس اذا غابت عنها الشمس حدیث که روزی
خادم حضرت رسول ص که اسمش ثوبان بود برخاست وعرض نمود یا رسول الله بفرمائید که قیامت
کی برپا خواهد شد پدر و مادرم فدای شما حضرت رسول ص فرمود ای ثوبان برای قیامت چه عمل تهیه دیده ئی
که سوال میکنی عرض نمود یا رسول من هیچ عمل کثیر ندارم مگر اینکه دوست دارم الله را و دوست دارم
رسول الله را پس حضرت فرمود که بچه اندازه دوست داری رسول خدا را عرض نمود قسم بآن خدائیکه
شما را مبعوث فرموده است برای نبوت بحق بالتحقیق که در قلب من محبت شما باین اندازه است
که اگر مرا بشمشیرها قطعه قطعه بکنند واز نشترها پاره پاره بنمایند واز مقراضها تکه تکه بگردانند
واز آتش بسوزانند واز آسیای سنگ خرد بنمایند ولسایند هر آئینه برای من محبوب خواهد بود
و آسان است بر من که بیابم در قلب خودم یک غشی یا کدورتی یا بغضی در بابت شما یا در
بابت یکی از اهل بیت شما یا در بابت اصحاب شما یا در بابت یکی از دوستان و محبان شما یا رسول الله
و محبوبترین مردم در نزد من بعد از جناب شما آن کسی است که او شما را دوست دارد و مبغوض ترین مردم
در نزد من آن کسی است که شما را دوست ندارد و بشما بغض دارد یا بآن کسی بغض دارد که شما او را دوست دارید
یا باصحاب شما بغض دارد و محبوبترین مردم در نزد من شما هستید و بعد از آن آن کسی است که شما
او را بسیار دوست دارید یا رسول الله پس این است در قلب من محبت شما و محبت محبان شما و بغض من
بدشمنان شما و بدشمنان محبان شما پس اگر همین از من قبول بشود هر آئینه سعید خواهم شد
و اگر غیر از این عمل دیگر از من بخواهند پس من ندارم عمل دیگری که بر آن اعتماد نمایم و علاوه
بر این من شما را و همه اصحاب شما را دوست دارم اگر چه من طاقت ندارم که مانند ایشان عمل کنم
پس فرمود حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم که همین بس است برای تو بشارت میدهم ترا که روز قیامت هر کسی
همراه محبوب خودش محشور خواهد شد اگر کسی سنگی یا شجری را دوست دارد همراه همان سنگ و همان شجر
محشور خواهد شد ای ثوبان اگر برای تو اینقدر گناه است که از تحت الثری الی عرش اعظم پر کرده است
پس بسبب همین محبت تو که بیان کرده ئی البته همه اش خواهد ریخت و زائل خواهد گردید از تو (زودی) مانند
زائل شدن سایه خورشید از سنگ سخت هر گاه بر آن می تابد و مانند زائل شدن خورشید از آن هر گاه
غروب میکند از آن

نیز در همین کتاب قال الامام علیه السلام من ادمن محبتنا اهل البیت فتح الله عز وجل
له من الجنة ثمانية ابوابها واباحه جميعها يدخل مما يشاء منها وكل ابواب الجنان
ينادیه يا ولي الله المر تدخلني الم تخصني من بينها فرمود حضرت امام علیه السلام هر که الی آخر
عمر خودش محبت ما را دوام میدهد پس وقت موتش خدای منان برای او همه هشتگانه درهای جنان را
مفتوح میفرماید و همه را برای او مباح میکند که از هر کدام که بخواهد داخل جنت بشود و هر در جنت
او را ندا میکند ای دوست خدا آیا از من داخل نمی شوی و آیا مرا از میان درها خصوصیت نمیدهی

و در کتاب محاسن مفید الحسن بن حمزة عن احمد بن عبد الله عن جده عن ابیه عن داود
بن النعمان عن بن ابی المقدام عن ابیه عن الحسن بن علی علیهما السلام انه قال من احبنا
لقلبه ونصرنا بيده ولسانه فهو معنا في الغرفة التي نحن فيها ومن احبنا بقلبه
ونصرنا بلسانه فهو دون ذلك بدرجة ومن احبنا بقلبه وكف بيده ولسانه
وهو في الجنة — از حضرت حسن مجتبی از حضرت امیر المؤمنین علیهما السلام است که فرمود حضرت هر که
دوست دارد ما را از قلب خود و نصرت ما میکند از دست و زبان خود پس آن شخص همراه ما خواهد بود
در آن غرفه که ما در آن غرفه عالیه هستیم و هر که دوست دارد ما را از قلب خود و نصرت میکند از
زبان خود نه از دست پس آن شخص یک درجه پائین خواهد بود در آن غرفه و هر که صرف از
قلب خود ما را دوست دارد و دست و زبان خود را استعمال نمیکند آن شخص در جنت خواهد بود

و در کتاب مناقب شاذان اسناد الکراجکی باسناده عن بن عباس قال قال رسول الله صلی الله علیه
(١) وآله وسلم یا علی ان جبرئیل اخبرنی فیك بامر قرت به عینی وفرح به قلبی قال لی
یا محمد ان الله تعالی قال لی اقرء محمداً منی السلام واعلمه ان علیاً امام الهدی ومصباح الدجی
والحجة علی اهل الدنیا فانه الصدیق الاکبر والفاروق الاعظم وانی الیت بعزتی
وجلالی ان لا ادخل النار احداً تولاه وسلم له وللاوصیاء من بعده ولا ادخل الجنة
من ترك ولایته والتسلیم له وللاوصیاء من بعده وحق القول منی لاملأن جهنم
واطباقها من اعدائه ولاملأن الجنة من اولیائه وشیعته — گفت که فرمود
حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم یا علی بالتحقیق که خبر داد مرا جبرئیل امین در باب تو یک امری را که
خنک گردید از آن چشم من و خوشحال شد قلب من گفت بمن که یا محمد خدای متعال امر فرمود مرا که بگو
سلام مرا به محمد و خبر بده به حبیب من که علی از جانب من امام الهدی است و مصباح الدجی است و حجت من
است بر تمامی جهان پس او است صدیق اکبر و فاروق اعظم و من قسم خورده ام بعزت و جلال خودم

که هرگز در جهنم داخل نخواهم کرد آن کسی را که او را دوست دارد و تسلیم شده است برای او و برای
اوصیای او بعد از او و هرگز هرگز در جنت داخل نخواهم کرد آن کسی را که ترک کرده است دوستی
او را و تسلیم نشده است با و و نه با وصیای او بعد از او و قول من حق است که البته پر خواهم کرد
جهنم را و طبقهای جهنم را از دشمنان علی و البته پر خواهم ساخت جنت را از دوستان او
و شیعیان او

و در همین کتاب باسناد خودش عن ابن عمر قال سئلنا رسول الله صلی الله علیه وآله عن علی بن ابیطالب علیهما السلام
فغضب قال ما بال اقوام یذکرون رجلا له منزلة عند الله کمنزلتی ومقام کمقامی
الا النبوة الا من احب علیا فقد احبنی ومن احبنی رضی الله عنه ومن رضی الله عنه کافاه
بالجنة الا ومن احب علیا استغفرت له الملائکة وفتحت له ابواب الجنة یدخل من ای
باب شاء بغیر حساب الا ومن احب علیا اعطاه الله کتابه بیمینه وحاسبه حساب
الانبیاء الا ومن احب علیا لا یخرج من الدنیا حتی یشرب من الکوثر ویاکل من شجرة
طوبی ویری مکانه من الجنة الا ومن احب علیا یهون الله علیه سکرات الموت
وجعل قبره روضة من ریاض الجنة الا ومن احب علیا اعطاه الله فی الجنة
بکل عرق فی بدنه حوراء وشفع له فی ثمانین من اهل بیته وله بکل شعرة علی
بدنه حدیقة فی الجنة الا ومن عرف علیا واحبه بعث الله الیه ملک الموت
کما بعث الله الی الانبیاء ورفع عنه اهوال منکر ونکیر ونور قبره وفسح مسیرة
سبعین عاما وبیض وجهه یوم القیمة الا ومن احب علیا اظله الله فی ظل
عرشه مع الصدیقین والشهداء والصالحین وامنه من الفزع الاکبر واهوال
یوم القیمة الا ومن احب علیا تقبل الله منه حسناته وتجاوز عنه سیئاته
وکان فی الجنة رفیق حمزة سید الشهداء الا ومن احب علیا اثبت الله الحکمة
فی قلبه واجری علی لسانه الصواب وفتح الله له ابواب الرحمة الا ومن احب علیا
سمی اسیر الله فی الارض وباهی الله به ملائکته وحملة العرش الا ومن احب علیا
ناداه ملک من تحت العرش یا عبد الله استانف العمل فقد غفر الله لک الذنوب
کلها الا ومن احب علیا جاء یوم القیمة ووجهه کالقمر لیلة البدر الا ومن
احب علیا وضع الله علی راسه تاج الکرامة والبسه حلة العزة الا ومن احب علیا
مر علی الصراط کالبرق الخاطف ولم یر صعوبة المرور الا ومن احب علیا کتب الله

له برائة من النار وجواز على الصراط واماناً من العذاب الا ومن احب علياً
لا ينشر له ديوان ولا ينصب له ميزان وقيل له ادخل الجنة بغير حساب
الا ومن احب علياً امن من الحساب والميزان والصراط الا ومن مات على حب
آل محمد صافحه الملائكة وزارته ارواح الانبياء وقضى الله له كل حاجة
كانت له عند الله الا ومن مات على بغض آل محمد مات كافراً الا ومن مات
على حب آل محمد مات على الايمان وكنت انا كفيله بالجنة ابن شاذان استاد کراجکی
باسناد خود از ابن عمر روایت کرده که ابن عمر گفت که روزی ما در خدمت حضرت رسول بودیم واز باب علی
از آنحضرت سوال نمودیم پس غضبناک گردید وفرمود چه شده است مردم را که سوال میکنند از من از بابت آن
کسی که برای او نزد خدا همان مرتبه ومقام است که برای من وهمان منزلت است که برای من است
مگر نبوة که آن مخصوص است بمن آگاه باشید چون سوال نموده اید که هر که دوست دارد علی را بالتحقیق که
دوست دارد مرا وکسی که مرا دوست دارد راضی میشود از او خدای تعالی وکسیکه خدا از او راضی شده
میدهد او را در مکافات جنت خود را آگاه باشید که هر که دوست دارد علی را طلب مغفرت میکنند برای او
ملائکه ومفتوح میشوند برای او تمامی درهای جنت که از هر دری که بخواهد داخل جنت بشود بدون حساب
وکتاب آگاه باشید که هر که دوست دارد علی را عطا میکند او را خدای منان کتابش را در دست راست
او وحساب میکند با و مانند حساب نمودن با انبیاء آگاه باشید هر که دوست دارد علی را بیرون نخواهد رفت
از دار دنیا بعالم آخرت مگر اینکه بنوشد آب کوثر را وبخورد میوه شجره طوبی را ومشاهده نماید
مقام خود را در جنت آگاه باشید که هر که دوست دارد علی را آسان میکند خدای منان بر او سکرات موت را
ومیگرداند قبرش را روضه از ریاض جنان آگاه باشید هر که دوست دارد علی را عطا میکند خدای
منان باو بقدر هر رگی که در بدنش است حوریه در جنت وشفاعتش برای هشتاد نفر از خانواده اش
قبول میفرماید ومیدهد او را بمقابله هر موئی بدنش حدیقه در جنت آگاه باشید هر که معرفت
علی دارد واو را دوست دارد پس میفرستد برای او ملک الموت را مثل فرستادن ملک الموت را بسوی
انبیاء علیهم السلام در شکل وصورت زیبا ومعطر وبا ادب ودور میکند از او خوف منکر ونکیر را ونورانی میگرداند
قبرش را وگشاده میکند او را بقدر مسافت هفتاد ساله راه ونورانی میکند صورتش را در روز قیامت
آگاه باشید هر که دوست دارد علی را جا میدهد او را در میدان محشر در سایه عرش اعظم همراه صدیقین
وشهداء وصالحین وبیخوف میکند او را از فزع بزرگ محشر واز خوفهای قیامت آگاه باشید هر که
دوست دارد علی را قبول میفرماید خدای منان حسنات او را ومغفرت می نماید تمامی سیئات او را ومیگرداند
او را در جنت رفیق حضرت حمزه سید الشهداء آگاه باشید هر که دوست دارد علی را ثابت میکند خدای منان
در قلبش حکمت خود را وجاری میکند بر زبانش حرف صواب ودرست را وباز میکند برای او ابواب رحمت را

آگاه باشید هرکه دوست دارد علی ع را مسمی میشود اسیر خدا در زمین و مباهات میکند خدای متعال
باو در فرشتگان و با حاملان عرش آگاه باشید هرکه دوست دارد علی ع را ندا میکند او را ملکی
از زیر عرش اعظم ای بنده خدا عمل را از سر بگیر که همه گناهان ترا آمرزیده است خدای منان
آگاه باشید هرکه دوست دارد علی ع را خواهد آمد در میدان محشر با روی نورانی مانند قمر لیلة البدر
آگاه باشید هرکه دوست دارد علی ع را خواهد گذاشت خدای منان بر سرش تاج کرامت و عزت را
و خواهد پوشانید او را لباس هیبت و عظمت آگاه باشید هرکه دوست دارد علی ع را مرور خواهد کرد
از پل صراط مانند برق خاطف و نه خواهد دید سختی عبور را آگاه باشید هرکه دوست دارد علی ع را
خواهد نوشت خدای منان برای او برأت نامه از آتش جهنم و جواز نامه از پل صراط و امان نامه
از عذاب آگاه باشید هرکه دوست دارد علی ع را نامه اعمال او را منتشر نخواهند کرد و نه برای او میزان
نصب خواهند کرد و گفته میشود برای او که داخل بشو در جنت بدون حساب آگاه باشید هرکه دوست
دارد علی ع را مامون است از حساب و از میزان و از صراط آگاه باشید هرکه دوست دارد علی ع را
و می میرد بر دوستی آل محمد ص پس مصافحه میکنند با او ملائکه و زیارت میکنند او را ارواح مقدسه
انبیاء علیهم السلام و هر حاجتی که دارد خدای منان بر می آرد او را آگاه باشید هرکه بغض
دارد با آل محمد ص و می میرد بر بغض ایشان پس او کافر می میرد نه مسلمان آگاه باشید هرکه می میرد
بر دوستی آل محمد ص می میرد با ایمان و هستم من کفیل او برای دخول جنت

(۱۴) و در همین کتاب است و باسناده عن ابی الصلت الهروی قال سمعت الرضا علیه السلام یحدث
عن آبائه عن امیر المومنین علیهم السلام قال سمعت رسول الله یقول سمعت الله عز و جل
یقول علی بن ابیطالب حجتی علی خلقی و نوری فی بلادی و امینی علی علمی لا ادخل
النار من عرفه وان عصانی و لا ادخل الجنة من انکره وان اطاعنی باسناد
خودش از ابی الصلت الهروی روایت میکند که گفت شنیدم از حضرت رضا ع که حدیث کردند آن با طاهرین
از حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام که فرمود حضرت شنیدم از حضرت رسول ص که میگفت شنیدم از خدای
عز و جل که فرمود علی ع بن ابیطالب حجت من است در خلق من و نور من است در بلاد من و امین من است
بر علم من هرگز داخل نخواهم کرد در آتش جهنم آن کسی را که او را شناخته است و معرفت
او را دارد اگرچه عصیان من کند و هرگز هرگز داخل نخواهم کرد در جنت آن کسی را که او را
نشناخته و معرفت او را ندارد اگرچه اطاعت من کند

(۱۵) و در همین کتاب عن ابن مسعود رضی الله عنه قال قال رسول الله ص اذا کان یوم القیمة
یقعد علی بن ابیطالب علی الفردوس و هو جبل قد علا علی الجنة و فوقه عرش

رب العالمین ومن سنخته تنفجر انهار الجنة وتتفرق فی الجنان وهو جالس علی کرسی
من نور تجری بین یدیه التسنیم لا یجوز احد علی الصراط الا ومعه
براءته بولایته وولایة اهل بیته یشرف علی الجنة فیدخل محبیه
الجنة ومبغضیه النار از ابن مسعود رضی الله عنه حدیث است که فرمود حضرت رسول صلعم
هرگاه قیامت برپا خواهد شد پس حضرت علی بن ابیطالب جلوس خواهد فرمود بر فردوس و آن کوهی است
که بلند شده است بر جنان و بالای او عرش رب العلمین است و از دامن آن کوه انهار جنت منفجر
میشوند و متفرق میشوند در تمامی جنان و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام خواهند نشست بر کرسی نور
و جاری خواهد بود از پیش روی آنحضرت نهر تسنیم و عبور نخواهد کرد احدی از صراط مگر آنوقت که همراه
او بوده باشد برات و جواز از ولایت آنحضرت و از ولایت اهل بیت آنحضرت و آنحضرت نظر خواهد
کرد بر جنت پس داخل خواهد فرمود دوستان خود را در جنت و دشمنان خود را در جهنم
و در همین کتاب است عن سلمان الفارسی علیه السلام قال قال رسول الله یا سلمان من احب (١)
فاطمة ابنتی فهو فی الجنة معی ومن ابغضها فهو فی النار یا سلمان حب فاطمة
ینفع فی مائة موطن ایسر تلک المواطن الموت والقبر والمیزان والمحشر والصراط
والمحاسبة فمن رضیت عنه ابنتی فاطمة رضیت عنه ومن رضیت عنه رضی الله عنه
ومن غضبت علیه فاطمة غضبت علیه ومن غضبت علیه غضب الله علیه یا سلمان ویل
لمن یظلمها ویظلم ذریتها وشیعتها از حضرت سلمان علیه السلام است گفت که فرمود حضرت
رسول صلی الله علیه و آله وسلم ای سلمان هرکه دوست دارد فاطمه دخترم را پس آنشخص در جنت است
همراه من و هرکه دشمن دارد او را پس آنشخص در آتش جهنم است ای سلمان محبت فاطمه نفع میدهد
در صد مقام شدید که سهل ترین آن مقامات اول موت است دوم قبر است سوم محشر است چهارم
میزان است پنجم پل صراط است و ششم محاسبه اعمال است پس هرکه راضی شد از آن فاطمه دختر من
راضی شدم من از او و هرکه من راضی شدم از او راضی شد از و الله ذو الجلال والاکرام و هرکه غضب نمود
بر آن فاطمه غضبناک شدم من بر آن و هرکه من غضبناک شدم بر او غضبناک شد بر او خدای متعال
ای سلمان ویل است برای کسیکه ظلم خواهد کرد بر فاطمه و ظلم خواهد کرد بر ذریت او و بر شیعیان او
و در همین کتاب است باسناده عن بلال بن حمامة قال اقبل علینا النبی صلعم ذات یوم ووجهه (١)
مشرق کدارة القمر فقام عبد الله بن عوف وقال یا رسول الله ما هذا النور فقال صلعم
بشارة اتتنی من ربی فی اخی وابن عمی وابنتی وان الله زوج علیا بفاطمة وامر

رضوان خازن الجنان فهز شجرة طوبى فنثرت رقاعا بعدد محبي اهل بيتي
وانشأ من تحتها ملئكة من نور ودفع الى كل ملك صكا فاذا استوت القيمة
باهلها نادت الملئكة في الخلائق يا شيعة علي وفاطمة فلا تلقى محبا لنا
اهل البيت الا دفعت اليه صكا فيه فكاكه من النار فاخي وابن عمي و
ابنتي فكاك رجال ونساء من امتي من النار باسناد خودش از بلال بن حمامة
گفت که روزی حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم در میان ما تشریف آوردند در حالیکه روی انور شان
مانند قرص قمر تابان بود پس عبد الله ابن عوف برخاست وگفت یا رسول الله این چه نوری است فرمود
از جهت بشارتی است که از پروردگار من بمن رسیده است در خصوص برادرم پسر عمویم علی و دخترم فاطمه
بالتحقیق که خدای عزوجل تزویج فرموده است علی و فاطمه را وامر نمود رضوان خازن جنان را
که درخت طوبی را تکان بدهد پس از شجره طوبی بعدد محبان اهل بیت من رقعهها ریختند
و بعد از آن خلق فرمود از زیر طوبی ملائکه از نور و داد بهر ملکی یک رقعه از آنها و چون روز
قیامت شود آن ملائکه در میان اهل محشر ندا خواهند کرد ای شیعیان علی و فاطمه بگیرید برات
خود را پس هر کرا از محبان اهل بیت من ملاقات خواهند کرد او را همان رقعه برات میدهند
که در آن مرقوم است که نجات داده شد از آتش جهنم پس برادرم علی و دخترم فاطمه نجات دهنده
هستند مردان و زنان امت مرا از آتش جهنم

ودر همین کتاب باسناده عن الصادق عن ابائه علیهم السلام قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله حدثني (١٨
جبرئيل عن رب العزة جل جلاله انه قال من علم ان لا اله الا انا وحدي وان
محمدا عبدي ورسولي وان علي بن ابي طالب خليفتي وان الائمة من ولده حججي
ادخلته الجنة برحمتي ونجيته من النار بعفوي وابحت له جواري واوجبت
له كرامتي واتممت عليه نعمتي وجعلته من خاصتي وخالصتي ان ناداني
لبيته وان دعاني اجبته وان سألني اعطيته وان سكت ابتدأته وان
اساء رحمته وان فر مني دعوته وان رجع الي قبلته وان قرع بابي فتحته
ومن لم يشهد ان لا اله الا انا وحدي او شهد بذلك ولم يشهد
ان محمدا عبدي ورسولي او شهد بذلك ولم يشهد ان علي بن ابي طالب
خليفتي او شهد بذلك ولم يشهد ان الائمة من ولده حججي فقد جحد

نعمتی وصغر عظمتی وکفر بآیاتی وکتبی ورسلی ان قصدنی حجبته وان سألنی حرمته وان نادانی
لم اسمع ندائه وان دعانی لم استجب دعائه وان رجانی خیبته وذلک جزائه منی
وما انا بظلام للعبید فقام جابر بن عبد الله الانصاری فقال یا رسول الله ومن الائمة
من ولد علی بن ابیطالب علیهم السلام قال الحسن والحسین سیدا شباب اهل الجنة ثم
سید العابدین فی زمانه علی بن الحسین ثم الباقر محمد بن علی وستدرکه یا جابر
فاذا ادرکته فاقرئه منی السلام ثم الصادق جعفر بن محمد ثم الکاظم موسی بن
جعفر ثم الرضا علی بن موسی ثم التقی محمد بن علی ثم النقی علی بن محمد ثم الزکی
الحسن بن علی ثم ابنه القائم بالحق مهدی امتی الذی یملأ الارض قسطا وعدلا
کما ملئت ظلما وجورا هؤلاء یا جابر خلفائی واوصیائی واولادی وعترتی من
اطاعهم فقد اطاعنی ومن عصاهم فقد عصانی ومن انکرهم او انکر واحداً
منهم فقد انکرنی وبهم یمسک الله السماء ان تقع علی الارض الا باذنه وبهم یحفظ
الله الارض ان تمید باهلها باسناد خودش از حضرت صادق علیه السلام از آباء طاهرین از امیر المؤمنین
که فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم حدیث کرد بمن جبرئیل از حضرت حق رب العزة ذو الجلال
والاکرام که فرمود هر که میداند که نیست معبودی مگر من تنها ومحمد عبد من ورسول من است وعلی بن
ابیطالب خلیفه من است وائمه طاهرین از اولاد او حجج من اند البته داخل خواهم کرد اورا در جنت از
رحمت خودم ونجات خواهم داد اورا از آتش جهنم از عفو خودم ومباح خواهم کرد برای او جوار خودم را
وواجب خواهم کرد برای او کرامت خودم را وتمام خواهم کرد بر او نعمت خودم را وخواهم گردانید اورا
از خاصان وخالصان خودم اگر او مرا ندا خواهد کرد اجابت میکنم واگر دعا خواهد کرد قبول خواهم کرد
اگر سوال خواهد کرد عطا خواهم کرد واگر خاموش خواهد ماند من خودم ابتدا خواهم کرد واگر گناه خواهد کرد
رحم خواهم کرد اگر از من فرار خواهد کرد من خواهم خواند اورا اگر بمن رجوع خواهد کرد قبول خواهم کرد
اگر دروازه مرا خواهد کوبید باز خواهم کرد
وهر که شهادت نمیدهد که نیست معبودی مگر من یگانه یا شهادت میدهد بتوحید من مگر شهادت نداد
که محمد رسول من است یا شهادت میدهد به نبوت محمد مگر شهادت نداد که علی بن ابیطالب خلیفه من است
یا شهادت میدهد به خلافت علی بن ابیطالب مگر شهادت نداد که ائمه طاهرین از اولاد علی
حجج من اند در مخلوقات من پس بالتحقیق که آن شخص انکار نموده است از نعمت من وکوچک شمرده است
عظمت مرا وکفر کرده است بآیات من وکفر نموده است بکتابهای من وبه رسولان من اگر آن شخص
قصد من خواهد کرد محجوب خواهم کرد اورا اگر سوال خواهد کرد محروم خواهم نمود اورا اگر ندا خواهد کرد نخواهم شنید

نداایش را اگر دعا خواهد کرد قبول نمیکنم اگر امید دار خواهد بود امیدش را قطع میکنم و این خواهد بود
جزای او از جانب من و حال آنکه من نیستم ظلم کننده بر بندگان خودم پس آن وقت جابر بن
عبدالله انصاری برخاست و عرض نمود یا رسول الله بفرمائید که ها هستند این ائمه از اولاد علی ع
بن ابیطالب فرمودند حسن و حسین که سرداران شباب اهل جنت اند بعد از ایشان سید العابدین
در زمان خودش علی بن الحسین بعد از او باقر العلوم محمد بن علی و ای جابر تو او را خواهی دید
و چون او را دیدی او را از من سلام بگو بعد از او الصادق جعفر ابن محمد بعد از او الکاظم موسی بن
جعفر بعد از او الرضا علی بن موسی بعد از او التقی محمد بن علی بعد از او النقی علی بن محمد بعد از او
الزکی الحسن بن علی بعد از او فرزندش القائم بالحق مهدی امت من است آن کسی که
پر خواهد کرد زمین را از عدل و داد همانطور که پر شده بود از ظلم و جور ای جابر اینها هستند خلفای
من و اوصیای من و اولاد من و عترت من هر که اطاعت کرد از ایشان بالتحقیق که او اطاعت
کرد از من و هر که نا فرمانی کرد از ایشان او نا فرمانی کرد از من و هر که انکار کرد یکی از ایشان او را انکار
کرده مرا و به طفیل ایشان خدای متعال آسمان را نگاه داشته است که بر زمین بجهت گناهان بندگان
میفتد مگر باذن پروردگار و بطفیل ایشان زمین را باز داشته است که چپه و واژگون نه شود
بر اهل زمین که همه هلاک میشوند

(۱۹) و در همین کتاب است عن بن عمر قال رسول الله ص من احب علیا ع تقبل الله تعالی منه صلوته
و صیامه و قیامه و استجاب دعائه الا و من احب علیا اعطاه الله بکل عرق فی بدنه
مدینة فی الجنة الا و من احب آل محمد امن من الحساب و المیزان و الصراط
الا و من مات علی حب آل محمد فانا کفیله فی الجنة مع الانبیاء الا و من ابغض
آل محمد جاء یوم القیمة مکتوبا بین عینیه آیس من رحمة الله از ابن
عمر حدیث است گفت که فرمود حضرت رسول ص هر که دوست دارد علی ع را قبول میکند خدای منان
از او نماز او را روزه او را و نماز شب او را و قبول میفرماید دعای او را آگاه باشید
که هر که دوست دارد علی ع عطا میکند او را خدای منان بمقابله هر رگی که در بدنش است یک شهری در جنت
آگاه باشید هر که دوست دارد آل محمد ص را او در امن است از حساب و از میزان و از صراط آگاه باشید
هر که می میرد بر دوستی آل محمد ص پس منم کفیل او در جنت همراه انبیاء آگاه باشید هر که بغض
دارد با آل محمد ص خواهد آمد در میدان محشر در حالیکه مکتوب خواهد بود بر پیشانیش مایوس از رحمت خدا

ایضا درہمین کتاب ست عن محمد بن علی التقی عن اٰبائه عن الباقر علیهم السلام عن فاطمه بنت الحسین عن ابیها وعمها الحسن بن علی امیر المؤمنین علیه السلام قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم لما دخلت الجنة رایت فیها شجرة تحمل الحلی والحلل اسفلها خیل بلق واوسطها الحور العین و فی اعلاها الرضوان قلت لجبرئیل لمن هذه الشجرة قال هذه لابن عمك امیر المؤمنین اذا امر الله الخلیقة ان تدخل الجنة یوتی بشیعة علی بن ابیطالب حتی ینتهی بهم الی هذه الشجرة فیلبسون الحلی والحلل ویرکبون الخیل البلق وینادی مناد هولاء شیعة علی بن ابیطالب صبروا فی الدنیا علی الاذی فحبوا الیوم از محمد بن علی التقی از آباء شان از حضرت باقر العلوم از فاطمه بنت الحسین از پدرش واز عمش حضرت حسن بن علی امیر المؤمنین علیه السلام گفت فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم هر گاه داخل شدم در جنت دیدم در آن درختی را که محمول بود از زیورات وحلها ودر زیرش اسپهای ابلق ودر میانش حور العین وبر اعلایش رضوان خدای منان پس از جبرئیل پرسیدم این شجره طیبه برای کیست گفت برای ابن عم شما امیر المؤمنین علیه السلام وچون امر خواهد فرمود خدای منان بندگانش را که داخل بشوند در جنت پس آورده خواهند شد شیعیان امیر المؤمنین حتی اینکه میرسند بهمین شجره طیبه پس پوشانیده خواهند شد زیورات وحلها وسوار خواهند شد برهمین اسپهای ابلق وجلو ایشان منادی ندا خواهد کرد

(۲) ایشانند شیعیان علی بن ابیطالب صبر نموده اند در دنیا بر اذیتهای دشمنان لذا انعام داده شده اند این نعمات در این روز اللهم اجعلنی منهم فانك الحنان المنان !

ودر کتاب اعلام الدین للدیلمی من کتاب الحسین بن سعید عن صفوان عن ابی عبد الله علیه السلام قال من احبنا ولقی الله وعلیه ذنوب مثل زبد البحر کان حقا علی الله ان یغفر له ودر کتاب اعلام الدین دیلمی از کتاب حسین بن سعید از صفوان حدیث است که فرمود حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام که هر که دوست دارد ما را وملاقات بکند بخدای متعال در حالیکه بر او گناه است مانند کف دریا پس خدای منان بر خود حق قرار داده است که همه گناهانش را بیامرزد واورا در جنت داخل بفرماید

ایضا درهمین کتاب است قال ابو عبدالله علیه السلام لعمر بن حنظله یا اباصخر ان الله یعطی الدنیا لمن یحب و یبغض و لا یعطی هذا الامر الا اهل صفوته انتم والله علی دینی و دین ابائی و الله لتشفعن و الله لتشفعن و الله لتشفعن ثلاث مرات حتی یقول عدونا فما لنا من شافعین و لا صدیق حمیم ان شیعتنا یاخذون بحجزنا و نحن اخذون بحجزة نبینا و نبینا اخذ بحجزة الله و قال له زیاد الاسود انی الترّ بالذنوب فاخاف الهلکة ثم اذکر حبکم فارجو النجاة فقال ع و هل الدین الا الحب قال الله تعالی و حبب الیکم الایمان و کره الکفر و قال عزوجل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی یحببکم الله قال رجل لرسول الله انی احبک یا رسول الله فقال انک لتحبنی فقال الرجل ای و الله فقال النبی صلی الله علیه واله انت مع من احببت فرمود حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام برای عمر بن حنظله ای ابوصخر بالتحقیق که خدای متعال میدهد دنیا را برای هر کسی خواه او را دوست داشته باشد یا بغض اما نمی دهد محبت ائمه طاهرین اهل بیت سید المرسلین را مگر برای آن کسی که او برگزیده خدا است قسم بذات حق که شما بر دین من و دین آبای من هستید قسم بخدای عزوجل که در میدان محشر البته شفاعت خواهید کرد شفاعت خواهید کرد شفاعت خواهید کرد سه بار فرمود حتی اینکه دشمنان ما خواهند گفت پس آیا نیست کسی که برای ما هم شفاعت کند و آیا ما هیچ دوست حامی نداریم !!! و بدانکه شیعیان ما در میدان محشر کمر ما را خواهند گرفت و ما کمر نبی خود خواهیم گرفت و نبی ما عروه نورانی خدا را خواهد گرفت پس خواهیم رفت هر جای که خدای ما خواهد برد و عرض نمود بحضرتش زیاد اسود که یابن رسول الله من گناه زیاد دارم پس از هلاکت می ترسم بعد از آن یاد میکنم که محبت شما را هم دارم پس امیدوار نجات می شوم پس فرمود حضرت که مگر دین غیر از محبت چیزی دیگر هم هست ؟ نیست دین مگر محبت ما ها برای همین خدای منان میفرماید که محبوب گردانیده است برای شما ها ای شیعیان ایمان و مکروه گردانیده است در نظر شما ها کفر را و بعد فرموده است که بگو بایشان ای رسول که اگر شما خدا را دوست دارید پس باید که شما ها مرا دوست بدارید و اتباع من کنید خدا شما را دوست خواهد داشت چنانچه شخصی بحضرت رسول گفت که من شما را دوست دارم حضرتش فرمود اگر چنین است پس بدانکه تو در قیامت همراه محبوب خودت محشور خواهی شد

ایضاً درہمین کتاب است و عن جابر الجعفی رض عن ابی جعفر علیه السلام قال للمؤمن علی الله تعالی
عشرون خصلة یفی له بها له علی الله تعالی ان لا یفتنه و لا یضله و له علی الله
ان لا یعریه و لا یجوعه و له علی الله ان لا یخذ له و یعزه و له علی الله
ان لا یمیته غرقا و لا حرقا و له علی الله ان لا یقع علی شیء و لا یقع علیه شیء
و له علی الله ان یقیه مکر الماکرین و له علی الله ان یعیذه من سطوات
الجبارین و له علی الله ان یجعله معنا فی الدنیا و الآخرة و له علی الله
ان لا یسلط علیه من الادواء ما یشین خلقته و له علی الله ان لا یمیته
علی کبیرة و له علی الله ان لا ینسیه مقامه فی المعاصی حتی یحدث له توبة
و له علی الله ان لا یحجب عنه علمه و یعرفه بحجته و له علی الله ان یعزب عن قلبه
الباطل و له علی الله ان یحشره یوم القیمة و نوره یسعی بین یدیه
و له علی الله ان یوفقه لکل خیر و له علی الله ان لا یسلط علیه عدوه
فیذله و له علی الله ان یختم له بالایمان و یجعله معنا فی الرفیق الاعلی
هذه شرائط الله عزوجل للمؤمنین و المؤمنات فالحمد لله رب العلمین از جابر رض
جعفی از حضرت امام محمد باقر علیه السلام حدیث میکند که فرمود آنحضرت برای مومن بر خدای متعال
ذوالجلال والاکرام بیست چیز است که خدای منان آنها را برای مومن وفا میکند که بر خود لازم
فرموده است که قلب مومن از جهت آنها مطمئن گردد و مومن در هر حال خوشحال باشد
(۱) اینکه اورا در فتنه نخواهد انداخت و نه اورا گمراه خواهد کرد (۲) اینکه مومن را عریان نخواهد کرد و نه اورا گرسنه
خواهد گذاشت (۳) اینکه اورا مخذول نخواهد گذاشت و اورا معزز خواهد نمود (۴) اینکه اورا نخواهد
میرانید غریق و حریق (۵) اینکه نخواهد انداخت اورا بر چیزی و نه چیزی را بر او (۶) اینکه اورا
از مکر ماکرین حفاظت خواهد فرمود (۷) اینکه اورا از سطوات جبارین در پناه خواهد داشت (۸) اینکه
اورا همراه ما خواهد داشت در دنیا و در دین و آخرت (۹) اینکه اورا مبتلا نخواهد کرد در مرضی که معیوب
و مکروه بگرداند خلقت اورا (۱۰) اینکه اورا نخواهد میرانید بر گناه کبیره بدون توبه (۱۱) اینکه اورا
فراموشی نخواهد داد در وقت گناه از وخامت گناه تا که از آن تائب بشود (۱۲) اینکه از علم
خود اورا محجوب نخواهد گذاشت و اورا آشنائی خواهد داد به حجت خود که آنها کیستند علیهم السلام (۱۳)
اینکه از قلب او باطل را غائب و دور خواهد فرمود (۱۴) اینکه اورا محشور خواهد فرمود در روز قیامت

و لیصل علیه الذنب و یزینه مقامه فی الذنب حتی قبل الموت

درحالیکه نور او در پیش روی او خواهد دوید (۱۵) اینکه او را توفیق خواهد داد برای خیری (۱۶)
اینکه او را از تسلط دشمن محفوظ خواهد داشت که نتواند او را ذلیل کند (۱۷) اینکه خاتمه او را
بر ایمان خواهد فرمود تا که در جنت خود او را داخل بفرماید (۱۸) و اینکه او را همراه ما ها در
رفیق اعلی مقام علیین جای خواهد داد (۱۹) اینکه موت را بر او سهل خواهد فرمود (۲۰) اینکه
قبل الموت مقامات او را در جنت نشان خواهد داد - پس اینها میند شرائط خدای منان ذوالجلال والاکرام
با جمیع مومنین و مومنات فالحمد لله رب العالمین

ودر کتاب فرج الکرب عن ابی بصیر قال قال الصادق علیه السلام یا ابا محمد تفرق الناس (۶
شعبا و رجعتم انتم الی اهل البیت ذریة رسول الله نبیکم فاردتم ما اراد الله و
احببتم من احب الله واخترتم من اختار الله فابشروا واستبشروا فانتم والله
المرحومون المتقبل منکم حسناتکم المتجاوز عن سیئاتکم فهل سررتك فقلت نعم
یا بن رسول الله فقال یا ابا محمد ان الذنوب تساقط عن ظهور شیعتنا کما تسقط
الریح الورق من الشجر وذلك قوله تعالی وتری الملئکة حافین من حول العرش یسبحون
بحمد ربهم ویستغفرون للذین امنوا والله یا ابا محمد ما اراد الله بهذا غیرکم فهل
سررتك قلت نعم زدنی یابن رسول الله فقال قد ذکرکم الله فی کتابه فقال رجال
صدقوا ما عاهدوا الله علیه یریدانکم وفیتم بما اخذ علیکم میثاقه من ولایتنا
وانکم لم تستبدلوا بنا غیرنا وقال الاخلاء یومئذ بعضهم لبعض عدو الا المتقین
والله ما عنا بهذا غیرکم فهل سررتك یا ابا محمد فقلت نعم زدنی قال لقد ذکرکم
الله فی کتابه حیث یقول اخوانا علی سرر متقابلین والله ما اراد الله بهذا غیرکم
هل سررتك فقلت نعم زدنی قال وقد ذکرکم الله تعالی حیث یقول اولئك الذین
انعم الله علیهم من النبیین والصدیقین والشهداء والصالحین فرسول الله فی هذا
الموضع النبیون ونحن الصدیقون والشهداء وانتم الصالحون وانتم والله شیعتنا
فهل سررتك فقلت نعم زدنی فقال لقد استثناکم الله تعالی علی الشیطان فقال ان
عبادی لیس لك علیهم سلطان والله ما عنی بهذا غیرکم فهل سررتك فقلت نعم
زدنی فقال قال الله تعالی قل یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا من
رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا والله ما عنی بهذه غیرکم فهل سررتك ویا ابا محمد
قلت نعم زدنی فقال یا ابا محمد ما استثنی الله تعالی لاحد من الانبیاء ولا اتباعهم

ما خلا شيعتنا فقال عز من قائله يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون
الا من رحم الله وهم شيعتنا يا ابا محمد هل سررتك قلت نعم يا ابن رسول الله
قال لقد ذكركم الله تعالى في كتابه حيث قال هل يستوي الذين يعلمون والذين
لا يعلمون انما يتذكر اولوا الالباب فنحن الذين نعلم واعدائنا الذين لا يعلمون
وشيعتنا هم اولوا الالباب قلت زدني يا ابن رسول الله قال يا ابا محمد ما يحصى
تضاعف ثوابكم يا ابا محمد ما من آية تقود الى الجنة وتذكر اهلها بخير الا
وهي فينا وفيكم وما من آية تسوق الى النار الا وهي في عدونا ومن خالفنا
والله ما على دين محمد وملة ابراهيم غيرنا وغيركم وان سائر الناس منكم براء
يا ابا محمد هل سررتك قلت نعم يا ابن رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم وعليك
وفداك ابي وامي وجعلت فداك ثم انصرفت ودر كتاب فرح الكرب از
ابی بصیر رضه میگوید که فرمود حضرت صادق علیه السلام که ای ابا محمد مردم متفرق شدند بشعبهای مختلفه
اما شماها رجوع کردید بسوی اهل بیت نبی صم خود پس اراده نمودید شماها همان چیزیرا که خدای متعال اراده
نموده است و دوست داشتید همان نفوسیرا که خدا ایشان را دوست دارد و اختیار کردید همان
وجودات عالیه را که خدا ایشانرا اختیار فرموده است پس بشارت باد شماها و مستبشر بشوید برای
نعیم ابد پس قسم بخدای عزوجل که شماها هستید مرحوم برحمت خدا و قبول میشوند حسنات شماها و
آمرزیده میشوند سیئات شماها پس آیا من ترا خوشحال نمودم از این بشارتها پس من عرض نمودم
بلی بلی ای فرزند حضرت رسول صم پس فرمود ای ابا محمد بدانکه گناهان میریزند از پشتهای شیعیان ماها
مانند ریختن برگهای درخت و همین است مفهوم این قول خدای منان که تو می بینی ملائکه را دور عرش
اعظم که تسبیح میکنند بحمد پروردگار خود و استغفار مینمایند برای مومنین قسم بخدای عزوجل ای ابا محمد
نه اراده فرموده خدا از این کلام غیر شماها را پس آیا مسرور نمودم ترا عرض نمودم دیگر بفرمائید
پس فرمود بالتحقیق که یاد فرموده است خدای منان شماها را در کتاب خودش که میفرماید بالتحقیق که تصدیق
نمودند مردمان مخصوص آنچیزیرا که عهد کرده بودند با خدای خود اراده فرموده از این کلام باینکه
شماها وفا نمودید آنچیزیرا که گرفته شده بود از شماها در روز الست میثاق بر ولایت ماها و شماها
تبدیل نکردید بجای ماها کسی دیگری را چنانکه عموم مردم کرده اند = و بعد از آن فرمود که خدا میفرماید
که در روز قیامت رفقای یکی دیگری باهم دشمن خواهند شد که باعث گمراهی و عذاب شده اند مگر
رفقای متقین که ایشان دوست خواهند گردید قسم بخدا نه مقصود دارد خدای متعال از این
متقین غیر از شماها پس آیا مسرور ساختم ترا ای ابا محمد عرض نمود بلی بلی زیاد بفرمائید
فرمود بالتحقیق که یاد فرموده شماها را در کتاب خودش هرگاه میفرماید ایشان باهم برادر

خواهند شد بر تختهای جواهر نگار مرصع کار و باهم مقابل با همدیگری صحبت خواهند کرد قسم بخدا که نه اراده فرموده از این کلام خدای منان غیر از شماها آیا خوشنود گردانیدم ترا عرض نمودم بلی بلی زیاد بفرمائید فرمود بالتحقیق که ذکر نمود شماها را از این قول خود اینها آن کسانی هستند که انعام فرموده است خدا برایشان از انبیاء و صدیقین و شهداء و صالحین پس مقصود از انبیاء در اینجا حضرت رسول است و از صدیقین و شهداء ماها هستیم و صالحین شماها هستید که شیعیان ما هستید پس آیا مسرور ساختم ترا عرض نمودم بلی بلی زیاد بفرمائید پس فرمود که بالتحقیق که مستثنی فرموده شمارا خدای منان از تسلط شیطان که فرموده است که بالتحقیق که ای ابلیس بر بندگان من ترا هرگز تسلط نخواهد شد قسم بخدا که مقصود از این بندگان خدا غیر از شماها کسی دیگری نیست پس آیا خوشحال نمودم ترا عرض نمودم بلی بلی زیاد بفرمائید پس فرمود که خدای منان میفرماید که بگو بایشان ای رسول من که ای آن بندگان من که بر نفسهای خود شماها ظلم کرده اید از گناهان من از رحمت من مایوس نشوید هر آئینه من همه گناهان شماها را خواهم آمرزید قسم بخدا که از قول خود غیر از شماها کسی دیگری را مقصود ندارد پس آیا مسرور نمودم ترا عرض نمودم بلی بلی ای فرزند رسول زیاد بفرمائید پس فرمود ای ابا محمد نه مستثنی نموده خدای منان برای احدی از انبیاء و امتهای آنها را بجز شیعیان ما از این آیه که میفرماید آنروز غنی نخواهد کرد هیچ مولی مولای خود را بوجهی من الوجوه و نه ایشان نصرت داده خواهند شد مگر آن کسانیکه خدای منان برایشان رحم فرموده است و نیستند ایشان مگر شیعیان ما ای ابا محمد آیا مسرور نمودم ترا عرض نمودم بلی زیاد بفرمائید پس فرمود بالتحقیق که یاد فرموده است شماها را خدای منان هرگاه ذکر نموده است در کتاب خود که آیا مساوی خواهند شد آن کسانیکه میدانند با آن کسانیکه نمی دانند بالتحقیق که تذکر نمی کند مگر صاحب عقل و هوش پس ماها هستیم آن کسانیکه میدانیم و دشمنان ماها آن کسانی هستند که نمی دانند و شیعیان ما هستند صاحبان عقل و هوش عرض نمودم زیاد بفرمائید ای فرزند رسول ص فرمود ای ابا محمد ممکن نیست که ثواب شماها را احصاء نمائید زیرا که نیست آیتی در کتاب خدا که در آن ذکر جنت باشد و ذکر فرموده است در آن ثواب اهل جنت را در آن مگر اینکه آن آیت در شان ماست و در شان شماها است و نیست آیتی که سوق میدهد مردم را در جهنم مگر اینکه آن آیت برای دشمنان ما است و برای مخالفان ماست قسم بخدای عزوجل که نیست کسی بر دین حضرت رسول ص و بر ملت ابراهیم غیر از ما و غیر از شماها و بالتحقیق که سائر مردم از شماها بیزار هستند و اهل جهنم هستند آیا مسرور نمودم شماها را ای ابا محمد عرض نمودم

بلی بلی ای فرزند رسول صلی الله علیه و آله وسلم فدا بشود جان همه شیعیان شما ها بر شما ها و فدا بشوند پدر و مادر من و فدا بشوم من بر شما ـ بعد از آن از خدمت حضرت مرخص شدم با نهایت خوشحالی

٥٣) و در همین کتاب عن ابی عبد الله علیه السلام فی قوله تعالی فلا اقتحم العقبة فقال من انتحل ولایتنا فقد جاز العقبة فنحن تلك العقبة التی من اقتحمها نجا ثم قال مهلا افیدك حرفا هو خیر لك من الدنیا وما فیها قوله تعالی فك رقبة ان الله تعالی فك رقابكم من النار بولایتنا اهل البیت و انتم صفوة الله ولو ان الرجل منكم یاتی بذنوب مثل رمل عالج لشفعنا فیه عند الله تعالی فلكم البشری فی الحیوة الدنیا و فی الاخرة لا تبدیل لكلمات الله ذلك هو الفوز العظیم از حضرت ابی عبد الله علیه السلام است در تاویل این قول خدای منان پس نه داخل شده در عقبه پس فرمود که هر که بدوغ هم ولایت ما را بخود نسبت داده است پس آن شخص عبور نموده است از عقبه پس ما هستیم آن عقبه خدا که هر که داخل شد در آن البته نجات یافت بعد از آن فرمود حضرت که صبر کن تا افاده میکنیم یک حرفی را که آن بهتر است برای تو از دنیا و ما فیها و آن قول خدای منان است که فرموده آزاد نمودن گردن است بالتحقیق که خدای متعال آزاد کرده است گردنهای شما ها را از آتش جهنم به ولایت ما اهل بیت و شما ها هستید صفوة الله و اگر کسی از شما ها آنقدر گناه بکند که باندازه ریگهای مقام عالج باشد هر آئینه ما شفاعت میکنیم برای او در نزد خدای منان پس برای شما ها است بشارت در زندگانی دنیا و در آخرت و تبدیل و تغییر نیست در کلام خدای منان و همین است فوز بزرگ

٥٤) ایضا عن ابی حمزة قال سمعت اباعبد الله علیه السلام یقول شیعتنا اقرب الخلق من عرش الله یوم القیمة وقال انتم اهل الجنة و انتم اهل تحیة الله بالسلام و اهل اثرة الله برحمته واهل توفیق الله لعصمته و اهل دعوته بطاعته لا خوف علیکم و لا انتم تحزنون اسمائکم عندنا الصالحون المصلحون وانتم اهل الرضا لرضاه عنکم و الملئکة اخوانکم فی الخیر فاذا اجتهدتم ادعوا لکم و اذا اذنبتم استغفروا وانتم خیر البریة بعدنا دیارکم لکم جنة وقبورکم لکم جنة للجنة خلقتم و فی الجنة نعیمکم و الی الجنة تصیرون از ابی حمزه است که میگوید که شنیدم حضرت اباعبد الله علیه السلام را که میفرمود که شیعیان ما مقرب ترین مخلوقات خواهند بود بعرش خدای متعال در روز قیامت و فرمود که شما ها اهل جنت هستند و شما ها اهل تحیت هستند

از جانب خدا باسلام وشماها مرجع هستید برحمت خدا وشماها هستید اهل توفیق از جانب
خدا باعصمت او تعالی وشماها هستید اهل دعوت خدا بسوی طاعت خدا پس
نیست برای شماها هیچ خوف ونه شماها محزون خواهید شد اسامی شماها نیز دما صالحین
المصلحون است وشماها هستید اهل الرضا یعنی خدا از شماها راضی است وملائکه برادران
شماها هستند در اعمال خیر شما پس هرگاه شماها در عمل خیر سعی میکنید ایشان برای
شماها دعا میکنند وچون ارتکاب گناه میکنید ایشان برای شماها استغفار میکنند پس
شماها هستید خیر البریه بعد از ماها دیار شماها برای شما جنت اند وقبرهای شما برای
برای شما جنت اند برای جنت شماها خلق شده اید ودر جنت هست نعمتهای شماها
وبازگشت شماها جنت است

{ استبصار مانند هر شی شیعه هم سه درجه دارد درجه اول واعلی مانند
حضرت ابراهیم ع یعنی انبیاء ومرسلین درجه دوم ووسط مانند سلمان
وابوذر ومقداد وغیره ودرجه سوم وادنی ما گناهگاران هذا هو الحق
مانند زرد آلو که نورانی وقیسی وزرد آلو که همه زرد آلو گفته میشوند }

(۲۷ ودر کتاب منهج التحقیق الی سواء الطریق رواه من کتاب الآل لابن خالویه
برفعه الی جابر الانصاری قال سمعت رسول الله ص یقول ان الله عز وجل خلقنی
وخلق علیا وفاطمة والحسن والحسین من نور واحد فعصر ذلک النور عصرة
فخرج منه شیعتنا فسبحنا فسبحوا وقدسنا فقدسوا وهللنا فهللوا ومجدنا
فمجدوا ووحدنا فوحدوا ثم خلق الله السموات والارض وخلق الملئکة
فمکثت الملئکة مأة عام لا تعرف تسبیحا ولا تقدیسا فسبحنا فسبحت
شیعتنا فسبحت الملئکة وکذا فی البواقی فنحن الموحدون حیث لا موحد
غیرنا وحقیق علی الله عز وجل کما اختصنا واختص شیعتنا ان یزلفنا وشیعتنا
فی اعلا علیین ان الله اصطفانا واصطفی شیعتنا من قبل ان نکون اجساما
فدعانا فاجبناه فغفر لنا ولشیعتنا من قبل ان نستغفر الله عز وجل
از جابر انصاری حدیث آورده که گفت شنیدم از حضرت رسول ص که میفرمود بالتحقیق که ۱۰

خلق فرمود خدای عزوجل مرا و علیؑ و فاطمهؑ و حسنؑ و حسینؑ را از یک نور پس فشرد
آن نور را فشردنی پس بیرون آمدند از او شیعیان ما پس ما تسبیح گفتیم پس شیعیان
ما هم تسبیح گفتند و ما تقدیس نمودیم پس ایشان هم تقدیس نمودند و ما تهلیل گفتیم
پس ایشان هم تهلیل گفتند و ما تمجید نمودیم پس ایشان هم تمجید نمودند و ما توحید کردیم
پس ایشان هم توحید کردند و بعد از آن خلاق عالم آسمانها و زمین را خلق فرمود و بعد
از آن ملائکه را خلق نمود پس ملائکه تا صد سال قیام نمودند در حالیکه نمی دانستند که
تسبیح چیست و تقدیس چیست پس ما تسبیح نمودیم و شیعیان ما هم تسبیح نمودند پس ملائکه
هم تسبیح نمودند و همین طور ما تقدیس نمودیم و شیعیان ما هم تقدیس نمودند پس ملائکه هم
تقدیس نمودند و ما تهلیل و تمجید و توحید نمودیم پس شیعیان ما نمودند و بعد از آن ملائکه هم
تقلید ما و تقلید شیعیان ما نمودند پس ما ها موحد بودیم وقتیکه هیچ موحد سوای ما نبود
پس سزاوار است برای خدای منان که چنانکه ما را اختصاص داده و شیعیان ما را اختصاص
داده اینکه داخل بفرمائید ما را و شیعیان ما را در مقام اعلی علیین هر آئینه خدای متعال
برگزیده ما را و شیعیان ما را قبل از آنکه در هیکل جسمانی داخل بشویم پس دعوت کرد
ما را برای تسبیح و تقدیس و تهلیل و تمجید و توحید پس ما ها قبول نمودیم پس مغفرت
فرمود برای ما و برای شیعیان ما پیش از آنکه ما ها طلب مغفرت بنمائیم از خدای عزوجل

و در همین کتاب از ابن عباس است قال قال رسول اللهؐ یا علیؑ ان جبرئیلؑ اخبرنی عنک (۲
بامر قرت عینی و فرح به قلبی قال یا محمدؐ قال الله تعالی اقرأ محمداً منی السلام
واعلمه ان علیاً امام الهدی و مصباح الدجی والحجة علی اهل الدنیا وانه
الصدیق الاکبر والفاروق الاعظم وانی الیت بعزتی وجلالی ان
لا ادخل النار احداً تولاه وسلم له وللاوصیاء من بعده حق القول منی
لاملأن جهنم واطباقها من اعدائه ولاملأن الجنة من اولیائه وشیعته
گفت که فرمود حضرت رسولؐ یا علیؑ جبرئیل مرا در باب تو خبری داده است بیک امری که چشمهای
من خنک شدند و قلب من مفرح گردیده است از آن امر یعنی گفت که ای محمدؐ خدای منان
فرموده است امر که به محمدؐ سلام من برسان و بگو که علیؑ از جانب من امام هادی است و نور تاریکیها است
و حجت بالغه من است بر جمیع اهل عالم و علیؑ است صدیق اکبر و فاروق اعظم و من قسم خورده ام

بعزت وجلال خودم باینکه هرگز کسی را در بهشت داخل نخواهم کرد که علی را دوست ندارد و تسلیم ننموده است
بعلی و به اوصیای بعد از علی و حق میگویم من که البته پر خواهم کرد جهنم و اطباق جهنم را
از دشمنان علی و بدرستیکه پر خواهم نمود جنت را از دوستان علی و شیعیان علی
و در کتاب کنز جامع الفوائد و تاویل الآیات روی شیخ الطائفه باسناده عن زید بن
یونس الشحام قال قلت لابی الحسن موسی علیه السلام الرجل من موالیکم
عاص یشرب الخمر و یرتکب الموبق من الذنوب أنتبرأ منه فقال تبرؤا
من فعله ولا تبرؤا من خیره و ابغضوا عمله فقلت أیسع لنا ان نقول له
فاسق فاجر فقال لا الفاسق الفاجر الکافر الجاحد لنا ولاولیائنا ابی الله
ان یکون ولینا فاسقا فاجرا وان عمل ما عمل ولکنکم قولوا له فاسق العمل
وفاجر العمل مؤمن النفس خبیث الفعل طیب الروح والبدن لا والله
لا یخرج ولینا من الدنیا الا والله ورسوله ونحن عنه راضون یحشره الله
علی ما فیه من الذنوب مبیضا وجهه مستورة عورته امنة روعته
لا خوف علیه ولا حزن وذلك انه لا یخرج من الدنیا حتی یصفی من الذنوب
اما بمصیبة فی مال ونفس او ولد او مرض وادنی ما یصنع بولینا ان
یریه الله رؤیا مهولة فیصبح حزینا لما راه فیکون ذلك کفارة له
او خوفا یرد علیه من اهل دولة الباطل او یشدد علیه عند الموت
فیلقی الله عز وجل طاهرا من الذنوب امنة روعته بمحمد وامیر المؤمنین
صلی الله علیهما ثم یکون امامه احد الامرین اما رحمة الله الواسعة
التی هی وسع من اهل الارض جمیعا وشفاعة محمد وامیر المؤمنین علیهما السلام
فعندها تصیبه رحمة الله الواسعة التی کان احق بها واهلها وله
احسانها وفضلها یعنی زید ابن یونس شحام میگوید که سوال نمودم از حضرت ابی الحسن
موسی بن جعفر علیهما السلام که شخصی از شیعیان شما گناهکار است و عرق میخورد و گناهان
مهلك میکند پس آیا ما از همچنین شخص تبرأ نمائیم پس فرمود تبرأ کنید از افعال آن و تبرأ
نکنید از افعال خیر او و بد بدانید عمل او را نه خود او را پس سوال نمودم که آیا جایز است برای ما
که او را فاسق و فاجر بگوئیم پس فرمود نه هرگز او را فاسق و فاجر نگوئید فاسق
و فاجر و کافر آن کسی است که منکر ولایت و امامت ماست و دشمن دوستان ماست

اِبا فرموده است خدای متعال از اینکه بشود دوست و محب ما فاسق و فاجر اگر چه عمل بد بکند هر چه که میکند ولکن شما می توانید که همچنین کسی را فاسق العمل بگوئید و فاجر العمل بخوانید و مومن النفس بگوئید خبیث الفعل بگوئید و طیب الروح بخوانید و البدن بخوانید نیست چنانکه شما گمان دارید قسم بخدای عزوجل نه خارج خواهد شد از دنیا دوست و محب ما مگر اینکه خدای منان و رسول کریم و ما ها از و راضی هستیم و محشور خواهد فرمود او را خدای منان با وجود تمامی گناهان که دارد با روی سفید و درخشنده و با لباس نورانی که مستور باشد عورتش و بیخوف خواهد بود از اهوال جگر شگاف محشر و هیچ حزن و ملال نخواهد داشت و این طور برای چه محشور خواهد شد زیرا که از دنیا بیرون نخواهد رفت مگر آنوقت که از تمامی گناهانش پاک و صاف شده است پس یا به مصیبتی که در مال او وارد شده است یا به سبب مصیبتی که در نفس او وارد شده است یا به سبب آن مصیبتی که در اولاد او وارد شده است یا به باعث مرضی که در آن مرض خود مبتلا شده است و چیزی جزئی که او از گناهانش مصفی میکند خدای منان او را خوابهای مخوف نشان میدهد پس بباعث آن خواب پریشان محزون میگردد پس همان حزن کفاره گناهان او میشود یا اینکه از عمال دولت باطله برای او خوف لاحق میشود پس همان خوف برای گناهانش کفاره میشود یا اینکه بر وقت موت سختی مرگ میچشد پس ملاقات میکند خدای مهربان را در حالیکه طاهر و مطهر گردیده است از تمامی گناهان خودش و بیخوف گردیده است از عذاب و اهوال قیامت و آخرت بطفیل حضرت رسول ص و امیر المومنین صلی الله علیهما و بعد از مردن در پیش روی او یکی از دو امر خواهند بود یا رحمت خدا که وسیع تر است از تمامی رحمهای اهل زمین یا شفاعت حضرت رسول ص و امیر المومنین علیهما الصلوة والسلام پس آنوقت فرا میگیرد او را رحمت واسعه الهیه آن رحمتیکه دوست و محب گناهگار ما را از دیگران آن مستحق تر و سزاوار تر بوده است پس باو میرسد آنوقت احسان و انعام آن رحمت و فضل و اکرام آن رحمت اللهم اجعلنی منهم عند الموت بجاه محمد و آله الطاهرین فانی احبهم قلبا و قال امیر المومنین ع

مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ

۱۲ و در همین کتاب است بالاسناد عن علی بن سلیمان عمن خبره عن ابیعبدالله علیه السلام فی قوله عزوجل وَالطُّورِ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ قال کتاب کتبه الله عزوجل فی ورقة آس ووضعه علی عرشه قبل خلق الخلق بالفی عام یا شیعة آل محمد

انی انا الله اجبتکم قبل ان تدعونی واعطیتکم قبل ان تسئلونی وغفرت
لکم قبل ان تستغفرونی باسناد علی بن سلیمان از کسی که خبر داد اورا از حضرت ابی عبدالله
علیه السلام در تفسیر قول خدای عزوجل که قسم میخورم بطور و قسم میخورم بکتاب مسطور که در رق منشور
نوشته شده است فرمود که آن کتابی است که مرقوم فرموده است اورا خدای متعال بید قدرت
خودش در برگ آس و گذاشته است اورا بالای عرش اعظم قبل از خلقت عالم بدو هزار سال
و در آن کتاب مرقوم فرموده است ای شیعیان آل محمد منم معبودی که نیست معبودی غیر از من قبول
نموده ام دعای شما ها را پیش از آنکه از من دعا کنید و عطا کرده ام بشما ها پیش از آنکه
سوال کنید از من و آمرزیده ام شما ها را پیش از آنکه از من طلب مغفرت نمودید
ایضاً در همین کتاب است روی الصدوق عن عبدالله بن محمد بن عبد الوهاب عن احمد بن (۱۳
محمد الشعرانی عن عبد الباقی عن عمر بن سنان عن حاجب بن سلیمان عن وکیع بن الجراح
عن الاعمش عن ابن ظبیان عن ابی ذر رض قال رأیت سلمان و بلالا یقبلان الی
النبی ص اذا انکب سلمان علی قدم رسول الله یقبلها فزجره النبی ص عن ذلک ثم
قال له یا سلمان لا تصنع بی ما تصنع الاعاجم بملوکها انا عبد من عباد الله
آکل مما یاکلون واقعد کما یقعد العبد فقال سلمان یا مولای سیدی
سئلتک بالله الا اخبرتنی بفضل فاطمة ع یوم القیمة قال فاقبل النبی ص
علیه ضاحکا مستبشرا ثم قال والذی نفسی بیده انها الجاریة التی تجوز
فی عرصة القیمة علی ناقة رأسها من خشیة الله وعیناها من نور الله و
ذنبها من قدس الله وقوائمها من مجد الله ان مشت سبحت وان رغت
قدست علیها هودج من نور فیه جاریة انسیة حوریة عزیزة جمعت
فخلقت وصنعت ومثلت من ثلثة اصناف فاولها من مسک اذفر و
اوسطها من العنبر الاشهب وآخرها من الزعفران الاحمر عجنت بماء الحیوان
لو تفلت تفلة فی سبعة ابحر مالحة لعذبت ولو اخرجت ظفر خنصرها
الی دار الدنیا لغشی الشمس والقمر جبرئیل عن یمینها ومیکائیل عن شمالها
وعلی امامها والحسن والحسین وراءها والله یکلاؤها ویحفظها فیجوزون
فی عرصة القیمة فاذا النداء من قبل الله جل جلاله معاشر الخلائق غضوا
ابصارکم ونکسوا رؤسکم هذه فاطمة بنت محمد نبیکم زوجة علی امامکم

ام الحسن والحسین فتجوز الصراط وعلیهما ریطتان بیضاوان فاذا دخلت الجنة ونظرت الی ما اعدّ الله لها من الکرامة قرأت بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور شکور الذی احلنا دار المقامة من فضله لا یمسنا فیها نصب ولا یمسنا فیها لغوب قال فیوحی الله عز وجل یا فاطمة سلینی اعطک وتمنی علیّ ارضک فتقول الهی وسیدی انت المنی اسئلک ان لا تعذب محبی ومحبی عترتی بالنار فیوحی الله الیها یا فاطمة وعزتی وجلالی وارتفاع مکانی لقد الیت علی نفسی من قبل ان اخلق السموات والارض بالفی عام ان لا اعذب محبیک ومحبی عترتک بالنار

شیخ صدوق بسلسله رواة از حضرت ابی ذر رض روایت کرده است که گفت دیدم حضرت سلمان و بلال را که می آیند بخدمت حضرت رسول ص وچون بخدمت رسیدند سلمان بر پای مبارک حضرت خاتم الانبیاء افتاد و بوسه دادن شروع کرد پس حضرت عقل کل سید الانبیاء والرسل صلی الله علیه وآله وسلم او را زجر نمود وفرمود که ای سلمان مکن بمن آن کارها که اهل عجم برای ملوک شان میکنند من یکی از بندگان خدایم میخورم از آن چیزیکه بندگان میخورم ومی نشینم بهمانطور که یکی از ایشان می نشیند پس سلمان عرض نمود ای مولاو آقای من برای خدا سوال میکنم از شما که بمن فضیلت ومرتبه ومقام حضرت فاطمه در روز قیامت بیان بفرمائید پس حضرت رسول متوجه شد بسمت سلمان خندان وبشارت دهنده بعد از آن فرمودند قسم بذات اقدس حضرت حق که جان من در قبضهٔ قدرت اوست بالتحقیق که فاطمه جاریه ایست که عبور خواهد کرد از میدان محشر بر ناقه که سرش از خشیة الله ساخته شده است وچشمهایش از نور خدا ودمش از قدس خداست وقوائمش از مجد خدا است اگر راه برود تسبیح میکند اگر صدا کند تقدیس میکند وبر آنست هودجی از نور ودر آن هودج جاریه ایست انسیه حوریه عزیزه جمع کرده شده پس مخلوق گردیده است ومصنوع ومتمثل گردیده از سه جنس پس اولش از مشک اذفر است واوسطش از عنبر اشهب است وآخرش از نور زعفران احمر است تخمیر شده است از آب حیوة اگر طفل وآب دهان را در جمیع دریاهای هفتگانه بیندازد هر آئینه همه آبش شیرین خواهد گردید واگر ناخن انگشت کوچکش را بیرون کند بسمت اهل دنیا البته نور شمس وقمر تاریک خواهند گردید وجبرئیل از جانب یمین او خواهد بود ومیکائیل از جانب شمال وعلی جلو وحسن وحسین از عقب خواهند بود وخدای عز وجل حافظ او خواهد بود پس باین ترتیب از میدان محشر عبور خواهند کرد پس منادی از جانب خدای جلیل

نداخواهد کرد که ای گروه خلائق چشمهای خود را به پوشانید و سرهای خود را پائین بیندازید
که این مخدره فاطمه بنت محمد نبی شما و زوجه علی امام شما و الده حسن و حسین است
پس عبور خواهد کرد از پل صراط و خواهند بود براو دو حجاب لطیف و ظریف برنگ سفید
نورانی و چون در جنت داخل خواهد شد و مشاهده خواهد کرد آن کرامتها را که خدای منان
برایشان آماده فرموده است پس خواهد خواند بسم الله الرحمن الرحیم حمد میکنیم خدای منان را که
دور فرمود از ما هر حزن و ملال را الله پروردگار ما غفور و شکور است آنکه جای داد ما را در
جنات الخلود از فضل و رحمت خودش و هرگز نخواهد رسید بما در اینجا زحمت و سختی و نه خواهیم
شد هرگز زله و خسته پس آن وقت خدای منان وحی خواهد فرمود به حضرت فاطمه ای فاطمه
سوال کن از من که عطا خواهم کرد به تو هر چه میخواهی و آرزو و خواهش کن از من که راضی خواهم کرد
ترا امروز پس حضرت زهرا علیها سلام عرض خواهد نمود الهی و سیدی توئی منتهای آرزوهای
من سوال میکنیم از تو اینکه عذاب نه کنی محب مرا و محب عترت مرا با آتش پس وحی
خواهد فرمود خدای منان به حضرت زهرا ای فاطمه قسم بعزت و جلال و علو مکان من که
قسم خورده ام من به نفس خودم پیش از آنکه خلق کنم آسمانها را و زمین را بدو هزار ۲۰۰۰
سال قبل باین امر که هرگز هرگز عذاب نخواهم کرد محبان ترا و محبان عترت ترا از آتش

و در کتاب مناقب ابن المغازلی روی عن احمد بن المظفر العطار عن عبد الله بن احمد
المزنی عن عبد الله بن زید عن علی بن یونس العطار عن محمد بن علی الکندی عن محمد بن
مسلم عن جعفر بن محمد عن ابیه عن ابیه عن ابیه علی بن ابیطالب ع
علیهما السلام عن رسول الله ص قال یا علی ان شیعتنا یخرجون من قبورهم یوم القیمة
ما بهم من العیوب والذنوب ووجوههم کالقمر فی لیلة البدر وقد رفعت عنهم
الشدائد وسهلت لهم الموارد واعطوا الامن والامان وارتفعت عنهم الاحزان
یخاف الناس وهم لا یخافون ویحزن الناس وهم لا یحزنون شراک نعالهم تتلألا
نورا علی نوق بیض لها اجنحة قد ذللت من غیر مهانة ونجبت من غیر ریاضة
اعناقها من ذهب احمر الین من الحریر لکرامتهم علی الله عز وجل بسلسله رواة
از محمد بن مسلم از حضرت امام جعفر صادق ع از آبای طاهرین از حضرت امیر المومنین از حضرت رسول ص

که فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم یا علی بدرستیکه شیعیان ما بیرون خواهند آمد از قبرهای خود در روز قیامت با جمیع گناهان وعیبهای خود در حالیکه روهای ایشان مانند قمر شب چهاردهم نورافشان خواهند بود بالتحقیق که برداشته شده است از ایشان جمیع سختیهای روز قیامت و آسان خواهد شد برای ایشان هر مورد مانند حوض کوثر وسایهٔ عرش و دخول جنت وغیره وعطا کرده شده اند امن وامان وبرداشته شده است از ایشان هر هم وغم مردم در خوف وهراس خواهند بود وایشان خوشحال ومسرور ونسمهای کفشهای ایشان از نور تلالؤ خواهند کرد بر ناقهای سفید نورانی بالدار مطیع ومنقاد ونجیب سوار خواهند شد گردنهای آنها از طلای احمر است وموهای شان مانند حریر نرم وملایم اند به سبب اکرام واحترام ایشان این فضیلت بایشان داده خواهد شد

سوم ودر کتاب مناقب لمحمد بن احمد بن شاذان درواه الکراجکی عنه عن نوح بن احمد بن ایمن عن ابراهیم بن احمد بن ابی حصین عن جده عن یحیی بن عبد الحمید عن قیس بن الربیع عن سلیمان الاعمش عن جعفر بن محمد عن آبائه علیهم السلام قال قال رسول الله یا علی انت امیر المؤمنین و امام المتقین یا علی انت سید الوصیین ووارث علم النبیین وخیر الصدیقین وافضل السابقین یا علی انت زوج سیدة نساء العالمین وخلیفة خیر المرسلین یا علی انت مولی المؤمنین یا علی انت الحجة بعدی علی الناس اجمعین استوجب الجنة من تولاک واستحق دخول النار من عاداک یا علی والذی بعثنی بالنبوة واصطفانی علی جمیع البریة لو ان عبدا عبد الله الف عام ما قبل الله ذلک منه الا بولایتک وولایة الائمة من ولدک وان ولایتک لا تقبل الا بالبرائة من اعدائک واعداء الائمة من ولدک بذلک اخبرنی جبرئیل فمن شاء فلیؤمن ومن شاء فلیکفر در کتاب مناقب محمد بن احمد بسلسله رواة از سلیمان اعمش از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از آبای طاهرین حدیث آورده که فرمود حضرت رسول ص بامیر المومنین یا علی تو هستی امیر المؤمنین وامام المتقین یا علی تو ئی سید الوصیین ووارث علم النبیین وخیر الصدیقین

و افضل السابقین یا علیؑ توئی زوج سیدۃ نساء العلمین و خلیفۂ خیر المرسلین یا علیؑ توئی مولی المؤمنین یا علیؑ تو هستی حجت بالغۂ الٰهیه بعد از من بر جمیع مردم سزاوار جنت شد کسیکه ترا دوست دارد و مستحق دخول نار شد کسیکه از تو عداوت دارد یا علیؑ قسم بذات حضرت حق که مبعوث فرمود مرا به نبوت و برگزیده مرا بر تمامی خلائق اگر بندۂ از بندگان خدا عبادت کند هزار سال با وجود این هرگز قبول نخواهد کرد از او این عبادت مگر به ولایت تو و ولایت ائمه فرزندان تو و ولایت تو مقبول نیست مگر به بیزاری از دشمنان تو و دشمنان ائمه فرزندان تو به همین مطلب خبر داد مرا جبرئیلؑ امین پس هر که بخواهد ایمان بیاورد باین امر و هر که بخواهد کفر کند باین مطلب

(۴۳)

ایضا در همین کتاب است و روی ابن شاذان باسناده قال قال رسول اللهؐ لیلة اسری بی الجلیل جل جلاله فاوحی الی آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ قلت والمؤمنون قال صدقت یا محمد من خلفت فی امتک قلت خیرها قال علیؑ بن ابیطالبؑ قلت نعم یا رب قال یا محمدؐ انی اطلعت الی الارض اطلاعة فاخترتک منها فشققت لک اسما من اسمائی فلا اذکر فی موضع الا ذکرت معی فانا المحمود و انت المحمدؐ ثم اطلعت الثانیة فیها فاخترت منها علیا و شققت له اسما من اسمائی فانا الاعلی و هو علیؑ یا محمدؐ انی خلقتک و خلقت علیا و فاطمة و الحسنؑ و الحسینؑ و الائمة من ولده من سنخ نور من نوری و عرضت ولایتکم علی اهل السموات و الارضین فمن قبلها کان عندی من المؤمنین ومن جحدها کان عندی من الکافرین یا محمدؐ لو ان عبدا من عبیدی عبدنی حتی ینقطع و یصیر کالشن البالی و اتانی جاحدا لولایتکم ما غفرت له حتی یقر بولایتکم یا محمدؐ تحب ان تراهم قلت نعم یا رب فقال لی التفت الی یمین العرش فالتفت فاذا انا بعلیؑ و فاطمةؑ و الحسنؑ و الحسینؑ و علی بن الحسینؑ و محمد بن علیؑ و جعفر بن محمدؑ و موسی بن جعفرؑ و علی بن موسیؑ و محمد بن علیؑ و علی بن محمدؑ و الحسن بن علیؑ و محمد بن الحسن المهدیؑ فی ضحضاح من نور قیام یصلون و فی وسطهم المهدیؑ یضیئ کانه کوکب دری فقال یا محمدؐ هؤلاء الحجج و القائم من عترتک عزتی و جلالی انه الحجة البالغة الواجبة لاولیائی و هو المنتقم من اعدائی بهم یمسک الله السموات ان تقع علی الارض الا باذنه

ابن شاذان باسناد خودش حدیث میکند که فرمود حضرت رسول ص در شب معراج چون پروردگار جلیل جل جلاله در مقام قاب قوسین برد پس وحی فرمود بمن که بلی ایمان آورد رسول من بآن چیزیکه از جانب پروردگار با و نازل شده است پس من عرض نمودم بلی ای پروردگار من جمله مومنین هم بآنها ایمان آورده اند فرمود راست میگوئی ای حبیب من محمد حالا بگو که بعد از خود کدام شخص را در امت خود خلیفه فرموده عرض نمودم بهترین آنها را خلیفه کرده ام فرمود علی ابن ابیطالب را عرض نمودم بلی بلی ای پروردگار من فرمود ای محمد من یک نظر انداختم بر اهل زمین پس اختیار نمودم ترا از درمیان ایشان پس مشتق نمودم برای تو یک اسم از اسمای خودم پس مذکور نخواهم شد جائی مگر اینکه تو هم همراه من مذکور خواهی شد پس منم محمود و تو هستی محمد ص بعد از آن دوباره نظر انداختم بر اهل زمین پس اختیار نمودم از درمیان ایشان علیع را و مشتق نمودم برای او اسمی از اسمای خودم پس منم اعلی و اوست علی ای محمد بدرستیکه من خلق نمودم ترا و علی را و فاطمه را و حسن و حسین را و ائمه از فرزندان او را از یک قسم نور از نور خودم و پیش کردم ولایت شما را بر جمیع اهل آسمانها و بر جمیع اهل زمین پس هر که ولایت شما را قبول کرد پس اوست در نزد من مومن و هر که انکار نمود از قبول نمودن ولایت شما پس اوست در نزد من کافر ای حبیب من محمد ص اگر از بندگان من کسی عبادت کند مرا اینقدر که منقطع بشود از جمیع علائق و بگردد مانند مشک خشکیده و پوسیده و بیاید به نزد من درحالیکه منکر باشد از ولایت شما هرگز هرگز نخواهم آمرزید او را - ای محمد میخواهی که من نشان بدهم به تو جمیع ائمه معصومین را عرض نمودم بلی بلی ای پروردگار من پس فرمود که نظر کن به سمت یمین عرش پس نظر کردم و دیدم علی ابن ابیطالب را و فاطمه و حسن و حسین را و علی بن الحسین را و محمد بن علی را و جعفر بن محمد را و موسی بن جعفر را و علی بن موسی را و محمد بن علی را و علی بن محمد را و حسن بن علی را و محمد بن حسن را یعنی مهدی م ع را که در صحرای نور همه ایستاده اند و در میان ایشان مهدی چنان درخشان و نور افشان است که کوکب دری پس فرمود ای محمد اینهایند حجج بالغه من و اینهایند قائم کننده دین من در اهل عالم و هم از عترت تو اند قسم میخورم بعزت و جلال خودم که مهدی حجت بالغه من است و اطاعت او واجب است بر دوستان من و همان است انتقام گیرنده از دشمنان من و بطفیل اینها آسمانها را نگاهداشته ام از اینکه بر سر اهل زمین از کثرت گناهان ایشان بیفتند مگر آنوقت که اذن بدهم

۳۰) و در کتاب مشارق الانوار است باسناده عن الحسن بن محبوب عن جابر عن ابیعبدالله علیه السلام

ان رسول الله قال لعلی یا علی انت الذی احتج الله بک علی الخلائق حین اقامهم
اشباحا فی ابتدائهم وقال لهم الست بربکم قالوا بلی فقال ومحمد نبیکم
قالوا بلی قال وعلی امامکم فابی الخلائق جمیعا عن ولایتک
والاقرار بفضلک وعتوا عنها استکبارا الا قلیلا منهم وهم اصحاب
الیمین وهم اقل القلیل وان فی السماء الرابعة ملکا یقول فی تسبیحه
سبحان من دل هذا الخلق القلیل من هذا العالم الکثیر علی هذا الفضل
الجلیل باسناد خودش از حسن بن محبوب از جابر از حضرت ابی عبد الله علیه السلام که فرمود
حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم برای امیر المومنین یا علی تو آنکسی هستی که احتجاج
فرمود خدای عز وجل بجنب تو بر تمامی خلائق وقتیکه ایشان را در عالم ارواح خلق فرمود
و فرمود باایشان آیا نیستم من پروردگار شما همه گفتند بلی توئی پروردگار ما بعد فرمود که
محمد بر شما نبی من است قبول میکنید همه گفتند بلی قبول داریم بعد فرمود که علی امام من است
بر شما قبول دارید پس همه ایشان از ولایت وامامت علی انکار نمودند وتمرد نمودند از
قبول ولایت تو از روی تکبر مگر کمی مردم از آنها بخوشی قلب اقرار نمودند وهمانهایند
اصحاب یمین اما ایشان خیلی کم اند ودر آسمان چهارم ملکی است که در ذکر تسبیح خودش
میگوید مقدس است ذات اقدس حضرت حق که رهنمائی فرمود این خلق قلیل را از این
عالم کثیر بر این فضل جلیل که ولایت حضرت امیر المومنین وائمه طاهرین است
ودر کتاب امالی است جماعة عن ابی المفضل عن محمد بن صالح العجلی عن احمد بن محمد بن عیسی (۳۶
عن ابن محبوب عن هشام بن سالم عن حبیب السجستانی عن ابی جعفر الباقر
عن آبائه عن علی علیه السلام عن رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم عن جبرئیل
عن الله عز وجل قال وعزتی وجلالی لاعذبن کل رعیة فی الاسلام دانت
بولایة امام جائر لیس من الله عز وجل وان کانت الرعیة فی اعمالها بارة
تقیة ولاعفون عن کل رعیة دانت بولایة امام عادل من الله تعالی
وان کانت الرعیة فی اعمالها ظالمة مسیئة یک جماعت اهل حدیث بسلسله رواة
از ابی المفضل از حضرت باقر العلوم از آبای طاهرین از حضرت امیر المومنین از حضرت

رسول ص از جبرئیل از حضرت رب جلیل عز و جل حدیث میکنند که فرمود خدای عز و جل قسم بعزت
و جلال خودم بدرستیکه عذاب خواهم کرد در آتش جهنم هر رعیتی را در اسلام که عمل میکند
موافق دستور امام جائر و باطل انتخاب کرده مردم اگر چه آن رعیت در اعمال
خودش بر و تقی و صالح باشد و البته عفو و آمرزش خواهم کرد هر آن رعیتی را در
اسلام که عمل میکند موافق فرمایش امام عادل انتخاب کرده من اگر چه آن رعیت در
اعمال خودش فاسق و فاجر و ظالم و عاصی باشد

۷س) قال عبد الله بن ابی یعفور سئلنا ابا عبد الله الصادق علیه السلام ما العلة
ان لا دین لهولاء و ما عتب لهولاء قال لان سیئات الامام الجائر
تغمر حسنات اولیائه و حسنات الامام العادل تغمر سیئات اولیائه
عبد الله ابن ابی یعفور میگوید که سوال نمودم از حضرت صادق آل محمد علیه السلام یا ابن رسول الله
چه علت و سبب است که برای این مردم دین نیست یعنی مخالفین شما هیچ بهره از آخرت
ندارند و حال آنکه تمامی اعمال صالحه بجا می آرند و چه گناه کرده اند که موجب دوری
از رحمت خدا گردیده است برای ایشان = پس ارشاد فرمود حضرت ای ابن یعفور بدانکه
گناهان امام جائر و باطل انتخاب کرده مردم می پوشاند تمامی حسنات رعیت و
امت و دوستان اورا و حسنات امام عادل انتخاب کرده خدای متعال می پوشاند
تمامی گناهان دوستان و محبان اورا = فقال عز و جل فاما من ثقلت
موازینه فهو فی عیشة الراضیه و اما من خفت موازینه فامه هاویه
یعنی آن کسی که ائمه او در نزد خدای متعال ثقیل و سنگین و صاحب وقار و احترام اند
پس او در جنت داخل خواهد شد هر عملیکه داشته باشد
و هر که ائمه او در نزد خدای متعال خفیف و سبک و بی وقار و احترام اند پس آن شخص
در جهنم داخل خواهد شد هر عملیکه داشته باشد - الحمد لله الذی هدانی لهذا
و ما کنت لاهتدی لولا ان هدانی الکریم و صلی الله علی محمد
و آله الطاهرین

ودر کتاب الخصال محمد بن الفضل بن زیدویه عن ابراهیم عمرو بن الهمدانی عن الحسن بن اسمعیل عن سعید بن الحکم عن ابیه عن الاوزاعی عن یحیی بن ابی بکر کثیر عن ابی سلمة عن ابی سعید الخدری قال قال رسول الله من رزقه الله حب الائمة من اهل بیتی فقد اصاب خیر الدنیا والآخرة فلا یشکن احد انه فی الجنة فان فی حب اهل بیتی عشرون خصلة عشر منها فی الدنیا وعشر فی الآخرة - اما فی الدنیا فالزهد والحرص علی العمل والورع فی الدین والرغبة فی العبادة والتوبة قبل الموت والنشاط فی قیام اللیل والیأس مما فی ایدی الناس والحفظ لامر الله ونهیه عز وجل والتاسعة بغض الدنیا والعاشرة السخاء واما فی الآخرة فلا ینشر له دیوان ولا ینصب له میزان ویعطی کتابه بیمینه ویکتب له برائة من النار ویبیض وجهه ویکسی من حلل الجنة ویشفع فی مائة من اهل بیته وینظر الله عز وجل الیه بالرحمة ویتوج من تیجان الجنة والعاشرة یدخل الجنة بغیر حساب فطوبی لمحبی اهل بیتی

ودر کتاب خصال محمد بن الفضل بسلسله رواة از ابی سعید خدری حدیث میکند گفت که فرمود حضرت رسول هر که اورا خدای منان محبت ائمه طاهرین اهل بیت مرا داده است پس بدون شک وشبه آن شخص خیر دنیا و آخرت هر دورا دریافته است پس همچنین کسی هرگز هرگز شک نکند در دخول جنت آن شخص حتما ووجوبا اهل جنت است زیرا که در دوستی ومحبت اهل بیت من بیست خصلت حاصل میشود که ده تا از آنها در دنیا حاصل میشود = وآنها از اینقرار اند اول زهد است دوم حرص بر عمل خیر و پرهیزگاری در دین ورغبت در عبادت وتوبه نمودن قبل از موت ونشاط برای نماز تهجد ومایوسی از مال مردم وحفاظت اوامر الهیه ونهی خدا ونهم بغض از دنیا ودهم سخاوت = وده خصلت در آخرة وآنها از اینقرار اند پس اول اینکه برای حساب وکتاب نامه اعمال اورا باز نمیکنند ونه برای او میزان نصب میکنند وداده میشود نامه عملش در دست راستش ونوشته میشود بجهت او برات نامه از عذاب جهنم وسفید ونورانی میشود صورتش وپوشانیده میشود حلهای جنت وشفاعت میکند صد نفر را از اهل منزل خودش

و نظر میکند خدای متعال بسوی او از رحمت و پوشانیده میشود بر سر از تیجان جنت و هم این است که داخل میشود در جنت بدون حساب پس طوبی و بشارت است برای محبان اہل بیت من علیهم الصلوٰة والسلام

۳۰) و در کتاب عیون اخبار الرضا باسانید ثلثه عن الرضا عن ابائه علیهم السلام قال قال رسول الله یا علی ان الله قد غفر لک ولاهلک ولشیعتک ومحبی شیعتک ومحبی محبی شیعتک فابشر فانک انزع البطین منزوع من الشرک بطین من العلم از حضرت رضا از آبای طاہرین علیهم السلام که فرمود حضرت رسول یا علی بدرستیکه خدای منان مغفرت فرمود ترا و برای اہل تو و برای شیعیان تو و برای دوستان شیعیان تو و دوستان دوستان شیعیان تو ہم مغفرت فرموده است پس بشارت است برای تو که توئی انزع البطین یعنی منزه از شرک و پرشکم از علم آلہی

و در کتاب معالم الزلفی سید ہاشم رئیس المحدثین رضوست الباب السابع اول من یدخل الجنة

۴۰) النبی وعلی وذریتهما وشیعتهما وهی محرمة علی الانبیاء والاوصیاء حتی یدخلها نبیئنا محمد صلی الله علیه وآله واوصیائه وشیعتهم = محمد بن العباس باسناده عن عاصم بن ضمرة قال قال ان جابر بن عبد الله الانصاری قال کنا عند رسول الله فی المسجد فذکر بعض اصحابه الجنة فقال النبی ان اول اهل الجنة دخولا الیها علی بن ابیطالب فقال ابو دجانة الانصاری یا رسول الله اخبرتنا ان الجنة محرمة علی الانبیاء حتی تدخلها وعلی الامم حتی تدخلها امتک فقال رسول الله بلی یا ابا دجانة اما علمت ان لله لواء من نور خلقها الله تعالی قبل ان یخلق السموٰت والارض بالفی عام مکتوب علی ذلک اللواء لا اله الا الله محمد رسول الله خیر البریة آل محمد وصاحب اللواء علی وهو امام القوم وهو صاحب لوائی فی الاخرة کما هو صاحب لوائی فی الدنیا الآن فقال علی الحمد لله الذی شرفنی بک هذا یا رسول الله فقال النبی ابشر یا علی ما من عبد ینحل مودتک الا لعبثه الله معنا یوم القیمة وتلا هذه الایة ان المتقین فی جنات ونهر فی مقعد صدق عند ملیک مقتدر از جابر ابن عبد الله انصاری حدیث است که میگوید روزی در خدمت حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله در مسجد بودیم که یکی از اصحاب ذکر جنت نمود پس فرمود

حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کہ اول کسیکہ در جنت داخل خواہد شد علی بن ابیطالب است پس ابو دجانہ انصاری عرض نمود یا رسول اللہ شما بما اخبار فرمودہ اید کہ جنت حرام است بتمامی انبیا و اوصیا حتی اینکہ شما داخل بشوید و حرام است بر جمیع امم حتی اینکہ امت شما داخل بشود پس فرمود حضرت رسول ص بلی ای ابو دجانہ ہمانطور است کہ خبر دادہ ام اما تو نشنیدۂ کہ برای من لوای حمد پروردگار است از نور و خلق فرمودہ است او را خدای متعال پیش از آنکہ خلق بفرماید آسمانہا و زمین را بدو ہزار سال جلو از جمیع مخلوقات و مرقوم فرمودہ است بر آن لوای نور لا الہ الا اللہ محمد رسول اللہ خیر البریۃ آل محمد و صاحب آن لوای خدای متعال علی بن ابیطالب است لذا او در وقت دخول جنت در جلو ما ہا خواہد بود و او ہمانطور کہ صاحب لوای من در دنیا است و جلو تمامی ما ہا میباشد ہمانطور صاحب لوای من در آخرت ہم خواہد بود و جلو ہمہ ما ہا خواہد بود پس آنوقت حضرت امیر المومنین گفت حمد میکنم خدای متعال را کہ بطفیل شما بمن چنین فضیلت کرامت فرمودہ است یا رسول اللہ پس حضرت رسول ص فرمود بشارت باد بشو یا علی ع کہ نیست بندۂ از بندگان خدا کہ بدروغی مودت و محبت ترا ظاہر کند مگر اینکہ محشور خواہد فرمود خدای منان او را در روز قیامت در زمرۂ ما ہا و این آیت را تلاوت فرمود بدرستیکہ متقین در جنات و نہر خواہند بود در جوار پادشاہ مقتدر

۴۱) وشیخ مفید در کتاب اختصاص باسنادہ عن جابر بن یزید الجعفی عن ابیجعفر علیہ السلام قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم الجنۃ محرمۃ علی الانبیاء حتی ادخلہا ومحرمۃ علی الامم حتی یدخلہا شیعتنا اہل البیت باسناد خودش از جابر بن یزید جعفی رض از حضرت باقر العلوم علیہ السلام حدیث میکند کہ فرمود حضرت رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم کہ جنت حرام است بر انبیا و مرسلین حتی اینکہ من داخل بشوم و ہمین طور جنت حرام است بر جمیع امم حتی اینکہ داخل بشوند شیعیان ما اہلبیت -

۴۲) ودر کتاب فضائل الشیعہ للصدوق رض باسنادہ عن ابی بصیر عن الصادق علیہ السلام عن ابائہ علیہم السلام قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم یا علی انا اول من ینفض التراب عن راسہ وانت معی ثم سائر الخلق یا علی انت وشیعتک علی الحوض تسقون من احببتم وتمنعون من کرہتم وانتم الامنون

یوم الفزع الاکبر فی ظل العرش یفزع الناس ولا تفزعون ویحزن الناس ولا تحزنون فیکم نزلت هذه الایة ان الذین سبقت لهم منا الحسنی اولئک عنها مبعدون لا یسمعون حسیسها وهم فیما اشتهت انفسهم خالدون لا یحزنهم الفزع الاکبر وتتلقیهم الملئکة هذا یومکم الذی کنتم توعدون یا علی انت وشیعتک تطلبون فی الموقف وانتم فی الجنان تتنعمون الخبر

وعن ابن الولید عن الصفار عن عباد بن سلیمان عن محمد بن سلیمان عن ابیه قال قال ابو عبد الله لابی بصیر یا ابا محمد ان الله تبارک و تعالی یکرم الشباب منکم ان یعذبهم ویستحیی من الکهول ان یحاسبهم قال فقلت هذا لنا خاصة ام لاهل التوحید فقال لا والله الا لکم خاصة ثم قال لقد ذکرکم الله تعالی اذ حکی عن عدوکم وهم فی النار اذ یقولون ما لنا لا نری رجالا کنا نعدهم من الاشرار الایة والله ما عنی ولا اراد بهذا غیرکم اذ صرتم فی هذا العالم اشرار الناس فانتم والله فی الجنة تحبرون وفی النار تطلبون الخبر

باسناد خودش از ابی بصیر از حضرت صادق از آبای طاهرین از امیر المؤمنین گفت که فرمود حضرت رسول ص یا علی من اول کسی هستم که از سرم خاک را می پاشم و تو آنوقت همراه من خواهی بود بعد از آن دیگر مخلوقات یا علی تو و شیعیان تو بر حوض کوثر خواهید بود پس سیراب خواهید کرد هر کرا دوست دارید و دور خواهید کرد هر کرا نمیخواهید و شماها در امن خواهید بود از خوف محشر در سایه عرش اعظم مردم در خوف و خطر خواهند بود و شماها خوشحال و خندان و در باره شماها این آیت نازل شده است = بالتحقیق که آن کسانیکه سبقت گرفته است رحمت ما برای ایشان پس آنها از آتش جهنم دور خواهند بود در نهایت دور که صدای خفیف آتش جهنم را هم نخواهند شنید و ایشان هر چه میل خواهند داشت برای ایشان ملائکه حاضر خواهند ساخت از خوردنی و نوشیدنی = و ایشانرا فزع اکبر هرگز نخواهد ترسانید و ملائکه بایشان بشارت میدهند که همین است آن روزیکه شما در مقام دنیا وعده داده بودند یا علی تو و شیعیان ترا مردم در میدان محشر خواهند تلاش کرد و حال آنکه شماها در جنات الخلود تنعم خواهید بود !

و در آن از ابن ولید از صفار از عباد بن سلیمان از محمد بن سلیمان از پدرش گفت که فرمود حضرت

امام جعفر صادق ع برای ابی بصیر که ای ابا محمد بدانکه خدای منان برای جوانهای شماها
اکرام خواهد فرمود که ایشانرا عذاب نخواهد کرد وحیا خواهد کرد از پیرهای شما که از ایشان
حساب بگیرد و پس ابو بصیر پرسید که یابن رسول الله آیا این تعظیم و تکریم صرف برای ماها
مخصوص خواهد بود یا برای تمامی اهل توحید پس حضرت فرمود که نه قسم بخدای عز و جل
نیست این اکرام و تعظیم از جانب خدای منان مگر محض برای شماها بعد از آن فرمود که
بالتحقیق که یاد کرده است شماها را در کتاب خودش وقتیکه حکایت میکند از دشمنان شماها
در حالیکه ایشان در آتش جهنم معذب هستند و میگویند چه شده است ما را که نمی بینیم ما
در اینجا آن مردمانی را که ما اوشان را در عالم دنیا اشرار میگفتیم الخ آیه پس فرمود که
قسم بخدای متعال که نیست مقصد خدا از این آیه غیر از شما کسی دیگری زیرا که دشمنان ما و شما
شماها اشرار الناس میگویند که شما غاصبین را غاصب میدانید - پس قسم بخدای منان که
شماها در روز قیامت در جنت مسرور و متنعم خواهید بود و دشمنان شما شماها را در آتش جهنم
جستجو خواهند کرد و بر خود لعنت و ملامت خواهند کرد

(۳) و نیز باسناد خود از معویه بن عمار عن ابی عبد الله عن ابیه عن جده علیهم السلام قال
قال رسول الله صلی الله علیه و آله لعلی یا علی لقد مثلت لی امتی فی الطین حتی
رایت صغیرهم و کبیرهم ارواحا قبل ان تخلق اجسادهم و انی مررت بك و بشیعتك
فاستغفرت لکم فقال علی یا نبی الله زدنی فیهم قال نعم یا علی تخرج انت و شیعتك
من قبورکم و وجوهکم کالقمر لیلة البدر وقد فرجت عنکم الشدائد و ذهب
عنکم الاحزان تستظلون تحت العرش یخاف الناس و لا تخافون و یحزن الناس
و لا تحزنون و توضع لکم مائدة و الناس فی المحاسبة از حضرت ابی عبد الله
از آبای طاهرین از امیر المومنین علیهم السلام که گفت که فرمود حضرت رسول ص برای امیر المومنین یا علی بالتحقیق
متمثل کرده شدند امتان من در عالم طین حتی که دیدم صغیر ایشان را و کبیر ایشان را در حالت ارواح پیش
از آنکه در عالم اجسام بیایند و من گذر نمودم بر تو و بر شیعیان تو پس طلب مغفرت نمودم برای همه شماها
پس حضرت امیر المومنین عرض نمود یا رسول الله زیاده بیان بفرمائید فرمود بلی یا علی تو و شیعیان تو بیرون
خواهید آمد از قبرهای شان در حالیکه صورتهای شماها نورانی خواهند بود مانند ماه شب چهاردهم و دور

شده اند از شماها همه سختیهای روز قیامت ورفته اند از شماها همه حزنها وشماها خواهید بود
در زیر سایه عرش اعظم ومردم در خوف وخطر خواهند بود وشماها خوشحال ومسرور خواهید بود
وبرای شماها مائدها خواهند چید از انواع واقسام خوردنیها ونوشیدنیها وسائر مردم در حساب
وکتاب مبتلا خواهند بود

ودر کتاب التمحیص عن علی بن عفان عن ابی عبد الله قال ان الله لیعتذر الی العبد
المؤمن المحتاج کان فی الدنیا کما یعتذر الاخ الی اخیه فیقول لا وعزتی وجلالی
ما افقرتک فی الدنیا لهوان بک علیّ فارفع هذا الغطاء وانظر ما عوضتک عن الدنیا
فیکشف الغطاء فینظر الی ما عوضه الله المنان من الدنیا فیقول ما یضرنی ما منعتنی
مع ما عوضتنی وقال ع ما اعتذر الله جل جلاله الی ملک مقرب ولا نبی مرسل
الا الی فقراء شیعتنا قیل له وکیف یعتذر الیهم قال ینادی مناد این فقراء
المؤمنین فیقوم عنق من الناس فیتجلی لهم الرب فیقول لهم وعزتی وجلالی
وعلو شانی وآلائی وارتفاع مکانی ما حبست عنکم شهواتکم فی دار الدنیا
هوانا بکم علی ولکن ذخرته لکم لهذا الیوم اما تری قوله ما حبست عنکم شهواتکم
فی دار الدنیا اعتذارا = فقوموا الیوم فتصفحوا وجوه خلائقی فمن وجدتم
له علیکم منة بشربة من ماء فکافوه عنی بالجنة ودر کتاب تمحیص از علی بن عفان از حضرت
ابی عبد الله علیه السلام که فرمود حضرت که بالتحقیق که خدای متعال در روز قیامت از بندگان مومن ومحتاج
خود عذر خواهی خواهد فرمود چنانکه برادر مومن از برادر خود عذر خواهی میکند پس خواهد فرمود ای بنده من
که محتاج بودی در عالم دنیا آگاه باش قسم بعزت وجلال خودم نه فقیر گردانیده بودم ترا در عالم دنیا
برای اهانت تو بلکه مقصد من این بود که بعوض آن فقر واحتیاج امروز ترا یک عوضی کرامت بفرمایم
که اولین وآخرین بر تو رشک بکنند پس بلند نما این پرده را ونظر کن که چه چیزها به تو عوض
داده ام برای فقر تو از دنیا پس آن مومن آن پرده را خواهد برداشت ونظر خواهد کرد بعطایای
پروردگار خودش پس خواهد گفت بلی بلی ای پروردگار من مرا هیچ ضرر نداد آن فقر واحتیاج
هرگاه تو مرا این نعمات لاتعد ولاتحصی کرامت فرموده ای = بعد فرمود حضرت امام علیه السلام
که نه عذر خواست خدای متعال نه از ملک مقرب ونه از نبی مرسل مگر از فقرای شیعیان ما = پس کسی سوال
نمود که چطور عذر خواهی خواهد فرمود گفت که منادی ندا خواهد کرد در میدان محشر کجا هستند فقرای
مومنین پس یک جماعت از میان مردم خواهند برخواست پس خدای متعال برایشان تجلی خواهد کرد

د خواهد فرمود که قسم بعزت وجلال خودم ای بندگان محتاج من وقسم بعلو شان من و نعمات من
و بلندی مکان من نه بازداشته بودم در دار دنیا از شماها خواهشات شماها را برای اهانت
شماها ولکن قصد من این بود که ذخیره بکنم عوض اورا برای شما بجهت همچنین روزی پس
این خواهد بود عذرخواهی خدای منان = پس خواهد فرمود که حالا برخیزید و به بینید روهای مردم را
که کدام یکی در عالم دنیا بر شما احسان نموده بود اگرچه بیک جرعه آب پس به مکافات آن
بدهید اورا جنت من که شماها را اختیار داده ام

۶۵ ودر کتاب محاسن عن حمزة بن عبد الله الجعفری عن ابی الحسن الدهنی عن جمیل
بن دراج عن ابان بن تغلب قال قال ابو عبد الله ان الله تعالی یبعث شیعتنا
یوم القیمة علی ما فیهم من ذنوب وعیوب مبیضة وجوههم مستورة عوراتهم
امنة روعاتهم قد سهلت لهم الموارد وذهبت عنهم الشدائد یرکبون
نوقا من یاقوت فلا یزالون یدورون خلال الجنان علیهم شرک من
نور یتلالو وتوضع لهم الموائد فلا یزالون یطعمون والناس فی الحساب
وهو قول الله تعالی ان الذین سبقت لهم منا الحسنی اولئک عنها مبعدون لا یسمعون
حسیسها وهم فیما اشتهت انفسهم خالدون ودر کتاب محاسن از حمزة بن عبد الله الجعفری
از ابی الحسن الدهنی از جمیل بن دراج از ابان بن تغلب گفت که فرمود حضرت صادق علیه السلام بالتحقیق
خدای متعال محشور خواهد فرمود شیعیان ما را با وجود گناهان ایشان وعیوب ایشان با روهای سفید نورانی
و با عورات مستوره و بیخوف از اهوال محشر بالتحقیق که آسان شده خواهد بود برای ایشان هر موردی

(برا حفظ نمود)

و دور شده خواهد بود از ایشان هر خوفی وایشان سوار خواهند شد در آنروز بر ناقهای یاقوتی پس
ایشان در میان باغهای جنان گردش خواهند نمود و تسمهای کفشهای ایشان از نور خواهد بود
که هر سمت که میروند روشن خواهد گردید و برای ایشان ملائکه موائد نعمات خواهند چید پس
ایشان در آن روز فزع اکبر در خوردن ونوشیدن مشغول ومصروف خواهند بود وسائر مردم
در حساب وکتاب مبتلا خواهند بود وهمین است مقصود ومفهوم این قول خدای منان که بالتحقیق
که آن کسانیکه رحمت ما برای ایشان سبقت گرفته است یعنی در دار دنیا ما ایشان را موفق نموده بودیم بدوستی
ومودت اهل بیت علیهم السلام پس ایشان در روز قیامت از آتش جهنم انقدر زیاده دور خواهند بود که صدای خفیف
فریاد جهنم را نخواهند شنید وایشان در جنت موافق میل شان از انواع واقسام نعمات متنعم خواهند بود !

و در همین کتاب محاسن ابن یزید عن ابن ابی عمیر عن عبد الله بن سنان رض عن عبد الله بن
شریک العامری عن ابی جعفر علیهما السلام قال بینا رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
فی نفر من اصحابه فیهم علی بن ابیطالب فقال یخرج قوم من قبورهم وجوههم
اشد بیاضا من القمر لیلة البدر علیهم ثیاب اشد بیاضا من اللبن علیهم نعال
من نور شراکها من ذهب فیؤتون بنجائب من نور علیها رحائل من نور ازمتها
سلاسل ذهب و رکبها من زبرجد فیرکبون علیها حتی یصیروا امام العرش
والناس یهتمون و یغتمون و یحزنون وهم یاکلون و یشربون فقال علی علیه السلام
من هم یا رسول الله فقال اولئک شیعتک و انت امامهم از حضرت امام محمد باقر
باقر العلوم علیه السلام حدیث است که فرمود آنحضرت روزی حضرت رسول در زمره اصحاب خود جلوه افروز بود و
در میان ایشان حضرت امیر المومنین علی بن ابیطالب علیهم السلام هم حاضر بودند که فرمود در روز قیامت قومی
از قبورشان بیرون خواهند آمد در حالیکه روهای شان از بدر کامل بیشتر نورانی خواهند بود و در بر ایشان
لباس خواهد بود که از شیر هم سفید تر خواهد بود و در پای ایشان نعال خواهند بود که از نور و تسمهای آنها
از سلاسل طلا خواهد بود ه پس ایشان را برای سواری ناقها خواهند داد از نور و بر آنها رحلها از نور
خواهد بود و مهار های آنها از سلاسل طلا خواهد بود و جهاز آنها از زبرجد خواهد بود پس ایشان بر
آنها سوار خواهند شد حتی اینکه در پیش روی عرش اعظم خواهند رفت و سائر مردم حیران و پریشان خواهند بود
و محزون و غمگین خواهند بود و ایشان انواع غذاها خواهند خورد و اقسام شربتها خواهند نوشید
پس حضرت امیر المومنین علیه السلام پرسید یا رسول الله ایشان کدام مردم خواهند بود حضرت فرمود که
ایشان شیعیان تو خواهند بود و تو پیشوای ایشان خواهی بود!

و نیز در همین کتاب محاسن عن احمد بن عبد الملک عن جمیل بن دراج عن محمد بن مسلم
الثقفی قال قال ابو جعفر ع قال رسول الله ص ان عن یمین العرش قوما وجوههم من نور
علی منابر من نور یغبطهم النبیون و لیسوا بانبیاء و لا شهداء فقالوا یا نبی الله
وما ازدادوا من الله هولاء اذ لم یکونوا انبیاء و لا شهداء الا قربا من الله
قال اولئک شیعة علی و علی امامهم محمد بن مسلم گفت که فرمود حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود
روزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله که بالتحقیق که از جانب راست عرش اعظم در روز قیامت مردمانی
خواهند بود که روهای شان نورانی هستند و ایشان بر منبرهای نور خواهند بود که انبیا بر ایشان
غبطه خواهند کرد و ایشان نبی نیستند و نه شهید هستند پس سوال نمودند از حضرت رسول ص که یا نبی الله

هرگاه ایشان نه از انبیاء هستند و نه از شهداء پس چه چیز باعث تقرب ایشان بدرگاه خدای
ذو الجلال والاکرام گردیده است پس فرمود که ایشان شیعیان علی ع هستند و علی ع امام ایشان است

۸) و در تفسیر عیاشی است عن ابی بصیر عن ابی عبد الله علیه السلام فی قول الله کانما اغشیت وجوههم
قطعا من اللیل مظلما قال اما تری البیت اذا کان اللیل اشد سوادا من خارج فکذلک
وجوههم تزداد سوادا قال رسول الله صلی الله علیه وآله ان من لا یؤمن بالقرآن فما آمن
بالتوریة لان الله تعالی اخذ علیهم الایمان بهما لا یقبل الایمان باحدهما الا
بالایمان بالآخر فکذلک فرض الله الایمان بولایة علی بن ابیطالب کما فرض الایمان
بمحمد ص فمن قال آمنت بنبوة محمد ص وکفرت بولایة علی بن ابیطالب فما آمن
بنبوة محمد صلی الله علیه وآله ان الله تعالی اذا بعث الخلائق یوم القیمة نادی منادی ربنا
نداء تعریف الخلائق فی ایمانهم وکفرهم فقال الله اکبر الله اکبر ومناد آخر ینادی
معاشر الخلائق ساعدوه علی هذه المقالة فاما الدهریة والمعطلة فیخرسون
عن ذلک ولا تنطق السنتهم ویقولها سائر الناس ثم یقول المنادی اشهد ان
لا اله الا الله فیقول الخلائق کلهم ذلک الا من کان یشرک بالله تعالی من المجوس
والنصاری وعبدة الاوثان والاصنام فانهم یخرسون فیبینون بذلک عن
سائر الخلائق ثم یقول المنادی اشهد ان محمدا رسول الله فیقول لها المسلمون
اجمعون ویخرس عنها الیهود والنصاری وسائر المشرکین ثم ینادی مناد آخر
من عرصات القیمة الا فسوقوهم الی الجنة لشهادتهم لمحمد بالنبوة فاذا النداء
من قبل الله عز وجل لا بل قفوهم انهم مسئولون فیقول الملائکة لماذا یا ربنا فاذا
النداء من قبل الله ذو الجلال والاکرام قفوهم انهم مسئولون عن ولایة علی ع
بن ابیطالب ع وآل محمد ص یا عبادی انی امرتهم مع الشهادة بمحمد ص
شهادة باولیائی اهل بیتی فاذا جاؤا بها فعظموا ثوابهم واکرموا مآبهم
وان لم یأتوا بها لم تنفعهم الشهادة لمحمد ص بالنبوة ولا لی بالربوبیة فمن جاء بها
فهو من الفائزین ومن لم یأت بها فهو من الهالکین قال ع فمنهم من یقول قد کنت
لعلی ع بالولایة شاهدا ولآل محمد ص محبا وهو فی ذلک کاذب یظن کذبه ینجیه
فیقال لهم سوف نستشهد علی ذلک علیا فتشهد انت یا ابا الحسن ع فتقول الجنة
لاولیائی شاهدة والنار لاعدائی شاهدة فمن کان منهم صادقا خرجت الیه

رياح الجنة ونسيمها فاحتملته واوردته الى اعلى غرفها واحلته دار المقامة من فضل ربه لا يمسهم فيها نصب لا يمسهم فيها لغوب ومن كان منهم كاذبا جاءته سموم النار وظلها الذى هو ثلث شعب لا ظليل ولا يغنى من اللهب فتحمله فترفعه فى الهواء وتورده نار جهنم فقال رسول الله صلى الله عليه وآله فكذلك انت قسيم الجنة والنار تقول لها هذا لى وهذا لك از ابى بصير از حضرت ابى عبد الله عليه السلام در قول خداى متعال

که فرموده است گویا که روهای ایشان در سیاهی چنان سیاه خواهند بود که گویا از پارچه شب تاریک پوشانیده شده اند = فرمودند که روهای مخالفین با در روز قیامت سیاه خواهند شد چنانچه حال روسیاهی ایشان را خدای متعال در این آیه بیان فرموده است و توضیح و تفسیر این مطلب را حضرت رسول اینطور بیان فرموده اند که بالتحقیق که هر که بقرآن ایمان نمی آرد او به تورات هم ایمان نیاورده است زیرا که خدای متعال از بندگان خود عهد و پیمان گرفته است که ایمان ایشان را قبول نخواهد کرد اگر ایشان حرف به یکی از کتابهای او ایمان بیاورند و به دیگری ایمان نداشته باشند پس همین طور خدای متعال فرض نموده است ایمان آوردن به ولایت علیؑ بن ابیطالب چنانکه فرض نموده است ایمان آوردن به نبوة محمدؐ پس بعد از آن عهد و پیمان اگر کسی بگوید که من ایمان آوردم به نبوت محمدؐ اما کفر نمودم به ولایت علیؑ بن ابیطالب علیهما السلام پس آن شخص هرگز هرگز ایمان نیاورده است به نبوت محمد او دروغ میگوید = چنانچه هرگاه خدای متعال مخلوقات اولین و آخرین را در میدان محشر جمع خواهد فرمود پس آنوقت منادی پروردگار ندا خواهد کرد تا که امتیاز داده بشود در میان ایمان و کفر مردم پس آن منادی باواز بلند خواهد گفت

( اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ )

و بعد از آن یک منادی دیگر ندا خواهد کرد ای گروه مردم مساعدت نمائید به منادی پروردگار به گفتن الله اکبر = پس همه مردم الله اکبر خواهند گفت اما فرقه دهری و فرقه معطله گنگ خواهند گردید از گفتن الله اکبر = بعد از آن منادی پروردگار خواهد گفت اَشْهَدُ اَنْ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ پس همه مردم همین کلام را خواهند گفت اما مشرکین و مجوس ~~و یهود و نصارى~~ و بت پرستها نخواهند توانست که بگویند بعد از آن منادی پروردگار بصدای بلند خواهد گفت اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا رَّسُوْلُ اللّٰهِ پس این کلام را تمامی اهل اسلام خواهند گفت اما یهود و نصاری و تمامی غیر اهل اسلام نخواهند توانست که بگویند

بعد از آن یک منادی دیگر از میدان محشر ندا خواهد کرد ای ملائکه پروردگار ایشان را به سوی جنت سوق بدهید که ایشان شهادت دادند به نبوت محمد رسول الله صلی الله علیه و آله پس آن وقت از جانب خدای متعال ندا خواهد رسید که نه هنوز نه بلکه ایشان را نگاه بدارید که هنوز از ایشان سوال خواهد شد ـ پس ملائکه عرض خواهند نمود که برای چه سوال خواهد شد ای پروردگار ما؟ پس از جانب حضرت رب العزت ندا خواهد رسید که نگاه بدارید و سوال کنید از ایشان از ولایت علیؑ ولی من و از ولایت آل محمدؐ اولیای من ای ملائکه و ای بندگان من ـ من با ایشان امر داده بودم که ایشان شهادت بدهند به نبوت محمد و شهادت بدهند همراه نبوت محمد به ولایت اولیای من که اهل بیت محمد هستند پس هرگاه به نبوت محمد و به ولایت علی و ائمه طاهرین شهادت دادند پس زیاد کنید ثوابهای ایشان را و اکرام و تعظیم کنید ایشان را ـ و اگر شهادت ندادند به ولایت اولیای من پس هیچ فائده نخواهد داد ایشان را شهادت دادن به نبوت محمد و به ربوبیت من ـ پس ببینید هر که به نبوت محمدؐ و به ولایت علیؑ شهادت داده است او را به سوی جنت سوق بدهید و او را بی نهایت تعظیم و تکریم کنید که همان مردم امروز نجات خواهند یافت و ایشان هستند از فائزین و هر که نه توانست که شهادت بدهد به ولایت علی بن ابیطالب او از هالکین است او را به سوی جهنم سوق بدهید ـ پس حضرت فرمود که آن وقت بعضی مردم از ایشان خواهند گفت که من به ولایت علی در عالم دنیا شاهد بودم و به آل محمدؐ دوستی داشتم و حال آنکه دروغ خواهد گفت او هرگز نه شهادت بولایت علی داده بود و نه محب اهل بیت بود ـ و گمان خواهد کرد که دروغش او را نجات خواهد داد ـ پس با ایشان گفته خواهد شد که خوب حالا ما هر قول شما ها علیؑ را شاهد خواهیم گرفت که آیا شما ها راست میگوئید یا خیر ـ پس حضرت رسولؐ فرمود که یا علی تو آن وقت خواهی گفت که خود جنت برای دوستان من شاهد است و خود جهنم برای دشمنان من شاهد است پس هر کسی که از ایشان صادق است برای او از جنت خوشبوی جنت و نسیم جنت بیرون خواهد آمد و او را خواهد برداشت و بر مقام اعلا علیین در غرفات خواهد رسانید پس

همچنین در جنات النعیم داخل خواهد شد و در عیش و عشرت جاودانی منزل خواهد کرد که آنجا
ابدا رنج و غم نخواهد دید و این است فضل پروردگار برای شیعیان ما
و هر که از ایشان دروغ گو خواهد بود پس برای او از جهنم یک هوای سموم و سایه شعبه
بیرون خواهد آمد که گو بظاهر بشکل سایه خواهد بود اما درحقیقت شعله آتش است
پس او را خواهد برداشت در هوا و بعد از آن خواهد انداخت در آتش جهنم
پس فرمود حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم یا علی همچنین تو قسیم الجنة والنار خواهی بود
پس به جهنم خواهی گفت که این شخص دوست من است بگذار این را برای من و آن شخص
مخالف من است بگیر او را برای خودت اللهم صل علی محمد و آل محمد لا تحصی و لا تعد

(۹۴) و در تفسیر امام حسن عسکری علیه السلام در تفسیر این آیه و من الناس من یتخذ من دون الله
اندادا من الاصنام الی قوله و ما هم بخارجین من النار قال الامام علیه السلام
قال الله عز و جل لما امن المؤمنون و قبل ولایة محمد و علی صلوات الله علیهما العاقلون
و صد عنهما المعاندون و من الناس یا محمد من یتخذ من دون الله اندادا اعداء
یجعلونهم لله امثالا یحبونهم کحب الله یعنی یحبون تلک الانداد کحب الله و الذین امنوا اشد
حبا لله من هولاء المتخذین الانداد مع الله لان المؤمنین یرون الربوبیة لله وحده و
لا یشرکون به احدا ثم قال یا محمد و لو یری الذین ظلموا باتخاذ الانداد من الکفار
و الاصنام امثالا لمحمد و علی و آل محمد اذ یرون العذاب حین یرون العذاب
الواقع بهم لکفرهم و عنادهم ان القوة لله لعلموا ان القوة لله یعذب من یشاء
و یکرم من یشاء و لا قوة للکفار یمتنعون بها عن عذابه و ان الله شدید
العقاب لمن اتخذ الانداد مع الله ثم قال اذ تبرأ الذین اتبعوا لو رأی هولاء
الکفار الذین اتخذوا الانداد لرأوا امرا عظیما فظیعا فزعا حین یتبرأ الذین
اتبعوا الرؤساء من الذین اتبعوا الرعایا و الاتباع و تقطعت بهم الاسباب
یعنی فنیت حیلتهم و لا یقدرون علی النجاة من عذاب الله بشیء و قال الذین
اتبعوا الاتباع لو ان لنا کرة یتمنون لو کان لهم رجعة الی الدنیا فنتبرأ منهم
هناک کما تبرأوا منا هاهنا قال الله عز و جل کذلک کما تبرأ بعضهم من بعض
یریهم الله اعمالهم حسرات علیهم و ذلک انهم عملوا فی الدنیا لغیر الله فیرون

اعمال غيرهم التي كانت قد عظم الله ثواب اهلها ورأوا اعمال انفسهم لا ثواب لها اذ كانت
لغير الله او كانت على غير الوجه الذي امر الله به قال الله تعالى وما هم بخارجين
من النار فح كان عذابهم سرمدا دائما وكانت ذنوبهم كفرا وشركا لا تلحقهم
شفاعة نبي ولا وصي ولا خير من خيار شيعتهم قال علي بن الحسين زين العابدين
عليه السلام قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم ما من عبد ولا امة
زال عن ولايتنا اهل البيت وخالف طريقتنا وسمى غيرنا باسمائنا واسماء
خيار اهلنا الذي اختاره الله للقيام بدينه ودنياه ولقبه بالقائم وهو
كذلك يلقبه معتقدا لا يحمله على ذلك تقيه او خوف ولا تدبير مصلحة
دين الا بعثه الله يوم القيمة ومن كان قد اتخذوه من دون الله وليا
وحشر الله اليه الشياطين الذين كانوا يغوونه فيقول يا عبادي
اربابا معي كنتم تعبدونه فاطلبوا ثواب ما كنتم تعبدونه منه ويقول
لذلك الفاجر ولك معهم عقاب اجرامك ـ ثم يامر الله تعالى ان يحشر الشيعة
الموالون لمحمد وعلي عليهما السلام ممن كان له تقية لا يظهر ما يعتقده
ومن لم يكن عليه تقية وكان يظهر ما يعتقده فيقول الله تعالى انظروا
الى حسنات شيعة محمد وعلي فضاعفوها قال فتضاعف حسناتهم اضعافا
مضاعفة فيقول الله تعالى انظروا الى حسنات ذنوب شيعة محمد وعلي
فينظرون فمنهم من قلت ذنوبه وكانت مغمورة في طاعته فهؤلاء السعداء
مع الاولياء والاصفياء ومنهم من كثرت ذنوبه وعظمت فيقول الله تعالى قدموا
الذين كان لا تقية عليهم من اولياء محمد وعلي فيتقدمون فيقول الله تعالى
انظروا الى حسنات عبادي هؤلاء النصاب الذين اتخذوا الانداد من دون
محمد وعلي ومن دون خلفائهم فاجعلوها لهؤلاء المؤمنين لما كان من
اغتيابهم لهم بوقيعتهم فيهم وقصدهم الى اذاهم فيفعلون ذلك فتصير حسنات
النواصب لشيعتنا الذين لم يكن عليهم تقية ثم يقول الله تعالى انظروا الى سيئات
شيعة محمد وعلي فان بقيت لهم على هؤلاء النصاب بوقيعتهم فيهم زيادات
فاحملوا على اولئك النصاب بقدرها من الذنوب التي لهؤلاء الشيعة
فيفعل ذلك ثم يقول عز وجل ائتوا بالشيعة المتقين لخوف الاعداء فافعلوا
في حسناتهم وسيئاتهم وحسنات هؤلاء النصاب وسيئاتهم ما فعلتم بالاولين

فیقول النواصب یا ربنا هؤلاء کانوا معنا فی مشاهدنا حاضرین و باقاویلنا قائلین
و لمذاهبنا معتقدین فیقال کلا والله یا ایها النصاب ما کانوا لمذاهبکم معتقدین
بل کانوا تقلوبهم لکم الی الله مخالفین و ان کانوا باقوالکم قائلین و باعمالکم عاملین
للتقیة منکم معاشر الکافرین قد اعتدنا لهم باقاویلهم و افاعیلهم اعتدادنا
باقاویل المصیبین و افاعیل المحسنین و کانوا بامرنا عاملین قال رسول الله
صلی الله علیه و آله فعند ذلک تعظم حسرات النصاب اذ کانوا رأوا و احسنا تهم فی
موازین شیعتنا اهل البیت و رأوا سیئات شیعتنا علی ظهورهم فذلک قوله تعالی
کذلک یریهم الله اعمالهم حسرات علیهم یعنی بعضی مردم بمقابله خدا شریک میگیرند الی
آخر آیه که پس ایشان ابداً از جهنم خارج نخواهند شد ۔ پس فرمود امام علیه السلام که مقصد خدای
متعال از این آیه اینست که چون مومنین ایمان آوردند و ولایت محمدؐ و علیؑ را قبول نمودند عقلاء
و باز ماندند از ولایت ایشان معاندین ای محمد بعضی مردم برضد خدای متعال انداد میگیرند و اعدای خدا را
اختیار میکنند و برای خدا آنها را امثال قرار میدهند و مانند محبت با خدا با ایشان محبت میکنند
اما مومنین پس از اینها با خدای متعال در محبت شدید تر هستند زیرا که مومنین ربوبیت را
صرف در خدای واحد منحصر میدانند و هیچکس را با خدا شریک نمیکنند بعد از آن میفرماید که یا محمدؐ
اگر آن ظالمین که برضد خدا انداد گرفته اند به بینند که آنها در روز قیامت چه عذاب خواهند کرد
پس خواهند دید یک امر مهیب و فزیع که مبهوت خواهند ماند و حسرت خواهند خورد که چرا ما برضد
محمدؐ و علیؑ کسانی دیگر را خلفاء الله قرار دادیم و خواهند دید که قوت و قدرت عذاب نمودن صرف
با خدا است هر کرا میخواهد عذاب میکند و هر کرا میخواهد ثواب میدهد و برای انداد ایشان
هیچ قوت و قدرت نیست که عذاب را از ایشان رفع و دفع نمایند و الله شدید العذاب است
یعنی سخت ترین عذاب میکند با ایشان و بعد از آن میفرماید که پس آنوقت ایشان از انداد
خود بیزاری خواهند جست و آن منظر یک عجیب و غریب منظر خواهد بود که متبعین از رؤسای
خود بیزاری خواهند جست و رؤساء از متبعین بیزاری خواهند نمود و همه اسباب نجات
از ایشان منقطع خواهد شد و هیچ تدبیر و حیله کارگر نخواهد شد که از عذاب خدا نجات بیابند
پس آنوقت متبعین از رؤسای خود خواهند گفت که کاشکی برای رجعت می بود که در دنیا
دوباره میرفتیم و آنوقت از شماها همین طور بیزاری میکردیم که شماها از ما اینجا بیزاری
میکنید و خدای متعال اعمال ایشان را برای ایشان حسرت قرار خواهد داد زیرا که ایشان در عالم
دنیا بفرمایش غیر خدا و رسول عمل نموده اند پس چون ایشان خواهند دید که آن کسانیکه

موافق فرمایش خدا و رسول و ائمه هدی عمل نموده اند ثواب اعمال آنها خیلی زیاد است و اعمال خودشان که موافق دستور انداد کرده اند هیچ ثواب ندارد زیرا که برای غیر خدا بوده است و بر غیر وجه امر و فرمایش خدا بوده پس برای پیغمبر باید که نیستند ایشان که خارج میشوند از جهنم یعنی ایشان ابد الآباد در جهنم خواهند سوخت و گناه ایشان هم که گناه شرک فی الامامت بوده است لذا نه شفاعت نبی نه وصی نه شفاعت شیعیان اخیار موثر خواهد شد

فرمود حضرت علی بن الحسین امام زین العابدین علیهما السلام که فرمود حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه و آله نیست هیچ مومن یا مومنه که مرتد میشوند از دوستی و مودت ما اهل بیت و مخالفت میکنند از طریق مستقیم ما و دیگران را بمقابله و برضد ما امام و پیشوای خود قرار میدهند و خطاب و القاب مخصوص ما را بآنها میدهند مانند لفظ (امام و امیر المومنین) و اختیار میکنند برای امور دینی و دنیاوی خود اعدای ما را پس مبعوث خواهد فرمود خدای متعال در روز قیامت او را و آن پیشوایان را یکجا و آن شیاطین جن و انس را که آن شخص مومن را از دوستی و پیروی ما خارج نموده اند همه اینها را یکجا محشور خواهد فرمود آنوقت او را خواهد فرمود ای بنده من آیا تو اینها را بجای من رب و معبود خود گرفته بودی که امور دینی و دنیاوی خود را از ایشان اخذ مینمودی و حال آنکه من اینها را برای تو پیشوا و امام قرار نداده بودم پس حالا ثواب عمل خود را از ایشان طلب کن همانطور که در دار دنیا از ایشان طلب میکردی و نیست برای تو در نزد ما مگر عذاب الیم همراه اینها و جزای این شرک فی الامامت عذاب ابدی است در جهنم و بعد از آن امر خواهد فرمود خدای عزوجل که محشور کنند شیعیان علی را که در تقیه بودند در عالم دنیا از ترس و خوف این ملاعین و عقیده خود را ظاهر نمیکردند و نیز آن شیعیان را که در تقیه نه بودند و ظاهر میکردند عقیده خودشان را = پس خواهد فرمود که نگاه کنید در حسنات شیعیان را مضاعف کنید آنها را = پس مضاعف خواهند حسنات شیعیان را مضاعف کردنی یعنی خیلی بسیار و بی شمار و بعد از آن خواهد فرمود که نظر کنید در سیئات شیعیان را = پس نظر خواهند کرد و خواهند دید که بعضی گناهان شان کمتر است و از رحمت خدا مغمور است پس ایشان خواهند شد در همراهی سعدا و اصفیاء و اولیاء الله و بعضی گناهان شان خیلی زیاد است و کبیره است پس خواهد فرمود خدای عزوجل که جلو بیارید آن شیعیان علی را که در دنیا در تقیه بودند از ترس اعدای دین پس جلو خواهند آورد ایشان را پس خواهد فرمود که حالا نگاه کنید در حسنات این نصاب که غیر امام خدائی را ائمه خود قرار داده بودند پس بدهید آنها را باین شیعیان با تقیه که من خبر داده بودم که ان عند الله

اکرمکم اتقاکم یعنی نزد من آن شخص مکرم تر است که دین خود را حفاظت میکند از تقیه
پس اگر بعد از آن از گناهان ایشان چیزی باقی مانده است پس او را حمل کنید بر گردن این
نصاب که از ترس ایشان تقیه میکرد پس ملائکه فرمان خدا را بجا خواهند آورد
آنوقت خواهد فرمود که حالا بیاورید آن شیعیان را که در عالم دنیا تقیه نداشتند و از این
نصاب در زحمت بودند که ایشان در محافل و مجالس خود غیبت ایشان میکردند و ایشانرا
روافض و اشرار الناس میگفتند پس اگر گناه دارند او را بر پشت این نصاب بار کنید و اگر
حسنات ایشان کمتر است پس حسنات این نصابها را بآنها بدهید که معاوضه غیبت و سرزنش
ایشان بشود و حالا آسوده در جنت داخل بشوند از روی عدل و انصاف = پس آنوقت آن
نصاب خواهند گفت که ای پروردگار آن کسانیکه تو حسنات ما را بآنها دادی و گناهان آنها را
بر ما حمل نمودی ایشان در عالم دنیا همراه ما بودند و عقیده ما را داشتند و مانند ما عمل میکردند
و بر مذهب و طریق ما بودند پس ایشان جواب خواهد داد که ای گروه نصاب آنطور که شما میگوئید
چنان نبودند ایشان هرگز هرگز بعقائد شما ها اعتقاد نداشتند اگر چه بظاهر از زبان حرفهای
شما را میگفتند اما در باطن و قلبا مخالف شما بودند و موافق فرمایش خدا و رسول و ائمه هدی
عامل بودند صرف بظاهر از خوف جان و مال مانند شماها بودند لذا با همه بخبث ما برای ایشان
همان ثواب و اجر میدهیم که برای مطیعین و مومنین داده ایم = پس فرمود امام که فرمود حضرت
رسول صلی الله علیه و آله که پس آنوقت زیاد خواهد شد حسرت و افسوس نصاب که حسنات خود را
برای شیعیان علی خواهند دید و گناهان ایشانرا برای خود پس همین است مقصود قول خدا که
وکذلک یریهم الله اعمالهم حسرات علیهم یعنی اینطور نشان خواهد داد خدای متعال اعمال
ایشانرا حسرت و افسوس برای ایشان الحمد لله رب العالمین وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین

(۵۰) و در تفسیر حضرت امام حسن عسکری علیه السلام مذکور است قال قال النبی صلی الله علیه وآله وسلم لعلی ان الله
یعلم من الحساب ما لا یبلغه عقول الخلائق انه تعالی یضرب الفا وسبعمائة فی الف و
سبعمائة ثم ما ارتفع من ذلک فی مثله الی ان یفعل ذلک الف مرة ثم اخر ما یرتفع
من ذلک العدد ما یهبه الله لک فی الجنة من القصور وساق الحدیث الی ان
قال وهذا العدد هو العدد لمن یدخلهم الجنة ویرضی لمحبتهم لک واضعاف
هذا العدد من یدخلهم النار من الشیاطین من الجن والانس ببغضهم لک
ووقیعتهم فیک وتنقیصهم ایاک وساقه الی ان قال وینادی مناد یوم القیمة
این محبو علی بن ابیطالب فیقوم قوم من الصالحین فیقال لهم خذوا

بایدی من شئتم فی عرصات القیمة فادخلوهم الجنة فاقل رجل منهم ینجو بشفاعته
من اهل تلك العرصات الف الف رجل ثم ینادی مناد این البقیة من محبی علی
بن ابیطالب فیقوم قوم مقتصدون فیقال لهم تمنوا علی الله عز وجل ما شئتم
فیتمنون فیفعل لکل واحد منهم ما تمنی ثم یضعف له مائة الف ضعف ثم
ینادی مناد این البقیة من محبی علی بن ابیطالب فیقوم قوم ظالمون لانفسهم
معتدون علیها فیقال این المبغضون لعلی بن ابیطالب فیؤتی لهم وهم جم غفیر
وعددهم عظیم کثیر فیقال الا نجعل کل الف من هولاء فداء لواحد من
محبی علی بن ابیطالب لیدخل الجنة فینجی الله عز وجل محبیك ویجعل اعداءك
فداءهم ثم قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم هذا الافضل والاکرم لمحبك
ومحبك محب الله ومحب رسوله واشد لمبغضك ومبغضك مبغض الله
ومبغض رسوله ـ که فرمود حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه وآله بحضرت امیر المومنین علی بن ابیطالب
علیهما السلام یا علی بالتحقیق که خداوند متعال میدهد از حسنات چیزیرا که عقول مخلوقات ادراک نمی توانند
در کنند خداوند متعال ضرب میدهد هزار و مقتصد را در هزار و مقتصد و بعد از آن هر چه از آن حاصل
میشود او را ضرب میدهد در مثل او و حتی اینکه این عمل را هزار بار میکند و بعد از آن هر چه از آنها
در مرتبه آخری حاصل می آید پس آنها یک عدد است که مرحمت خواهد فرمود برای تو یا علی
بقدر همان عدد دور و قصور در جنات الفردوس و بعد فرمود که آن عددیست که بمقدار همان
داخل خواهد فرمود محبان ترا در جنت و ضعف آن عدد داخل خواهد کرد از دشمنان تو در جهنم
از شیاطین جن و انس به باعث غیبت نمودن و شیان ترا و به باعث تنقیص شان کردن تو
و جاریست در حدیث احتی اینکه فرمود که در میدان محشر یک منادی ندا خواهد کرد که کجا هستند
محبان علی بن ابیطالب پس برپا خواهند شد یک قوم از صالحین پس گفته خواهد شد باشان که
ای محبان علی بگیرید دست هر کسی را که میخواهید از میدان محشر و ببرید او را در جنت پس یک نفر
از صالحین نجات خواهد داد اقلا هزار نفر را و بعد از آن منادی ندا خواهد کرد کجا هستند محبان
علی بن ابیطالب پس خواهند برخواست یک قوم مقتصد پس گفته خواهد شد باشان که آرزو
کنید از خدای منان هر چه میخواهید پس ایشان سوال خواهند کرد هر چه میخواهند و داده خواهند شد
و بعد از آن عطایا را صد هزار بار مضاعف خواهند کرد و بعد از آن منادی ندا خواهد کرد کجا هستند
بقیه محبان علی ابن ابیطالب پس خواهند برخواست یک قوم که ظلم و تعدی کرده اند بر نفسهای خود

پس گفته خواهد شد که کجایند مبغضین علی ابن ابیطالب پس آورده خواهند شد یک جمع غفیر و عدد کثیر از دشمنان علی ع آنوقت خواهند گفت ملائکه آیا بهتر نیست که ما هزار هزار نفر را از ایشان برای یک یک نفر از محبان علی ع فدیه قرار بدهیم که آنها باینطور مستحق جنت بشوند که بی حد و حساب گناه دارند پس به عوض یک نفر هزار نفر را از دشمنان علی فدای سر او نموده در جهنم خواهند انداخت و آن یک نفر را به سوی جنت سوق خواهند داد پس باین طور خدای متعال گناهکاران شیعه را فدیه داده به جنت خواهد فرستاد تا که دل خود حضرت امیرالمؤمنین را خوشحال بنماید و راضی کند که فرموده است ولسوف یعطیک ربک فترضی و بعد از آن فرمود حضرت رسول ص که این خیلی افضل و اکرم خواهد بود برای محبان علی در میدان محشر و بسیار اشد و صعب خواهد شد برای نیکوکاران از دشمنان علی ع و این کار خدای منان برای اظهار این مطلب خواهد کرد که محب علی در حقیقت محب خدا است و محب رسول است و مبغض علی مبغض خدا و رسول است چنانچه خبر داده است فلا نقیم لهم یوم القیمة وزنا !!!

## (۵۱) ( العلماء من الشیعة ) در جنت خواهند رفت

و در بحار مجلد سوم وعن ابی الدرداء قال سمعت رسول الله صلی الله علیه واله وسلم یقول ان الله عز وجل یجمع العلماء یوم القیمة فیقول لهم لم اضع نوری وحکمی فی صدورکم الا وانا ارید بکم خیر الدنیا والاخرة اذهبوا الی الجنة فقد غفرت لکم علی ما کان منکم و از ابی الدرداء است گفت که شنیدم حضرت رسول ص را که میفرمود بالتحقیق که خدای متعال جمع خواهد فرمود علمای شیعه را در روز قیامت و بایشان خواهد فرمود که بدانید ای علمای امت مرحومه نگذاشتم من نور خود را و حکمت خود را در سینه‌های شماها مگر از این کار مقصد من این بود که شماها را به خیر دنیا و آخرت هر دو برسانم بروید بجنت که مغفرت فرمودم از شماها هر چه داشتید الحمد لله رب العالمین وصلی الله علی محمد و آله الطاهرین واللعنة الدائمة علی اعدائهم من الاولین والآخرین

و در کتاب ابان است عن الصادق علیه الصلوة والسلام قال اذا کان یوم القیمة

جمع الله الناس في صعيد واحد ووضعت الموازين فتوزن دماء الشهداء مع مداد العلماء فيرجح مداد العلماء على دماء الشهداء

فرمود حضرت صادق علیه السلام که چون روز قیامت شود خدای متعال جمع خواهد نمود مردم را در یک میدان زمین مستوی و نصب خواهند کرد میزان برای سنجیدن اعمال پس وزن خواهند کرد خون شهداء راه خدا را با مداد علمای راه خدا پس خواهند دید جمیع مردم که مداد علمای امت هر چه سنگین خواهد شد از خون شهداء راه خدا = زیرا که مجاهد صرف بدن مخالف را مغلوب و مقهور میکند و بس اما عالم پس روح مخالف را مغلوب و مقهور میکند از شمشیر برهان علمی خود

و در کتاب مشارق الانوار برسی عن بن عباس قال رسول الله صلی الله علیه وآله من كتب فضيلة من فضائل علي لم تزل الملائكة يستغفرون له ومن ذكر فضيلة من فضائله غفر الله له ما تقدم من ذنبه وما تأخر ولا يتم ايمان عبد الا بحبه و ولايته وان الملائكة يتقربون الى الله تعالى بمحبته ومن حفظ من شيعتنا اربعين حديثا بعثه الله يوم القيمة فقيها عالما وغفر له فرمود حضرت رسول صلعم که هر که فضیلتی از فضائل علی را می نویسد ملائکه تا بقای آن نوشته برای او استغفار میکنند و هر که ذکر میکند فضیلتی را از فضائل علی خدای منان جمیع گناهان گذشته و آینده او را می آمرزد و کامل نمی گردد ایمان انسان مگر بولایت علی و محبت او و جمیع ملائکه از محبت علی در بارگاه حضرت حق تقرب می جویند و فرمود حضرت رسول صلعم که هر که از شیعیان ما حفظ میکند چهل حدیث را مبعوث خواهد فرمود او را خدای منان در روز قیامت در زمره فقهاء و علماء و جمیع گناهان او را مغفرت خواهد فرمود

وقال امير المؤمنين عليه السلام في نهج البلاغة = مَنْ اَذَلَّ اللّٰهُ حَظَرَ الْعِلْمَ عَلَيْهِ

کسیکه رذل میگرداند او را خدای متعال پس تحصیل علم را بر او سخت و ناممکن میکند

و در کتاب امالی صدوق رضوان الله علیه روایت میکند باسناد خود از حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم انه قال ان المؤمن اذا مات وترك ورقة واحدة عليها علم كانت الورقة سترا فيما بينه وبين النار واعطاه الله تعالى له بكل حرف مدينة

فی الجنة اوسع من الدنیا وما فیها = ومن جلس عند العالم ساعة
ناداه الملک جلست الی عبدی وعزتی وجلالی لاسکننک الجنة
معه ولا ابالی که فرمود حضرت رسول ص بالتحقیق هرگاه مومنی از دار دنیا انتقال میکند
و باقی میماند از او در دنیا صرف یک صفحهٔ کاغذ که بر آن نوشته بود علم دین پس
همان صفحه حائل و ستر میگردد برای او در عالم آخرت از آتش جهنم و عطا میکند
او را خدای منان بعوض آن ورقه علمی بمقابله هر حرفی از آن تحریر یک شهر در جنت
که وسیع تر است از دنیا وما فیها = و هر که می نشیند در خدمت عالمی یک ساعت برای استماع
علم آلهی پس ندا میکند او را ملکی از جانب حضرت رب العزت ای بنده من نشستی در محضر بنده
عالم من قسم بعزت و جلال خودم که سکنی خواهم داد ترا در جنت همراه او و هیچ اعتنا
نخواهم کرد - الله اکبر الله اکبر الله اکبر و لله الحمد والشکر اللهم وفقنی مجالسة
العلماء بجاه محمد و اله الطاهرین

---

و در مشارق الانوار شیخ رجب برسی رضی الله عنه است عن الله جل جلاله انا الله الذی لا اله
الا انا وحدی خلقت الخلق بقدرتی واخترت منهم انبیاء واصطفیت من الکل
محمدًا وجعلته حبیبًا صفیًا رضیًا وبعثته الی الخلق اصطفیت له علیًّا ف
ایدته به وجعلته امینی وولی امری وخلیفتی علی خلقی وولی علی عبادی
یبین لهم کتابی ویشرفهم بحکمی وجعلته العلم الهادی من الضلالة وبابی
الذی اوتی منه الی وبیتی الذی من دخله کان امنا من ناری وحصنی الذی
من لجأ الیه حصنته من مکروه الدنیا والاخرة ووجهی الذی من توجه الیه
لم اصرف عنه وجهی وحجتی علی اهل سمائی وارضی وعلی جمیع من بینهن من خلقی
فلا اقبل عمل عامل الا مع الاقرار بولایته مع نبوة احمد رسولی ویدی
المبسوطة علی عبادی فبعزتی حلفت وبجلالی اقسمت انه لا یتولی علیًّا
عبد من عبادی الا زحزحته عن النار وادخلته جنتی ولا یعدل عن
ولایته الا من ابغضته وادخلته ناری فمن زحزح عن النار و
ادخل الجنة فقد فاز فوزا عظیما ونال حظا کریما

که خدای ذوالجلال والاکرام میفرماید که نیست کسی معبود مگر من تنها خلق نمودم مخلوقات را بقدرت خودم و
اختیار نمودم برای خود از آنها نوع انبیاء را و برگزیدم از جمیع ایشان محمد را و گردانیدم او را حبیب خود
وصفی خود و مرضی خود و مبعوث نمودم او را بسوی تمامی مخلوقات خودم و برگزیدم برای او علی را
و تائید نمودم او را بعلی و گردانیدم علی را امین خود و امیر خود و ولی خود و ساختم او را خلیفه خود
بر تمامی مخلوقات خودم و ولی خود بر جمیع عباد خود و او بیان خواهد فرمود برای ایشان مقصود کتاب مرا
و مشرف خواهد کرد ایشان را از حکمتهای من و گردانیده ام او را علم و نشان هدایت کننده از
گمراهی از صراط مستقیم و ساخته ام او را دروازه برای ساحت قدس و جلال خودم و گردانیده ام او را
خانه خود که هر که داخل خواهد شد در آن خانه من هر آئینه مامون خواهد ماند از آتش جهنم من
و ساخته ام او را حصن خودم که هر که پناه خواهد آورد بسوی او مصون و مامون خواهم ساخت او را
از مکروهات دنیا و آخرت و ساخته ام او را وجه خود که هر که توجه خواهد کرد بسوی او هر آئینه منصرف
نخواهم کرد از او روی رحمت خود را و گردانیده ام او را حجت بالغه خود بر جمیع اهل آسمان و زمین
و بر تمامی آن مخلوقاتیکه در میان زمین و آسمان هستند = پس هرگز هرگز قبول نخواهم کرد عمل
عاملی را مگر آنوقت که اقرار داشته باشد به ولایت او با اقرار به نبوة احمد رسول من و او
دستهای مبسوط من بر بندگان من پس بعزت خودم حلف مینمایم و بجلال خود قسم میخورم که هر
هر که علی را دوست خواهد داشت از بندگان من دور خواهم داشت او را از آتش جهنم و داخل خواهم کرد
او را در جنت خودم و هرگز اعراض نخواهد کرد کسی از ولایت علی مگر آنکه غضب من بر او نازل
شده است پس من او را بدون حساب در جهنم داخل خواهم کرد = پس هر که بسبب ولایت علی دور
داشته شد از عذاب جهنم و داخل شد در جنت پس بالتحقیق که او فائز گردیده است بفوز عظیم
و حاصل کرده است کرامت جسیم -

و در تفسیر حضرت امام حسن عسکری علیه الصلوة والسلام مرویست قال الامام علی بن ابیطالب علیهما السلام
من کان من شیعتنا عالما بشریعتنا فاخرج ضعفاء شیعتنا من ظلمة جهلهم الی نور العلم
الذی حبوناه به جاء یوم القیمة وعلی راسه تاج من نور یضیء لاهل جمیع تلک العرصات
وعلیه حلة لا یقوم لاقل سلک منها الدنیا بحذافیرها ثم ینادی مناد یا عباد
الله هذا عالم من تلامذة بعض آل محمد الا فمن اخرجه من حیرة جهله الی نور العلم
فلیتشبث بنوره لیخرجه من حیرة ظلمة هذه العرصات الی نزه الجنان فیخرج کل من
کان علمه فی الدنیا او فتح عن قلبه من الجهل قفلا او اوضح له شبهة = وقال ع
قالت الصدیقة فاطمة الزهراء علیها السلام سمعت ابی رسول الله صلی الله

عليه واله وسلم يقول ان علماء شيعتنا يحشرون فيخلع عليهم من خلع الكرامة على قدر
كثرة علومهم وجدهم فی ارشاد عباد الله حتى يخلع على الواحد منهم الف الف حلة
من نور ثم ينادی منادی ربنا عز وجل ايها الكافلون لايتام ال محمد ص والناعشون
لهم عن انقطاعهم عن ابائهم الذين هم ائمتهم هولاء تلامذتكم والايتام
الذين تكفلتموهم فاخلعوا عليهم كما خلعتموهم خلع العلوم فی الدنيا فيخلعون
على كل واحد من اولئك الايتام على قدر ما اخذوا عنهم من العلوم حتى ان فيهم
يعنی فی الايتام لمن يخلع عليه مائة الف خلعة من نور وكذلك يخلع هولاء
الايتام على من تعلم منهم ثم ان الله تعا يقول اعيدوا على هولاء الكافلين للايتام
حتى تتموا لهم خلعهم وتضعفوها فيتم لهم ما كان قبل ان يخلعوا عليهم وتضاعف لهم
وكذلك من بمرتبتهم ممن يخلع على مرتبتهم فقالت فاطمة عليها السلام ان سلكا من تلك الخلع لافضل مما
طلعت عليه الشمس الف الف مرة — قال ع وقال على بن موسى ع يقال للعابد يوم القيمة
نعم الرجل كنت همتك ذات نفسك وكفيت الناس مؤنتك فادخل الجنة الا ان
ويقال للفقيه يا ايها الكفيل لايتام ال محمد ص الهادی لضعفاء محبيهم ومواليهم
قف انت حتى تشفع لكل من اخذ عنك او تعلم منك فيقف فيدخل الجنة
معه فئام وفئام حتى قال عشرا وهم الذين اخذوا عنه علومه واخذوا
عمن اخذ عنه فانظروا كم فرق ما بين المنزلتين — ثم قال ع قال الحسن بن على ع
عليهما السلام يأتی علماء شيعتنا القوامون لضعفاء محبينا واهل ولايتنا يوم القيمة
والانوار تسطع من تيجانهم على رأس كل واحد منهم تاج بهاء قد انبثت تلك الانوار
فی عرصات القيمة ودورها مسيرة ثلثمائة الف سنة فشعاع تيجانهم تنبث
فيها كلها فلا يبقى هناك يتيم قد كفلوه ومن ظلمة الجهل وحيرة التيه اخرجوه
الا تعلق بشعبة من انوارهم فرفعتهم فی العلو حتى يحاذی بهم ربض غرف الجنان
ثم ينزلهم على منازلهم المعدة لهم فی جوار استاذيهم ومعلميهم وبحضرة ائمتهم
عليهم السلام الذين كانوا اليهم يدعون ولا يبقى ناصب من النواصب يصيبه
من شعاع تلك التيجان الا عميت عيناه وصمت اذناه وخرس لسانه
ويحول عليه اشد من لهب النيران فيحملهم حتى يدفعهم الى الزبانية
فيدعونهم الى سواء الجحيم ! — امام عليه السلام فرمود كه فرمود حضرت امير المومنين ع
هر كسيكه از شيعيان ما عالم است بعلوم شريعت ما و بيرون آورده است ضعفای شيعيان ما را از
ظلمت جهالت به سمت نور علم آن علوم كه عطا كرده ايم ما او را — پس خواهد آمد در ميدان محشر
درحاليكه خواهد بود بر سرش تاج نور كه روشن خواهد كرد تمامی ميدان محشر را و پوشيده خواهد بود

حله کرامت که نمی ارزد تمامی دنیا و ما فیها به یک تار نورانیش بعد از آن یک منادی ندا خواهد کرد که ای بندگان خدا این یک نفر است از علمای شیعیان علی که علوم بعضی از آل محمد را تحصیل نموده است پس آگاه باشید که هر کسی را که از حیرت جهالت بیرون آورده است پس تمسک بشود حالا بنورش که بیرون به برد او را از حیرت ظلمت این میدان محشر بسمت ریاض جنان پس بیرون خواهد برد هر آن کسی را که تعلیم داده بود او را در عالم دنیا یا گشاده بود از قلبش قفل جهالت را یا واضح کرده بود برای او یک شبهه را

و فرمود امام علیه السلام که فرمود حضرت صدیقه طاهره فاطمه زهرا صلوات الله علیها که شنیدم از پدرم حضرت رسول صلعم که میفرمود بالتحقیق که علمای شیعیان ما محشور خواهند شد در حالیکه خواهند پوشانید ایشان را خلعتهای کرامت باندازهٔ کثرت علوم ایشان و باندازهٔ جد و جهد ایشان در ارشاد بندگان خدا حتی اینکه خواهند پوشانید یک نفر را هزار هزار خلعت از نور و بعد از آن منادی پروردگار ندا خواهد کرد ای کفیلان یتیمان آل محمد و حمایت کنندگان ایشان در حالیکه دور شده بودند از پدران خود که ائمه شان هستند پس اینها یند شاگردان شما و یتیمان شما که متکفل بودید برای ایشان در عالم دنیا پس همانطور که ایشان را از خلعت علمی سرافراز فرموده بودید حالا اینجا ایشان را از خلعتهای بهشت سرافراز بفرمائید پس آن علماء خلعت کرامت بهشتی خواهند پوشانید آنها بهمان اندازه که از ایشان علوم دین اخذ کرده بودند حتی اینکه برای بعضی شاگردان صد هزار خلعت خواهند پوشانید از نور و همین طور این شاگردان برای استادهای خود خلعت خواهند پوشانید و بعد از آن خدای منان خواهد فرمود که دوباره بهمین طور استاد و شاگرد یکی دیگر را خلعت نور به پوشانند تا که تکمیل برسد خلعتهای ایشان پس آنوقت دوباره یکی دیگر را خلعت نور خواهند پوشانید و بعد از آن خدای منان همه را مضاعف خواهد فرمود آنوقت خلعتهای علمای شیعیان از حد و شماره حساب بیرون و خارج خواهد شد و همچنین خلعتهای آنها که در مرتبه و مقام ایشان خواهند بود تا پائین سلسله = پس فرمود حضرت صدیقه ع طاهره که یک نخ تار از آن خلعتها هزار هزار بار بهتر و افضل است از تمامی دنیا اللهم ارزقنا ه بجاه محمد و آله الطاهرین

گفت پس فرمود امام علیه السلام که گفت حضرت علی بن موسی علیهم السلام که در روز قیامت بعابد خواهند که تو یک مرد خوب بودی که همت تو صرف مصروف بود برای نجات نفس خودت و بار مردم نشدی

پس داخل بشو به جنت و به علمای شیعیان خواهند گفت که شماها بایستید اینجا و هر کرا تعلیم داده اید
یا هر که از شما اخذ نموده است علوم آل محمد یا هر که شبهه خود را نزد شما آورده و او را رفع فرموده اید
پس همه آنها را همراه خود به جنت به برید پس ایشان همراه خود خواهند برد فئام فئام حتی
اینکه یک نفر از علمای شیعه ده ده فئام همراه خود در جنت خواهد برد پس نظر کنید که
چقدر فرق است در میان عابد و زاهد و عالم و فقیه

بعد از آن فرمود امام علیه السلام که فرمود حضرت حسن مجتبی علیه السلام که خواهند آمد در میدان محشر
علمای شیعیان ما در حالیکه نور ساطع خواهد شد از تاجهای آنها که بر سرهای ایشان خواهند
گذاشت از جانب حضرت رب العزت و پهن خواهد شد شعاعهای تاجهای ایشان در تمامی
میدان محشر و حالانکه پهنای عرصه محشر سیصد هزار ساله راه خواهد بود با اسب تند و
تیز رفتار پس شعاعهای تاجهای آنها همه میدان محشر را فرا خواهد گرفت پس نه باقی
خواهد ماند هیچ یتیمی که کفالت نموده اند ایشان او را در عالم دنیا مگر اینکه متمسک خواهد شد بشعاع
تاج استاد خودش پس آن شعاع او را بلند خواهد کرد در هوا حتی اینکه او را خواهد رسانید
به محاذی ریاض غرفات جنان بعد از آن فرود خواهد آورد او را در آن منزل و قصر که
برای او تهیه و آماده شده است در جوار و همسایگی استاد و معلم او و در جوار و ساحت
قدس ائمه او که ایشان او را دعوت میکردند بسوی آن ائمه طاهرین علیهم الصلوة والسلام
و نه باقی خواهد ماند هیچ ناصبی از نواصب مگر اینکه همان شعاع تاجهای علمای شیعه ما
که برای ایشان مانند شعبه سایه دار بنظر خواهد آمد پس خواهد زد آنها را بنحوی که
کور خواهد کرد چشمهای آنها را و کر خواهد کرد گوشهای آنها را و گنگ خواهد کرد زبانهای آنها را
و خواهد گردید بر آنها شدید تر و سوزنده تر از آتش جهنم پس خواهد برداشت آنها را حتی
اینکه دفع خواهد کرد ایشان را بزبانیه جهنم پس آنها ایشان را در وسط جهنم خواهد انداخت

و در بحار جلد ثالث است قال ابوذر رض قال رسول الله صلی الله علیه وآله یؤتی بالشیعة
المذنب یوم القیمة فیقال اعرضوا علیه صغار ذنوبه و تنحوا عنه کبارها
فیقال عملت یوما کذا وکذا وهو مقر لاینکر وهو مشفق من الکبائر فیقال

اعطوه مکان کل سیئة عملها حسنة فیقول ان لی ذنوبا ما اراها ههنا
قال ولقد رایت رسول الله صلی الله علیه وآله ضحک حتی بدت نواجذه
گفت حضرت ابوذر رضی الله عنه که فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم
که در روز قیامت می آرند یکی از شیعیان گناهگار را پس خواهد فرمود خدای
منان بملائکه که عرض کنند براو گناهان صغیرهٔ اورا ونه ظاهر نمائید گناهان کبیرهٔ
اورا پس اورا خواهند گفت که شما در فلان روز همچنین وهمچنین عمل کردید وآن شخص
بر هر گناه خود اقرار خواهد نمود واز هیچکدام انکار نخواهد کرد اما ترسان خواهد بود از گناهان
کبیرهٔ خود پس خواهد فرمود خدای عزوجل ذوالجلال والاکرام که بدهید اورا بجای هر
گناه او یک حسنه پس ملائکه همین طور خواهند کرد حتی اینکه مرخصش خواهند کرد از
معرض حساب آنوقت او خواهد گفت که من هنوز گناهان دیگرهم دارم که آنهارا
اینجا نمی بینم = ابوذر رض میگوید پس خندید حضرت رسول ص حتی اینکه نواجذ مبارکش
ظاهر گردیدند

برای حفظ

و در کتاب محاسن از ابن فضال از علی بن عقبه از پدرش سلیمان ابن خالد است که گفت که
قرائت نمودم در خدمت حضرت صادق علیه السلام این آیه را الا من تاب وامن
وعمل صالحا فاولئک یبدل الله سیئاتهم حسنات فقال علیه السلام
هذه فیکم انه یوتی بالمؤمن المذنب یوم القیمة حتی یوقف بین
یدی الله ذو الجلال والاکرام فیکون هو الذی یلی حسابه فیوقفه
علی سیئاته شیئا فشیئا فیقول عملت کذا فی یوم کذا فی ساعة کذا
فیقول اعرف یا رب فیقول سترتها علیک فی الدنیا واغفرها لک
الیوم ارضیت عنی ایها المسیئ فیقول نعم یا رب والجلال والاکرام
غایة الرضا فیقول الملائکة ابدلوها العبد حسنات قال فترفع
صحیفته للناس فیقولون سبحان الله ما کان لهذا العبد سیئة واحدة
وهو قول الله عزوجل اولئک یبدل الله سیئاتهم حسنات یعنی
مگر آن کسیکه توبه کند وایمان بیاورد وعمل صالح بجا بیاورد پس ایشان آن کسانی میباشند
که تبدیل خواهد فرمود خدای منان تمامی گناهان ایشان را به حسنات پس فرمود حضرت که
که این آیه کریمه درباره شماها نازل شده است نه برای غیر شیعه بالتحقیق که در روز قیامت

یک شیعه مذنب را خواهند آورد در پیش خدای ذوالجلال والاکرام و او را برپا خواهند داشت پس
پس غیر از خدا کسی دیگر حساب او را نخواهد گرفت پس خدای علیم شروع میکند بخبر دادن
یک یک گناهان او را و بر هر گناه او را مطلع خواهد کرد که تو در فلان روز و در فلان جای
و در فلان ساعت این عمل را کردی پس او خواهد گفت که بلی ای پروردگار من کردم حتی
اینکه تمام گناهانش را او را نشان خواهد داد و او هم بر همه اقرار خواهد کرد آنوقت خدای
منان خواهد فرمود که خوب یاد تو هست که در دنیا من هیچ کدام از گناهان ترا بر مردم ظاهر
نه کردم و بر همه ستر رحمت خودم گذاشتم که تو رسوا نشوی و حالا همه آنها را می آمرزم
آیا از من راضی شدی پس بهراز خوشحالی خواهد گفت بلی ای پروردگار من بی نهایت راضی شدم
پس به ملائکه خواهد فرمود که تبدیل کنید همه گناهانش را برای بنده من حسنات پس ملائکه چنان
خواهند کرد و آنوقت صحیفه اعمال او را برای مردم بلند خواهند کرد پس همه مردم خواهند گفت
که سبحان الله که در نامه عمل این مرد مومن هیچ گناه نیست پس این است مفهوم آن قول
خدای عز و جل ذوالجلال والاکرام

و در تفسیر علی ابن ابراهیم است قال الرضا علیه السلام عن آبائه اذا کان یوم القیمة
اوقف المومن بین یدی الله فیکون هو الذی یلی حسابه فیعرض علیه عمله
فینظر فی صحیفته فاول ما یری سیئاته فیتغیر لذلک لونه وترتعش
فرائصه وتفزع نفسه ثم یری حسناته فتقر عینه وتسر نفسه وتفرح
ثم ینظر الی ما اعطاه الله ذوالجلال والاکرام من الثواب فیشتد فرحه
ثم یقول الله تعالی للملائکة احملوا الصحف التی فیها الاعمال التی لم یعملوها
لعبد قال فیقرأونها فیقولون وعزتک وجلالک انک تعلم انا لم نعمل
منها شیئا فیقول الله عز و جل صدقتم ولکنکم نویتموها فکتبناها لکم
ثم یثابون علیها فرمود حضرت امام رضا علیه السلام از آبای طاهرین خود علیهم الصلوة والسلام
هرگاه روز قیامت خواهد شد می آورند مومنی را در پیش روی خدای متعال پس غیر از خدا کسی دیگر
از او حسنات نخواهد گرفت پس ظاهر خواهد فرمود بر او عمل او را و چون مومن نظر خواهد کرد در نامه عمل خود
پس اول چیزیکه در نظرش می آید گناهانش خواهند بود پس متغیر خواهد شد رنگش و لرزه میگیرد
بدنش را و مضطرب خواهد شد حالش و بعد از آن خواهد دید حسنات خود را پس خنک خواهد شد

چشمش وخوشحال خواهد شد حالش ومسرور خواهد گردید وبعد از آن خواهد دید که چه چیزها وچه ثوابها خدای منان او را عطا فرموده است پس زیاد خواهد شد خوشحالیش پس خدای ذوالجلال والاکرام ملائکه را خواهد فرمود که بیاورید آن صحائف اعمال را که هنوز بر آنها عمل نشده است پس بر آنها هم خدای منان ثواب عطا خواهد فرمود پس آنوقت مومنین خواهند گفت ای پروردگار ما قسم بعزت وجلال تو که تو خوب میدانی که ما آن اعمال را بجا نیاورده ایم آنوقت خدای منان خواهد فرمود بلی بلی میدانم که بجا نیاورده اید اما قصد نموده بودید که اگر ما موفق می شدیم این اعمال را بجا می آوردیم بعد از آن جزا وثواب عطا خواهد فرمود خدای منان بر اعمال منویه ایشان فالحمد لله رب العلمین وصلی الله علی محمد واله الطاهرین

## (المؤذنون) در جنت خواهند رفت

چون حضرت بلال رضی الله عنه از بیعت خلیفهٔ اول انکار کرد حضرت عمر او را سرزنش نمود که چرا احسان آزاد کننده خود را فراموش کردی و با علی بیعت نمودی جواب داد که علی آن کسی است که مرا از آتش جهنم آزاد نموده است ومن چطور فرمان حبیب خود محمد را رد کنم هرگاه در روز غدیر علی را خلیفه خود معین ومقرر فرمود = پس گفتند که نباید تو در مدینه باشی اگر بملاحظه پیغمبر نبود ترا مجازات میکردیم لذا آنحضرت بمصر هجرت نمود = ابن بابویه فی الفقیه باسناده عن عبد الله بن علی = قال حملت متاعی من البصرة الی مصر فقدمتها فبینما انا فی بعض الطریق اذا انا بشیخ طویل شدید الادمة ابیض الراس واللحیة علیه طمران احدهما اسود والآخر ابیض فقلت من هذا فقالوا هذا بلال مولی رسول الله صلی الله علیه واله وسلم فاخذت النواحی فاتیته فسلمت علیه فقلت له السلام علیک ایها الشیخ فقال وعلیک السلام ورحمة الله وبرکاته فقلت یرحمک الله حدثنی بما سمعت من رسول الله صلی الله علیه واله فقال وما یدریک من انا فقلت انت بلال مؤذن رسول الله قال فبکی وبکیت حتی اجتمع الناس علینا ونحن نبکی قال ثم قال یا غلام من ای البلاد انت قلت من اهل العراق قال بخ بخ ثم سکت ساعة ثم قال اکتب یا اخا اهل العراق بسم الله الرحمن الرحیم سمعت رسول الله صلی الله علیه واله وسلم یقول المؤذنون امناء المؤمنین علی صلواتهم وصومهم ولحومهم ودمائهم لا یسئلون الله عز وجل شیئا الا اعطاهم ولا یشفعون فی شیء

الا شفعوا قلت زدني يرحمك الله قال اكتب بسم الله الرحمن الرحيم سمعت رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم يقول من اذّن اربعين عاما محتسبا بعثه الله عز وجل يوم
القيمة وله عمل اربعين صديقا عملا متقبلا مبرورا قلت زدني يرحمك الله
قال اكتب بسم الله الرحمن الرحيم سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول
من اذّن عشرين عاما بعثه الله عز وجل يوم القيمة وله من النور مثل زنة
السماء قلت زدني يرحمك الله قال اكتب بسم الله الرحمن الرحيم سمعت رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم يقول من اذّن عشر سنين اسكنه الله عز وجل مع ابراهيم
الخليل في قبته او في درجته قلت زدني يرحمك الله قال اكتب بسم الله الرحمن
الرحيم سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول من اذّن سنة واحدة
بعثه الله عز وجل يوم القيمة وقد غُفِرَتْ له ذنوبه كلها بالغة ما بلغت
ولو كانت مثل زنة جبل احد قلت زدني يرحمك الله قال نعم فاحفظ
واعمل واحتسب سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول من اذّن في سبيل الله
واحدة ايمانا واحتسابا وتقربا الى الله عز وجل غفر الله له ما سلف من ذنوبه
ومَنَّ عليه بالعصمة فيما بقي من عمره وجمع بينه وبين الشهداء في الجنة
قلت زدني يرحمك الله حدثني باحسن ما سمعت من رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
قال ويحك يا غلام قطعت انياط قلبي وبكى وبكيت حتى اني والله لرحمته
ثم قال اكتب بسم الله الرحمن الرحيم سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
اذا كان يوم القيمة وجمع الله عز وجل الناس في صعيد واحد بعث الله عز وجل
الى المؤذنين ملائكة من نور ومعهم الوية واعلام من نور يقودون
جنائب ازمتها زبرجد اخضر وخفائفها المسك الاذفر ويركبها المؤذنون
فيقومون عليها قياما تقودهم الملائكة ينادون باعلى صوتهم بالاذان
ثم بكى بكاء شديدا حتى انتحب وبكيت فلما سكت قلت مم بكاؤك فقال
ويحك ذكرتني اشياء سمعت حبيبي وصفيي عليه السلام يقول والذي
بعثني بالحق نبيا انهم ليمرون على الخلق قياما على النجائب فيقولون
اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ فاذا قالوا ذلك سُمِعَتْ لامتي ضجيجا
فسأله اسامة بن زيد عن ذلك الضجيج ما هو قال ضجيج التسبيح والتحميد
والتهليل فاذا قالوا اشهد ان لا اله الا الله قالت امتي اياه كنا نعبد
في الدنيا فيقال صدقتم فاذا قالوا اشهد ان محمدا رسول الله

قالت امتى هذا الذى اتى برسالة ربنا جل جلاله وامنا به ولم نره فيقال لهم صدقتم
هذا الذى ادى اليكم الرسالة من ربكم وكنتم به مؤمنين فحقيق على الله تعالى
ان يجمع بينكم وبين نبيكم فينتهى بهم الى منازلهم وفيها ما لا عين رأت ولا اذن
سمعت ولا خطر على قلب بشر ثم نظر الىّ فقال ان استطعت ولا قوة الا بالله ان
لا تموت الا وانت مؤذن فافعل فقلت برحمك الله تفضل علىّ واخبرنى فانى
فقير محتاج وادى الى ما سمعت من رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم فانك قد رأيته
ولم اره وصف لى كيف وصف لك رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم بناء الجنة
فقال اكتب بسم الله الرحمن الرحيم سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقول ان سور
الجنة لبنة من ذهب ولبنة من فضة ولبنة من ياقوت وملاطها المسك الاذفر
وشرفها الياقوت الاحمر والاخضر والاصفر قلت فما ابوابها قال مختلفة فباب
الرحمة من ياقوتة حمراء قلت فما حلقته فقال ويحك كف عنى فقد كلفتنى شططا
قلت ما انا بكاف عنك حتى تودى الىّ ما سمعت من رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
قال اكتب بسم الله الرحمن الرحيم اما باب الصبر فباب صغير مصراع واحد من ياقوتة
حمراء لا حلق له واما باب الشكر فانه من ياقوتة بيضاء لها مصراعان مسيرة
ما بينهما مسيرة خمسمائة عام له ضجيج وحنين يقول اللهم جئنى باهلى قلت
هل يتكلم الباب قال نعم ينطقه الله ذو الجلال والاكرام واما باب البلاء
قلت اليس باب البلاء هو باب الصبر قال لا قلت فما البلاء قال المصائب
والاسقام والامراض والجذام وهو باب من ياقوتة صفراء مصراع واحد
ما اقل من يدخل فيه قلت يرحمك الله زدنى وتفضل علىّ فانى فقير فقال يا غلام
لقد كلفتنى شططا اما الباب الاعظم فيدخل منه العباد الصالحون وهم اهل الزهد
والورع والراغبون الى الله عز وجل المستانسون به قلت يرحمك الله فاذا دخلوا
الجنة فماذا يصنعون قال يسيرون على نهرين فى ماء صاف فى سفن الياقوت
مجاديفها اللؤلؤ فيها ملائكة من نور عليهم ثياب خضر شديدة الخضرة من نور
قلت يرحمك الله هل يكون من النور اخضر قال ان الثياب خضر ولكن فيها نور من نور
رب العالمين جل جلاله ليسيروا على حافتى ذلك النهر قلت وما اسم ذلك النهر قال
جنة المأوى قلت هل وسطها غير هذه قال نعم جنة عدن وهى وسط الجنان
واما جنة عدن فسورها ياقوتة حمراء وحصاؤها اللؤلؤ قلت فهل فيها غيرها
قال نعم جنة الفردوس قلت وكيف سورها قال ويحك كف عنى لقد حيرت
على قلبى قلت بل انت الفاعل بى ذلك وما انا بكاف عنك حتى تتم لى الصفة

وتخبرني عن سورها قال سورها نور قلت ما الغرف التي فيها قال من نور رب العالمين
عز وجل قلت زدني يرحمك الله قال ويحك الى هذا انتهى بي رسول الله صلى الله
عليه وآله وسلم طوبى لك ان انت وصلت الى ما اله هذه الصفة وطوبى لمن
يومن بهذا قلت يرحمك الله انا والله بهذا كله من المؤمنين قال ويحك انه
من يومن او يصدق بهذا الحق والمنهاج لم يرغب في الدنيا ولا في زهرها
وحاسب نفسه بنفسه قلت انا مومن بهذا قال صدقت فارب وسدد ولا تأس
واعمل ولا تفرط وارج وخف واحذر ثم بكى وشهق ثلاث شهقات فظننت
انه قد مات ثم قال فدا كم ابي وامي لو رآكم رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
لقرت عينه حين تسئلون عن هذه الصفة ثم قال النجا النجا الوحا الوحا
الرحيل الرحيل العمل العمل واياكم والتفريط ثم قال ويحكم جعلوني في حل
مما فرطت في البيان جزاكم الله فقلت له انت في حل مما فرطت جزاك الله
الجنة كما اديت وفعلت الذي يجب عليك ثم ودعني فقال اتق الله
وأدّ الى امة محمد صلى الله عليه وآله وسلم كما اديت اليك فقلت له افعل
ان شاء الله قال استودع الله دينك وايمانك وزودك التقوى واعانك
على طاعته بمشيته - ابن بابویه در کتاب فقیه باسناد خودش از عبد الله ابن علی
روایت میکند که گفت حمل نمودم مال التجاره از بصره برای مصر پس وارد شدم بمصر پس روزی
در بعضی کوچها می رفتم که ناگهان شیخی بلند قامت گندمی رنگ سفید سر وسفید ریش را دیدم
که دو چادر پوشیده بود یکی سیاه و دیگری سفید پرسیدم این شیخ کیست گفتند این
بزرگوار حضرت بلال خادم حضرت رسول ص است پس بسوی او رفتم حتی اینکه بمنزلش رسیدم
وسلام عرض نمودم جواب داد وعلیک السلام ورحمة الله وبرکاته پس گفتم که خدا بر شما رحم بفرماید
حدیثی برای من بیان بفرمائید که از حضرت رسول ص شنیده اید گفت تو چه میدانی که من کیستم
عرض کردم شما بلال موذن حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم هستید پس گریه نمود ومن هم
گریان شدم حتی که مردم جمع شدند وما گریان بودیم بعد پرسید ای فرزند از کدام بلاد هستی
عرض کردم از عراق گفت بَهْ بَهْ بعد خاموش ماند یک ساعت بعد از آن گفت بنویس
ای برادر اهل عراق بسم الله الرحمن الرحیم شنیدم از حضرت رسول ص که میفرمود مؤذن امین
مومنین است بر نماز وروزه وبر گوشت وخون ایشان نه سوال خواهند کرد از خدای متعال

مگر اینکه او عطا خواهد فرمود و نه شفاعت خواهند فرمود برای کسی مگر اینکه خدای منان قبول خواهد فرمود — گفتم زیاد بیان بفرما خدا ترا رحمت کناد گفت بنویس بسم الله الرحمن الرحیم شنیدم از حضرت رسول ص که میفرمود هر که چهل سال اذان بگوید برای ثواب مبعوث خواهد فرمود خدای بزرگ و برتر او را در میدان محشر و برای عطا خواهد فرمود عمل چهل صدیق عمل مقبول نمرود گفتم زیاد کن خدا ترا رحمت کند گفت بنویس بسم الله الرحمن الرحیم شنیدم از حضرت رسول ص که میفرمود هر که بیست سال اذان بگوید مبعوث خواهد فرمود او را خدای متعال در روز قیامت و برای نور عطا خواهد فرمود بوزن آسمانها گفتم زیاد کن خدا ترا رحمت کند گفت بنویس بسم الله الرحمن الرحیم شنیدم از حضرت رسول ص که میفرمود هر که اذان بگوید ده سال سکنی خواهد داد او را خدای بزرگ و برتر در قبه حضرت ابراهیم خلیل الرحمن یا در درجه آنحضرت گفتم زیاد کن خدا بر تو رحمت کند گفت بنویس بسم الله الرحمن الرحیم شنیدم از حضرت رسول ص که میفرمود هر که اذان بگوید تا یک سال مبعوث خواهد فرمود او را خدای عزوجل در حالیکه تمامی گناهان او را بخشیده است هر قدر که باشند اگرچه مانند وزن کوه احد باشد گفتم زیاد کن خدا ترا رحمت کند گفت بلی حفظ نما و عمل کن و امید ثواب داشته باش شنیدم از حضرت رسول ص که میفرمود هر که اذان بگوید در راه خدا صرف یک مرتبه از روی ایمان با امید ثواب و برای تقرب الی الله می آمرزد خدای مهربان جمیع گناهان گذشته او را و احسان میفرماید بر او به عصمت در بقیه عمرش و جمع میکند او را با شهداء در جنت گفتم زیاد کن خدا ترا رحمت کند حدیث کن برای من بهترین احادیث که از حضرت رسول ص شنیده گفت خیر نه بینی ای فرزند که رگهای قلبم را پاره کردی و گریه شروع کرد من هم گریان شدم حتی که قسم بخدا من بر او ترحم نمودم بعد از آن فرمود بنویس بسم الله الرحمن الرحیم شنیدم از حضرت رسول ص چون روز قیامت خواهد شد و جمع خواهد نمود خدای بزرگ و برتر تمامی مردم اولین و آخرین را در یک زمین مستوی آنوقت خواهد فرستاد خدای متعال ملائکه نورانی را بسوی موذنین و همراه آنها خواهد بود بیرقها و علمهای نور و خواهند کشید ایشان ناقهای بجیب که زمامهای آنها از زمرد سبز خواهند بود و پاهای آنها از مشک اذفر خواهند بود پس سوار خواهند شد موذنین بر آنها و ایستاده خواهند بود بر آنها و آن ملائکه آنها را در میان مردم خواهند کشید پس موذنین بصدای بلند اذان خواهند گفت،

پس گریان شد بشدت حتی اینکه فریاد کرد من هم گریان شدم و چون ساکت شد پرسیدم
گریه شما برای چه بود گفت و یک بخاطرم آمدند چیزها که از حضرت رسول ص شنیده بودم
که میفرمود قسم بخدای بزرگ و برتر که مرا مبعوث فرموده است نبی برحق بالتحقیق که
آن موذنین عبور خواهند کرد بر مردم در حالت قیام بر ناقهای شان و خواهند گفت
الله اکبر الله اکبر و چون ایشان این کلام را خواهند گفت پس شنیدم من
از امت خودم ضجیج را پس آنوقت اسامه ابن زید پرسید یا رسول الله این ضجیج
چه قسم خواهد بود فرمود ضجیج تسبیح و تحمید و تهلیل خواهد بود پس هرگاه ایشان خواهند گفت
اشهد ان لا اله الا الله آنوقت امت من خواهند گفت همان معبود را ما در دنیا عبادت
میکردیم پس ایشانرا خواهند گفت که راست میگوئید و چون موذنین خواهند گفت اشهد
ان محمدا رسول الله آنوقت امت من خواهند گفت همین است آن کسیکه آورده بود رسالت
پروردگار مارا برای مردم پس ماها ایمان آورده بودیم بآن بزرگوار و حال آنکه ما او را ندیده بودیم
پس با ایشان گفته خواهد شد که راست میگوئید همین بزرگوار بشما رسانیده است رسالت پروردگار
و شماها هم به او ایمان آورده اید پس سزاوار است که حالا جمع نماید خدای بزرگ و برتر شماها را
با آنحضرت در یکجای پس خواهند برد ایشان را در جنات الفردوس در منازل و غرفات
ایشان و آنجا خواهند دید ایشان چیزهائیرا که هیچ چشمی ندیده است مثل آنها و نه هیچ گوشی شنیده است
و نه خطور کرده اند آن اشیاء در قلب بشر۔ بعد از آن نظر کرد بمن و گفت اگر می توانی و حال آنکه
نیست استطاعت کار خیر مگر از خدا۔ پس سعی کن که نمیری مگر موذن بوده باشی !
پس من گفتم خدا رحمت کند ترا احسان کن بر من و خبر بده مرا زیرا که من فقیر و محتاج هستم برای احادیث
پیغمبر ص و برسان بمن آن چیزیکه شنیده از حضرت رسول ص زیرا که تو دیده آنحضرت را و من ندیده ام
پس تعریف کن برای من همانطور که حضرت رسول برای تو وصف فرموده است بنای جنت را پس گفت
بنویس بسم الله الرحمن الرحیم شنیدم از حضرت رسول ص که میفرمود بالتحقیق که دیوار و حصار
جنت ساخته شده است از یک آجر طلا و یک آجر نقره و یک آجر یاقوت و ساروج اش از مشک اذفر است
و مناره هایش از یاقوت احمر و یاقوت اخضر و یاقوت اصفر بنا شده اند پرسیدم پس ابوابش
از چه قسم هستند گفت آنها از انواع مختلف ساخته شده اند۔ پس باب الرحمت از یاقوت سرخ است

پرسیدم حلقه اش از چیست گفت خیر نه بینی نه گو چیزی بمن که تکلیف دادی مرا به چیزهای مختلف
گفتم نمیگذارم ترا حتی اینکه برسانی بمن آنچیز یراکه شنیده از حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم
گفت بنویس بسم الله الرحمن الرحیم اما باب الصبر پس باب کوچکی است و یک تخته است
وازیاقوت سرخ است ونیست برای او حلقه ولیکن باب الشکر پس آن از یاقوت سفید است
و برای او دو تخته هستند و مسافت در میان هر دو تخته اش پانصد ساله راه است الله اکبر!
و برای او ضجیج و حنین است و میگوید ای پروردگار من بیا راهل مرا بسوی من پرسیدم آیا دروازه
هم کلام میکند گفت بلی گویائی میدهد او را خدای ذوالجلال والاکرام ولیکن باب البلاء
پرسیدم آیا نیست باب البلاء باب الصبر گفت نه پرسیدم پس بلا چیست گفت مصائب
وناخوشیها وامراض وجذام وآن باب از زبرجد اصفر است و یک تخته است وخیلی کم
مردم از آن در داخل خواهند شد گفت خدا رحمت کند ترا یاد کن واحسان بکن بمن زیراکه
فقیر و محتاج هستم برای حدیث رسول ص گفت ای فرزند مرا تکلیف دادی مختلف بهرحال پس
باب الاعظم پس داخل خواهند شد از آن بندگان صالح که اهل زهد هستند و صاحبان ورع
و رغبت کنندگان بحضرت حق و انس گیرندگان بخدای بزرگ و برتر پرسیدم خدا رحمت کند ترا
هرگاه داخل جنت خواهند شد پس چکار خواهند کرد گفت سیر خواهند کرد بر نهرهای جنت در آب صاف
در کشتیهای یاقوت که پاروهای آنها از مروارید خواهند بود و در آنها ملائکه خدام خواهند بود
از نور ولباسهای سبز بسیار سبز نورانی در بر خواهند داشت پرسیدم خدا ترا رحمت کند
آیا لباس سبز نورانی خواهد بود گفت بلی پارچه اش سبز خواهد بود اما در آنها نور خدای رب العلمین
ضیابار خواهد بود پس سیر خواهند کرد بر کنارهای آن نهر پرسیدم اسم آن نهر چیست
گفت جنت الماوی پرسیدم آیا در وسط آن نهری دیگر هم خواهد بود گفت بلی جنت عدن
وآن در وسط جنان است ولیکن جنت عدن پس حصارش از یاقوت سرخ است و سنگریزه اش
مروارید است پرسیدم آیا در آن غیر او هم هست گفت بلی جنت الفردوس است پرسیدم چطور
هست حصار او گفت خیر نه بینی نه پرس از من که قلب مرا متحیر ساختی گفتم ممکن نیست
باید که بیانگی برای من من هرگز ترا ول نمیکنم مگر اینکه به تکمیل برسانی وصف او را
و خبر بدهی مرا از حصارش گفت حصار جنت الفردوس از نور است پرسیدم پس غرفاتش

از چه چیز هستند گفت از نور رب العالمین ذوالجلال والاکرام گفتم زیاد کن خدا رحمت کند ترا
گفت ویحک بس تا اینجا شنیده ام از حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم طوبی است
برای تو اگر رسیدی تو در آنمقام که وصف او این است وطوبی است برای آن کسی که ایمان
آورد باین حدیث گفتم رحمت خدا بر تو که من بهمه اینها ایمان آورده ام خدا شاهد است
گفت نه مانی هر که ایمان بیاورد و تصدیق کند این بیان حق را و رغبت نه کند در دنیا
و نه در آرا آتش او و حساب کند عمل نفس خود را از نفس خودش پس او ست اهل جنت
گفتم من ایمان آورده ام باین بیان گفت راست میگوئی پس نزدیک شو لعمل
و درست کن او را و مایوس نه شو از رحمت خدا و عمل کن و هرگز در عمل کوتاهی نکن و
امیدوار باش و بترس و پرهیز کن پس گریان شد و سه هقچه کشید به منحنی پس گمان کردم
که مرده و لعد از آن گفت فدای شما باد روحم و مادرم اگر میدید حضرت رسول ص شما ها را که می پرسید
از صفات جنت هر آئینه چشم آنحضرت خنک میگردید که شما ها اهل آخرت هستید !!!
صلی الله علیه و آله وسلم بعد از آن گفت النجا النجا الوحا الوحا الرحیل الرحیل العمل العمل
و محفوظ بدارید خود را از کوتاهی و سستی در عمل بعد از آن گفت و محکم مرا عفو کنید از کوتاهی که در بیان
نموده باشم خدا شما ها را جزا خواهد داد گفتم چنین است خدا ترا بما نطور جنت عطا کند که عطا کردی
ما را این حدیث و بجا آوردی آنچیزیکه واجب بود بر تو پس وداع کردم او گفت که ای فرزند
بترس از خدا و برسان این حدیث را بامت محمد ص صلی الله علیه وآله وسلم چنانکه من رسانیدم
به تو گفتم چنین خواهم کرد انشاء الله گفت پس می سپارم به خدا دین ترا و ایمان ترا
و زاد بدهد برای تو تقوی و اعانت کند ترا بر طاعت خودش از مشیت خودش

## ( الشعراء المادحون ) در جنت خواهند رفت

در کتاب عیون اخبار الرضا علیه السلام است تمیم القرشی عن ابیه عن احمد بن علی الانصاری
عن الحسن بن الجهم قال سمعت الرضا علیه السلام یقول ما قال فینا مؤمن
شعرا یمدحنا به الا بنی الله تعالی له مدینة فی الجنة اوسع من الدنیا..
سبع مرات یزوره فیها کل ملک مقرب وکل نبی مرسل تمیم قرشی
از پدرش از احمد بن علی الانصاری از حسن بن الجهم روایت میکند که گفت شنیدم

ازحضرت امام علی بن موسی الرضا علیهما السلام که میفرمود نمیگوید مومنی در مدح ما شعری مگر اینکه بنا میکند خدای متعال برای او در جنت یک شهری که از دنیا هفت بار بزرگ و وسیع تر است و چون آن مداح در آن شهر خود در جنت داخل میشود پس می آیند برای زیارت او ملائکه مقربین و انبیای مرسلین الله اکبر! اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْهُمْ وَتَقَبَّلْ اَشْعَارِي فِيهِمْ علیهم الصلوة والسلام

## (وزوار قبور الائمة علیهم السلام) در جنت خواهند رفت

در تفسیر این آیه کریمه ویحمل عرش ربك فوقهم یومئذ ثمانیة ازحضرت امام موسی کاظم علیه السلام این حدیث آمده قال علیه السلام من زار قبر ولدی علی کان له عند الله کسبعین حجة مبرورة قال الراوی سبعین حجة قال نعم وسبعمائة حجة قال الراوی وسبعمائة حجة قال نعم وسبعین الف حجة قال الراوی وسبعین الف حجة قال رب حجة لاتقبل من زاره وبات عنده لیلة کان کمن زار الله فی عرشه قال نعم اذا کان یوم القیمة کان علی عرش الله اربعة من الاولین واربعة من الآخرین فاما الاربعة الذین هم من الاولین فنوح وابراهیم وموسیٰ وعیسیٰ واما الاربعة الذین هم من الآخرین فمحمد وعلی والحسن والحسین ثم یمد المطمار فیقعد معنا من زار قبور الائمة علیهم السلام الا ان اعلاهم درجة واقربهم حبوة زوّار قبر ولدی علی فرمود حضرت امام موسی کاظم علیه الصلوة والسلام هرکه زیارت خواهد کرد قبر فرزند من علی الرضا را خدای منان او را ثواب هفتاد حج مقبول خواهد داد راوی حدیث از روی تعجب گفت هفتاد حج! حضرت امام علیه السلام فرمود بلکه ثواب هفتصد حج خواهد داد راوی از روی تعجب گفت هفتصد حج امام علیه السلام فرمود بلکه ثواب هفتاد هزار حج خواهد داد راوی از روی تعجب گفت هفتاد هزار حج امام علیه السلام فرمود که بسی حجها هستند که مقبول نمی شوند آگاه باش که هرکه زیارت خواهد کرد او را و یک شب را در آنجا بسر خواهد برد پس گویا که آن شخص

زیارت کرده است خدای متعال را بر عرش اعظم بعد از آن امام علیه السلام فرمود که بلی بلی چون روز قیامت
خواهد شد پس خواهند نشست بر عرش خدا چهار نفر از اولین و چهار نفر از آخرین پس آن چهار
بزرگوار که از اولین هستند آنها ایشان خواهند بود حضرت نوح ع و حضرت ابراهیم و حضرت موسی ع
و حضرت عیسی و آن چهار نفر که از آخرین خواهند بود ایشان حضرت خاتم الانبیا محمد مصطفی
صلی الله علیه و آله وسلم و حضرت امیر المومنین علی بن ابیطالب علیهما السلام و حضرت حسن مجتبی
و حضرت حسین سید الشهداء علیهم الصلوة والسلام و بعد از ان مطمار کشیده خواهد شد یعنی
یک حد فاصل پس خواهند نشست همراه ما آن کسانیکه زیارت قبور ائمه علیهم السلام کرده اند
آگاه باش از جمیع زواران قبور ائمه علیهم السلام نزدیک تر بما زواران قبر فرزندم علی ع
ن الرضا خواهند بود اللهم اجعلنی منهم فانك لا تسئل عما تفعل یا الله ذوالجلال والاکرام

## (الشهداء والصالحون)

قال الله عز وجل ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل هم احیاء
عند ربهم یرزقون هرگز گمان نکنید که کشتگان راه خدا مرده اند بلکه ایشان مانند
شما ها زنده اند و در جوار قدس رب العلمین غذا میخورند و جوار خدا بر بهشت آسمانی
اطلاق میشود لذا جمیع شهداء در جنات الفردوس رزق میخورند و از احادیث هم محقق
است که جمیع مومنین بعد از مردن شهید اند چنانچه ابوبصیر از حضرت صادق علیه السلام
حدیث میکند قال - قال لی یا ابا محمد ان المیت منکم علی هذا الامر شهید
قلت وان مات علی فراشه قال وان مات علی فراشه وهو حی عند ربه
یرزق گفت که فرمود حضرت صادق علیه السلام بمن ای ابا محمد مومنین که بر مذهب ما هستند
بعد از مردن در جماعت شهداء داخل میشوند عرض نمودم اگرچه بر فرش خواب خود مرده باشد؟
فرمود بلی بلی اگرچه بر فرش خواب مرده باشد و زنده است و در نزد خدای منان رزق میخورد
استبصار جهت این است که هر مومن شیعه بدون شک و شبهه و بدون استثنا بر مصائب
حضرت سید الشهداء علیه السلام قطره اشک ریخته است و هر که یک قطره اشک بر مصائب
حضرت سید الشهداء میریزد او را خدای منان برای تعظیم آن ذبح عظیم در زمره شهدای کربلا ثبت
داخل میفرماید = چنانچه خاکسار این مطلب را در کتاب مجالس شاهانه خود بدلائل عقلی و نقلی مفصل بیان نموده
من شاء فلیطلب من هنا

روی صاحب کتاب اربعین عن انس بن مالك قال اذا کان یوم القیمة نادی مناد یا علی یا ولی یا سید یا صدیق یا دیان یا دال یا هادی یا زاهد یا فتی یا طیب یا طاهر مر انت شیعتك الی الجنة بغیر حساب روایت کرده صاحب کتاب اربعین از انس ابن مالک گفت چون روز قیامت شود منادی از جانب رب العزت ندا خواهد کرد یا علی یا ولی یا سید یا صدیق یا دیان یا دال یا هادی یا زاهد یا فتی یا طیب یا طاهر حکم کن شیعیان خود را که بروند بسوی جنت بدون حساب ودر تفسیر امام علیه السلام است عن امیر المومنینؑ قال قال رسول الله یا علی کذب من زعم انه یحبنی ویبغضك یا علی انه اذا کان یوم القیمة نادی مناد من بطنان العرش این محبو علی شیعته این محبو علی ومن یحبهم این المتحابون فی الله این المتباذلون فی الله این الموثرون علی انفسهم این الذین جفت السنتهم من العطش این الذین یصلون اللیل والناس نیام این الذین یبکون من خشیة الله لاخوف علیکم الیوم ولا انتم تحزنون انتم رفقاء محمدؐ قرواعینا ادخلوا الجنة انتم وازواجکم تحبرون از حضرت امیر المومنینؑ حدیث است که فرمود حضرت رسولؐ یا علی دروغ میگوید کسیکه گمان میکند که مرا دوست دارد درحالیکه ترا دشمن دارد یا علی روز قیامت منادی از بالای عرش اعظم ندا خواهد کرد کجا هستند محبان علی وشیعیان او وکجا یند محبان علی ومحبان ایشان کجا هستند محبت کنندگان برای خدا کجا یند ترجیح دهندگان مومنین را بر نفسهای خود کجا یند خیرات کنندگان درراه خدا کجا یند کسانیکه خشک شده بود از تشنگی زبانهای شان کجا یند نماز شب خوانندگان درحالیکه مردم درخواب بودند کجا یند گریه کنندگان از خوف خدا بیایند وبروند درجنت که ایشان اند رفیقان محمدؐ در آخرت نیست غم وغصه برای ایشان داخل بشوند درجنت ایشان با ازواج خود وخوشحالی نمایند ابد الآباد

ودر تفسیر علی ابن ابراهیم از حضرت امام محمد باقرؑ حدیث است که عمر ابن شیبه از آنحضرت سوال کرد فدایت شوم یا ابن رسول الله اذا کان یوم القیمة این یکون رسول الله وامیر المومنین وشیعته فقال ابوجعفرؑ رسول الله وعلیؑ وشیعته علی کثبان من المسك الاذفر علی منابر من نور یحزنون الناس ولا یحزنون ولیفزع الناس ولا یفزعون

ثم تلا هذه الآیة من جاء بالحسنة فله خیر منها و هم من فزع یومئذ آمنون فالحسنة والله ولایة علیؑ ثم قال لا یحزنهم الفزع الاکبر وتتلقیهم الملائکة هذا یومکم الذی کنتم توعدون که چون قیامت برپا خواهد شد حضرت رسول و امیر المومنین و شیعیان امیر المومنین کجا خواهند بود پس فرمود حضرت ابو جعفرؑ که ایشان بر تلهای مشک اذفر بر منبرهای نور خواهند بود و مردم از هول و خوف محشر محزون و غمگین خواهند بود و ایشان خوشحال و مردم در حالت فزع و جزع خواهند بود و ایشان مسرور و محبور بعد از آن حضرت این آیه را تلاوت فرمود که هر که خواهد آورد یک حسنه برای بهتر از آن خواهند داد و ایشان از فزع و جزع آن روز بیخوف خواهند بود پس قسم بخدای عز و جل که نیست این حسنه مگر ولایت امیر المومنینؑ و بعد از آن فرمود که فزع اکبر روز قیامت ایشان را محزون نخواهد کرد و ملاقات خواهند کرد با ایشان ملائکه و خواهند گفت که این است آن روزیکه شما را وعده داده بودند

و در تفسیر فرات ابن ابراهیم از جعفر ابن محمد فزاری معنعنا از قبیصة ابن یزید گفت داخل شدم در خدمت حضرت امام صادق و در محضر حضرتش آنوقت یوسف ابن ابی ادریس و ابن ظبیان و قاسم صیرفی بودند پس سلام دادم و نشستم و عرض نمودم یا ابن رسول الله آمده ام که مستفیض بشوم فرمود بپرس اما مختصر قلت این کنتم قبل ان یخلق الله سماء مبنیة و ارضا مدحیة و ظلمة و نورا قال یا ابن یزید لم سألت عنی هذا الحدیث فی هذا الوقت اما علمت ان حبنا قد خفا و بغضنا قد فشا و ان لنا اعداء من الجن یخرجون حدیثنا الی اعدائنا من الانس و ان الحیطان لها اذان کاذان الناس قال قلت قد سألت قال قلت قد سألت عن ذلک فقالؑ یا قبیصة کنا اشباح نور حول العرش نسبح الله قبل ان یخلق آدم بخمسة عشر الف عام فلما خلق الله آدم افرغنا فی صلبه فلم یزل ینقلنا من صلب طاهر الی رحم مطهر حتی بعث الله محمدؐ اصر فنحن عروة الله الوثقی من تمسک بنا نجا و من تخلف عنا هوی لا ندخلهم فی باب ضلالة و لا نخرجهم من باب هدی و نحن رعاة دین الله و نحن عترة رسول الله و نحن القبلة التی طالت اطنابها و اتسع فناؤها من ضوی الینا نجا الی الجنة و من تخلف عنا هوی الی النار قلت لوجه ربی الحمد اسئلک من قول الله تعالی

ان الینا ایابهم ثم ان علینا حسابهم قال التنزیل قلت انما اسئلك عن التفسیر
قال نعم یا قبیصة اذا کان یوم القیمة جعل الله حساب شیعتنا علینا
فما کان بینهم وبین الله استوهبه محمد رسول الله ص من الله وما کان فیما
بینهم وبین الناس من المظالم اداه محمد ص عنهم وما کان فیما بیننا
وبینهم وهبناه لهم حتی یدخلوا الجنة بغیر حساب عرض نمودم بفرمائید یابن
رسول الله ص که قبل از خلقت آسمانها و زمینها و پیش از خلقت نور و ظلمت شماها کجا بودید فرمود ای قبیصه
چرا تو در این وقت همچنین حدیث می پرسی آیا تو نمی دانی که محبت ما مخفی شده است و بغض ما آشکار گردیده
بالتحقیق که برای ما از جنبات اعدا هستند که می برند احادیث ما را به نزد دشمنان ما و همچنین از انس
و نیز برای این دیوار هم گوش است مانند گوشهای مردم گفت عرض نمودم که حالا که پرسیدم پس
حضرت فرمود که ای قبیصه ما ها بودیم اشباح و هیاکل نور دور عرش اعظم و تسبیح و تقدیس خدا میکردیم
پیش از خلقت آدم پانزده هزار سال و هرگاه خدای متعال آدم را خلق فرمود پس ودیعت گذاشت ما را
در صلب آنحضرت پس منتقل فرمود ما را از اصلاب طاهره در ارحام مطهره حتی اینکه مبعوث فرمود حضرت محمد ص را
پس ما هستیم عروة الوثقی خدا که نجات یافت کسیکه تمسک نمود بما و رفت بهاویه کسیکه ویل کرد ما را و ما هرگز
کسی را در باب گمراهی داخل نمیکنیم و نه از باب هدایت خارج مینمائیم و ما هستیم محافظان دین خدا و ما
هستیم عترة رسول ص و ما هستیم آن قبله که طولانی است طنابهای او و وسیع است میدانهای او و کسیکه
مائل شد بما نجات یافت بسوی جنت و کسیکه اعراض کرد از ما پس افتاد در هاویه گفتم حمد میکنیم خدای را
و حالا سوال میکنیم از شما از این قول خدا که فرموده است که ان الینا ایابهم ثم ان علینا حسابهم که بسمت
ما هست بازگشت ایشان و بر ما هست حساب ایشان فرمود آیا تنزیل می پرسی گفتم نه تفسیر میخواهم
فرمود بلی ای قبیصه هرگاه قیامت خواهد شد پس خواهد سپرد خدای منان حساب مردم بدست ما ها پس
آن گناهان که شیعیان ما در بین خدا دارند حضرت رسول از خدا آمرزش خواهد خواست و آن گناهان که
در میان مردم دارند از مظالم و قروض آنها ادا خواهد فرمود از جانب شیعیان ما و آنکه در میان ما
است ما ها از آنها چشم پوشی خواهیم نمود تا که داخل بشوند شیعیان ما در جنت بدون حساب!

و نیز در همین تفسیر از ابی الجارود مروی است قال سالت اباجعفر عن قوله تعالی یوم یقوم الروح
والملائکة صفا لا یتکلمون الا من اذن له الرحمن وقال صوابا قال اذا کان یوم القیمة
خُطِفَ قول لا اله الا الله محمد رسول الله عن قلوب العباد فی الموقف الا من اقرّ

بولایة علی ع بن ابیطالب علیهما السلام وهو قول الله تعالی الا من اذن له الرحمن
من اهل ولایته فهم الذین یؤذن لهم بقول لا اله الا الله محمد رسول الله
گفت سوال نمودم از حضرت امام محمد باقر علیه السلام از تفسیر قول خدا که میفرماید روزیکه بر پا خواهد شد
روح اعظم صلی الله علیه وآله وسلم وجمیع ملائکه در صفوف پس هیچکس نخواهد توانست که کلام بکند
مگر کسیکه خدای منان اورا اذن داده است که کلام نماید پس آنشخص حرف صواب خواهد گفت یا اینکه
آنشخص در دنیا حرف صواب میگفت یعنی قائل بود بولایت ائمه طاهرین ع پس فرمود حضرت باقر العلوم ع
که روز قیامت برکنده خواهد شد قول لا اله الا الله محمد رسول الله از قلوب جمیع بندگان مگر
از قلوب آن کسانیکه اقرار داشته بودند در عالم دنیا بولایت علی بن ابیطالب علیهما السلام
پس همین است مقصود قول خدا که مگر آن کسیکه اورا خدای منان اجازه خواهد داد از موالیان
حضرت امیر المومنین علیه السلام پس شیعیان امیر المومنین کسانی هستند که روز قیامت ماذون
خواهند بود که بگویند لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله الحمد لله رب العلمین علی ما انعم
ودر کتاب نوادر ابو الحسن بن سعید از ابن محبوب از ثمالی از ابو الاسحق مروی است قال قال علی ع
لاحدثکم بحدیث یحق علی کل مومن ان یعیه فقال انه ما من مسلم یذنب ذنبا
فیعفو الله عنه فی الدنیا الا کان اجل واکرم من ان یعود علیه لعقوبة فی الآخرة
وقد اجله فی الدنیا وتلا هذه الایة وما اصابکم من مصیبة فبما کسبت ایدیکم ویعفو عن کثیر
گفت فرمود حضرت مولانا امیر المومنین ع که خواهم گفت بشما حدیثی که لازم است بر هر مومنی که اورا یاد بگیرد
بالتحقیق که نیست مومنی که مرتکب میشود گناهی را پس عفو میکند خدای رحمن آن گناه را از آن مومن
در دنیا یعنی اورا عذاب میکند در دنیا بر آن گناه پس او بداند که خدای ذو الجلال والاکرام از این
بزرگتر است که دوباره بر همان گناه اورا در آخرت عذاب خواهد کرد حاشا وکلا پس این
آیه را تلاوت فرمود که آنچیزیکه از قسم عذاب میرسد بشما در دنیا پس بدانید که نیست آن مگر جزای
گناه شماها در عالم دنیا وحال آنکه بسیار از گناهان شماها را عفو میفرماید الحمد لله رب العلمین
ودر همین کتاب از فضیل ابن عثمان از ابی عبیده مروی است قال قلت لابی جعفر جعلت فداک
ادع لی الله فان لی ذنوبا کثیرة فقال مه یا ابا عبیدة لا یکون الشیطان
علی نفسك فان عفو الله لا یشبهه شیء گفت عرض نمودم بخدمت حضرت باقر العلوم علیه السلام

فدایت شوم یا بن رسول الله برای من از خدا طلب مغفرت بفرمائید که بسیار گناهکار هستم پس فرمود آنحضرت ای ابا عبیده مبادا شیطان بر تو مسلط شده ترا از رحمت خدا مایوس کند بالتحقیق که عفو خدا برای بندگانش اینقدر زیاد است که هیچ شی با آن مشابهت ندارد

و در کتاب امالی از ابی بصیر مروی است گفت که شنیدم سمعت اباجعفر یقول اذا دخل اهل الجنة الجنة باعمالهم فاین عتقاء الله من النار از حضرت باقر العلوم علیه السلام که میفرمود هرگاه اهل جنت داخل شدند در جنت به سبب اعمال صالح خودشان پس کجا هستند آزاد کردگان خدای منان از آتش جهنم که صفت غفاریت او را مظاهر بنمایند

و در کتاب نوادر الراوندی از حضرت صادق علیه السلام مروی است قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم قال الله عزوجل انی لا استحیی من عبدی وامتی یشیبان فی الاسلام ثم اعذبهما گفت فرمود حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم که فرمود ایمن خدای ذوالجلال والاکرام که من حیا میکنم از مومن و مومنه که سفید مو شده اند در حالت اسلام و بعد از آن من ایشان را به جهت گناهان ایشان در جهنم عذاب کنم الله اکبر الله اکبر الله اکبر

ولله الحمد علی هذا وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین

حالا خاکسار خاکپای شیعیان حضرت مولانا امیرالمومنین علیه السلام این بیان بشارات شیعه را بر یک حدیث نهایت ضروری برای تبلیغ بجمیع شیعیان ائمه طاهرین علیهم الصلوة والسلام ختم می نماید و التماس میکند که از دعای خود خاکسار و والدین خاکسار و اساتذه خاکسار را فراموش نه نمایند اول استاد بنده السید محسن علی سبزواری رضی الله عنه دوم خلیفه سید محمد کاظم رضی الله عنه و سوم جناب سرکار علامه الشیخ عبدالعلی طهرانی اعلی الله مقامه فی اعلی علیین میباشند اللهم اغفرهم وارحمهم وانت خیر الراحمین واغفر لی بطفیلهم

از کتاب صحیفة الابرار تصنیف منیف آقا میرزا محمد تقی حجة الاسلام تبریزی اعلی الله مقامه فی اعلی علیین الحدیث الحاشی عن ابی الحسن محمد بن یحیی الفارسی عن هرون بن رهید الطبرستانی عن المحول بن ابراهیم عن محمد بن خالد الکناسی الکوفی عن یونس بن ظبیان عن المفضل بن عمر عن جابر بن یزید الجعفی عن جابر بن عبد الله

بن حزام الانصاري رضي الله عنه قال قال جابر بن عبد الله بعث رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم الى سلمان الفارسي عليه السلام والمقداد بن الاسود
الكندي رضي الله عنه وابي ذر جندب بن جنادة الغفاري رضي الله عنه وعمار
بن ياسر رضي الله عنه وحذيفة بن اليمان رضي الله عنه وخزيمة بن ثابت
رضي الله عنه ذي الشهادتين وابي الهيثم مالك بن التيهان رضي الله عنه و
ابي الطفيل عامر بن واثلة رضي الله عنه وسويد بن غفلة رضي الله عنه وسهل
وعثمان ابني حنيف رضي الله عنهما وبريدة الاسلمي رضي الله عنه فاحضرنا
يوم الجمعة ضحى فلما اجتمعنا بين يديه وامير المومنين عليه السلام عن يمينه
فامر صلى الله عليه وآله ان لا يدخل احد وكان انس بن مالك خادمه في
ذلك اليوم فامره بالانصراف الى منزله ثم اقبل علينا بوجهه الكريم
على الله فقال لنا ابشروا فان الله تفضل عليكم وعلم ما في نفوسكم
من الاخلاص له والايمان به والاقرار بوحدانيته وملائكته و
كتبه ورسله وعلم وفاكم بما عاهدتموه وعاهدتموني عليه في سركم
وجهركم فامرني ان أُضَمِّنَ لكم عنه الجنة بغير حساب انتم ومن كان
على ما انتم عليه ممن مضى وممن ياتي الى يوم القيمة قال جابر ورسول الله
صلى الله عليه وآله يحدثنا ويبشرنا ودموعه تحادر ودموعنا تقطر لبكائه
وتفضل الله علينا ورحمته لنا ورافته بنا فسجدنا وشكرنا الله واردنا
الكلام فقطعنا عنه الرقة والبكاء فقال لنا لئن بكيتم قليلا لتضحكن
كثيرا واني مبشركم بما اعلمه منكم تحبون مسئلتي عنه ولو فقدتموني سألتم اخي
عليا يخبركم بما اخبركم به فجهرنا بالبكاء والشكر والدعاء فقال لنا تحاولوني
مسئلتي عن بدء كوني اعلموا رحمكم الله ان الله تقدس اسمه وجل ثناؤه
كَانَ وَلَا كَوْنَ مَعَهُ وَلَا شَيْءَ سِوَاهُ أَحَدًا فِي فَرْدَانِيَّتِهِ فَرْدًا فِي وَحْدَانِيَّتِهِ
صَمَدًا فِي أَزَلِيَّتِهِ أَزَلًا فِي صَمَدَانِيَّتِهِ وَقِدَمِهِ دَائِمًا فِي دَيْمُومِيَّتِهِ
قَدِيمًا فِي سَرْمَدِيَّتِهِ سَرْمَدًا فِي قِدَامَتِهِ مُنْشِئًا لَا شَيْءَ مَعَهُ
خَالِقًا لَا مَخْلُوقَ عِنْدَهُ فَلَمَّا شَاءَ أَنْ يَخْلُقَ خَلْقًا بِمَشِيَّتِهِ وَإِرَادَتِهِ

خلق سبحانه نوراً وقال لي كن (هذا الروح الامري) فكنت نوراً شعشعانياً سمع وابصر ونطق بلا جسم ولا كيفية ثم خلق مني (ضمير امر) اخي علياً ومن علي فاطمة ثم خلق مني ومن علي ومن فاطمة الحسن والحسين وخلق منا ومن الحسين ابنه علياً وخلق منه ابنه محمداً وخلق منه ابنه جعفراً او خلق منه ابنه موسى وخلق منه ابنه علياً وخلق منه ابنه محمداً وخلق منه ابنه علياً وخلق منه ابنه حسناً وخلق منه ابنه سميي وكنيي ومنجي امتي ومحيي سنتي ومعزملتي ومن وعدني ربي ان يظهر ديني على الدين كله ويحق به الحق ويزهق به الباطل ويكون الدين كله لله واصبا فكنا انواراً بلا ارواح واسماع وابصار ونطق وحس وعقل وكان الله الخالق ونحن المخلوقون والله المكون ونحن المكونون والله البارى ونحن البرية موصولون لا منفصلون عنه فهلل نفسه فهللناه وكبر نفسه فكبرناه وسبح نفسه فسبحناه وقدس نفسه فقدسناه وحمد نفسه فحمدناه ولم نزل انواراً نتعارف ونتناجي مسمين متباينين ازليين موحدين منه بدأنا واليه نعود وانواراً من نوره بمشيته وقدرته لا نسأم من تسبيحه ولا نستكبر عن عبادته ثم شاء سبحانه فمد الاظلة وخلق خلقه اطواراً الملئكة وخلق من الماء بشراً و عرش عرشه على الماء واخذ من بني ادم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا وكان يعلم ما في نفوسهم والخلق اشباح وارواح في الاظلة يبصرون ويسمعون ويعقلون فاخذ عليهم الميثاق ليؤمنن به وبملائكته وكتبه ورسله ثم جلاني لهم وجلا لهم علياً وفاطمة والحسن والحسين والتسعة الائمة من الحسين

الذين سميتهم لكم فاخذ الله لي العهد على النبيين جميعا وهو في قوله تعالى
اكرمني به واذ اخذ الله ميثاق النبيين لما اتيتكم من كتاب وحكمة
ثم جاءكم رسول مصدق لما معكم لتؤمنن به ولتنصرنه قال ءاقررتم
واخذتم على ذلكم اصري قالوا اقررنا قال فاشهدوا وانا معكم من
الشاهدين وقد علمتم ان الميثاق اخذ لي على جميع النبيين وانی
انا الرسول الذي ختم الله بي الرسل وهو قوله تعالى محمد رسول الله و
خاتم النبيين فكنت والله فيهم ولقيت بعدهم واعطيت ما اعطوا فزادني
ربي من فضله ما لم يعطه احدا من خلقه غيري فمن ذلك انه اخذ
لي الميثاق على سائر النبيين ولم يؤخذ ميثاقي لاحد منهم ومن ذلك
انه ما نبى نبيا ولا ارسل رسولا الا امره بالاقرار بي وان يبشر
امته بمبعثي ورسالتي والشاهد لي لهذا قوله تعالى لموسى الذين
يتبعون الرسول النبي الامي الذي يجدونه مكتوبا عندهم في التوراة
والانجيل يامرهم بالمعروف وينهاهم عن المنكر ويحل لهم الطيبات
ويحرم عليهم الخبائث ويضع عنهم اصرهم والاغلال التي كانت عليهم
فالذين امنوا به وعزروه ونصروه واتبعوا النور الذي انزل معه
فاولئك هم المفلحون - وتعلمون انه لا نبي امي ارسل رسولا غيري وفي الانجيل
قوله عز اسمه الذي حكاه فيما نزل له على من خطابه لاخي عيسى بن مريم
مبشرا برسول ياتي من بعدي اسمه احمد وتعلمون انه ما ارسل رسولا
اسمه احمد غيري وان الله منحني اللواء في القيمة الذي يحمله اخي
علي وادم ومن دونه تحته يوم القيمة واعطاني الشفاعة والحوض
تفضلا منه علي واعطاني مفاتيح الدنيا وكنوزها ونعيمها فلم اقبل زهدا
فيه فعوضني منه مفاتيح الجنة والنار فجعلت كلما اعطاني اياه ربي
لاخي علي والائمة منه فطوبى لهم وطوبى لمن تولاهم

وحسن مآب فقمنا على اقدامنا وقلنا يا رسول الله اذ قد انعم الله علينا بك وباخيك علي وذريتك فنسئل الله ان يقبضنا اليه الساعة لئلا يأتي احد امنا بايقة تخرجه عن هذا الحظ العظيم فقال لنا كلا ولا تخافون فانكم من الذين قال الله فيهم الذين يستمعون القول فيتبعون احسنه اولئك الذين هديهم الله واولئك هم اولوا الالباب قال جابر بن يزيد الجعفي قلت لجابر بن عبد الله لقد اسعدني الله بلقائك في هذا اليوم وهذا بركة الله وبركة سيدي الباقر عليه السلام وامامك كذا اتاه بامر رسول الله صلى الله عليه وآله قال لي جابر بن عبد الله بلغ وخبر من لقيت من شيعة آل محمد بما سمعت مني فهذا عهد الينا رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم

(۱۰) حديث دهم از ابی الحسن محمد بن یحیی الفارسی از هارون بن زید الطبرستانی از محول بن ابراهیم از محمد بن خالد الکناسی الکوفی از یونس بن ظبیان از مفضل بن عمر از جابر بن یزید الجعفی از جابر بن عبد الله بن حزام الانصاری میگوید که گفت جابر بن عبد الله که فرستاد حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم کسی را بسوی سلمان فارسی ومقداد بن اسود کندی وابوذر جندب بن جناده غفاری وعمار بن یاسر وحذیفه بن الیمان وخزیمه بن ثابت ذوالشهادتین وابی الهیثم مالک ابن التیهان وابی الطفیل عامر بن واثله وسوید بن غفله وسهل وتمیم هر دو پسران حنیف وبریدة الاسلمی پس حاضر شدیم ما ها در خدمت آنحضرت روز جمعه وقت چاشت وچون جمع شدیم در محضر اقدس آنحضرت وحضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام در جانب یمین آنحضرت نشسته بودند پس امر فرمود آنحضرت که دیگر هیچکس داخل نشود ودر آن روز برای خدمت آنحضرت انس ابن مالک حاضر بود پس اورا فرمودند که از محضر حضرتش بخانه خود برود بعد آن توجه فرمودند بسوی ما ها پس فرمودند که بشارت میدهم شما ها را که خدای منان تفضل فرموده است بر شما ها زیرا که او حق سبحانه میداند اخلاص قلبی شما ها را در بابت ایمان شما ها به او تعالی شانه ومیداند اقرار شما ها را نسبت به وحدانیت خودش ونسبت به ملائکه خودش وکتب خودش ونسبت به رسولان خودش

ودانست وفای شماها را بآن چیزها که عهد کرده بودید با او وعهد نموده بودید بمن در ظاهر و باطن لذا مامور فرموده است مرا که ضامن بشوم برای شماها از جانب او که شماها داخل خواهید شد در جنت بدون حساب وهمین طور آن کسانیکه بعد از شماها خواهند آمد تا روز قیامت اگر ایشان مانند شماها وفا خواهند کرد عهد ومیثاق خود را با خدا ورسول پس آنها هم بدون حساب در جنت داخل خواهند شد جابر گفت که حضرت رسول بما ها این حدیث را بیان میفرمودند درحالیکه اشک چشمهای آنحضرت میریختند واشکهای ما ها مانند باران می باریدند به سبب گریه آنحضرت وبه سبب تفضلات ورحمات خدای منان ومهربانیهای او پس ما ها سجده نمودیم شکراً لله تعالی وکلام شروع کردیم پس قطع نمودیم رقت آنحضرت را وگریه آنحضرت را پس فرمودند بما ها که اگرچه شماها گریه کمی نموده اید حالا اما شماها خندان خواهید شد بیشتر وحالا من شماها بشارت میدهم زیرا که من میدانم که شماها دوست دارید که سوال کنید از من آنچیز را واین هم میگویم که اگر من نه بیان کردم بشماها آن چیز را پس بعد از من اگر سوال کردید از برادرم علی پس او برای شماها آن چیز را بیان خواهد کرد پس آنوقت ما ها بصدای بلند گریه نمودیم وشکر نمودیم ودعا کردیم برای آنحضرت پس فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم که بپرسید از من از بدو خلقت من که چطور خدای منان ما را خلق فرموده است خدا بر شماها رحم کند بدانید که بود خدای ذو الجلال والاکرام مقدس است اسم او وبزرگ است ثنای او ونه بود هیچ موجودی همراه او ونه بود هیچ چیزی سوای او احد بود در فردانیت خودش وفرد بود در وحدانیت خودش وصمد بود در ازلیت خودش وازل بود در صمدانیت خودش وقدامت خودش دائم بود در دیمومیت خودش وقدیم بود در سرمدیت خودش وسرمد بود در قدامت خودش ومنشی بود ونه بود همراه او شیئ وخالق بود ونه بود مخلوقی در نزد او پس هرگاه خواست که خلق کند مخلوقی را موافق مشیت واراده خودش پس خلق فرمود یک نوری را یعنی نور مرا پس هر فرمود مرا که بشو پس شدم من یک نور درخشنده وضیا بار که می شنیدم ومی دیدم ونطق میکردم بدون جسم وبدون کیفیت وشخصیت جسمانی بعد از آن خلق فرمود از من برادرم علیؑ را خلق فرمود از علیؑ فاطمهؑ را بعد از آن خلق فرمود از من واز علیؑ واز فاطمهؑ الحسنؑ وحسینؑ را

و بعد از آن خلق فرمود از ما و از حسین ع فرزند او علی ع را و خلق فرمود از او فرزند او محمد ع را و خلق فرمود از او فرزند او جعفر ع را و خلق فرمود از او فرزند او موسی ع را و خلق فرمود از او فرزند او علی ع را و خلق فرمود از او فرزند او محمد ع را و خلق فرمود از او فرزند او علی ع را و خلق فرمود از او فرزند او حسن ع را و خلق فرمود از او فرزند او آن کسی را که هم نام من است و هم کنیت من است و نجات دهندهٔ امت من است و زنده کنندهٔ سنت من است و معزز کنندهٔ ملت من است و آن کسی است که وعده داده است بمن پروردگار من که بر دست او غلبه خواهد داد دین مرا بر تمامی ادیان عالم و اثبات خواهد فرمود بواسطه او حق را و معدوم خواهد ساخت از دست او باطل را پس آنوقت دین دین کامل خدائی خواهد شد پس بودیم ما ها نور بدون ارواح اما بودیم تماما سمع و بصر و نطق و حس و عقل و بود خدای ما خالق و بودیم ما ها مخلوق و بود خدای ما تکوین دهنده و بودیم ما ها مکون و بود خدای ما باری و بودیم ما ها بریه و موصول بودیم باو و نه منفصل از او پس تهلیل فرمود برای نفس خود پس ما ها هم تهلیل گفتیم برای او و تکبیر فرمود برای نفس خود پس ما ها هم تکبیر گفتیم برای او و تسبیح فرمود برای نفس خود پس ما ها هم تسبیح گفتیم برای او و تقدیس فرمود برای نفس خود پس ما ها هم تقدیس گفتیم برای او و حمد فرمود برای نفس خود پس ما ها هم حمد گفتیم برای او و مجد فرمود برای نفس خود پس ما ها هم مجد گفتیم برای او و بودیم ما ها نور مطلق همیشه در حالیکه با هم یکی دیگری را می شناختیم و مناجات میکردیم و مسمی بودیم و سواسوا بودیم و ازلی بودیم و موحد بودیم پس ابتدای ما ها از او است و منتهای ما ها همان است و هستیم ما ها انوار از نور او سبحانه و تعالی موافق مشیت او و از قدرت او و هرگز ملول نمی شویم از تسبیح او و نه تکبر می کنیم از عبادت او بعد از آن خواست خدای بزرگ و برتر پس پهن فرمود شعاع های انوار ما را و خلق فرمود از آن شعاع ها انواع مخلوقات را ملائکه و بشر و گسترد بر روی آب عرش خود را و گرفت عهد و پیمان از بنی آدم از ذریات ایشان از پشتهای ایشان و شاهد قرار داد ایشان را بر نفسهای ایشان که آیا نیستم من

پروردگار شما ها پس همه ایشان گفتند بلی ما شهادت میدهیم که تو پروردگار ما هستی و خدا تعالی میدانست هر چه در نفوس ایشان بوده و تمامی مخلوقات آنوقت اشباح و ارواح بودند در سایه رحمت پروردگار و همه شان میدیدند و می شنیدند و تعقل میکردند پس گرفت بر ایشان عهد و پیمان برای اینکه هرگاه در عالم دنیا بروند باید همین طور ایمان بیاورند با و و بملائکه او و به کتابهای او و به رسولان او و بعد از آن جلوه داد مرا برای ایشان و جلوه داد علی ع را و فاطمه و حسن و حسین را و باقی نه ائمه را از اولاد حسین آن کسانیکه من برای شما ها اسمهای آنها را بیان نموده ام پس خدای متعال از جمیع انبیا و مرسلین عهد و میثاق گرفت بر نبوت من و آن مطلب را خدای منان در این قول خود بیان فرموده است که یاد آورید آنوقت را که میثاق گرفت خدای متعال از گروه انبیاء که آگاه باشید ای جماعت انبیا و مرسلین که هرگاه من در عالم دنیا بشما عطا کنم کتاب و حکمت و بعد از آن بیاید رسول من در حالیکه تصدیق خواهد نمود کتاب و شریعت شما ها را پس بر شما ها لازم است که ایمان بیاورید بر او و نصرت کنید او را پس بعد از آن پرسید که آیا شما ها اقرار میکنید بر این مطلب یا نه و آیا قبول نمودید و گرفتید بر این امر این تکلیف مرا یا نه پس همه شان گفتند که بلی ای پروردگار ما قبول نمودیم پس فرمود که پس شاهد باشید و من هم همراه شما ها شاهد هستم پس مبادا تخلف بنمائید! پس حالا شما ها دانستید که خدای متعال برای من از تمامی انبیا و مرسلین میثاق گرفته است و من همان رسول هستم که ختم فرموده است بر من رسالت خود را و بعد از هیچ رسول نخواهد فرستاد چنانچه در این قول خود بیان فرموده است محمد رسول الله خاتم النبیین پس قسم بخدای متعال که بودم من در میان آنها و باقی ماندم بعد از ایشان و داده شدم هر چه که داده شدند ایشان و داد مرا زیاده از ایشان پروردگار من از فضل خودش که نه داد به هیچکس از مخلوقات خودش سوای من پس بعضی از آن فضیلتهای من این است که خدای متعال از برای من از جمیع انبیا میثاق گرفت و نه گرفت میثاق از من برای هیچکس از ایشان و دیگر اینکه هیچ نبی و هیچ رسولی را نفرستاد مگر اینکه امر فرمود

اورا که اقرار کند بر نبوت من و اینکه بشارت بدهد با مت خودش به مبعوث شدن من و به رسالت من و شاهد این مطلب قول خدا است برای موسی که فرموده آن کسانیکه اتباع میکنند برسول نبی امی آن رسولیکه می یابند مکتوب اسم اورا در نزد خودشان در توراة و در انجیل که آن نبی امر میفرماید ایشان را به معروف و منع میکند ایشانرا از منکر و حلال میکند برای ایشان طیبات را و حرام میکند بر ایشان خبائث را و دور میکند از ایشان بار سنگین ایشانرا و آن غلهای آهنین را که بودند بر ایشان پس آن کسانیکه ایمان آوردند باو و عزیز داشتند اورا و نصرت نمودند اورا و اتباع کردند بآن نوری که من نازل کرده ام همراه او در عالم دنیا یعنی حضرت امیر المومنین پس ایشان هستند نجات یافتگان - و شما ها میدانید که نبوده هیچ نبی غیر از من که نبی امی فرستاده شده بود قبل از من = و دیگر در انجیل است قول خدای منان است در آن چیزها که نازل فرموده است برای من از خطاب او بحضرت عیسی بن مریم برادر من یعنی مبشراً برسول یاتی من بعدی اسمه احمد و شما ها میدانید که هیچ رسولی نفرستاده شده که اسم او احمد باشد غیر از من و دیگر اینکه خدای منان عطا فرموده است بمن لوای حمد را در روز قیامت و آن را خواهد برداشت برادر من علی و حضرت آدم و سائرین انبیاء و مرسلین در زیر سایه آن خواهند بود در میدان محشر و دیگر عطا فرموده است بمن شفاعت عاصیان و حوض کوثر از زیادی تفضل او بر من و اعطا کرد بمن مفاتیح دنیا و خزائن دنیا و نعمات دنیا پس من قبول نکردم از روی زهد و حقارت دنیا و نعمات دنیا پس بعوض آن مرحمت فرمود بمن مفاتیح جنت و جهنم را پس من همه این عطایا و مواهب را که خدای منان بمن مرحمت فرموده دادم به برادرم علی و ائمه ذریت او را پس طوبی است برای ایشان و طوبی است برای آن کسانیکه دوست دارند ایشان را و بازگشت خوب پس ما ها ست برخواستیم و عرض نمودیم یا رسول الله چون خدای منان بما ها این انعام و کرامت عطا فرموده لطفیل شما و برادر شما علی و ذریت شما پس حالا ما سوال میکنیم از خدای منان که قبض نماید روحهای ما را بسوی خودش الآن الآن مبادا برای یکی از ما ها یک گناهی

فرا بگیرد و بیرون کند او را از این انعام و احسان بزرگ خدائی آن پس آنحضرت بما فرمودند که نه هرگز همچنین نخواهد شد و شما ها ابداً ترس نداشته باشید زیرا که شما ها از آن کسانی هستید که در حق ایشان خدای متعال فرموده است آن کسانیکه اقوال را می شنوند هر نوع که باشد پس بعد از شنیدن محض قول احسن را قبول میکنند و قول غیر احسن را بصاحبش رد میکنند پس ایشان اند صاحبان عقل و ایشانند هدایت یافته از جانب خدا که هرگز هرگز گمراه نخواهند شد ا

جابر بن یزید جعفی میگوید که پس آنوقت من بجابر بن عبدالله گفتم بالتحقیق که امروز از ملاقات تو خدای منان مرا سعید گردانید و این است برکت خدا و برکت سیدی حضرت باقر العلوم علیه السلام و در پیش تو همین طور آمده است این حدیث شریف از فرمائش و حکم و امر حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم - پس آنوقت جابر بن عبدالله گفت که تبلیغ کن و برسان این حدیث شریف را بهر آنکسیکه ملاقات کند با تو از شیعیان آل محمد همانطور که از من شنیدهٔ زیرا که این عهد گرفته است از ما حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم که باید این حدیث به شیعیان ما رسانیده شود

حالا یک حدیث دیگر هم لازم است که نوشته بشود تا که بشارة الشیعه بدرجه تکمیل برسد

حدیث التاسع والستون از کتاب صحیفة الابرار من کتاب التمحیص للشیخ الجلیل ابی محمد الحسن بن علی بن الحسین بن شعبة الحرانی صاحب کتاب تحف العقول عن فرات بن احمد احنف قال کنت عند ابی عبدالله علیه السلام اذ دخل علیه رجل من هولاء الملاعین فقال والله لاسوئنه فی شیعته فقال یا اباعبدالله اقبل الی فلم یقبل الیه فاعاد فلم یقبل الیه ثم اعاد الثالثة فقال ها انا ذا مقبل فقل ولن تقول خیرا فقال ان شیعتک یشربون النبیذ فقال وما بأس من بالنبیذ اخبرنی ابی عن جابر بن عبدالله ان اصحاب رسول الله صلعم کانوا یشربون النبیذ فقال لیس اعنیک النبیذ انما اعنیک المسکر فقال شیعتنا ازکی و اطهر من ان یجری للشیطان فی امعائهم رسیس

وان فعل ذلك المخذول منهم فيجد ربا رؤفا ونبيا بالاستغفار له عطوفا ولیا له عند الحوض ولوفا ویکون اصحابك فی برهوت عکوفا قال فافحم الرجل وسکت ثم قال لیس اعنیك المسکر انما اعنیك الخمر فقال ابوعبد الله ع سلبك الله لسانك مالك تؤذینا فی شیعتنا منذ الیوم اخبرنی ابی عن علیّ بن الحسینؑ عن ابیه عن علیّ بن ابیطالب عن رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم عن جبرئیلؑ عن الله ذی الجلال والاکرام انه قال یا محمدؐ انی حظرت الفردوس علی جمیع النبیین حتی تدخلها انت وعلیؑ وشیعتکما الا من اقترف منهم کبیرة فانی ابلوه فی ماله او بخوف من سلطانه حتی او فی بدنه او بشدة فی سکراته حتی تلقاه الملائکة بالروح والریحان وانا راض عنه غیر غضبان فیکون ذلك جزاء لما کان منه فضل عند اصحابك هولاء شیء من هذا افلم اودع ! حدیثی

از زرارت ابن احنف است گفت که روزی در خدمت حضرت ابی عبد الله علیه السلام بودم که شخصی از مخالفین داخل شد و گفت که قسم بخدا اذیت خواهم کرد ابی عبد اللهؑ را در موضوع شیعیان او پس گفت یا اباعبد الله بمن توجه کن اما حضرت توجه نفرمود پس آن شخص اعاده کرد لعد هم توجه نفرمود پس مرتبه سوم اعاده کرد آنوقت حضرت فرمود بگو میخواهی چه بگوئی و میدانم که تو هرگز خیر نخواهی گفت پس گفت که شیعیان تو نبیذ می نوشند پس حضرت فرمود چه شد باکی نیست زیراکه خبر داده است بمن پدرمن از جابر ابن عبد الله انصاری که اصحاب رسولؐ نبیذ می نوشیدند پس آن شخص گفت که مقصد من نبیذ نبوده بلکه مسکرات بوده پس فرمود حضرت که شیعیان ما از این ازکی واطهراند که شیطان در امعای ایشان آمد و رفت داشته باشد واگر کسی از مخذولین این کار کرده است پس او خواهد یافت پروردگار مهربان و نبیؐ عطوف برای استغفار عملش و ولیؑ دوست بر حوض کوثر وحال آنکه اصحاب تو در وادی برهوت عاکف هستند پس دهن بسته وساکت شد بعد از آن گفت که مقصد من مسکر نبوده بلکه مقصد من خمر بوده پس آنوقت حضرت بغضب آمد و فرمود خدا زبانت را قطع کند چرا تو اذیت میکنی مارا در بابت شیعیان ما امروز

آگاه باش که خبر داد مرا پدرم از علی بن الحسین از پدرش از علی بن ابیطالب از حضرت رسول ص عن جبرئیل از حضرت رب العزت ذو الجلال والاکرام که فرمود بگو بمحمد یا محمد ص بالتحقیق که من حرام نموده ام جنات الفردوس را بر جمیع انبیا حتی اینکه تو داخل شوی و علی داخل بشود و شیعیان شما داخل بشوند مگر اینکه اگر کسی از شیعیان شما از گناه معصیت نموده است پس من او را ابتلا میکنم در عالم دنیا در مال او یا در خوف سلطان یا در بدن او یا سخت میکنم سکرات او را تا که ملاقات کنند با و ملائکه من با روح و ریحان و من راضی شده ام از و نیستم بر او غضبان پس این بلاها برای او معاوضه میشوند برای آن کبیره که مرتکب شده است پس آیا هست برای اصحاب تو از این عطایای خدا چیزی که نجات بیابند پس حالا که حقیقت امر را فهمیدی پس حال شیعیان ما را بلا مسکن یا ایشان را بحال خودشان بگذار و در بابت ایشان هیچ چیزی نگو الحمد لله رب العلمین

والصلوة والسلام علی سید المرسلین وآله الطاهرین

الحدیث الخامس والاربعون من کتاب صحیفة الابرار نقلا عن کتاب جامع الاخبار عن الشیخ الصدوق قال حدثنا الحسین بن احمد بن ادریس قال حدثنا احمد بن محمد بن عیسی عن محمد بن ضحاک قال اخبرنا عزیز بن عبد الحمید عن اسمعیل بن طلحة عن کثیر بن عمیر عن جابر بن عبد الله الانصاری قال سمعت رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم یقول ان الله خلقنی وخلق علیا وفاطمة والحسن والحسین والائمة من نور فعصر ذلک النور عصرة فخرج منه شیعتنا فسبحنا فسبحوا وقدسنا فقدسوا وهللنا فهللوا ومجدنا فمجدوا ووحدنا فوحدوا ثم خلق الله السموت والارضین وخلق الملائکة فمکثت الملائکة مائة عام لاتعرف تسبیحا ولاتقدیسا ولاتمجیدا فسبحنا فسبحت شیعتنا فسبحت الملائکة لتسبیحنا وقدسنا فقدست شیعتنا فقدست الملائکة لتقدیسنا ومجدنا فمجدت شیعتنا فمجدت الملائکة لتمجیدنا ووحدنا فوحدت شیعتنا فوحدت الملائکة لتوحیدنا

وكانت الملائكة لا تعرف تسبيحا ولا تقديسا من قبل تسبيحنا وتسبيح شيعتنا فنحن الموحدون حين لا موحد غيرنا وحقيق على الله تعالى كما اختصنا واختص شيعتنا ان ينزلنا في اعلى عليين فان الله سبحانه اصطفانا واصطفى شيعتنا من قبل ان نكون اجساما فدعانا واجبنا فغفر لنا ولشيعتنا من قبل ان نستبق ان نستغفر الله ترجمه حديث نمود

حسین بن احمد الخ از جابر بن عبد الله انصاری که گفت شنیدم از حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم که میفرمود بالتحقیق که خلق فرمود خدای منان مرا و علی را و فاطمه و حسن و حسین و ائمه معصومین را از یک نوری پس فشار داد آن نور را سختی حتی که بیرون آمدند از آن نور شیعیان ما پس ما تسبیح شروع کردیم پس بتقلید ما شیعیان ما هم تسبیح نمودند و ما تقدیس نمودیم و شیعیان ما هم تقدیس نمودند و ما تهلیل گفتیم و شیعیان ما هم تهلیل گفتند و ما تمجید نمودیم و شیعیان ما هم تمجید نمودند و ما توحید گفتیم و شیعیان ما هم توحید نمودند بعد از آن خلاق عالم آسمانها و زمین را خلق فرمود و ملائکه را خلق نمود پس ملائکه تا صد سال ساکت ماندند نه تسبیح خدا را میدانستند و نه تقدیس او را و نه تمجید او را پس ما ها تسبیح گفتیم و شیعیان تسبیح گفتند پس به تقلید ما ها ملائکه هم تسبیح گفتند و ما تقدیس نمودیم و شیعیان ما تقدیس نمودند پس ملائکه هم تقدیس نمودند به تقلید تقدیس ما ها و ما تمجید نمودیم و شیعیان ما تمجید نمودند پس ملائکه هم به تمجید ما ها تمجید نمودند و ما توحید نمودیم و شیعیان ما توحید نمودند پس ملائکه هم به توحید ما ها توحید نمودند و بودند ملائکه که هیچ کدام از تسبیح و تقدیس و توحید را نمیدانستند قبل از تسبیح و تقدیس ما و شیعیان ما پس ما ها بودیم موحد در زمانیکه غیر از ما کسی دیگری موحد نبود پس سزاوار است برای خدای منان ذو الجلال والاکرام که همانطور که ما را و شیعیان ما را مختص فرموده برای توحید و تقدیس همانطور مخصوص صاحب ... ما را در مقام اعلی علیین زیرا که خدای منان برگزیده است ما را و برگزیده است شیعیان ما را قبل از آنکه ما را مجسم کند بجسم مادی پس ما را دعوت نمود و ما قبول نمودیم دعوت او را پس آمرزید ما را و آمرزید شیعیان ما را پیش از آنکه ما سبقت کنیم به استغفار و طلب آمرزش

الحديث تحفة الاخوان وغيره بحذف الاسناد قال دخل رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم
على امير المؤمنين عليه السلام فرحا مسرورا مستبشرا فسلم عليه فرد عليه فقال علي ع
يا رسول الله ما رأيتك اقبلت مثل هذا اليوم فقال حبيبي وقرة عيني اتيتك
ابشرك اعلم ان في هذه الساعة نزل علىّ جبرائيل الامين وقال الحق جل جلاله
يقرئك السلام ويقول لك بشر عليا ان شيعته الطايع منهم والعاصي
من اهل الجنة فلما سمع مقالته خر لله ساجدا فلما رفع راسه رفع يديه
الى السماء ثم قال اشهدوا علىّ اني قد وهبت لشيعتي نصف حسناتي
فقالت فاطمة الزهراء يا رب اشهد علىّ فاني قد وهبت لشيعة علي
بن ابيطالب ع نصف حسناتي فقال الحسن يا رب اشهد علي اني قد وهبت
لشيعة علي بن ابيطالب ع نصف حسناتي فقال الحسين ع يا رب اشهد علىّ
اني قد وهبت لشيعة علي بن ابيطالب ع نصف حسناتي فقال النبي صلى الله عليه وآله وسلم
ما انتم باكرم مني اشهد علي يا رب اني قد وهبت لشيعة علي بن ابيطالب
نصف حسناتي فهبط الامين جبرائيل عليه السلام وقال يا محمد ان الله تعالى
يقول ما انتم باكرم مني اني قد غفرت لشيعة علي بن ابيطالب ومحبيه
ذنوبهم جميعا ولو كانت مثل زبد البحر ورمل البر وورق الشجر اللهم صل
على محمد وآل محمد بعدد ذرات مخلوقاتك ومصنوعاتك وعدد حركاتها
وسكناتها من الازل الى الابد !

# ( باب متی یدخلون الشیعة الجنة )

بسم الله الرحمن الرحیم

(۱) قال رب العزة ذو الجلال والاکرام کل نفس ذائقة الموت ومبشورة اما بنعیم الابد واما بعذاب المخلد فرمود خدای ذوالجلال والاکرام که هر نفسی باید ذائقه موت را بچشد و بشارت داده بشود یا برای نعیم ابدی یا برای عذاب سرمدی

(۲) وکذلك یجزی الله المتقین الذین تتوفاهم الملائکة طیبین یقولون سلام علیکم ادخلوا الجنة بما کنتم تعملون وهمین طور جزا میدهد خدای منان متقین را آن کسانیکه قبض میکنند ملائکه ارواح آنها را درحالیکه طیب وطاهر هستند پس میگویند بایشان سلام علیکم داخل بشوید در جنت به سبب اعمال صالحه خودتان

(۳) ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائکة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التی کنتم توعدون ولکم فیها ما تشتهی انفسکم ولکم فیها ما تدعون نزلا من غفور الرحیم بالتحقیق که آن کسانیکه گفتند پروردگار ما محض الله است و بعد از آن برهمین قول باقی ماندند تا آخر زندگانی شان پس وقت انتقال نازل میشوند بر ایشان ملائکه ومیگویند بایشان که شماها نباید بترسید ومحزون بشوید بلکه بشارت میدهیم بشماها برای جنت آن جنتیکه وعده داده شده اید بآن پس حالا داخل بشوید درآن وبرای شماها درآنجا همه چیزها آماده است وهرچه شماها خواهید خواست بشما خواهند داد که حالا شماها مهمان خدای ذوالجلال والاکرام هستید

(۴) یا ایتها النفس المطمئنة ارجعی الی ربك راضیة مرضیة فادخلی فی عبادی وادخلی جنتی

ای نفس مطمئنه برگرد بسوی پروردگار خودت راضی و خوشحال و داخل بشو در زمرهٔ عباد من و در جنت من

(۵) ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل هم احیاء عند ربهم یرزقون
هر گز گمان نکنید که شهیدان راه خدا مرده اند بلکه آنها زنده اند و در نزد پروردگار خود غذا میخورند !

( استبصار )

باید دانست که در آن جنت که خلاق عوالم اورا برای اظهار کمال و قدرت غیر متناهی و برای ابراز علم و حکمت لاتناهی خود خلق و آماده فرموده است کی مردم در آن داخل خواهند شد آیا وقت مردن در آن جنات الخلود داخل میشوند یا بعد از حساب و کتاب روز قیامت در آن داخل خواهند شد = پس چونکه در این مسئله بباعث بودن احادیث مختلف البیان در موافقت مدارج ادراک و عقل و ایمان مخاطبین = در میان علمای محدثین و مصنفین و مفسرین اختلاف واقع شده است پس یک دسته کثیر و جم غفیر قائل اند که بعد از مردن مومنین در جنت دنیاوی داخل میشوند و تا قیام قیامت در همان جنت خواهند ماند و بعد از حساب و کتاب در جنات الخلود داخل خواهند شد ! و دلیل می آورند که چون جنات الخلود جای دوام است پس هر که در آن داخل خواهد شد ابداً از آن بیرون نخواهد آمد ورنه در معنی خلود نقص لازم می آید !!!

اما بر صاحب عقل و بصیرت ضعف این قول بدون برهان قاطع ظاهر و آشکار است زیرا که حضرت خاتم الانبیا صلی الله علیه و آله وسلم در شب معراج در همان جنات الخلود داخل شده بودند نه در جنت دیگری = و حضرت امام مبین مولانا و سیدنا امیر المومنین علیه السلام فرموده اند مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ هر که مرد پس قیامت او برای او همان وقت برپا می شود یعنی اورا همان وقت اهل جنت یا اهل جهنم قرار میدهند پس در جنت می برند یا در جهنم !

و نیز اینکه در قرآن مجید هم مذکور نیست که جنت دو قسم است یکی جنت دنیاوی غیر جنات الخلود و دیگری جنت آخرتی جنات الخلود لذا آن جنات که بر روی زمین هستند آنها همه یک قسمت

ویک جزء از ہمان جنات الخلود خواہند بود نہ از جنت دنیاوی غیر جنات الخلود
کہ فرمودہ اند مابین قبری ومنبری روضۃ من ریاض الجنۃ یعنی مابین
قبر ومنبر من یک قطعہ وجزء از جنات الخلود است وہمین طور القبر اما روضۃ
من ریاض الجنۃ او حفرۃ من حفر النار یعنی قبر مومن یک جزء است از باغہای
جنات الخلود یا یک درک است از درکات جہنم پس این است تعدیل درمیان
جمیع آیات قرآنیہ واحادیث مختلف البیان نبویہ وامامیہ علیہم الصلوۃ والسلام
فقال عز وجل یوم یات نفس لاتکلم (بنفس) الا باذنہ فمنہم شقی وسعید فاما
الذین شقوا ففی النار لہم فیہا زفیر وشہیق خالدین فیہا مادامت السموات والارض
الا ماشاء ربک ان ربک فعال لما یرید
واما الذین سُعدوا ففی الجنۃ خالدین فیہا مادامت السموات والارض
الاماشاء ربک عطاء غیر مجذوذ ! ترجمہ روزی می آید کہ نمی تواند
کسی حرف بزند مگر باذن خدای متعال پس بعضی از مردم شقی ہستند وبعضی سعید پس آن
کسانیکہ شقی شدہ اند پس آنہا در آتش ہستند وبرای آنہا از شدت عذاب جہنم زفیر
وشہیق است (زفیر صدای اولی حمار است وشہیق آخری است) ہمیشہ علی الدوام آنہا در جہنم
ہستند تا وقتیکہ آسمانہا وزمین قائم ودائم ہستند مگر آنکسی رحمت خدا اورا
بہ سبب کار خیری کہ از او لا داو صادر شدہ است لاحق شدہ است پس او را بیرون می آورد
وپروردگار تو میکند ہرچہ ارادہ دارد واو را کسی مانع نیست
واما آن کسانیکہ سعید شدہ اند پس آنہا در جنت ہستند وہمیشہ علی الدوام در جنت ہستند
تا وقتیکہ آسمانہا وزمین قائم ودائم ہستند پس اگر کسی از آنہا در زمان رجعت
برای نصرت ولی خدا اگر بیرون خواہد آمد پس خدای متعال او را بیرون خواہد آورد
وہمین طور اگر کسی از آنہا برای تماشای میدان محشر خواہش خواہد کرد کہ بیرون

بیاید پس خدای متعال اورا بیرون خواهد آورد- و اگر نمی خواهد پس اورا هرگز هرگز خدای منان از جنت بیرون نخواهد آورد و این عطای جنت از جانب پروردگار برای او از زمان مرگ و انتقال غیر مجذوذ یعنی غیر مقطوع خواهد بود تا ابد الآباد الله اکبر الله اکبر الله اکبر و لله الحمد والشکر علی هذا العطاء الغیر المجذوذ

(۱)

الحدیث ودر تفسیر امام علیه السلام است قال رسول الله صلی الله علیه وآله لایزال المؤمن خائفا من سوء العاقبة ولا یتیقن بالوصول الی رضوان الله تعالی حتی یکون وقت موته وظهور ملك الموت له وذلك ان ملك الموت یرد علی المؤمن وهو فی شدة علته وعظم ضیق صدره بما یخلفه من امواله ولما هو علیه من اضطراب احواله من معاملته وعیاله قد بقیت فی نفسه حسراتها واقتطع دون امانیه فلم ینلها فیقول له ملك الموت وهل مالك تتجرع غصصك فیقول لاضطراب احوالی واقتطاعك امالی فیقول له ملك الموت وهل یجزع عاقل من فقد درهم زیف واعتیاض الف الف ضعف الدنیا فیقول لا فیقول ملك الموت فانظر فوقك فینظر فیری درجات الجنان وقصورها التی یقصر دونها الامانی فیقول له ملك الموت تلك منازلك ونعمك و اموالك واهلك وعیالك ومن كان من اهلك ههنا وذریتك صالحا فهم هنالك معك افترضی به بدلا مما ههنا فیقول بلی والله ثم یقول انظر فینظر فیری محمدا وعلیا والطیبین من الهما فی اعلی علیین فیقول أو تراهم هولاء ساداتك وائمتك وهم هنالك جلاسك واناسك فما ترضی بهم بدلا مما تفارق ههنا فیقول بلی وربی فذلك ما قال الله عز وجل ان الذین قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل علیهم الملائکة ان لاتخافوا ولاتحزنوا فما امامکم من الاهوال فقد کفیتموها ولا تحزنوا علی ما تخلفوا به من الذراری والعیال فهذا الذی شاهدتموه فی الجنان بدلا منهم و ابشروا بالجنة التی کنتم توعدون هذه منازلکم وهولاء ساداتکم جلاسکم

که فرمودند حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله که شخص مومن همیشه از بدی عاقبتش خائف و ترسان و هراسان است و به یقین نمی داند که در جنت داخل خواهد شد و به خوشنودی خدای متعال ذوالجلال و الاکرام خواهد رسید حتی اینکه وقت موت و نزع روحش میرسد و ملک الموت براو ظاهر میشود آنوقت به وصول رضوان و خوشنودی خدای منان و دخول جنت را به یقین میداند زیرا که ملک الموت آنوقت بر مومن ظاهر میشود که حالش از ناخوشی و جور بجور خیالات نهایت شدید و به منتهی رسیده است که فکر میکند این مال و اموال را باید حالا بگذارد و معلوم نیست که بعد از او بر اهل و عیال او چه خواهد رسید و همه آرزوها و امیدهایش که داشت حالا منقطع خواهند شد بدون حصول پس آنوقت ملک الموت او را میگوید که چرا می بینیم که تو این قدر غصه میخوری و پریشان حال و مضطرب هستی پس در جواب میگوید که این همه اضطراب و پریشانی بجهت آنست که حالا تو همه امیدها و آرزوهای مرا بدون حصول آنها قطع خواهی نمود پس ملک الموت میگوید که آیا مرد عاقل از فقدان یک درهم ناقص و ردی و از یافتن هزار هزار ضعف دینار خالص غمگین و محزون میشود؟ مومن میگوید که نه هرگز نه پس ملک الموت میگوید که خوب حالا نگاه کن به سمت بالا و خوب بدقت نظر و بگو که چه می بینی؟ پس مومن به سمت بالا نگاه میکند پس ناگهان درجات جنات الخلود و غرفات و شرفات و قصور و حور و انهار و اشجار همه عجائبات و غرائبات جنات النعیم را از چشم خود مشاهد میکند که بالاتر از تمامی آرزوهای او است پس ملک الموت او را میگوید که بدان که همه اینها منازل تو و قصرهای تو و باغهای تو و انهار تو و اشجار تو میباشند و اینجا هستند پدران تو و مادران تو و همه متعلقین تو و دوستان تو و هر چه میخواهی برای تو موجود خواهد شد پس آیا تو راضی میشوی که بعوض این مال و اموال دنیاوی تو ترا عوض بدهند همه آن غرفات و شرفات و دور و قصور و انهار و اشجار و تو از امروز مالک و صاحب اختیار همه آنها بشوی و از این دار محن و فانی بآن دارالسلام و ملک جاودانی بردی پس مومن به نهایت تعجیل

میگوید آری آری قسم بحضرت پروردگار میخواهم بعد از آن ملک الموت میگوید که خوب دو بار نظر کن و بگو که حالا چه می بینی پس مومن دوباره نظر میکند و می بیند که حضرت خاتم المرسلین وحضرت امیرالمومنین و ائمه طاهرین در درجات الفردوس و اعلی علیین بر تختهای زمردین مانند هزار هزار آفتاب تابان و درخشان جلوه افروز هستند! پس ملک الموت میگوید آیا نمی بینی که ایشانند سادات تو و پیغمبر تو و ائمه تو و حالا تو هم در خدمت ایشان میرسی پس آیا راضی نمی شوی که من ترا در خدمت ایشان برسانم از دار پر بلا و رنج و محن و از این جای تنهائی پس مومن با نهایت عاجزی والتماس میگوید بلی بلی راضی هستم زود مرا در خدمت ایشان برسان ترا قسم میدهم به حضرت پروردگار که زود مرا در آنجا برسان= پس این است معنی و مفهوم قول حضرت حق ذوالجلال والاکرام که فرموده است= بالتحقیق که آن کسانی که ایمان آورده اند بخدا و رسول و ائمه هدی و میگویند که رب ما غیر از خدای منان کسی دیگری نیست و بعد از آن بر همین قول خود استقامت نموده اند تا آخر وقت زندگانی خود پس نازل میشوند بر ایشان ملائکه خدا برای قبض ارواح ایشان پس اول سلام میدهند ایشان را و بعد از آن بشارت میدهند به نعیم ابد و میگویند که هرگز هرگز نترسید شما از مرگ و خوف و هول محشر که شما هیچ باکی نیست از مرگ و محشر و هیچ غم و غصه نخورید از ترک دنیا و ابداً غمگین نشوید که اهل و عیال شما چه خواهند شد خدا ولی ایشان است و کفیل ایشان است و این غرفات و شرفات و دور و قصور و انهار و اشجار که می بینید همه بعوض این مال و اموال دنیا شما داده شده است و بشارت میدهیم شما با آن جنات الخلود که وعده داده بود شما خدای ذوالجلال والاکرام پس اینهایند منازل شما و مقام شما و ایشانند سادات شما و پیشوای شما و جلیس و انیس شما اللهم صل علی محمد و آل محمد ص بعدد ذرات مخلوقاتك و مصنوعاتك وعدد حركاتها وسكناتها من الازل الی الابد

وفي الكافي عن الصيرفي قال قلت لابي عبدالله عليه السلام جعلت
فداك يا ابن رسول الله هل يكره المومن على قبض روحه قال لا والله
انه اذا اتاه ملك الموت لقبض روحه جزع عند ذلك فيقول له
ملك الموت يا ولي الله لا تجزع فوالذي بعث محمد انا ابر بك
واشفق عليك من والد رحيم لو حضرك افتح عينيك فانظر ما ترى
قال ويمثل له رسول الله وامير المؤمنين وفاطمة والحسن والحسين
والائمة عليهم السلام رفقاؤه قال فيفتح عينيه فينظر هم
فينادي روحه مناد من قبل رب العزة فيقول يا ايتها النفس
المطمئنة الى محمد وعلي وفاطمة والحسن والحسين والائمة من ذرية
الحسين ارجعي الى ربك راضية بولاية امير المؤمنين علي بن
ابيطالب مرضية بالثواب فادخلي في عبادي محمد واهل بيته
وادخلي جنتي فما احب اليه شيء من استلال روحه واللحوق
بالمنادي ودر كتاب اصول كافي از صيرفي حديث است گفت عرض نمودم بخدمت
حضرت امام صادق عليه السلام فدايت شوم يا ابن رسول الله آيا هر مومن بكره ميداند
قبض روحش را فرمود لا والله قسم بخداي عزوجل بالتحقيق هر گاه ملك الموت براي
قبض روحش ظاهر ميشود پس مومن آنوقت جزع ميكند پس ملك الموت او را ميگويد
اي دوست خدا چرا جزع ميكني قسم بخداي محمد صلى الله عليه وآله من بر تو مهربان ترستم
از پدر تو اگر حاضر مي بود اينوقت چشمت باز كن و به سمت بالا نگاه كن كه چه مي بيني
پس آنوقت متمثل مي شوند براي مومن حضرت رسول وامير المؤمنين وحضرت زهرا و
حسن وحسين وسائر ائمه عليهم السلام پس باز ميكند چشمش را و مي بيند ايشان را
پس آنوقت يك منادي از جانب حضرت رب العزت او را ندا ميكند اي نفس مطمئنه به محمد
وعلي وفاطمه وحسن وحسين وبه ائمه ذريت حسين برگرد بسوي پروردگار خود در حاليكه
خوشنود بوده باشي بدوستي ايشان و به ثواب عظيم و داخل بشو در جنت من و برو در مجلس

عباد من محمد و علی و فاطمه و اهل ایشان پس آن وقت هیچ شیئ برای او پسندیده نیست
جز اینکه روحش را ملک الموت قبض نماید و لاحق شود بندای منادی !
(و در حدیث قدسیه معراجیه) و در کافی از حضرت صادق علیه السلام منقول است که فرمود حضرت
منکم و الله یقبل و لکم و الله یغفر انه لیس بین احدکم و بین ان
یغتبط و یری السرور و قرة العین الا ان یبلغ نفسه ههنا و اومی
بیده الی حلقه ثم قال انه اذا کان ذلک و احتضر حضره رسول الله
صلی الله علیه و آله و علی ع و جبرئیل ع و ملک الموت علیهم السلام فیدنو منه
علی علیه السلام فیقول یا رسول الله ان هذا کان محبا لاهل البیت
فاحبه و یقول رسول الله ص یا جبرئیل ع ان هذا کان یحب الله و رسوله
و اهل بیت رسوله فاحبه و یقول جبرئیل ع لملک الموت ان هذا کان
یحب الله و رسوله و اهل بیت رسوله فاحبه و ارفق به فیدنو منه
ملک الموت فیقول له یا عبد الله أخذت فکاک رقبتک أخذت
امان برائتک اتمسکت بالعصمة الکبری فی الحیوة الدنیا قال فیقول
المومن بتوفیق الله عز و جل نعم فیقول و ما ذاک فیقول ولایة علی ع
بن ابیطالب علیه السلام فیقول صدقت فاما الذی کنت تحذره
فقد امنک الله عنه و اما الذی کنت ترجوه فقد ادرکته ابشر
بالسلف الصالح و مرافقة رسول الله صلی الله علیه و آله و علی و فاطمة ع علیهم السلام
فیسل نفسه سلا رفقا ثم ینزل بکفنه من الجنة و حنوطه من الجنة بمسک
اذفر فیکفن بذلک الکفن و یحنط بذلک الحنوط ثم یکسی حلة صفراء
من حلائل الجنة فاذا وضع فی قبره فتح الله له بابا من ابواب الجنة
یدخل علیه من روحها و ریحانها ثم تفتح له عن امامه مسیرة شهر
و عن یمینه و یساره ثم یقال له نم نومة العروس علی فراشها و ابشر
بروح و ریحان و جنة نعیم و رب غیر غضبان ثم یزور آل محمد فی جنان
رضوی فیاکل معهم من طعامهم و یشرب معهم من شرابهم و یتحدث

معهم فی مجالسهم حتی یقوم قائمنا اهل البیت فاذا قام قائمنا بعثهم الله فاقبلوا معه یلبون زمراً زمراً فعند ذلک یرتاب المبطلون ویضمحل المحلون وقلیل ما یکونون هلکت المحاصیر ونجی المقربون من اجل ذلک قال رسول الله صلی الله علیه وآله لعلی علیه السلام انت اخی ومیعاد ما بینی وبینک وادی السلام از شما ها قسم بخدای عزوجل قبول میشود و برای شما ها قسم بخدای متعال مغفرت میفرماید نیست درمیان یکی از شما ها فاصله در بشارت جنات النعیم مگر اینکه جانش بحلقومش میرسد پس آنوقت می بیند سرور و خوشحالی را که البته قابل هزار رشک است بعد از ان فرمود وقتیکه محتضر میشود پس حاضر میشوند نزد او حضرت رسول ص وحضرت امیرالمومنین ع وحضرت جبرئیل ع پس به نزدیک او می آید حضرت امیرالمومنین ع ومیگوید یارسول الله بالتحقیق که این شخص از محبان اهل بیت است لذا شما هم این را محبت کنید پس حضرت رسول ص به جبرئیل میفرماید ای جبرئیل این شخص خدا ورسول و اهل بیت را دوست دارد پس شما هم این را دوست بدارید آنوقت جبرئیل ع به ملک الموت میگوید ای ملک الموت این شخص خدا ورسول و اهل بیت را دوست دارد پس شما هم این را دوست بدارید آنوقت ملک الموت به نزدیک او می آید ومیگوید ای بنده خدای کریم آیا گرفتی نجات خود را پس آنشخص بتوفیق خدای منان میگوید بلی گرفتم پس ملک الموت می پرسد آن چیست پس او در جواب میگوید که آن ولایت علی بن ابیطالب علیهما السلام است پس ملک الموت میگوید که راست گفتی بما ها نیست پس حالا بدان که آنچیزیکه تو همیشه از آن می ترسیدی البته امان داد ترا خدای منان به سبب دوستی و محبت تو با امیرالمومنین ع و آنچیزیکه همیشه امیدوار بودی بآن هر آئینه یافتی آنرا بشارت میدهم ترا بجنات النعیم ومصاحبت سلف صالح تو و به مرافقت حضرت رسول ص وعلی ع وفاطمه وائمه طاهرین پس بیرون می آورد جانش را به نرمی آنوقت نازل میشود برای او کفن از بهشت وحنوط از بهشت از مشک اذفر پس حنوط میکنند او را بآن حنوط و کفن میکنند او را بآن کفن پس می پوشانند او را یک حله زرد زرجدی

از حلهای جنت و چون در قبرش میگذارند اورا پس باز میکنند براو یک دری از درهای جنت تا که داخل بشود بر بدنش خوشبوهای جنت و سرور و حبور جنات النعیم بعد از آن از یمین و یسارش واز پیش رو و پس تا یک ماهه راه و مسافت وسیع میکنند بعد از آن میگویند که حالا راحت کن و بخواب مانند نوعروس و بشارت باد ترا روح و ریحان و جنات النعیم و بدانکه خدای منان از تو خشنود است و میروند پس زیارت میکنند آن شخص محمد و آل محمد علیهم الصلوة والسلام را در جنات رضوی و میخورد از غذای ایشان و می نوشد از شربتهای ایشان و صحبت میکند در مجالس ایشان حتی اینکه ظهور کند قائم ما اهل بیت آنوقت خدای منان مبعوث خواهد فرمود ایشان را برای زیارت و نصرت قائم ما پس ایشان میروند در خدمت حضرت ولی عصر صاحب الزمان با دشان از وجان گروه گروه و جماعت جماعت لبیک گویان پس آنوقت متحیر خواهند شد مخالفین و دشمنان ما و مضمحل و منقرض خواهند گردید اعدای ما و هلاک خواهند مذبذبین در حق ما و نجات خواهند یافت مقربین به رجعت ما و چون رجعت ما حتمی و لابدی است لذا فرمود حضرت صادق الامین رسول رب العالمین به حضرت امیرالمومنین علیهم السلام یا علی تو هستی برادر من و وعده ملاقات من با تو در عالم دنیا موقوف است در نجف اشرف و وادی السلام =

و در تفسیر امام علیه السلام آمده ان المؤمن الموالی لمحمد و اله الطیبین المتخذ لعلی بعد محمد امامه الذی یحتذی مثاله وسیده الذی یصدق اقواله ویصوب افعاله ویطیعه بطاعة من بعده من اطائب ذریته لامور الدین وسیاسته فاذا حضره من الله ما لابد منه ونزل به من قضائه ما لا یصد عنه وحضره ملك الموت واعوانه وجد عند راسه محمدا رسول الله صلی الله علیه واله ومن جانب آخر علیا سید الوصیین وعند رجلیه من جانب الحسن سبط سید النبیین ومن جانب الحسین سید الشهداء اجمعین وحوالیه بعدهم خیار خواصهم ومحبیهم

الذين هم سادة هذه الامة بعد ساداتهم من آل محمد ينظر اليهم المؤمن المحتضر
فيخاطبهم بحيث يحجب الله صوته عن اذان حاضريه كما يحجب رؤيتنا اهل البيت
ورؤيته خاصتنا عن عيونهم ليكون ايمانهم بذلك اعظم ثوابا لشدة المحنة
عليهم منه فيقول المؤمن بابي انت وامي يا رسول رب العزة بابي انت وامي
يا وصي رسول الرحمة بابي انتما يا شبلي محمد وضرغاميه يا ولديه وسبطيه
يا سيدي شباب اهل الجنة الملقبين بالرحمة والرضوان مرحبا بكم معاشر
خيار اصحاب محمد وعلي وولديه ما اعظم شوقي اليكم وما اشد سروري
الان بلقائكم يا رسول الله هذا ملك الموت قد حضرني ولا اشك في
جلالتي في صدره لمكانك ومكان اخيك مني فيقول رسول الله كذلك
هو ثم يقبل رسول الله على ملك الموت فيقول يا ملك الموت استوص
بوصية الله في الاحسان الى مولانا وخادمنا ومحبنا ومؤثرنا فيقول
ملك الموت يا رسول الله مره ان ينظر الى ما قد أُعِدَّ له في الجنان فيقول له
رسول الله صلى الله عليه وآله انظر فينظر الى العلو فينظر الى ما لا يحيط به
الالباب ولا ياتي عليه العدد والحساب فيقول ملك الموت كيف لا ارفق
بمن ذلك ثوابه وهذا محمد واعزته زُوّاره يا رسول الله لولا ان الله
جعل الموت عقبة لا يصل الى ملك الجنان الا من قطعها لما تناولت
روحه ولكن لخادمك ومحبك هذا اسوة بك ولسائر انبيائه
ورسله واوليائه الذين ذاقوا الموت بحكم الله ثم يقول رسول الله
يا ملك الموت هاك اخانا قد سلمناه اليك فاستوص به خيرا ثم
يرتفع هو ومن معه الى رياض الجنان ، وقد كشف عن الغطاء والحجاب
لعين ذلك المؤمن المحتضر فيراهم هناك بعد ما كانوا حول فراشه
فيقول يا ملك الموت الوحا الوحا تناول روحي ولا تلبثني ههنا فلا صبر
لي عن محمد واعزته والحقني بهم فعند ذلك تيناول ملك الموت روحه

فیسلها کما یسل الشعر من الدقیق وان کنتم ترون انه فی شدة بل هو فی
رخاء ولذة فاذا ادخل قبره وجد جماعتنا هناك واذا جاءه منکر
ونکیر قال احدهما للاخر هذا محمد وعلی والحسن والحسین وخیار صحابتهم
بحضرة صاحبنا فلنصنع لهم فیاتیانه فیسلمان علی محمد سلاما مفردا
ثم یسلمان علی علی سلاما مفردا ثم یسلمان علی سائر من معنا من اصحابنا
ثم یقولان قد علمنا یا رسول الله زیارتك فی خاصتك لخادمك مولاك
هذا ولولا ان الله یرید اظهار فضله لمن بهذه الحضرة من املاکه
ومن یسمعنا من ملائکته بعدهم لما سئلناه ولکن امر الله لا بد من امتثاله
ثم یسئلانه فیقولان من ربك وما دینك ومن نبیك ومن امامك
وما قبلتك ومن اخوانك فیقول الله جل جلاله ربی ومحمد نبیی و
علی امیر المؤمنین امامی والاسلام دینی والکعبة قبلتی والمؤمنون الموالی
لمحمد وعلی واولیائهما والمعادون لاعدائهما اخوانی واشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شریك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله وان اخاه علیا
ولی الله والائمة من ذریته خلفاء الله واولیائه فیقولان هذا
هو الحق علی هذا حییت وعلی هذا امت وعلی هذا تبعث وتکون
انشاء الله تعالی مع من تتولاه فی دار کرامة الله ومستقر رحمته !

ودر تفسیر امام علیه السلام آمده که وقتیکه مومن دوست دار محمد وآل محمد ومقر باشد حضرت امیر المؤمنین
وعامل بفرمایشات امیر المؤمنین واعمال آنحضرت وقرار میدهد آنحضرت را سید وسردار خودش و
تصدیق میکند احوال آنحضرت را وصواب میداند افعال آنحضرت را واطاعت میکند با مر آنحضرت
واطاعت میکند بعد از آنحضرت ائمه طاهرین از ذریت آنحضرت در تمامی امور دینی ودنیاوی خودش
پس هرگاه حاضر میشود برای او از خداوند متعال آنچیزیکه نیست چاره از آن ونازل میشود
برای او قضای الهی که نیست جای فرار از آن وظاهر میشود برای او ملك الموت واعوان او
پس می یابد آنشخص بر بالین خودش حضرت رسول را از یکجانب وحضرت امیر المؤمنین را

از یک جانب و می بیند پیش روی خودش حضرت حسن مجتبی سبط سید النبیین را و از یک جانب حضرت حسین
سید الشهداء علیه السلام را و بعد از ایشان می یابد دور بر خودش اخیار خواص ایشان را و
محبین و شیعیان ایشانرا آن کسانیکه روسای این امت هستند بعد از آل محمد ص
که با ایشان آشنائی و دوستی داشت (مثل آنکه برای خاک ار سردار و سرپرست من
مولائی و سیدی حضرت سید محمد کاظم اعلی الله مقامه فی اعلی علیین تشریف خواهند آورد
زیرا که خاک ار ایشانرا بی نهایت دوست دارم و میخواهم حشر خاکسار در خادمی ایشان
بشود آمین یا رب العلمین آمین آمین آمین ثم آمین) پس نظر میکند بسمت ایشان
آن مومن محتضر و خطاب میکند با ایشان بنحوی که پنهان میکند خداوند متعال صدای او را
از گوشهای حاضرین محضر همانطور که محجوب میکند ایشانرا از رویت ماها تا که بشود ایمان
ماها مستحکم و بشویم مستحق ثواب عظیم از این ایمان و یقین بالغیب و برای اینکه
زیاد بشود محبت ماها در قلوب ایشان و باعث مزید اجر و ثواب پس میگوید آن مومن
بابی انت و امی یا رسول الله بابی انت و امی یا وصی نبی الرحمة بابی انتما یا شبلی محمد ص
و ضرغامیه و یا ولدیه و یا سبطیه و یا سیدی شباب اهل الجنة و یا ایتها الرحمة
الموصولة من رب العلمین مرحبا بکم یا معاشر خیار اصحاب محمد ص و علی و ولدیه دائمة
الطاهرین چه قدر زیاد شده بود شوق ملاقات شماها در قلب من و چه قدر زیاد
شده سرور من در این حالت ناخوشی از لقاء شما = یا رسول الله این است ملک الموت
که حاضر شده است برای قبض روح من و هیچ شک و شبهه ندارم که البته جلالت من در سینه
او حاگزین شده است بباعث حضور شما و حضور امیر المومنین برادر شما پس حضرت رسول ص
میفرمایند که بلی چنین است که میگوئی پس متوجه میشود حضرت رسول ص به ملک الموت و میفرمایند
ای ملک الموت وصیت میکنم ترا در احسان نمودن به خادم ما و محب ما و اختیار کننده ما را
بر دیگران پس ملک الموت میگوید یا رسول الله او را امر بفرمائید که بسمت بالا نظر کند
که مشاهده نماید آن عطایا و مواهب حضرت رب العزت که برای او مهیا و آماده اند در جنان

پس حضرت رسول میفرمایند که ای دوست ما نظر کن بسوی جنان پس نظر میکند بسمت بالا و
مشاهده میکند نعمات جنت را که احاطه نمیکند او را عقلش و نمی آید در حساب پس ملک الموت
میگوید که چطور رفق و مدارا نکنم برای کسیکه ثوابش آنست که می بیند و اینها یند حضرت
رسول ص و اقربای آنحضرت که برای زیارتش تشریف آورده اند یا رسول الله اگر مقدر نمی فرمود
خداوند رب العزت موت را عقبه که نمی رسد انسان بدون عبور نمودن آن عقبه به ملک
جاودان جنان و ریاض رضوان البته هرگز هرگز قبض نمیکردم روح او را لکن برای
این خادم شما و دوست شما لابد است که پیروی کند بطریق شما و بطریق سائر انبیاء
و مرسلین که همه شان ذائقه موت را چشیده اند بحکم خداوند متعال بعد از آن حضرت
رسول میفرماید این است برادر ما سپردیم او را بتو پس با و خیر دار جان آنوقت
میرود حضرت رسول بسمت بالا بهمراهان خودش بدار السلام و ریاض الجنان و حال آنکه
برداشته شده است از چشم آن مومن محتضر همه حجابها پس می بیند حضرت رسول و ائمه
طاهرین و اصحاب ایشان را که رفته اند آنجا بعد از آنکه بوده اند به نزدیک او بر دور
فرش او پس میگوید ای ملک الموت زود باش الوحا الوحا تعجیل کن در قبض روح من
زیرا که عنان صبر من از دست من رها شده از دوری محمد و آل محمد و اصحاب و شیعیان
ایشان زود لاحق کن مرا بایشان پس آنوقت قبض میکند ملک الموت روحش را مانند بیرون
آوردن موی از خمیر اگرچه شما می بینید که او در شدت سختی است و حال آنکه او در راحت و لذت است
اللهم صل علی محمد و آل محمد و چون او را در لحد میگذارند پس می یابد جماعت ما را در آنجا و هرگاه وارد
میشوند براو منکر و نکیر پس یکی بدیگری میگوید که این است حضرت رسول ص و امیرالمومنین و حسن
و حسین و اخیار اصحاب و شیعیان در محضر صاحب ما پس باید که نیکی کنیم بایشان پس جلو
می آیند و سلام میدهند بر حضرت رسول ص تنها بعد از آن بر حضرت امیرالمومنین تنها و بعد سلام میکنند
برهمه ما ها بعد از آن میگویند یا رسول الله ما فهمیدیم قدر و منزلت محب شما را که برای زیارت او
تشریف آورده اید پس اگر نمی بود که خداوند رب العزت میخواهد که ظاهر کند فضل و منزلت
این مومن را بر ملائکه که حاضراند در حظیره قدس و برای دیگران که بشنوند که ما چه

سوال نمودیم و او چه جواب داد هر آئینه سوال نبکر دیم از او ولکن لابد هستیم که امر خدای متعال را انجا بیاریم پس سوال میکنند از او که بگو کیست رب و پروردگار تو و چیست دین تو و کیست نبی تو و کیست امام تو و چیست قبله تو و کدام مردم هستند اخوان تو و رفقای تو پس در جواب میگوید آن مومن الله است رب و پروردگار من ذوالجلال والاکرام و محمد حضرت خاتم المرسلین نبی من و حضرت امیرالمومنین علی بن ابیطالب امام من و اسلام است دین من و خانه کعبه است قبله من و مومنین و شیعیان اثنی عشری موالیان محمد و آل محمد هستند برادران من و شهادت میدهم باینکه نیست معبودی غیر از خدای که واحد و یگانه است و شریکی ندارد و شهادت میدهم که حضرت محمد عبد و رسول خدایند و حضرت امیرالمومنین ولی خدا و بعد از آنحضرت ائمه طاهرین اولیای خدایند و ائمه مخلوقات و قائم کننده صداقت در جمیع مخلوقات پس میگویند باو که هر چه را است گفتی الله بر همین عقیده زندگی نمودی و بر همین عقیده مردی و بر همین عقیده محشور خواهی شد انشاء الله تعالی خواهی بود همراه کسانیکه دوست داری ایشان را در دار کرامت حضرت حق و در مستقر رحمت و نعمت حضرت رب العزت ذوالجلال والاکرام

و در تفسیر عیاشی از ابی حمزه ثمالی است قال قلت لابی جعفر علیه السلام ما یصنع باحد عند الموت قال اما والله یا اباحمزة ما بین احدکم و بین ان یری مکانه من الله و مکانه منا الا ان تبلغ نفسه ههنا ثم اهوی بیده الی نحره و قال الا ابشرك یا اباحمزة فقلت بلی جعلت فداك یابن رسول الله فقال اذا کان ذلك اتاه رسول الله و علی معه و قعد عند راسه فقال له رسول الله اما تعرفنی انا رسول الله هلم الینا فما امامك خیر لك مما خلفت اما ما کنت تخاف عنه فقد امنته منه و اما ما کنت ترجوه فقد هجمت علیه ایتها الروح اخرجی الی روح الله و رضوانه و یقول له علی مثل ذلك ثم قال یا اباحمزة الا اخبرك بذلك من کتاب الله وهو قول الله الذین امنوا و کانوا یتقون لهم البشری الخ

گفت که عرضه داشتم بخدمت حضرت ابی جعفر علیهما السلام یابن رسول الله بفرمائید که چه
سلوک میشود با یکی از ما ها وقت موت فرمود حضرت آگاه باش ای اباحمزه نیست
فاصله درمیان شما و خوشحالی و درمیان اینکه به بیند مرتبه و مقام خود را در
نزد حضرت حق و در نزد ما ها مگر همین قدر که جانش برسد باینجا پس اشاره
فرمود بگلوی مبارکش آیا بشارت ندهم ترا ای اباحمزه عرض نمودم بلی بلی یابن
رسول الله پدر و مادرم و خودم فدای شما پس ارشاد فرمود که هرگاه که مومن محتضر
میشود پس تشریف می آورند حضرت رسول ص و حضرت امیرالمومنین در نزدش پس جلوس
میفرمایند به نزد سرش پس میفرماید حضرت رسول ص آیا نمی شناسی که من رسول
خدایم پس بیا بسوی ما زیرا که آنچه که در پیش روی تو هست بهتر است برای تو
از آنچیزهائیکه آنها را میگذاری اینجا و بدان که از آنچیزیکه همیشه ترسان و هراسان
بودی پس حالا مامون شدی و آنچیزیکه از رحمت خدای منان امیدوار بودی پس
بالتحقیق که یافتی همه آنها را ای روح مقدس بیرون بیا بسوی روح و رضوان
خدای منان یعنی در جنات النعیم و همین طور بعد از حضرت رسول حضرت امیرالمومنین ع
میفرماید بعد از آن حضرت فرمود که آیا ترا خبر بدهم باین مطلب از قرآن مجید پس بدان
که این مطلب را خدای منان در این آیه کریمه بیان فرموده است آن کسانیکه ایمان آورده اند
بخدا و رسول خدا و ائمه هدی علیهم السلام و بودند همیشه ترسان و هراسان از بدی عاقبت
خود پس برای ایشان بشارت داده میشود بر وقت انتقال و موت ایشان بجنات النعیم
والحمد لله رب العالمین وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین ابد الابدین

وفی الحدیث القدسیة المعراجیة اورده الشیخ الاجل الاکرم الدیلمی رضی الله عنه
قال الله تعالی یا احمد ص من عمل برضائی الزمته بثلث خصال اعرفه شکرا
لایخالطه الجهل وذکرا لایخالطه النسیان ومحبة لایؤثر علی محبتی

تحت الثرى في بقاع النار فهي بمنزلة النائم اذا رأى الاهوال فالانزال تلك الابدان فزعة زعرة وتلك الارواح معذبة بانواع العذاب في انواع المركبات المسخوطات الملعونات المصفوفات المسجونات فيها لا ترى روحا ولا راحة الى مبعث قائمنا فيحشرها الله من تلك المركبات فترد في الابدان وذلك عند الرجعات فتضرب اعناقهم ثم تصير الى النار الكبرى ابد الآبدين (عقيدة المجلسي رض ظاهره كون ارواح الصعداء في عالم البرزخ في الجنة التي في السماء يمكن تخصيصها ببعض المقربين = وبالمركبات الخبيثات اجسادهم المثالية لارواحهم الملعونة) كه فرمود حضرت هرگاه روز جمعه ميشود يا روز عيدين امر ميفرمايد خداوند منان رضوان خازن جنان را كه ندا كند در ميان ارواح مؤمنين در آنجا ليكه ايشان در قصور و غرفات جنان در عيش و عشرت هستند آگاه باشيد اى دوستان خداى ذو الجلال والاكرام كه حضرت رب العزت اجازه فرموده است شما را براى زيارت اهل و عيال شما و دوستان شما كه هنوز در عالم دنيا هستند بعد از آن امر ميفرمايد خداى منان برضوان جنان كه بيارد براى هر مومنى ناقه از ناقهاى بهشت كه بر او ست قبة از زبرجد اخضر و سر پوشش از ياقوت تازه زرد و بر آن ناقه جلها و برقعها است از سندس جنان و استبرق پس سوار ميشوند بر آنها جميع اهل جنت در حاليكه در بر ميكنند از حلهاى جنت و بر سر ميگذارند از تاجهاى جنت مرصع از جواهر درخشان كه روشن هستند مانند ستارگان درخشنده كه بنظر مى آيند به نظر كننده انها نزديك نه از دور پس مجتمع ميشوند مومنين در ميدان جنت بعد از آن امر ميفرمايد خداى منان به جبرئيل امين كه ندا كند در ملائكه آسمانها كه بيائيد براى استقبال مومنين پس حاضر ميشوند ملائكه تمامى آسمانها براى استقبال مومنين پس مشايعت ميكنند ملائكه هر آسمان الى آسمان ديگر مومنين را پس نازل ميشوند بوادى السلام كه بر پشت كوفه است يعنى بنجف اشرف بعد از آن از آنجا متفرق ميشوند براى زيارت اهل و عيال و دوستان خود در شهرها تا كه زيارت كنند خويشان و دوستان خود را كه هنوز در عالم دنيا

بقید حیات هستند در حالیکه همراه ایشان ملائکه هستند تاکه برگردانند روهای ایشان را از چیزهای بکروه بسمت چیزهای خوب و خوش آینده و نیز زیارت میکنند قبرهای خودشانرا حتی اینکه مومنین دنیا از مساجد و مصلای خود نمازها خوانده بمنزلهای خود میروند پس آنوقت حضرت جبرئیل امین در میان ایشان ندا میکند الرحیل الرحیل الی غرفات الجنان بیائید بیائید بسوی غرفات جنان پس میروند در بهشت همراه جبرئیل امین درجاهای خودشان آنوقت یکنفر از اهل مجلس بگریه درآمد و عرض نمود یا بن رسول الله این است حال مومنین پس چه حال دارند کافرین فرمود حضرت امام صادق ع ایشان هستند ابدان ملعونه در تحت الثری در بقعهای آتش و ارواح خبیثه سکنی دارند در وادی برهوت در چاههای کبریت و در مرکبات ملعونات خبیثات که ایذا میرساند عذاب نفسهای ایشان را با بدنهای ایشان که در تحت الثری در بقعهای نار هستند پس روحهای ایشان مانند شخص در خواب میباشند که خوابهای بدی ببینند و عذاب روح به بدنش میرسد پس همیشه هستند بدنهای ایشان ترسان و لرزان در تحت الثری و آن روحهای خبیثه معذب هستند بعذابها جور بجور که هرگز نمی بینند روح و راحت و همیشه هر دو در عذابهای الهی مبتلایند تا زمان رجعت قائم ما آل محمد ص و ائمه طاهرین پس آنوقت آن روحهای خبیثه را با آن ابدان ملعونه خداوند عالم رد خواهد فرمود پس دوباره زنده خواهند شد پس میزنند گردنهای ایشانرا با شمشیر و بعد از انتقام دنیاوی ایشانرا در عذاب مخلد و شدید در جهنم خواهند انداخت این است حال کافرین

استبصار، علامه مجلسی رضوان الله علیه در تفسیر و توضیح این حدیث شریف میفرمایند که ظاهر از این حدیث مفهوم است که مومنین بعد از مردن در عالم برزخی در جنان آسمانی میروند و این خلاف احادیث دیگر است زیرا که در آنها بیان شده است که در بهشت دنیاوی میروند پس تعدیل همچنین خواهد بود که مومنین مخصوصین در بهشت آسمانی میروند نه همه پس غیر مخصوصین در جنان دنیاوی میباشند تا قیام قیامت

اما عقیده خاکسار این است که همه مومنین شیعیان ائمه طاهرین علیهم السلام بعد از
موت در بهشت آسمانی میروند یعنی جنات الفردوس و جنات الخلود
چنانچه چند نفر از زیر درخت طوبی رقیمه خود در توثیق و تصدیق حدیث
طوبی فرستاده بودند که ~~عنقریب مذکور خواهد شد~~ در بیان طوبی مذکور است ملاحظه نمایند از آنجا
و چرا نباشد زیرا که حضرت محبوب رب العلمین و ائمه طاهرین جمیعا در جنات الفردوس
سکنی دارند نه بر روی زمین و همین طور شهداء علیهم السلام که در خصوص حضرت
جعفر طیارا مذکور است که خدای منان آنحضرت را دو بال از زبرجد مرحمت فرموده
و با ملائکه در جنت پرواز میکنند و حضرت رسول صلعم صبیه زید بن حارثه را
مشاهده فرمودند که در نهرهای جنت بازی میکرد وغیره
پس چون مسلم است که حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله وسلم و حضرات ائمه طاهرین
علیهم السلام در جنات الفردوس منزل و مقام دارند پس چرا شیعیان ایشان
تا قیام قیامت از جوار رحمت پناه ایشان دور و مهجور بوده باشند جهت ندارد
آیا خدای منان نمی خواهد یا خود ایشان که مظهر رحمت خدایند که دوستان و جان نثاران
ایشان تا قیام قیامت از مصاحبت و مجالست ایشان دور باشند پس هیچ
جهت دارد که ایشان هم بعد از انتقال از این عالم پر بلاء و محن در مجالس
و محافل سادات و ائمه خود داخل نه شوند - و حال آنکه خدای منان خودش میفرماید
که یا ایتها النفس المطمئنة بولایة امیر المومنین و ائمة الطاهرین ارجعی
الی ربک راضیة مرضیة فادخلی فی عبادی وادخلی جنتی !!! ای روح
مومن دوست دار امیر المومنین و ائمه طاهرین بیا از دار دنیای پر محن بجوار قدس پروردگار
خود و داخل بشو در مجالس و محافل بندگان برگزیده من که حضرت محبوب رب العلمین و ائمه طاهرین
میباشند و داخل بشو در جنت من و معلوم است که جنت خدا در دنیا نیست بالای آسمانها است

در نزد سدرة المنتهی کما اخبرنا عند سدرة المنتهی عندها جنة المأوی
پس در آن احادیث که ذکر جنت دنیاوی است آنها همه حصه های جنات الفردوس
هستند برای اینکه تا قیامت مومنین بر روی زمین خواهند بود و پس
لازم است که ائمه ایشان بجهت خبرگیری ایشان بر روی زمین نزول بفرمایند
لذا خدای منان برای منزل نزول ایشان در عالم دنیا یک تکه از جنات الفردوس
فرستاده است تا که هرگاه ایشان یا مومنین بخواهند سیر و سیاحت دنیا نمایند پس
در همان حصه های جنات الفردوس منزل بگیرند = و این قول مشهور بدون
برهان و حجت که هر که در جنات الخلود میرود هرگز از آنجا بیرون نخواهد آمد زیرا که
اسمش جنات الخلود است و معنی خلود دوام و استمرار است = نزد عقلاء مسلم نیست
زیرا که در جنت داخل کردن و از جنت خارج نمود در اختیار خدای قادر مطلق است
هر وقتیکه هر مخلوقی را که بخواهد در جنات الخلود داخل بفرماید کسی مانع نخواهد بود و پس
همین طور هر وقت بخواهد برای مصلحت مومنین را که داخل جنت هستند بیرون
بفرستد چه قبح عقلی خواهد بود = هیچ!! چنانچه برای نصرت حضرت امام زمان
علیه السلام در زمان رجعت ما ها را بیرون خواهد فرستاد تا که دین خود را بر تمامی
روی زمین اظهار کند و همه ادیان باطل را محو و معدوم بسازد تا که وعده خود را
وفا بفرماید و تخلف نشود و هذا ما الهمنی ربی فی هذا المقام و لله الحمد و الله یهدی من یشاء
و یضل من یشاء یعنی خدای متعال هدایت میکند آن کسی را که او هدایت را میخواهد و گمراه میکند آن کسی را
که او گمراهی را میخواهد کلا نمد هولاء و هولاء و ما کان عطاء ربک محظورا !!!

فالحمد لله رب العالمین و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین

{ و همینطور در روز قیامت هر مومن اهل جنت که میخواهد که تماشای میدان محشر و خلائق نماید او را از جنت
بیرون خواهد فرستاد و هر که نمی خواهد او را از جنت بیرون نخواهد فرستاد کما اخبر عطاء غیر مجذوذ }

چنانچه در این آیه کریمه خدای منان همین مطلب را اخبار فرموده است تعال عزوجل
یوم یات لاتکلم نفس الاباذنه فمنهم شقی وسعید فاما الذین شقوا
ففی النار لهم فیها زفیر وشهیق خالدین فیها مادامت السموات والارض
الاماشاء ربك ان ربك فعال لما یرید
واما الذین سعدوا ففی الجنة خالدین فیها مادامت السموات والارض
الاماشاء ربك عطاء غیر مجذوذ روزی برای انسان می آید که نمی تواند
در آن روز آزاد نه حرف بزند مثل حرف زدن در عالم دنیا و زندگانی دنیا که مختار و آزاد است
یعنی وقت مردن که چون ملک الموت روح انسان را قبض میکند و از این دار امتحان و عمل اورا انتقال
میدهد بعالم آخرت و جزا پس در آن عالم انسان موافق مرضی خود هرچه بخواهد بگوید نمی تواند
مگر باجازه پروردگار پس در همان روز بعضی مردم در گروه اشقیاء داخل میشوند یعنی شقی
میگردند و بعضی سعید میشوند و در گروه وجماعت سعداء داخل میشوند یعنی در روز مردن
انسان یا شقی میشود یا سعید میشود پس هرکه شقی میگردد فوری در همان ساعت و روز اورا
در جهنم داخل میکنند پس از شدت عذاب جهنم جیق و داد و فریادش بلند می شود و می یا ندد در جهنم
در عذاب تا وقتیکه زمین و آسمان قائم وسالم هستند یعنی تا روز قیامت مگر در همین زمان
عالم برزخ اگر کسی از اولاد و احباب او برای او یک عمل خیر میکند پس خدای منان برای اولادش
یا برای ترحم احبابش براو ترحم میکند و اورا از جهنم بیرون می آورد و در جنت داخل میفرماید
وخدای متعال هرچه میخواهد میکند کسی نیست که از او سوال کند که چرا چنین کردی که یک شخص جهنمی را
از جهنم بیرون آوردی و در جنت داخل نمودی الله اکبر الله اکبر الله اکبر ولله الحمد والمنه
وهرکه سعید میگردد پس در همان ساعت مرگ و روز موت اورا در جنت داخل مینمایند
وایشان در جنت وجنات الخلود خواهند ماند تا وقتیکه زمین و آسمان قائم و دائمند یعنی تا روز
قیامت مگر اینکه در زمانه رجعت وظهور امام زمان علیه السلام اگر آن شخص از خدای منان
خواهش ظاهر بکند که ای پروردگار مرا برای نصرت امام زمان من در عالم دنیا بفرست که

که خیلی دعاها کرده بودم و آرزو داشتم که در خدمت امام خود جهاد بکنم پس آنوقت خدای منان آن شخص را
از جنات الخلود بیرون خواهد فرستاد که هنوز زمین و آسمان صحیح و سالم خواهند بود !!
و اگر سوال نکرد که برای نصرت ولی عصر امام زمان در دنیا بیاید پس او را هرگز هرگز از جنت بیرون نخواهد کرد
که فرموده است که پس سعید همیشه خواهد بود در جنات الخلود تا وقتیکه زمین
و آسمان قائم اند مگر اگر سوال او خدا بخواهد پس او را بیرون خواهد فرستاد !!
باقی ماند که آیا در میدان محشر روز قیامت بعد از فنای زمین و آسمان هم خدای متعال او را بیرون خواهد کرد
یا نه پس جواب این سوال در همین آیه در آخر داده است که عطاء غیر مجذوذ یعنی اگر شخص
مومن سعید که اختیارش بدست خودش است در روز قیامت اگر خواست که برای تماشای
حساب و کتاب اشقیاء و برای شرکت در دعوت خدای متعال که در میدان محشر در زیر سایه
عرش اعظم برای شهداء و صالحین تشکیل خواهد شد از اهل جنت خواهند پرسید که اگر میل شما
هست که در میدان محشر بروید پس اگر خواستند از جنت بیرون خواهند آمد و در
آن دعوت خدای منان شریک خواهند شد و تماشای عذابهای دشمنان خود حسابشان خواهند کرد
و اگر نه خواستند پس ابداً ایشان را از جنت بیرون نخواهند آورد پس این عطاء
خدا که دخول جنت است برای سعید غیر منقطع خواهد بود یعنی از روز یکه در جنت داخل
شده است الی ابد الآباد در جنت خواهد بود این دخول جنت برای او دائمی بدون انقطاع
است نه در زمان رجعت از جنت بیرون می آید و نه در میدان محشر روز قیامت
این عطای خدای منان برای ایشان غیر مجذوذ و محدود خواهد بود و بس

در تفسیر این آیه مبارکه علمای فحول و عرفای ذوی العقول رضوان الله علیهم بسیار بسیار دست و پا زده اند که
مطلب این استثناء را بیان بنمایند که بعد از دخول در جهنم و در جنت در کدام وقت خدای
متعال اهل جهنم را بیرون می آورد و وقتیکه هنوز قیامت برپا نه شده است و زمین و آسمان قائم اند
و بعداً اهل جنت را کی بیرون می آورد که هنوز زمین و آسمان وجود دارند و بعد می فرماید که این
عطاء برای مومن غیر مجذوذ یعنی دائمی خواهد بود این چه مطلب است غرض که جمیع علمای سابقین در این
آیه کریمه متحیر اند و بسیار سعی کرده اند که مطلب واضح بشود اما نتوانسته اند چنانچه ملاحظه بفرمائید
مجلد سوم است بحار که در آخر بیان . . . تمامی اقوال علماء مذکور و مسطور اند اما اصل مطلب را نه فهمیده گفته اند و الله اعلم

الحمد لله رب العلمین علی ماهدانی ۱۴ تم و دوح

بقیه بیان بیان جنت که باقی مانده بود جنت که باقی مانده بود

# { باب عدم رویت ذات واجب الوجود }

بسم الله الرحمن الرحیم

چون ذات اقدس حضرت حق غیب مطلق واجب الوجود و قدیم است حادث و ممکن
نیست لذا رویت آن وجود اقدس مانند رویت وجود حادث و ممکن نیست
یعنی رویتش از چشم ظاهری جسمانی مادی محال است زیرا که رویت از چشم جسمانی
از خواص اشیای حادث و ممکن است = البته رویت ذات اقدس حضرت حق غیب مطلق
از چشم بصیرت محال نیست که همه ما ها او را از چشم بصیرت و روحانی خودمان در عالم دنیا
هر لحظه و آن می بینیم که میدانیم که پروردگاری داریم پس او را عبادت میکنیم !!

اما در مقام دار الخلود و جنات النعیم که جای ابد است و ما همه انشاء الله تعالی در آن
دار السلام و دار القرار و دار الخلود مهمان خدای ذو الجلال و الاکرام خواهیم بود
و او تعالی شانه میزبان مهربان ما ها خواهد بود چنانکه در این عالم میزبان ما هست اما
چون این مقام دار امتحان بالغیب است لذا هیچ اثری از آثار وجودی خودش
بما نشان نمیدهد = پس اگر در آن عالم جزا و دار الخلود هم اگر ما ها او را از چشم ظاهری
نه بینیم و مانند مقام دنیا هیچ اثری از آثار ذات اقدس او را درک نه کنیم آن
وقت یک نوع بی لطفی و بدمزگی خواهد شد لذا خدای ذو الجلال و الاکرام در آن
عالم که ما را مانند مهمان پذیرائی خواهد فرمود پس برای خوشحالی و سرور ما ها
اثری از آثار ذات اقدس خودش را بما ارائه خواهد داد که بدانیم که این
مهمانی ما از اوست و هر چه که در عالم دنیا بوده است همه از او تعالی شانه بوده اگر چه
آنجا بر ما هیچ اثری از آثار ذات اقدس خودش نشان نه داده بود = لذا
برای همین مطلب و مقصد خدای منان ذو الجلال و الاکرام در هر روز جمعه ما ها را

درمقام دارالسلام دعوت خواهد فرمود که یک اثر از آثار ذات مقدس خودش بما نشان بدهد تا که ما حق الیقین پیدا کنیم که ما ها در این دارالخلود و جنات النعیم مهمان حقیقی خدای منان ذوالجلال والاکرام هستیم و آن اثر این خواهد بود که یک نور از انوار جمال بیمثال خود بما ها نشان خواهد داد و در همان نور در خشان بما سخن خواهد گفت پس این خواهد بود درویت ذات حضرت حق و غیب مطلق در عالم عقبی و بعد از آن مظاهر جمال و جلال ذات اقدس خود را که وجودات قادسه و مقدسه چهارده معصومین علیهم الصلوة والسلام میباشند ایشان را بحالت نورانیت حقیقیه شان بی حجاب بر تختهای جواهر نگار ضیا بار بما ها ارائه خواهد داد و آنوقت در چشمهای ما ها هم قوت و توانائی دیدار انوار شدید ایشان مرحمت خواهد فرمود که بتوانیم مشاهده نمائیم و هلاک و معدوم نشویم مانند دیدار کوه طور که یک ذره از نورانیت حضرت امام مبین امیرالمومنین را ظاهر فرموده بود و کوه طور فنا شد و هفتاد نفر همراه حضرت موسی هلاک گردیدند !!!

چنانچه در احادیث متعدده وارد شده است = چنانچه در جامع الاخبار از حضرت سلطان الاوصیا مولائی و سیدی امام رضا علیه السلام حدیث است قال قال النبی صلی الله علیه و آله و سلم یزور اهل الجنة الرب تبارك وتعالى فی کل جمعة والمتحابون فی الله خاصة یزورون فی کل یوم اثنین وخمسین مرة وقال لکل اخوین فی الله لباس وهیئة یشبه هیئة صاحبه وهم یعرفون بذلك حتی یدخلون فی دار الله عز وجل فیقول الله تبارك وتعالى مرحبا بعبیدی وخلقی وزواری والمتحابین فی محل کرامتی ملائکتی اطعموهم واسقوهم واکسوهم فاول من یکسی منهم من سبعین الی سبعمائة حلة ماشاء الله

لیس منها حلة یشبه اخری ثم یقول مرحبا بحبیبی وزواری وجیرانی وحل کرامتی والمتحابین فیّ ملائکتی اطعموهم واشربوهم واکسوهم وعطروهم فتثیر سحابة وتعطرهم لم یرون قبلهم ما یشبهه ثم یقول لهم جل جلاله ذو الجلال والاکرام مرحبا مرحبا[۱] مرحبا[۲] مرحبا[۳] مرحبا[۴] مرحبا[۵] مرحبا[۶] مرحبا مرحبا مرحبا[۹] مرحبا عشر مرات حتی احلوهم الی تحت الظلال وبین ایدیهم مائدة من ذهب فضة وزمرد وزبرجد والماس مشحونة من الاطعمة والاشربة والفواکه فرمودند که فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم که زیارت خواهند کرد اهل جنت حضرت رب العزت را در هر اوز جمعه ومحبت کنندگان با هم فی سبیل الله مخصوصا در هر روزی پنجاه و دو مرتبه هر روزی وفرمود که برای برادران ایمانی یک لباس مخصوصی همرنگ خواهد بود که دیگران ایشان را با همان لباس خواهند شناخت وچون در دار السلام داخل خواهند شد پس خدای عزوجل بایشان خواهد فرمود مرحبا مرحبا مرحبا مرحبا[۴] مرحبا ای بندگان من ومخلوق من وزوّاران من ومحبت کنندگان برای من خوش آمدید ای ملائکه غذا بیاورید برای ایشان وشربتهای نوع بنوع بیاورید ولباسهای فاخره بیاورید وبپوشانید در حضور من پس اول کسیکه او را می پوشانند از منتها دعله الی منقصد حله خواهند پوشانید وهر قدر زیاد که خدای منان میخواهد وهیچ حله از دیگری مشابهت نخواهد داشت و بعد از آن خواهد فرمود مرحبا مرحبا مرحبا بشما ها ای بندگان من وزوّاران من وهمسایگان من ومحبت کنندگان من ای ملائکه من بخورانید وبنوشانید وبپوشانید ایشانرا ومعطر کنید ایشانرا که میهمانهای من هستند پس یک ابری سفید پیدا خواهد شد ومشک وعنبر بر ایشان خواهد بارید که مانند خوشبوی او هرگز ندیده بودند بعد از آن خدای منان ذو الجلال والاکرام بایشان دوباره مرحبا مرحبا[۲] مرحبا[۳] مرحبا[۴] مرحبا[۵] مرحبا[۶] مرحبا[۷] مرحبا مرحبا مرحبا خواهد گفت حتی اینکه ایشانرا در زیر سایه ظل ممدود ومقام محمود جای خواهند داد وبعد از آن برای ایشان سفرها خواهند چید ومی آرند برای ایشان خوانهای طلائی ونقرئی وزمردی وزبرجدی والماسی مرصع وگلکار از زر وجواهر ومشحون ومملو از انواع واقسام اطعمه واشربه وفواکه که هرگز مثل آنها ندیده بودند

ودر کتاب محاسن البرقی است عن ابی عبدالله علیه السلام قال ما من عمل حسن یعمله
العبد الا وله ثواب فی القرآن الا صلوة اللیل فان الله لم یبین ثوابها
لعظیم خطرها عنده فقال تتجافی جنوبهم عن المضاجع یدعون ربهم خوفا
وطمعا الی قوله یعملون ثم قال ان لله کرامة فی عباده المؤمنین فی کل یوم
جمعة فاذا کان یوم الجمعة بعث الله الی المؤمنین ملکا معه حلتان فینتهی
الی باب الجنة فیقول استأذنوا لی علی فلان فیقال له هذا رسول ربک علی الباب
فیقول لازواجه ای شیء ترین علی احسن فیقلن یا سیدنا والذی اباحک
الجنة ما رأینا علیک شیئا احسن من هذا بعث الیک ربک فیتزر بواحدة
من الحلتان ویتعطف بالاخری فلا یمر بشیء فی الجنة الا اضاء له حتی
ینتهی الی الموعد فاذا اجتمعوا جمیعا تجلی لهم الرب تبارک وتعالی فاذا نظروا الیه
خروا له سجدا فیقول عبادی ارفعوا رؤسکم لیس هذا یوم سجود ولا یوم عبادة
قد رفعت عنکم الیوم المؤنة فیقولون یا رب وای شیء افضل مما اعطیتنا
الجنة فیقول لکم مثل ما فی ایدیکم سبعین ضعفا فیرجع المؤمن فی کل جمعة
سبعین ضعفا مثل ما فی یدیه وهو قوله تعالی ولدینا مزید وهو یوم الجمعة
فان لیلتها غر ویومها ازهر فاکثروا فیه من التسبیح والتکبیر والثناء
علی الله تعالی والصلوة علی محمد وآله الطاهرین قال فیمر المؤمن فلا یمر
بشیء الا اضاء له حتی ینتهی الی ازواجه فیقلن والذی اباحک الجنة
یا سیدنا ما رأیناک قط احسن منک الساعة فیقول انی قد نظرت
الی نور ربی جل جلاله! از حضرت ابی عبدالله علیه السلام که فرمود آنحضرت که هیچ
عمل خیری نیست که مومن اورا بجا می آورد مگر اینکه ثوابش را خدای منان در کتاب مجید خودش
بیان فرموده است مگر نماز شب (اللهم وفقنی بها فانه لا توفیق الا منک) که خدای متعال ثواب اورا
بیان نه فرموده بسبب بزرگی واهمیت او به نزد خودش پس فرموده که نماز شب گذاران مردم
برمیخیزند از تختخوابهای شان در خاموشی شب که همه در خواب سنگین هستند ایشان دعا میکنند
از پروردگار خودشان برای آمرزش گناهان خود از روی خوف وطمع الخ بعد از آن فرمودند

که بالتحقیق برای خدای منان در بندگان مومن خودش کرامتی است در روز جمعه در بهشت عنبر سرشت
پس چون روز جمعه خواهد شد در بهشت خدای منان خواهد فرستاد به نزد مؤمن ملکی را
با دو حله نورانی پس آن ملک بدر دروازه جنت آن مومن خواهد رفت و خواهد گفت به دربان
جنتش که برای من از ارباب خودت اذن ملاقات حاصل کن که حضرت رب العزت
مرا در خدمتش فرستاده است پس دربان خدمت مومن خواهد رفت و عرض خواهد کرد که
بر دروازه جنت شما رسول پروردگار ایستاده است و اذن دخول و ملاقات میخواهد پس آن مومن
با ازواج خودش خواهد گفت که رای شما ها چیست آیا اجازه بدهم ایشان خواهند گفت
ای سید ما و مولای ما قسم بخدائیکه مباح فرموده است برای تو این جنت را بهتر از این برای تو
چیزی نیست که خدای منان ترا در محضر خود طلبیده است آنوقت اجازه میدهد پس رسول رب العزت
حاضر میشود و بعد بدید سلام از جانب پروردگار آن هر دو حله نورانی را تقدیم خواهد کرد
و خواهد گفت که اینها را در بر بکنید و بدار السلام برای زیارت حضرت حق بروید که
شما را آنجا دعوت فرموده است پس یکی را در بر میکند و دیگری را بر دوش آویزان میکند
و همراه آن ملک روانه خواهد شد بسمت دار السلام پس هر چیزیکه در پیش روی مومن می آید
از نورانیت حله اش روشن خواهد گردید حتی اینکه خواهد رسید بموعد پروردگار و همین طور
فرداً فرداً جمیع مومنین یک محله بهشت آنجا جمع خواهند شد پس آنوقت حضرت حق
ذو الجلال و الاکرام بر ایشان از جلوه جمال بیمثال خودش تجلی خواهد فرمود و چون
ایشان آن نور عظمت و جلال آلهیه را دیدار خواهند کرد همه در سجده خواهند افتاد
و ذکر سجده خواهند نمود آنوقت خدای متعال بایشان خواهد فرمود ای بندگان من
سرهای خود را از سجده بردارید که این روز سجده و روز عبادت من نیست بالتحقیق که
من تکلیف عبادت را از شما ها برداشته ام پس ایشان خواهند گفت ای پروردگار ما
آیا هنوز از آن چیزی باقی مانده است که تو ما را جنت خود عطا فرموده ئی آنوقت خدای منان
خواهد فرمود که بلی بلی چیزها باقی مانده اند که تا ابد الاباد عجائب قدر غیر متناهی حرا تماشا

خواهید کرد و حالا آن لعمات که در دست و قبضه شما یند من همه آنها را هفتاد بار اضافه نمودم پس ایشان خواهند دید که همه قوای بدنی شان هفتاد بار از اول اضافه گردیده اند یعنی جمیع حواس عشره هفتاد بار زیاده شده اند و نورانیت و درخشنده گی دور و قصور و غرفات و شرفات همین طور هفتاد بار اضافه شده اند و حسن و خوبی رنگها و شکلها همه هفتاد بار زیاد شده اند و ذائقه میوه ها و غذاها وغیره !!!

پس همینطور در هر روز جمعه که هفت هزار سال بعد خواهد آمد و در حضور خدای منان خواهند رفت و در وقت مراجعت جمیع لعمات ایشان از مرتبه اولی هفتاد بار اضافه خواهند شد و همین است مفهوم و مقصود قول خدای متعال ولدينا مزيد و در نزد ماست زیاده نمودن لعمات شما واین کرامت برای شماها در همین روز جمعه خواهد بود که روزش از هزار سال است و شبش عزار است پس زیاد کنید در این روز و شب تسبیح و تقدیس و تکبیر خدای منان را و حمد و ثنای او را و درود و صلوات فرستادن را بر محمد و آل محمد علیهم الصلوة والسلام

پس روانه خواهند شد مومن از دار السلام بسوی قصر و محل شاهی خودش پس نخواهد گذشت از نزدیکی چیزی مگر اینکه آن چیز از درخشنده گی و نورانیت صورتش و لباسش روشن و منور خواهد شد حتی اینکه خواهد رسید به نزد ازواج خویش پس ایشان از نورانیت فوق العاده او متحیر شده خواهند گفت ای سید ما و ای آقای ما قسم بخدای منان که جنت خود را برای شما مباح گردانیده و ارزانی داشته است ما شما را از سابق خیلی زیاد بهتر و حسین تر و نورانی تر می بینیم پس خواهد گفت که البته همین طور است که میگوئید زیرا که من نظر کرده ام بسوی نورانیت ذات اقدس حضرت حق ذو الجلال والاکرام جل جلاله و عم نواله !!!

و روی عن بعضهم قیل ان الله سبحانه لما رفع الحجاب بینه و بین المؤمنین نظروا الیه فهم یبقون فی نظرهم والهین شاخصین ثمانمائة الف سنة فی سکرتهم و فی غالب شوقهم و کثرة ظمأهم الی الله تعالی حتی اشتاقت الحور و قلن الهنا

وسیّدنا لقد طالت المدة بیننا وبین احبتنا فانا منتظرة الیهم ثم اخذتهم عنا فیرسل الحجاب فیقول الله سبحانه امضوا الی الجنة فیقولون الهنا وسیّدنا دعنا ننظر الیك لحظة او لحظتین ثم افعل بنا ما ترید فیقول وعزتی وجلالی رفعت الحجاب بینی وبینکم علی المشاهدة ثمانمائة الف سنة و لانتم فی مناجاتنا وحضرتنا فیقولون اللحظة او اللحظتین فیقول الله سبحانه لا تشبعون من رؤیتی فارجعوا فان حور العین والولدان تنتظرون قد ومکم — یعنی از بعضی عارفین روایت است که چون خدای عزوجل حجاب را از میان خود و ایشان خواهد برداشت و ایشان نظر میکنند بنور جمال عدیم المثال پروردگار خود را پس باقی میمانند در حالت نظر کردن و اهین وشاخصین هشت صد هزار سال در سکر و سرور و حبور رویت باری تعالی و در شوق غالب و در تشنگی جمال حضرت ذو الجلال والاکرام حتی اینکه حور العین بدرگاه حضرت حق عرضه خواهند داشت ای پروردگار ما وای سید ما طول کشیده بود مدت فراق ما با دوستان تو که در عالم دنیا بودند وچون برای یک زمان قلیل بما دادی ایشان را و بعد از ما گرفتی ایشان را پس آنوقت حجاب انداخته خواهد شد و خدای منان خواهد فرمود ای دوستان من بروید به جنان خود پس ایشان خواهند گفت ای پروردگار ما وای سید ما بگذار ما را که نظر کنیم به نور جمال تو یک لحظه یا دو لحظه بعد از آن بکن هر چه میخواهی پس خدای متعال خواهد فرمود قسم بعزت وجلال من که برداشته ام من حجاب را از میان شما ها که مشاهده نمائید نور جمال مرا و حالا هشت صد هزار سال گذشته است که شما ها محو جمال من هستید و شما ها در این مدت طولانی در مناجات من بوده اید و در حضور من بوده اید پس دوباره ایشان التماس خواهند نمود ای پروردگار ما صرف یک لحظه یا دو لحظه ما بیشتر نمی خواهیم پس خواهد فرمود شما ها از رویت جمال من هرگز هرگز سیر نخواهید شد حالا مراجعت کنید بمنازل خود که حور العین وغلمان وولدان همه آنجا در اشد انتظار شما هستند

وعن طرق العامة اورده الشيخ محي الدين في كتابه المسمى بالفتوحات باسناده مرفوعا الى عبد الله بن مسعود رض عن علي بن ابيطالب مولانا وسيدنا امير المؤمنين عليه الصلوة والسلام في حديث طويل اوله في احوال القيمة تفصيلا وآخره في احوال الجنة ورؤية رب العالمين وتمهيدا وتفهيما لا تمهيدا وتفهيما للغير يقول الشيخ محي الدين موافقا لعقيدته اعلم ان اهل الجنة اربعة اصناف الرسل وهم الانبياء والاولياء وهم اتباع الرسل على بصيرة بينة من ربهم والمؤمنون وهم المصدقون بهم والعلماء بتوحيد الله من حيث الادلة العقلية قال الله تعالى شهد الله انه لا اله الا هو والملئكة واولو العلم هؤلاء الذين اريد بالعلماء وقال الله الذين امنوا منكم والذين اوتوا العلم درجات الى ان قال وهذه الاربع الطوائف يتميزون في جنات عدن عند رؤية رب العلمين بالكثيب الابيض ولهم فيه مقامات طائفة منهم اصحاب المنابر وهي الطبقة العليا الرسل والانبياء والطائفة الثانية الاولياء وهم ورثة الانبياء الذين هم على بينة من ربهم وهم اصحاب الاسرة وهي الطبقة الثانية والطائفة الثالثة العلماء بالله من حيث النظر البرهاني وهم اصحاب الكراسي والطائفة الرابعة وهم المؤمنون المقلدون في توحيدهم ولهم المراتب ( الاستبصار للشيعة ) انه ليس الحق كما زعمه الشيخ في تقسيم طبقات الطوائف = والحق ان طائفة العليا هم الرسل والانبياء والطائفة الثانية هم الاوصياء والائمة والطايفة الثالثة هم علماء الامة السالكون على سبيل الرسل والاوصياء عليهم السلام والطايفة الرابعة هم المؤمنون المقلدون لهذه العلماء لا الحكماء اليونانيون فانهم في زعم الشيخ اصحاب الجنة وليس الامر كذالك

فانهم بالدلائل العقلية والنقلية المشركون بالله في النبوة والامامة لانهم سلكوا غير سبيل الحق في الديانة وعبدوا الاوثان والاصنام فان زعيمهم [ارسطو] وصى تلاميذه لذبح الديك على صنم القوم قائلاً فاني مديون لهذا النذر على صنم قومي = وقال الله تعالى ومن اشرك بالله فقد حرم الله عليه الجنة = والتفصيل في الشرك شامل لجميع العلماء الذين يعبدون الله على غير طريقة ائمة الحق عليهم السلام فتدبروا ولا تكونوا من المشركين والشيخ منهم فان مذهبه غير مذهب الائمة الاثني عشر عليهم الصلوة والسلام

استقراط

انه الذي يعمي عنه لقد حكم بكفره وعلى لسان ثبته

ثم قال قال علي كرم الله وجهه فاذا اراد الله ان يتجلى لهم في الدور العام نادى منادي الحق في الجنان كلها يا اهل الجنة حي على المنة العظمى والمكانة الزلفى والمنظر الاعلى هلموا الى زيارة ربكم ذي الجلال والاكرام في دار السلام فيتبادرون الى دار السلام فيدخلونها وكل طائفة قد عرفت مرتبتها ومنزلتها فيجلسون فيؤمر بالموائد فينصب بين ايديهم موائد اختصاص ما رأوا امثالها في جناتهم وطعام ما رأوا امثاله في منازلهم وكذلك ما يتينا ولوا من الشراب والفواكه !! فاذا فرغوا من ذلك خلعت عليهم من الخلع ما لم يلبسوا مثلها ! ولا عاينوه ويناولوا وهو قوله تعالى ما لا عين رأت ولا اذن سمعت ولا خطر على قلب بشر في حديث القدسي فاذا فرغوا من ذلك خرجوا الى الكثيب من مسك ابيض واخذوا منازلهم فيه على قدر علمهم بالله ولا بقدر العمل مخصوص بنعيم الجنان لا بمشاهدة الرحمن فبيناهم على ذلك اذا بنور قد بهرهم فيخرون سجدا فيسري ذلك النور في ابصارهم ظاهرا وفي بصائرهم باطنا في اجزاء ابدانهم كلها وفي لطائف نفوسهم فيرجع كل شخص منهم عينا كلها وسمعا كله

فيرى بذاته كلها لا بقيد الجهات فهذا يعطيهم ذلك النور
فيقوّون على المشاهدة فيناديهم رسول من الله ويقول لهم تاهبوا لرؤية
ربكم جل جلاله فها يتجلى لكم فيتاهبون فيتجلى لهم الحق جل جلاله
وبينه وبين خلقه ثلاث حجب حجاب العزة وحجاب الكبرياء وحجاب
العظمة فلا يستطيعون النظر الى تلك الحجب فيقول الحق جل جلاله لأعظم
الحجاب ارفع الحجب عن عبادي حتى يروني فيرفع فيتجلى الله خلف
حجاب واحد في اسمه الجميل اللطيف الى ابصارهم وكلهم ابصروا
فيتحقق عليهم نور يسري في ذواتهم فيكونون به سمعا كلهم
وبصرا كلهم وقد بهتهم جمال الله واشرقت ذواتهم بنور ذلك الجمال
الاقدس فيقول الله جل جلاله سَلَامٌ عَلَيْكُمْ عِبَادِي مَرْحَبًا بِكُمْ
حَيَّاكُمُ اللهُ بِسَلَامٌ عَلَيْكُمْ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ ذُو الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ طَابَتْ لَكُمُ الْجَنَّةُ فَطِيبُوا
أَنْفُسَكُمْ بِالنَّعِيمِ الْمُقِيمِ وَالثَّوَابِ الْكَرِيمِ وَالْخُلُودِ الدَّائِمِ أَنْتُمُ الْمُؤْمِنُونَ
الْآمِنُونَ وَأَنَا اللهُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ شَقَقْتُ لَكُمُ اسْمًا مِنْ أَسْمَائِي
لا خوف عليكم ولا انتم تحزنون انتم اوليائي وجيراني واصفيائي
وخاصتي واهل محبتي في دار السلام سَلَامٌ عَلَيْكُمْ يا معشر
عبادي المسلمين انتم المسلمون وَأَنَا السَّلَامُ سَأُرِيكُمْ وجهي كما سمعتم
كلامي فاذا تجليت لكم وكشفت لكم عن وجهي ان تحبون
فاحمدوني وادخلوا الى داري غير محجوبين عني بسلام امنين فتردوا
عليّ واجلسوا حولي حتى تنظروا اليّ وتروني من قريب فاتحفكم بتحفي
واجيزكم بجوائزي واخصكم بنوري واعشيكم بجمالي واهب لكم
من ملكي وافاكهكم بضحكي واغذيكم بيدي واشمكم بروحي

وانا ربكم الذى كنتم تعبدوننى ولم ترونى وتحبوننى وتخافوننى فوعزتى
وجلالى وكبريائى وبهائى انى عنكم راض واحبكم واحب ما تحبون
ولكم عندى ما تدعون وما شئتم وكل ما شئتم من الاشياء فسئلونى
ولا تحتشموا ولا تستحيوا ولا تستوحشوا فانى انا الله الحق الجواد
الغنى الملى الصادق القادر وهذه دارى قد اسكنتموها
وجنتى قد ابحتكموها ونفسى قد رايتكموها وهذه يدى ذات الند
والظلال ممدودة مبسوطة عليكم لا اقبضها عنكم ابدا وانا انظر
اليكم ولا اصرف بصرى عنكم فاسئلونى ما شئتم واشتهيتم فقد انستكم
بنفسى وانا لكم جليس وانيس فلا حاجة ولا فاقة بعد هذا ولا
بؤس ولا مسكنة ولا ضعف ولا هرم ولا سخط ولا خروج ولا
تحويل ابدا سرمدا نعيمكم نعيم الابد وانتم الآمنون المقيمون
المالكون المكرمون المنعمون وانتم السادة الاشراف اطعتمونى
بالغيب واجتنبتم محارمى فيقولون ربنا ما كان هذا املنا ولا
امنيتنا فيقول الله لهم العلى الاعلى مالك رقابنا ما كان الملك
السخى الكريم تبارك وتعالى ذو الجلال والاكرام هذا وجهى بارز
لكم ابدا سرمدا فانظروا اليه وابشروا فان نفسى عنكم راضية
فتمتعوا وقوموا الى ازواجكم فعانقوهن وانكحوهن والى ولايدكم
ففاكهوا والى غرفكم فادخلوا والى بساتينكم فتنزهوا والى
دوابكم فاركبوا والى فرشكم فاتكئوا والى جواريكم وسرائركم
فى الجنان فاستانسوا والى هدايا كرمى ربكم فاقبلوا والى كسوتكم
فالبسوا والى مجالسكم فتحدثوا ثم قيلوا قائلة لا نوم فيها ولا
غائلة فى ظل ظليل وامن مقبل ومجاورة الجليل ثم روحوا

الى نهر الكوثر والكافور المطهر والتسنيم والسلسبيل والزنجبيل والماء المعين
والى الفاكهة الكثيرة لامقطوعة ولا ممنوعة ثم قال فتلى رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم ان اصحاب الجنة في شغل فاكهون هم وازواجهم في
ظلال على الارائك يتكئون لهم فيها فاكهة ولهم ما يدعون
سلام قولا من رب رحيم ثم تلى هذه الاية اصحاب الجنة يومئذ
خير مستقرا واحسن مقيلا الى ههنا انتهى الحديث
ثم قال الشيخ ثم ان الحق بعد هذا الخطاب يرفع الحجاب ويتجلى لعباده فيخرون
سجدا فيقول لهم الرب رفعوا رؤسكم فليس هذا موضع سجود يا عبادى
ما دعوتكم الا لتنعموا بمشاهدتى فيمسكهم في ذلك ماشاء فيقول هل بقى
لكم شئ بعد هذا فيقولون يا ربنا واى شئ بقى وقد نجيتنا من عذاب النار
وادخلتنا دار رضوانك وانزلتنا بجوارك وخلعت علينا ملابس كرامتك
واريتنا وجهك الكريم فيقول الحق جل جلاله بقى لكم شئ فيقولون ربنا
وما ذلك الذى بقى فيقول لهو دوام رضائى عنكم فلا اسخط عليكم ابدا
فما احلاها من كلمة وما الذها من بشرى فبدأ سبحانه بالكلام فخلقنا
فقال كن فكان فاول شئ كان لنا استماع فختم الحق ذو الجلال والاكرام
بما بدا فقال هذه المقالة فختم بالسماع وهو هذه البشرى
وتفاضل الناس في رؤيته سبحانه ويتفاوتون فيها تفاوتا عظيما على قدر علمهم
فمنهم من يطول رؤيته حتى يكون سكرانا فيقول سبحانه للملئكة ردوهم
الى قصورهم فلا يهتدون لما طووا عليهم من سكر الرؤية ولما رأوهم
من الخير في طريقهم فلم يعرفوه فلولا ان الملئكة تدل لهم ما عرفوا
منازلهم فاذا وصلوا الى منازلهم تلقاهم اهلهم من الحور العين والولدان
فيرون جميع ملكهم قد اكتسى بهاء وجمالا فيقولون ما تركنا كم عليه
فيقولون لهم اهلهم وكذلك انتم قد نزور عليكم من البهاء والجمال ما لم يكن

فیکم عندنا حین فارقتمنا فیتنعم بعضهم ببعض ! واز طریق عامه شیخ محی الدین در کتاب فتوحات خودش باسناد خودش از عبدالله ابن مسعود حدیثی طولانی آورده است از حضرت امیر المومنین علی بن ابیطالب علیهما السلام که اول آن حدیث در حالات قیامت است مفصلا وآخرش در حالات جنت ورویت رب العلمین است پس اول برای فهمیدن نه برای تمهید جناب شیخ موافق عقیده مذهبی اهل سنت و فرقه صوفیه وعقیده خودش میگوید = که بدانید که اهل جنت چهار صنف خواهند بود صنف اول رسولان یعنی انبیاء خواهند بود وصنف دوم اولیاء یعنی آن کسانیکه اتباع رسولان خدایند از روی بصیرت بینه از پروردگارشان وصنف سوم مومنون مصدقون ایشان خواهند بود. وصنف چهارم علمای موحدین که از روی دلائل عقلیه خودشان خدارا واحد شناخته اند (مانند حکمای یونان وحکمای اروپا وغیره) وبرای توثیق علمیت ایشان این دو آیت قرآنیه را در شان آنها قرار داده است که خدا میفرماید بشهادت میدهد خدای متعال که نیست معبودی مگر الله و ملائکه شهادت میدهند وصاحبان علم شهادت میدهند که خدا واحد است پس مقصود از اولوالعلم علمای موحدین هستند

وآیه دیگر اینکه خدا میفرماید آن کسانیکه ایمان آورده اند از درمیان شما ها وآن کسانیکه داده شده اند علم برای ایشان در بهشت درجات اند !!!

ولعد از آن جناب شیخ میفرمایند که این اصناف چهارگانه امتیاز خواهند داشت باهم از یکی دیگری در مقام جنات عدن در وقت رویت رب العلمین ! بر در کثیبه وتپه مشک ابیض که برای هر صنفی از اصناف چهارگانه در آن تپه مشک مقام ومحل مخصوص خواهد بود = پس برای یک طائفه از آنها منابر خواهند بود وآن طبقه علیا انبیاء ومرسلین خواهند بود و برای طائفه دومی از ایشان اسبراه یعنی تختها خواهند بود وایشان اولیاء الله و وارثان علم انبیاء هستند

که ایشان بر بینه پروردگاراند و برای طائفه سوّمی از ایشان کراسی خواهند بود
که ایشان علمای ربانی هستند از جهت دلائل و براهین عقلیه شان !!!
و برای طائفه چهارمی از ایشان مراتب و مقام خواهند بود که ایشان محض
مقلد بودند در توحید برای علمای برهانی !

(استبصار خاکسار مترجم برای شیعیان ائمه طاهرین علیهم الصلوة والسلام)
اهل عقل سلیم و فهم مستقیم بدانند که این تقسیم طوائف چهارگانه اهل جنت درست
و حق و صحیح نیست چنانکه شیخ گمان کرده است
حق و صحیح و درست موافق قرآن و احادیث این است که طائفه علیا انبیاء و
مرسلین خواهند بود و طائفه دوّم اوصیا و ائمه خواهند بود و طائفه سوّم
علمای امت تبعین طریق و مذهب انبیا و اوصیاء خواهند بود و طائفه چهارم
مومنین مقلدین این علمای موصوفین خواهند بود
نه علمای حکمیین یونانیین و اروپائی وغیره که ایشان در زعم شیخ از
اهل جنت هستند = و حال آنکه این علمای حکمیین از روی دلائل عقلیه
و نقلیه مشرکین هستند با خدای متعال در نبوة و امامت = زیراکه
ایشان ابداً دین و مذهب انبیا و اوصیاء را قبول نه کردند و نه عبادت
خدای متعال نمودند همه ایشان اوثان و اصنام پرست بوده اند چنانچه
رئیس ایشان سقراط با شاگردانش وصیت نمود که شماها از جانب من برای
صنم قوم خروسی نذر خواهید داد که من مفروض این نذر هستم = (به گمانم خروس بود)
و خدای متعال در حق مشرک خبر میدهد ومن اشرک بالله فقد حرم الله علیه الجنة
یعنی کسیکه شرک آورد با خدای متعال خواه در نبوة یا در امامت بالتحقیق که حرام گردانیده است
خدای متعال جنت را برا و = و تفصیل بیان اقسام شرک تمام است برای تمامی

آن علمای موحدین که بر غیر مذهب اوصیا و ائمه طاهرین عمل نموده اند یا
خواهند نمود پس تدبر کنند ای صاحبان عقل سلیم مبادا بر غیر مذهب ائمه
حق عمل نموده مشرک شمرده از جنت محروم بگردید چنانکه خود شیخ عامل
بوده بر غیر مذهب ائمه اثنا عشر علیهم الصلوة والسلام لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
بهر حال بعد از این تمهید و تفهیم اصل حدیث را نقل میکند که عبدالله ابن مسعود رض
از حضرت امیر المومنین حدیث نموده که فرمود آنحضرت که هرگاه خدای منان اراده خواهد
فرمود که اهل جنت را از جلوه جمال بیمثال خودش ممنون و مرهون بفرماید پس
آنوقت از جانب حضرت رب العزت در تمامی جنان منادی ندا خواهد کرد که ای
اهل جنت آماده بشوید برای تحصیل احسان بزرگ پروردگار و تهیه ببینید برای
مقام قرب و وصال و رویت حضرت اعلی و جمال ذوالجلال بیائید در دار السلام
برای زیارت پروردگار خود ذوالجلال والاکرام جل جلاله و عم نواله پس بزودی
خواهند رفت بسوی دار السلام پس داخل خواهند شد و هر طائفه مرتبه و مقام خود را خواهند
دانست پس هر طائفه در محل خود خواهند نشست پس امر خواهد شد که برای ایشان
مائده ها بچینند پس برای ایشان خوانهای نعمت در پیش روی ایشان خواهند گذاشت
و این خوانچهای نعمت مخصوصی خواهند بود که مثل و مانند آنها ندیده بودند در منازل خود
یعنی هر شئ از طعام و شراب و فواکه جدید و لذیذ و نو خواهند بود که پیش از آن ندیده بودند
و چون از خوردن و نوشیدن آنها فارغ خواهند شد پس خلعتهای عنقری بر ایشان
خواهند پوشانید که مثل آنها هنوز نه دیده و نه پوشیده بودند که خدای متعال خبر داده است
آنجا خواهند دید چیزها که هیچ چشمی مانند آن ندیده است و هیچ گوشی مانند آنها نشنیده است
و نه مانند آنها در قلوب مردم خطور کرده است پس هرگاه از همه اینها فارغ خواهند
شد خواهند رفت بسوی آن تلهای مشک سفید و عنبر اشهب و هر یکی در جای خود

درجای خودش قرار خواهد گرفت باندازهٔ علم خودش که درمقام توحید ومعرفت حضرت
حق دار است نه بقدر عمل خودش که آن مخصوص است درنعیم جنان نه درمقام
رویت حضرت رحمن پس درهمان اثناء که ایشان درمحل ومقام خود جای گرفته اند
ناگهان نوری برایشان درخشنده خواهد شد پس همه شان درسجده خواهند افتاد
پس آن نور سرایت خواهد کرد درچشمهای ظاهری ایشان وداخل ونفوذ خواهد کرد
درچشمهای باطنی ایشان ودرتمامی اجزای ابدان ایشان ونفوذ خواهد کرد
درلطائف نفوس ایشان پس از اثر آن نور مقدس هر کسی از ایشان تمامه
چشم بیننده خواهد گردید وتمامه گوش شنونده خواهد شد پس از تمام بدن
خودش خواهد دید واز تمام ذات خودش خواهد شنید بدون قید جهات
پس این قدرت وتوانائی خواهد داد آن نور مقدس پس آنوقت ایشان قوت
خواهند یافت برای رویت نور عظمت وجلال ذات حضرت حق ذوالجلال والاکرام
پس آنوقت منادی پروردگار درمیان جماعت ایشان ندا خواهد کرد که ای دوستان
خدا آماده بشوید برای رویت پروردگار خود جل جلالهٔ وعم نواله که حالا برای شما ها
تجلی خواهد فرمود پس همه شان آماده خواهند شد پس ناگهان حضرت حق جل جلاله جلوهٔ
جمال بیمثال خود را برایشان ظاهر خواهد فرمود درحالیکه درمیان ایشان ودرمیان
پروردگار سه حجاب حائل خواهند بود یعنی حجاب العزت وحجاب الکبریاء وحجاب العظمة
پس نخواهند توانست که نظر نمایند بسمت آن حجابها بسبب شدهٔ نورانیت آنها
پس آنوقت حضرت حق ذوالجلال والاکرام به بزرگ ورئیس حجابها خواهد فرمود که بردار
این حجابهارا از درمیان من وبندگان من تا که ایشان مشاهده نمایند جمال مرا بدون
حجاب پس حجاب اعظم فوری آن حجابهارا خواهد برداشت پس آنوقت حضرت حق وغیب مطلق
تجلی خواهد فرمود برای ایشان از عقب یک حجاب در اسم صفتی مبارک خودش الجمیل اللطیف

مقدس

بسوی ابصار ایشان و ایشان در حال تمامی وجود ایشان بصر و سمع خواهد بود آن نور
مشاهده خواهند نمود پس آن نور جمال حضرت حق ضیا باری خواهد کرد بر وجودات و ذوات ایشان
پس جاری و ساری خواهد شد در ذوات و وجودات ایشان پس از تاثیر آن نور جمال
حضرت حق ایشان همه تن بصر و سمع خواهند گردید و آن نور جمال ایشان را معظم و
مکرم و نورانی خواهد ساخت پس آنوقت حضرت رب العزت ذو الجلال و الاکرام با ایشان
خواهد فرمود سلامٌ علیکم عبادی مرحبا بکم حیاکم الله سلام علیکم من الرحمن
الرحیم الحی القیوم ذو الجلال و الاکرام طبتم فادخلوها خالدین طابت لکم
الجنة فطیبوا انفسکم بالنعیم المقیم و الثواب الکریم و الخلود الدائم انتم
المومنون الامنون و انا الله المومن المهیمن شققت لکم اسما من اسمائی
فلا خوف علیکم و لا انتم تحزنون ترجمه سلام من باد بر شماها ای بندگان من مرحبا است
برای شما زنده بدارد شمارا ابد الآباد خدای شما سلام من باد بر شماها که منم رحمن و رحیم
و حی و قیوم صاحب جلال و اکرام طیب و طاهر شدید شماها پس داخل بشوید در جوار قدس من
که جنت است برای ابد الآباد خوشگوار باد برای شماها جنت من پس خوشحال کنید جانهای
خود را از حصول نعمات دائمی و ثواب بزرگ و برتر من و به زندگانی ابدی که انتها و
انقطاع ندارد و حالا شماها گردید بیخوف از هر غم و غصه و منم خدای امن دهنده و محافظ
شماها ابد الآباد مشتق فرمودم اسم شمارا از اسمای خودم پس نیست بعد از این خوفی
بر شماها و نه حزن و ملالی الی ما لا نهایت و لا غایت ابد الابدین الحمد لله رب العلمین

شماها هستید دوستان من و جیران من و برگزیدگان من و خاصان من و
صاحبان محبت من در مقام دار السلام سلام من باد بر شماها ای جماعت بندگان
صاحب تسلیم و رضای من شماها هستید مسلمین و من هستم سلامتی دهنده !
عنقریب نشان خواهم داد شمارا جمال روی بیمثال خودم پس خواهند دید آنوقت مرا
همانطور که شنیدید کلام مرا و چون جلوه گر بشوم برای شماها و باز کنم برای شماها
روی باقی غیر فانی خودم را پس اگر دوست دارید مرا پس حمد کنید و تمجید کنید و توصیف
کنید برای حسن و جمال من که طریق عقلائی است که حسن و جمال را تحمید و تمجید مینمایند

وداخل بشوید در منزل من بدون حجاب و پرده از من بسلامتی بحالت امن و امان پس وارد بشوید بر من و بنشینید دور من تا که نظر کنید بر جمال بمثال من و ببینید مرا از قریب و نزدیک پس تحفه و هدیه خواهم داد شما ها را بتحفهٔ خودم و انعام و جایزه خواهم داد شما ها را از انعام خودم و مخصوص خواهم کرد شما ها را با نور خودم و سیر خواهم ساخت شما ها را از جمال خودم و هبه خواهم کرد بشما ملک خودم را و خوشحال خواهم نمود شما ها را بخندهٔ خودم و غذا خواهم داد شما را بدست خودم و معطر خواهم ساخت شما ها را بخوشبوی خودم و من هستم همان معبود شما ها که عبادت میکردید بودید مرا در عالم دنیا بدون دیدن مرا و محبت میکردید مرا و می ترسید ید از من ! پس قسم میخورم بعزت و جلال خودم و به بزرگواری خودم و به جمال و کمال خودم که من از شما ها راضی و خوشنودم و دوست میدارم شما ها را و دوست میدارم آنچیز یرا که شما او را دوست میدارید پس برای شما ها حاضر و موجود است به نزد من هر آنچیزیکه شما میخواهید و هر چیزیکه میل دارید و هر چیزیکه شما ها میخواهید سوال کنید از من و هرگز بزرگ نشمارید او را و هرگز هرگز حیا و خجالت نکشید من او را فوری شما ها عطا خواهم فرمود و از من هرگز متوحش نشوید زیرا که من هستم پروردگار و منم حق و جواد و غنی مطلق و سخی مطلق و صادق و قادر الله اکبر الله اکبر الله اکبر

( وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ وَالشُّکْرُ )

واین است خانه من که حالا شما ها را در آن منزل داده ام واین است جنت من که حالا او را برای شما ها مباح گردانیده ام واین است نفس قدسی من که شما ها را انشان داده ام واین است دست من صاحب جود و نعمت واین است سایه رحمت من ممدود بر شما ها که من او را از شما ها ابداً کوتاه نخواهم کرد و من همیشه بر شما ها نظر رحمت خواهم داشت و ابداً از شما ها منصرف نخواهم ساخت پس سوال کنید از من هر چه میخواهید و هر چه میل دارید بالتحقیق که من مانوس شده ام با شما بذات خودم

ومنم برای شماها جلیس وانیس لذا حالا شماها محتاج بهیچ چیزی نیستید و نه برای شماها
تنگدستی و افلاس است و نه ضعف در قوای بدنی شما و نه پیری است و نه سخط و
نیست برای شما خروج از این جنات النعیم و دار الکریم و نیست برای شما تغیر احوال
ابداً سرمداً همیشه شما بر حالت روز افزون خواهید بود و نعیم شماها نعیم ابدی است
هرگز زوال و اضمحلال ندارد و شماها هستید در امن و امان از هر آفات و بلیات
و شماها همیشه مقیم خواهید بود در این جنت و مالک ملک و سلطنت لازوال و همیشه
خواهید بود مکرم و محترم و متنعم بنعمات انواع و اقسام دائمی ابد الآباد و شماها
هستید سادات و اشراف زیرا که شماها اطاعت کردید مرا در غیبت و اجتناب
نمودید از محارم من پس ایشان خواهند گفت ای پروردگار من ماها ماها هرگز از تو
امیدوار این عطایا و مواهب نبودیم که تو ما را این قدر سرافراز خواهی فرمود پس
خواهد فرمود خدای علی اعلی مالک رقاب ماها آیا نبوده پروردگار شماها پادشاه و سخی
و کریم و رحیم که شماها امیدوار این عطایا و کرامت نبودید !!! علاوه بر این عطایا
و مواهب عطیه بزرگ برای شماها این است که این روی حسین و جمیل و قدیم من برای شماها
همیشه ابد الآباد باز خواهد بود پس نظر کنید بسوی او و کیف کنید و لذت ببرید و بشارت
میدهم بشماها که نفس من از شماها خوشنود است پس متمتع بشوید از نور جمال و کمال
من و بروید بسوی ازواج تان پس معانقه کنید با ایشان و معاشرت نمائید با ایشان
و بروید بسوی کلفتهای خود و جواری خود پس خوش طبعی نمائید با ایشان و بروید بسوی
غرفات خود و منازل و قصور جواهر نگار مرصع کار خود پس داخل بشوید در آنها و بروید بسوی
باغها و بستانهای خود پس تفریح کنید و سیر و سیاحت کنید عجائبات قدرت مرا در گل و گلزار
و تپهها و نهالها و اشجار و انهار و اطیار و بروید بسوی دواب خود از اسبها و ناقها و افیال
و غیره پس سوار بشوید بر آنها و بروید بسوی فرش و متکاهای استبرقی و سندسی خود پس
تکیه کنید بر آنها و بروید بسوی جواری و سرائر خود پس انس بگیرید با آنها و آماده باشید

برای هدایای پروردگار خود که خواهم فرستاد همیشه پس قبول کنید آنها را و بروید بسوی لباسهای خود پس در بر کنید آنها را و بروید بسوی مجالس و محافل خودتان پس صحبت کنید و بعد از آن خواب قیلوله کنید یک کمی وقت که نیست در آن خواب بیهوشی و نه خواب مرگ در سایه ممدود و در امن مطبوع و در همسائیگی خدای جلیل و بعد از استراحت بروید بسوی نهر کوثر و نهر کافور مطهر و نهر تسنیم و نهر سلسبیل و نهر زنجبیل و نهر آب خالص صافی پس شناوری کنید در آنها و شکار ماهی کنید و سیر و سیاحت کنید در آنها در کشتیهای جواهر نگار و کیف کنید و لذت به برید و بروید بسوی میوه های جنت که بی شمار انواع و اقسام دارند و همیشه یافت می شوند و مانعی ندارند پس بخورید از آنها و لذت به برید و کیف کنید بعد از آن حضرت رسول این آیه کریمه را تلاوت فرمودند بالتحقیق که اهل جنت در جنت در شغل میوه خوردن و معاشرت نمودن با ازواج خود مشغول خواهند شد و ایشان و ازواج ایشان در زیر ظل ممدود بر تختهای مرصع جواهر نگار تکیه خواهند نمود و برای ایشان خواهند آورد میوه های فراوان و هر غذائیکه میخواهند فوری حاضر خواهند ساخت و خواهد رسید برای ایشان سلام از جانب پروردگار رحیم و کریم و بعد از آن این آیه کریمه را تلاوت فرمودند اهل جنت در آن روز خواهند بود در بهترین محل و مقام و در احسن ترین خوابگاه برای قیلوله و تا اینجا حدیث را ختم فرمودند صلی الله علیه وآله وسلم

بعد از آن شیخ میگوید که پس حضرت حق غیب مطلق ذوالجلال والاکرام بعد از این خطابها حجابها خواهد برداشت و برای بندگان خود تجلی خواهد فرمود پس همه شان در سجده خواهند افتاد پس باشان خواهد فرمود بردارید سرهای خود را از سجده زیرا که این مقام سجده و عبادت نیست ای بندگان من من نه دعوت کرده ام شماها را مگر برای اینکه متنعم بشوید از رویت جمال باکمال من پس نگاه خواهد داشت ایشان را هر قدر که میخواهد پس

بعد از آن خواهد پرسید که آیا بعد از این چیزها برای شما چیزی باقی مانده است که او را اشتها بدهیم
پس ایشان عرض خواهند نمود نه ای پروردگار ما آنچه چیز باقی مانده که تو ما را مرحمت نفرمودئی؟
و حال آنکه تو ما را نجات داده ئی از عذاب جهنم و داخل نموده ئی ما را در جنات النعیم و منزل دادی
ما در جوار قدس خودت و پوشانیدی بر ما خلعتهای کرامت خودت را و نشان دادی ما را
روی جمال خود را پس خواهد فرمود خدای منان هنوز یک چیز باقی مانده است پس ایشان
خواهند پرسید آن چیست ای پروردگار ما پس ارشاد خواهد فرمود که آن خوشنودی دائمی
من است از شما ها پس بدانید که من ابد الآباد از شما راضی هستم و ابداً بر شما ها ناراض
نخواهم شد! پس چقدر شیرین خواهد بود این کلام و چه قدر لذیذ خواهد بود این
بشارت چنانکه ابتدا فرموده خدای منان از کلام خودش پس خلق فرمود ما را از آن کلام
که گفت کُنْ فَکَانَ پس اولین چیزها که برای ما ها بوده آن شنیدن کلام بود
پس ختم خواهد فرمود حضرت حق در غیب مطلق ذوالجلال والاکرام با همان چیز که ابتدا فرمود
از آن لذا خواهد فرمود این کلام را پس ختم خواهد فرمود بر شنیدن که آن بشارت
خوشنودی و رضای دائمی حضرت حق خواهد بود

و فضیلت خواهند داشت مردم در رویت حضرت حق جل جلاله و عم نواله و تفاوت خواهند داشت
تفاوت بزرگ بقدر علم و معرفت خودشان هر که علم توحید و معرفت اوصاف زیاد
و بیشتر خواهد داشت رویتش هم بهمان اندازه بیشتر خواهد بود پس بعضی خواهند بود
که طول خواهد کشید رویت ایشان حتی اینکه سکران و مدهوش خواهند گردید پس
خدای منان به ملائکه خواهد فرمود که برگردانید ایشان را بسوی دور و قصور ایشان زیرا
که ایشان از شدت شوق و لذت جمال بیمثال حضرت حق هیچ نخواهند فهمید و هیچ چیز را
که در راه مراجعت بسوی منازل خودشان خواهند دید هرگز نخواهند شناخت پس اگر ملائکه
همراه ایشان نباشند ایشان منزل و مقام خود را هم نخواهند شناخت پس هرگاه

بمنازل ومقام خود خواهند رسید پیشوائی خواهند نمود ایشان را اهل وعیال ایشان
از حور العین و ولدان و جواری پس ایشان مشاهده خواهند نمود که تمامی مملکت
ایشان پوشانیده شده است از بهاء وجمال پس ایشان خواهند گفت برای
اهل وعیال خود که وقتیکه ما ازاینجا رفته بودیم برای زیارت پروردگار شما را باین
حال بها وجمال نگذاشته بودیم چطور شد که حالا شما همچنین خوبتر شده اید
پس اهل وعیال ایشان هم بایشان خواهند گفت که بلی راست میفرمائید اما شماها
هم وقت رفتن از اینجا این حسن وجمال بیمثال نداشتید که حالا دارید !!!
پس خواهند فهمید که این همه فضیلت وکمال وبهاء وجمال ازجهت رویت
نور عظمت وجلال ذات اقدس حضرت حق وغیب مطلق است جل جلاله وعم نواله
واین سلسلهٔ زیارت در روز هر جمعه الی ابد الآباد خواهد بود الحمد لله رب العلمین وصلی الله
علی محمد وآله الطاهرین اللهم ارزقنی بهم ولا تحرمنی منها
فانک جواد کریم لا تسئل عما تفعل

---

تنبیه هرگاه ملک الموت روح انسان را در نزد خدای متعال میبرد خداوند عالم
از آن روح می پرسد ای بندهٔ من این عمر که ترا داده بودم در چه کار صرف کردی آیا در تحصیل علم
معرفت من صرف کردی یا در تحصیل چیزهای دیگر پس آیا عالم هستی یا جاهل پس اگر گفت که ای
پروردگار من من جاهل هستم علم تحصیل نکردم پس خدا می پرسد که آیا رسولان من بتو نگفتند که
تحصیل علم بکن تا که کتاب خدا را بدانی که خدا شما را برای چه در دنیا فرستاده است
پس میگوید که بلی شنیده بودم که خدا برای بندگان کتاب فرستاده است اما من این حرف را چندان
اهمیت ندادم وتساهل کردم = وحالا فهمیدم که بلی علم کتاب خدا لازم است باید خوانده بشود

رب ارجعون لعلی اعمل صالحا

پس التجاء و التماس میکنم از تو ای خدای مهربان که مرا دوباره در دنیا برگردان که حالا هیچ کار غیر از تحصیل علم معرفت تو و علم کتاب تو نخواهم کرد آنوقت خدای متعال میفرماید که آیا من ترا عقل و فهم نه داده بودم که آغاز و انجام کار خود را بدانی و بفهمی و آیا من ترا اینقدر عمر نه دادم که بر حرفهای رسولان من غور و فکر بکنی فقال عز و جل اولم نعمرکم ما تذکر فیه من تذکر وقد جاءکم النذیر و آیا رسولان من بتو نگفتند که ای بندگان خدا تحصیل علم دین بکنید و عمل کنید که غیر ازین عمر شما عمر دیگر هرگز هرگز نخواهند داد هر چه هست همین عمر است که اگر تحصیل علم کردید و عمل نمودید پس خدای مهربان شما را پادشاهی ابد و سلطنت ملک جاودان عطا خواهد فرمود و گرنه همیشه در عذاب آتش جهنم خواهید سوخت و هیچ التماس و زاری از شما قبول نخواهند کرد و نه مرگ خواهید یافت اگرچه شما هزار منت مرگ را نخواهید

پس آنوقت خدای قهار خواهد فرمود که ای بنده دنیا و مطیع شیطان من برای تو صد و بیست و چهار هزار انبیا و مرسلین فرستادم که جای تو مقام دنیا نیست مقام دنیا را من جای تحصیل علم و عمل قرار داده ام و جای امتحان جای تو در جنات الخلود است اما تو تمامی حرفهای انبیا و مرسلین را دروغ خیال کردی و حالا از من التماس میکنی که ترا در دنیا برگردانم پس ملائکه عذاب را خواهد فرمود که بکشید این بنده دنیا و پیرو شیطان را بسوی جهنم و بیندازید در درک اسفل که روزی مرا خورده و اطاعت شیطان و نفس خود کرده است و نه بر ربوبیت من ایمان آورده و نه بر روز جزا و سزا و نه بر رسولان من ایمان آورده و نه کتاب مرا خوانده علم دنیا را خوب یاد گرفته است اما از علم دین جاهل مطلق است آنوقت ملائکه عذاب او را بهزار ذلت و خواری و رسوائی در جهنم می اندازند پس آنوقت آن روح بر خود لعنت میکند و بر دستان خود هزارها افسوس میخورد که کاشکه در عالم دنیا بجای علم دنیا علم آخرت را تحصیل میکردم اما چه فائده که وقت عزیز از دست رفته در حدیث است که آن افسوس که او میخورد اگر بر اهل دنیا ظاهر شود پس همه اهل دنیا دست از کار دنیا کشیده مصروف کار آخرت خواهند گردید

[illegible]

و در کتاب اختصاص احمد بن محمد بن عیسی عن سعید بن جناح عن عوف
بن عبد الله الازدی عن بعض اصحابنا عن ابی عبد الله علیه السلام قال قال رسول الله
صلی الله علیه وآله وسلم اذا اراد الله تبارك وتعالی قبض روح المؤمن قال یا ملك الموت
انطلق انت واعوانك الی عبدی فلان فطال ما نصب نفسه من اجلی فأتنی
بروحه لاریحه عندی فیاتیه ملك الموت بوجه حسن وثیاب طاهرة وریح طیبة
فیقوم بالباب ولا یستأذن بوابا ولا یهتك حجابا ولا یکسر بابا معه خمسمائة
ملك اعوان معهم طنان الریحان والحریر الابیض والمسك الاذفر فیقولون
السَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَلِیَّ الله ابشر فان الرب یقرئك السلام اما انه عنك
راض غیر غضبان وابشر بروح وریحان وجنة نعیم قال اما الروح فراحة
من الدنیا وبلائها واما الریحان فمن کل طیب فی الجنة فیوضع علی ذقنه
منابرة الریحان فیصل ریحه الی روحه فلا یزال فی راحة حتی یخرج نفسه
کنخلة بیضاء ثم یاتیه رضوان خازن الجنان فیسقیه شربة من الجنة
لا یعطش فی قبره ولا فی القیمة حتی یدخل الجنة ریانا فیقول یا ملك
الموت رد روحی حتی یثنی علی جسدی وجسدی علی روحی قال فیقول ملك
الموت لیثن کل واحد منکما علی صاحبه فیقول الروح جزاك الله من جسد
خیر الجزاء لقد کنت فی طاعة الله مسرعا وعن معاصیه مبطئا فجزاك الله
عنی من جسد خیر الجزاء فعلیك السلام الی یوم القیام ویقول الجسد للروح
مثل ذلك قال فیصیح ملك الموت ایتها الروح الطیبة اخرجی من الدنیا
مؤمنة مرحومة مغتبطة قال فرقت له الملائکة وفرجت عنه الشدائد
وسهلت له الموارد وصار الحیوان الخلد قال ثم یبعث الله له صفین من
الملائکة غیر القابضین لروحه فیقومون سماطین ما بین منزله الی قبره
یستغفرون له ویشفعون له قال فیعلله ملك الموت ویمنیه ویبشره
عن الله بالکرامة والخیر فاذا بلغت الحلقوم قال الحافظان اللذان
کانا معه یا ملك الموت ارأف بصاحبنا وارفق فنعم الاخ کان ونعم
الجلیس لم یمل علینا ما یسخط الله قط فاذا خرجت روحه خرجت کنخلة
بیضاء ووضعت فی سکة بیضاء وفی کل ریحان من الجنة فادرجت

ومن خلفه فيوسع له منكل طريقه اربعين فرسخا نورا فاذا قبره مستدير
بالنور قال ثم يدخل عليه منكر ونكير وهما ملكان اسودان يبحثان
القبر بانيابهما ويطئان في شعورهما احد تقاهما مثل قدر النحاس
واصواتهما كالرعد القاصف وابصارهما كالبرق اللامع فينتهرانه
ويصيحان به ويقولان من ربك ومن نبيك وما دينك ومن امامك
فان المؤمن ليغضب حتى ينتفض من الادلال توكلا على الله من غير قرابة
ولا نسب فيقول ربي ورب بكم ورب كل شئ الله جل جلاله ونبيي ونبيكم
محمد خاتم المرسلين صلى الله عليه وآله وديني الاسلام الذي لا يقبل الله
معه دينا واما مي علي بن ابيطالب ثم الحسن ثم الحسين ثم علي بن الحسين
ثم محمد بن علي باقر العلوم ثم جعفر بن محمد ثم موسى بن جعفر ثم علي بن
موسى ثم محمد بن علي ثم علي بن محمد ثم الحسن بن علي ثم محمد بن الحسن
الحجة القائم المنتظر المهدي صاحب العصر والزمان عليهم الصلوة والسلام
فيقولان صدقت ووفقت وفقك الله وهداك انظر ماذا ترى
عند رجليك فاذا هو بباب من النار فيقول انا لله وانا اليه راجعون
ما كان هذا ظني برب العالمين قال فيقولان له يا ولي الله لا تحزن
ولا تخش وابشر واستبشر ليس هذا لك ولا انت له انما اراد الله
تبارك وتعالى ان يريك من اي شئ نجاك وبين يديك برد عفوه
قد اغلق هذا الباب عنك ولا تدخل النار ابدا انظر ماذا ترى
عند راسك فاذا هو بمنازله من الجنة وازواجه من الحور العين
قال فيثب وثبة لمعانقة حور العين لزوجته من ازواجه فيقولان
له يا ولي الله ان لك اخوة واخوات لم يلحقوا فنم قرير العين كعاشق
في حجلته الى يوم الدين قال فيفرش له ويبسط ويلحد قال فوالله
ما صبي قد نام مدلا بين يدي امه وابيه باثقل نومة منه فقال
امير المؤمنين عليه السلام يفتح لولي الله من منزله من الجنة الى قبره تسعة
وتسعين بابا يدخل عليه روحها وريحانها وطيبها ولذتها ونورها

فاذا انتهى الى باب الجنة قيل له هات الجواز قال هذا جوازي مكتوب فيه

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هٰذَا جَوَازٌ جَائِزٌ مِنَ اللهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ {امضاه علي بن ابي طالب وصي رسول الله} (محل مهر شريف)

فينادي مناد يسمع اهل الجمع كلهم الا ان فلان بن فلان (نبي بخش بن جمن مدرس مبارکپوری)
قد سعد سعادة لا يشقى بعدها ابدا! قال فيدخل الجنة فاذا هو بشجرة ذات ظل ممدود وماء مسكوب وثمار معهد له يخرج من ساقها عينان تجريان فينطلق الى احدهما كلما مر بذلك فيغتسل منها فيخرج عليه نضرة النعيم ثم يشرب من الاخرى فلا يكون في بطنه مغص ولا مرض ولا داء ابدا او ذلك قوله تعالى وَسَقٰهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُوْرًا !!!
ثم يستقبله الملئكة فيقولون طبت فادخلها مع الخالدين فيدخل فاذا هو بسماطين من الشجر اغصانها اللؤلؤ والزبرجد الاخضر وفروعها الحلي والحلل وثمارها مثل ثدي الجواري الابكار فتستقبله الملئكة معهم النوق والبرازين والحلي والحلل فيقولون يا ولي الله اركب ما شئت والبس ما شئت وسل ما شئت قال فيركب ما اشتهى ويلبس ما اشتهى وهو على ناقة او برزون من نور وثيابه من نور وحليه من نور يسير في دار النور معه ملائكة من نور وغلمان من نور ووصائف من نور حتى تهابه الملئكة مما يرون من النور فيقول بعضهم لبعض تنحوا فقد جاء وفد الحليم الغفور قال فينظر الى اول قصر له من فضة مشرفا بالدرر واليواقيت فتشرف عليه ازواجه فيقلن مرحبا مرحبا مرحبا انزل بنا فيهم ان ينزل بقصره قال فيقول الملئكة سر يا ولي الله فان هذا كله لك وغيره حتى ينتهي الى قصر من ذهب مكلل بالدر والياقوت فتشرف عليه ازواجه فيقلن مرحبا مرحبا مرحبا يا ولي الله انزل بنا فيهم ان ينزل

بهن فيقول الملئكة سر يا ولي الله فان هذا لك وغيره قال ثم ينتهي الى
قصر من ياقوت اخضر مكلله بالدر وانواع الجواهر فيهم بالنزول به
فيقول الملئكة سر يا ولي الله فان هذا لك وغيره قال ثم ياتي لقصر
من ياقوت احمر مكللا بالدر واليواقيت فيهم بالنزول به فيقول
الملئكة سر يا ولي الله فان هذا لك وغيره ثم ياتي لقصر من ياقوت اصفر
مرصعا بانواع الجواهر فيهم بالنزول به فيقول الملئكة سر يا ولي الله فان
هذا لك وغيره قال فيسير حتى ياتي تمام الف قصر كل ذلك ينفذ فيه بصره
ويسير في ملكه اسرع من طرفة العين فاذا انتهى الى اقصاها قصرا نكس راسه
فيقول الملئكة ما لك يا ولي الله قال فيقول والله لقد كاد بصري ان يختطف
فيقولون يا ولي الله ابشر فان الجنة ليس فيها عمى ولا صمم فياتي قصرا يرى
باطنه من ظاهره وظاهره من باطنه لبنة من فضة ولبنة من ذهب و
لبنة من ياقوت ولبنة من در ملاطه المسك والعنبر قد شرف بشرف
من نور يتلألؤ ويرى الرجل وجهه في الحائط واذا قوا له خمر ختامه
مسك ثم ذكر النبي صلى الله عليه وآله وسلم الحور العين فقالت ام سلمة
بابي وامي يا رسول الله اما لنا فضل عليهن قال بلى بصلاتكن وصيامكن
وعبادتكن لله تعالى بمنزلة الظاهر على الباطن وحدث ان الحور العين
خلقهن الله في الجنة مع شجرها وحبسهن على ازواجهن في الدنيا على كل
واحدة منهن سبعون حلة يرى بياض سوقهن من وراء الحلل السبعين
كما ترى الشراب الاحمر في الزجاجة البيضاء وكالسلك الابيض في الياقوت
رجل الاحمر يجامعها في قوة مائة شاب في شهوة اربعين سنة وهن اتراب
ابكار عذارى كلما نكحت صارت عذراء لم يطمثهن انس قبلهم ولا جان
يقول لم يمسسهن انسي ولا جني قط فيهن خيرات حسان يعني خيرات الاخلاق
حسان الوجوه كانهن الياقوت والمرجان يعني في صفاء الياقوت وبياض اللؤلؤ
قال وان في الجنة لنهرا حافتاه الجواري قال فيوحي اليهن الرب تبارك وتعالى ان
اسمعن عبادي تمجيدي وتسبيحي وتحميدي فيرفعن اصواتهن بالحان

وترجيع لم يسمع الخلائق مثلها قط فيطرب اهل الجنة وانه لتشرف على ولي الله المراة ليست من نسائه من السجف فملأت قصوره ومنازله ضوءاً ونوراً فيظن ولي الله ان ربه اشرف عليه او ملك من ملائكته فيرفع راسه فاذا هي بزوجته قد كادت يذهب نورها عينيه قال فتناديه قد آن لنا منك دولة قال فيقول لها ومن انتِ قال فتقول انا ممن ذكر الله في القران لهم ما يشاؤن فيها ولدينا مزيد فيجامعها في قوة مائة رجل ويلقاها سبعين سنة من اعمار الدنيا من الاولين ومايدري اينظر الى وجهها ام الى خلقها ام الى ساقها فما من شئ ينظر اليه منها الا رأى وجهه من ذلك المكان من شدة نورها وصفائها ثم تشرف عليه اخرى احسن وجها واطيب ريحا من الاولى فتناديه فتقول قد آن لنا ان يكون لنا منك دولة قال فيقول لها ومن انتِ فتقول انا ممن ذكر الله تعالى في القران فلا تعلم نفس ما اخفي لهم من قرة اعين جزاءً بما كانوا يعملون قال ومامن احد يدخل الجنة الا كان له من الازواج خمسمائة حوراء مع كل حوراء سبعون غلاما وسبعون جارية كانهن اللؤلؤ المنثورة وكانهن اللؤلؤ المكنون وتفسير المكنون بمنزلة اللؤلوء في الصدف لم تمسه الايدي ولم تره الاعين واما المنثور فيعني في الكثرة وله سبع قصور فيكل قصر سبعون بيتا فيكل بيت سبعون سريراً على كل سرير سبعون فراشا عليها زوجة من الحور العين تجري من تحتهم الانهار من ماء غير آسن صاف ليس بالكدر وانهار من لبن لم يتغير طعمه لم يخرج من ضرع المواشي وانهار من عسل مصفى لم يخرج من بطون النحل وانهار من خمر لذة للشاربين لم تعصره الرجال باقدامهم فاذا اشتهوا الطعام جاءهم طيور بيض يرفعن اجنحتهن فيأكلون من اي الالوان اشتهوا جلوسا ان شاؤا او متكئين وان شاؤا اشتهوا الفاكهة تتسعب ليهم الاغصان فاكلوا من ايها اشتهوا قال والملائكة يدخلون عليهم من كل باب سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار فبينا هم كذلك اذ يسمعون صوتا من تحت العرش يا اهل الجنة كيف ترون منقلبكم

فيقولون خير المنقلب منقلبنا وخير الثواب ثوابنا قد سمعنا الصوت واشتهينا النظر
الى انوار جلالك وهو اعظم ثوابنا وقد وعدته ولا تخلف الميعاد فيامر
الله الحجب فيقوم سبعون الف حجاب فيركبون على النوق والبراذين و
عليهم الحلي في الحلل فيسيرون في ظل الشجر حتى انتهوا الى دار السلام وهي
دار الله ودار البهاء والنور والسرور والحبور والكرامة فيسمعون الصوت
فيقولون ياسيدنا سمعنا الذاذة منطقك فارنا نور وجهك فيتجلى لهم
سبحانه وتعالى حتى ينظرون الى نور وجهه الباقي القديم المكنون من عين
كل ناظر فلا يتمالكون حتى يخروا على وجوههم سجدا فيقولون سبحانك ما
عبدناك حق عبادتك يا عظيم قال فيقول عبادي ارفعوا رؤسكم ليس هذه
بدار عمل انما هي دار كرامة ومسئلة ونعيم قد ذهب عنكم اللغوب والنصب
فاذا رفعوها وقد اشرقت وجوههم من نور من نور وجهه سبعين ضعفا
ثم يقول تبارك وتعالى يا ملئكتي اطعموهم واسقوهم فيؤتون بالالوان
الاطعمة لم يروا امثالها قط في طعم الشهد وبياض الثلج ولين الزبد فاذا
اكلوه قال بعضهم لبعض كان طعامنا الذي خلفناه في الجنة عند هذا
حلما قال ثم يقول الجبار تبارك وتعالى يا ملائكتي اسقوهم قال فيؤتون
باشربة فيقبضها ولي الله فيشرب شربة لم يشرب مثلها قط قال ثم يقول
يا ملائكتي طيبوهم فتاتيهم ريح من تحت العرش بمسك اشد بياضا من
الثلج تغير وجوههم وجباههم وجنوبهم تسمى المثيرة فيستمكنون من النظر
الى نور وجهه فيقولون ياسيدنا حسبنا الذاذة منطقك والنظر الى نور
وجهك الكريم الباقي لا نريد به بدلا ولا نبتغي به حولا فيقول الرب
جل جلاله عم نواله اني لاعلم انكم الى ارواحكم مشتاقون وان ارواحكم
اليكم مشتاقة فيقولون ياسيدنا ما اعلمك بما في نفوس عبادك فيقول
كيف لا اعلم وانا خلقتكم واسكنت ارواحكم في ابدانكم ثم رددتها
عليكم بعد الوفاة فقلت اسكني في عبادي خير مسكن ارجعوا الى ارواحكم
قال فيقولون ياسيدنا اجعل لنا شرطا قال فان لكم كل جمعة زورة

ما بين الجمعة الى الجمعة سبعة الاف سنة مما تعدون قال فينصرفون
فيعطى كل رجل منهم رمانة خضراء في كل رمانة سبعون حلة لم يرها الناظرون
المخلوقون فيسيرون فيتقدمهم بعض الولدان حتى يبشروا ازواجهم وهن
قيام على ابواب الجنان قال فلما دنى منها نظرن الى وجهه فانكرنه
من غير سوء فقلن حبيبي لقد خرجت من عندنا وما انت هكذا قال
فيقول حبيبتي تلومينى ان اكون هكذا وقد نظرت الى نور وجه ربي
ذو الجلال والاكرام فاشرق وجهي من نور وجهه ثم يعرض فينظر اليها
نظرة فيقول حبيبتي لقد خرجت من عندك وما كنت هكذا فتقول
حبيبتي تلومنى ان اكون هكذا وقد نظرت الى وجه الناظر الى نور
وجه ربي فاشرق وجهي من وجه الناظر الى نور وجه ربي سبعين
ضعفا فيعانقها من باب الخيمة والرب تبارك وتعالى يضحك عليهم
فينادون باصوات لهم الحمد لله الذي اذهب عنا الحزن ان ربنا لغفور
شكور قال ثم ان الرب تبارك وتعالى ياذن للنبيين فيخرج رجل
في موكب حوله الملائكة والنور امامهم فينظر اليه اهل الجنة فيمدون
اعناقهم اليه فيقولون من هذا انه لكريم على الله قال فيقول الملائكة
هذا المخلوق بيده والمنفوخ فيه من روحه والمعلم للاسماء هذا
آدم ع قد اذن له على الله قال ثم يخرج رجل في موكب حوله الملائكة قد صفت
اجنحتها والنور امامهم قال فيمد اهل الجنة اليه اعناقهم فيقولون من هذا
فتقول الملائكة هذا الخليل ابراهيم قد اذن له على الله قال ثم يخرج رجل في
موكب حوله الملائكة قد صفت اجنحتها والنور امامهم فيمد اليه اهل الجنة
اعناقهم فيقولون من هذا فتقول الملائكة هذا موسى بن عمران الذي كلم الله
به تكليما قد اذن له على الله قال ثم يخرج رجل في موكب حوله الملائكة قد صفت
اجنحتها والنور امامهم فيمد اليه اهل الجنة اعناقهم فيقولون من هذا

فتقول الملائكة هذا روح الله وكلمته هذا عيسى بن مريم قال ثم يخرج رجل في موكب
في مثل جميع مواكب من كان قبله سبعين ضعفا حوله الملئكة قد صفت اجنحتها
والنور امامهم فيمد اليه اهل الجنة اعناقهم فيقولون من هذا فتقول الملئكة هذا
المصطفى بالوحي المؤتمن على الرسالة سيد ولد ادم هذا النبي محمد رسول الله
صلى الله عليه وآله وسلم قال ثم يخرج رجل في موكب حوله الملئكة قد صفت اجنحتها
والنور امامهم فيمد اليه اهل الجنة اعناقهم فيقولون من هذا فتقول الملئكة هذا
اخو رسول الله في الدنيا والآخرة ووصيه عليه السلام امير المؤمنين قال ثم يؤخذ
للنبيين والصديقين والشهداء فيوضع للنبيين منابر من نور وللصديقين سرر
من نور وللشهداء كراسي من نور ثم يقول الرب تبارك وتعالى مرحبا مرحبا مرحبا بوفدي
وزواري وجيراني يا ملائكتي اطعموهم فطالما اكل الناس وجاعوا وطالما روي الناس
وعطشوا وطالما نام الناس وقاموا وطالما امن الناس وخافوا قال فيوضع لهم اطعمة لم يروا
مثلها قط على طعم الشهد ولين الزبد وبياض الثلج ثم يقول يا ملائكتي فاكهوهم فيفكهونهم
بالوان من الفواكه لم يروا مثلها قط ورطب عذب دسم على بياض الثلج ولين الزبد قال
ثم قال النبي صلى الله عليه وآله انه لتفتح الوان من الجنة يستر وجوه الرجال بعضهم عن
بعض لكبره ثم يقول يا ملائكتي اكسوهم قال فينطلقون الى شجرة في الجنة فيجنون
منها حللا مصقولة بنور الرحمن ثم يقول طيبوهم فتاتيهم ريح من تحت العرش
تسمى المثيرة اشد بياضا من الثلج تغبر وجوههم وجباههم وجنوبهم ثم يتجلى
لهم الرب تبارك وتعالى سبحانه حتى ينظروا الى نور وجهه المكنون من كل عين
ناظرة فيقولون سبحانك ما عبدناك حق عبادتك يا عظيم ثم يقول
الرب سبحانه وتعالى لا اله غيره ان لكم في كل جمعة زورة وما بين الجمعة
الى الجمعة سبعة آلاف سنة مما تعدون ! ترجمه که فرمود حضرت خاتم الانبياء
صلی الله علیه وآله وسلم هرگاه خدای متعال میخواهد که روح مومنی را قبض نماید امر میفرماید بملک الموت
ای ملک الموت برو تو و همراهان تو به نزد بنده من فلانی که دور وقت است که بیچاره نفس
خود را برای رضای من در تعب و مشقت انداخته است پس حالا بیار روحش را که در جوار
رحمت و نعمت خودم او را راحت برسانم پس نازل میشود ملک الموت مع همراهان خودش به نزد
آن مؤمن مریض با صورت زیبا و لباس پاکیزه معطر پس می ایستد دم درب و اجازه
نمی خواهد از دربان و نمی درد حجابی را و نمی شکند دری را و همراه او پانصد نفر از ملائکه هستند

که اعوان و انصار او میباشند و همراه ایشان دستهای گل و ریحان هستند و پارچه ابریشم
سفید و مشک اذفر است پس اول بر مومن سلام میکنند و میگویند اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ
یَا وَلِیَّ اللّٰهِ بشارت باد برای تو که پروردگار تو بر تو سلام میرساند و او سبحانه و تعالی
از تو خوشنود است و ترا بشارت میدهیم براحتی و خوشحالی دائمی و روح و ریحان
و به جنت النعیم پس فرمود که مطلب از روح راحت است از هم و غم دنیاوی و بلای آن
و از ریحان گل و ریاحین و باغ و بساتین جنت است پس میگذارد آن دسته گل را
بر بینی آن مومن پس میرسد عطر و خوشبوی آن بروح مومن پس لذت می یابد و
کیف میکند از آن خوشبوی گلهای جنت حتی اینکه بیرون می آید روحش از بدنش
پس می آید رضوان خازن جنت و می نوشاند او را شربتی از شرابهای جنت که بعد از
نوشیدنش هرگز تشنه نخواهد شد نه در قبر و نه در میدان محشر حتی اینکه داخل میشود
در جنت سیراب پس میگوید ای ملک الموت روح مرا برگردان که ثنا و صفت کند بر
بدن من و بدن من ثنا و صفت کند بر روح من پس آنوقت روح خطاب میکند با
بدن که ای بدن من خدا ترا جزای خیر بدهد از جانب من که بودی تعجیل کننده در
طاعت پروردگار و تاخیر کننده از معاصی خدای متعال و همین طور بدن با روح
میگوید و بعد باهم هر یکی بدیگری میگوید که بر تو باد سلام تا روز قیام آنوقت
ملک الموت بصدای بلند میگوید ای روح طیب بیرون برو از دار دنیا بحال ایمان و مرحوم
و مغتبط در عالم عقبی و دار الخلود و در نعیم ابد پس ترحم و رقت میکنند ملائکه برا او
و دور میشود هر غم و غصه و رنج و هم از او و آسان و سهل میشود برای او رفتن بعالم ملکوت
پس میرود در مقام دار السلام و دار الخلود پس میفرماید خدای منان ذو الجلال و الاکرام
برای ملائکه رحمت که دو صف از ایشان برود برای استقبال روح مومن از منزلش تا به
قبر او و استغفار نمایند برای او پس فرمود که وقت قبض روح مومن ملک الموت
برای مومن تعلل میکند و جور بجور شوق و آرزوها خوب میدهد و بشارت میدهد او را
بکرامت و خیر کثیر از جانب خدای منان و هرگاه روح بحلقوم میرسد آنوقت آن
دو ملک که کاتب اعمال و حافظ جان او بودند به ملک الموت توصیه مینمایند که ای ملک الموت
نرمی کن بصاحب ما که بهتر برادر بود و بهتر جلیس بود برای ما هرگز کاری نکرد که

که باعث ناراضی خدا باشد و چون روحش از بدن بیرون می آید پس بیرون
می آید مانند یک تنه درخت خرمای سفید و نورانی پس میگذارند اورا
در لباس ابریشم سفید و آراسته میکنند اورا از گل دریا چین جنت پس چون
درست ملبس مینمایند اورا آنوقت عروج میکنند ملائکه همراه او بآسمانها و
چون بآسمان دنیا میرسند پس میکشایند برای پذیرائی او دروازه آسمان را
و دربانان آسمان باو میگویند که خیر کثیر بدهد ترا خدای منان که همیشه مرور
میکرد از میان ما عملهای بدن مطهر تو و ما می شنیدیم همیشه صدای خوش
الحانی ترا در تلاوت قرآن تو فرمود پس گریه میکنند دربانهای آسمانها
برای فقدان او و میگویند ای پروردگار ما البته بودند بسیار اعمال صالح برای
این بندهٔ تو و ما همیشه می شنیدیم صدای قرأت قرآنش را و لذت می بردیم
پس التماس میکنند که ای پروردگار ما بجای این بنده صالح ملکی را مبعوث
نما که بخواند برای ما هر چه که این میخواند پس میکند خدای متعال هر چه که میخواهد
پس می برند اورا در مقام عیش و راحت و مرحبا میگویند اورا جمیع ملائکه آسمانها و طلب
مغفرت میکنند برای او و شفاعت مینمایند برای او از خدای منان و میفرماید خدای کریم
ذوالجلال والاکرام رحمت من باد بر این روح مومن و چون در جنت داخل میشود می آیند
نزد او ارواح مومنین برای ملاقات مانند آنکه ملاقات میکنند شخص غائب را بعد از
مدت مدید پس میگویند بعضی به بعضی بگذارید اورا حالا که آرام بگیرد زیرا که از هول بزرگ
موت نجات یافته است و هرگاه استراحت یافت آنوقت می پرسند از او احوال
زندگان را که فلانی چه کار میکند و فلانی در چه حالت است و چون میگوید که فلانی مرده است
آنوقت برای او افسوس میخورند و میگویند إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ و میگویند
البته بردند اورا مادرش هاویه که نیامد به نزد ما یعنی افسوس که او از اهل جهنم شد فرمود
که آنوقت خدای متعال به ملائکه میفرماید که برگردانید روحش را بزمین که من اورا از زمین
خلق نمودم و در زمین عود خواهم داد و از زمین بیرون خواهم آورد برای جزا و سزا

در روز حساب فرمود و چون سر پیرش را برمی دارند که به گورستان ببرندش پس برمیدارند
نعش او را ملائکه و هجوم می آورند بر او هجوم آوردنی برای خوشنودی خدای منان و شیاطین
صف بسته ایستاده از دور تماشا میکنند و افسوس میخورند که آخر این بنده چه مرتبه و مقام یافته
است و خیلی جدیت میکنند که یک کاری بکنند اما هیچ راهی ندارند زیرا که ملائکه آنها را دور
میکنند و چون به نزدیک قبر میرسد پس بلند می شوند برای او بقعهای زمین که او را در خود
بگیرند مانند باغهای بهشت سبز و خرم و هر بقعه خواهش میکند که ای پروردگار او را به من
بسپار فرمود پس او را می آورند بآن بقعه مبارکه که خدای منان برای او مقدر فرموده است و هرگاه
در لحد گذاشته میشود پس میآید برای او یک صورت نیکو پس می پرسد از او که بگو تو کیستی او میگوید
منم عمل صالح تو و من هستم برای تو امروز قلعه مستحکم و حصن حصین و سپر و سلاح بامر پروردگار تو
آنوقت میگوید ای کاشکی میدانستم که تو برای من در همچنین جای تنهائی رفیق و معین خواهی شد
البته نفس خود را برای تو در نصب می انداختم و همه کارها را ترک میکردم بجز تو و هرگز هرگز
غافل نمیکردم مرا از تو نه مال من نه اولاد من فرمود پس میگوید ای دوست خدا بشارت باد
ترا به خیر کثیر پس قسم بخدای عز و جل که او از میان قبرش می شنود صدای کفشهای مردم را
وقتیکه ایشان مراجعت میکنند از قبرستان و نیز صداهای افشاندن دستهای شان را از خاک
زیرا که آنوقت روحش را برمیگردانند اما مردم نمیدانند فرمود پس آنوقت زمین با و حرف میزند
که ای ولی خدا مرحبا مرحبا به تو قسم بخدای عز و جل که من ترا دوست داشتم وقتیکه بر پشت من
راه میرفتی و امروز من ترا دوست تر میدارم که تو در بطن من آمده آگاه باش قسم بعزت و جلال
پروردگار که بسیار خوب خواهم کرد جوار ترا و خنک خواهم نمود فرش ترا و وسیع خواهم نمود جای ترا
بالتحقیق که هستم من باغی از باغهای بهشت برای مومنین و حفرهٔ از حفرهای جهنم برای کافرین
فرمود پس میفرستند به نزد آن مومن ملکی را که میزند بالهای خود را از جانب راست و از جانب
چپ و از جانب جلو و از جانب عقب قبرش پس وسیع میکند از هر چهار جانب قبرش را
بقدر چهل فرسخ و پر میکند او را از نور پس آنوقت میگردد قبر آن مومن یک بقعهٔ نورانی
فرمود بعد از آن داخل میشوند بر او منکر و نکیر و ایشان دو ملک هستند سیاه رنگ مانند
قار و شب تار و میکنند قبرش را با دندانهای شان و راه میروند در موهای سرشان و گردهای
چشمهای شان مانند برق درخشنده و دیدنی پس گداخته هستند پس او را زجر میکنند و
جیغ میکشند بر او و سوال میکنند بگو کیست پروردگار تو و کیست نبی تو و کیست امام تو

و چیست دین و مذهب تو فرمود آنوقت مومن از این حرکات ایشان بغضب می آید حتی اینکه
حرکت میکند با ناز و توکل میکند بخدای متعال بدون قرابت و بدون نسب پس میگوید که
بدانید که پروردگار من و پروردگار عالم الله است جل جلاله و عم نواله و نبی من و نبی
تمامی عالم حضرت محمد مصطفی احمد مجتبی ابن عبد الله صلی الله علیه و آله و سلم میباشند!
و امام من حضرت امیر المومنین علی بن ابیطالب علیهما السلام و بعد از آنحضرت جناب حسن
مجتبی و حضرت حسین سید الشهداء و حضرت علی بن الحسین زین العابدین و حضرت محمد بن علی باقر
العلوم و حضرت جعفر بن محمد الصادق الامین و حضرت موسی بن جعفر الکاظم الحلیم و حضرت علی بن
موسی سلطان الاوصیا و حضرت محمد بن علی الجواد و حضرت علی بن محمد الهادی و حضرت
حسن بن علی العسکری و بعد از همه ایشان حضرت محمد بن الحسن الحجة القائم المنتظر
المهدی صاحب العصر و الزمان عجل الله ظهوره هذه ائمتی و ساداتی و قادتی بهم اتولا و
من اعدائهم اتبرأ فی الدنیا و الآخرة و دین من اسلام است که غیر از آن هیچ دینی در نزد
پروردگار من قبول نیست پس ایشان میگویند راست میگوئی و موفق شدی خدای
ذو الجلال و الاکرام بر تو رحمت نازل کند خوب حالا به سمت پای خودت نگاه کن که چه می بینی
پس ناگهان می بیند که دری از جهنم باز شده است و آتش شعله میکشد آنوقت مایوسانه
میگوید انا لله و انا الیه راجعون من هرگز از پروردگار خودم این گمان نداشتم
پس ایشان میگویند یا ولی الله هرگز محزون مشو و مترس ما تو را بشارت میدهیم که نیست این
آتش برای تو و نه تو هستی برای او بالتحقیق که خدای منان ذو الجلال و الاکرام خواسته است
که ترا نشان بدهد که بدانی که از چه عذاب عظیم ترا نجات داده است و بخشانده ترا خنکی عفو خود را
به بین که ما بستیم این در را بر تو و حالا بعد از این تو هرگز آتش نخواهی دید!
حالا نگاه کن بالای سرت و بگو که چه می بینی پس ناگهان خواهد دید منازل و غرفات و حور و قصور
و علمان و ازواج خود را در جنات الفردوس فرمود پس مومن آنوقت از غایت اشتیاق
جست میکند برای معانقه ازواج و حور العین خود پس ایشان میگویند یا ولی الله البته برای تو
برادران و خواهران هستند که هنوز بتو ملحق نشده اند پس قدری استراحت کن و
بخواب مانند خوابیدن عروس در حجله تا روز قیامت فرمود پس وسیع میکنند ایشان
قبرش را و قسم بخدای منان که هیچ بچه در آغوش پدر و مادر همچنین راحت نمی خوابد که آن مومن

استبصار واضح بشود بر مومن عارف که برای احترام مومن مومنات را در قبر برای سوال
منکر و نکیر نمی برند و همین طور در میدان محشر هم در معرض حساب نخواهند آورد
مومنات را بعد از قبض روح مستقیما در منازل و مقام برزخی ایشان بعد از
بردن به نزد پروردگار از حکم خدای منان می رسانند و همین طور در روز قیامت
مومنات را از منازل و مقام برزخی شان مستقیما در منازل و قصور و غرفات
جنات الخلود خواهند رسانید چنانچه چندین احادیث برای این مطلب شاید آمده
که مذکور است که مومنات در روز قیامت در منازل و قصور خودشان منتظر
ورود مومنین خود خواهند بود پس ملائکه بخدمت ایشان خواهند رفت و بایشان
بشارت خواهند داد که من بچشم خودم دیده ام که مومن زوج شما از حساب
فارغ شده است و وارد می آید یا خواهند گفت که غصه نخورید زوج شما در خدمت
حضرت سید الشهداء و ائمه هدی علیهم السلام نشسته است و هرگاه ایشان از میدان
محشر حرکت خواهند کرد او هم همراه ایشان بخدمت شما خواهد رسید

و تصدیق این مطلب که مومنات بعد از قبض ارواح اول بحضور حضرت حق جل و علا برده میشوند
و از آنجا بامر حضرت حق ذو الجلال و الاکرام مستقیما در منازل و مقام خود رسانیده
میشوند چنانچه والده عیال خاکسار هرگاه بایشان مرض الموت عارض شد از مردن و فشار قبر
و سوال نکرین بسیار خائف و هراسان بودند اگرچه بنده بارها بایشان گفتم که شما از هیچکدام اینها
نه ترسید اینها اگر بوده برای زمان حضور حضرت پیغمبر و اوصیای آنحضرت بوده و آن هم برای مردها
نه برای زنها خدای منان هرگز نمی خواهد که زنهای مومنین را در معرض سوال ملائکه بگذارد بلکه حفظ
مرد مومن را بر همه چیز ترجیح میدهد و مومن صاحب غیرت است کی می پسندد که با عیال او کسی
سوال و جواب کند شما از این خیال کلیة منصرف شوید اما حرفهای بنده ابداً در ایشان اثر
نه کردند همیشه می ترسیدند حتی اینکه پیش از یک روز خدای منان بر ایشان حالت خواب
طاری فرمود پس در عالم خواب گاهی گاهی آیات قرآن میخواندند یا میگفتند یا امیر المومنین
و چون پانزده دقیقه باقی مانده بود و نزدیک به صبح صادق بود که یا امیر المومنین بصدای ضعیف

گفتند بنده فهمیدم که حضرات معصومین تشریف آوردند پس دیدم که ده دقیقه بعد دست
راست ایشان بحرکت آمد و قدری بلند شد و بعد از دو دقیقه دست چپ شان
قدری بلند شد و بعد از سه دقیقه دهان شان قدری باز شد و روح شان بیرون
آمد پس بنده بمشاهده اینحالت آرزو کردم که کاشکی بنده بجای ایشان می بودم !
و ایشان عیال خاکسار را بی نهایت دوست داشتند و همیشه در فکر آسایش او بوده اند پس
سه روز بعد در خواب عیال بنده تشریف آوردند با صورت نورانی و لباس سفید ضیاءبار
و چون با هم ملاقات شد اول چیزیکه عیال بنده پرسید این بود که بی بی بگو مردن چه طور
است جواب دادند خیلی خوب خیلی خوب خیلی خوب سه بار گفتند و بعد پرسیدند که
جان کندن چطور بود و در سوال نکیرین چه گفتی آیا فشار قبر بود یا نه جواب دادند
من هیچکدام از اینها ندیدم چون بیدار شدم دیدم که عالم دیگر است نورانی و یک ملک
نهایت خوش شکل با لباس سبز نورانی و معطر در نزد من ایستاده است و گفت که بفرمائید
برویم پرسیدم کجا پس بازویم را گرفت و در چشم زدن بالای آسمانها برد و آنجا یک
ملک دیگر بود که از این ملک اولی هزار بار خوش سیما و خوش منظر و معطر بود پس مرا بآن
ملک جلیل الشان سپرد پس آن ملک مهربان در یک لحظه مرا بحضور پروردگار در زیر عرش
اعظم رسانید و به نزدیک من ایستاد من در سجده رفتم و چون از سجده سر برداشتم
صدا آمد صغری بی بی بگو حال شما چطور است زبان من از عظمت و جلال گنگ شد
و نمی دانستم که چه بگویم و بعد دو دقیقه صدا آمد که آن معامله باغ شما چطور شده
بود (در کربلا باغی داشتند و برای زیارت مشهد مقدس او را بنابر زحمت بقیمت کمی پانصد تومان
سی سال قبل از این روز فروخته بودند) و چون من نتوانستم چیزی بگویم پس
صدا آمد که صغری بی بی را در منزل خودش برسان فوری آن ملک دستم را
گرفت و در ظرف یک دقیقه بهمان باغ که آغات مرا نشان داده بود رسانید
و من در همان باغ همراه آغات هستم و بعد خنده نمودند و عیال خاکسار بیدار شدند
و بنده را هم بیدار کردند و این خواب خوش آینده را بیان نمودند (چون جناب
آقای حاجی ملا صادق مرحوم شده بودند در خواب بی بی آمدند و جای خودشان

راداد بهشت به بی بی نشان دادند که من دراین باغ بهشت هستم بی بی خواستند که همراه ایشان در آن باغ داخل بشوند پس جناب حاجی فرمودند که هنوز شما نمی توانید که دراین باغ داخل بشوید این باغ من است و باغ شما آن دیگری است پس بی بی بیدار شدند و این خواب را به دخترهای شان بیان فرمودند)

پس فرمودند حضرت امیر المومنین علیه السلام که مفتوح مینمایند برای ولی خدا از منازل بهشتی او در قبرش به نود و نه 99 در که داخل بشود از آن درها تمامی روح وریحان جنان و نور وضیای جنت برای آن مومن تا قیام قیامت پس نیست چیزی محبوب تر برای او از لقای حضرت حق ذوالجلال والاکرام فرمود پس میگوید ای پروردگار من قیامت را زود برپا نما تا که برگردم باهل وعیال خودم و چون صیحه قیامت خواهد شد بیرون خواهد آمد از قبرش در حالیکه ملبس است بلباس نورانی و مامون است از هر خوف و خطر پس بشارت میدهند او را به خوشنودی خدای منان و به روح وریحان و به خیرات حسان پس استقبال خواهند کرد او را آن دو ملک که همراه او بودند در عالم دنیا پس پاک میکنند خاک را از رویش و سرش و هرگز از او جدا نخواهند شد و بشارت خواهند داد او را و آرزوها خواهند داد او را و خوشحال خواهند کرد او را و هر چیزیکه از اهوال قیامت او را خواهد ترسانید باو خواهند گفت یا ولی الله بر تو از این چیزها باکی نیست امروز و نباید محزون و غمگین بشوی و بدانکه ما هستیم آن دو ملک که والی بودیم از جانب خدای منان بر اعمال تو و محافظ بودیم برای تو در عالم دنیا و امروز از جانب پروردگار ما دوست تو هستیم که ترا العداز سیر و سیاحت میدان محشر برسانیم بجنات النعیم نگاه کن آن است آن جنتیکه وارث خواهی شد به سبب اعمال صالح خودت فرمود پس ایستاده خواهند کرد او را در سایه عرش اعظم پس نزدیک خواهد کرد او را خدای متعال حتی اینکه خواهد بود در میان او و خدا یک حجابی از نور پس خواهد فرمود او را خدای ذوالجلال والاکرام مرحبا مرحبا مرحبا پس از این کلام خدای منان خوشحال خواهد شد حتی اینکه سفید و نورانی خواهد گردید رویش پس صورت مانند قمر نورافشان خواهد شد و طول قامتش هفتاد زرع مانند طول قامت حضرت آدم و چهره اش در حسن و خوبی مانند چهره حضرت یوسف خواهد گردید و زبانش لسان عربی مانند لسان حضرت رسول صلی الله علیه واله وسلم و اوصیای آنحضرت خواهد گردید و قلبش مانند قلب حضرت ایوب در سلامتی و اطمینان خواهد شد

و هر هر گناهیکه از او آمرزیده خواهد شد یک سجده خواهد کرد آنوقت خدای منان خواهد فرمود ای بنده من بخوان
کتاب اعمال خود را که در عالم دنیا بجا آورده پس لرزان خواهد شد از روی خوف و هراس زیرا که میداند
که عمل بد هم مرتکب شده است پس خدای ذوالجلال والاکرام خواهد فرمود چرا میلرزی آیا ما بر سیئات
تو چیزی اضافه کرده ایم و یا از حسنات تو چیزی کاسته ایم فرمود پس التماس خواهد نمود
که ای پروردگار من وای سید من بلکه تو قائم بالقسط و عادل و تو بهترین فیصله دهنده هستی
فرمود پس خدای متعال خواهد فرمود که ای بنده من آیا تو از من نترسیدی و رعایت حق مرا نکردی
که این نافرمانیها را مرتکب شده بودی فرمود پس عرض خواهد کرد ای پروردگار من من غلط کردم و
بد کردم که عصیان ورزیدم پس امید دارم که امروز مرا در این مجمع خلائق رسوا نکن که جمیع خلائق
بسوی من نگران اند فرمود پس خدای منان خواهد فرمود ای مسی یعنی گناهگار من ترا رسوا
نخواهم کرد آسوده باش فرمود پس آنوقت جمیع گناهانش را که در نامه اعمالش هستند مبدل
خواهد فرمود به حسنات و بر گناهانش هیچکس مطلع نخواهد شد بجز خدای منان و او خودش
و اما حسناتش را همه خواهند دید فرمود پس بر هر گناهیکه او را خدای منان خجالت خواهد داد مومن
التماس خواهد نمود و خواهد گفت ای پروردگار من رفتن بجهنم برای من بهتر است از اینکه تو
مرا خجالت میدهی فرمود پس خواهد گفت خدای عزوجل آیا بخاطرت هست که روزی غذا دادی
بیک گرسنه و روزی اتفاق و صلح دادی در میان دو مومن و روزی لباس دادی یکی را که
برهنه بود و احرام بستی برای من روزیکه در صحرای عرب حج میکردی و دعا میکردی از من بحالت
احرام و گریه میکردی از ترس من و بیدار بودی از خوف من و پائین نگاه میکردی از حیای
من پس بدانکه همه اینها بعوض آنها است پس بدانکه تمامی گناهان تو آمرزیده شدند
و بر تمامی حسنات تو متشکرم فرمود پس آنوقت قدش از خوشحالی هفتاد ذرع بلند خواهد شد
و رویش مانند ماه شب چهارده نورانی خواهد گردید و قلبش چنان خوشحال و مسرور خواهد شد که از
حد بیان بیرون است پس امر خواهد فرمود خدای منان که بگذارند برسرش تاج سلطنت و شاهی ابد
و بپوشانند او را خلعتهای عظمت و کرامت و لباسهای فاخره و زیورهای باهره و بعد از آن
خدای منان بحضرت جبرئیل امین خواهد فرمود ببر بنده مرا و نشان بده او را دار کرامت مرا و
محل و مکان نعمت غیر متناهیه مرا پس بیرون خواهد آمد از حضور حضرت حق و غیب مطلق درحالیکه

گرفته است در دست راست خودش نامه اعمال خود را پس باز خواهد کرد و بهمین خواهد کرد او را تا جائیکه نظر کار میکند برای مومنین و ندا خواهد کرد که بیائید و بخوانید نامهٔ عمل مرا زیرا که من تقین داشتم که یک روزی از اعمال من حساب خواهند گرفت و روز حساب و کتاب اعمال بندگان حتمی و ضروری است پس خواهد رفت در جنان در عیش راضیه و زندگانی غیر فانیه و هرگاه بدروازهٔ جنت خواهد رسید پس دربانان جنان از او مطالبه میکنند که بیار جواز دخول جنان را پس خواهد گفت که بگیرید این است جواز من و در آن جواز این عبارت مرقوم خواهد بود =

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هٰذَا جَوَازٌ جَائِزٌ مِّنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ لِفُلَانِ بْنِ فُلَانٍ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ

اَمْضَاهُ عَلِيُّ بْنُ اَبِيْطَالِبٍ وَصِيُّ رَسُوْلِ اللّٰهِ (محل مہر شریف)

پس آنوقت منادی از جانب حضرت رب العزت باهل محشر ندا خواهد کرد بصدای بلند که تمامی اهل محشر خواهند شنید اَلَا اَلَا یَا اَهْلَ الْمَحْشَرِ اِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانٍ (نبی بخش ابن حسن مدرس مبارکپوری انشاء الله تعالی ذو الجلال و الاکرام) سَعِدَ سَعَادَةً لَا يَشْقٰى بَعْدَهَا اَبَدًا فرمود یعنی آگاه باشید ای اهل محشر که فلان ابن فلانی (مثلا مولف این کتاب شریف نبی بخش پسر حسن مدرس مبارکپوری اگر خدای ستار العیوب و غفار الذنوب خواست) سعید گردیده است بسعادت ابدیه که بعد از این هرگز شقی نخواهد شد = فرمود پس داخل خواهد شد به بهشت عنبر سرشت الله اکبر الله اکبر الله اکبر و لله الحمد و المنه = پس ناگهان خواهد دید درختی سایه دار و آب صافی و میوه های آویزان و مشاهده خواهد نمود که جاری هستند از ساق آن درخت عظیم الشان دو چشمه و یک حوض بزرگ بهر دو جانب درخت در سایه اش تشکیل شده است پس ملائکه خدام او را خواهند گفت که ای ولی خدا در این یک حوض غوطه بخور و از آن

حوض دیگر بنوشی که آن آب حیات جاودانی است پس خواهد رفت بسوی آن حوض
و غوطه خواهد خورد در آن و چون بیرون می آید پس مشاهده خواهد نمود در وجود
خودش آثار تازگی و درخشندگی و بعد از آن خواهد رفت بسوی آن حوض دیگری
و خواهد نوشید از آب لطیف و خوشگوار آن حوض آب حیات پس نخواهد ماند در شکم او
هیچ ناخوشی و درد و پرخوری خواهند گردید تمامی احشاء و امعای او و درخشان خواهد
گردید چشمش و جمیع اعضاء و جوارحش محکم خواهند گردید - پس این است مفهوم آن قول
خدای منان که فرموده است که خواهد نوشانید ایشانرا پروردگار ایشان شراب طاهر کننده
و بعد از آن استقبال خواهند کرد او را ملائکه خدام و اول سلام خواهند گفت که سلام
علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار و بعد میگویند که طبتم و طاهر شدی پس
داخل شود در جنت همراه داخل شوندگان برای خلود پس داخل خواهد شد در جنات الخلود
پس خواهد دید صفوف درختها را که هر نوع درخت بخط مستقیم تا جائیکه نظرش کار میکند صف کشیده اند
و رنگ شاخهای آنها از زمرد اخضر و زبرجد اصفر و تنه آنها از طلای احمر و شگوفهای آنها از
لؤلوی تابنده و میوه های بعضی حلی و حلل میباشند و بعضی دانه های انار مانند پستانها
دوشیزگان نوبهار و بعضی مانند قنادیل آویزان میباشند !!!
پس در جلو خواهند آمد ملائکه خدام با سواریهای اسب و ناقه و با حلی و حلل و با تاجهای
درخشان و مرصع از انواع جواهرات پس خواهند پوشانید او را لباسهای رنگارنگ و انواعی
گوناگون و خواهند گذاشت بر سرش تاج سلطنت جاودان و چون ولی خدا
آراسته و پیراسته شد پس خواهند آورد در پیش رویش آئینه صورت نما
و ببین که ولی خدا صورت کذائی خود را مشاهده خواهد کرد خواهد گفت الحمد لله
رب العلمین وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین الذی هدانی لهذا
وما کنت لاهتدی لولا ان هدانی الله ورسوله وآله الطاهرین
پس آنوقت ملائکه خدام صف بسته بر و سلام و تبریک سلطنت و شاهی لازوال خواهند گفت

وبعد از آن عرضه خواهند داشت یا ولی الله سوار بشو بر هر مرکوبی که می پسندی و امر بفرما بهر چیز که میل داری بشو خواهند داد فرمود پس سوار خواهد شد بر اسپ یا بر ناقه که همه اینها از نور مخلوق شده اند پس لباسهایش نورانی است و زیورآلاتش نورانی است و خودش نورانی است و مرکوبش نورانی است و سیر خواهد کرد در مقام نور و همراه او خواهند بود ملائکه و غلمان از نور حتی اینکه چون ملائکه او را باین هیئت نورانی مشاهده خواهند کرد پس از شدت نورش خواهند ترسید پس بعضی به بعضی خواهند گفت که یک جانب بشوید که آمد وفد خدای حلیم وغفور فرمود پس مشاهده خواهد کرد باول قصر خود که از نقرهٔ خام بنا شده است و مرصع وگلکاری است از در و یاقوت و زمرد و زبرجد پس نظر خواهند کرد براو ازواج او از مومنات و حورالعین و خواهند گفت برای او مرحبا مرحبا مرحبا فرمود پس التماس خواهند کرد که فرود بیاید و منزل کند در همین قصر نقرئی خودش پس قصد خواهد کرد که پائین بیاید و داخل قصر بشود فرمود پس خواهند گفت ملائکه خدام که نه نه هرگز نه یا ولی الله سیر کن که این قصر مال تست و دیگری هم دارد باید او را هم مشاهده بفرمائی پس از آنجا روانه خواهد شد و خواهد رسید بقصری که ساخته شده است از طلای احمر و مرصع و مزین است از در و یاقوت و از انواع جواهرات پس نظر خواهند کرد براو ازواج او از مومنات و حورالعین و خواهند گفت مرحبا مرحبا مرحبا اهلا و سهلا یا ولی الله فرود بیا به نزد ما پس قصد خواهد نمود که پائین بیاید و در همین قصر طلای احمر منزل کند اما ملائکه خواهند گفت سیر کن یا ولی الله که این قصر مال تست و هم دیگری باید او را هم مشاهده بفرمائی پس روانه خواهد شد حتی اینکه خواهد رسید بیک قصری عظیم الشان که بنا شده است از زمرد اخضر و مرصع و مزین است از لآلی تابان و جواهر درخشان پس نظر خواهند کرد براو ازواج او پس خواهند گفت او را مرحبا و التماس خواهند کرد که فرود بیاید نزد ایشان و منزل کند پس قصد خواهد کرد اما ملائکه خدام خواهند گفت که سیر کن یا ولی الله که این قصر در ملک تست و دیگری هم باید او را هم مشاهده کنی پس روانه خواهد شد حتی اینکه خواهد رسید بیک قصری رفیع البنیان که ساخته شده است از زبرجد اصفر و مرصع و مزین است

از انواع جواهرات ضیا بار پس ازواج او نظر خواهند کرد براو و خواهند گفت مرحبا والتماس خواهند کرد که فرود بیاید که منزل کند پس قصد خواهد کرد که فرود بیاید اما ملائکه خواهند گفت که سیر کن یا ولی الله که این قصر در ملک تست و دیگری هم باید اورا هم مشاهد کنی پس روانه خواهد شد حتی اینکه خواهد رسید بیک قصری جلیل الشان رفیع البنیان که بنا شده است از یاقوت احمر و مرصع و مزین گردیده است از انواع جواهر زواهر پس نظر خواهند کرد از آن قصر ازواج او از مومنات و حور العین و خواهند گفت مرحبا مرحبا مرحبا اهلا وسهلا والتماس خواهند کرد که فرود بیاید و منزل کند به نزد ایشان پس قصد خواهد کرد که فرود بیاید اما ملائکه خواهند گفت که سیر کن یا ولی الله که این قصر در ملک تست و دیگری هم باید اورا هم تماشا کنی پس سیر خواهد کرد حتی اینکه می آید بتمامی هزار قصر که خدای منان بهر مومنی عطا فرموده است و هر یکی چنان نورانی و شفاف است که سرایت میکند نظر از بیرون باندرون واز اندرون به بیرون و سیر خواهد کرد در آن مملکت وسلطنت وسیع خود سریع تر از طرفة العین و چون منتهی خواهد شد باخر جمیع آن قصور هزارگانه پس سرش را پائین خواهد انداخت پس ملائکه خواهند گفت چیست ترا یا ولی الله که سر خود را پائین انداخته خواهد گفت والله نزدیک شده است که چشمم خیرگی کند از نورانیت وضیای این قصور پس ملائکه خواهند گفت یا ولی الله بشارت باد ترا که جنت جای نیست که در آن کوری و کری و خیرگی باشد!

پس می آید بیک قصری که باطنش از بیرونش نمایان خواهد بود وظاهرش از اندرونش!

وخشتی از نقره وخشتی از طلا وخشتی از یاقوت وخشتی از لولو خواهد داشت وساروجش از مشک و عنبر ومناره های آسمان شگاف ونورانی وضیابار خواهد داشت ومشاهده خواهد کرد صورت خود را از هر در ودیوارش پس خواهند آورد برای او شراب مشکین وعنبرین که بنوشد و از انواع واقسام طعام و فواکه که بخورد ولذت ببرد وکیف کند بعد از آن ذکر فرمود حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم حور العین را پس حضرت ام سلمه ام المومنین رضی الله عنها سوال نمودند یا رسول الله آیا برای ما ها بر حور العین هیچ فضیلتی خواهد بود یا نه پس جواب دادند حضرت رسول

بلی بلی شما ها را حور العین بسیار فضیلت است که بسبب نمازهای شما و روزه های شما و تمامی عبادات شما
و بیان فرمودند که خلق فرموده است خدای متعال حور العین را از درختهای جنت و نگاه داشته است
آنها را برای ازواج ایشان که در عالم دنیا هستند و بر هر یکی هفتاد حله خواهد بود و بنحوه نازک
و لطیف اند ام اند که دیده میشود سفیدی پاهای آنها از زیر هفتاد حله و چنانکه شراب سرخ
در جام سفید شیشگی دیده میشود یا چنانکه نخ ابریشم سفید در دانه های یاقوت احمر !!!
و جماع خواهد کرد مومن با ایشان در قوت و لذت صد مرد کامل الشهوة چهل ساله و ایشان خواهند
بود هم سن ازواج خود و همیشه باکره خواهند بود و هر وقت با ایشان جماع خواهد کرد و بکارت
زائل خواهد شد و بعد فوری برمیگردد و ایشان را هیچ جنی و انسی نه دیده است که دست خورده
باشند و ایشان خیرات حسان اند یعنی خوش اخلاق و خوشگل گو یا که در حسن و جمال و بهاء
و کمال لؤلؤ و یاقوت و مرجان اند و بعد از آن فرمودند که بالتحقیق که در جنت نهریست بزرگ
و بر کناره اش جواری و دختران دوشیزه روئیده اند فرمودند پس وحی خواهد فرمود
خدای منان با ایشان که بشنوانند ایشان صدا و الحان و اصوات و خوانندگی خود را به
بندگان و دوستان مرا پس ایشان بلند میکنند الحان و اصوات خود را با تمجید و تحمید
پروردگار بلحنی و صدای که خلائق ابداً مثل آن صداهای خوب نشنیده اند پس از صدای
آنها تمامی اهل جنت در طرب و وجد خواهند آمد و اگر نه بود که مرگ از اهل جنت برداشته شده است
البته از الحان و اصوات همچنان ایشان از خوشحالی هلاک می شدند !!!
و بالتحقیق که نظر خواهد کرد یکی از ازواج ولی خدا که هنوز در پیش او نیامده است از زیر پرده خودش
و حجاب خانه خودش پس ناگهان تمامی منازل و غرفات ولی خدا از نور و ضیاء پر خواهد شد
پس گمان خواهد کرد که شاید خدای متعال بر او نظر رحمت افگنده است یا ملکی از ملائکه مقربین
بسوی او نظر کرده است پس بلند خواهد کرد سرش را و ناگهان خواهد دید که او زوجه اش است
که از شدت نورانیتش و ضیای صورتش چشم را متحیر ساخته است فرمود پس ندا خواهد کرد
آن زوجه اش یا ولی الله امیدوارم که مرا هم از لطف و رحمت خود سرافراز بفرمائی !
پس ولی خدا از او خواهد پرسید که شما کیستید او جواب خواهد داد من از آنها میباشم که خدای

منان در قرآن خود خبر داده بود لهم ما یشاؤن فیها و لدینا مزید یعنی برای اهل جنت هر چه
میخواهند حاضر و موجود است در آنجا و علاوه براین در نزد ما چیزهای زیاد هم هست که ایشان
هیچ وهم و گمان هم ندارند پس من از آن چیزهای مزید هستم پس جماع خواهد کرد با آن
در قوت و شهوت صد مرد و معانقه خواهد کرد با آن تا هفتاد سال از عمرهای مردمان زمانه قدیم و
نخواهد فهمید که چه چیزش را نظر کند آیا صورتش را یا عقبش را یا ساق پاهایش را پس در هر کجا
که نظر خواهد انداخت صورت خود را در آن مقام خواهد دید مانند آئینه به باعث شدت صفا
و نورانیتش و بعد از آن یک زن دیگر بر او نظر خواهد کرد که از این حسین تر و معطر تر
خواهد بود پس صدا خواهد زد یا ولی الله امیدوارم که ما را هم سرافراز خواهی فرمود!
ولی خدا از او خواهد پرسید که شما کیستید او در جواب خواهد گفت من از آنها هستم که
خدای متعال در کتاب مجید خودش یاد فرموده است فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قرة
اعین جزاء بما کانوا یعملون یعنی نمیداند هیچکس که برای ایشان خدای منان
چه چیزهای خنکی چشم و سرور قلب پنهان فرموده است که در جزاء و ثواب اعمال دنیاوی ایشان
مرحمت خواهد فرمود = و فرمود که برای هر کسی که در جنت داخل خواهد شد پانصد تا از حور العین
خواهند داد و همراه هر حوریه هفتاد غلمان و هفتاد جاریه خواهند داد و آنها از غایت حسن
و جمال و بهاء و کمال مانند لؤلؤ پراگنده شده بنظر خواهند آمد و در مکنون و تفسیر مکنون
دست نخورده و چشم ندیده است و تفسیر منثور کثیر است و برای هر مؤمنی هفت قصر خواهند داد
و در هر قصری هفتاد خانه و در هر خانهٔ هفتاد سریر و بر هر سریری هفتاد فرش و بر هر
فرشی یک حور العین جلوه افروز خواهد بود و جاری خواهند بود نهرهای مختلفه از آب خالص
و شیر و شراب و عسل از زیر قصور و غرفات و در باغها و صحراها و کوهها و چون مؤمن
غذا میخواهد خواهند آمد برای او پرندگان سفید پس خواهند افتاد در پیش او بریان
شده پس خواهد خورد از هر کدام که میخواهد به سیر خود منکاء زده و در حالت جلوس
و چون خواهش میوه میکنند پس شاخهای درختان خود بخود خم خواهند شد پس میخورند
از هر کدام که میل شان خواهد بود و داخل خواهند شد بر ایشان ملائکه برای تبریک گفتن

برای حصول سلطنت جاودان و ملک ابد پس خواهند گفت سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ یعنی سلامتی ابد باد برای شما که صبر نمودید بر مکاره و مصائب دنیاوی پس این بهترین محل و مقام است برای شما ها الله اکبر الله اکبر الله اکبر ولله الحمد

اللهم اجعلنی من اهل الجنة برحمتك وفضلك بجاه محمد واله الطاهرین

آمین یا رب العلمین آمین

پس در همین اثناء صدای خواهند شنید از زیر عرش اعظم که ای اهل جنت چطور می بینید بازگشت خود را پس ایشان خواهند گفت بهترین بازگشت است جای ما و بهترین ثواب است ثواب ها الیته شنیدیم ما صوت بیمثال ترا ای پروردگار ما و حالا خواهش داریم که نظر کنیم به نور جمال بیمثال تو ای خدای ما و او بزرگترین ثواب ها خواهد بود و تو بما وعده داده بودی و تو هرگز خلاف وعده نمیکنی پس خدای منان امر خواهد فرمود که حجابها را بیاویزند پس هفتاد هزار حجاب خواهند آویخت آنوقت مومنین سوار خواهند شد بر اسبها و ناقهای جنت مزین و مجلل با حلی و حلل پس سیر خواهند کرد در زیر سایهٔ درختان و در ظل ممدود و در هوای نسیم و شمیم و از میان گل و گلزار حتی اینکه خواهند رسید بدار السلام و آنست دار الهدی و دار البها و دار النور و دار السرور و دار الحبور و دار الکرامه پس خواهند شنید صوت را پس خواهند گفت ای پروردگار ما و ای سید ما بالتحقیق که شنیدیم ما لذت کلام را و حالا خواهش داریم که از نور جمال بیمثال خود ما را سرافراز بفرما پس جلوه خواهد فرمود حضرت حق ذو الجلال و الاکرام برای ایشان حتی اینکه نظر خواهند کرد به نور روی حضرت حق جل شانه که مکنون و مصون است از هر بیننده پس بی اختیار در سجده خواهند افتاد و خواهند گفت تسبیح میکنیم ترا ای پروردگار ما در است میگوئیم که ما نکردیم عبادت ترا چنانکه حق عبادت بود ای عظیم ای کریم ای غفور ای رحیم آنوقت خدای عز و جل خواهد فرمود ای بندگان من بردارید سرهای خود را از سجده و عبادت که اینجا نیست جای عبادت و دار عمل این جا جای ثواب و دار جزا است و دار کرامت است و دار سلطنت است

ودار نعیم است ودار کیف است بالتحقیق که بردا شتم از شما ها مشقت عبادت و هر رنج و تعب را وچون ایشان سرهای خود را خواهند برداشت پس می بینند که نورانی گردیده است روهای ایشان بسبب رؤیت وجه حضرت رب العلمین هفتاد بار زیاده از سابق بعد از آن امر خواهد فرمود ملائکه را که غذا بیارید برای دوستان من وشراب بیارید بجهت ایشان که نخوردند نعمتهای مرا در مقام دنیا در حالیکه دیگران میخوردند پس بدون توقف ملائکه حاضر خواهند ساخت انواع واقسام اطعمه واشربه وفواکه که هرگز مثل و مانند آنها پیش از آن ندیده بودند پس ذائقه آنها بهتر از عسل ودر سفیدی از برف هم سفیدتر خواهند بود ودر نرمی از مسکه نرم تر وچون خوردن شروع میکنند پس باهم دیگر خواهند گفت که آن غذاها که ما در جهان خود خورده ایم گویا بمقابله اینها هیچ ذائقه نداشتند فرمود آنوقت حضرت جبار ذوالجلال والاکرام خواهد فرمود ای ملائکه من بنوشانید ایشان را شربتها که لذت ببرند پس ملائکه خواهند آورد شربتهای الوان واقسام وگوناگون که ایشان ابداً مانند آنها نه دیده بودند ونه ذکر آنها شنیده بودند فرمود آنوقت حضرت منان خواهد فرمود ای ملائکه من معطر کنید مهمانهای مرا پس خواهند آورد انواع واقسام عطرهای ریاض رضوان وخواهد وزید یک ریح معطر از زیر عرش اعظم که مانند مشک وعنبر در خوشبوی ودر سفیدی مانند برف خواهد بود پس متغیر خواهد نمود روهای ایشان را وابدان ایشان را که اسمش مثیره است پس قوت خواهند یافت برؤیت نور جمال بیمثال او سبحانه وتعالی پس خواهند گفت ای پروردگار ما کافی است برای ما لذت کلام تو ورؤیت نور جمال تو ما هیچ چیز بعوض اینها نمی خواهیم ونمی خواهیم که از اینجا حرکت کنیم آنوقت خدای متعال خواهد فرمود که من میدانم که شماها مشتاق هستید برای ازواج شماها وازواج شماها مشتاق اند برای شماها باشتیاق شدید پس ایشان خواهند گفت که ای پروردگار ما تو خوب میدانی آنچیز را که در نفوس بندگان تو مخفی وپنهان است آنوقت خدای عز وجل خواهد فرمود که چطور ندانم وحال آنکه من شماها را خلق نموده ام ومن ساکن کرده ام ارواح شماها را در ابدان شماها وبعد از آن دوباره رد کرده ام اورا در ابدان شماها

بعد از آنکه خارج نموده بودم پس حالا بروید به نزد ازواج خود که آنها برای شما نهایت بیقرار هستند
پس ایشان عرض خواهند کرد ای پروردگار ما برای ما یک شرطی بکن و قرارداد بگذار که ما
مطمئن بشویم پس حضرت رب العزت خواهد فرمود که شرط نمودم با شماها که در هر روز جمعه برای
زیارت و دیدن من بیائید و از جمعه تا جمعهٔ دیگر هفت هزار سال فاصله خواهد بود فرمود پس
آنوقت ایشان از دار السلام مراجعت خواهند کرد پس برای هر کسی یک دانه انار خواهند داد
که سبز رنگ خواهد بود و در هر دانهٔ هفتاد حله مختلف اللون خواهند بود که هرگز نه دیده بود کسی
مانند آنها پس از آنجا حرکت خواهند کرد پس بعضی از غلمان جلو رفته با زواج ایشان
بشارت خواهند داد بحالیکه آنها در انتظار ایشان بر دروازه های قصر و محل خود
ایستاده خواهند بود فرمود هر گاه ازواج مومنین بر روهای ایشان نظر خواهند کرد
ایشان را نخواهند شناخت به سبب زیادی نورانیت و حسن و جمال تازه که سابق
نداشتند پس خواهند گفت ای حبیب من چون شما از نزد من رفته بودی همچنین
نه بودی پس مومن خواهد گفت ای حبیبهٔ من آیا بر این صورت مرا ملامت میکنی که چرا
چنین شده ام و حال آنکه من بر روی همثال حضرت رب العلمین نظر کرده ام که روی من چنین
نورانی گردیده است از نور جمال حضرت حق ذو الجلال و الاکرام بعد از آن اعراض خواهد کرد از او پس
مومن بر روی زوجه خود نظر خواهد کرد و حال آنکه رویش هم مثل خودش نورانی گردیده است پس
مومن هم خواهد گفت ای حبیبهٔ من هر گاه من از نزد تو رفته بودم روی شما همچنین نورانی نبود
آنوقت زوجه اش خواهد گفت آیا مرا ملامت میکنی که چرا رویم چنین گردیده و حال آنکه من
نظر کرده ام بر روی کسیکه روی حضرت پروردگار را مشاهده کرده است لذا روی من هم
به تبعیت او چنین نورانی گردیده است هفتاد بار زیاده از سابق پس معانقه خواهد کرد ولی خدا با زوجه
خود از دم درب جنت آنوقت حضرت پروردگار ضحک خواهد فرمود بر ایشان پس ایشان
بصدای بلند خواهند گفت الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ
حمد میکنیم حضرت پروردگار را که دور فرمود از ما هر رنجی و غمی را البته پروردگار ما غفور و شکور است

فرمود بعد از آن خدای تبارک و تعالی اجازه خواهد داد برای انبیا و مرسلین و اوصیای مرضیین که بیایند برای زیارت پروردگار در مقام دار السلام پس بیرون خواهد آمد شخصی در موکب شاهی خودش و در دور او ملائکه خواهند بود در حالیکه نور و ضیاء جلو او خواهد رفت پس نظر خواهند کرد اهل جنت با و گردنهای خود را برای دیدنش دراز خواهند کرد و با هم خواهند پرسید که این بزرگوار کیست که معظم و مکرم است در نزد پروردگار فرمود که پس ملائکه خواهند گفت که این آن کسی است که حضرت حق خلاق عالم او را از دست قدرت خودش آفریده است و روح مقدس خود را در او دمیده است و تعلیم داده است او را تمامی اسمای حسنای خودش این حضرت آدم ابو البشر علیه السلام است که حضرت حق اجازه داده است او را و خواسته است او را در دار السلام فرمود بعد از آن بیرون خواهد آمد شخصی در موکب شاهی خودش و در دور او ملائکه خواهند بود و بالهای خود را برای او بر روی زمین خواهند گسترانید و نور و ضیا در پیش روی او خواهد رفت پس اهل جنت گردنهای خود را برای دیدنش دراز خواهند کرد و خواهند پرسید که این بزرگوار کیست پس ملائکه جواب خواهند داد که این حضرت ابراهیم خلیل الله است که خدای متعال اجازه داده است و خواسته است که برای ملاقات و زیارت در دار السلام بیاید و از مشاهده نور جمال بیمثال دوست خود خوشحال گردد

فرمود پس بیرون خواهد آمد شخصی در موکب شاهی و جاه و جلال خود و ملائکه بالهای خود را در راه او فرش خواهند کرد و نور و ضیاء در جلوش روان خواهد بود پس اهل جنت گردنهای خود را برای دیدنش بلند خواهند کرد و با هم سوال خواهند کرد که این بزرگوار کیست پس ملائکه جواب خواهند داد که این حضرت موسی بن عمران کلیم الله است که خدای منان او را برای ملاقات و زیارت و تکلم در دار السلام خواسته است فرمود بعد از آن بیرون خواهد آمد شخصی در موکب شاهی و جاه و جلال خودش و ملائکه برای تعظیم و تکریمش بالهای خود را در راهش فرش خواهند ساخت و نور و ضیاء در پیش روی روان خواهد شد پس اهل جنت گردنهای خود را برای دیدنش دراز خواهند کرد و خواهند پرسید که این بزرگوار کیست ملائکه خواهند گفت که این روح الله و کلمة الله حضرت عیسی بن مریم است که برای زیارت پروردگار خود بدار السلام میرود فرمود پس بیرون

خواهد آمد شخصی در موکب شاهی و جاه و جلال خودش و کثرت موکبش و خدم و حشم او مثل تمامی
مواکب سابق خواهد بود بلکه از همه آنها بیشتر و دور و بر او ملائکه مقربین بالهای خود را
فرش میکنند و نور عظمت و جلال در پیش رو و پس رو او روان است پس همه اهل جنت گردنهای خود را
برای دیدنش دراز خواهند کرد و خواهند پرسید که این بزرگوار معظم و محترم کیست که
بدار السلام میرود پس ملائکه خواهند گفت که این بزرگوار حبیب خدا احمد مجتبی محمد مصطفی
سید ولد بنی آدم باعث ایجاد عالم و آدم صلی الله علیه و آله و سلم است فرمود پس بعد از آن
بیرون خواهد آمد شخصی در موکب عظمت و جلال و شاهی خودش و ملائکه در راه او بالهای خود را
فرش میکنند و نور و ضیا و عظمت و جلال و هیبت و سطوت در پیش روی او روان است
پس تمامی اهل جنت گردنهای خود را برای رویت جمال و جلال او بلند خواهند کرد و خواهند پرسید
که این بزرگوار با عظمت و جلال کیست که بدار السلام میرود پس ملائکه خواهند گفت
که این وصی حضرت خاتم المرسلین مظهر قدرت رب العلمین امام مبین امیر المومنین
علیه السلام است فرمود پس هرگاه همه در دار السلام جمع خواهند شد پس
برای انبیاء منابر نور خواهند گذاشت و برای صدیقین اسِرّه و ارائک نور و برای
شهداء و صالحین کراسی نور و چون تمامی مردم در جای خود قرار خواهند گرفت پس
خدای منان ذو الجلال و الاکرام با ایشان خواهد فرمود مرحبا مرحبا مرحبا ای دوستان من
وای میهمانان عزیز من و زواران من و جیران من خوش آمدید خوش آمدید!
ای ملائکه من غذا بیاورید برای ایشان که در مقام دنیا مردم میخوردند و ایشان نداشتند که بخورند
و ایشان برای خوشنودی من روزه میگرفتند و مردم میخوردند و می نوشیدند و ایشان تشنه می ماندند
و مردم خواب راحت میکردند و ایشان برای خاطر من در تاریکی شبها نمازی خواندند و قیام
و مردم بیخوف بودند و ایشان در خطر بودند و مردم وسعت رزق داشتند و ایشان محتاج بودند
پس ملائکه می آرند برای ایشان غذاها و شرابها که هرگز کسی مثل آنها ندیده است

و نه شنیده است که طعم عسل خواهد داشت و نرمی مسکه و سفیدی برف بعد از آن خواهد فرمود ای ملائکه
من بیاورید برای ایشان میوه های لذیذ و خوشبو دار که در دنیا ایشان میوه خوب نخوردند
زیرا که پول نداشتند پس ملائکه پروردگار انواع و اقسام و الوان و گوناگون میوه ها حاضر آید
که هرگز هیچ چشمی ندیده است و نه هیچ گوشی شنیده است و رطبهای درشت و سفید مانند مروارید
و برف و نرم مانند مسکه و سر شیر و چنان لذیذ خواهد بود که تمامی میوه ها را فراموش میکنند
پس فرمود حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم که یک دانه انار اینقدر بزرگ خواهد بود که روهای
بعضی مردم را از بعضی خواهد پوشانید و بعد از آن خواهد فرمود که ای ملائکه من لباس
به پوشانید ایشانرا که در عالم دنیا لباسهای کهنه و مندرس داشتند پس ملائکه میبرند ایشان را
به نزدیک درختی که ثمرهای آن درخت همه انواع و اقسام حلها خواهد داشت پس پاره میکنند
آن میوه ها را و از میان آنها لباسهای فاخره و ضیابار از نور رب العلمین بیرون خواهند آمد
بعد از آن خواهد فرمود ای ملائکه من معطر کنید مهمانهای عزیز مرا پس خواهد وزید یک هوای
معطر مشک بیز و عنبر ریز از زیر عرش اعظم که او را مثیره میگویند و سفیدتر خواهد بود از برف
پس متغیر خواهد کرد روهای ایشانرا و پیشانیهای ایشانرا و پهلوهای ایشانرا بعد از آن خدای
منان ذوالجلال و الاکرام از جلوه جمال بیمثال ذات اقدس خود سرافراز خواهد فرمود یعنی یک نوری
بر ایشان خواهد تابید که مکنون و مصون است از هر چشم بیننده پس ایشان از غایت سرور
و خوشحالی خواهند گفت ای پروردگار ما ما هرگز ترا عبادت نکردیم چنانکه حق عبادت بود
و سزاوار شان تو باشد ای عظیم ای کریم ای غفور ای رحیم بعد از آن حضرت حق جل و علا
خواهد فرمود که بروید حالا بجانهای خود در نزد ازواج خود و من برای شما شرط کردم و مقرر فرمودم
که در هر روز جمعه برای زیارت من همین جا بیائید و من همیشه نعمات و لذات شماها را بانعقاد
باز اضافه خواهم فرمود که تماشا نمائید عجائبات علم و قدرت مرا که غیر محدود و لاتناهی است
و بدانید که من بر هر شیئی قدرت دارم و از جمعه تا جمعه دیگر فاصله مدت هفت هزار سال خواهد بود از
حساب روزهای دنیاوی شماها تا ابدالآباد الله اکبر الله اکبر الله اکبر و لله الحمد
اللهم صل علی محمد و آل محمد بعدد ذرات مخلوقاتک و مصنوعاتک عدد حصر کافها و سکناتها من الازل الی الابد

ودر کتاب الدعاء لمحمد بن الحسن الصفار عن حسین بن سیف عن ابیه عن سلیمان
عن عثمان الاسود قال قال رسول الله صلی الله علیه وآله وسلم
یدخل الجنة رجلان کانا یعملان عملا واحدا فیری احدهما
صاحبه فوقه فیقول یا رب بما اعطیته هذا المنزل الرفیع وکان
عملنا واحدا فیقول الله تبارک وتعالی سئلنی وهذا المقام الاعلی
ولم تسئلنی ثم قال رسول الله صلی الله علیه وآله سلوا الله واجزلوا
فانه لا یتعاظمه شیء وبهذا الاسناد عن عثمان قال قال رسول الله
صلی الله علیه وآله وسلم لتسئلن الله ویفیضن علیکم ان لله عبادا یعملون
فیعطیهم وآخرین یسئلونه صادقین فیعطیهم ثم یجمعهم فی الجنة
فیقول الذین عملوا ربنا عملنا فاعطیتنا فبما اعطیتهم هؤلاء فیقول الله
تبارک وتعالی عبادی اعطیتکم اجورکم ولم التکم من اعمالکم
شیئا وسئلنی هؤلاء فاعطیتهم وهو فضلی اوتیه من یشاء
فضلی وانا ذو الفضل العظیم باسناد صحیحه از عثمان اسود حدیث است
گفت که فرمود حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم که داخل میشوند در جنت دو شخص که عمل هر دو شان
یکی بوده پس یکی خواهد دید که منزل ومقام آن دیگری خیلی اعلی وارفع است پس خواهد گفت
ای پروردگار عمل ما ها یکی بوده پس او را بچه جهت از من بالاتر منزل دادی خدای منان
خواهد فرمود که او از من سوال میکرد که او را مقام اعلی بدهیم وتو از من سوال نکردی تمر اجرای
عمل تو داده ام واو را بیشتر از فضل خود هم داده ام زیرا که من صاحب فضلیتم بخیل نیستم!
بعد از آن فرمود حضرت رسول که سوال کنید از خدای منان وزیاده سوال کنید که او خواهد داد
در نزد خدای متعال اینها چیزی نیست او غنی وفیاض مطلق است مقید نیست!
وبهمین سناد از عثمان اسود حدیث است که فرمود حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم

البته سوال کنید از خدای منان که او عطا خواهد فرمود هرچه سوال خواهید کرد بالتحقیق که برای خدای متعال بندگان هستند که عمل میکنند پس بعوض عمل ایشان بایشان عطا میکند و بندگان هستند که عمل قلیل دارند اما سوال میکنند برای اجر زیادی پس عطا میکند بایشان پس این هر دو نوع را در جنت جمع خواهد فرمود پس صاحبان عمل خواهند گفت که ما عمل کردیم و تو بعوض عمل ما عطا کردی پس ایشان را که عمل نداشتند بعوض چه این منازل و مقام عطا فرموده پس در جواب خواهد فرمود ای بندگان من عمل کردید و من عطا کردم مطابق عمل شما و چیزی کم نکردم اما ایشان پس سوال کردند از فضل من پس من عطا کردم بایشان از فضل خودم زیرا که من صاحب فضل عظیم هستم پس هرکه از من سوال میکند و مرا جواد و سخی میداند من او را بدون عمل جزای کثیر میدهم الله اکبر ولله الحمد والمن والجود والکرم والاحسان والفضل العظیم!

و در کتاب امالی عن ابیجعفر الجواد عن ابائه علیهم الصلوة والسلام قال قال امیر المؤمنین علیه السلام المرض لا اجر فیه ولکنه لایدع علی العبد ذنبا الاحطه وانما الاجر فی القول باللسان والعمل بالجوارح وان الله تعالی بکرمه وفضله یدخل العبد بصدق النیة والسریرة الصالحة الجنة که فرمودند حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که در ناخوشی جزای نیست اما ناخوشی باقی نمیگذارد بر بنده هیچ گناهی را مگر اینکه او را میریزاند از و بالتحقیق که اجر منحصر است در گفتن از زبان و در عمل نمودن از اعضا و جوارح و بالتحقیق که خدای ذوالجلال والاکرام از کرم و فضل خودش داخل میفرماید بنده را در جنت به سبب نیت صادق و خوبی باطنی او یعنی اگر کسی عمل چندان ندارد اما نیتش صادق است در امید و رجای از خدای منان پس بهمین رجای واثق و فطرت و خصلت خوبش او را خدای منان در جنت داخل خواهد فرمود انشاءالله نیتی صادق بالله الکریم فی فضله وکرمه فلذلک انی ارجو فی دخول الجنة وصلی الله علی محمد واله الطاهرین!

# خُطبَةُ الجَنَانِ

درجنات الفرادیس برای غذای حواس خمسه باطنیه مجالس و محافل خطبات حمد و توحید و تمجید
ذات اقدس حضرت حق ذو الجلال و الاکرام تشکیل خواهند شد پس حضرات انبیا و مرسلین
و اوصیا و ائمه طاهرین و مومنین علیهم السلام از بیان و کلام فصاحت و بلاغت نظام
خود اهل جنت را محظوظ و مسرور و محبور خواهند فرمود پس برای پیشخوانی ایشان
بنده هم این خطبه را انشا نموده ام که انشاالله تعالی
آنجا خواهم خواند

## بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

الحمد لله الرحمن الرحيم الذی علم القرآن ثم خلق الانسان فی احسن تقویم و علمه البیان نعمائه لا تحصی و آلائه لا تعد لیس لعلمه غایة و لا لقدرته امد فانهما متصلان و ممدودان من الازل الی الابد خلق الخلائق بلا تقلید و لا امثال و ابدع البدائع بلا تمهید و لا انفعال و لا اراد منهم شیئا من الخدمة و الحشمة و لا اجلال بل صنعهم و اخترعهم تفضلا و ترحما و تحننا للایصال الی النعماء الغیر المتناهیة و للانتفاع من الالاء البدیعة الدائمة بلا انقطاع و لا زوال فاخرج بسحابه قطرة من بحار علمه و ابرز ذرة من کنوز قدرته و حکمته لارائة بدائع علمه و لطائف صنعه و لاظهار صنائع قدرته و غرائب حکمته لیکون دلیلا و برهانا علی استحقاق تحمیده و تمجیده و لیکون داعیا الی تسبیحه و تقدیسه و لیصیر باعثا علی تنزیهه و تهلیله و لیصیر ناطقا علی توحیده و تجریده فاشهد بانه الذی ملأ الدهر قدسه و الذی یغشی الابد نوره الذی لیس کمثله شیء و هو السمیع البصیر و هو علی کل شیء قدیر الذی یلیق بالحمد المحمود و یستحق ان یکون المعبود المسجود و الذی ینفذ امره بلا مشاورة مشیر و لا معه شریک فی تقدیر صورها ابدع بغیر مثال و خلق ما خلق بلا رویة و لا احتیال و احمده حمدا دائما علی هدایته لنا باعطاء انوار العقول و اشکره شکرا دائبا علی ارشاده لنا بارسال النبی و الرسول و امجده مجدا قائما علی ارائته لنا صراطه المستقیم الذی هدانا الی جنات النعیم فسبحانه سبحانه ما احسن احسانه و اجل امتنانه و انور و ازهر و اکبر و اعلی برهانه و اعلی

سبوح سبوح قدوس قدوس ربنا ورب الملائكة والروح وقدوس قدوس سبوح سبوح
ربنا ورب الملائكة والروح هو الذي كان متوحدا في الملك المتابد بالخلود ومنفردا
في السلطان الممتنع بلا عساكر وجنود فسبحان من كان في ازليته ابديا وفي
ابديته ازليا وفي صمديته صمديا وفي صمدانيته سرمديا وفي سرمديته
متوحدا متفردا وفي تفريده سرمدا وفي ديموميته سرمدا وفي سرمديته
ازليا ديموما وفي صمدانيته كبيرا وفي كبريائه صمدانيا وفي توحيده
رحيما متفردا وفي تفريده متوحدا وفي رحمانيته جوادا وفي جواديته رحيما
جامعا لجميع صفات الكمال ومستجمعا لجميع محامد العز والجمال غير متوحش من
صرف التوحيد وغير مستوحش من بحت التجريد ولا منزجرا من مطلق التفريد
عليما بغير المعلوم قديرا بغير المقدور صانعا بدون المصنوع خالقا بدون المخلوق
راحما بدون المرحوم ناظرا ولا منظورات سامعا ولا مسموعات منشيا ولا منشآت
بديعا ولا مبدعات خالقا ولا مخلوقات رازقا ولا مرزوقات قديما متقدما مختارا جبارا
متكبرا كبيرا متعظما عظيما عزيزا مليكا مقتدرا حميدا مجيدا احدا صمدا متوحدا
متفردا ظاهرا مظهرا مبارکا حيا قيوما دايما ابدا سرمدا قدوسا سلاما
مؤمنا مهيمنا خالقا بارئا مصورا رازقا ماجدا لم يزل ولا يزال ولا يفنى ولا
احدا واحدا فردا صمدا لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد كذلك كان
ربنا كذلك كان ربنا كذلك كان ربنا ورب العلمين فاستحسن سبحانه
ابداع البدائع واختراع الصنائع لا لحاجة ~~...~~ ولا لضرورة
~~...~~ اضطرته ~~...~~ بل صرفا لاظهار علمه الغير المحدود وبحتا لابراز قدرته
غير المتناهية ومطلقا لافشاء حكمته ورحمته الشاملة ولايصال الخلائق
الى فيضانه القديم واحسانه العميم والائه ورضوانه العظيم في جنات الخلود
ودار النعيم ليعرفه العارفون ويحمده الحامدون ويشكره الشاكرون ويعبده
العابدون ويسجده السلجدون فيفوز المؤمنون ويهلك الكافرون والمشركون
ويتنعم بنعمائه الدائمة المتنعمون فحمدا احمدا على نعمائه القديمة وشكرا اشكرا على
الائه العظيمة الكريمة بلا استحقاق ولا سوال بلا انفاد ولا زوال فاستخرج
سبحانه درة بيضاء ولؤلؤة لمعاء من بحار غيب الغيوب الى منصة الشهود والحدوث
صنعة كاملة في جميع الاوصاف وبرية جامعة لسائر حقائق الذوات

مظهرة لكمال القديم ومفصحة لجمال الجميل وهي الحقيقة الجامعة الكاملة الهادية والشمس المضيئة البازغة
لنور نبينا والروح الامرية لرسولنا محمد المحمود واحمد المقصود صلى الله عليه وآله نقطة دائرة
التكوين وخاتمة مصحف التدوين برزخ البرازخ بين الوجوب والامكان الحلة الخائية
للاكوان المتشعشعة من صبح السرمد الى الدهر ومن الدهر الى الزمان كل يوم هو في شان والمقصود
بايجاد النشاتين المحبوب لرب العالمين مظهرا كاملا لكمال الالهي هيولى العوالم الغير المتناهي ثم اشتق
سبحانه منها اثنى عشر قمرا مظاهر الصفات الدرة البيضاء وهياكل الحقائق اللؤلؤة اللمعاء
فهم الائمة اثنى عشر عليهم السلام فصارت تلك الدرة البيضاء كتاب علم المكنون المكتوم و
الاقمار اوراقه وصفحاته المرقوم كما اخبرنا سبحانه ان عدة الشهور عند الله اثنى عشر شهرا في كتاب الله
يوم خلق السموت والارض منها اربعة حرم ذلك الدين القيم وقال سبحانه الم ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين
فحمدوا الله ومجدوه وقدسوا الله وسبحوه وسجدوا الله وعبدوه حق عبادته حيث لا زمان ولا مكان ولا حين
ولا الجال ولا ليل ولا نهار فمكثوا في ساحة قدس الحي القيوم كاظلة خضراء الف الف دهر بفصل نورهم
من نور ربهم كشعاع الشمس من الشمس رضي الله عنهم ورضوا عنه صلوات الله عليهم فهؤلاء الذين السابقون
الاولون المقربون كما اخبرنا سبحانه السابقون السابقون اولئك المقربون فهم صلوات الله وسلامه
عليهم الاولون والاخرون وهم المسبحون المعلمون الشافعون المشفعون وهم كلمة الله العليا والمثل الاعلى وهم
احباء الله وجنب الله وعين الله واذن الله وهم شهداء الله وحجج الله وهم يد الله ونفس الله وهم امناء علم الله
وخزنة وحي الله وهم سدنة غيب الغيوب ونواب امور واجب الوجود وهم محال قدس الله ومصابيح الحكمة ومفاتيح
الرحمة وينابيع النعمة وهم سلاطين جنات الخلود وهم مظاهر صفات واجب الوجود من عرفهم عرف الله
وهم هياكل التوحيد ومظاهر التجريد وهم الضيوف في حجاب القدس القديم وفي طفيلهم جميع الخلائق سهيم
نزل الحي القيوم الرحمن الرحيم ثم اقام سبحانه وتعالى ذلك النور بين يديه في مقام القرب ما شاء الله
ثم جعله اقساما فخلق العرش من قسم والكرسي من قسم وحملة العرش وخزنة الكرسي من قسم واقام القسم الرابع
في مقام الحب ما شاء الله ثم جعله اقساما فخلق القلم من قسم واللوح من قسم والجنة من قسم واقام القسم الرابع في مقام الخوف
ما شاء الله ثم جعله اجزاء فخلق الملائكة من جزء والشمس من جزء والقمر من جزء واقام القسم الرابع في مقام الرجاء ما شاء الله
ثم جعله اجزاء فخلق العقل من جزء والعلم والحلم من جزء والعصمة والتوفيق من جزء واقام القسم الرابع في مقام الحياء
ما شاء الله ثم نظر اليه بعين الهيبة فرشح ذلك النور وقطرت منه مائة الف واربعة وعشرون الف قطرة
فخلق الله من كل قطرة روح نبي ورسول ثم تنفست ارواح الانبياء فخلق الله من انفاسها ارواح الاولياء والشهداء
والصالحين فيا ايتها الملائكة والانبياء والرسل والاولياء والشهداء والصالحين انتم كلكم اجمعون
في طفيل محمد حبيب الله رب العالمين سيد الانبياء والمرسلين لعظيم خلعت الوجود وجميع نعماء الشهود
فاحمدوا الله وصلوا على محمد حبيب الله وآله الطاهرين ابدا الابدين اللهم فصل على نبينا محمد وآل محمد

بعدد ذرات مخلوقاتك ومصنوعاتك وبعدد حركاتها وسكناتها من الازل الى الابد
والحمد لله صانع الدرة البيضاء ومخترع اللؤلؤة اللمعاء والاقمار المنيرة الخضراء والعرش والكرسي واللوح
والقلم والجنة والنار والملئكة والشمس والقمر والعقل والعلم والحلم والعصمة والتوفيق والانبياء والرسل
والاولياء والشهداء والصالحين من الاولين والاخرين تبارك الله بارئ الذر والنسم جاعل النور والظلم
وعلم الانسان ما لم يعلم فسبحان من بدأ بخلقي وذكري وتربيتي وتغذيتي وبري بلا استحقاق
مني ولا لحاجة له عني فخلقني روحا ونفسا وجسما من حال الى حال وانقلني من صلب الى رحم وحفظني
في جميع الاحوال من طوارق الافات والاهوال حتى ابرز شخصي في معرض الشهود من اصلاب الاباء و
ارحام الامهات نطفة بلا مزية وعلقة كريهة ومضغة مزرية وعظاما عرية وكساء لحمية
ثم انشاني خلقا اخر اسويا فتبارك الله احسن الخالقين والحمد لله رب العلمين فعلمني وهداني ووفقني و
الهمني ذكره وشكره لا لحاجة له مني بل تفضلا وتكرما وتحننا وترحما لايصالي الى جنات الخلود
ودار السلامة والى نعماء غير مجدد ومجذوذ فالحمد لله اولا واخرا وظاهرا وباطنا كما هو اهله
ومستحقه من الخلائق ولعلموا ان الجنة هي دار القرار ومهبط رحمة الله العزيز الغفار وينابيع
نعمات المتنوعة الدائمة الغير المقطوعة وبحار الزواخر لعجائب القدرة وغرائب الحكمة للعليم القديم
الحي القيوم الرحمن الرحيم لترضية نزال المكرمين وتكرمة ضيوف المحترمين ابد الابدين
فكلوا هنيا من طعامها وثمارها واشربوا مريا من عيونها وانهارها واركبوا مكرمين خيولها و
براقها والبسوا معظمين من حريرها وسندسها وحليها وحللها كيف ما شئتم واستخدموا
حاكمين غلمانها وولدانها ووصائفها وجواريها في حوائجكم وانكحوا من الحور العين والادميين
مثنى وثلث ورباع ما طاب لكم وتلذذوا بلذة دائمة وسرور وحبور دائمة بلا ريبة
من خيال زوالها ونفادها وسيروا في السفائن العبقرية في انهارها في ظلال افنان اشجارها
وامشوا في ظل ممدود وفي فيء ممدود في جنة عالية قطوفها دانية وثمارها وشمار جنانها
ورياضها زاهرة فائحة رائحة وانظروا بعيون البصر والبصيرة الى نعمات غزيرة ولذات كثيرة
من المنان الديان الرحيم الرحمن فاشكروا واحمدوا ومجدوا وكبروا وسبحوا وقدسوا ربنا
الذي انعم علينا بهذه النعمات الباقيات الخالدات بلا معاوضة ولا استحقاق
تفضلا وترحما وتحننا وتكرما فالحمد لله ربنا ورب العالمين ابد الابدين وصلى الله
على نبينا الرؤف الرحيم احمد ن المجتبى ومحمد ن المصطفى صاحب قاب قوسين او ادنى و
على ائمتنا الميامين العالين آل طه ويسين الذين هدونا واوصلونا وادخلونا في
دار القرار وفي رحمة الغفار وفي فراديس الجنان وفي دار الرضوان لابد الابدين

فصلوات الله وسلامه عليهم اجمعين

# علة خلود در جنت یا در جهنم بعوض عمل قلیل دنیاوی

بسم الله الرحمن الرحیم
وبه نستعین

قال عز من قائله یُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

ممکن است که کسی بگوید که این امر حسن عقلی ندارد که یکنفر صرف چند روز در زمان محدود عمل خیر یا عمل بد کرده است پس بعوض همین عمل جزئی و محدود چند روزه او را در عالم آخرت ابد الآباد جزای خیر یا سزای بد و عذاب بدهند!

پس جواب صحیح و معقول این سوال این است که این خلود آنوقت قبح عقلی خواهد بود که بدون اخبار و اطلاع دادن باشد = اما وقتیکه از لسان صداقت بیان صد و بیست و چهار هزار انبیاء و مرسلین صلوات الله و سلامه علیهم اجمعین که بر صداقت و دیانت و امانت ایشان همه عالم متفق بوده اند اعلام و اخبار شده است که ای اهل عالم دنیا پروردگار شما = شما را بعالم دنیا نفرستاده است مگر برای یک امتحان جزئی تا که محقق بشود که کدام یکی از شما ها بدون دیدن و بدون رویت خدای متعال او را اطاعت میکند و کدام یکی مخالفت مینماید و برای اینکه شما ها بی خبر نباشید برای هدایت و رهنمائی شما ها صد و بیست و چهار هزار انبیاء و مرسلین را در زبان مختلفه و متعدده از ابتدای خلقت حضرت آدم ابو البشر علیه السلام تا آخرین زمانه نبوت که زمانه حضرت خاتم الانبیاء و المرسلین احمد مجتبی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله وسلم سید الاولین و الآخرین است فرستاده است و همه ایشان شما را خبر داده اند که ای بندگان خدا در همین عمر چند روزه دنیاوی اگر شما ها اطاعت نمودید باوامر پروردگار خود و بر فرمائشات پیغمبران و رسولان پروردگار خود

وجواب دیگر این است الحدیث از کتاب عوالم قال ابو عبدالله علیه السلام انما خلد اهل النار فی النار لان نیاتهم کانت فی الدنیا ان لو بقوا فیها ان یعصوا الله

مک و جواب

گوش دادید و عمل نمودید مر آئینه جزای این عمل قلیل شما ها ابدی و خلود در جنات النعیم ابدا خواهد بود = و بر خلاف این اگر اطاعت اوامر پروردگار خود نکردید و بر فرمائشات رسولان او گوش ندادید و عمل نکردید البته عذاب شما ها و مجازات شما ها در عالم آخرت در جهنم ابدی و خلود خواهد بود !

پس چون اخبار و اعلام از جانب خدای منان از ابتدای خلقت بشر الی آخر زمانه از لسان صداقت بیان صد و بیست و چهار هزار انبیاء و مرسلین شده است لذا جزای این عمل قلیل ما ها خلود و ابدی بودن عین حسن عقلی است نه قبح عقلی !

البته اگر از جانب خدای متعال هیچ اعلان و اخبار نمی شد و هیچکس از این ثواب و عذاب ابدا خلود و ابدی مطلع نبود و در عذاب دائمی گرفتار می شد آنوقت این خلود قبح عقلی بود

وانما خلد اهل الجنة فی الجنة لان نیاتهم کانت فی الدنیا ان لو بقوا فیها ان یطیعوا الله ابدا فبالنیات خلد هؤلاء وهؤلاء ثم تلا قوله تعالی قل کل یعمل علی شاکلته قال علی نیته ۱۴

۲ ﴿وَاللّٰهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾

دیگر اینکه رسم و رواج و قانون و صواب است که محصلین علم و کمال را در معاوضه عمل ورزش چهارده ساله تصدیق علم و کمال بعد از امتحان میدهند پس آن تصدیق و ڈپلومه برای محصل دائمی و ابدی میشود چنانچه در هیچ مملکت دیده و شنیده نشده که آن تصدیق را از محصل بعد از انقضای مدت چهارده سال از او پس میگیرند و از آن فوائد که بر آن تصدیق برای محصل مترتب میشوند از آنها او را محروم میکنند !

جواب دیگر اینکه مشاهده و تجربه است که هر یک شی بمصاحبت قلیله با نواع غیر ملایم تغییر و تبدیل پیدا میکند مثلا انگشتر نقره اگر چند روز در آب حمام بماند سیاه میگردد بنحوی که اصلا سفید نخواهد شد و از قدر و قیمت اصلی تنزل کرده بدرجه جاد خواهد رسید اگرچه اصل ذاتش همان نقره خوب میباشد اما چون از حیث صورت حالت استعداد ترقی و جلاء از او سلب شده است لذا برای همیشه از قدر و قیمت خود افتاده است و مثال واضح برای این مطلب مصاحبت زنگ و شیشه میباشد که چون شیشه را

و مثال واضح برای این مطلب مصاحبت ... [illegible]

آب میکنند و از رنگهای مختلفه هر رنگ را که همراه او قاطی میکنند مانند سرخ یا سبز یا زرد و آبی وغیره و چون از این کورهٔ امتحان شیشه بیرون می آید و سرد میشود پس هر رنگ که با و مخلوط شده است آن رنگ ابداً از جرم شیشه پاک و صاف نمی شود همیشه آن رنگ همراه آن شیشه موجود است پس همین طور کیفیت نفس انسانی است که از مصاحبت شرک و کفر و گناه بنحوه تبدیل و تغییر میگردد که تمامی استعدادات ترقیات نفسانی از او مسلوب میگردد و در همین عالم دنیا که مقام ترقیات استعدادیه نفسانی است هر آن نفس یک حالت جمود و خمود طاری میشود و روز بروز هر کیفیت جمود و خمود خبیثهٔ او افزوده میشود که ابدا قابل اصلاح نمی ماند و طول زمانه بعوض اینکه اورا در مقام امتحان بر مدارج علیای علم و معرفت ذات واجب الوجود و مظاهر اوصاف او سبحانه و تعالی که انبیاء و مرسلین و اوصیای معصومین علیهم الصلوة والسلام میباشند عروج بدهد بر عکس این هر روزه در حضیض اسفل السافلین جهالت و ضلالت او را سرنگون می اندازد لاحول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین

و چون عالم عقبی مقام ترقیات استعدادیه نفسانی نیست بلکه مقام جزاء و ثواب اعمال دنیویه است لذا کافر و مشرک مخلد و موبد بعذاب در مقام جهنم که محل و مقام نزول قهر و غضب خدای جبار و قهار است خواهد بود

و چون جنات النعیم و جنات الفردوس که محل و مقام نزول رحمت و رضوان و فیضان ناتنهاهی آلهیه است لذا مومنین مخلد و موبد بثواب و ترقیات همه رقم خواهند بود

پس علة خلود نیست مگر ملکه اکتسابیه نفسانیه دنیویه است فقال عز و جل قد افلح من زکها نجات ابدی تحصیل نمود کسیکه نفس خود را تزکیه نمود !
وقد خاب من دسها و برای خود عذاب ابدی مهیا کرد کسیکه نفس خود را در نجاسات و در جاسات شرک و کفر و جهالت و ضلالت در مقام دنیا که دار امتحان است آلوده نمود

اما معقول ترین علة خلود اصل اطاعت امر پروردگار و عصیان امر پروردگار است
در مقام دار امتحان و خبردار نمودن و آگاه ساختن خداوند منان از
ثواب و عذاب خلودی و فرستادن صد و بیست و چهار هزار انبیاء و مرسلین
بسوی مخلوقات برای آگاه ساختن مخلوقات از ثواب و عذاب خلودی و
دائمی درعوض عمل قلیل چند روزه دنیاوی و درعوض گناه چند روزه دنیاوی
چنانچه همه ایشان مخلوقات را آشکار دعوت نموده اند و علی الاعلان گفته اند که
ای بندگان خدا بدانید که خدای منان این عالم دنیا را دار امتحان قرار داده است
که شماها چند روزه عمل خیر بجا بیاورید پس خدای منان شما را بعوض این عمل قلیل
در مقام آخرت ثواب خلودی مرحمت خواهد فرمود و همین طور اگر در این عمر چند
روزه اگر شماها اوامر خدای متعال خود را بجا نیاورده و مخالفت نمودید پس بدانید
که برای همین گناه چند روزه درعالم آخرت ابدالآباد در عذاب جهنم خواهید سوخت
لذا هر عمل خیر و شر که شماها در این دار امتحان بجا خواهید آورد جزای همان
عمل را در آن عالم آخرت حاضر و آماده خواهید یافت بدون تخلف و کمی و بیشی
فقال عزوجل ووجدوا ما عملوا حاضرا یعنی اعمال خود را در عالم آخرت
حاضر و موجود خواهند یافت بصورت جزائی

پس این خبر دادن خدای منان بندگان خود را از غایت ترحم و مهربانی است زیرا که
هر صانعی و خالقی مخلوق و مصنوع خود را دوست دارد اگرچه مخلوقش و مصنوعش
قبیح و بد باشد مثل خاکسار مولف این کتاب حقیقت مآب !!!

و ذات اقدس حضرت حق خلاق عالم که احسن الخالقین و تمامی مخلوقات او احسن هستند چرا دوست
نداشته باشد لذا خدای منان هرگز هرگز نمی خواهد که هیچکدام از بندگان او در عذاب دائمی
و خلودی مبتلا بشود لذا از زبان صدق بیان صد و بیست و چهار هزار حضرات انبیاء و مرسلین

علیهم الصلوة والسلام اخبار واظهار فرموده است پس بعد از این رحمت وشفقت خداوندی
اگر کسی گمراه بشود پس بشود زیرا که او باراده مختار خود ثواب دائمی را نمی خواهد بلکه
دیده ودانسته عذاب دائمی وخلودی را اختیار کرده است لذا از روی عقل وانصاف بر خدای
متعال ذوالجلال والاکرام واجب ولازم است که همچنین شخص باغی وطاغی را ابدالآباد در
عذاب آتش جهنم بسوزاند چنانچه وقتیکه اهل جهنم از شدت عذاب جهنم به تنگ آمده
خدای متعال را صدا خواهند کرد وعرض خواهند کرد که ای پروردگار ما بر ما ترحم بفرما
ومارا دوباره درمقام دنیا ودار امتحان بفرست که ما حالا هرگز هرگز خلاف فرمایش
رسولان تو وپیغمبران تو نخواهیم کرد آنوقت خدای قهار وجبار درجواب ایشان بعد از
چهل هزار سال خواهد فرمود که حالا مقام دنیا ودار امتحان را من فنا ومعدوم ساخته ام
شماها را کجا بفرستم اِخْسَئُوا وَلَا تُكَلِّمُونِ دور شوید ای سگان دنیا
وبا من هرگز کلام نکنید که من برای راحت ابدی شماها نه یک نه دو نه چهار بلکه
صدوبیست وچهار هزار انبیا ومرسلین را فرستادم وشماها بدون خوف وهراس
همگی آنها را تکذیب نمودید ومسخره کردید اُف بر شماها بسوزید ابدالآباد
پس آنوقت تمامی اهل جهنم فوری بصورت سگ خواهند گردید زیرا که این
امر وتهدید تکوینی خواهد بود نه تکلیفی وچون مقام جهنم محل قهر وغضب خدای قهار
وجبار است کسی در آنجا نمی تواند که استعدادات نفسانیه خود را ترقی بدهد آنجا روز
بروز از شدت قهر وغضب خدای قهار واز سختی عذاب آتش حالت جمود وخمود زیاد
خواهد شد حتی اینکه اهل جهنم نامهای خود را فراموش خواهند کرد که ایشان چه اسم
وچه کنیت ولقب درعالم دنیا داشتند چنانچه از حالت آنها در این کریمه
اخبار شده است أَوْ نُرَدُّ فنعمل غیر الذی کنا نعمل قد خسروا انفسهم
وضل عنهم ما کانوا یفترون یعنی ایشان در جهنم خواهند گفت که ای کاشکی

ما دوباره رد کرده می شدیم در عالم دنیا و دار امتحان که مقام تحصیل ملکات فاضله نفسانیه بود پس حالا هرگز هرگز این ملکات خبیثه شرک و کفر نفسانیه را مرتکب نمی شدیم و ماها هم مانند مومنین همان ملکات فاضله نورانیه علمیه و عرفانیه تحصیل میکردیم و در این عذاب ابدی و خلودی مبتلا نمی شدیم !!! و همه اسم و رسم و مسخرگی و بهتان و ادعای کاذب خود را کلیة فراموش خواهند کرد !

و چون مقام جنت محل و مقام رضوان و فیضان ذات اقدس حضرت حق کل کمال و علیم و قدیم و حکیم میباشد لذا بر مومنین در آنجا افاضه فیضان کمالات نفسانیه از عالم دنیا بیشتر و بهتر خواهد بود چنانچه در احادیث متعدده این خبر آمده که بعد از آنکه اهل جنت در مقامات و مدارج و معارج عالیه دور و قصور و غرفات و شرفات خود سکنی و منزل خواهند گرفت پس خدای منان در هر روز جمعه ایشان را در مقام دار السلام دعوت خواهد فرمود و بعد از صرف لذائذ اطعمه و اشربه و استعمال عطریات و خلعتهای فاخره ایشان را از غذای علمی و روحانی عرفانی نورانی مستفیض خواهد فرمود یعنی از زبان قدرت خودش برای ایشان بیان حقائق علمیه و معارف روحانیه خواهد فرمود پس از اثر نورانیت علمیه عرفانیه روحانیه باطنیه ظواهر ایشان چنان نورانی خواهد گردید که از سابق نورانیت جسمانیه ایشان هفتاد بار اضافه خواهد شد و این سلسله در هر روز جمعه تا ابدالآباد جاری خواهد بود پس هرگاه ایشان از دار السلام بمنازل و مقام خود مراجعت خواهند نمود ازواج ایشان آنها را از شدت و زیادی نورانیت و حسن و جمال نخواهند شناخت و متحیر خواهند گردید که آیا این همان ولی خدا است که از نزد ما رفته بود یا کسی دیگری است !!

پس این نورانیت فوق العاده اثر ظاهری از اضافه حقائق باطنیه علمیه و عرفانیه خواهد بود اما چون حور العین و ملائکه که ایشان فطرة استعداد ترقیات نفسانیه را ندارند لذا ایشان

قال امیرالمؤ ع اجرام خال عن المواد عارية عن الاستعد

در بدو فطرت همه کمالات داده شده اند یعنی کمالات ایشان بالفعل بوده است نه بالقوة ایشان
از استعداد ترقیات عاری هستند و وجود اقدس مومنین و مومنات از بدو فطرة
دارای استعدادات ترقیات بوده اند لذا ایشان در هر روز جمعه در کمالات نفسانیه
خود اضافه داده خواهند شد تا ابد الآباد اما جمیع ملائکه و تمامی حور العین
در حالت اولی خود باقی خواهند ماند از اینجا فضیلت مومنات بر حور العین ظاهر
میشود که بمقابله نورانیت و حسن و جمال مومنات تمامی انواع حور العین پست
و حقیر مانند وصائف و جواری بمقابله ملکه و شاهزاده خواتین خواهند بود
پس مومنات بحق الیقین بدانند و خوشحال بشوند که تمامی حور العین در
جنات النعیم برای مومنات خدم و حشم خواهند بود زیراکه مومنات زیر بار
تکالیف شاقه شریعت رفته اند و علم را تحصیل نموده اند و حسن و جمال و نورانیت حور العین
فطری است نه کسبی و تحصیلی اما حسن و جمال و نورانیت مومنات کسبی و تحصیلی است
و تا ابد الآباد ظرفیت ترقی دارد هذا هو الحق المبین للمومنین و المومنات
اللهم اجعلنی من المومنین بطفیل محمد و آله الطاهرین برحمتک یا ارحم الراحمین

چنانچه در خصوص این ترقیات و افاضات دائم التزاید برای مومنین و مومنات سائلی در خدمت
فیضدرجت حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام عرض نمود یا ابن رسول الله این افاضه علمی
و عرفانی برای مومنین در چه قسم علم و عرفان از جانب حضرت رحمان خواهد بود ؟
که در هر روز جمعه خدای منان و فیاض بر مومنین هفتاد بار از سابق بیشتر افاضه و اضافه
علمی و عرفانی خواهد فرمود این علم از کدام انواع علوم خواهد بود آیا از قسم علم ذات
حضرت حق واجب الوجود خواهد بود یا از قسم علم صفات او خواهد بود فرمود حضرت امام ع
علیه السلام که نه از قسم علم ذات واجب الوجود خواهد بود و نه از قسم صفات ذات واجب الوجود
خواهد بود زیراکه صفات ذات حضرت حق عین ذات او تعالی شانه است و مسلم است که ذات
حضرت حق عز و جل از ادراک مخلوقات اعلی و ارفع و منزه و مقدس آمده پس

این افاضه و اضافهٔ علم بر قلوب مومنین از زبان و لسان قدرت حضرت حق از انواع علوم و عرفان مقامات و مدارج علیای اوصاف مظاهر عظمت و جلال و هیاکل قدرت و کمال ذات غیب الغیوبی حضرت حق خواهد بود !

یعنی خدای متعال در هر روز جمعه در دار السلام در مجمع مومنین اولین و آخرین حقائق و دقائق فضائل و مناقب ما چهارده معصومین علیهم السلام را که ماها در عالم شهود و حدوث مظاهر عظمت و جلال و هیاکل قدرت و کمال و علم و مشیت او تعالی شانه هستیم برای انبیاء و مرسلین و شهداء و صالحین و صدیقین و برای جمیع مومنین از لسان خود بیان خواهد فرمود = یعنی در هر روز جمعه در مجمع و محفل اولین و آخرین خداوند ذوالجلال والاکرام از زبان قدرت خودش اوصاف حبیب خود حضرت خاتم الانبیاء و اوصاف اهل بیت آنحضرت را که ائمه معصومین و حضرت صدیقه طاهره میباشند برای جمیع انبیاء و مرسلین و برای تمامی ملائکه مقربین و شهداء و صالحین و جمیع مومنین بطرز نو و عناوین جدید بیان خواهد فرمود پس همانطوریکه شماها در مقام دنیا در محافل و مجالس خودتان از استماع فضائل و مناقب ما از زبان مردم و مخلوق بطرز نو و عنوان جدید خوشنود و مسرور و مجبور میگردید همانطور در مقام و محافل دار السلام از استماع فضائل و مناقب ما اهل بیت از لسان خوش بیان حضرت حق خدای متعال خالق الکائنات شنیده لذت و سرور غیر متناهی خواهید برد و تمامی لذات جنات النعیم را فراموش خواهید کرد و بعد از ختم مجالس با انبیاء و مرسلین و با ملائکه مقربین مصافحه و معانقه خواهید نمود چنانکه در این کریمه این مطلب را برای شماها بیان فرموده است عسی ان یبعثک ربک مقاما محمودا[1] ای حبیب من عنقریب ترا پروردگار در مقام محمود جای خواهد داد یعنی در مقامیکه تو محمود خواهی شد و همه از مخلوق با حال حامد اوصاف تو خواهند بود چنانچه در عالم دنیا هم از زبان انبیاء علیهم السلام تعریف و توصیف آنحضرت را بیان فرموده است

(۱) ترا پروردگار تو با خالق

لمؤلفه

ممدوح

در ثنایت کرد نازل خالق عالم صحف    خالق و مخلوق را محمود والاشان توئی

عرش و کرسی زینت بزم تو باشد یا حبیب    جای تو محمود آمد حمد را شایان توئی

اللهم صل علی محمد و آل محمد بعدد ذرات مخلوقاتک و مصنوعاتک و عدد حرکاتها و سکناتها من الازل الی الابد

وارزقنا بهم خیر الدنیا والآخرة برحمتك یا ارحم الراحمین

واللهم انی احمدك واشكرك علی ما اعطیتنی هذه العلوم والمعارف والهمتنی بكتابتها علی صفحات الاوراق لتبقی بعدی الی آخر الدهر والزمان وینتفع بها المومنون حمدا وشكرا دائما دائبا ووفق اللهم لمؤمن صاحب الثروة ان یطبع هذا الكتاب واجعله ولی ذخیرة لیوم الممات والحساب بمحمد وآله الاطیاب !

## (الوسیلة للنبی صلی الله علیه وآله وسلم)

الحدیث ابن یعقوب باسناده عن جابر بن یزید عن ابی جعفر علیه السلام عن امیر المومنین علیه السلام فی خطبة له فیها ایها الناس ان الله عز وجل وعد نبیه صلی الله علیه وآله الوسیلة ووعده الحق ولن یخلف الله وعده الا وان الوسیلة اعلا درجة الجنة وذروة ذوائب الزلفة ونهایة غایة الامنیة لها الف مرقاة ما بین المرقاة الی المرقاة حضر الفرس الجواد مائة عام وهو ما بین مرقاة درة الی مرقاة جوهر الی مرقاة زبرجدة الی مرقاة فضة الی مرقاة ذهب الی مرقاة لؤلؤة الی مرقاة یاقوتة الی مرقاة زمردة الی مرقاة مرجان الی مرقاة كافور الی مرقاة عنبر یلنجوج الی مرقاة غمامة الی مرقاة هواء الی مرقاة نور قد انافت علی كل الجنان ورسول الله صلی الله علیه وآله قاعد علیها مرتدی بریطتین ریطة من رحمة الله وریطة من نور الله علیه تاج النبوة واكلیل الرسالة قد اشرقت العرصات وانا یومئذ علی الدرجة الرفیعة وهی دون درجته وعلی ریطتان ریطة من ارجوان النور وریطة من كافور والرسل والانبیاء قد وقفوا علی المراقی واعلام الازمنة وحجج الدهور فعن ایماننا قد تجللهم الله حلل النور والكرامة ولا یرانا ملك مقرب ولا نبی مرسل الا بهت من انوارنا وعجب من ضیائها وجلالنا وعن یمین الوسیلة عن یمین رسول الله صلی الله علیه وآله غمامة بسط البصر یاتی منها النداء یا اهل الموقف طوبی لمن احب الوصی[۴] وامن بالنبی[۳] الامی العربی ومن كفر به فالنار موعده وعن یسار الوسیلة عن یسار

رسول الله صلى الله عليه واله في الظلمة ياتي منها النداء يا اهل الموقف طوبى لمن احب الوصي وامن بالنبي الامي
والذي له الملك الاعلى لا فاز احد ولا نال الروح والجنة الا من لقي خالقه بالاخلاص
لهما والدخول في نورهما فايقنوا يا اهل ولاية الله ببياض وجوهكم وشرف مقعدكم وكرم مابكم و
بفوزكم اليوم على سرر متقابلين ويا اهل الانحراف والصدود عن الله عز ذكره ورسوله
وصراطه واعلام الازمنة ايقنوا بسواد وجوهكم وغضب ربكم جزاء بما كنتم تعملون
وعلي بن ابراهيم باسناده عن ابن سنان عن ابي عبد الله عليه السلام قال كان رسول الله
يقول اذا سألتم الله فاسألوه الوسيلة فسألنا النبي صلى الله عليه واله عن الوسيلة فقال
هي درجتي في الجنة وهي الف مرقاة جوهر الى مرقاة زبرجد الى مرقاة لؤلؤ الى مرقاة
ذهب الى مرقاة فضة فيؤتى بها يوم القيمة حتى تنصب مع درجة النبيين فهي في درجة
النبيين كالقمر بين الكواكب فلا يبقى يومئذ نبي ولا شهيد ولا صديق الا قال طوبى لمن
كانت هذه درجته فينادي المنادي ويسمع النداء جميع النبيين والصديقين والشهداء
والمؤمنين هذه درجة محمد صلى الله عليه واله فقال رسول الله فاقبل يومئذ متزرا بريطة
من نور وعلي تاج الملك مكتوب عليه لا اله الا الله محمد رسول الله علي ولي الله المفلحون
هم الفائزون من الله فاذا مررنا بالنبيين قالوا ملكين مقربين واذا مررنا بالملائكة قالوا ملكا
لم نعرفهما ولم نرهما وقالوا هذان نبيان مرسلان حتى اذا علوت الدرجة وعلي يتبعني حتى اذا
صرت في اعلى درجة منها وعلي اسفل وبيده لوائي ولا يبقى يومئذ نبي ولا مؤمن الا رفعوا رؤوسهم
الي يقولون طوبى لهذين العبدين ما اكرمهما على الله فينادي المنادي يسمع النبيين وجميع الخلائق
هذا حبيبي محمد وهذا وليي علي بن ابي طالب طوبى لمن احبه وويل لمن ابغضه وكذب عليه
ثم قال رسول الله يا علي فلا يبقى يومئذ في مشهد القيمة احد يحبك الا استروح لهذا الكلام
وابيض وجهه وفرح قلبه ولا يبقى احد ممن عاداك ونصب لك حربا او جحد لك حقا الا اسود
وجهه واضطربت قدماه فبينما انا كذلك اذا ملكان قد اقبلا الي اما احدهما فرضوان خازن
الجنة واما الاخر فمالك خازن النار فيدنو الي رضوان فيسلم علي ويقول السلام عليك يا نبي الله
فارد السلام عليه فاقول من انت ايها الملك الطيب الريح الحسن الوجه الكريم على ربه فيقول انا
رضوان خازن الجنة امرني ربي ان اتيك بمفاتيح الجنة فخذها يا رسول الله فاقول قبلت ذلك
من ربي وله الحمد على ما انعم به علي ثم ادفعها الى اخي علي بن ابي طالب فيدفعها اليه ويرجع رضوان
ثم يدنو الي مالك خازن النار فيسلم علي ويقول السلام عليك يا حبيب الله فاقول له وعليك السلام
ايها الملك ما انكر رؤيتك واقبح وجهك من انت فيقول انا مالك خازن النار امرني ربي ان
اتيك بمفاتيح النار فاقول قد قبلت ذلك من ربي فله الحمد على ما انعم به علي وفضلني به ثم ادفعها
الى اخي علي بن ابي طالب فيدفعها اليه ثم يرجع مالك فيقبل علي ومعه مفاتيح الجنة ومقاليد
النار حتى يقعد على عجزة جهنم وياخذ زمامها بيده وقد علا زفيرها واشتد حرها فتنادي جهنم
يا علي جزني فقد اطفا نورك لهبي فيقول لها علي قري هذا وليي وخذي هذا عدوي فلجهنم

يومئذ اشد مطاوعة لعلي من غلام لاحدكم لصاحبه فان شاء يذهب به يمنة وان شاء يذهب به يسرة ولجهنم يومئذ اشد مطاوعة لعلي فيما يامرها به من جميع الخلائق وذلك ان عليا عليه السلام قسيم الجنة والنار !

باسناده عن الغضائري عن شريح القاضي قال خطب امير المؤمنين في خطبة له طويلة
فقال حتى تشق من القبور وتبعث الى النشور فان ختم لك بالسعادة صرت الى الحبور والسرور
وانت ملك مطاع وامن لا تراع يطوف عليكم ولدان كانهم الجمان بكاس من معين
بيضاء لذة للشاربين اهل الجنة فيها يتنعمون واهل النار فيها يعذبون هؤلاء
في السندس والحرير يتبخترون وهؤلاء في الجحيم والسعير يتقلبون هؤلاء
تحشى جماجمهم بمسك الجنان وهؤلاء يضربون بمقامع النيران وهؤلاء
يعانقون الحور في الحجال وهؤلاء يطوقون اطواقا في النار بالاغلال فله
فرح لا تعد ولا تحصى وله فزع قد اعيى الاطباء وبه النعمات والالاء
وبه داء لا يقبل الدواء

# باب در بیان جہنم مطابق عقیدہ اسلام

بسم اللہ الرحمن الرحیم

حضرت عیسی بن مریم علیہما السلام بعد از آنکہ بشاگردان خود بیان جنت و
بیان جہنم فرمودند آنوقت فرمودند کہ بیان مفصل جنت و جہنم موقوف
است بحضرت خاتم الانبیاء و بر اوصیای آنحضرت زیراکہ ما ہا بچشم خود ہنوز
جنت و جہنم را مشاہدہ نکردہ ایم اما ایشان پس خدای مہان وقت
خلقت جنت و جہنم ایشان را حاضر ساختہ بود و در پیش روی ایشان
جنت و جہنم را خلق فرمودہ است و ہر گاہ ایشان مبعوث خواہند شد
پس ایشان حالات جنت و جہنم را بالتفصیل بیان خواہند فرمود زیراکہ
ایشان بچشم خود ہر دو را مشاہدہ نمودہ اند !!!

## بیان جہنم از قرآن مجید و فرقان حمید

قال اللہ تبارک و تعالیٰ ذو الجلال و الاکرام فان لم تفعلوا و لن
تفعلوا فاتقوا النار التی وقودھا الناس و الحجارۃ اعدت للکافرین
ای بندگان من اگر شما ہا این قرآن را کتاب خدای خود نمی دانید و رد میکنید
پس شما ہا ہم مانند آیات قرآنیہ کہ اصول تمدن و تدین اند و جامع
ہستند بر اصلاح ابدان و ارواح تمامی اہل عالم یک اصل مانند اصل قرآن
درست بکنید اما نمی توانید و ہرگز نخواہید توانست زیراکہ مخلوق ہرگز نمی
تواند کہ مانند کلام خالق درست کند پس نگاہ بدارید نفسہای خود را از آتش جہنم

که سوخت آن جهنم مردم خواهند بود و سنگها و آن جهنم آماده کرده شده است
برای منکرین و کافرین کلام خدا و کلام رسول خدا و کلام ائمه هدی علیهم السلام
وقال تعالى والذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون آنکسانیکه
کفر کردند و فرمایشات انبیا و اوصیاء را تکذیب نمودند ایشان اند اهل جهنم و همیشه در عذاب خواهند ماند
وقال عزوجل وقالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودة قل اتخذتم عند الله عهدا
فلن يخلف الله عهده ام تقولون على الله ما لا تعلمون بلى من كسب سيئة واحاطت به خطيئته
فاولئك اصحاب النار هم فيها خالدون یهود میگویند که ما را هرگز آتش نخواهد سوزانید مگر چند
روز بگو با ایشان آیا شماها از خدا عهد گرفته اید که خدا خلاف عهد نخواهد کرد یا میگوئید چیزیرا که
نمیدانید البته هر که گناه میکند حتی اینکه غرق میشود در گناه پس آنها اهل جهنم هستند و در جهنم
ابد الآباد خواهند ماند
وقال سبحانه ويوم القيمة يردون الى اشد العذاب وما الله بغافل عما تعملون اولئك
الذين اشتروا الحيوة الدنيا بالاخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينصرون و در روز قیامت
داخل کرده خواهند شد در شدیدترین عذابها و خدای تعالی هرگز غافل نیست از اعمال شماها
ایشان آن کسانی هستند که زندگانی دنیا را بعوض آخرت خریده اند پس عذاب برای ایشان هرگز
تخفیف داده نخواهد شد و نه ایشان از عذاب جهنم نجات خواهند یافت
وقال عزوجل وللكافرين عذاب مهين و برای کافرین عذاب رسوا کننده آماده است
وقال سبحانه وللكافرين عذاب اليم و برای کفار عذاب دردآور مهیا است
وقال تعالى ولهم في الاخرة عذاب عظيم و برای ایشان در آخرت عذاب بزرگ موجود است
وقال سبحانه ولا تسئل عن اصحاب الجحيم و نه پرس از حالت اهل جهنم که در چه بلا گرفتار خواهند شد
وقال تعالى ومن كفر فامتعه قليلا ثم اضطره الى عذاب النار وبئس المصير و هر که کفر میکند
پس من او را متمتع میکنم در دنیا یک مدت قلیل و بعد از آن داخل میکنم در عذاب آتش در جای بد
وقال عزوجل ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار اولئك عليهم لعنة الله والملئكة والناس اجمعين
خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون آن کسانیکه کفر کردند و مردند در حالت کفر

پس ایشان آن کسانی هستند که لعنت خدا بر ایشان است ولعنت ملائکه ولعنت تمامی مردم وایشان همیشه در عذاب جهنم خواهند ماند وعذاب ایشان هرگز تخفیف داده نخواهد شد ونه ایشان نجات داده خواهند شد یک کمی

وقال تعالی ولو یری الذین ظلموا اذ یرون العذاب ان القوة لله جمیعا وان الله شدید العذاب اذ تبرأ الذین اتبعوا من الذین اتبعوا ورأوا العذاب وتقطعت بهم الاسباب اگر میدیدند ظالمین آنوقت را که عذاب جهنم برای ایشان آماده خواهد بود پس میدیدند که نیست قوه مگر برای خدای متعال و اوست سخت عذاب کننده آنوقت بیزار خواهند شد پیشوایان ایشان از متبعین خودشان و هر دو برای خود عذاب خدای قهار را مشاهده خواهند کرد و همه تهم رابطه وخویشی از میان ایشان منقطع خواهد شد هر دو با هم نا آشنا خواهند گردید

قال سبحانه وقال الذین اتبعوا لو ان لنا کرة فنتبرأ منهم کما تبرأوا منا کذلك یریهم الله اعمالهم حسرات علیهم وماهم بخارجین من النار ا و پیروان خواهند گفت ای کاش برای ما یک برگشتنی می بود بطرف مقام دنیا پس ما هم بیزار می شدیم از ایشان چنانکه ایشان امروز از ما بیزار شده اند پس همچنین خدای متعال اعمال شاقه آنها را که بگفتهٔ پیشوایان باطل بجا آورده بودند برای آنها حسرت و ندامت خواهد گردانید وایشان هرگز هرگز از عذاب آتش جهنم بیرون نخواهند آمد

وقال عزوجل واذا قیل له اتق الله اخذته العزة بالاثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد وهرگاه برای او گفته میشود که تبرس از خدای قهار پس آماده میکند او را عزت او بر گناه پس بگذارید همچنین کسی را کافی است برای سرکوبی او جهنم وجای بدی

وقال سبحانه ومن یرتدد منکم عن دینه فیمت وهو کافر فاولئك حبطت اعمالهم فی الدنیا والاخرة واولئك اصحاب النار هم فیها خالدون وهر که از میان شما از دین اسلام خود برمیگردد ومی میرد در حالت ارتداد خودش پس تمامی اعمال او حبط میشوند در دنیا ودر آخرت وایشان اند اهل جهنم وهمیشه در جهنم خواهند ماند

وقال سبحانه ان الذين كفروا لن تغني عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا واولئك هم وقود النار كداب ال فرعون والذين من قبلهم كذبوا باٰيتنا فاخذهم الله بذنوبهم والله شديد العقاب قل للذين كفروا ستغلبون وتحشرون الى جهنم وبئس المهاد بالتحقيق آنکسانیکه کفر نموده اند ابداً اموال و اولاد ایشان بدرد ایشان نخواهند خورد که ایشانرا از عذاب خدای قهار نجات بدهند ایشان خواهند بود سوخت جهنم مانند آل فرعون و آن کسانیکه پیش از فرعون بوده اند وتکذیب نمودند رسولان مارا پس گرفت خدای قهار بجهت گناهان ایشان وخدا است سخت عذاب کننده و بگو به کافران که عنقریب شماها مغلوب خواهید شد ومحشور خواهید شد بسوی جهنم وجای بدی ؂

وقال عزوجل ذلك بانهم قالوا لن تمسنا النار الا ايا ما معدودات وغرهم في دينهم ما كانوا يفترون واين عذاب جهنم برای ایشان باینجهت خواهد بود که ایشان گفتند هرگز مارا آتش مس نخواهد کرد زیرا که ما اولاد حضرت ابراهیم خلیل الرحمن هستیم واگر مس کرد پس آن هم صرف چند روز خواهد بود وبس وفریب داده است ایشان را دین ایشان که افترائی است که خودشان درست کرده اند نه دین خدائی !

وقال سبحانه ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار لن يقبل من احدهم ملؤ الارض ذهبا ولو افتدى به اولئك لهم عذاب اليم وما لهم من ناصرين آن کسانیکه کفر کردند ومردند برحالت کفر خودشان هرگز هرگز قبول نخواهد شد از ایشان اگرچه ایشان بقدر پری زمین طلا فدیه بدهند برای ایشان عذاب درد آور است ونیست کسی که نصرت کند ایشان را

وقال عزوجل واتقوا النار التي اعدت للكافرين بپرهیزید از عذاب آتش که آماده است برای کافران

وقال سبحانه ان الذين ياكلون اموال اليتمى ظلما انما ياكلون في بطونهم نارا وسيصلون سعيرا آن کسانیکه مال یتیم را بظلم میخورند ایشان در شکم شان آتش میخورند

واشیان عنقریب در جهنم سعیر داخل خواهند شد

وقال سبحانه ومن یعص الله ورسوله ویتعد حدوده یدخله نارا خالدا فیها ولهعذاب مهین هر که عصیان میکند خدا و رسول را و تجاوز میکند از حدود آلهیه داخل خواهد کرد او را خدای قهار در آتش جهنم وابدالآباد خواهد ماند در آنجا و برای او هست عذاب رسواکن

وقال تعالی حتی اذا حضر احدهم الموت قال انی تبت الان ولا الذین یموتون وهم کفار اولئك اعتدنا لهم عذابا الیما حتی اینکه برای یکی از منکرین وجاحدین ولایت ائمه طاهرین ملك الموت حاضر میشود و او را بشارت میدهد بعذاب جهنم پس بحالت اضطرار میگوید که حالا که حق الیقین حاصل کردم لذا توبه میکنم پس برای ایشان و برای آن کسانیکه بحالت کفر می میرند ما آماده نموده ایم عذاب دردآور

وقال سبحانه ومن یفعل ذلك عدوانا وظلما فسوف نصلیهم نارا وکان ذلك علی الله یسیرا کلما نضجت جلودهم بدلناهم جلودا غیرها لیذوقوا العذاب ان الله کان عزیزا حکیما و هر که این کار خواهد کرد از روی تعدی وظلم پس بزودی ما او را در عذاب آتش داخل خواهیم کرد و این کار برای خدای متعال خیلی سهل است و هرگاه پوست ایشان از حرارت آتش سوخته خواهد شد پس ما برای چشانیدن ذائقه عذاب آتش پوست آنها را تازه خواهیم گردانید و خدای متعال در کار خود غالب و حکیم است

وقال سبحانه ومن یقتل مومنا متعمدا فجزاؤه جهنم خالدا فیها وغضب الله علیه ولعنه واعد له عذابا عظیما و هر که مومنی را عمداً بقتل میرساند پس جزای او جهنم است ابدالآباد خواهد ماند در جهنم وغضب خواهد کرد بر او خدای قهار و لعنت خواهد کرد بر او و آماده فرموده است برای او عذاب بزرگ

وقال سبحانه ونصلیه جهنم وساءت مصیرا اولئك ماویهم جهنم ولا یجدون عنها محیصا و داخل خواهیم کرد او را در جهنم که جای بدی است و ایشان کسانی هستند که ماوای ایشان جهنم است و ایشان هرگز جای فرار از جهنم نخواهند یافت همیشه در جهنم خواهند ماند

وقال عزوجل ان الله جامع المنافقین والکافرین فی جهنم جمیعا بالتحقیق که

خدای متعال جمع خواهد کرد منافقان و کافران را در جهنم در یکجای همگی را

و قال تعالی ان المنافقین فی الدرك الاسفل من النار بدرستیکه جای منافقین در درک اسفل خواهد بود در جهنم

و قال سبحانه ان الذین کفروا و ظلموا لم یکن الله لیغفر لهم و لا لیهدیهم طریقا الا طریق جهنم خالدین فیها ابدا و کان ذلك علی الله یسیرا بالتحقیق آن کسانیکه کفر کردند و ظلم کردند پس سزاوار نیست که بیامرزد ایشانرا و نه اینکه ایشانرا طریق جنت رهنمائی کند مگر صرف طریق جهنم و همیشه خواهند ماند ایشان در عذاب جهنم و این کار برای خدای متعال خیلی سبک است بحث ایشان

و قال سبحانه ان الذین کفروا لو ان لهم ما فی الارض جمیعا و مثله معه لیفتدوا به من عذاب یوم القیمة ما تقبل منهم و لهم عذاب الیم یریدون ان یخرجوا من النار و ما هم بخارجین منها و لهم عذاب مقیم بدرستیکه اگر بالفرض مال تمام دنیا و علاوه بر آن مثل همان دیگر اضافه کنند کفار برای فدیه دادن از عذاب روز قیامت پس اینقدر مال هم از ایشان قبول کرده نخواهد شد زیرا که خدای متعال محتاج نیست او غنی مطلق است مال بگیرد پس چکار شان کند پس برای ایشان عذاب جهنم لابدی است و ایشان از شدت عذاب میخواهند که از جهنم فرار بکنند اما نمی توانند پس همیشه دائما در آتش خواهند سوخت

و قال تعالی لهم شراب من حمیم و عذاب الیم بما کانوا یکفرون و برای ایشان نوشیدنی از حمیم خواهد بود و عذاب درد آور زیرا که ایشان صد و بیست و چهار هزار انبیاء و مرسلین را تکذیب نموده اند

و قال سبحانه والذین کفروا الی جهنم یحشرون لیمیز الله الخبیث من الطیب و یجعل الخبیث بعضه علی بعض فیرکمه جمیعا فیجعله فی جهنم اولئك هم الخاسرون روز قیامت کفار را بسوی جهنم خواهند برد تا که خدای متعال جدا نماید خبیث را از طیب پس خبیث را روی هم خواهد گذاشت و چون ایشان انبار گردیدند پس همه را در جهنم خواهد انداخت پس ایشان هستند خاسرین و مأیوس از رحمت خدا

وقال سبحانه والذین یکنزون الذهب والفضة ولا ینفقونها فی سبیل الله فبشرهم بعذاب الیم یوم یحمی علیها فی نار جهنم فتکوی بها جباههم وجنوبهم وظهورهم هذا ما کنزتم لانفسکم فذوقوا ما کنتم تکنزون آن کسانیکه جمع میکنند طلا ونقره را و آنها را در راه خدا نمی دهند پس بشارت بده ایشانرا بعذاب دردآور و روز حساب آن طلا ونقره را در آتش جهنم قرمز خواهند کرد پس داغ میکنند بر پیشانیهای ایشان و بر پهلوهای ایشان و بر پشتهای ایشان و هرگاه ایشان از شدت سوختگی فریاد خواهند کرد پس ملائکه عذاب بایشان خواهند گفت که چرا حالا فریاد میکنید حالا باید شماها ذائقه عذاب را بچشید بدون حیق و داد زیرا که شماها خودتان دیده و دانسته این عذاب را برای خود آماده کرده اید که آن طلا ونقره که خدای مهربان شماها را مرحمت فرموده بود که برای عیال خدا دستگیری بکنید اما شما فرمان خدا را بر کنار گذاشته طلا ونقره را برای خود ذخیره میکردید و اگر کسی شما را از روی خیرخواهی میگفت که از این مال بفقراء ومحتاجین دستگیری نمائید شما در جواب میگفتید که اگر ایشان سزاوار می بودند مانند ماها پس ایشان را هم خدا میداد ایشان مستحق همین فقر و فاقه هستند !!!

وقال تعالی الم یعلموا انه من یحادد الله ورسوله فان له نار جهنم خالدا فیها وذلك الخزی العظیم آیا ایشان نمی دانند که هر که بر ضد خدا و رسول کار میکنند بالتحقیق که برای او عذاب آتش جهنم آماده است وایشان ابدالآباد خواهند ماند در آن عذاب واین است رسوائی بزرگ اگر بدانند

وقال عزوجل وعد الله المنافقین والمنافقات والکفار نار جهنم خالدین فیها هی حسبهم ولعنهم الله ولهم عذاب مقیم وعده داده است خدای قهار برای منافقین ومنافقات وبرای کفار عذاب آتش جهنم و ابدالآباد خواهند ماند ایشان در آن عذاب و آن مناسب است برای ایشان ولعنت کرده است بر ایشان خدای قهار و برای ایشان است عذاب دائمی !

وقال سبحانه ان الذین لا یرجون لقاءنا ورضوا بالحیوة الدنیا واطمأنوا بها

والذین هم عن آیاتنا غافلون اولئک مأویهم النار بما کانوا یکسبون
بدرستیکه آن کسانیکه فراموش کرده اند انبیا و اوصیاء را فراموش کرده اند ملاقات مارا
و راضی و مطمئن گردیده اند بر زندگانی چندروزه دنیا و کلیتهً فراموش کرده اند فرمایشات
انبیاء و اوصیاء علیهم السلام را بدانند که جای ایشان بعد از مردن در آتش جهنم است
بسبب آن اعمالیکه برای ترضیه نفس خود مرتکب گردیده اند

وقال سبحانه من کان یرید الحیوة الدنیا و زینتها نوف الیهم اعمالهم فیها وهم فیها
لا یبخسون اولئک الذین لیس لهم فی الآخرة الا النار وحبط ما صنعوا فیها
و باطل ما کانوا یعملون هر که اراده میکند که بسر برای او زندگانی دنیا خوش بگذرد و میخواهد
که در خانه خود همه آرایش دنیاوی داشته باشد پس ما هم او را بطور کافی میدهیم در مقام دنیا
و هیچ کمی نمی کنیم هر چه میخواهد عطا میکنیم اما ایشان بدانند که در مقام آخرت برای ایشان غیر
از عذاب آتش چیزی دیگر نیست و تمامی اعمال دنیاوی آنها هدر میرود و همگی باطل
میگردد اللهم اخرج من قلبی حب الدنیا و زینتها بجاه محمد و آله الطاهرین

وقال سبحانه وتعالی واستفتحوا وخاب کل جبار عنید من ورائه جهنم ویسقی من ماء
صدید یتجرعه ولا یکاد یسیغه ویأتیه الموت من کل مکان وما هو بمیت
ومن ورائهم عذاب غلیظ و سلاطین ظالمین خواستند که تمامی جهان را فتح نمایند
اما هر جبار و عنید در این امید خود محروم ماند و آخر رفت بجهنم و داده می شود برای
نوشیدن هرگاه از شدت تشنگی در جهنم فریاد میکند خون چرک و فساد که از فروج زناکار
در جهنم جاری میشود و سخت متعفن است پس با وجود تعفن و مکروهیت برای رفع تشنگی
خود بشرا او را می نوشد اگر چه سخت بدش می آید و چنان در انواع و اقسام عذاب مبتلا
هست که در هر نوع عذاب مرگ را می بیند و حال آنکه هرگز نمی میرد و بعد از این سختیها
در شدید بدترین عذاب مبتلا میشود !!!

وقال سبحانه وتعالی الم تر الی الذین بدلوا نعمة الله کفرا واحلوا قومهم دار البوار جهنم
یصلونها وبئس القرار وجعلوا لله اندادا لیضلوا عن سبیله قل تمتعوا فان مصیرکم

الی النار آیا ندیدی آن کسانیرا که تبدیل کردند نعمت پروردگار خودرا از روی کفر و
وارد کردند قوم خودرا به دار البوار که جهنم است و ایشان هم در همان جهنم داخل خواهند شد
که جای بدی است و قرار دادند با خدای واحد شرکا را تا که گمراه نمایند مردم را از طریق
خدای منان بگو با ایشان که منتفع بشوید از نعمتهای دنیا یک مدت آخر بازگشت شما ها
آتش جهنم است

وقال سبحانه وان جهنم لموعدهم اجمعین لها سبعة ابواب لکل باب منهم
جزء مقسوم و بالتحقیق که وعده گاه ایشان تماما جهنم است و برای جهنم هفت در است
و برای هر دری ما از ایشان یک دسته را می سپاریم

وقال تعالی فادخلوا ابواب جهنم خالدین فیها فبئس مثوی المتکبرین پس داخل شوید
در دروازه های جهنم و بمانید در جهنم ابد الآباد و بدانید که جای بسیار بدی است
قرارگاه متکبران

وقال سبحانه واذا رای الذین ظلموا العذاب فلا یخفف عنهم ولاهم ینظرون
واذا رای الذین اشرکوا شرکائهم قالوا ربنا هؤلاء شرکاؤنا الذین کنا ندعو
من دون الله نك فالقوا الیهم القول انکم لکاذبون والقوا الی الله یومئذ
السلم وضل عنهم ما کانوا یفترون الذین کفروا وصدوا عن سبیل الله
زدناهم عذابا فوق العذاب بما کانوا یفسدون و هرگاه ظالمین عذاب را
آماده می ببینند و هرگز از ایشان تخفیف داده نخواهد شد و نه ایشان مهلت داده خواهند شد
پس ایشان هرگاه آن کسانی را مشاهده خواهند نمود که در کار خدائی ایشان را
شریک و سهیم گردانیده بودند یعنی در خلافت الهیه همراه خلیفه خدا یک خلیفه از خود
درست کردند و او را مانند خلیفه خدا اطاعت نمودند پس آنوقت خواهند گفت که
ای پروردگار ما اینها آن کسانی هستند که ما اینها را در کار تو شریک کرده بودیم و خلیفه
ترا قبول نکرده بودیم بلکه اینها را اطاعت میکردیم پس آنوقت با اینها خطاب کرده
خواهند گفت که بالتحقیق که شما ها در ادعای خلافت کاذب بودید و ما را گول زدید و بعد
از آن با خدا خطاب خواهند کرد که ای پروردگار ایشان ما را گمراه نمودند باین امید که شاید

باین حرفهای صلح جویانه خدای قهار ایشان را از عذاب جهنم نجات خواهد داد و تمامی
افترا پردازیهای خود را فراموش خواهند کرد پس هر دم بدانند که ما هر دو تابع و متبوع
را در جهنم داخل خواهیم کرد و بر ایشان عذاب بالای عذاب اضافه خواهیم کرد برای
اینکه در مقام دنیا یعنی در دار امتحان ایشان سخت مفسد بودند که بندگان ما را گمراه نمودند
وقال سبحانه وان الذین لایومنون بالآخرة اعتدنا لهم عذابا الیما بدرستیکه
آن کسانیکه بر آخرت ایمان ندارند ما برای ایشان عذاب دردآور آماده نموده ایم
وقال تعالی ثم جعلنا له جهنم یصلیها مذموما مدحورا وبعد از آن ما برای او جهنم را
آماده نموده ایم که داخل خواهد شد در آن با نهایت ذلت و خواری
وقال سبحانه ولا تجعل مع الله الها آخر فتلقی فی جهنم ملوما مدحورا ونه قرار
بدهید همراه خدای یگانه کسی دیگری را معبود خود که آنوقت داخل کرده خواهید شد
در جهنم با نهایت ملامت و رسوائی
وقال سبحانه انا اعتدنا جهنم للکافرین نزلا وقال ذلک جزاؤهم جهنم بما کفروا
واتخذوا آیاتی ورسلی هزوا بالتحقیق که ما برای کفار جهنم را جای مهمانی قرار
داده ایم وبعد فرموده که برای اینکه ایشان آیات ما را و رسولان ما را مسخره کرده اند
وقال تعالی انا اعتدنا للظالمین نارا احاط بهم سرادقها وان یستغیثوا
یغاثوا بماء کالمهل یشوی الوجوه بئس الشراب وساءت مرتفقا
بالتحقیق که ما آماده کرده ایم بجهت ظالمین عذاب آتش و احاطه خواهند کرد ایشان را پرده های آتش
وچون از شدت تشنگی ایشان استغاثه خواهند کرد از ملائکه عذاب پس آنها میدهند ایشان
را یک آب که مانند مس گداخته خواهد بود در حرارت و هرگاه ایشان او را خواهند
نوشید پس روهای ایشان سوخته میشوند پس بد است نوشیدنی و بد است جای قرار
وقال سبحانه ومن یات ربه مجرما فان له نار جهنم لایموت فیها ولا یحیی
ماویهم جهنم کلما خبت زدناهم سعیرا وهر که می آید در پیش خدای خود در حالیکه
او مجرم و مقصر است پس برای اوست آتش جهنم نخواهد مرد در آن ونه زنده خواهد ماند

و همان جهنم برای و مأوی خواهد بود ابد الآباد و هرگاه آتش جهنم خاموش خواهد شد
ما او را سخت تر از اول شدید تر روشن خواهیم کرد تا که جور بجور ذائقه عذاب
را بچشند

وقال سبحانه انکم وما تعبدون من دون الله حصب جهنم انتم لها واردون
لو کان هولاء الهة ما وردوها وکل فیها خالدون لهم فیها زفیر وهم
فیها لا یسمعون بدانید که شما و معبودهای شماها که غیر از خدا برای خود ساخته بودید
همگی سوخت جهنم خواهند شد و شماها در جهنم وارد خواهید شد پس اگر معبودهای شما حقیقی
معبود می بودند هرگز در جهنم داخل نمی شدند و بدانید که شماها همگی در جهنم ابد الآباد
خواهید ماند و برای آنها از شدت عذاب مانند صدای خر صدا خواهد بود و ایشان
بجهت جیق و داد صدای یکی دیگری را نخواهند شنید

وقال سبحانه والذین کفروا قطعت لهم ثیاب من نار یصب من فوق رؤسهم
الحمیم یصهر به ما فی بطونهم والجلود ولهم مقامع من حدید کلما ارادوا
ان یخرجوا منها من غم اعیدوا فیها وذوقوا عذاب الحریق و آن کسانیکه
کفر کرده اند در مقام دنیا برای ایشان در جهنم از آتش لباس درست خواهد شد که او را
پوشانید خواهند شد و علاوه برین برسرهای ایشان آب حمیم که مانند مس گداخته
است خواهند ریخت و از شدت حرارت آن آب هرچه در شکم ایشان از امعاء و احشاء
است همه بیرون خواهد ریخت و پوست بدن شان هم خواهد ریخت و برای ایشان
هستند چاکشهای آهنین که بر سرهای ایشان ملائکه خواهند زد و چون از شدت عذاب
و غم فرار میکنند و بیرون خواهند دوید ملائکه عذاب ایشان را خواهند برگردانید و
خواهند گفت که بچشید ذائقه عذاب سوزنده کجا فرار میکنید جهنم برای شماها خلق شده است
(استبصار) از همین آیت عذاب تمامی تخیلات فرقهای باطله در موضوع معاد روحانی
و معاد بجسم هورقلیائی یعنی بدون ماده دنیاوی باطل و عاطل میگردد بدون تاویل
محض از ترجمه لفظی زیرا که پوست بدن انسانی از ماده دنیاوی ساخته شده است
و نیز اینکه برای چاکشهای آهنین باید جسم مادی و درشت لازم است نه جسم روحانی

فلیتفص = پس آن تقریر جناب حجة الاسلام تبریزی میرزا محمد تقی که ایشان در کتاب
صحیفة الابرار خود در جواب معاد جسم دنیاوی با چندین دلائل هزار زحمت درست
نموده اند همگی لغو و مهمل میگردد وخلاصه تقریر برهان ایشان این است که خلاق عالم
چندین عوالم خلق فرموده است و انسان را از هر عالم عبور داده است و در هر عالم اورا
یک مدت نگاه داشته است و در هر عالم از همان عالم ماده برای او لباس جسمانی
مرحمت فرموده است و هرگاه انسان را از یک عالم بعالم دیگری می برد پس آن لباس جسمانی
که در آن داشته است اورا خلع میفرماید مانند اینکه در سفر یکه انسان برای هر منزل
بمناسبت آب و هوای آن منزل لباس درست میکند و چون از آن منزل بمنزل
دیگر میرود آن لباس را میکند و مناسب آن منزل دیگر لباس دیگر در بر میکند !!
پس همین طور در سلسله صعودی خود انسان چون از عالم دنیاوی مادی خارج
میشود لباس بدنی خود که برای مناسبت این عالم مادی ارضی پوشیده بود اورا
خلع میکند و در عالم ملکوت لباس ملکوتی می پوشد پس آن لباس ملکوتی را
جسم جود قلیائی نامیده اند = زیرا که اگر انسان از عالم دنیاوی مادی بهمین لباس
جسمانی مادی برود در عالم ملکوت بهمین جسم مادی داخل بشود آنوقت تداخل
در عوالم لازم می آید و تداخل عوالم ~~در یکی اندیگری~~ محال است زیرا که خدا
عالم امکان را از عوالم متعدده پر کرده است هم هیچ جای در عالم امکان خالی
نیست که آنجا یک عالم نباشد پس ممکن نیست که برای انسان مادی در جای
دیگر در عالم امکان یک عالم خلق بشود فقط عالم مادی همین عالم ارضی است و پس در جای دیگر خلق نشود عالم مادی امکان ندارد
پس هر جزء ارضی در همین عالم خواهد ماند لذا در عالم آخرت یک جسم
خواهد بود که از ماده ارضی کلیتة پاک و صاف خواهد بود این است مقصد میرزا
محمد تقی تبریزی از آن تقریر باطل که اورا خودشان الهام آلهیه تصور کرده اند
و گفته اند که ذلك فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذو الفضل العظیم !!!
اگر کسی بر ترجمه لفظی آیه کریمه بدقت نظر کند حق الیقین پیدا خواهد کرد که در عالم آخرت همین
جسم مادی دنیاوی بپا خواهند داد نه جسم ملکوتی مانند ملائکه که آنوقت همه غذاهای جنت
و همه عذابهای جهنم بی معنی و مهمل خواهند گردید فلیعم

المؤمن وقال سبحانه وتعالی ومن خفت موازینه فاولئك الذین خسروا انفسهم فی جهنم خالدون تلفح وجوههم النار وهم فیها کالحون الم تکن آیاتی تتلی علیکم فکنتم بها تکذبون قالوا ربنا غلبت علینا شقوتنا وکنا قوما ضالین ربنا اخرجنا فان عدنا فانا ظالمون قال اخسئوا فیها ولا تکلمون انه کان فریق من عبادی یقولون ربنا امنا فاغفر لنا وارحمنا وانت خیر الراحمین فاتخذتموهم سخریا حتی انسوکم ذکری وکنتم منهم تضحکون انی جزیتهم الیوم بما صبروا انهم هم الفائزون ! وآن کسانیکه ائمه آنها نزد خدای متعال خفیف وبی وقار هستند یعنی ائمه که مردم ایشان را امام ساخته اند ایشان آن کسانی هستند که بر نفسهای خود خسارت وارد کرده اند وایشان بعد از مردن بدون حساب وکتاب در جهنم داخل میشوند وهمیشه خواهند ماند در جهنم وآتش جهنم روهای ایشان را می سوزاند بنحوه که دهان شان کشاده میشود ونهایت قبیح المنظر میشوند وچون توبه واستغفار وجبق وداد میکنند از شدت عذاب پس ملائکه عذاب بایشان میگویند که چرا حالا جیق وداد وتوبه واستغفار میکنید آیا برای شماها آیات قرآن را نمی خواندند وشماها بودید که همه آیات عذاب را تکذیب میکردید ومیگفتید که جهنم یعنی چه اینها را ملاها برای شکم خود درست کرده اند نه خدا نه ثواب نه عذاب چیزی نیست بعد از مردن خاک در خاک وآب در آب وآتش در آتش وهوا در هوا همه بمرکزهای خود رجوع میکنند چیزی باقی نمی ماند پس عذاب برای چه باشد!!! — آنوقت اقرار میکنند که ای پروردگار ما بدبختی وشقاوت بر ما غالب آمد وواقعا وحقیقةً ماها قوم گمراه بودیم !! ای پروردگار ما حالا ما را بیرون کن از جهنم ودر مقام دنیا بفرست ما هرگز تکذیب نخواهیم کرد وبر تمامی آیات قرآن عمل خواهیم کرد پس اگر ما ذرهٔ تخلف کردیم آنوقت ما ظالم خواهیم بود ! پس آنوقت از جانب حضرت حق جبار وقهار برای ایشان گفته میشود دور شوید ای سگهای دنیا وبمانید در عذاب جهنم همیشه وابدا با من حرف نزنید پس فوری صورتهای آنها وبدنهای آنها سگ میگردد زیرا که این امر تکوینی خدا است نه تکلیفی دنیاوی که بعد از گفتن بحالت انسانی بمانند = ولعبد برای حسرت ومایوسی ایشان خدای متعال میفرماید بالتحقیق در عالم دنیا یکفرقی از بندگان من مومن بودند وروبروی ودر میان شماها سکنی داشتند وهرگاه ایشان مرا دعا میکردند که ای پروردگار ما

ما ایمان آوردیم بر آیات قرآن و به رسولان تو پس گناهان ما را بیامرز و بر ما رحم بفرما زیرا که تو
از همه زیاد رحیم هستی و چون این کلمات را میگفتند شما ها ایشان را مسخره میکردید که ببینید
این شخص نادان و احمق را که قائل به عذاب و ثواب و خدا است که هیچ عاقل قبول نکرده !!!
حتی که شما ها ذکر ما را کلیة فراموش نمودید و قائل به خاصیت ما ده شدید و همیشه با مومنین
مسخره و خنده میکردید و حالا من آنها را جزا داده ام بباعث صبر نمودن ایشان بر حرفهای شما ها
و ایشان هستند فائز و رستگار و مالک ملک جاودان ولا زوال ! اللهم اجعلنی منهم برحمتك یا ارحم الراحمین

الفرقان – وقال سبحانه وتعالی واعتدنا لمن کذب بالساعة سعیرا اذا رأتهم من مکان بعید سمعوا لها
تغیظا وزفیرا واذا القوا منها مکانا ضیقا مقرنین بالاصفاد دعوا هنالك ثبورا لا تدعوا
الیوم ثبورا واحدا وادعوا ثبورا کثیرا وما آماده نموده ایم برای مکذبین و منکرین قیامت و حشر
و نشر آتش سعیر بسیار شدید و هرگاه آن آتش سعیر ایشان را از دور می بینید پس بر ایشان غضبناک
خواهد شد که ایشان مکذبین و منکرین آیات پروردگار بوده اند پس برای بلعیدن ایشان جیق میکشد
پس ایشان غیظ و غضب و جیق او را از گوشهای خود خواهند شنید و چون ملائکه عذاب ایشان را
غل و زنجیر کرده خواهند بست که در همان سعیر ببیندازند و خواهند انداخت در جای خیلی تنگ
و تاریک پس ایشان فریاد میکنند ای کاش می مردیم ای مرگ تو کجائی که ما را از این عذاب خلاص
کنی بیا که ما ها تاب این عذاب شدید نداریم پس ملائکه عذاب با ایشان خواهند گفت که حالا شما ها
یکبار و دو بار مرگ را نخواهید بلکه همیشه ابد الآباد مرگ را صدا خواهید زد و او نخواهد آمد زیرا که
او را ذبح کرده هلاک نموده اند !!! شما ها هرگز نخواهید مرد همیشه ابد الآباد در عذاب زنده خواهید ماند !

وقال سبحانه الذین یحشرون علی وجوههم الی جهنم اولئك شر مکانا واضل سبیلا آن کسانیکه
محشور خواهند شد بر روهای شان بطرف جهنم ایشان جای شان خیلی بد خواهد بود زیرا که ایشان خیلی
بد مذهب بوده اند

وقال سبحانه یستعجلونك بالعذاب وان جهنم لمحیطة بالکافرین یوم یغشاهم العذاب
من فوقهم ومن تحت ارجلهم ویقولون ذوقوا ما کنتم تعملون ایشان چرا عجله میکنند
برای عذاب آگاه باشند که بالتحقیق که جهنم احاطه خواهد کرد دور کافرین را آن روز عذاب خدا
ایشان خواهد پوشانید از سمت بالا و از زیر پاهای شان و ملائکه عذاب با یشان خواهند گفت
که همین عذاب است که شما ها برای او عجله داشتید و حالا خوب خوب انتقام اش را بچشید که
جزای اعمال بد شما ها همین است و بس !

قال سبحانه وتعالی ولکن حق القول منی لاملأن جهنم من الجنة والناس اجمعین فذوقوا
بما نسیتم لقاء یومکم هذا انا نسیناکم وذوقوا عذاب الخلد بما کنتم تعملون ولکن
حق است قول من که پر خواهم کرد جهنم را از جن وانس همگی پس ملائکه با ایشان خواهند گفت که
بچشید ذائقه عذاب را برای اینکه شما ها درعالم دنیا که دار امتحان بود ملاقات خدای خود را کلیة
فراموش نموده بودید یعنی قائل بخدائی خدا نبودید لذا امروز شما را خدای متعال از رحمت خود محروم
گردانیده است پس حالا بچشید ابدالآباد عذاب جهنم را بباعث اعمال بدتان
وقال عز وجل واما الذین فسقوا فما واهم النار کلما ارادوا ان یخرجوا منها اعیدوا
فیها وقیل لهم ذوقوا عذاب النار الذی کنتم به تکذبون اما آن کسانیکه فسق وفجور کرده اند
پس جای ایشان آتش جهنم است وهرگاه ایشان از شدت عذاب میخواهند که فرار کنند پس ملائکه عذاب
ایشان را در جای شان خواهند برگردانید وخواهند گفت چرا فرار میکنید حالا ذائقه عذاب آتش
جهنم را بچشید که شما کلیة از عذاب جهنم انکار داشتید وبدون خوف وهراس هر کار بدی را مرتکب می شدید
وقال سبحانه ان الله لعن الکافرین واعد لهم سعیرا خالدین فیها ابدا لا یجدون
ولیا ولا نصیرا یوم تقلب وجوههم فی النار یقولون یا لیتنا اطعنا الله واطعنا
الرسولا وقالوا ربنا انا اطعنا سادتنا وکبراءنا فاضلونا السبیلا ربنا اتهم
ضعفین من العذاب والعنهم لعنا کبیرا بالتحقیق که خدا لعنت کرده است بر کافرین وآماده
ساخته است برای ایشان آتش سوزان که ابدالآباد خواهند ماند در آن ونخواهند یافت هیچ
دوستی ونه ناصری ودر آن آتش روهای شان را منقلب میکنند پس آنوقت خواهند گفت
ای کاش! که درعالم دنیا اطاعت میکردیم الله را واطاعت میکردیم رسول الله را که در این عذاب
جانسوز مبتلا نمی شدیم وبعد خواهند گفت ای پروردگار ما ما ها اطاعت کردیم سرداران قوم را
وبزرگان خود را پس ایشان گمراه کردند ما را از صراط مستقیم که ولایت حضرت علی کرم الله وجهه
بوده لذا ای پروردگار بر ایشان همین عذاب را دوچند نما و بزرگ لعنت بکن بر ایشان که باعث
شدند گمراهی ما را
وقال سبحانه وتعالی والذین کفروا لهم نار جهنم لا یقضی علیهم فیموتوا ولا یخفف عنهم من عذابها
کذلک نجزی کل کفور وهم یصطرخون فیها ربنا اخرجنا نعمل صالحا غیر الذی
کنا نعمل اولم نعمرکم ما یتذکر فیه من تذکر وجاءکم النذیر فذوقوا فما للظالمین

من نصیر آن کسانیکه کفر کرده اند در عالم آخرت برای ایشان عذاب آتش آماده است و در آن آتش برای ایشان مرگ نخواهد بود که از شدت عذاب نجات بیابند و نه در عذاب شان تخفیف داده خواهد شد که کمی استراحت کنند بلکه ساعت بساعت در عذاب ایشان اضافه خواهد شد همین طور ما عذاب خواهیم کرد هر کافری را و ایشان از سختی و شدت عذاب فریاد و جیغ و داد خواهند کرد و خواهند گفت ای پروردگار ما را بیرون کن از این آتش ما غلط کردیم حالا ما عمل صالح خواهیم کرد غیر آن عملهائیکه کرده ایم آنوقت بایشان جواب داده خواهد شد که آیا ما شماها را نه دادیم طول عمر که در آن زمانه طولانی شماها متذکر بشوید و حق و باطل را بشناسید و آیا ما نه فرستادیم برای شما نذیر و بشیر خود را صلی الله علیه و آله وسلم پس حالا باید شماها ابد الآباد ذائقه عذاب را بچشید و نیست کسی که شما را نصرت کند از عذاب !!!

وقال سبحانه وتعالی هذه جهنم التی کنتم بها توعدون اصلوها الیوم بما کنتم تکفرون

این است آن جهنمیکه بشماها وعده داده بودند حالا داخل بشوید در آن تا که بدانید که حقیقت داشت و محض توهم نبوده چنانکه شماها خیال کرده بودید و انکار و کفر نموده بودید بوجود جهنم -

وقال سبحانه وتعالی اذلك خیر نزلا ام شجرة الزقوم انا جعلناها فتنة للظالمین انها شجرة تخرج فی اصل الجحیم طلعها کانه رؤس الشیاطین فانهم لآکلون منها فمالؤن منها البطون ثم ان لهم علیها لشوبا من حمیم ثم ان مرجعهم لالی الجحیم آیا مهمانی بهشت بهتر است یا غذای شجره زقوم بالتحقیق که ما گردانیده ایم او را فتنه برای ظالمین و آن درختی است که روئیده است در بیخ جهنم و شگوفهایش در زشت روئی مانند سرهای شیاطین سوخته شده و قبیح گردیده هستند که از مشاهده آنها اهل جهنم بی نهایت خواهند ترسید و با وجود این از شدت گرسنگی همانها را خواهند خورد و شکمهای خود را پر خواهند کرد و بعد از آن خواهند نوشید از شدت تشنگی آب حمیم که مانند مس گداخته است در شدت حرارت و بعد از این خورد و نوش در میان آتش جهنم برگردانیده خواهند شد توضیح شجره زقوم در حدیث عنقریب خواهد آمد

وقال عز وجل هذا وان للطاغین لشر مآب جهنم یصلونها فبئس المهاد هذا فلیذوقوه حمیم وغساق واخر من شکله ازواج هذا فوج مقتحم معکم لا مرحبا بهم انهم صالوا النار قالوا بل انتم لا مرحبا بکم انتم قدمتموه لنا فبئس القرار قالوا ربنا من قدم لنا

هذا فزده عذابا ضعفا فی النار و قالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا نعدهم من الاشرار
اتخذناهم سخريا ام زاغت عنهم الابصار ان ذلك لحق تخاصم اهل النار ! آن برای
اہل بہشت = و برای طاغیان و سرکشان پس بالتحقیق کہ بدترین جای بازگشت آمادہ است
و آن جہنم است و ایشان داخل خواہند شد در آن جماعت در جماعت و گروہ در گروہ پس ذائقہ عذاب جہنم را
خواہند چشید و از شدت تشنگی خواہند نوشید حمیم و غساق چرکہای فروج اہل جہنم و ہمراہ
اہل جہنم پیشوایان آنہا قبیح المنظر خواہند بود پس ہمہ را در یک زنجیر خواہند بست
و آن ہمان پیشوائی خواہد بود کہ در دنیا او را گمراہ میکرد و او اطاعت میکرد پس این فوج در جہنم
داخل خواہد شد ہمراہ شما ہا ای گمراہان پس ہر فوجی بدیگری خواہد گفت کہ بد باشد برای شما
کہ باعث گمراہی ما شدید پس آن دیگری خواہد گفت کہ بدی باشد برای شما ہا کہ گمراہ کردید ما را
و این عذاب را برای ما مہیا کردید پس بد جای است جای ما ہا پس خواہند گفت ای پروردگار ما
ہر کہ برای ما این عذاب را آمادہ ساختہ است او را دو چند عذاب کن در آتش جہنم و بعد از آن
باہم خواہند گفت کہ چیست ما را کہ نمی بینیم ما اینجا در جہنم آن کسا نیرا کہ ما ہا در عالم دنیا آنہا را
اشرار و روافض میگفتیم و بہ یقین میدانستیم کہ اینہا اہل جہنم ہستند کہ بر طریق ما ہا نیستند !!!
آیا آن حرفہای ما ہا محض تمسخر بودہ یا واقعا آنہا ہم در جہنم ہستند و ما آنہا را نمی بینیم پس این
مرافعہ اہل جہنم در جہنم خواہد بود و این حق است ہیچ شک و شبہ ندارد !
و قال عز و جل ان الخاسرين الذين خسروا انفسهم واهليهم يوم القيمة الا ذلك هو الخسران
المبين لهم من فوقهم ظلل من النار ومن تحتهم ظلل ذلك يخوف الله به عباده
يا عباد فاتقون خاسران آن کسانی ہستند کہ بر نفس خود و بر نفس اہل و عیال خود ضرر وارد کردہ اند
در روز قیامت آگاہ باشید ای بندگان من کہ این خسران و ضرر ظاہر و کلی است پس برای
ایشان آتش سایہ خواہد انداخت از بالای شان و از پائین شان و چون خدای متعال
بر بندگان خود بی نہایت مہربان است لذا قبل از وقوع واقعہ عذاب ایشان را می ترساند
کہ مبادا ایشان بیخبر در عذاب آتش مبتلا شوند پس ای بندگان من بترسید از عذاب خدا
قہار و بر جانہای خود رحم کنید کہ ہنوز تلافی ممکن است
و قال سبحانہ و تعالی و لعذاب الاخرة اكبر لو كانوا يعلمون بدانید ای بندگان من کہ

عذاب آخرت مانند عذاب دنیا نیست آن خیلی شدید و بسیار بزرگ است کاشکی شما میدانستید!
وقال سبحانه وتعالی ان الذین کفروا ینادون لمقت الله اکبر من مقتکم انفسکم اذ تدعون
الی الایمان فتکفرون قالوا ربنا امتنا اثنتین واحییتنا اثنتین فاعترفنا
بذنوبنا فهل الی خروج من سبیل ذلکم بانه اذا دعی الله وحده کفرتم
وان یشرک به تؤمنوا فالحکم لله العلی الکبیر آن کسانیکه کافر شده اند از ولایت
اولیا راشد و برای خود خلیفه از مردم گرفته اند یعنی با خدای متعال در مقام امامت وخلافت
شرک نموده اند پس در جهنم ایشان را ملائکه صدا خواهند زد و خواهند گفت که ای فلانی
وای فلانی وای فلانی حالا بگوئید که عذاب وغضب خدا برای شماها شدید است یا غضب وغیظ بر نفس
شماها برضد خدا شدید بود هرگاه شماها را دعوت میکردند که امام خدا که علی بن ابیطالب است
شماها چرا دیگران را اختیار کرده اید پس شماها از این حرفها در نفس خودتان از غیظ وغضب
برمی شدید و به ولایت امیر المؤمنین وائمه طاهرین کفر میکردید آنوقت ایشان
با نهایت تضرع وزاری خواهند گفت ای پروردگار تو برای همین کفر ما را دو مرتبه زنده
کردی ومعذب ساختی و دو مرتبه مرگ دادی که مرتبه اول در زمان رجعت زنده ساختی
واز ولی عصر وصاحب الزمان عذاب دادی ودوباره در میدان محشر زنده نمودی ودر جهنم
انداختی پس آیا حالا هیچ راهی هست که ما را از این عذاب شدید نجات بدهی
زیرا که ما حالا اقرار نمودیم واعتراف کردیم که ماها در این کفر گمراه بودیم پس ملائکه
با ایشان جواب خواهند داد که خیر نجات برای شماها از این عذاب جهنم غیر ممکن ومحال است
زیرا که هرگاه شماها را برای اطاعت خلیفه خدا دعوت میکردند شماها دیده ودانسته رد میکردید
وهرگاه با ولی خدا شریک میکردند کسی را شماها او را قبول میکردید پس حالا این حکم عذاب
شماها برای ابد الآباد از جانب حضرت حق صادر شده است که او را کسی نمی تواند رد کند!
وقال سبحانه وحاق بآل فرعون سوء العذاب النار یعرضون علیها غدوا وعشیا
ویوم تقوم الساعة ادخلوا آل فرعون اشد العذاب واذ یتحاجون
فی النار فیقول الضعفاء للذین استکبروا انا کنا لکم تبعا فهل انتم مغنون

عنا نصيبا من النار قال الذين استكبروا انا كل فيها ان الله قد حكم
بين العباد وقال الذين في النار لخزنة جهنم ادعوا ربكم يخفف عنا
يوما من العذاب قالوا اولم تك تاتيكم رسلكم بالبينات قالوا بلى قالوا
فادعوا وما دعاء الكافرين الا في ضلال وگرفت بقوم فرعون عذاب بدی
که ایشان در هر صبح و شام در آتش سوزانیده می شوند در عالم برزخ و چون روز قیامت
برپا خواهد شد پس ایشان را داخل خواهند کرد در شدیدترین عذاب جهنم خلودی
پس ایشان در جهنم با هم محاجه خواهند کرد پس ضعفای قوم فرعون با غنیای شان خواهند گفت
که ای روسای ما ها و ای قائدین ما ها بالتحقیق که ما در عالم دنیا تابع فرمان شما ها بودیم هرچه
شما ها بما گفتید بدون توقف با نهایت اطمینان قلبی ما احکام و اوامر شما ها را بجا آوردیم
و در عذاب جهنم دائمی داخل شدیم پس آیا انصاف نیست که اقلا یک قسمت
از عذاب ما ها شما ها متحمل بشوید و ما را راحت برسانید آنوقت آن امراء و روسا با ایشان
خواهند گفت که آیا شما ها خیال میکنید که ما ها در عذاب نیستیم چنین نیست ما ها همگی در عذاب
شدید مبتلا هستیم بالتحقیق که خدای قهار در بندگان خود بدرستی حکم فرموده است که تابع
و متبوع هر دو را بعذاب ساخته است پس آنوقت ایشان به خازنان جهنم خواهند گفت
که ای خازنان جهنم بگوئید بخدای تان که اقلاً یک روزی در عذاب ما تخفیف بدهد که ما
یک نفس بکشیم پس ملائکه عذاب با ایشان جواب خواهند داد که آیا نمی آمدند برای شما ها
رسولان و پیغمبران خدا با معجزات و بینات و نمی گفتند به شما ها که احکام و اوامر الهی
را اطاعت کنید نه احکام و اوامر پادشاهان و امراء و روسا را که در عذاب جهنم مبتلا
خواهید شد آنوقت ایشان شما ها هیچ کمک نخواهند داد و ابداً آنها با یکی دیگر را لعنت و
ملامت خواهید کرد و هیچ فائده نخواهد داد آنوقت ایشان خواهند گفت که بلی بلی پیغمبران
و رسولان خدا به نزد ما ها آمدند اما ما حرفهای آنها را قبول نکردیم ما ها تابع احکام دولت بودیم
و مجبور بودیم آنوقت ملائکه عذاب با ایشان خواهند گفت پس حالا هرچه دعا و التماس بکنید هیچ کدام
ابداً قبول نخواهد شد زیرا که شما ها با رسولان خدا و با خدای خالق و رازق خود کفر کرده اید و دعای
کافر فائده ندارد ا

وقال عز وجل ان الذین یستکبرون عن عبادتی سیدخلون جهنم داخرین !
بدرستیکه آن کسانیکه از عبادت من استکبار میکنند بزودی بحالت ذلت ورسوائی در
آتش جهنم انداخته خواهند شد

وقال سبحانه وتعالی الذین کذبوا بالکتاب وبما ارسلنا به رسلنا فسوف یعلمون
اذ الاغلال فی اعناقهم والسلاسل یسحبون فی الحمیم ثم فی النار یسجرون
ثم قیل لهم اینما کنتم تشرکون من دون الله قالوا ضلوا عنا بل لم نکن ندعو من قبل
شیئا کذلک یضل الله الکافرین ذلکم بما کنتم تفرحون فی الارض بغیر الحق
وبما کنتم تمرحون ادخلوا ابواب جهنم خالدین فیها فبئس مثوی المتکبرین آن کسانیکه
تکذیب نمودند کتاب ما را وتکذیب نمودند رسولان ما را بزودی خواهند دید که بد کرده اند برای خود شان

هرگاه غل در گردنهای شان وزنجیر در پاهای شان خواهند انداخت وبعد از آن در دریای آب
داغ ایشانرا خواهند کشید وبعد از آن بر آتش ایشان را تلف خواهند داد وبعد
با ایشان خواهند گفت که این است جزای مشرکین زیرا که شما ها با خدای جهان دیگران را
شریک میکردید پس ایشان خواهند گفت که بلی حالا نمی دانیم که کجا گم شده اند وبعد از ترس
خواهند گفت که خیر ما ابداً غیر از خدای جهان کسی دیگری را پرستش نکرده ایم پس همچنین
کسانی را خدا هم هدایت نمیکند زیرا که ایشان بدون استحقاق در زمین فخر ومباهات میکنند
پس ملائکه با ایشان خواهند گفت که حالا برای شما ها سوای جهنم جای دیگر نیست لذا داخل
بشوید در آتش جهنم از دروازه های جهنم وهمیشه ابد الآباد بمانید در جهنم پس بدانند مردم
که خیلی بد است جای متکبرین در عالم آخرت که جهنم باشد !

وقال سبحانه وتعالی فلنذیقن الذین کفروا عذابا شدیدا ولنجزینهم اسوأ الذی
کانوا یعملون ذلک جزاء اعداء الله النار لهم فیها دار الخلد جزاء بما کانوا
بآیاتنا یجحدون وقال الذین کفروا ربنا ارنا اللذین اضلانا من الجن والانس
نجعلهما تحت اقدامنا لیکونا من الاسفلین هر آئینه می چشانیم کافرین را عذاب شدید
ومجازات خواهیم کرد آنها را بدتر از اعمال آنها که مرتکب می شدند این است جزای دشمنان خدا آتش جهنم

و برای آنهاست در جهنم دار الخلود که همیشه ابد الآباد در آتش خواهند سوخت واین جزا خواهد بود برای آنها که انبیاء علیهم و اوصیائی مارا تکذیب میکردند پس در آتش جهنم کافرین با پروردگار خود خواهند گفت ای پروردگار ما بما نشان بده آن دو نفر را از انس وجن که مارا گمراه کرده بودند تا که ما آنها را در زیر پاهای خود مان لگدمال نمائیم تا که ایشان از ماها پائین تر بوده باشند

وقال سبحانه وتعالی ان المجرمین فی عذاب جهنم خالدون لا یفتر عنهم وهم فیه مبلسون وما ظلمناهم ولکن کانوا هم الظالمین ونادوا یا مالک لیقض علینا ربک قال انکم ماکثون لقد جئناکم بالحق ولکن اکثرکم للحق کارهون بالتحقیق که مجرمین در عذاب جهنم ابد الآباد خواهند ماند و هرگز عذاب جهنم برای ایشان تخفیف داده نخواهد شد وایشان در جهنم از رحمت خدا مایوس خواهند بود و ما هرگز بر ایشان در عذاب کردن ظلم نه کرده ایم بلکه ایشان خود بر نفس خود ظالم بودند وایشان ندا خواهند کرد مالک را که ای مالک بگو به پروردگار خود که مارا مرگ بدهد که از این عذاب شدید خلاص بشویم پس مالک خواهد گفت که خیر شماها باید ابد الآباد در همین عذاب مبتلا خواهند بود و ابداً از جهنم خارج نخواهید شد زیرا که ما برای شما کلام حق فرستادیم اما شماها اورا مکروه دانستید و هرگز بحرف ما عمل نکردید

وقال عزوجل ان شجرة الزقوم طعام الاثیم کالمهل یغلی فی البطون کغلی الحمیم خذوه فاعتلوه الی سواء الجحیم ثم صبوا فوق راسه من عذاب الحمیم ذق انک انت العزیز الکریم ان هذا ما کنتم به تمترون بدرستیکه درخت زقوم غذای گناهگاران است و در شدت حرارت مانند مس گداخته است و جوش خواهد زد در شکم اهل جهنم مانند جوش زدن آب داغ بگیرید اورا کافر عنید را و بکشید اورا بسوی وسط جهنم و بعد از آن بریزید بر بالای سرش از آب داغ حمیم و بگوئید اورا که حالا بچش ذائقه عذاب جهنم را زیرا که تو در عالم دنیا نهایت معزز و مکرم بودی و در تکذیب نمودن آیات پروردگار پیشوای قوم بودی و این همان عذاب جهنم است که شماها اورا موهوم و خیالی تصور میکردید

وقال سبحانه وتعالی فبشره بعذاب الیم واذا علم من آیاتنا شیئا اتخذها هزوا اولئک لهم عذاب مهین من ورائهم جهنم ولا یغنی عنهم ما کسبوا شیئا ولا

ما اتخذوا من دون الله اولیآء ولهم عذاب عظیم هذا هدی والذین کفروا بآیات ربهم لهم عذاب من رجز الیم پس بشارت بده اورا بعذاب دردآور زیراکه آن کسی بوده که هرگاه یکی از آیات مارا میدانست پس اورا مسخره میکرد اینها آن کسانی هستند که برای اینها عذاب است ذلیل کننده و بعد در عقب ایشان جهنم است و آن اعمال که ایشان اکتساب کرده اند برای ایشان هیچ فائده نخواهند داد و نه آن کسانیکه که ایشان آنهارا بجای اولیای خدائی برای خود اولیاء گرفته بودند و برای ایشانست عذاب بزرگ پس این است اصل هدایت و آن کسانیکه کفر کرده اند بآیات خدا برای ایشان است عذاب شدید و دردناک

وقال عزوجل ویوم یعرض الذین کفروا علی النار اذهبتم طیباتکم فی حیوتکم الدنیا واستمتعتم بها فالیوم تجزون عذاب الهون بما کنتم تستکبرون فی الارض بغیر الحق وبما کنتم تفسقون وروزیکه پیش کرده می شوند کفار بر آتش پس بایشان خواهند گفت که شماها خوب خوردید غذاهای لذیذ در زندگانی دنیا و خوب متمتع شدید از نعمات دنیا و با وجود این کفر کردید بآیات خدا و تکبر کردید با ولیای خدا پس امروز جزا داده خواهید شد عذاب ذلیل کننده بباعث تکبر شما در زمین بدون جهت و به سبب فسق و فجور شما در آنجا

وقال سبحانه ویوم یعرض الذین کفروا علی النار الیس هذا بالحق قالوا بلی وربنا قال فذوقوا العذاب بما کنتم تکفرون و روزیکه پیش کرده خواهند شد کفار بر آتش و گفته خواهند شد که آیا این عذاب جهنم حق است یا نه که شماها اورا موهوم خیال میکردید پس ایشان خواهند گفت که بلی بلی قسم به پروردگار که حق است پس خواهند گفت پس حالا بچشید این عذاب ابد الآباد بباعث انکار و کفر خود

وقال سبحانه کمن هو خالد فی النار وسقوا ماء حمیما فقطع امعائهم مومن هرگز نخواهد بود مثل آن کسانیکه آنها همیشه ابد الآباد در جهنم خواهند ماند و نوشانیده خواهند شد آب داغ پس قطع خواهد کرد امعاء و احشای ایشانرا

وقال سبحانه وتعالی وقال قرینه هذا ما لدی عتید القیا فی جهنم کل کفار عنید
مناع للخیر معتد مریب الذی جعل مع الله إلهاً آخر فالقیاه فی العذاب الشدید
قال قرینه ربنا ما اطغیته ولکن کان فی ضلال بعید قال لا تختصموا لدی
وقد قدمت الیکم بالوعید ما یبدل القول لدی وما انا بظلام للعبید
یوم نقول لجهنم هل امتلأت وتقول هل من مزید وخواهد گفت رفیق او این است
برای ما عذاب آماده وخدای قهار خواهد فرمود به محمد و علی که بیندازید در جهنم هر کافر عنید را
که مانع بود برای امر خیر که ولایت اولیای من بود وخیلی سرکش بود وشک کننده بود در
امر آخرت آن کسیکه همراه اولیای خدا دیگران را شریک گردانیده بود پس حالا بیندازید او را
در عذاب شدید وسخت آنوقت رفیقش خواهد گفت ای پروردگار من او را گمراه نکرده بودم
او خودش در گمراهی شدید بود پس خدای قهار خواهد گفت که پس حالا بیشتر در نزد من
قیل وقال نکنید وحال آنکه من برای شماها تهدید و وعید را تقدیم کرده بودم وشماها بر وعید
من ایمان نداشتید وبدانید که من قول خود را تبدیل نمیکنم ونیستم من ظلم کننده
بر بندگان خود شماها خود بر نفس خود ظلم کرده اید آنروزیکه خواهیم گفت به جهنم آیا پر شدی
وجهنم خواهد گفت نه اگر از این بیشتر میدادی که هنوز شکم من خالی است !!!
وقال سبحانه یوم یدعون الی نار جهنم دعا هذه النار التی کنتم بها تکذبون
افسحر هذا ام انتم لا تبصرون اصلوها فاصبروا او لا تصبروا سواء علیکم
انما تجزون ما کنتم تعملون آنروز کفار دعوت کرده میشوند بسوی آتش جهنم جبراً وقهراً
وگفته خواهند شد که این همان آتش است که شماها او را تکذیب میکردید آیا این سحر است
چنانکه شما خیال داشتید یا شماها کور شده اید داخل بشوید حالا در این آتش پس خواه
صبر کنید بر شدت عذابش یا صبر نکنید مساوی است برای شماها بالتحقیق که جزا داده خواهید شد
موافق عمل
وقال تعالی ان المجرمین فی ضلال وسعر یوم یسحبون فی النار علی وجوههم ذوقوا مس سقر

بالتحقیق که مجرمین خواهند بود در سایه آتش و آتش و آن روز ملائکه عذاب ایشان را خواهند کشید
بر روهای شان در آتش و خواهند گفت که حالا بچشید ذائقه عذاب آتش که منکر بودید
وقال سبحانه یعرف المجرمون بسیماهم فیوخذ بالنواصی والاقدام فبای آلاء
ربکما تکذبان هذه جهنم التی یکذب بها المجرمون یطوفون بینها وبین حمیم
آن - روز قیامت شناخته خواهند شد مجرمین از سیاهی روهای شان پس ملائکه عذاب
ایشانرا میگیرند از موهای پیشانی ایشان و از قدمهای ایشان پس خواهند انداخت
در آتش جهنم و با ایشان خواهند گفت که این همان جهنم است که شماها این را تکذیب
میکردید و وهم و خیال میدانستید پس مجرمین طواف خواهند کرد در بین آتش جهنم
و در بین دریای آب داغ که از مس گداخته داغ تر خواهد بود !
وقال سبحانه وتعالی واصحاب الشمال ما اصحاب الشمال فی سموم وحمیم وظل من یحموم
لا بارد ولا کریم انهم کانوا قبل ذلك مترفین وکانوا یصرون علی الحنث
العظیم وکانوا یقولون ائذا متنا وکنا ترابا وعظاما ائنا لمبعوثون
اوآباؤنا الاولون قل ان الاولین والآخرین لمجموعون الی میقات یوم معلوم
ثم انکم ایها الضالون المکذبون لآکلون من شجر من زقوم فمالئون
منها البطون فشاربون شرب الهیم هذا نزلهم یوم الدین اصحاب شمال
چه بدبخت هستند ایشان که خواهند بود در سموم و در آب حمیم و در سایه آتش که سخت داغ
خواهد بود و هرگز سرد نخواهد شد و نه راحت خواهد رسانید زیرا که ایشان در عالم دنیا مفتخر
بودند و همیشه در گناه سخت و بزرگ اصرار میکردند و میگفتند که آیا بعد از مردن وقتیکه ماها تراب
و استخوان خواهیم شد پس مبعوث خواهیم شد ممکن نیست محال است یا پدران اولین ما مبعوث
خواهند شد پس بگو با ایشان که تمام اولین و آخرین همه شماها مبعوث خواهید شد و در معرض
حساب و کتاب جمع کرده خواهید شد و بعد از آن شماها ای گمراهان و مکذبان هر آئینه خواهید
خورد از درخت زقوم و به سبب شدت گرسنگی از زقوم شکمهای تان را پر خواهید کرد و بعد از آن

از شدت تشنگی آب داغ را که مانند مس گداخته خواهد بود خواهید نوشید مانند شتران تشنه پس این خواهد بود مهمانی ایشان در روز جزای اعمال !

وقال سبحانه وتعالی یا ایها الذین امنوا قوا انفسکم واهلیکم نارا وقودها الناس والحجارة علیها ملائکة غلاظ شداد لایعصون الله ما امرهم ویفعلون ما یؤمرون ای مومنین محافظت کنید جانهای خودرا و جانهای اهل وعیال خودرا از عذاب آتش جهنم که سوخت آن آتش مردم وسنگ کبریت خواهد بود وموکل خواهند بود بر اهل جهنم برای عذاب کردن باشان ملائکه غلاظ وشداد وایشان هرگز نافرمانی نخواهند کرد از ماموریت خود که عذاب نمودن شدید خواهد بود و بجا خواهند آورد هر قسم عذاب کردن را که مامور خواهند شد یعنی در عذاب نمودن بشدت وسختی هرگز کوتاهی نخواهند کرد !

وقال سبحانه واعتدنا لهم عذاب السعیر وللذین کفروا بربهم عذاب جهنم وبئس المصیر اذا القوا فیها سمعوا لها شهیقا وهی تفور تکاد تمیز من الغیظ کلما القی فیها فوج سالهم خزنتها الم یاتکم نذیر قالوا بلی قد جاءنا نذیر فکذبنا وقلنا ما نزل الله من شیء ان انتم الا فی ضلال کبیر وقالوا لو کنا نسمع او نعقل ما کنا فی اصحاب السعیر فاعترفوا بذنبهم فسحقا لاصحاب السعیر ! وما برای کفار ومنکرین عذاب آتش سوزان آماده کرده ایم وبرای آن کسانیکه کفر میکنند به رب شان عذاب جهنم مهیا نموده ایم که جای بدی است پس هرگاه ایشان را ملائکه عذاب در جهنم خواهند آویزان کرد ایشان خواهند شنید که جهنم برای انسان جیق میکشد وبشدت جوش میزند حتی اینکه عنقریب از شدت غیظ وغضب ایشان پاره خواهد شد وهرگاه یک جماعتی را در جهنم خواهند انداخت پس از ایشان ملائکه عذاب خواهند پرسید که آیا برای شما ها خدای منان هیچ ترساننده را نفرستاده بود که شما ها خبردار می شدید از این عذابهای جهنم

پس ایشان خواهند گفت که بلی بلی برای ما ها نذیر خود را فرستاده بود و نذیران خدا
ما را از این عذاب جهنم خبر میدادند اما ما ها ایشان را تکذیب میکردیم و میگفتیم که
هیچ خدا نه برای شما ها کتاب نازل فرموده است و نه شما ها راست گو هستید بلکه شما ها در
گمراهی بزرگ افتاده اید که میگوئید که جهنم است و جنت است !!! و بعد خواهند گفت
که ای کاش که ما بحرفهای ایشان گوش میدادیم یا تعقل میکردیم هرآئینه آنوقت
ما هم در عذاب جهنم داخل نمی شدیم پس آنوقت این کافرین و مکذبین به گناهان
خود اعتراف و اقرار خواهند کرد اما آنوقت اقرار ایشان هیچ فائده نخواهد داد
پس عذاب است عذاب است برای ابد الآباد برای اهل جهنم که هرگز هرگز خلاص نخواهند شد

وقال سبحانه وتعالى ساصليه سقر وما ادريك ما سقر لا تبقي ولا تذر لواحة
للبشر عليها تسعة عشر وما جعلنا اصحاب النار الا ملائكة وما جعلنا
عدتهم الا فتنة للذين كفروا ليستيقن الذين اوتوا الكتاب ويزداد الذين
امنوا ايمانا ولا يرتاب الذين اوتوا الكتاب والمومنون وليقول الذين
في قلوبهم مرض والكافرون ماذا اراد الله بهذا مثلا كذلك يضل الله
من يشاء ويهدي من يشاء وما يعلم جنود ربك الا هو وما هي الا ذكرى
للبشر كلا والقمر والليل اذ ادبر والصبح اذا اسفر انها لاحدى الكبر
نذيرا للبشر لمن شاء منكم ان يتقدم او يتاخر كل نفس بما كسبت رهينة
الا اصحاب اليمين في جنات يتساءلون عن المجرمين ما سلككم في سقر قالوا
لم نك من المصلين ولم نك نطعم المسكين وكنا نخوض مع الخائضين و
كنا نكذب بيوم الدين حتى اتانا اليقين فما تنفعهم شفاعة الشافعين.

عنقریب داخل خواهم کرد او را در سقر و تو نمی دانی که سقر چه قسم عذاب شدید است که او هیچ ترحم
نخواهد کرد بر اهل جهنم و نه گوشت و پوست را باقی خواهد گذاشت و سوخته و خاکستر خواهد کرد
پوست ایشانرا و بر جهنم نوزده (۱۹) ملک را مامور ساخته ام که عذاب کنند ایشانرا و ما نه ساخته ایم
کارکنان جهنم را مگر همگی ملائکه هستند و نه معین نموده ایم عده شان را مگر برای امتحان

کردن کفار و برای اینکه اہل کتاب یقین کنند که صحیح است فرمانش خدا زیرا که ایشان را در کتابهای ایشان خبر داده ام و برای اینکه اضافه نمایم در ایمان مومنین و برای اینکه نه شک نمایند صاحبان کتاب و مومنین و بگویند آن کسانیکه در قلبهای شان مرض تکذیب است و کفار که از این مثال آوردن که ملائکه عذاب نوزده واند تا هستند خدا چه اراده دارد پس بدانند که از این مثال مقصد ما این است که گمراهان ممیز بشوند و هدایت یافته گان شناخته بشوند و رنه لشکرهای خدا اینقدر زیاد هستند که سوای خدا هیچکس عده شان را نمی داند و نیست این مثال مگر یاددهانی برای بشر آگاه باشید که نیست عذاب جهنم سهل چنانکه شما ها خیال کرده اید قسم به قمر و قسم به شب آخر و قسم به صبح سفید که آن عذاب جهنم یک چیزی است بزرگ ترین اشیای عالم و نذیر است برای بشر پس بعد از این مثال هر که از شما ها بخواهد بسوی هدایت بیاید و هر که بخواهد اعراض نماید و بدانید که روز بازپرس هر نفس مرهون و مقید خواهد بود برای اعمال خودش مگر اصحاب یمین یعنی شیعیان حضرت امیرالمومنین که ایشان بدون حساب در جنت خواهند رفت پس ایشان از اہل جہنم سوال خواهند کرد که بگوئید که چه چیز شما ها را در جهنم برد پس ایشان در جواب خواهند گفت که عدم اطاعت امام مبین امیرالمومنین و دیگر اینکه ما مساکین را غذا نمی دادیم و مسخره میکردیم مومنین را با مسخره کنندگان و اینکه ما قائل بقیامت نبودیم حتی اینکه مرگ آمد پس آنوقت دیدیم که عالم آخرت صحیح است و عذاب جهنم درست است پس برای همچنین کسانی شفاعت هیچ شفیعی فائده نخواهد داد ایشان ابد الآباد در جهنم خواهند ماند!

وقال سبحانه وتعالی انطلقوا الی ما کنتم به تکذبون انطلقوا الی ظل ذی ثلث شعب لا ظلیل ولا یغنی من اللهب انها ترمی بشرر کالقصر کانه جمالة صفر ویل یومئذ للمکذبین ملائکه عذاب خواهند گفت که ای منکرین جهنم بروید

بسوی سایه سه شعبه که نیست سایه خنک و نه مانع خواهد شد از شعلهای آتش
بالتحقیق که جهنم بیرون خواهد انداخت شرارهای آتش مانند قصرهای بلند و
آن شعلها مانند شترهای زرد بنظر خواهند آمد پس هلاکت و چاه است
آن روز برای مکذبین جهنم
وقال سبحانه انا اعتدنا للکافرین سلاسل واغلالا وسعیرا یا بتحقیق
که ما آماده کرده ایم برای کافرین و منکرین جهنم زنجیرها و طوقهای آهنی و آتش سعیر
وقال سبحانه وتعالی ان جهنم کانت مرصادا للطاغین مابا لابثین فیها احقابا
لایذوقون فیها بردا ولا شرابا الا حمیما وغساقا جزاء وفاقا انهم کانوا
لا یرجون حسابا وکذبوا بایاتنا کذابا وکل شئ احصیناه کتابا فذوقوا
فلن نزید کم الا عذابا بالتحقیق که جهنم است بازگشت سرکشان و جای دائمی
ایشان مکث خواهند کرد در جهنم ابد الآبدین و هرگز نخواهند چشید در آنجا آب سرد
و نه چیزی نوشیدنی مگر آب حمیم و چرک فروج زناة و این جزا خواهد بود برای ایشان
موافق اعمال ایشان زیرا که ایشان ایمان نیاوردند بروز حساب و تکذیب کردند انبیاء و
مرسلین را بسختی و ما هر عملی را در کتاب عمل ایشان ثبت و ضبط نموده ایم پس حالا
بچشید عذاب آتش جهنم را و ما هرگز زیاد نخواهیم کرد مگر انواع و اقسام عذاب را
وقال عزوجل فاما من طغی وآثر الحیوة الدنیا فان الجحیم هی الماوی پس آن
کسیکه سرکشی نمود و ترجیح داد زندگانی دنیا را بر زندگانی آخرت پس جای او جهنم است
وقال عزوجل ان الذین فتنوا المؤمنین والمومنات ثم لم یتوبوا فلهم عذاب جهنم
ولهم عذاب الحریق بالتحقیق که آن کسانیکه اذیت کردند مومنین و مومنات را و بعد توبه
هم نکردند پس برای ایشان است عذاب جهنم و عذاب سوزنده
وقال عزوجل ویتجنبها الاشقی الذی یصلی النار الکبری ثم لا یموت فیها ولا یحیی
و اعراض خواهد کرد از آن شقی بدبخت آنکه داخل خواهد شد در آتش بزرگ پس نخواهد مرد و نه زنده خواهد

وقال سبحانه وتعالی ان الذین کفروا من اهل الکتاب والمشرکین فی نار جهنم خالدین فیها اولئک هم شر البریه بالتحقیق آن کسانیکه از اهل کتاب هستند وکفر کرده اند ایشان بدین اسلام وآن کسانیکه مشرک هستند اینها در جهنم انداخته خواهند شد وابد الآباد در جهنم خواهند ماند وایشان هستند بدترین مخلوقات

وقال عز وجل کلا لینبذن فی الحطمة وما ادریک ما الحطمة نار الله الموقدة التی تطلع علی الافئدة انها علیهم موصدة فی عمد ممددة هرگز نیست چنانکه ایشان خیال میکنند البته ما خواهیم انداخت کفار ومشرکین را در حطمه وتو نمی دانی که حطمه چیست آن آتش غضب خدا است که افروخته شده است برای عذاب نمودن منکرین وجاحدین امامت وولایت وآن آتش چنان شدید است که اول گوشت وپوست را خواهد خورد وبعد از آن استخوان را وبعد از آن به قلبها خواهد رسید که اورا بخورد وآن حطمه طبقه جهنم را بر اهل جهنم مسدود خواهند کرد وایشانرا در ستونهای آهنی خواهند بست که هیچ حرکت نتوانند بکنند وهمیشه ذائقه عذاب آتش را بچشند!

# بیان جہنم از احادیث شریف

نَعُوذُ بِاللهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ

قال الامام مولانا امیر المؤمنین امام مبین علیه الصلوٰۃ والسلام
کل شیٔ من الدنیا سماعه اعظم من عیانه وکل شیٔ من الآخرة
عیانه اعظم من سماعه ہر شیٔ از عالم دنیا شنیدنش عظیم تر است
از دیدنش ! وہر شیٔ از عالم آخرت دیدنش عظیم تر است از
شنیدنش !!

پس باید دانست کہ عذاب عالم آخرت ہرگز ہرگز مشابہت ندارد بعذاب دنیا
عذاب آخرت خیلی سخت و شدید است از عذاب عالم دنیا زیرا کہ عذاب آخرت
مظہر قہر و غضب خداوند قہار و جبار است مسلم است کہ ہر شہنشاہی موافق عظمت
و شان و جلال و قہر خودش دشمن و مخالف خود را عذاب میکند لذا عذاب
خداوند مالک الملک والملکوت ذی العزة والجبروت موافق عظمت و بزرگواری خودش
شدید و عظیم خواہد بود و چون عظمت و بزرگواری خلاق عالم غیر محدود و لاتناہی است
لذا ابد الآباد عذاب جہنم تازہ بتازہ و نو بنو و شدید و عظیم تر خواہد بود
اعاذنا الله ذو الجلال والاکرام من عذاب النار بجاہ محمد و آله
الاطہار

لذا در خصوص حرارت وحدت آتش جهنم حدیث آمده که در تفسیر علی بن ابراهیم مذکور است عن ابی عبدالله علیه السلام قال ان نارکم هذه جزء من سبعین جزء من نار جهنم وقد اطفیت سبعین مرة من الماء البارد ثم التهبت ولولا ذلک ما استطاع احد ان ینتفع بها وانها لیؤتین بها یوم القیمة حتی توضع علی النار فتصرخ صرخة لا یبقی ملک مقرب ولا نبی مرسل الا جثی علی رکبتیه فزعا من صرختها از حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام حدیث است که فرمود آنحضرت با لتحقیق که این آتش دنیاوی شما صرف یک جزء است از هفتاد جزء آتش جهنم وحال آنکه اورا هم هفتا دبار از آب سرد خنک نموده اند و بعد هم ملتهب شده است واگر نه بود همچنین پس هیچکس نمی توانست که از او منتفع بشود!

واین آتش دنیا را در روز قیامت خواهند آورد و بر آتش جهنم اورا خواهند گذاشت پس این آتش از شدت حرارت آتش جهنم یک جیق خواهد کشید که جمیع ملائکه مقربین وتمامی انبیاء ومرسلین دو زانو خواهند افتاد از ترس وخوف وهول آن جیق آتش دنیا

استبصار آن خداوند متعال خالق الکائنات وصانع زمین وآسمان وآب وهوا و نور ونار وجمیع موجودات که علم وقدرت اورا هیچ منتها وحد وغایت ونهایت نیست هر چه بخواهد از یک لفظ کن نه بلکه صرف از اراده خود ایجاد میکند پس همانطور که برای مطیعان اوامر خود جنات همیشگانه خلق فرموده است ودر هر جنتی کرور کرور انواع واقسام اطعمه واشربه واثمار وانهار وحیتان واطیار وهمه انواع لذائذ جسمانی وروحانی که در خیال انسانی خطور میکند یا هیچ در واهمه انسانی خطور نکرده خلق فرموده است که اهل جنت از آنها لذت وبهره ببرند وقدرت وعلم خدای متعال را تعریف وتمجید نمایند پس برای همچنین شهنشاه لازم است که برای مخالفین ومعاندین ومنکرین وکافرین و جاحدین قدرت وعلم وکمال خود را درعالم آخرت یک محل ومکان ومحبس برای مجازات وعذاب هم خلق بفرماید وایشان را در آن محبس انواع واقسام عذاب بنماید

و بفهماند که شما ها همچنین شهنشاهی را تکذیب کرده اید که خالق ابدان و ارواح شما ها
بوده است لذا اخلاق عالم جهنم را هم همانطور پر از انواع عذاب خلق فرموده است که
جنت را پر از انواع نعمات خلق فرموده است و همچنانکه در هر جنت نعمات و لذات
از جنت اول هفتاد بار بیشتر و خوب تر خلق فرموده است همین طور در هر طبقهٔ جهنم
از طبقهٔ اول هفتاد بار آتش جهنم را شدید و بدتر خلق نموده است و انواع و اقسام
عذاب هم هفتاد بار زیاد خلق فرموده است فان الله علی کل شیء قدیر

چنانچه در کتاب روضه و در کتاب فضائل از ابن مسعود حدیث است قال قال رسول الله
صلی الله علیه و آله وسلم لما اسری بی الی السماء قال لی جبرئیل قد امرت من الله
ان اریک الجنة والنار قال فرأیت الجنة وما فیها من النعیم ورأیت النار
وما فیها من العذاب وللنار سبعة ابواب علی کل باب منها ثلث کلمات
وکل کلمة خیر من الدنیا وما فیها لمن یعلم ویعمل بها فرأیت علی ابواب النار
مکتوب علی الباب الاول ثلث کلمات من رجا الله سعد ومن خاف الله امن
والهالک المغرور من رجا غیر الله وعلی الباب الثانی من اراد ان لا یکون عریانا
یوم القیمة فلیکس الجلود العاریة فی الدنیا ومن اراد ان لا یکون عطشانا یوم القیمة
فلیسق العطاش فی الدنیا ومن اراد ان لا یکون یوم القیمة جائعا فلیطعم البطون
الجائعة فی الدنیا وعلی الباب الثالث مکتوب لعن الله الکاذبین لعن الله
الباخلین لعن الله الظالمین وعلی الباب الرابع مکتوب اذل الله من اهان
الاسلام اذل الله من اهان اهل البیت اذل الله من اعان الظالمین علی
ظلمهم المخلوقین وعلی الباب الخامس مکتوب لا تتبعوا الهوی فالهوی یخالف
الایمان ولا تکثر منطقک فیما لا یعنیک فتسقط من رحمة الله ولا تکن
عونا للظالمین وعلی الباب السادس مکتوب انا حرام علی المجتهدین انا حرام
علی المتصدقین انا حرام علی الصائمین وعلی الباب السابع مکتوب حاسبوا
نفوسکم قبل ان تحاسبوا ووبخوا نفوسکم قبل ان توبخوا وادعوا الله عز وجل

قبل ان تردوا علیه ولا تقدروا علی ذلك گفت که فرمود حضرت خاتم الانبیاء
صلی الله علیه وآله وسلم که چون خدای متعال مرا بر آسمانها طلبید جبرئیل بمن گفت که خدای عزوجل
مرا مامور نموده است که بحضرتت جنت وجهنم را نشان بدهم پس دیدم جنت را و آن نعمات را
که در آن میباشند و دیدم جهنم را و آن عذابها را که در آن آماده هستند و برای جهنم
هفت تا در هستند و بر روی هر دری سه کلمه مرقوم است و هر کلمهٔ بهتر است از دنیا وما فیها برای
هر کسیکه یاد بگیرد آنها را و بر آنها عمل کند پس دیدم که بر دروازه اول این سه کلمات مرقوم اند
هر که امید با خدا دارد او سعید میشود و هر که از خدای قهار می ترسد او در امن است
و هر که امید دارد بغیر خدا او هلاک خواهد شد = و بر روی دروازهٔ دوم مرقوم است
هر که میخواهد که در روز قیامت برهنه نباشد پس لباس بپوشاند مردمان عریان را در عالم دنیا
و هر که میخواهد که روز قیامت تشنه نباشد پس آب بدهد تشنگان را در عالم دنیا و هر که میخواهد
که در روز قیامت گرسنه نماند پس غذا بدهد شکمهای گرسنه را در عالم دنیا = و بر دروازهٔ سوم
مرقوم است لعنت خدا است بر دروغ گویان ولعنت خدا است بر بخیلان ولعنت خدا است
بر ظالمان = و بر دروازهٔ چهارم مرقوم است ذلیل میکند خدا کسی را که اهانت میکند دین اسلام را
و ذلیل میکند خدا کسی را که توهین میکند اهل بیت علیهم الصلوة والسلام را و ذلیل میکند خدا
کسی را که کمک میکند ظالمان را بر وقت ظلم نمودن ایشان بر مخلوقی = و بر دروازه پنجم مرقوم است
خواهش نفس را پیروی نکنید که مخالف ایمان است ودر آن چیزیکه فائده ندارد زیاد حرف نزنید
که از رحمت خدا دور خواهید شد وبرای ظالم معاون مباش = و بر دروازه ششم مرقوم است
من حرام هستم برای سعی کنندهٔ در موضوع دین ومن حرامم بر صدقه دهندگان ومن حرامم
بر روزه داران = و بر دروازهٔ هفتم مرقوم است حساب کنید نفسهای خود را پیش از آنکه حساب گرفته
بشوید وملامت کنید نفسهای خود را پیش از آنکه ملامت کرده بشوید ودعا کنید از خدای منان
ذوالجلال والاکرام پیش از آنکه در نزد او بروید و آن وقت بر دعا کردن قدرت ندارید!

و در حدیث عامه است روی عن الله تعالی ارسل جبرئیل الی مالک ان یأخذ
من نار جهنم فیاتی بها الی آدم حتی یطبخ بها طعاما قال مالک یا جبرئیل
کم ترید من النار قال ارید مقدار نملة فقال مالک لو اعطیتك
مقدار نملة لذاب منها سبع سموات وسبع ارضین من شدة حرها
قال جبرئیل مقدار نصف نملة فقال مالک لو اعطیتك نصف نملة لا ینزل
من السماء قطرة ولم ینبت من نبات علی الارض ثم نادی جبرئیل الهی کم
اخذ من النار قال الله تعالی خذ مقدار ذرة منها فاخذ مقدار ذرة
وغسلها فی سبعین نهرا سبعین مرة ثم جاء بها الی آدم فوضعها
علی جبل شامخ من الجبال فذاب تلك الجبال ورجعت النار الی مکانها
وبقی دخانها فی الاحجار والحدید الی یومنا هذا فهذه النار من
دخان تلك النار فاعتبروا یا اولی الابصار در حدیث قدسی است
که خدای متعال جبرئیل را در نزد مالک خازن جهنم فرستاد که قدری آتش جهنم بگیرد و با آدم بدهد
که غذای خود را طبخ کند مالک پرسید ای جبرئیل چه قدر آتش میخواهی گفت بمقدار یک مورچه
مالک گفت اگر اینقدر می بری هر آئینه آسمانهای هفتگانه و زمینهای هفتگانه تمامی و همگی
از شدت حرارت آتش آب خواهند گردید پس جبرئیل گفت نصف مورچه بده مالک گفت اگر اینقدر
می بری پس آسمانها خشک می شوند و یک قطره آب از آنها نخواهد بارید و همین طور زمین هم
خشک خواهد شد و یک برگ گیاه هم بر روی زمین نخواهد روئید پس جبرئیل ندا کرد ای
پروردگار چقدر آتش ببرم خدای منان فرمود بقدر یک ذره بگیر و او را در دریاها سرد کن
پس حضرت جبرئیل یکذره آتش گرفت و او را در هفتاد نهرها سرد غوطه داد هفتاد بار
پس به نزد حضرت آدم آورد و او را بر یک کوه بزرگ و بلند گذاشت پس آن کوه از شدت
حرارت آتش آب گردید و آتش بجای خود در جهنم مراجعت کرد و باقی ماند دودش در سنگها
و آهنها تا امروز پس این آتش دنیا دود آتش جهنم است پس عبرت بگیرید ای صاحبان عقل و هوش

وفي جروع الواقية عن كتاب زهد النبي صلى الله عليه وآله روى ان جبرئيل ع
جاء الى النبي ص في ساعة لم يأته فيها وهو متغير اللون وكان النبي يسمع حسيسه
وجرسه فلم يسمعه يومئذ فقال النبي ص مالك حبيبي جئتني في ساعة
لم تجئني فيها ولونك متغيرا وكنت اسمع حسيسك وجرسك فلم اسمعه
قال اني جئت بامر الله بمنافخ النار فوضعت على النار فقال النبي ص اخبرني
عن النار يا جبرئيل ع حين خلقها الله تعالى فقال ان الله سبحانه اوقد
الفعام فاحمرت ثم اوقد الفعام فابيضت ثم اوقد الفعام فاسودت
فهي سوداء مظلمة لا تضيء جمرها ولا ينطفي لهبها والذي بعثك بالحق نبيا
لو ان مثل خرق ابرة خرج منها على اهل الارض لاحترقوا عن اخرهم
ولو ان رجلا دخل جهنم ثم اخرج عنها لهلك اهل الارض جميعا حين ينظرون
اليه لما يرون به من العذاب ولو ان ذرعا من سلسلة التي ذكرها الله
في كتابه وضع على جميع جبال الدنيا لذابت عن اخرها ولو ان بعض خزان
جهنم التسعة عشر نظر اليه اهل الارض لماتوا حين ينظرون اليه ولو ان
ثوبا من ثياب اهل جهنم اخرج الى اهل الارض لمات اهل الارض من نتن ريحه
فاكب النبي ص واطرق يبكي وكذلك جبرئيل ع فلم يزالا يبكيان حتى ناداهما
ملك من السماء يا محمد ص ويا جبرئيل ع ان الله قد امنكما من ان تعصيا
فيعذبكما ودر كتاب دروع الواقيه از كتاب زهد النبي ص روايت است كه روزى جبرئيل ع امين
در خدمت حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم آمد در ساعتى كه نيامده بود در آن ساعت ورنگش پريده بود
حضرت صداى آمدنش را مى‌شنيد اما آمدنش نشنيد پس پرسيد حبيبى جبرئيل ع در اين ساعت آمده كه
نيامده بودى در اين ساعت هرگز وچرا متغير اللون هستى ونيز صداى آمدن تو هم نشنيدم سبب چيست
گفت كه از امر پروردگار رفته بودم جاى دميدن آتش جهنم فرمود حضرت رسول ص خبر بده مرا از
حال آتش جهنم وقتيكه خلق فرمود اورا خداى تعالى چطور بود عرض نمود يا رسول الله اول دميد خداى تعالى
در آتش هزار سال حتى اينكه همگى سرخ گرديد بعد از آن هزار سال ديگر دميد كه همگى سفيد گرديد
بعد از آن هزار سال ديگر دميد حتى اينكه همگى سياه وتاريك گرديد پس حالا آتش جهنم سياه وتاريك است

بنحوی که هیچ چیز فه اش روشن نمی شود و شعله اش خاموش نمی شود قسم بخدا ئیکه شما را بحق بنی مبعوث فرموده است اگر باندازه سوراخ سوزنی از آن آتش در دنیا بیاید تمامی اهل زمین خاکستر خواهند گردید باین درجه حرارت دارد و اگر یکی از اهل جهنم را در دنیا بیاورند پس از دیدن صورتش همگی اهل زمین خواهند مرد به سبب شدت عذابش و اگر یکی از سلسله های جهنم که در قرآن خبر داده است بر تمامی کوه های دنیا بگذارند همه از شدت حرارتش آب خواهند شد و اگر یکی از زبانیه جهنم که نوزده تا هستند اهل زمین به ببینند هر آئینه تمامی اهل زمین از هیبت و زشتی صورتش خواهند مرد و اگر یکی از لباسهای اهل جهنم را در دنیا بیاویزند بالتحقیق که تمامی اهل دنیا از بوی بدش هلاک خواهند گردید پس حضرت رسول ص سر مبارکش را پائین انداخت و گریان شد و همچنین جبرئیل گریان شد پس منادی از آسمان ندا کرد ای محمد و ای جبرئیل من شما ها را مامون ساخته ام که عصیان کنید که باعث عذاب باشد

در همین کتاب زبدالنبی ص است انه قال النبی صلی الله علیه واله والذی نفسی بیده لو ان قطرة من زقوم قطرت علی جمیع جبال الدنیا لساخت الی اسفل سبع ارضین ولما اطاقتها فکیف من هو طعامه والذی نفس محمد بیده لو ان قطرة من غسلین قطرت علی جبال الارض لساخت الی اسفل سبع ارضین ولما اطاقتها فکیف من هو شرابه والذی نفس محمد بیده لو ان مقامعا ولحدا مما ذکره الله تعالی فی کتابه وضع علی جبال الارض لساخت الی اسفل سبع ارضین ولما اطاقتها فکیف من یقع به یوم القیمة فی النار فرمود حضرت رسول صلی الله علیه واله قسم بذات حضرت حق که جان من در قبضه قدرت اوست اگر یک قطرهٔ از زقوم بر جمیع جبال دنیا بچکد هر آئینه تمامی کوه های دنیا فرو خواهند رفت تا طبقه هفتم زمین و هرگز تمامی کوه ها تاب حدت او را نخواهند داشت پس چه حال خواهد داشت آن کسیکه همه غذای او زقوم خواهد بود!

و قسم بخدائیکه جان من در دست اوست اگر یک قطرهٔ از غسلین بر کوهای دنیا بریزد البته تمامی کوهها فرو خواهند رفت تا طبقه هفتمین زمین زیرا که طاقت حرارت او را ندارند!! پس چه حال خواهد داشت آن کسیکه همه نوشیدنی او غسلین خواهد بود!

وقسم بخدائیکه جان من در دست اوست اگر یکی از چاکش های جهنم که در کتاب خدا مذکور اند گذاشته بشود بر تمامی کوههای دنیا هر آئینه همگی فرو خواهند رفت از شدت حرارتش بطبقه هفتمین زمین و به سبب سنگینی او پس چه حال خواهد داشت آن کسیکه در روز قیامت در جهنم بر سرش خواهند زد !!!

ودر تفسیر علی ابن ابراهیم است قال بالغنی والله اعلم ان الله تعالی جعل النار سبع درکات اعلاها الجحیم یقوم اهلها علی الصفا منها تغلی ادمغتهم کغلی القدر بما فیها والثانیة لظی نزاعة للشوی تدعو من ادبر وتولی والثالثة السقر لا تبقی ولا تذر لواحة للبشر علیها تسعة عشر والرابعة الحطمة منها یثور شرر کالقصر کانه جملت صفر تدق من دخل فیها فیبقی مثل الکحل فلا یموت الروح فکلما صاروا کالکحل عادوا والخامسة الهاویة فیها ینادون اهلها یا مالك اغثنا بالشراب فاذا اغاثهم جعل لهم انیة من صفر فیه ماء من صدید یسیل من فروجهم کانه مهل فاذا دفعوا الیشربوا منه تساقط لحمهم من وجوههم لشدة حرها وهو قوله تعالی وان یستغیثوا یغاثوا بماء کالمهل یشوی الوجوه بئس الشراب وساءت مرتفقا ومن هوی فیها هوی سبعین عاما فی النار وکلما احترق جلده بدل جلدا غیره السادسة السعیر فیها ثلثمائة سرادق من نار فی کل سرادق ثلثمائة قصر من نار فی کل قصر ثلثمائة بیت من نار فی کل بیت ثلثمائة لون من عذاب النار فیها حیات من نار وعقارب من نار ومقامع من نار وسلاسل من نار واغلال من نار وهو قوله تعالی انا اعتدنا للکافرین سلاسل واغلالا وسعیرا والسابعة جهنم وفیها الفلق وهو جب فی جهنم اذا فتح اسعر النار سعرا وهو اشد النار عذابا واما صعودا فهو جبل من صفر فی وسط جهنم واما اثاما فهو واد من صفر مذاب یجری حول جهنم ولیس فی النار اشد منها عذابا قسم بخدای عز و جل که خلق

فرموده است خدای قهار جهنم را در هفت درکات که بالاتر از همه جحیم است و می ایستند اهل این طبقه
بر یک سنگ صاف و از شدت حرارت آتش دماغهای ایشان بجوش می آیند مانند دیگ غذا
و طبقه دومی لظی است که میکند پوست اعضاء را و میکشد بسوی خود هر که از و فرار میکند
و طبقه سومی سقر است که هیچ باقی نخواهد گذاشت از گوشت و پوست همه را خواهد خورد
و استخوانها را خاکستر خواهد نمود و در آن طبقه نوزده ملک عظیم الخلقة و قبیح المنظر مامور اند
برای عذاب نمودن و طبقه چهارمی حطمه است که بلند می شوند از آن شعلهای آتش مانند قصرهای
بلند و شتران زرد رنگ و ریزه ریزه خواهد ساخت هر که در آن انداخته می شود و ایشانرا
مانند سرمه نرم خواهد کرد پس نمی ماند از ایشان مگر روح شان و هرگاه همچنین خواهند شد
پس دوباره بحالت اصلی مراجعت و عود خواهند کرد تا که ذائقه عذاب را بچشند و طبقه پنجمی
هاویه است و درین طبقه مردمان از شدت تشنگی بمالک فریاد خواهند کرد که با ایشان چیزی نوشیدنی
بدهد پس مالک برای ایشان ظرفهای برنجی خواهد فرستاد و در آنها خواهد بود آب صدید که
از فروج زوانی خارج شده است و در حرارت مانند مس گداخته خواهد بود و چون ایشان
از غلبه تشنگی برای نوشیدن آن هجوم خواهند آورد و میخواهند که بنوشند پس چون نزدیک
دهان شان خواهند برد پس گوشت و پوست روهای ایشان در آن ظروف خواهند افتاد
و همین است مفهوم فرمایش خدای منان در قرآن که هرگاه ایشان از شدت تشنگی استغاثه خواهند کرد
پس داده خواهند شد آب مانند مس گداخته که خواهد سوزانید روهای شان را که بد شرابی است و
بد جایی است جهنم و هر که فرو خواهد رفت در آن فرو خواهد رفت هفتاد سال و هرگاه پوست و گوشت
ایشان نابود خواهند شد پس تازه گوشت و پوست داده خواهند شد که ذائقه عذاب را بچشند
و طبقه ششمی سعیر است و در آن طبقه سیصد سرادق از آتش هستند و در هر سرادق سیصد قصر از آتش
و در هر قصری سیصد خانه از آتش و در هر خانه سیصد قسم از عذاب آتش آماده نموده اند
و در آن طبقه هستند مارهای آتشین و عقربهای آتشین و گرزهای آتشین و زنجیرهای آتشین
و طوقهای آتشین و آتشش بسیار شدید است و همین است مقصود فرمایش خدای منان

که ما آماده نموده ایم برای کفار زنجیرها و طوقها و آتش سوزان و طبقه هفتم جهنم است
و در آن است فلق و آن چاهی است در جهنم که چون باز می شود تمامی آتشهای طبقات جهنم
شعله ور میگردند و بفریاد می آیند و آن سخت شدیدترین عذاب آتش و در آن است
صعودا و آن کوهی است از برنج آتشین در وسط جهنم و در آن است اثاما و آن
وادی است از برنج گداخته که جاری میشود دور جهنم و نیست در جهنم عذابی شدیدتر از آن

و در کتاب اثنا عشریه است قال روی عن وهب بن منبه انه قال ابواب جهنم
سبعة بعضها اسفل من بعض و کل باب اشد حرا من الباب الذی فوقه
سبعین ضعفا فاول ابوابها جحیم و ثانیها لظی و ثالثها الحطمة و رابعها
السعیر و خامسها سقر و سادسها جهنم و سابعها هاویة گفته که از وهب
ابن منبه مروی است که او گفته است که دروازه های جهنم هفت تا هستند و بعضی از بعضی پائین تر
است و هر دری که پائین تر است حرارت آتشش از بالائی هفتاد بار بیشتر است پس باب اول
جحیم است و دوم لظی است و سوم حطمه است و چهارم سعیر است و پنجم سقر است و ششم جهنم است
و هفتم هاویه است

و روی عن انس قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله ان جهنم سوداء مظلمة
و اهلها سود و طعامها و شرابها و ما اعد الله فیها لاهلها من العذاب
سود و الذی نفس محمد بیده لو ان رجلا اطلع وجهه من جهنم لاسودت
له الارض و من علیها من شدة سواد وجهه و از مالک ابن انس روی است
که فرمود حضرت رسول صلی الله علیه و آله بالتحقیق که جهنم سیاه و تاریک است و اهل جهنم هم سیاه هستند
و طعام و شراب و هرچه که خدای قهار برای عذاب اهل جهنم خلق فرموده است همگی سیاه و تاریک هستند
و قسم بذات حضرت حق که جان من در قبضه قدرت اوست اگر یک نفر از اهل جهنم صورت خود را
برای اهل زمین بیرون بیاورد از جهنم هر آئینه تمامی روی زمین و هرچه که بر روی زمین است
همه سیاه و تاریک خواهند گردید به سبب شدت سیاهی صورت آن جهنمی !!!

ودر کتاب خصال ابن الولید عن الصفار ــــ عن العلاء عن محمد عن ابیجعفر ع
قال والله ما خلت الجنة من ارواح المومنین منذ خلقها الله تعالی
ولا خلت النار من ارواح الکفار والعصاة منذ خلقها عز وجل
ودر کتاب خصال بسلسله رواة از حضرت امام محمد باقر علیه السلام است که فرمود آنحضرت
قسم بذات اقدس حضرت حق که بهشت خالی نبوده است از ارواح مومنین از روزیکه خلق فرموده
اورا خدای منان وهمین طور جهنم هم خالی نبوده از ارواح کفار وگناهکاران از روزیکه
خلق نموده است اورا خدای قهار

وَنیز در همین کتاب خصال است القطان عن ابن زکریا ــــ عن محمد بن الفضل عن ابی عبد الله ع
عن ابیه عن جده علیهم السلام قال ان للنار سبعة ابواب باب یدخل
منه فرعون وهامان وقارون وباب یدخل منه المشرکون والکفار
وممن لم یؤمن بالله طرفة عین وباب یدخل منه بنوامیه هولهم خاصة
لا یزاحمهم فیه احد وهو باب لظی وهو باب سقر وهو باب الهاویه
تهوی بهم سبعین خریفا فکلما هوی بهم سبعین خریفا فار بهم فورة قذف
بهم فی اعلاها سبعین خریفا ثم هوی بهم کذلک سبعین خریفا فلا یزالون
هکذا ابدا خالدین مخلدین وباب فیه یدخل مبغضونا ومحاربونا
وخاذلونا وانه لاعظم الابواب واشدها حرا وباب یدخل فیه
سائر الاحمم قطان ابن زکریا ــــ از محمد ابن فضیل از حضرت ابی عبدالله ع از پدر
بزرگوار از جد نامدار علیهم الصلوة والسلام روایت میفرماید که بالتحقیق که برای جهنم هفت تا
در هستند پس از یکدری داخل میشوند فرعون هامان وقارون واز یک دری داخل
میشوند مشرکین وکفار ودهری وطبیعی وچند در مخصوص اند برای بنی امیه که هیچکس
سوای ایشان از آنها داخل نخواهد شد وآنها باب لظی وباب سقر وباب هاویه
هستند ودر باب هاویه فرو میروند در زیر الی هفتاد خریف وچون به تهش میرسند

آتش ها و به جوش می آید و می اندازد ایشانرا بسمت بالا تا هفتاد خریف و چون به بالا
می رسند زبانیه جهنم بر سرهای ایشان گرزهای آهنین می کوبند پس میروند بسمت زیر الی
هفتاد خریف پس ایشان ابد الآباد در همین عذاب مبتلا خواهند بود
و یک دری است که داخل میشوند از آن در دشمنان و مبغضین ما و محاربین ما و خاذلین ما
و آن دراز درهای بزرگ جهنم است و حرارتش بسیار شدید است و یک درگاه است سائرین
امم از آن داخل خواهند شد

الحدیث عن رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم ان مجلس الکافر فی النار مسیرة
ثلث لیال للراکب المجد وان غلظ جلده لاربعون ذراعا واضراسه
اعظم من جبل احد وان شفته السفلی ساقطة علی صدره والعلیا
مقلصة قد عطب وجهه وانه لتعظیم النار حتی تاخذ منه
مابین الکوفة الی المدینة وان فخذه لتاخذ من النار مسیرة
ثلثة ایام وان راسه کاعظم جبل علی الارض وان لونه لاشد
سوادا من القیر فی اللیل المظلم یلبسون من مقطعات النار جبابا
وسراویل صنعت من قطران وتدخل لهب النار من تحت سرواله
فرفعه اللهب حتی یقول قد خرجت واسترحت فیضربه عند ذلك
مالك ضربة بمطرقة من حدید فیهوی من ضربته فی النار اربعین
خریفا فینفح لاحیا ولا میتا ثم تاخذه النار ثانیا وترفعه وکلما
بلغ الی مالك فعل بهم مثل ذلك فی کل یوم سبع مرات
واما الحطمة فانها یحطم عظام اهل النار وترضها رضا ویاکل لحومهم
ویشرب دمائهم واما اللظی فانها نزاعة للشوی یعنی قلاعة للاعضاء الیدین
والرجلین وغیرها وقیل حراقة للجود والعظام مع غلظها وعظمها
قال الله تعالی کلما خبت زدنا هم سعیرا وفیها ثلثمائة قصر من نار وفی کل قصر

ثلثمائة دار وفي كل دار ثلثمائة بيت من نار وفي كل بيت ثلثمائة لون من العذاب وفيها الويل وهو جب وواد من اوديتها اشدها حرا وابعدها قعرا واكثرها سلاسل وحيات وعقارب ينادي يوم القيمة يارب يارب قد اشتد حرى وضاق صدرى وقعرى فأتني بما وعدتني فيقول الله عز وجل وعزتي وجلالي لانتقمن بك ممن عصاني فاما سقر فانها لاتبقى ولاتذر على العظام لحما الا اكلته ولاتذر في اللحوم دما الا اشربته وان ما لكا خازن النار ينادي لهم يا اهل القصور والمساكن ويا اهل النعمة والسرور في الدنيا كيف تجدون مس سقر قالوا نضجت النار جلودنا واكلت لحومنا وحطمت عظامنا فليس لنا مغيث ولا رحيم فيرد عليهم مالك ذوقوا فلا وعزة ربكم لن نزيدكم الا عذابا قالوا ان عذبنا ربنا لم يظلمنا نحن اقدمنا هذا لانفسنا فمن يلوم قال الله تعالى فاعترفوا بذنبهم

وروى مجاهد عن بن عباس اهل النار يبكون الدمع حتى ينقطع ثم يبكون الدم حتى ينقطع ثم يبكون بماء القيح حتى ينقطع ثم يصير في وجوههم اخدود مثل الانهار العظام مما يجرى من اعينهم من الدموع والدم حتى لوان السفن المشحونة القيت فيها لجرت

واما الجحيم فانها جاحم الجمرة اى عظيم الجمرة واحدة منها اعظم من الدنيا وما فيها وفيها شجرة الزقوم قال الله تعالى اذلك خير نزلا اى طعاما للمومنين ام شجرة الزقوم للكافرين انا جعلناها فتنة للظالمين انها شجرة تخرج في اصل الجحيم طلعها اى ثمرها كانه رؤس الشياطين الى قوله ثم ان مرجعهم لالى الجحيم اى بعد فراغهم من الطعام

واما الهاوية فان اهل النار يهوون فيها مدة الخمسمائة عام

لا يبلغون قعرها وفيها بئر يقال لها الهيهات تخرج منها نار تستعيد نيران جهنم من شرها وفيها الصعود الذى قال الله سارهقه صعودا وهى صخرة غليظة من نار تستحب اعداء الله على وجوههم على تلك الصخرة ويضربهم الزبانية مقبلين ومدبرين قال الامامؑ بل هم مساكين اهل النار ومرضى لا يعاد مريضهم وجرحى لا يداوى جريحهم من النار يأكلون ومن النار يشربون وفى اطباقها يترددون گفت كه از وهب بن منبه روايت كرده اند كه گفت درهاى جهنم هفت تا هستند وبعضى پائين تر از بعضى ميباشند وآتش هر دروازه گرم تر است از آتش دروازه بالائى هفتاد بار پس دروازه اولى جحيم است ودومى لظى وسومى حطمه وچهارمى سعير وپنجمى سقر وششمى جهنم وهفتمى هاويه

وازانس ابن مالك مروى است كه گفت فرمود حضرت رسول صلى الله عليه وآله وسلم جهنم سياه وتاريك است وتمامى اهل جهنم روسياه وتاريك هستند وهرچه كه براى خوردن ونوشيدن اهل جهنم خداى جبار آماده فرموده است همه سياه وتاريك هستند وفرمود كه قسم بخداى عزوجل كه جان من در قبضه قدرت اوست اگر يكى از اهل جهنم را بيرون بياورند در عالم دنيا هر آئينه تمامى جهان سياه وتاريك خواهد گرديد از شدت سياهى رويش

ونيز از حضرت رسولؐ حديث است كه شيرينهاى كافر در جهنم بقدر سه شبه مسافت خواهد بود كه سواره تيز رو قطع ميكند! ودرشتى پوستش بقدر چهل ذراع و دندانهايش بزرگ تر خواهد بود از كوه احد! ولبهاى پائينى افتاده خواهد بود بر سينه اش وبالائى كشيده خواهد بود بسمت بالا ورويش ترش شده خواهد بود

و آتش او را فرا گرفته خواهد بود بقدر مسافت از مدینه الی کوفه و دندانهایش
بقدر مسافت سه روزه کلفت خواهند بود و سرش مانند بزرگ ترین
قله کوه روی زمین بزرگ خواهد شد و رنگش از قیر هم سیاه تر خواهد
بود لباس ایشان از قطعهای آتش خواهد بود و پیراهن و زیر جامه
از مس خواهد بود و آتش از زیر جامه اش داخل خواهد شد پس او را
بلند خواهد کرد حتی که بدروازهٔ جهنم خواهد رسانید پس خیال خواهد کرد
که حالا از جهنم بیرون خواهد رفت و راحت خواهد یافت پس در همان
حال مالک بر سرش چاکش آهنی خواهد زد پس از شدت ضربش
به ته جهنم خواهد رفت تا چهل خریف پس به ته جهنم خواهد افتاد که نه
زنده خواهد بود و نه مرده بعد از آن دوباره او را شعلهای آتش
بلند خواهند کرد بسمت بالا پس به نزدیک هر ملکی خواهد رسید آن
ملک عذاب بر سرش چاکش خواهد زد پس از شدت ضربش به ته
جهنم خواهد افتاد و همین طور هر روز هفت بار بر سرش مطرقه
خواهد زد و به ته جهنم خواهد افتاد !!!

اما حطمه پس آن خورد خواهد کرد و خواهد شکست استخوانهای اهل جهنم را
و ریزه ریزه خواهد نمود و خواهد خورد گوشت و پوست آنها را و خواهد
نوشید خون ایشان را

اما لظی پس آن کننده است برای اعضای اهل جهنم که دست و پا و کله و غیره
همه را متفرق خواهد ساخت یا خاکستر خواهد نمود استخوانهای درشت را
فرمود خدای متعال هرگاه آتش خاموش خواهد شد ما او را دوباره شعله ور خواهیم ساخت

ودر آن است سیصد قصر از آتش است ودر هر قصری سیصد خانه است ودر هر خانهٔ
سیصد اطاق است از آتش ودر هر اطاقی سیصد رقم عذاب است ودر همان است
ویل وآن چاهی است عمیق ودر آنست درها که حرارت آنها شدید تر است
از تمامی آتش وآن درها بسیار گود هستند ودر آنها است مارها وعقربها
وآن در روز قیامت فریاد خواهد کرد ای پروردگار من سخت شده است حرارت من
وتنگ شده است سینهٔ من پس بده مرا هر چه وعده فرمودهٔ پس در جواب او
خدای قهار خواهد فرمود قسم بعزت وجلال من هر آئینه انتقام خواهم کشید با تو
از آن کسانیکه عصیان کرده اند مرا !!
وآما سقر پس آن نخواهد گذاشت گوشت وپوست بر استخوانها وخواهد خورد
گوشت اهل جهنم را وخواهد نوشید خون آنها را وما لک ندا خواهد کرد آنها را ای کسانیکه
بودید در عالم دنیا صاحبان دور وقصور ومنازل عالیه وبودید صاحبان نعمت وسرور
حالا بگوئید چطور می یابید سوزانیدن سقر را آنها خواهند گفت بالتحقیق که سوخته
است پوست ماها وخورده شده است گوشت ماها وخورد شده است استخوانهای ماها
ونیست برای ماها فریاد رسی ورحم کنندهٔ که رحم کند بر ما پس مالک خواهد گفت که بچشید
ذائقه عذاب را قسم بعزت پروردگار شماها هرگز زیاد نخواهیم کرد برای شماها مگر عذاب
آنوقت ایشان خواهند گفت البته هر قدر که عذاب کند پروردگار ما ظلم نکرده است
بلکه عین عدالت است زیرا که ماها خودمان این عذابها را برای خود آماده کرده ایم
پس کراملامت کنیم چنانچه خبر داده است خدای منان که ایشان آنوقت اقرار
خواهند کرد گناهان خود را
ومجاهد از ابن عباس روایت کرده است که اهل جهنم گریه خواهند کرد با اشک حتی که منقطع
خواهد شد وبعد از آن با خون گریه خواهند کرد حتی که منقطع خواهد گردید پس گریه
خواهند کرد با چرک وفساد حتی که آن هم ختم خواهد شد وخواهد شد در صورتهای آنها

گو دنیا مانند نهرهای بزرگ به سبب جریان اشک و خون حتی اینکه اگر کشتیهای بزرگ اگر در آنها بیفتند از نهر آتینه آنها جاری خواهند شد !!!

اما جحیم پس آن است صاحب شعلهای بزرگ که یک شعله او مانند تمامی دنیا بلکه از آن هم بزرگ تر خواهد بود و در آن است درخت زقوم که خدای متعال خبر داده است آیا مهمانی مومنین بهتر است در جنت یا مهمانی اهل جهنم از شجره زقوم ما گردانیده ایم اورا فتنه برای ظالمین که آن درختی است که روئیده است از بیخ جحیم و ثمره اش مانند روها و سرهای شیاطین است در حالیکه سوخته شده و قبیح گردیده اند و بعد که اورا خوردند پس رجوع خواهند کرد بسوی جحیم

اما هاویه پس اهل جهنم خواهند فرو رفت در آن بقدر پانصد سال و بعد هم نخواهند رسید به گودی آن و در آن است چاهی که اورا هیهات میگویند و از آن آتشی بیرون می آید که تمامی آتشهای جهنم از آن پناه می جویند به سبب شرو بدی آن و در آن است صعود که خبر داده است خدای متعال عنقریب عذاب خواهم کرد ایشان را بر صعود او آن سنگی است غلیظ از آتش که دشمنان خدا و رسول و ائمه هدی را بر روی آنها بر آن خواهند کشید و ملائکه عذاب خواهند زد آنها را در وقت رفتن و آمدن بر آن

فرمود حضرت امام پس ایشان اند بیچارگان اهل جهنم و مریضهای جهنم که هیچکس برای اعادت ایشان نخواهد رفت و زخمیهای جهنم هستند که هیچکس برای زخمهای ایشان علاج نخواهد کرد خواهند خورد از غذای آتش و خواهند نوشید آب داغ حمیم مانند مس گداخته و آمد و رفت خواهند کرد در طبقات و درکات جهنم

وعن طرق العامة عن انس بن مالك قال جاء جبرئيل الى النبي صلى الله عليه وآله في ساعة ما كان يا تيه فيها متغير اللون فقال النبي صلى الله

عليه وآله مالي ارى متغير اللون فقال يا رسول الله جئتك في الساعة
التي امر الله تعالى بمنافخ النار ان ينفخ فيها ولا ينبغي لمن يعلم ان جهنم حق
وان عذاب الله واقع حق عليه ان يفزع عنه حتى يامنها فقال النبي ص
صف لي النار يا اخي جبرئيل فقال نعم يا حبيب الله ان الله تعالى لما
خلق جهنم اوقد عليها الف عام فاحمرت ثم اوقد عليها الف عام فابيضت
ثم اوقد عليها الف عام فاسودت فهي سوداء مظلمة لا يضيء لهبها ولا جمرها
والذي بعثك بالحق نبيا لو ان ثوبا من ثياب اهل النار علق ما بين السماء
والارض لمات اهل الدنيا عن اخرهم لما يجدون من نتنها والذي
بعثك بالحق نبيا لو ان رجلا يعذب بعذاب الاحتراق في المغرب لاحترق
الذي بالمشرق من شدة عذابه حرها فان حرها شديد وقعرها بعيد و
حليها حديد وشرابها حميم وصديد ولباسها مقطعات النيران لها سبعة
ابواب لكل باب منها جزء مقسوم من الرجال والنساء فقال النبي ص اهي كابوابنا
هذه فقال لا ولكنها مفتوقة بعضها اسفل من بعض ومن باب الى باب مسيرة
سبعين سنة كل باب منها اشد حرا من الذي يليه سبعين ضعفا يساق
اعداء الله اليها فاذا انتهوا الى ابوابها استقبلتهم الزبانية بالاغلال
والسلاسل فتسلك السلسلة في فيه وتخرج من دبره وتغل يده اليسرى
الى عنقه وتدخل يده اليمنى في فؤاده وتنزع من بين كتفيه وتشد
بالسلاسل ويقرن كل ادمي مع شيطانه الذي اغواه في سلسلة
ويسحب على وجهه فيضربه الملائكة بمقامع حديد كلما ارادوا ان يخرجوا
منها من غم اعيدوا فيها فقال النبي ص من سكان هذه الابواب قال فاما
الباب الاسفل ففيه المنافقون ومن كفر من اصحاب المائدة وآل فرعون
واسمها الهاوية والباب الثاني ففيه المشركون واسمه الجحيم
والباب الثالثة ففيه الصابئون واسمه السقر والباب الرابع ففيه
ابليس ومن تبعه والمجوس واسمه لظى والباب الخامس ففيه اليهود
واسمه الحطمة والباب السادس ففيه النصارى واسمه السعير

ثم امسك جبرئيل فقال النبي ص الا تخبرني من سكان الباب السابع
فقال فيه اهل الكبائر من امتك الذين ماتوا ولم يتوبوا فخر
النبي ص مغشيا عليه فوضع جبرئيل ع راسه في حجره حتى افاق فلما
افاق قال يا جبرئيل ع عظمت مصيبتي واشتد حزني او يدخل
من امتي النار قال نعم اهل الكبائر من امتك ثم بكى رسول الله
وبكى جبرئيل ع ودخل رسول الله منزله واحتجب عن الناس فكان
لا يخرج الا الى الصلوة يصلي ويدخل ولا يكلم احدا ويأخذ في الصلوة
ويبكي ويتضرع الى الله تعالى فلما كان من اليوم الثالث جاءه ابو بكر
حتى وقف بالباب ثم قال السلام عليكم يا اهل بيت الرحمة هل الى
رسول الله من سبيل فلم يجبه احد وتنحى باكيا فاقبل عمر وصنع
مثل ذلك فلم يجبه احد فتنحى وهو يبكي ثم اقبل سلمان الفارسي
رضي الله عنه فوقف بالباب فقال السلام عليكم يا اهل بيت الرحمة
هل الى مولاي رسول الله من سبيل فلم يجبه احد فاقبل يبكي مرة و
يقع اخرى ويقوم حتى اتى باب فاطمة فوقف بالباب ثم قال
السلام عليكم يا اهل بيت المصطفى وكان علي ع غائبا فقال سلمان
يا بنت رسول الله ان رسول الله احتجب عن الناس فليس يخرج الا الى
الصلوة ولا يكلم احدا ولا يأذن لاحد ان يدخل عليه فاشتملت
فاطمة بعباء قطوانية واقبلت حتى وقفت على باب رسول الله ص
ثم سلمت وقالت يا رسول الله انا فاطمة ورسول الله ساجد يبكي فرفع
راسه وقال ما بال قرة عيني فاطمة حجبت عني افتحوا لها الباب ففتح
الباب فلما نظرت الى النبي ص بكت بكاء شديدا لما رأت من حاله مصفر
اللون ذاب لحم وجهه من البكاء والحزن فقالت يا رسول الله ما الذي
نزل عليك فقال النبي ص جاءني جبرئيل ع ووصف لي ابواب جهنم واخبرني

بان فى اعلاها من الباب اهل الكبائر من امتى فذلك الذى
ابكانى واحزننى قالت يارسول الله او لم تسئله كيف يدخلونها
قال يسوقهم الملئكة الى النار ولا تسود وجوههم ولا يختم على افواههم
ولا يقرنون مع الشياطين ولا يوضع عليهم السلاسل والاغلال قالت
يارسول الله كيف يقودهم الملئكة قال النبى اما الرجال فباللحى واما
النساء فبالذوائب والنواصى فكم من ذى شيبة من امتى
قد قبض على شيبته يقاد الى النار وهو ينادى واشيباه واضعفاه
وكم من شباب من امتى قد قبض على لحيته ويقاد الى النار وهو
ينادى واشباباه واحسن صورتاه وكم من امرأة من امتى
تقبض على ناصيتها وتقاد الى النار وهى تنادى وافضيحتاه
واهتك ستراه حتى ينتهى بهم الى مالك قال للملئكة ما هؤلاء
فما ورد على من الاشقياء اعجب من هؤلاء لم تسود وجوههم
ولم تقع السلاسل والاغلال فيقول الملئكة هكذا امرنا
ان نأتيك بهم على هذا الحال فيقول يا معشر الاشقياء من انتم
(وفى رواية اخرى) لما قادتهم الملئكة فينادون وامحمداً
فلما رأوا مالكاً نسوا اسم محمد من هيبته !!!
فيقول لهم من انتم فيقولون نحن ممن انزل علينا القرآن
ونحن ممن نصوم شهر رمضان فيقول لهم مالك ما نزل القرآن
الا على امة محمد فاذا سمعوا اسم محمد صاحوا فقالوا نحن
من امة محمد فيقول لهم مالك ما كان لكم زاجر عن معاصى الله
فاذا وقف بهم على شفير جهنم ونظروا الى الزبانية فقالوا يا مالك

ائذن لنا نبكي على انفسنا فيبكون الدموع حتى لم يبق الدموع
فيبكون دما فيقول مالك ما احسن هذا لو كان في الدنيا
ولو كان هذا البكاء في الدنيا من خشية الله ما مسكم النار
في هذا اليوم فيقول مالك للزبانية القوهم في النار فنادوا
باجمعهم لا اله الا الله فرجع عنهم النار فيقول مالك يا نار
خذيهم فتقول النار وكيف اخذهم وهم يقولون لا اله الا الله
فيقول مالك نعم بذلك امر رب العلمين فتاخذهم فمنهم من
تاخذه الى حقوته ومنهم من تاخذه الى قدميه ومنهم من تاخذه
الى ركبتيه ومنهم من تاخذه الى حلقه فاذا قاربت النار الى وجوههم
قال مالك لا تحرقي وجوههم فطالما سجدوا للرحمن في الدنيا
ولا تحرقي قلوبهم فطالما عطشوا في شهر رمضان فيقومون
فيها ما شاء الله فينادون يا ارحم الراحمين يا حنان يا منان
فاذا انفذ الله حكمه قال يا جبرئيل ما فعل العاصون من امة
محمد فيقول يا الهي انت اعلم بهم فيقول انطلق فانظر ما حالهم
فينطلق جبرئيل الى مالك وهو على سرير من نار في وسط جهنم
فاذا نظر مالك الى جبرئيل قام تعظيما له فيقول يا جبرئيل
ما ادخلك هذا الموضع فيقول ما فعلت العصابة العاصية من
امة محمد فيقول مالك ما اسوء حالهم واضيق مكانهم قد
احترقت النار اجسامهم واكلت لحومهم وبقيت وجوههم
وقلوبهم يتلألأ فيها الايمان فيقول جبرئيل ارفع
الطبق عنهم حتى انظر اليهم قال فامر مالك الخزنة فيرفعون
الطبق فاذا نظروا الى جبرئيل والى حسن خلقه علموا انه ليس

من ملائكة العذاب فيقولون من هذا العبد الذى لم نر شيئا قط
احسن وجهامنه فيقول مالك هذا جبرئيل الكريم على الله
الذى كان ياتى محمد ابالوحى فاذا سمعوا بذكر محمد
صاحوا باجمعهم فقالوا ياجبرئيل اقرأ محمدا منا السلام واخبره
ان معاصينا فرقت بيننا وبينك واخبره بسوء حالنا فينطلق جبرئيل
حتى يقوم بين يدى الله فيقول الله عز وجل كيف رأيت امة محمد
فيقول يارب ما اشد حالهم واضيق مكانهم فيقول الجبار هل سألوا
شيئا فيقول نعم يارب سالونى ان اقرأ على نبيهم السلام واخبره
بسوء حالهم فيقول الله جل جلاله انطلق وابلغ ما قالوا فيدخل
جبرئيل على النبى وهو فى خيمة من درة بيضاء لها اربعة الف
باب ولها مصراعان من ذهب فيقول يا محمد جئتك من عند
العصابة العاصية من امتك يعذبون بالنار وهم يقرأونك
السلام ما اسوء حالهم واضيق مكانهم فياتى النبى عند العرش
فيخر ساجدا فيثنى على الله ثناء لم يثنه احد مثله فيقول الله عز وجل
ارفع راسك واسئل تعط واشفع تشفع فيقول يارب الاشقياء
من امتى قد انفذت فيهم حكمك فيقول الله عز وجل قد شفعتك
فيهم فات النار واخرج منها من قال لا اله الا الله فينطلق النبى
فاذا نظر مالك الى محمد قام تعظيما له فيقول يامالك ما حال امتى
الاشقياء فيقول مالك ما اسوء حالهم واضيق مكانهم فيقول النبى افتح
الباب وارفع الطبق فاذا نظروا اهل النار الى محمد صاحوا باجمعهم
فيقولون قد احرقت النار جلودنا واحرقت اكبادنا فيخرجهم جميعا
وقد صاروا فحما قد اكلتهم النار فينطلق بهم الى نهر بباب الجنة
يسمى الحيوان فيغتسلون فيه فيخرجون منه شابا جردا مردا
مكحلين وجوههم مثل القمر مكتوب على جباههم جهنميون

عتقاء الله من النار فیدخلون الجنة فاذا رأوا اهل النار المسلمین
قد اخرجوا منها قالوا یا لیتنا کنا مسلمین فکنا نخرج من النار
وهو قوله تعالی ربما یودّ الذین کفروا لو کانوا مسلمین !!!

واز طریق اهل سنت و الجماعت از انس ابن مالک روایت است که روزی در خدمت
حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم جبرئیل در یک ساعتی آمد که بیشتر در آن ساعت هرگز نیامده بود
ورنگش هم پریده بود حضرت رسول ص پرسید ای جبرئیل ع چرا متغیر اللون هستی عرض نمود
یا رسول الله در آن ساعتی در خدمت شما آمده ام که خدای قهار امر فرموده بود که آتش
جهنم را بیفروزند و سزاوار است برای کسیکه میداند که عذاب جهنم حق است و عذاب خدا واقع
خواهد شد باید بترسد از آن حتی اینکه عمل خیر بجا بیارد که مامون بشود از عذاب خدای قهار
حضرت رسول ص فرمود بیان کن برای من وصف جهنم را جبرئیل ع عرض نمود بلی یا رسول الله چون
حضرت حق آتش جهنم را خلق فرمود امر فرمود که هزار سال در آتش بدمند پس هزار سال
در آن آتش دمیدند حتی اینکه سرخ گردید پس امر فرمود که هزار سال دیگر بدمند پس دمیدند
حتی اینکه سفید گردید پس امر فرمود که هزار سال دیگر بدمند پس دمیدند حتی اینکه سیاه گردید
پس حالا آتش جهنم سیاه و تاریک است حتی اینکه شعلهایش و جرقهایش هیچ روشنی
نمی دهد و ملتهب نمیگردد قسم بذات حق که شما را بحق مبعوث فرموده است اگر یکی از لباسهای
اهل جهنم را در میان زمین و آسمان بیاویزند هر آئینه همگی اهل جهان از شدت حرارتش
وعفونتش خواهند مرد واگر کسی را در مشرق از آن آتش عذاب کنند پس آن کسانیکه
در مغرب هستند تماما از شدت حرارتش و بوی بدش هلاک خواهند شد !

وقعر جهنم بسیار عمیق است و پوششهای اهل جهنم همگی از آهن است و نوشیدنی شان
تماما از حمیم و صدید است و پیراهن شان از قطعهای آتش هستند !

و برای جهنم هفت در است که از هر دری یک دسته گنهگاران داخل خواهند شد از مرد و زن
پس فرمود حضرت رسول ص آیا درهای جهنم مانند درهای خانهای ما ها هستند گفت نه بلکه
وصل هستند بعضی با بعضی و هر یکی پائین تر است از دیگری و از یک در تا در دیگر

هفتاد ساله راه فاصله است و آتش هر دری از در دیگری در حرارت و شدت هفتاد بار بیشتر است و چون اهل جهنم را بسوی جهنم خواهند برد و ایشان زبانیه جهنم را مشاهده خواهند کرد که آماده بسته‌اند با غل و زنجیرهای آهنی و خواهند دوید بسوی ایشان پس همه ایشان فریاد و زاری خواهند کرد اما آنها هیچ اعتنا نخواهند کرد پس میکشند زنجیر آهنی را در دهان ایشان و بیرون خواهند آورد از دبرهای ایشان وی بندند دست چپ را بگردن شان و داخل خواهند کرد دست راست را در قلب و بیرون خواهند آورد او را از میان دوش وی بندند ایشان را سختی با سلاسل و مقرون خواهند کرد همراه هر آدمی آن شیطانی را که او را گمراه کرده بود و آن شیطان بی نهایت قبیح المنظر خواهد بود و سخت متعفن و خواهند کشید ایشانرا بر روی ایشان در آتش و خواهند زد ملائکه عذاب ایشانرا با گرزهای آهنی آتشی و هرگاه ایشان از جهنم فرار خواهند کرد از شدت عذاب پس ملائکه ایشانرا بر روهای ایشان خواهند زد که برگردید در آتش کجا میروید !!!

پس حضرت رسول پرسیدند که کدام مردم خواهند بود سکان این درهای جهنم جبرئیل عرض نمود اما در باب اسفل پس اهل آن در منافقین خواهند بود و کسانیکه از اصحاب مائده حضرت عیسی بن مریم کفر کرده بودند و آل فرعون و اسم آن در هاویه است

و در باب دوم پس در آن مشرکین خواهند بود و نامش جحیم است !

و در باب سوم پس در آن صابئین ستاره پرستها خواهند بود و نامش سقر است !

و در باب چهارم پس در آن ابلیس و لشکرش و پیروان او و مجوس خواهند بود و نامش لظی است !

و در باب پنجم پس در آن یهود خواهند بود و نامش حطمه است !

و در باب ششم پس در آن نصاری خواهند بود و نامش سعیر است !

بعد از آن ساکت شد حضرت جبرئیل پس حضرت رسول فرمود آیا خبر نمی دهی مرا که در باب هفتم کدام مردم ساکن خواهند شد عرض نمود یا رسول الله نه پرسید از این باب حضرت فرمود بلکه بیان کن ای جبرئیل عرض نمود در باب هفتم اهل کبائر از امت شما خواهند رفت آن کسانیکه مرده‌اند و توبه نه کردند پس افتاد حضرت رسول بیهوش و جبرئیل سر مبارک آنحضرت را بزانوی خود گذاشت

و چون بهوش آمد فرمود ای جبرئیل زیاد کردی مصیبت مرا و شدید شد حزن و ملال من آیا از امت من هم در آتش جهنم داخل خواهند شد؟ گفت بلی کسانیکه گناه کبیره کرده اند و توبه نکردند البته ایشان در جهنم خواهند رفت!

پس حضرت رسول گریان شدند و جبرئیل هم پس داخل شد حضرت در خانه و محتجب گردید از مردم پس بیرون نمی آمد مگر برای نماز و چون از نماز فارغ می شد داخل می شد بخانه و هرگز بکسی کلام نمیکرد و شروع میکرد به نماز خواندن و گریه و زاری نمودن بخدای عزوجل و چون روز سوم شد حضرت ابوبکر آمد و دم در ایستاد و گفت السلام علیکم یا اهل بیت الرحمة آیا ممکن است که بخدمت حضرت برسم کسی جواب نداد پس مراجعت کرد و بعد از آن حضرت عمر آمد و همین طور گفت و جوابی نه شنید و برگشت بعد از آن حضرت سلمان فارسی آمد و عرض کرد السلام علیکم یا اهل بیت الرحمة آیا ممکن است که بمولای خودم حضرت رسول برسم اما جوابی نه شنید پس گریان و افتان و خیزان بخانه حضرت زهراء آمد و گفت السلام علیکم یا اهل بیت المصطفی و در آن روزها حضرت علی کرم الله وجهه بیرون رفته بود پس سلمان بحضرت زهراء عرض نمود ای بنت رسول ص میدانید که حضرت رسول ص از مردم محتجب شده است پس بیرون نمی آید مگر برای نماز و با حدی حرف نمی زند و اجازه نمیدهد که کسی زیارتش کند

پس حضرت زهراء ردای پشمینگی را بر سر کرد و آمد به در خانه حضرت رسول ص و ایستاد و سلام داد و عرض نمود یا رسول الله منم فاطمه ع و حضرت رسول ص در سجده بود و گریه میکرد پس سرش برداشت و فرمود در چه حال است نور چشم من که پنهان گردیده است از من باز کنید در را برای فاطمه ع در باز کردند چون حضرت رسول را دید گریان شد زیرا که رنگ آنحضرت متغیر شده بود و بدن اطهرش لاغر و پوست رویش خشک گردیده بود از شدت حزن و ملال پس عرض نمود یا رسول الله چه نازل شده است بر شما فرمود که جبرئیل آمد و تعریف کرد برای من ابواب جهنم را و خبر داد مرا که در طبقه بالائی جهنم جای اهل کبائر از امت من است پس این سبب است که مرا در رنج و الم و غم و هم انداخته است حضرت زهراء ع عرض نمود یا رسول الله آیا از جبرئیل نه پرسیدید که چطور داخل خواهند شد فرمود که جبرئیل گفته که ایشانرا بر روهای ایشان بسوی جهنم خواهند کشید اما بر دهان ایشان مهر نخواهند زد

یعنی در دهان ایشان لجام نخواهند کشید و نه روهای ایشان را سیاه خواهند کرد و نه همراه ایشان شیاطین را خواهند بست و نه در دست و پای ایشان غل و زنجیر خواهند کرد!
عرض نمود یا رسول الله پس چطور ایشانرا ملائکه بسوی آتش خواهند برد- پس فرمود حضرت که (١) مردان را پس بار ریشهای آنها خواهند کشید و زنها را با گیسوان آنها پس بسیار پیر مردان را با ریشهای ایشان بسوی آتش خواهند کشید و ایشان فریاد خواهند کرد واشیباه (ای پیری من) و بسیار نوجوانها را با ناصیه های شان خواهند کشید واو فریاد خواهد کرد واشباباه واحسن صورتاه (ای جوانی من وای خوبی صورت من) و بسیار زنها را با گیسوهای آنها خواهند کشید واو فریاد خواهد کرد وافضیحتاه واه هتکاه (ای فضیحت و رسوائی من)
و چون ایشانرا به نزد مالک خازن جهنم خواهند برد او از ملائکه خواهد پرسید که اینها کیستند که هیچکس را به نزد من همچنین از دنیا ورده نه چرا روی ایشانرا سیاه نکردند و چرا در غل و زنجیر نه کشیدند ملائکه خواهند گفت که ما را همچنین مامور ساختند که آورده ایم پس مالک از ایشان سوال خواهد کرد که ای جماعت اشقیاء شما ها از کدام امت هستید؟!
و در روایت دیگر آمده که چون ملائکه ایشانرا بسوی جهنم خواهند کشید ایشان فریاد میکنند وا محمدا و هرگاه صورت مالک را مشاهد خواهند کرد از قبح صورتش و هیبت و عظمت شکلش اسم محمد را فراموش خواهند کرد - زیرا که مالک را خدای قهار مظهر قهر و غضب خود آفریده است پس مالک از ایشان خواهد پرسید که شماها کدام امت هستید ایشان خواهند گفت که ما از آن کسانی هستیم که قرآن برای آنها نازل شده بود و ما در ماه مبارک رمضان روزه میگرفتیم مالک خواهد گفت که قرآن نه نازل شده مگر برای امت حضرت محمد خاتم الانبیاء
و چون ایشان اسم محمد را خواهند شنید فریاد خواهند کرد که ما ئیم امت محمد پس مالک با ایشان خواهد گفت که آیا نبود کسی درمیان شماها که شماها امر بالمعروف و نهی عن المنکر میکرد
و چون ایشانرا بر کناره جهنم ایستاده خواهند کرد و ایشان عذابهای جهنم و زبانیه را مشاهده خواهند کرد پس از مالک التماس خواهند کرد که ما را اذن بده که حالا بر حال خود

گریه بکنیم پس ایشان گریه خواهند کرد با اشک حتی بنگه خشک خواهد شد پس گریه خواهند کرد با خون پس مالک خواهد گفت چه خوب بود اگر این گریه شما در دنیا می بود و اگر این گریه شما از خوف خدا می بود در دنیا امروز شما ها از عذاب جهنم محفوظ می بودید و آتش جهنم هرگز شما ها را مس نمیکرد !!!

پس مالک امر خواهد کرد زبانیه جهنم را که ببینید از ید ایشان را در جهنم پس همه شان فریاد خواهند کرد لا اله الا الله پس آتش برمیگردد از ایشان پس مالک با آتش خواهد گفت چیست ترا ای آتش بگیر ایشان را آنوقت آتش خواهد گفت چطور بگیرم ایشانرا که ایشان لا اله الا الله میگویند مالک خواهد گفت بلی اما خدای قهار امر فرموده است پس خواهد گرفت آتش ایشانرا پس بعضی را تا پاهای شان میگیرد و بعضی را تا زانوها و بعضی را تا سرینها و بعضی را تا حلقومها و چون آتش زور می آورد که روهای شانرا بگیرد مالک خواهد گفت نه سوزان روهای شانرا که بسا اوقات ایشان خدای رحمن را سجده کرده اند با روهای شان و نه سوزان قلبهای ایشانرا که بسا اوقات تشنه مانده اند در ماه مبارک رمضان برای خدای رحمن پس ایشان خواهند ماند در آتش جهنم هر قدر که خدا خواسته است پس ندا خواهند کرد یا رحمن یا ارحم الراحمین یا حنان یا منان و هرگاه حکم خدا نافذ خواهد شد در ایشان پس به جبرئیل؏ امر خواهد فرمود ای جبرئیل؏ چه کردند با امت گنهگار محمدؐ جبرئیل؏ عرض خواهد کرد بارالها تو از من بهتر میدانی پس امر خواهد فرمود که برو و ببین حال ایشانرا پس جبرئیل؏ خواهد رفت به نزد مالک در آنحالیکه او نشسته است بر تخت آتش در وسط جهنم و چون مالک جبرئیل؏ را خواهد دید برای تعظیم خواهد برخواست و خواهد پرسید اینجا برای چه آمدئی ای جبرئیل؏ خواهد گفت چه کردند با امت گنهگار محمدؐ مالک خواهد گفت حال ایشان بسیار بد است مکان ایشان تنگ و تاریک است و آتش سوزاننده است بدنهای شان را خورده است گوشت و پوست ایشانرا و باقی مانده است صرف روهای شان

و قلبهای شان و میدرخشد در آن نور ایمان جبرئیل ع خواهد گفت که طبق را بردار که نگاه کنم
ایشانرا پس مالک امر خواهد داد زبانیه را که طبق بردارند و چون ایشان نظر میکنند
به صورت جمیل جبرئیل ع را خواهند دانست که او از ملائکه عذاب نیست و خواهند گفت
کیست این بنده خدا که ما هرگز همچنین حسین و جمیل ندیده بودیم مالک خواهد گفت این
جبرئیل ع امین است که وحی می آورد برای محمد ص رسول الله و چون ایشان اسم مبارک
حضرت محمد ص را خواهند شنید همه شان فریاد خواهند آمد و خواهند گفت ای جبرئیل ع
امین از جانب ما به حضرت محمد ص سلام برسان و خبر ده بآنحضرت که یا رسول الله
گناهان ما تفرقه انداختند در میان ما و شما و خبر بده آنحضرت را از حالت ما
پس جبرئیل مراجعت خواهد کرد بساحت قدس حضرت حق و خواهد ایستاد خدای متعال
خواهد پرسید هان ای جبرئیل ع چطور دیدی حال امت محمد ص را عرض خواهد کرد ای پروردگار
حال شان بدحالی است و جای شان تنگ و تاریک پس خدای متعال خواهد پرسید آیا از تو
چیزی سوال نموده اند خواهد گفت بلی ای پروردگار من ایشان مرا گفتند که از جانب
ایشان به خدمت نبی شان سلام برسانم و خبر بدهم از بدی حال شان پس خدای منان
خواهد فرمود که برو و پیغام شان را برسان پس جبرئیل ع خدمت حضرت رسول خواهد رفت
درحالیکه آنحضرت در خیمهٔ خواهد بود که از درة البیضاء بنا شده است و چهار هزار
باب دارد و دو مصراع دارد از طلای احمر پس عرض خواهد نمود یا محمد ص آمده ام
خدمت شما از نزد امت گنهگار شما که آنها را در آتش جهنم عذاب میکنند و آنها
بجناب شما سلام رسانیده اند و در حال زار و در جای تنگ و تاریک هستند آنوقت
حضرت رسول در زیر عرش خواهد آمد و در سجده خواهد افتاد و برای خدای متعال حمد و ثنا
خواهد کرد که مثل آن کسی نکرده است پس خدای عزوجل خواهد فرمود ای حبیب من سر خود را
بردار و هرچه میخواهی از من سوال بکن که من بتو عطا خواهم کرد و شفاعت کن در گنهگاران
که شفاعت تو در نزد من قبول است پس حضرت خواهد گفت ای پروردگار من در اشقیای
امت من حکم تو نافذ گردیده است پس خدای منان خواهد فرمود که شفاعت تو

در حق آنها قبول نمودم ببرد و از آتش جهنم آنها را بیرون بیاورد هر که لااله‌الاالله میگوید پس حضرت رسول خواهد رفت و چون مالک آنحضرت را خواهد دید برای تعظیم ایستاده خواهد شد حضرت خواهد پرسید ای مالک چطور است حال امت من مالک خواهد گفت حال آنها خیلی بد است و جای آنها تنگ و تاریک است پس حضرت خواهد فرمود باب جهنم را باز کن و طبق را بردار و چون اهل جهنم حضرت را خواهند دید همه فریاد خواهند کرد یا رسول الله آتش سوزانید پوست و گوشت ما را پس آنحضرت همه شان را بیرون خواهد آورد و آنها از شدت حرارت زغال شده اند پس خواهد برد آنها را بسوی نهری که بردروازهٔ جنت است و اورا نهرحیوان یعنی نهر زندگانی میگویند پس آنها غسل خواهند کرد در آن نهر و بیرون خواهند آمد مانند نوجوان تازه و خوش رو و خوشبو و صورتهای آنها مانند بدر تابان خواهد بود و بر پیشانی آنها مرقوم خواهد بود که جهنمی آزاد کرده خدا پس داخل خواهند شد در جنت و چون اهل جنت جهنم خواهند دید که مسلمانها از جهنم بیرون رفتند آنوقت خواهند گفت ای کاش برای ما هم شفیعی می بود و ما هم می بودیم مسلمان پس امروز بیرون می رفتیم و این است مفهوم قول خدا که ربما و قات کافران آرزو خواهند کرد که کاشکه ما هم مسلمان می بودیم !!

## ( استبصار )

از این حدیث عامه العمیه یک تخویف و ترهیب خوب حاصل میشود برای عموم مردم و کیفیت و حالات جهنم و اهل جهنم و حقانیت دین اسلام و انجام مسلمان و ترحم و شفاعت حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله وسلم برای امت خود

اما این حدیث جعلی مخلوط با صدق و کذب تمامی احادیث

صحیحه و آیات قرآنیه را بهم میزند و بی حقیقت و مهمل میکند و این مطلب را هر شخص نمی تواند درک کند چنانچه علمای ما هم این حدیث را نقل نموده اند

وهیچ تنقید و توضیح نفرموده اند گویا که تمامی مضامین این حدیث را تصدیق کرده اند
اما بنده که خادم علمای شیعه هستم ممکن نیست که خلاف عقیده مذهب شیعه
عقیده ئه را قبول کنم باید باطل از درمیان حق خارج کرده بشود والا فائده
علم حقیقی چیست !!

پس باید دانست که امت حضرت خاتم المرسلین حبیب رب العلمین یک امتی است
که خدای منان بطفیل حبیب خود اورا مرحومه قرار داده است یعنی رحم کرده شده
حتی اینکه انبیای اولوا العزم مانند حضرت ابراهیم و موسی و عیسی از خدای منان
خواهش نموده اند که آنها را در امت مرحومه شمار بفرماید پس ممکن نیست
که فردی از افراد امت مرحومه در آتش جهنم سوزانیده بشود هر که در
آتش جهنم سوزانیده خواهد شد او مغضوب خواهد بود نه مرحوم !!
فتدبر = چنانچه در چندین احادیث آمده است که اگر از امت مرحومه
کسی ارتکاب معاصی میکند پس خدای منان اورا در دنیا در بلاها مبتلا
میکند تا که کفاره آن گناه بشود و هرگاه از این عالم دنیا بعالم عقبی
داخل بشود از تمامی گناهان پاک بوده باشد و بدون حساب و کتاب
در جنت داخل بشود = چنانچه در این آیه کریمه خبر داده است لا یسئل
عن ذنبه انس و لا جان یعنی در روز قیامت از امت مرحومه
از گناهان آنها پرسش نخواهد شد خواه انسی باشد یا جنی !
اما علمای عامه چون اصل امت مرحومه را نه فهمیده اند که آنها کیستند
یعنی کدام مردم در امت پیغمبر آخر الزمان داخل اند و کدام از امت
آنحضرت خارج اند ایشان گمان میکنند که هر که لا اله الا الله محمد رسول الله
گفت او در امت حضرت خاتم الانبیاء داخل شد = حاشا و کلا هرگز هرگز
چنین نیست در امت حضرت خاتم الانبیاء آن شخص داخل میشود که

که میگوید لا اله الا الله محمد رسول الله علی ولی الله والائمة
الاحد عشر من ولده حجج الله و بر دین و مذهب علی و حسن و حسین
و چهارده معصومین علیهم الصلوة والسلام عمل میکنند = لذا آن کسانیکه
بر فرمایشات غیر ائمه اثنا عشر عمل میکنند همه شان هر که باشد خواه جاهل
یا عالم از امت محمد صلی الله علیه وآله وسلم خارج هستند چنانچه برای
همچنین مردم خدای متعال فرموده است عاملة ناصبة تصلی
نارا حامیة و تسقی من عین آنیة یعنی آن نفوس که بر فرمایشات
ائمه حق که من آنها را امام المخلوقات ساختم عمل نمیکنند بلکه بر فرمایشات
ائمه باطل که مردم آنها را برای خود امام قرار داده اند عمل میکنند پس
آنها هر قدر که در نماز و روزه سعی و جدیت میکنند همان قدر در اسفل
جهنم داخل میشوند زیرا که آنها شرک فی الامامت کرده اند
چنانچه در این آیه کریمه خبر داده است قل هل ننبئکم بالاخسرین
اعمالا الذین ضل سعیهم فی الحیوة الدنیا وهم یحسبون انهم
یحسنون صنعا اولئك الذین کفروا بایات ربهم ولقائه
فحبطت اعمالهم فلا نقیم لهم یوم القیمة وزنا ذلك جزاؤهم
جهنم بما کفروا واتخذوا ایاتی ورسلی هزوا بگو باشان که
آیا خبر بدهم شما ها که کدام مردم در خسارت هستند از جهت اعمال شان آن
کسانیکه تمام سعیهای روزه و نماز شان که در دنیا بجا می آرند همه ضائع و برباد
است و حالانکه آنها گمان میکنند که عملهای خوب بجا می آرند و جزا داده خواهند شد
اینها آن کسانی هستند که کفر کرده اند با ائمه حق و با خدا الیس تمام اعمال شان حبط و
باطل گردیده اند لذا روز قیامت برای آنها هیچ ثواب نخواهد بود که در جنت بروند

ما همه اینها را در جهنم خواهیم انداخت که جزای شان همان است زیرا که آنها ائمه ما را ترک کرده برای خود امام انتخاب کرده اند و آیات ما را که ائمه حق میباشند و رسول ما را مسخره کرده اند که آنها را ترک کرده اند ! و بر فرمایشات آنها عمل نکردند بلکه بر اقوال ائمه ساختهٔ خود عمل نموده اند

پس ایشان آن مردم هستند که اعمال آنها در تحت تعلیم پیغمبر و اوصیای پیغمبر نیستند بلکه موافق تعلیم ائمه اجاعی خود شان هستند

پس این مردم هرگز هرگز در امت پیغمبر داخل نیستند و همه اینها در جهنم خواهند رفت و از شفاعت پیغمبر محروم هستند !

و هر که در امت پیغمبر داخل است خدای منان او را هرگز هرگز در جهنم نه خواهد فرستاد چنانچه در این آیه کریمه خبر میدهد الذین سبقت لهم منا الحسنى لا یسمعون حسیسها وهم عنها مبعدون

یعنی آن کسانیکه دین پیغمبر را اختیار نموده اند و آن از توفیق الهیه است پس آنها صدای خفیف جهنم را هم نخواهند شنید چه برسد که در جهنم انداخته شوند

گفت

و اینکه اهل جهنم را چون در آتش جهنم خواهند انداخت پس آنها لا اله الا الله خواهند پس آتش جهنم از آنها فرار خواهد کرد این خلاف آن حدیث است که فرموده اند روز قیامت هر که امامت ائمه حق را در دنیا قبول نکرده است خدای متعال از قلب او کلمه لا اله الا الله را محو خواهد فرمود آن شخص هرگز نمی تواند که بگوید پس ملائکه عذاب او را بسوی جهنم خواهند برد - بهر حال این حدیث برای

تخویف و ترهیب عوام مردم و برای تسلی و اطمینان عوام خوب است اما
از حقیقت عاری و معارض آیات قرآنیه و احادیث صحیحه نبویه است
والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم
و یضل الله الظالمین وصلی الله علی محمد و آله الطاهرین

و در تفسیر امام فی قوله تعالی الله یستهزئ بهم و یمدهم فی طغیانهم یعمهون و اما
الاستهزاء بهم فی الآخرة فهو ان الله عزوجل اذا اقر المنافقین المعاندین
لعلی فی دار اللعنة والهوان وعذبهم بتلك الالوان العجیبة من العذاب
و اقر المؤمنین الذین کان المنافقون یستهزئون بهم فی الدنیا فی الجنان
بحضرة محمد المصطفی الملك الدیان اطلعهم علی هؤلاء المستهزئین بهم
فی الدنیا حتی یروا ما بهم فیه من عجائب اللعائن و بدائع النقمات فیکون
لذتهم و سرورهم و بشماتتهم بهم کما لذتهم و سرورهم بنعیمهم فی جنان ربهم
فالمؤمنون یعرفون اولئك الکافرین باسمائهم و صفاتهم وهم انی اصناف
العذاب فمنهم من هو بین انیاب افاعیها تمضغه و منهم من هو بین مخالیب
سباعها تعبث به و تفرسه و منهم من هو تحت سیاط زبانیها و اعمدتها
و مرزباتها یقع من ایدیهم علیه تشدد فی عذابه و تعظم خزیه و نکاله
و منهم من هو فی بحار حمیمها یغرق و یسحب فیها و منهم من هو فی غسلینها و
غساقها تزجره زبانیها و منهم من هو فی سائر اصناف عذابها و نکالها
والکافرون والمنافقون ینظرون فیرون هؤلاء المؤمنین الذین کانوا بهم
فی الدنیا یسخرون لما کانوا من موالات محمد و علی و آلهما صلوات الله
علیهم یعتقدون فیرونهم منهم من هو علی فرشها یتقلب و منهم من هو
علی فواکهها یرتع و منهم من هو فی غرفاتها و بساتینها و متنزهاتها

يتبجح والحور العين والوصائف والولدان والجواري والغلمان قائمون بحضرتهم وطائفون بالخدمة حواليهم وملائكة الله عز وجل يأتونهم من عند ربهم بالحباء والتحائف والهدايا والكرامات ويقولون لهم سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ فيقول هؤلاء المؤمنون المشرفون على هؤلاء الكافرين المنافقين يا فلان ويا ابا فلان حتى ينادونهم باسمائهم ما بالكم في مواقف خزيكم ما كثون هلموا الينا نفتح لكم ابواب الجنان لتخلصوا من عذابكم وتلحقوا بنا في نعيمها فيقولون يا ويلنا انى لنا هذا فيقول المؤمنون انظروا الى هذه الابواب فينظرون الى ابواب الجنان مفتحة يخيل لهم انها الى جهنم التي فيها يعذبون ويحسبون انهم ممكنون ان يتخلصوا منها فياخذون في السباحة في بحار حميمها وعدوا من بين ايدي زبانيتها وهم يلحقونهم ويضربونهم باعمدتهم ومرزباتهم وسياطهم فلا يزالون هكذا يسيرون من هناك وهذه الاصناف من العذاب تمسهم حتى اذا رأوا انهم قد بلغوا تلك الابواب وجدوها مردومة عنهم وتدهدهم الزبانية باعمدتها فتنكسهم الى سواء الجحيم ويستلقي اولئك المؤمنون على فرشهم في مجالسهم يضحكون منهم مستهزئين بهم فذلك قوله تعالى الله يستهزئ بهم وقوله عز وجل فاليوم الذين امنوا من الكفار يضحكون على الارائك ينظرون

در تفسير قول خداى عز وجل كه خداى متعال استهزاء ميكند با ايشان وميگذارد ايشان را در طغيان كه كور شده اند پس آن استهزاى خدا با ايشان در آخرت خواهد بود باينطور كه چون خداى قهار منافقين ومعاندين حضرت امير المؤمنين عليه السلام را در جهنم قرار ميدهد وبانواع واقسام عذاب ايشانرا مبتلا خواهد فرمود وقرار خواهد داد مومنين را در جنات النعيم پس آن مومنين كه منافقين در عالم دنيا با ايشان استهزاء ميكردند وايشان خواهند بود در جوار حضرت خاتم الانبياء وحضرت امير المؤمنين آنوقت خداى متعال آن مومنين را ابر احوال آن منافقين ومعاندين مطلع خواهد كرد حتى اينكه مومنين مشاهده خواهند كرد كه آنها در چه عذاب وذلت ورسوائى مبتلا شده اند

تا که لذات مومنین از مشاهده ذلت آن معاندین زیاد بشود چنانکه لذات ایشان از نعمات جنات النعیم
حاصل است همانطور از مشاهده رسوائی و عذاب هوان منافقین لذت ایشان زیاد خواهد شد
پس این مومنین آن منافقین و معاندین را خواهند شناخت از شکل و صورتهای شان و کارهای شان
و از نامهای شان در حالیکه آنها مبتلا خواهند بود در انواع عذاب و نکال پس بعضی از آنها در
زیر دندانهای اژدرهای زهردار خواهند بود و میجوند اورا و عقربهای سیاه نیشها
فرو میکنند در بدنش و زهرش چنان شدید خواهد بود که تا هزار سال دردش رفع نخواهد شد
و بعضی از ایشان در میان پنجهای درندگان خواهند بود که بازی خواهند کرد با ایشان چنانکه
با شکار خود اول بازی میکنند و بعد از آن میدرند و میخورند ــ پس بعد از بازی پاره خواهند کرد
و خواهند خورد و بعد دوباره بدن سالم داده خواهند شد الی آخر الابد
و بعضی از ایشان در زیر شلاق زبانیه و گرزهای آهنی خواهند بود که بر سرهای شان میزنند
و میکوبند و بعضی از ایشان در دریای حمیم غرق میشوند و غوطه میخورند و باز سر در می آورند
و بعضی در دریاچه غسلین و غساق که چرک و فساد و خون فروج اهل جهنم خواهد بود
غرق میشوند و بیرون می آیند و زبانیه آنها را میزنند و زجر و توبیخ و غضب میکنند که چرا
نمی خورند و نمی نوشند اورا و بعضی در عذابهای جور بجور مبتلا هستند که از بیان
خارج است و در آن حالت ذلت و رسوائی خود این منافقین آن مومنین را خواهند دید
که در جنات النعیم در چه حالت سرور و حبور و راحت هستند و چه خوشحالی دارند بسبب
مودت و محبت محمد و آل محمد علیهم الصلوٰة والسلام پس مشاهده خواهند کرد که بعضی مومنین بر فرشهای
دیبا و استبرق و پرنیان و حریر و بر سریر و ارائک تکیه نموده اند و دور ایشان حور و غلمان
برای خدمت ایستاده اند و ملائکه خدا از میان برای ایشان انواع و اقسام هدایا و تحف می آرند
و سلام میکنند و میگویند سلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار و بعضی در غرفات و تفرجات
کیف میکنند و بعضی در باغها و بستانها میوه میخورند و بعضی در سیر و سیاحت و تماشای گلها
و سبزها و نهرها مشغول و مصروف اند ــ پس آن مومنین این منافقین و معاندین را

مشاهده می نمایند و با نامهای آنها ایشانرا صدا میکنند که ای فلان وای پدر فلانی ای خاله ای ولید وای ابو الحارث وای ابو جهل چه شد شما را که در همچنین جای عذاب و نکال مانده اید بیائید بسوی ما که ما برای شما دروازه های جنت را باز خواهیم کرد تا که شما از آن عذاب و ذلت و خواری نجات بیابید و نزد ما بیائید و همراه ما باشید آخر شماها برادران و رفیقان ما هستید !

پس ایشان خواهند گفت که ای کاش همچنین می بود ما کجا و نعمات جنات کجا آنوقت آن مومنین خواهند گفت که خوب نظر کنید که این درها را برای شما باز کرده ایم هیچ تامل نکنید زود بیائید پس چون آنها نظر میکنند می بینند که درهای جنان باز شده اند و خیال خواهند کرد که راه از همانجا هست که معذب اند در آنجا اگر سعی بکنیم نجات خواهیم یافت پس شروع میکنند بفرار و شناوری خواهند کرد در دریاهای حمیم و فرار میکنند از پیش زبانیهای جهنم پس زبانیهای جهنم میروند بسوی ایشان و میزنند ایشانرا با شلاق و گرزهای آهنین پس زبانیه ایشانرا میزنند و ایشان هم فرار میکنند و شنا میکنند در آن بحار حمیم و متحمل میشوند آن ضربها را حتی اینکه می بینند که نزدیک رسیده اند بآن درهای مفتوح پس ناگهان می بینند که آن درها بسته شدند و زبانیها بغضب آمده به سختی بر سرهای ایشان میزنند حتی اینکه سرنگون دوباره در وسط جهنم خواهند افتاد پس آن مومنین این حالت را دیده خنده میکنند حتی اینکه مستلقی خواهند گردید بر سریرهای خودشان و در مجالس خود بسیار خنده میکنند و باز جای دیگر درهای جنت را باز خواهند کرد و بآن منافقین خواهند گفت که از این درها بیائید که این درها مسدود نخواهند شد پس ایشان دوباره از پیش زبانیها فرار خواهند کرد و مثل سابق به نزدیک آن درها خواهند رسید و باز زبانیها بغضب آمده آنها به سختی خواهند زد که سرنگون در وسط جهنم خواهند افتاد و مومنین خنده خواهند کرد الی غیر النهایت پس این است مفهوم قول خدای منان که فرموده است که الله استهزاء میکند با ایشان = و در آن روز استهزاء خواهند کرد مومنین با کفار و منافقین در حالیکه بر سریرهای خود متکا نموده نظر میکنند بسوی منافقین که معذب اند بانواع عذاب

و در کتاب امالی از غضایری از قاضی شریح از حضرت امیرالمومنین در خطبه طولانی مذکور است حتی تشق من القبور، وتبعث الی النشور، فان ختم لك بالسعادة صرت الی الحبور، وانت ملك مطاع وامن لا تراع يطوف عليكم ولدان كانهم الجمان بكاس من معين بيضاء لذة للشاربين اهل الجنة فيها يتنعمون واهل النار فيها يعذبون هولاء فی سندس والحرير يتبخترون وهولاء فی الجحيم والسعير يتقلبون وهولاء تحشی جماجمهم بمسك الجنان وهولاء يضربون بمقامع النيران وهولاء يعانقون الحور فی الحجال وهولاء يطوفون اطوافا فی النار بالاغلال فله سرور وحبور بدون الانقضاء وبه داء لا يقبل الدواء

حتی اینکه بیرون خواهی آمد از قبر و مبعوث خواهی شد از برای حساب پس اگر انجام تو سعادت شد خواهی رفت در جای سرور و حبور و خواهی شد ملك مطاع و مامون که هرگز نخواهی ترسید و طواف خواهند کرد بر تو ولدان مانند لولو درخشان با جامهای شراب معین که لذت است برای شاربین پس اهل جنت در جنت متنعم خواهند بود و اهل جهنم در جهنم معذب خواهند شد پس ایشان در لباسهای سندس و حریر خرامان خواهند بود و آنها در جحیم و سعیر گشته خواهند شد و برسرهای ایشان مشك و عنبر خواهند پاشید و آنها را با گرزهای آهنین خواهند کوبید و ایشان با حور العین در حجلهای مرصع عیش و عشرت خواهند کرد و آنها را با غل و زنجیر خواهند بست و در آتش خواهند کشید پس برای ایشان سرور و حبور خواهد بود همیشه و برای آنها یک ناخوشی خواهد بود که ابدا معالجه نخواهد شد !!

و در همین کتاب امالی است ابن ادریس عن ابیه ــــ عن عمر بن ثابت عن ابی جعفر محمد بن علی الباقر علیهم السلام قال ان اهل النار يتعاوون فيها كما يتعاوی الكلب والذياب مما يلقون من اليم العذاب

فما ظنك یا عمر بقوم لا یقضی علیهم فیموتوا ولا یخفف عنهم من عذابها عطاش فیها جیاع کلیلة ابصارهم صم بکم عمی مسودة وجوههم خاسئین فیها نادمین مغضوب علیهم فلا یرحمون من العذاب ولا یخفف عنهم وفی النار یسجرون ومن الحمیم یشربون ومن الزقوم یاکلون وبکلالیب النار یحطمون وبالمقامع یضربون و الملائکة الغلاظ الشداد لا یرحمون فهم فی النار یسحبون علی وجوههم مع الشیاطین یقرنون وفی السلاسل والاغلال یصفدون ان دعوا لم یستجب دعاؤهم وان سالوا حاجة لم تقض لهم هذا حال من دخل النار - اللهم احفظنا من النار بمحمد واله الاطهار از عمر بن ثابت از حضرت امام محمد باقر علیه السلام حدیث آورده که فرمودند آنحضرت بالتحقیق که اهل جهنم از شدت عذاب جهنم مانند سگها و گرگها صدا خواهند کرد پس چه خیال میکنی ای عمر بآن مردم که قضاء خدا جاری نخواهد شد بر ایشان که بمیرند و عذاب هم تخفیف داده نخواهد شد پس ایشان همیشه تشنه و گرسنه خواهند بود در آتش جهنم و چشمهای شان تاریک خواهد ماند و کر خواهند شد و گنگ و روهای شان سیاه خواهد بود و سخت ذلیل و خوار و نادم و پشیمان خواهند بود از افعال قبیح خود و نافرمانی خدا و رسول و ائمه طاهرین اما آن پشیمانی هیچ فائده نخواهد بخشید همیشه مغضوب و مقهور خدا خواهند بود پس هیچکس آنها رحم نخواهد کرد و در عذاب آنها هم تخفیف داده نخواهد شد و در آتش خواهند سوخت مانند ماهی و از شدت تشنگی آب حمیم که مس گداخته است خواهند نوشید و از شدت گرسنگی زقوم خواهند خورد و از چاکشها و گرزهای آهنین استخوانهای شان را خواهند شکست و بر سرهای شان شلاق و گرز خواهند زد و ملائکه قبیح المنظر و پر قوت که لذت شان در عذاب کردن خواهد بود بر ایشان رحم نخواهند کرد و بر آتش روی شان را خواهند کشید و همراه ایشان آن شیطانرا که گمراه کرده بود خواهند بست و آنها را

به سختی در غل و زنجیر خواهند گشت و اگر دعائی خواهند کرد قبول نخواهد شد واگر چیزی را آرزو خواهند کرد هرگز نخواهند داد از همه چیز محروم و مغضوب خواهند بود و پس این است حال آن کسیکه در جهنم داخل خواهد شد !!!

ای پروردگار ما را از عذاب جهنم محفوظ بدار بجاه محمد و آله الاطهار آمین یارب العلمین

و در همین کتاب امالی است از محمد عطار از اشعری ـــ از جابر از حضرت ابیجعفر باقر العلوم علیه السلام

قال ان عبدا مکث فی النار سبعین خریفا والخریف سبعون سنة من سنین الآخرة وسنة واحدة فی الآخرة خمسین الف سنة من سنین الربوبیة الدهریة و یوم واحد من سنة الربوبیة الدهریة الف سنة من سنین الزمانیة = ثم قال انه سئل الله عز وجل بحق محمد و اهل بیته لما رحمتنی یا رب قال فاوحی الله جل جلاله الی جبرئیل ان اهبط الی عبدی فاخرجه من النار قال یا رب وکیف لی بالهبوط فی النار قال انی امرها ان تکون علیک بردا و سلاما قال یا رب فما علمی بموضعه قال انه فی جب من سجین قال فهبط فی النار فوجده وهو معقول علی وجهه فاخرجه فقال عز وجل یا عبدی کم لبثت تناشدنی فی النار قال ما احصیته یا رب قال اما وعزتی لولا ما سئلتنی به لاطلت هوانک فی النار ولکنه حتمت علی نفسی ان لا یسئلنی عبد بحق محمد و اهل بیته الا غفرت له ما کان بینی و بینه وقد غفرت لک الیوم

که فرمودند حضرت باقر العلوم علیه السلام که بندهٔ از بندگان خدا مکث کرده بود = یا خواهد کرد = هر دو صحیح است اگر آن شخص از مخلوقات اولین بوده است = یا از آخرین خواهد بود = در آتش جهنم هفتاد خریف و یک خریف هفتاد سال است از سالهای آخرتی !

بعد از آن سوال کرد از خدای متعال بحق محمد و آل محمد علیهم الصلوة والسلام که آیا رحم نمیکنی بر من پس خدای متعال به جبرئیل وحی فرمود که برو به نزد بندهٔ من در آتش و او را

بیرون بیا و عرض نمود بار آلها چطور در آتش داخل شوم فرمود من امر نمودم که بر تو سرد شود
عرض نمود بار آلها جایش را نمی دانم فرمود در چاهی است در سجین پس رفت و او را بسته شده
یافت و بر روی افتاده پس بیرونش آورد خدای منان از او پرسید چقدر ماندی
در آتش گفت نمی دانم ای پروردگار من آنوقت خدای متعال فرمود که هفتاد خریف
است که مرا دعا میکردی و من از تو قبول نکردم و حالا که بحق محمد و اهل بیت محمد مرا
قسم دادی من قبول نمودم و اگر ایشان را وسیله خود قرار نمیدادی هر آئینه من هرگز
تا ابد الآباد قبول نمیکردم - زیرا که من بر نفس خودم واجب و لازم کرده ام که هر بندهٔ که
از من بحق محمد و آل محمد سوال خواهد کرد من مغفرت خواهم فرمود گناهان ما بین من
و او - لذا بخشیدم ترا امروز          ابیجعفر ع
و روی العیاشی باسناده عن محمد بن النعمان الاحول عن حمران بن اعین عن
قال ان الکفار والمشرکین یعیرون اهل التوحید فی النار ویقولون
ما نری توحیدکم اغنی عنکم شیئا وما نحن وانتم الا سواء قال فیأنف لهم
الرب تعالی فیقول للملائکة اشفعوا فیشفعون لمن شاء الله ثم یقول للنبیین
اشفعوا فیشفعون لمن شاء الله ثم یقول للمؤمنین اشفعوا فیشفعون لمن شاء الله
ثم یقول الله انا ارحم الراحمین اخرجوا برحمتی فیخرجون کما یخرج الفراش
قال ثم مدت العمد واوصدت علیهم وکان والله الخلود عیاشی باسناد خود
از حضرت باقر العلوم حدیث آورده که فرمود آنحضرت که کفار و مشرکین در جهنم اهل توحید را طعنه میزنند
که توحید شما هم فائده نه بخشید لذا ما و شما هر دو مساوی هستیم پس خدای غیور برای موحدین غیرت میکند
و امر خواهد فرمود ملائکه را که شفاعت کنند و بعد انبیاء را خواهد فرمود و بعد مومنین را خواهد فرمود و بعد
خود خواهد فرمود که منم ارحم الراحمین پس خواهد فرمود که بیرون بیائید ای اهل توحید من در گذشتم
از شماها پس بیرون خواهند آمد اهل توحید مانند پروانه ها آنوقت درهای جهنم را خواهند بست
و هر که در جهنم مانده است پس برای او خلود خواهد بود آنها ابد الآباد در جهنم خواهند ماند !
و در تفسیر علی ابن ابراهیم است از عثمن بن عیسی از سماعه از ابی بصیر از حضرت ابیعبدالله علیه السلام
قال ما خلق الله الخلق فما خلق خلقا الا جعل له فی الجنة منزلا و

فی النار منزلا فاذا سکن اهل الجنة الجنة و اهل النار النار نادی منادٍ
یا اهل الجنة اشرفوا فیشرفون علی النار و یرفع لهم منازلهم
فیها ثم یقال لهم هذه منازلکم التی لو عصیتم الله دخلتموها
قال فلو ان احدا مات فرحا لمات اهل الجنة فی ذلك الیوم فرحا
لما صرف عنهم من العذاب ثم ینادی منادٍ یا اهل النار ارفعوا
رؤسکم فیرفعون رؤسهم فینظرون الی منازلهم فی الجنة وما فیها
من النعیم فیقال لهم هذه منازلکم التی لو اطعتم ربکم دخلتموها
قال فلو ان احدا مات حزنا لمات اهل النار حزنا فی ذلك الیوم
فیورث هؤلاء منازل هؤلاء و یورث هؤلاء منازل هؤلاء
وذلك قول الله تعالی اولئك هم الوارثون الذین یرثون الفردوس
هم فیها خالدون که فرمودند آنحضرت که هیچ مخلوقی را خدای منان خلق نه فرموده
مگر برای هر کسی یک منزل در جنت و یک منزل در جهنم ساخته است و هرگاه اهل جنت به جنت
ساکن خواهند شد و اهل جهنم در جهنم پس یک منادی از جانب حضرت حق ندا خواهد کرد ای
اهل جنت نظر کنید بسوی جهنم پس نظر خواهند کرد و بلند کرده خواهند شد منازل شان
که در جهنم داشتند پس منادی خواهد گفت که آگاه باشید اگر شماها عصیان خدا میکردید
البته در این منازل خود داخل می شدید حضرت فرمود که اگر کسی از خوشحالی می مرد البته اهل جنت
آنوقت از خوشحالی می مردند که از آن عذاب الیم نجات یافته اند
بعد از آن منادی ندا خواهد کرد که ای اهل جهنم بلند کنید سرهای خود را پس ایشان بلند میکنند
و می بینند منازل خود را در جنت و آن نعمات و حور و قصور را پس منادی خواهد گفت
بایشان اگر شماها اطاعت میکردید خدا و رسول و ائمه هدی را البته در این منازل خود داخل
می شدید پس اگر کسی از حزن و ملال می مرد البته اهل جهنم آنوقت از حزن و ملال
می مردند پس وارث خواهند شد اهل جنت منازل اهل جهنم را که در جنت داشتند و

یعنی ارث میبرند منزلی در ... فردوس گرا ... شد شده ...

و وارث خواهند شد اہل جنہم منازل اہل جنت را کہ در جنہم داشتند این است مقصود قول خدای تعالی کہ ایشان وارث می شوند در فردوس منازل اہل جنہم را و ایشان در فردوس ابد الآباد خواهند ماند

اللهم اجعلنی منهم بجاه محمد و آله الطاهرین

و در ہمین تفسیر در خصوص این آیہ کریمہ ان منکم الا واردها کان علی ربک حتما مقضیا ثم ننجی الذین اتقوا و نذر الظالمین فیها جثیا !

از عبد اللہ ابن مسعود از حضرت خاتم الانبیاء صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم حدیث است انہ خطاب لجمیع المکلفین فلا بر و لا فاجر الا و یدخلها فتکون بردا و سلاما علی المؤمنین و عذابا لازما للکافرین قال و یرد الناس النار ثم یصدرون باعمالهم فاولهم کلمع البرق ثم کالریح ثم کحضر الفرس ثم کالراکب ثم کشد الراجل ثم کمشیه

و روی ابو صالح غالب بن سلیمان عن کثیر بن زیاد عن ابی سمیه قال اختلف فی الورود فقال قوم لا یدخلها مومن و قال آخرون یدخلونها جمیعا ثم ننجی الذین اتقوا فلقیت جابر بن عبد الله فسالته فاومی باصبعیه الی اذنیه و قال صمتا ان لم اکن سمعت رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم یقول الورود الدخول لا یبقی بر و لا فاجر الا یدخلها تکون علی المؤمنین بردا و سلاما کما کانت علی ابراهیم حتی ان للنار ضجیجا من بردها فتقول للمؤمن جز یا مؤمن فقد اطفاء نورک لهبی

و روی عن النبی صلی اللہ علیہ و آلہ انه سئل عن معنی الآیة فقال ان الله تعالی یجعل النار کالسمن الجامد و یجمع علیها الخلق ثم ینادی المنادی ان خذی اصحابک و ذری اصحابی فو الذی نفسی بیده لهی اعرف باصحابها من الوالدة بولدها خدای تعالی میفرماید کہ نیست احدی از شما مگر اینکہ وارد خواہد شد بر جنہم و این حکم برای ہمہ نیک و بد حتمی و لازمی است پس نجات خواہیم داد مومنین را و کافرین را دو زانو در جنہم خواہیم انداخت پس عبد اللہ ابن مسعود از حضرت رسول صلی اللہ

حدیث میکند که این خطاب برای جمیع مکلفین است لذا هر نیک و بد بر جهنم وارد خواهند شد
اما مومنین پس بعضی مانند برق لامع از او خواهند گذشت و بعضی مانند باد تند و بعضی
مانند سوار و بعضی مانند پیاده تند رو و بعضی مانند پیاده آهسته رو
و ابوصالح روایت میکند که در میان مردم در خصوص این آیه اختلاف افتاد
بعضی گفتند که مومنین وارد نخواهند شد و بعضی گفتند که خیر هر دو نیک و بد وارد خواهند شد
پس سمیه گفت که جابر ابن عبدالله را ملاقات کردم و احوال آن را گفتم پس جابر هر دو
دستهایش را بسمت گوشهای خود برد و گفت که کر بشوند هر دو گوش من اگر نه شنیده باشم
از حضرت رسول ص که فرمود آنحضرت که معنی ورود دخول است لذا هر نیک و بد در جهنم داخل
خواهند شد اما برای مومن برد و سلامتی خواهد شد و برای کافر عذاب و نکال مانند برد شدن
بر حضرت ابراهیم ع پس از مومن خواهش خواهد کرد که زود از من خارج شو که نور تو مرا
خنک نموده است

و نیز از حضرت رسول ص حدیث است که خدای متعال جهنم را مانند روغن منجمد خواهد کرد پس جمیع
مکلفین بر آن جمع خواهند شد بعد از آن منادی ندا خواهد کرد که بگیر ای جهنم اصحاب خود را
و بگذار اصحاب ما را پس قسم بذات حضرت حق که جان من در قبضهٔ قدرت اوست جهنم خواهد شناخت
اصحاب خود را بهتر از شناختن والده اولاد خود را

و در کتاب خصال ماجیلویه از محمد ابن عطار از محمد ابن احمد از خشاب از اسمعیل بن مهران
و از علی بن اسباط از بعضی رجال معتبر روایت کرده است که قال قال ابو عبدالله
علیه السلام ان من العلماء من یحب ان یخزن علمه و لا یؤخذ عنه
فذالک فی الدرک الاسفل من النار و من العلماء من اذا وُعِظَ
عنف فذالک فی الدرک الثانی من النار و من العلماء من یری
ان یضع العلم عند ذوی الثروة و لا یری له فی المساکین فذالک
فی الدرک الثالث من النار و من العلماء من یذهب فی علمه

مذهب الجبابرة والسلاطين فان رد عليه شئ من قوله
او قصر فی شئ من امره غضب فذاك فی الدرك الرابع
من النار ومن العلماء من يطلب احاديث اليهود والنصارى
ليغزر به علمه ويكثر به حديثه فذاك فی الدرك الخامس
من النار ومن العلماء من يضع نفسه للفتيا ويقول سلونی
ولعله لا يصيب حرفا واحدا والله لا يحب المتكلفين فذاك
فی الدرك السادس من النار ومن العلماء من يتخذ علمه
مروة وعقلا فذاك فی الدرك السابع من النار !!!

که گفت که فرمودند حضرت ابو عبدالله علیه السلام بالتحقیق که بعضی علماء هستند که دوست
دارند که علم ایشان مخزون باشد بنزد خودشان وکسی از علم شان نباید منتفع بشود
پس ایشان در درک اسفل از جهنم داخل خواهند شد !

ولبعضی علماء هستند که اگر کسی ایشانرا موعظه بکند ترشرو میگردند وهرگاه خودشان موعظه
میکنند سختی مینمایند پس ایشان در درک دوم داخل خواهند شد !!

ولبعضی علماء هستند که میخواهند علم خود را فقط به پولدارها بیان بفرمایند وبرای غرباء
چیزی بیان نمیکنند پس ایشان در درک سوم داخل خواهند شد !!!

ولبعضی علماء هستند که در بیان علم شان طریق جباران وسلاطین اختیار میکنند
پس اگر بر قول ایشان کسی ایراد میکند یا در تعظیم وتکریم شان کوتاهی مینماید پس
ایشان بغضب می آیند پس ایشان در درک چهارم داخل خواهند شد !

ولبعضی علماء هستند که احادیث یهود ونصاری را می آموزند که علم خود را زیاد
نمایند وبتوانند زیاد حرف بزنند پس ایشان در درک پنجم داخل خواهند شد !!

وبعضی علماء هستند که خود را صاحب فتوی قرار میدهند ومیگویند که بپرسید از من وشاید یک حرف هم درست وصحیح نمی دانند وخدای عز وجل متکلفین را هرگز دوست ندارد پس ایشان در درک ششم داخل خواهند شد !!!

وبعضی علماء هستند که علم خود را زور وبندش مردم قرار میدهند که هر که حرفی زد او را از دلیل خود خاموش می سازند پس ایشان در درک هفتم داخل خواهند شد

اللهم احفظنا من شرور انفسنا فان النفس لامّارةٌ بالسوء الا ما رحم ربی ان ربی لغفور رحیم بجاه محمد واله الطاهرین

امین امین امین

۱۲

ودر کتاب خصال است از ابن ولید از صفار از عباد بن سلیمان دیلمی از پدرش از اسحق بن عمار از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام که فرمود حضرت یا اسحق ان فی النار لوادیقال له سقر لم یتنفس منذ خلقه الله لو اذن الله تعالی له فی التنفس بقدر مخیط لاحترق ما علی وجه الارض وان اهل النار لیتعوذون من حر ذلک الوادی ونتنه وقذره وما اعد الله فیه لاهله وان فی ذلک الوادی لجبلا یتعوذ جمیع اهل ذلک الوادی من حر ذلک الجبل ونتنه وقذره وما اعد الله فیه لاهله وان فی ذلک الجبل لشعبا یتعوذ جمیع اهل ذلک الجبل من حر ذلک الشعب ونتنه وقذره وما اعد الله فیه لاهله وان فی ذلک الشعب لقلیبا یتعوذ جمیع اهل ذلک الجبل والشعب من حر ذلک القلیب ونتنه وقذره وما اعد الله فیه لاهله وان فی ذلک القلیب لحیة یتعوذ جمیع اهل ذلک القلیب من خبث تلک الحیة ونتنها وقذرها وما اعد الله فی انیابها من السم لاهلها وان فی جوف تلک الحیة لصنادیق

فيهما خمسة من الامم السالفة واثنان من هذه الامة قال جعلت فداك
ومن الخمسة ومن الاثنان قال فاما الخمسة فقابيل الذى قتل اخاه
هابيل ونمرود الذى حاج ابراهيم فى ربه فقال انا احيى واميت و
فرعون الذى قال انا ربكم الاعلى ويهودا الذى هود اليهود و
بولوس الذى نصر النصارى ومن هذه الامة اعرابيان

كه فرمود حضرت اى ابا اسحق با تحقيق كه در جهنم يك وادى است كه نامش سقر است از
روزيكه خداى جبار وقهار اورا خلق فرموده است نفس نكشيده است اگر خداى قهار اورا
اجازه بدهد كه باندازهٔ سوراخ سوزن نفس بكشد هر آئينه هرچه بر روى زمين است همه خاكستر
خواهد گرديد وهمه اهل جهنم پناه مى جويند از آن وادى از بوى بدش وخباثت او واز آن
چيزهائيكه خداى جبار براى اهلش آماده ساخته است ودر آن وادى كوهى است كه همه
اهل آن وادى از آن كوه پناه مى جويند از بوى بدش وخباثتش وحرارتش واز آن
چيزهائيكه در آن است ودر آن كوه درهٔ ايست كه پناه ميجويند اهل آن كوه از حرارتش واز
بوى بدش واز آن چيزهائيكه در آنست ودر آن دره چاهى است كه پناه ميجويند اهل آن
كوه واهل آن دره از آن چاه ولبوى بدش وحرارتش واز آن چيزهائيكه در آنست
ودر آن چاه مارى است كه اهل آن چاه پناه ميجويند از سم آن مار واز خباثتش واز بوى
بدش ودر شكم آن مار صندوقهاست كه پنج نفر از اولين در آنها خواهند بود ودو نفر
از اين امت راوى پرسيد فدايت شوم يابن رسول الله بفرمائيد كه آن پنج نفر از امم سالفه
كيها خواهند بود ودو نفر از اين امت كيها فرمود حضرت اول قابيل است كه برادر خود را كشت
ونمرود كه با حضرت ابراهيم خليل محاجه نمود در خصوص پروردگار وگفت كه من هم زنده ميكنم و
مى ميرانم وفرعون كه گفت منم پروردگار بزرگ شما ويهودا كه بنى اسرائيل را گمراه كرده است
وبولوس كه نصارى را گمراه كرده است واز اين امت دو اعرابى خواهند بود لعنت الله عليهم اجمعين

ودر همين كتاب خصال است از حميرى از هارون بن مسلم از مسعده بن زياد از حضرت صادق ع
از آباى كرام كه ان علياً عليه السلام قال ان فى جهنم رحا تطحن خمسا فلا

تسئلوني ما طحنهما فقيل له وما طحنهما يا امير المؤمنين قال العلماء الفجرة
والقراء الفسقة والجبابرة الظلمة والوزراء الخونة والعرفاء الكذبة
وان في النار لمدينة يقال لها الحصينة فلا تسئلوني ما فيها فقيل له
وما فيها يا امير المؤمنين فقال فيها ايدي الناكثين که حضرت امیرالمؤمنین
فرمودند که بالتحقیق که در جهنم آسیای است که خورد خواهد کرد پنج نفر را پس نه سوال کنید از من
که چطور خورد خواهد کرد ایشانرا پرسیدند که آن پنج نفر کیها خواهند بود یا امیرالمؤمنین ع
فرمودند اول علمای فاجر دوم قراء فاسق سوم سلاطین ظالم چهارم وزرای خائن
پنجم عارفان کاذب و بعد فرمودند که بالتحقیق که در جهنم شهری است که او را حصینه
میگویند پس نه پرسید از من که چه عذاب شدید در آن است و کیها در آن خواهند رفت
پس پرسیدند که بفرمائید که کدام مردم در آن شهر معذب خواهند شد فرمودند
آن کسانیکه بیعت امام حق را ترک کردند و امام باطل را اختیار نموده اند !!!

ودر تفسیر امام علیه السلام است الا وان الراضين بقتل الحسين شركاء قتلته واعوانهم
واشياعهم والمقتدين بهم برآء من دين الله وان الله ليأمر ملائكته
المقربين ان يتلقوا دموعهم المصبوبة لقتل الحسين الى الخزان الجنان
فيمزجونها بماء الحيوان فتزيد عذوبتها ويلقونها في الهاوية و
يمزجونها بحميمها وصديدها وغساقها وغسلينها فتزيد في حرارتها
وعذابها الف ضعف فتشدد على المنقولين اليها من اعداء
آل محمد ع عذابهم آگاه باشید که آن کسانیکه راضی هستند بر قتل حسین
و بر بنی امیه لعنت نمیکنند همه آنها شریک هستند در قتل آنحضرت همراه قاتلان آنحضرت
و آگاه باشید که قاتلان آنحضرت واعوان آنها و جماعت واتباع آنها ومحبان آنها
ودوستان آنها وطرفداران آنها همگی از دین خدا خارج هستند و بالتحقیق که
خدای متعال امر فرموده است ملائکه مقربین را که بسپارند اشکهای گریه کنندگان بر قتل حسین را

به خازنان جنان پس آنها آن اشکها را به آب حیوان مخلوط میکنند پس شیرینی و
لذتش از سابق هزار بار اضافه میشود و می اندازند همان اشکها را در آب حمیم
جهنم و صدید جهنم و غساق و غسلین جهنم پس اضافه میشود حرارتش و عذابش
هزار بار بیشتر از سابق بر آن کسانیکه از دشمنان آل محمد آنجا برده شده اند

و در کتاب امالی بالاسناد المسطور فی کتاب النبوة عن بن عمر عن النبی صلعم
فی قصة یحیی ع قال قال زکریا حدثنی حبیبی جبرئیل ع عن الله عز و جل
ان فی جهنم جبلا یقال له السکران و فی اصل ذلک الجبل
واد یقال له الغضبان لغضب الرحمن تبارک و تعالی
و فی ذلک الوادی جب قامته مائة عام فی ذلک الجب
توابیت من نار و فی تلک التوابیت صناديق من نار و
ثیاب من نار و سلاسل من نار و اغلال من نار الخ باسنادیکه
مسطور است در کتاب نبوة از ابن عمر از حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم در بیان قصه حضرت
یحیی فرمود حضرت ع که گفت زکریا در موعظه خود که حدیث بیان کرد برای من حبیب من
جبرئیل ع از خدای عز و جل بالتحقیق که در جهنم کوهی است که او را سکران میگویند
و در دامن آن کوه وادی است که او را غضبان میگویند برای غضب نمودن حضرت رحمن
ذو الجلال و الاکرام و در آن وادی چاهی است که گودی آن چاه صد ساله راه است و در آن
چاه ~~صندوقها هستند از آتش~~ و تابوتها هستند از آتش و در آن تابوتها
صندوقها هستند از آتش و در آن صندوقها لباسها هستند از آتش و سلاسل
از آتش و غل و زنجیر هستند از آتش برای عذاب کردن اهل جهنم الخ الحدیث

و در تفسیر فرات ابن ابراهیم است از محمد بن احمد معنعنا از حضرت امیر المومنین علیه السلام
قال قال رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم ذات یوم یا علی ان جبرئیل ع
اخبرنی ان امتی یغدر بک من بعدی فویل ثم ویل لهم ثلث مرات

فقلت یا رسول الله وما ویل قال وادی فی جهنم اکثر اهله معاودوك والقائلون لذریتك والناکثون لبیعتك فطوبی ثم طوبی ثلث مرات لمن احبك والاك قلت یا رسول الله وما طوبی قال شجرة فی دارك فی الجنة لیس دار من دور شیعتك فی الجنة الا وفیها غصن من تلك الشجرة تهدل علیهم بکل ما یشتهون که گفت آنحضرت که فرمود حضرت رسول روزی یا علی بالتحقیق که جبرئیل خبرداد مرا که امت من غدر و بی وفائی خواهند کرد با تو بعد از من پس ویل است ویل است برای آنها من پرسیدم یا رسول الله ویل چیست فرمودند که وادی است در جهنم و بیشتر اهل آن وادی دشمنان تو خواهند بود و قاتلان ذریت تو خواهند بود و آن کسانیکه بیعت ترا خواهند شکست و بعد از آن فرمودند که طوبی است طوبی است سه مرتبه برای کسانیکه دوست دارند ترا و محبت میکنند با تو پرسیدم یا رسول الله طوبی چیست فرمودند که آن درختی است در خانهٔ تو در جنت که در هر خانهٔ از شیعیان تو یک شاخ از آن خواهد بود پس آویزان خواهد کرد آن شاخ برای شیعیان تو هر چیز برا که ایشان میل خواهند داشت !

و در کتاب ثواب الاعمال ابن الولید روایت میکند از صفار از ابن معروف از سدیر از یکی از اصحاب حضرت ابی عبدالله علیه السلام قال سمعته یقول ان اشد الناس عذابا یوم القیمة لسبعة نفر اولهم ابن آدم الذی قتل اخاه و نمرود الذی حاج ابراهیم فی ربه واثنان من بنی اسرائیل هودا قومهم ونصراهم وفرعون الذی قال انا ربکم الاعلی واثنان من هذه الامة احدهما شرهما فی تابوت من قوارير تحت الفلق

فی بحار من نار گفت که شنیدم آنحضرت را که میفرمودند بالتحقیق که شدیدترین مردم از حیث عذاب در روز قیامت هفت نفر خواهند بود اول آنها پسر آدم است که برادرش را کشت دوم نمرود است که محاجه نمود با حضرت ابراهیم در خصوص پروردگار دو نفر از بنی اسرائیل هستند که قوم خود را یهودی و نصرانی ساختند و فرعون که گفت منم پروردگار بزرگ شما و دو نفر از این امت هستند که یکی از آنها بسیار فظ و غلیظ القلب بوده و ایشان در تابوت آبگینه در بحار آتش در زیر فلق خواهند بود !!

و در کافی از محمد بن یحیی از احمد بن محمد بن عیسی از محمد ابن سنان از عبدالله بن مسکان از عبید ابن الولید وصافی از حضرت ابی جعفر علیهما السلام قال ان مؤمنا کان فی مملکة جبار فولع به فهرب منه الی دار الشرك فنزل برجل من اهل الشرك فاظله وارفقه واضافه فلما حضره الموت اوحی الله عزوجل الی ذلك الرجل وعزتی وجلالی لوکان لك فی جنتی مسکن لاسکنتك فیها لکنها محرمة علی من مات بی مشرکا ولکن یا نار هیدیه ولا تؤذیه ویوتی برزقه طرفی النهار قلت من الجنة قال من حیث شاء الله

حدیث است که فرمود آنحضرت که مومنی بود در ملک جباری پس شورانید آن جبار بر آن مومن او فرار کرد از آنجا در مملکت مشرکین و آمد بمنزل مشرکی پس آن مشرک او را پناه داد و با او رفق و مدارا نمود و مهمانی داد پس هرگاه مرگش رسید وحی نمود خدای ذوالجلال والاکرام بآن مشرک قسم بعزت و جلال خودم اگر می بود برای تو منزلی در جنت من البته میدادم بتو زیرا که جنت حرام است بر کسیکه بمیرد و با من مشرک بوده باشد اما ای آتش او را اذیت نکن و اید ا سان و میدهد او را غذا هر صبح و شام راوی پرسید آیا از جنت فرمودند از هر جا که خواست

ودر کتاب اختصاص از ابن عباس روایت است که گفت که عبدالله ابن سلام سوال نمود از حضرت
خاتم الانبیاء صلی الله علیه وآله وسلم از بسیار مسائل پس از آنها یکی این هم بود اخبرنی
ما السبعة عشر فقال ص سبعة عشر اسما من اسماء الله تعالی مکتوبا
بین الجنة والنار ولولا ذلک لزفرت جهنم زفرا فتحرق من فی السموات
ومن فی الارض که یا رسول الله خبر دهید مرا که هفده چه چیز است فرمودند هفده
اسم اند از اسمای خدای متعال ومرقوم اند ما بین جنت وجهنم واگر آن اسماء اعظم
نمی بودند هر آئینه جهنم نفسی میکشید پس خاکستر میگردانید هرچه که در آسمانها است
وهرچه که بر روی زمین است الله اکبر الله اکبر الله اکبر ولله الحمد لا اله الا الله
محمد رسول الله علی امیر المومنین وصیه ولی الله والائمة احد عشر
من ولده حجج الله اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ ص مِنَ الْاَزَلِ اِلَی الْاَبَدِ ط

ودر کتاب اختصاص است روی احمد بن محمد بن عیسی عن سعید بن جناح عن عوف
بن عبد الله الازدی عن جابر الجعفی عن ابی جعفر علیه السلام قال اذا اراد الله
تعالی قبض روح الکافر قال یا ملک الموت انطلق انت واعوانک الی عدوی
فانی قد ابتلیته فاحسنت البلاء ودعوته الی دار السلام فابی الا ان
یشتمنی وکفر بی وبنعمتی وشتمنی علی عرشی فاقبض روحه حتی تکبه فی النار
قال فیجیء الیه ملک الموت بوجه کریه کالح عیناه کالبرق الخاطف
وصوته کالرعد القاصف لونه کقطع اللیل المظلم نفسه کلهب النار
راسه فی السماء ورجل فی المشرق ورجل فی المغرب وقدماه فی الهواء معاً
سفود کثیر الشعب معه خمسمائة ملک اعوانا معهم سیاط من قلل
جهنم تلتهب تلک السیاط وهی من لهب جهنم ومعهم ممسح اسود وجمرة من
من جمر جهنم ثم یدخل علیه ملک من خزان جهنم یقال له سحقطائیل
فیسقیه شربة من النار لا یزال منها عطشانا حتی یدخل النار فاذا
نظر الی ملک الموت شخص بصره وطار عقله قال یا ملک الموت ارجعون

قال فيقول ملك الموت كلا انها كلمة هو قائلها فيقول يا ملك الموت فالى من
ادع مالى واهلى وولدى وما كنت فيه من الدنيا فيقول دعهم لغيرك و
اخرج الى النار قال فيضربه بالسفود ضربة فلا يبقى منه شعبة الا انشبها
فى كل عرق ومفصل ثم يجذبه جذبة فيسل روحه من قدميه بسطا فاذا
بلغت الركبتين امر اعوانه فاكبوا عليه بالسياط ضربا ثم يرفعه عنه
فيذيقه سكراته وغمراته قبل خروجها كانما ضرب بالف سيف فلو كان
له قوة الجن والانس لاشتكى منه كل عرق على حاله من شدة الالم بمنزلة السفود
كثير الشعب القى على صوف مبتل ثم يطوقه فلم يات على شئ الا انتزعه
كذلك خروج نفس الكافر من كل عرق وعضو ومفصل وشعرة فاذا بلغت الحلقوم
ضربت الملائكة وجهه ودبره وذلك قوله تعالى ولو ترى اذ يتوفى الذين كفروا
الملائكة يضربون وجوههم وادبارهم وذوقوا عذاب الحريق ولو ترى اذ
الظالمون فى غمرات الموت والملائكة باسطوا ايديهم اخرجوا انفسكم اليوم
تجزون عذاب الهون بما كنتم تقولون على الله غير الحق وكنتم عن اياته
تستكبرون وذلك قوله تعالى يوم يرون الملائكة لا بشرى يومئذ
للمجرمين ويقولون حجرا محجورا فيقولون حراما عليكم الجنة محرما وقال يخرج
روحه فيضعه ملك الموت بين مطرقة وسندان فيفضخ اطراف انامله
واخرها فيشدخ منه الجثمان فيسطع لها ريح منتن يتاذى منه اهل
السماء كلهم اجمعون فيقولون لعنة الله عليها من روح كافرة منتنة خرجت
من الدنيا فيلعنه الله والملائكة ويلعنه اللاعنون فاذا اتى بروحه
الى السماء الدنيا اغلقت عنه ابواب السماء وذلك قوله تعالى لا تفتح لهم
ابواب السماء ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل فى سم الخياط وكذلك
نجزى المجرمين فيقول الله ردوها عليه فمنها خلقتهم وفيها نعيدهم ومنها
نخرجهم تارة اخرى فاذا حمل على سريره حملت نعشه الشياطين فاذا
انتهوا به الى قبره قالت كل بقعة منها اللهم لا تجعله فى بطنى حتى يوضع
فى الحفرة التى قضاها الله فاذا وضع فى لحده قالت له الارض

لا مرحبا بك يا عدو الله اما والله لقد كنت ابغضك وانت على متنى وانا لك اليوم
اشد بغضا وانت فى بطنى اما وعزة ربى لاسئين جوارك ولاضيقن مدخلك
ولاوحشن مضجعك ولابدلن مطعمك انما انا روضة من رياض الجنة
او حفرة من حفر النار ثم ينزل عليه منكر ونكير وهما ملكان اسودان
ازرقان يبحثان القبر بانيابهما ويطئان فى شعورهما احدقتاهما مثل
قدر النحاس واصواتهما مثل الرعد القاصف وابصارهما مثل البرق
اللامع فينتهرانه ويصيحان به فيتقلص نفسه حتى يبلغ حنجرته فيقولان
له من ربك ومادينك ومن نبيئك ومن امامك فيقول لا ادرى
قال فيقولان شاك فى الدنيا وشاك اليوم لا دريت ولا هديت قال فيضربانه
ضربة فلا يبقى فى المشرق ولا فى المغرب شئ الا سمع صيحته الا الجن والانس
قال فمن شدة صيحته يلوذ الحيتان بالطين وينفر الوحوش فى الغياض
ولكنكم لا تعلمون قال ثم يسلط الله عليه حيتين سوداوين زرقاوين
تعذبانه بالنهار خمس ساعات وبالليل ست ساعات لانه كان يستخفى
من الناس ولا يستخفى من الله فبعدا لقوم لا يومنون قال ثم يسلط الله
عليه ملكين اصمين اعمين معهما مطرقتان من حديد من نار يضربانه
فلا يخطيان ويصيح فلا يسمعانه الى يوم القيمة فاذا كانت صيحة القيمة
اشتعل قبره نارا فيقول لى الويل اذا اشتعل قبرى نارا فينادى مناد الا
الويل قد دنى منك والهوان ثم من نيران القبر الى نيران لا يطفأ
فيخرج من قبره مسودا وجهه مزرقة عيناه قد طال خرطومه وكسف باله
منكس راسه يسارق النظر فياتيه عمله الخبيث فيقول والله ما علمتك
الا كنت من طاعة الله مبطئا والى معصيته مسرعا قد كنت تركبنى فى الدنيا
فانا اريد ان اركبك اليوم كما كنت تركبنى واقودك الى النار قال
ثم يستوى على منكبيه فيرجل قفاه حتى ينتهى به الى عجزة جهنم فاذا
نظر الى الملئكة قد استعدوا له بالسلاسل والاغلال قد عضوا
على شفاههم من الغيظ والغضب فيقول يا ويلتى ليتنى لم اوت كتابيه

وينادي الجليل جيئوا به الى النار فصارت الارض تحته نارا والشمس فوقه
نارا وجاءت نار فاخذت بعنقه فنادى في ابكاء بكاء طويلا واعقباه
قال فتكلمه النار فتقول لعبد الله عقبيك عقبا مما اعقبت في طاعة الله
قال ثم تجيء صحيفته تطير من خلف ظهره فتقع في شماله ثم يأتيه ملك
فيثقب صدره الى ظهره ثم يفتل شماله الى خلف ظهره ثم يقال له اقرأ
كتابك قال فيقول ايها الملك كيف اقرأ وجهنم امامي قال فيقول الله
دق عنقه واكسر صلبه وشد ناصيته الى قدميه ثم يقول خذوه
فغلوه قال فيبتدره اليه لتعظيم امر الله سبعون الف ملك غلاظ
شداد فمنهم من ينتف لحيته ومنهم من يعض لحمه ومنهم من يحطم
عظامه قال فيقول اما ترحموني قال فيقولون يا شقي كيف نرحمك
ولا يرحمك ارحم الراحمين افيؤذيك هذا قال فيقول نعم اشد
الاذى قال فيقولون يا شقي وكيف لو قد طرحناك في النار قال
فيدفعه الملك في صدره دفعة فيهوي سبعين الف عام قال
فيقولون يا ليتنا اطعنا الله واطعنا الرسولا قال فيقرن معه
حجر عن يمينه وشيطان عن يساره فحجر الكبريت يشتعل في وجهه
ويخلق الله له سبعين جلدا اغلظه اربعون ذراعا بذراع الملك
الذي يعذبه وبين الجلد الى الجلد اربعون ذراعا وبين الجلد
الى الجلد حيات وعقارب من نار وديدان من نار ورأسه
مثل الجبل العظيم وفخذاه مثل جبل ورقان وهو جبل بالمدينة
مشفره اطول من مشفر الفيل فيسحبه سحبا واذناه عضوضان
بينهما سرادق من نار تشتعل قد اطلعت النار من دبره
على فؤاده فلا يبلغ دوين مسامعهما حتى يبدل الله سبعون
سلسلة وللسلسلة سبعون ذراعا ما بين الذراع حلق

عدد القطر والمطر لو وضعت حلقة منها على جبال الارض لاذابتها
قال وعليه سبعون سربالا من قطران من نار وتغشى وجوههم
النار وقلنسوة من نار وليس في جسده موضع فتر الا وفيه حلية
من نار وفي رجليه قيود من نار وعلى راسه تاج ستون
ذراعا من نار قد ثقب راسه ثلثمائة وستين ثقبا يخرج
من ذلك الثقب الدخان من كل جانب وقد غلى منها دماغه
حتى يجري على كتفيه ويسيل منها ثلثمائة نهر وستون نهرا
من صديد يضيق عليه منزله كما يضيق الرمح في الزج
فمن ضيق منازلهم عليهم ومن ريحها وشدة سوادها وزفيرها
وشهيقها وتغيظها ونتنها اسودت وجوههم وعظمت ايدانهم
فينبت لها اظفار السنور والعقبان تاكل لحمهم وتقرض عظامهم
وتشرب دمائهم ليس لهن ماكل ولا مشرب غيره ثم يدفع
في صدره دفعة فيهوي على راسه سبعين الف عام
حتى يواقع الحطمة فاذا واقعها دقت عليه وعلى شيطانه
وجاذبه الشيطان السلسلة كلما رفع راسه ونظر الى قبح وجهه
كلح وجهه قال فيقول يا ليت بيني وبينك بعد المشرقين
فبئس القرين ويحك بما اغويتني احمل عني من عذاب الله
من شيء فيقول يا شقي كيف احمل عنك من عذاب الله من شيء
وانا وانت اليوم في العذاب مشتركون ثم يضرب على راسه
ضربة فيهوي سبعين الف عام حتى ينتهي الى عين يقال لها انية
هي عين ينتهي حرها وطبخها واوقد عليها منذ خلق الله تعالى جهنم
وكل اودية النار تنام وتلك العين لا تنام من شدة حرها
وتقول الملئكة يا معشر الاشقياء ادنوا فاشربوا منها
فاذا اعرضوا عنها ضربتهم الملئكة بالمقامع وقيل لهم

ذوقوا عذاب الحريق ذلك بما قدمت ايديكم وان الله ليس بظلام
للعبيد قال ثم يوتون بكاس من حديد فيه شربة من عين انية
فاذا ادنى منهم تقلصت شفاههم وانتثر لحومهم من وجوههم فاذا
شربوا منها وصار في اجوافهم ليصهر به ما في بطونهم والجلود ثم
يضرب على راسه ضربة فيهوى سبعين الف عام حتى يوافق
السعير فاذا وافقها سعرت في وجوههم فعند ذلك غشيت
ابصارهم من نفحها ثم يضرب على راسه ضربة فيهوى سبعين
الف عام حتى ينتهي الى شجرة الزقوم شجرة تخرج في اصل الجحيم
طلعها كانه رؤس الشياطين عليها سبعون الف غصن من نار
فيكل غصن سبعون الف ثمرة من نار كل ثمرة كانها راس
الشيطان قبحا ونتنا تنشب على صخرة ملساء سوداء كانها
مراة زلقة ما بين اصل الصخرة الى الشجر سبعون الف عام
اغصانها تشرب من نار وثمارها نار وفرعها نار فيقال له
يا شقي اصعد فكلما صعد زلق وكلما زلق صعد فلا يزال
كذلك سبعين الف عام في العذاب واذا اكل منها ثمرة
يجدها امر من الصبر وانتن من الجيف واشد من الحديد
فاذا وافقت بطنه غلت في بطنه كغلي الحميم فيذكرون
ما كانوا ياكلون في دار الدنيا من طيب الطعام وبرد الشراب
فبينما هم كذلك اذ تضربهم الملائكة فيهوون دهرا في ظلم
متراكمة فاذا استقروا في النار سمع لهم صوت كصيح السمك
على المقلى او كقضب القصب ثم يرمى بنفسه ثم من الشجرة
في اودية مذابة من الصفر واشد حرا من النار تغلي بهم
الاودية وترمي بهم في سواحلها ولها سواحل كسواحل البحر
فابعدهم منها باع والثاني ذراع والثالث فتر فيحمل

عليهم هوام النار والحيات والعقارب كامثال البغال الى لم
لكل عقرب ستون فقارا فيكل فقارة قلة من السم وحيات
سود زرق امثال البخاتى فيتعلق بالرجل سبعون الف
حية وسبعون الف عقرب ثم كب فى النار سبعين الف عام لاتحرقه
قد اكتفى بسمها ثم يتعلق على كل غصن من الزقوم سبعون الف
رجل ما ينحنى ولا ينكسر فيدخل النار من ادبارهم فتطلع على
الافئدة تقلص الشفاه وتطير الجنان تنضج الجلود وتذوب الشحوم
ولغضب الحى القيوم فيقول يامالك قل لهم ذوقوا فلن نزيدكم الا
عذابا يامالك سعر سعر فقد اشتد غضبى على من شتمنى على عرشى
واستخف بحقى وانا الملك الجبار فينادى مالك يا اهل الضلال و
الاستكبار والنعمة فى دار الدنيا كيف تجدون مس سقر قال فيقولون
قد انضجت قلوبنا واكلت لحومنا وحطمت عظامنا فليس لنا مستغيث
ولا لنا معين قال فيقول مالك وعزة ربى لا ازيدكم الا عذابا
فيقولون ان عذبنا ربنا لم يظلمنا شيئا قال فيقول مالك فاعترفوا
بذنوبهم فسحقا لاصحاب السعير ثم يغضب الجبار فيقول يامالك
سعر سعر فيغضب مالك فيبعث عليهم سحابة سوداء يظل اهل النار
كلهم ثم يناديهم فيسمعها اولهم واخرهم وافضلهم وادناهم فيقول
ماذا تريدون ان امطركم فيقولون الماء البارد واعطشاه واطول
هواناه فيمطرهم حجارة وكلاليبا وخطاطيفا وعسلينا وديدانا من نار
فينضج وجوههم وجباههم ويعمى ابصارهم ويحطم عظامهم فعند ذلك
ينادون واثبوراه تبقيت العظام عوارى من اللحوم واشتد غضب الله
فيقول الله الجبار القهار يامالك اسجرها عليهم كالحطب فى النار ثم
تضرب امواجها ارواحهم سبعين خريفا فى النار ثم يطبق

علیهم ابوابها ومن الباب الی الباب مسیرة خمسمائة عام و
غلظ الباب مسیرة خمسمائة عام ثم یجعل کل رجل منهم
فی ثلث توابیت من حدید من نار بعضها فی بعض فلا یسمع
لهم کلام ابدا الا ان لهم فیها شهیق کشهیق البغال وزفیر
مثل نهیق الحمیر وعواء کعواء الکلاب صم بکم عمی فلیس لهم
فیها کلام الا انین فیطبق علیهم ابوابها ویسد علیهم عمدها
فلا یدخل علیهم روح ابدا ولا یخرج عنهم الغم ابدا فهی
علیهم موصدة یعنی مطبقة لیس لهم من الملائکة شافعون
ولا من اهل الجنة صدیق حمیم وینساهم الرب ویمحو ذکرهم
من قلوب العباد فلا یذکرون ابدا ترجمه یعنی در کتاب اختصاص
از احمد بن محمد بن عیسی از سعید بن جناح از عوف بن عبدالله ازدی از جابر جعفی
از حضرت امام محمد باقر - باقر العلوم علیه الصلوة والسلام حدیث است که هرگاه خدای متعال
میخواهد که روح کافری را قبض نماید پس به ملک الموت امر میکند ای ملک الموت برو
تو و اعوان تو در نزد دشمن من فلانی که من او را امتحان نمودم و بهر سلوک نمودم
باو در امتحان او و خواندم او را بدار السلام یعنی بسوی جنت اما او ابا و انکار نمود
و بد گفت بمن و کفر کرد بمن و به تمامی نعمات من و شتم کرد مرا بر عرش من !!!.
پس قبض کن روحش را و به بینداز او را در جهنم نمیخواهم که او را به نزد من بیاوری که
سوال و جواب کنم = پس می آید ملک الموت به نزد آن کافر ناصبی مخالف دین ائمه
طاهرین والسلام سید المرسلین با صورت قبیح و مخوف و ترشرو که چشمانش مانند
برق ربا بینده میدرخشند و صدایش مانند رعد کرکننده و رنگش مانند شب تاریک
و هیکلش مانند شعله آتش و سرش در آسمان و یک پایش در مشرق و دیگری در مغرب

وقد همایش در پهلوی همراه خود سیخی دارد بسیار شاخ دار و با نصد نفر از ملائکه اعوان و انصار
که همه شان شلاق آتشی در دست دارند و نیز پلاس سیاه دارند و آتش از جهنم دارند
پس ملک الموت با اعوان خود بر آن ناصبی داخل میشود پس یک ملک که نامش سحقطائیل
است اول او را آب جهنم می نوشاند که بعد از آن همیشه تشنه بماند حتی اینکه در جهنم داخل بشود
و چون آن کافر ناصبی ملک الموت را با آن شکل و صورت قبیح و مخوف می بیند چشمش
گلوله میگردد و عقل و هوششن پرواز میکند و به ملک الموت با نهایت عاجزی میگوید
که مرا برگردان بدنیا که حالا دین حق ائمه طاهرین را قبول میکنم و تمام اعمال روزه و نماز
موافق دستور و فرمایشات آنها بجای آورم ملک الموت در جوابش میگوید هرگز هرگز
حالا برای تو ممکن نیست که بدنیا برگردی ای شقی اینقدر مدت دراز و زمان طویل
در عالم دنیا بودی و دین حق را قبول نکردی و حال آنکه میدانستی پس این یک کلمه
بی معنی است که تو میگوئی آنوقت میگوید ای ملک الموت پس مال خودم را به که بسپارم
واهل و عیال و اولاد را بکه واگذارم ملک الموت در جواب میگوید بگذار همه این چیزها را
بدیگران و داخل بشو حالا تنها در جهنم فرمود حضرت پس بعد از این حرفها ملک الموت
میزند آن سیخ شعبه دار را بر بدنش بیک سختی که به تمامی رگهای بدنش فرو میرود
و یکبار بسختی میکشد که روحش از ناخن پاهایش تا بزانوهایش در می آید و چون روحش
بزانوهایش میرسد امر میکند به اعوان خود که حالا بچشانند آن ناصبی را سکرات مرگ
پس همه شان شروع میکنند به زدن با آن شلاقهای آتشین بر بدنش و بعد از آن
قدری وامی ایستند که درد و سختی عذاب را بچشد پس محسوس میکند که گویا هزار هزار
شمشیر بر بدنش زده اند پس هرچند که در صبر و تحمل قوت همه جن و انس داشته باشد
باز هم از شدت درد گریه میکند پس همچنین سکرات و سختی موت را می چشد قبل از
مردن و حالت همه اعصاب و رگهای بدنش چنان میشود که بر یکی از پارچه پشمی مرطوب
شاخ درخت خاردار را بزنند و باز او را بسختی بکشند که همه تارهایش پاره پاره میگردد
همین طور است حالت رگهای بدنش وقت خروج روحش و هرگاه روحش بحلقومش میرسد

پس میزنند ملائکه بر رویش و سرش و بر دبرش با همان شلاقهای آتشین چنانکه خدای متعال
در قرآن خبر داده است اگر میدیدی کفار و نصاب را وقتیکه ملائکه عذاب میزنند آنها را بر روی شان
و بر دبرهای شان و میگویند که بچشید عذاب سوزاننده و اگر میدیدی ظالمین حق آل محمد ص
را در غمرات و سکرات موت شان که ملائکه دستهای خود را دراز کرده اند بسوی آنها و میگویند
بیرون کنید جان خود را و روح خود را که امروز جزا داده خواهید شد بعذاب ذلت و رسوائی
برای اینکه شماها بر خدای منان دروغها گفته اید که نفرستاده کسی را رسول و نه ساخته کسی را
امام و با آیات او که حضرات انبیاء و اوصیاء علیهم السلام بودند شماها تکبر نموده اید و دین و
مذهب آنها را قبول نکردید بلکه از میان خود امام انتخاب کردید و بر قول او عمل کرده اید
(پس این پر خطر و هولناک و ترساننده مشاهده میکردی) و همین است مفهوم قول خدای متعال
روزیکه ایشان ملائکه را مشاهده خواهند کرد پس آنوقت برای مجرمین هیچ خوشحالی نیست و ایشان
خواهند گفت و میگویند که کاشکه ما از شما خیلی دوری بودیم که دست شما به ما نمیرسید و یا را اعذاب
نمیکردید و ملائکه در جواب میگویند که هرچه بخواهید بگوئید اما بدانید که جنت برای شماها
حرام موبد است هرگز هرگز در جنت داخل نخواهید شد حالا جای شماها در جهنم است
حضرت فرمود که پس ملک الموت روح آن ناصبی را از بدنش بیرون می آورد و بعد از آن میگذارد
او را در بین چالکش و سندان و فشار میدهد حتی اینکه مغز سرش از ناخنهای پاهاش
بدر میرود و مرحله آخری خروج روحش این است که از چشمهایش خارج میشود پس آنوقت
یک تعفن و بوی بد از او بلند می شود که ملائکه آسمانها از آن تعفن متاذی میشوند و میگویند
که خدا لعنت کند این روح خبیث را که از دنیا خارج شده است پس آنوقت خدا لعنت
میکنند بر آن روح نجس و ملائکه لعنت میکنند و تمامی لعنت کنندگان لعنت میکنند

یا علی بغض تو مرگ بدتر و حب تو زیست ٭ هر که شد بدخواه تو شوی بحال او گریست

و چون ملائکه روحش را بر آسمان دنیا می برند پس ملائکه درهای آسمان را بر او می بندند
که داخل در آسمان نشود که جای قدس و طهارت است و همین است مفهوم قول خدای متعال
که فرموده است و باز کرده نخواهد شد برای ایشان درهای آسمان و داخل نخواهند شد
در جنت حتی اینکه داخل بشود شتری در سوراخ سوزنی و همین طور ما جزا میدهیم مجرمین را

پس خدای متعال امر میکند که برگردانید این روح خبیث را در زمین که از همان زمین من خلق نموده ام ایشانرا و در همان زمین برمیگردانم ایشانرا و از همان زمین بیرون خواهم آورد ایشانرا برای حساب و کتاب اینها (و روح مومن را خدای منان در نزد خود زیر عرش اعظم دعوت میکند و از آنجا بعد از احوال پرسی در جنات النعیم میفرستد چنانکه در احادیث صحیحه مذکور است اللهم اجعلنی منهم بجاه محمد و آله الطاهرین انك ارحم الراحمین) و چون او را در تابوت میگذارند پس برمیدارند تابوتش را ملائکه عذاب تا که در راه او را عذاب نمایند و چون به نزدیک قبرش میبرند پس هر بقعۀ زمین فریاد میکند که ای پروردگار این روح خبیث را در من جای نده حتی اینکه او را میگذارند در آن بقعۀ زمین که خدای قهار برای او معین و مقرر فرموده است و هرگاه در لحدش میگذارند پس میگوید با و آن زمین که ای دشمن خدا و رسول و ائمۀ طاهرین هرگز خوشحالی نباشد برای تو بدانکه من ترا سخت دشمن داشتم وقتیکه تو بر روی زمین بر پشت من راه میرفتی و حالا که تو در شکم من وارد شدۀ به بین که من با تو چه کارم میکنم قسم بعزت و جلال پروردگار من که من برای خوب عذاب خواهم کرد پس فشار میدهد او را و تنگ میکند جای او را و تاریک میکند و پر وحشت میکند و میگوید که آیا آگاه نبودی که من باغی هستم از باغهای جنت برای مومن یا کوره و آتش خانه هستم از جهنم برای ناصبی و بعد از آن نازل میشوند بر او منکر و نکیر دو ملک سیاه زنگ و کبود چشم و میشگافند قبرش را از دندانهای دراز خود و راه میروند در میان موهای سر خود که دراز هستند موهای آنها و حدقهای چشم آنها مانند دیگی مس قرمز آتشی هستند و صدای آنها مانند رعد کرکننده هست و چشمهای آنها مانند برق درخشنده

پس زجر و توبیخ میکنند اورا و جیق میکشند برسرش پس کشیده میشود جان آن کافر و ناصبی حتی اینکه میرسد بحنجره‌اش و میگویند بگو کیست پروردگار تو و چیست دین تو و کیست نبی تو و کیست امام تو او میگوید نمی دانم پس میگویند که بلی شک کننده بودی در دنیا و شک داری هنوز پس هرگز نخواهی دانست و هرگز هدایت نخواهی یافت فرمود حضرت که پس میزنند ضربتی با گرزهای خود بر سرش پس بفریاد می آید و جیق و داد میکشد آن کافر بنحوه که تمامی موجودات مشرق و مغرب صدای او را می شنوند مگر فرقهٔ جن و انس که از ایشان آن صدای کافر را پنهان کرده اند که از کار دنیاوی خودشان باز نمانند و از شهرها بکوه ها فرار نکنند پس از شدت فریاد و جیق و داد او ماهیان دریا خود را در گل پنهان میکنند و وحوش و بهایم در جنگلها فرار میکنند اما شماها نمیدانید و نمی شنوید که هر مرده در قبر چه میگذرد فرمود حضرت پس مسلط میکند خدای قهار بر آن ناصبی دو مار سیاه و کبود چشم پس عذاب میکنند او را در روز پنج ساعت و در شب شش ساعت زیرا که آن کافر پنهان عملهای خود را از مردم و حیا نمی کرد از خدای سمیع و بصیر پس هلاکت است برای کافران و ناصبیان که اعدای دوستان ما هستند فرمود حضرت پس مسلط میکند خدای قهار بر آن دو ملک را که کر و کور هستند و در دستهای آنها گرزهای آهنی هستند از آتش پس ایشان میزنند بر سرش و ضربت آنها هرگز خطا نمیکنند و آن کافر فریاد میکند و التماس میکند اما ایشان نمی شنوند و از زدن او لذت می برند تا قیام قیامت و چون صیحه قیامت کشیده میشود پس مشتعل خواهد شد قبرش از آتش آنوقت خواهد گفت که افسوس و ویل است برای من که حالا قبر من از آتش پر شده پس منادی ندا خواهد کرد ای کافر آگاه باش که حالا ویل برای تو نزدیک رسیده و ذلت و رسوائی و عذاب غلیظ آمد برای تو برخیز از آتش قبر برای رفتن

در آتش عظیم جهنم که آن آتش هرگز خاموش نخواهد شد پس بیرون خواهد آمد از قبرش سیاه رو کبود چشم با خرطوم دراز و پریشان احوال و سر پائین انداخته نگاه خواهد کرد بسوی عذاب جهنم و سخت پشیمان خواهد شد پس در همین حال خواهد آمد نبز داد عمل بدش در قبیح ترین صورت و هیکل و خواهد گفت یا و قسم بخدای قهار نمی دانم ترا و نه دیدم ترا مگر کاهل در طاعت خدا و چابک و جری در عصیان خدا پس سوار می شود بر گردنش و خواهد گفت که چنانکه تو در دنیا بر من سوار می شدی حالا نوبه من است که بر تو سوار شدم حالا می برم ترا در جهنم پس یک لگد خواهد زد بر پهلوهایش و بر قفایش حتی اینکه خواهد برد او را بر کنار جهنم و چون آن کافر نظر خواهد کرد که ملائکه عذاب برای او آماده هستند با غل و زنجیر آهنی و آتشی و به سبب شدت غیظ و غضب لبهای خود را میجوند پس آنوقت خواهد گفت ای کاش نمیدادند کتاب و نامه عمل من وای کاش که نمی زائید مرا مادرم پس خدای قهار ندا خواهد فرمود که ببرید این شقی دشمن خدا و رسول و ائمه هدی را در آتش جهنم پس این ندا شنیده فوری برای امتثال امر پروردگار زمین در زیر پایش آتش خواهد گردید و خورشید بالای سرش آتش خواهد بارید و بیرون می آید از جهنم یک شعله بزرگ پس احاطه خواهد کرد دور سرش را پس آنوقت فریاد خواهد کرد وای گریه و بکای طولانی وای عذاب جاودانی فرمود حضرت پس آتش با او تکلم خواهد کرد و خواهد گفت دراز کند خدای قهار عذاب ترا به سبب عصیان تو از فرمایشات خدا و رسول و ائمه هدی پس خواهد آمد نامه عملش پروازکنان از پشت سرش و خواهد افتاد در دست چپش بعد از آن خواهد آمد ملکی و سوراخ خواهد کرد در سینه اش الی پشتش پس خواهد در آورد دست چپش را از پشتش و خواهد داد آن نامه عملش را در دستش و خواهد گفت که حالا بخوان او را فرمود حضرت که آنوقت خواهد گفت که ای ملک چطور بخوانم و حال آنکه جهنم در پیش رویم است

فرمود حضرت که آنوقت امر خواهد فرمود خدای قهار ای ملک بکوب وبشکن گردنش را وبشکن
پشتش را وببند ناصیه اش را با قدمهایش وبعد خواهد فرمود ای ملائکه بگیرید او را
وغل وزنجیرش کنید فرمود حضرت پس برای امتثال امر پروردگار و برای تعظیم قول خدای
متعال خواهند دوید بسمت او هفتاد هزار ملک از ملائکه غلاظ وشداد پس بعضی از آنها
ریشش را میکنند وبعضی گوشتش را میخورند وبعضی استخوانهایش را میشکنند فرمود
حضرت که آنوقت با ایشان خواهد گفت ای ملائکه شماها بر من هیچ ترحم نمیکنید پس
آنها در جواب خواهند گفت ای شقی ما چطور بر تو ترحم کنیم که خدای ارحم الراحمین
بر تو رحم نکرده و ما را امر فرموده که ترا عذاب کنیم آیا این عمل ما ترا اذیت میکند
خواهد گفت بلی سخت اذیت میکند که من یارای تحمل او را ندارم پس ایشان خواهند
گفت ای شقی چطور خواهد شد حال تو وقتیکه ما ترا در جهنم خواهیم انداخت فرمود
حضرت که پس آنوقت ملکی جلو می آید و بر سینه اش مشتی خواهد زد که او در جهنم
برروش خواهد افتاد و فرو می رود در ته جهنم تا هفتاد هزار سال فرمود پس
آنوقت تمامی کفار ونصاب خواهند گفت ای کاش ما در دنیا اطاعت میکردیم
خدا و رسول وائمه هدی را فرمود پس مقرون خواهند ساخت همراه هر ناصبی
کافر یک سنگ کبریت از جانب راستش و آن شیطان را که او را گمراه کرده بود
از جانب چپش پس سنگ کبریت مشتعل خواهد شد بر روی او وشیطان تف میکند
بر دهانش و هر دو باهم لعنت خواهند کرد !!!

فرمود حضرت پس خدای متعال خلق خواهد فرمود در بدنش هفتاد پوست روی یکی
دیگری و غلظت وکلفتی هر پوست خواهد بود چهل ذرع از ذرع آن ملک که
او را عذاب خواهد کرد و فاصله مابین هر پوستی خواهد بود چهل ذرع و در میان
آن پوستهایش خدای قهار مارها وعقربها وانواع واقسام حشرات موذی
و زهردار خلق خواهد فرمود تا که بخوانند گوشتش را و بنوشند خونش را و سرش

بزرگ خواهد کرد مانند کوه بزرگ دنیا ورانهایش مانند کوه ورقان بزرگ خواهند شد
که آن کوهی است در مدینه ولبهایش درازتر خواهند گردید از لبهای فیل که او آنهارا
خواهد کشید از بزرگی شان وهر دو گوشش دراز خواهند گردید که هر دو جانبش را
احاطه خواهند کرد ودر میان آنها سرادق آتش مشتعل خواهد شد وشعله خواهد
کشید آتش از دبرش تا قلبش ونخواهد رسید تا منتهای سرش حتی اینکه
مبدل خواهند کرد برای او هفتاد سلسله وبرای هر سلسله هفتاد ذراع طول
خواهد بود ودر میان آن ذراع حلقها خواهند بود بشماره قطرات باران و
هر حلقه اش چنان گرم وسوزان خواهد بود که اگر یکی از آن حلقها را بر روی زمین
دنیا بگذارند البته آب خواهند شد تمامی کوه های زمین از شدت حرارتش
فرمود حضرت خواهند پوشانید اورا هفتاد سربال وپیراهن مسی از آتش وفرا خواهد
گرفت آتش جهنم روهای آنهارا وخواهند گذاشت بر سرهای آنها کلاه هائی از
آتش ونخواهد بود در بدنهای آنها جای بقدر انگشت مگر اینکه خواهد بود
در آن حلیه وزیور از آتش ودر پاهای آنها زنجیر وغل از آتش خواهند کشید
وبر سرهای آنها خواهند گذاشت تاج شصت ذرعی از آتش وسوراخ
خواهند کرد در سرهای آنها سیصد وشصت سوراخ که بیرون خواهد آمد از
آن سوراخها دود آتش از هر جانب وجوش خواهد خورد دماغشان از حرارت
آتش حتی اینکه جاری خواهد شد بر روهای آنها از سرهای آنها سیصد وشصت شعله
از صدید وچرک وریم وخون وگند وجایش تنگ خواهد شد براو مانند چوب نیزه
در لوله آهنی پس بجهت تنگی مکان وبوی متعفن وزفیر وشهیق وغیظ وغضب جهنم
روهای آنها سیاه وترش خواهند شد !!! وبزرگ خواهند گردید آن کرمها
وحشرات که در میان پوستهای آنها مخلوق شده اند حتی اینکه درمی آورند آنها
چنگال وپنجه مانند گربها وعقابها وخواهند خورد گوشت آنهارا وخواهند ...

استخوانهای آنها را و خواهند نوشید خون شانرا زیرا که نخواهد بود برای آن حشرات خوردنی و نوشیدنی سوای بدنهای آنها فرمود حضرت که بعد از آن خواهند زد بر سینه اش یک ضربتی که فرو خواهد رفت آن ناصبی و کافر در ته جهنم بر روی سرش الی هفتاد هزار سال حتی اینکه خواهد افتاد در جهنم حطمه و چون خواهد افتاد در حطمه پس خواهند زد بر روی او و بر روی شیطان مقرون او و پس شیطانش سلسله را بجانب خود خواهد کشید و چون ناصبی سرش را بلند خواهد کرد و نظرش بر صورت قبیح شیطانش خواهد افتاد پس به سبب زشتی صورت ترش رو خواهد گردید و خواهد گفت ای کاش می بود در میان من و در میان تو فاصله و بعد بین المشرقین که بد همسایه هستی تو برای من ای مردود تو که مرا گمراه کرده بودی پس حالا بردار قدری از عذابهای مرا پس شیطانش خواهد گفت که ای شقی نمی دانی که من چطور عذاب خدای قهار را از تو بردارم و حال آنکه من و تو هر دو امروز در عذاب مساوی هستیم فرمود حضرت که بعد از آن خواهند زد بر سرش با گرزهای سنگین آهنی که فرو خواهد رفت در قعر جهنم هفتاد هزار سال حتی اینکه منتهی خواهد شد بر یک چشمه که او را عین آنیه میگویند و حرارتش بی نهایت شدید است و دمیده اند بر آن چشمه از روزیکه خدای قهار جهنم را خلق فرموده است و همه چشمهای جهنم در حالت خوابند اما آن چشمه از شدت حرارتش همیشه بیدار است پس ملائکه ایشان را خواهند گفت که ای گروه اشقیاء نزدیک بروید باین چشمه و بنوشید از آتش و چون ایشان اعراض خواهند کرد پس ملائکه ایشانرا خواهند زد با گرزهای آتشین و خواهند گفت بچشید عذاب سوزنده را این مجازات بجهت آنست که شما خودتان فرستاده اید از عالم دنیا بباعث نافرمانی خدا و رسول و ائمه حق و بدانید که نیست خدای متعال ظلم کننده بر بندگان خودش بلکه بندگانش بر خود ظلم کرده اند و خود کرده را علاجی نیست باید

بچشید این عذاب را ای بندگان نافرمان وظالم فرمود حضرت که آنوقت
می آورند برای آنها کاسهای آهنی پر از آن آب عین آنیه وچون به
نزدیک روهای آنها خواهند برد پس کشیده خواهند شد لبهای آنها وخواهد
ریخت گوشت روهای آنها وچون جبراً اورا خواهند نوشید ودر شکم
آنها خواهد رفت پس خواهد ریخت بیرون هرچه که در شکم آنها هست از
قلب وجگر وشش وامعاء وغیره وپوست بدنهای آنها وبعد از آن
خواهند زد ضربتی بر سرهای شان که فرو خواهند رفت در قعر جهنم الی هفتاد
هزار سال حتی اینکه خواهند رسید در جهنم سعیر وچون در سعیر خواهند افتاد پس
او مشتعل خواهد شد بر روی آنها پس آنوقت خیره خواهند شد چشمهای آنها
از شعلهایش فرمود حضرت بعد از آن خواهند زد ضربتی باگرزهای سنگین
بر سرهای آنها پس فرو میروند در قعر جهنم الی مدت هفتاد هزار سال آنوقت
خواهند رسید به شجرهٔ زقوم وزقوم درختیست در بیخ جهنم که ثمره اش
سخت بدبو دار ومتعفن ودر زشتی صورت مانند روهای سوخته شیاطین
که دندانها بیرون آمده وگلوله چشمها سفید گردیده وبینیها ریخته وپوستها سیاه
وجمع شده که هیچ شیئی در زشتی وقباحت منظر مانند آنها نیست !!!
وآن درخت هفتاد هزار شاخ دارد وهمه شاخهایش شعله ور هستند وبر هر شاخی
هفتاد هزار شگوفه هستند از آتش وهر شگوفه وثمر مانند سر شیطانی است
وآن درخت روئیده است بر یک کوه ملساء یعنی صاف ولغزنده مانند آبگینه
وفاصله از تنه درخت تا دامن کوه هفتاد هزار ساله راه است وتنه و
شاخهایش از آتش آب میخورند وتمامی میوه هایش آتشی هستند پس
ملائکه عذاب آن اشقیاء را خواهند گفت که بالای این کوه بروید پس هرگاه

بالا میروند (میخزند و) می افتند و هرگاه می افتند ملائکه بر سرهای شان میزنند پس دوباره
مجبورا بالا می روند و باز خواهند لغزید و خواهند افتاد پس ملائکه میزنند بر
سرهای شان پس همیشه در این عذاب خواهند ماند تا هفتاد هزار سال و
چون از شدت گرسنگی ثمرهٔ زقوم را خواهند خورد پس خواهند یافت ذائقه
او را تلخ تر از حنظل و صبر و بد بو دار تر از جیفهٔ شالید و سخت تر از آهن
و هرگاه در شکم شان میرسد پس بجوش خواهد آمد مانند جوش زدن دیگ بر آتش
پس آنوقت بخاطر خواهند آورد آن غذاهای لذیذ و شربتهای شیرین و خوشبودار
را که در دنیا خورده بودند و بر دین و مذهب خود لعنت خواهند کرد و زار زار
میگیریند و واویلا و امصیبتاه خواهند گفت پس آنوقت ملائکه آنها را
گرفته در ظلمت ستراکه خواهند انداخت پس فرو خواهند رفت در آن تاریکی
شدید تا یک مدت دهر طولانی و هرگاه قرار میگیرند در آتش پس خواهند شنید صدای
سوختن ماهی را در تابه یا مانند صدای چوب تر در آتش و این صدای سوزش
بدنهای خود شان خواهد بود فرمود حضرت که بعد از آن خواهند انداخت خود را
در نهری از برنج گداخته که حرارتش از آتش بسیار شدید است و چون خواهند افتاد
در آن نهر برنج او بجوش خواهد آمد و دور می اندازد آنها را از خود بساحل
خودش و برای آن نهر ساحل است مانند ساحل نهرهای دنیا پس آن کسیکه
دور تر افتاده است بقدر قد یک آدم دور خواهد بود و دومی باندازه یک
ذراع خواهد بود و سومی باندازه یک وجب دور خواهد افتاد پس آنوقت
حمله میکنند بر آنها حشرات آتش و مارهای آتش و عقربهای آتش که
در بزرگی مانند شترها و قاطرها خواهند بود و سیاه خواهند بود و بشدت
و برای هر عقربی شصت فقره خواهد بود و پر از زهر در آورد و مارهای سیاه کبود
چشم در بزرگی مانند شترهای بختی پس همگی آنها خواهند پیچید

بر بدنهای آنها هفتاد هزار مار و هفتاد هزار عقرب و ایشان در آتش سرنگون خواهند بود اما آنوقت آتش ایشانرا نخواهد سوزانید تا که درد و الم زهرهای مار و عقرب را بچشند هفتاد هزار سال در همین حالت درد و الم خواهند ماند و بعد از آن بر هر شاخی از درخت زقوم هفتاد هزار نفر از آنها خواهند چسپید و خواهند آویخت و شاخها نه کج خواهند شد و نه خواهند شکست پس داخل خواهد شد آتش درد بر آنها و بیرون خواهد آمد از قلبهای آنها و لبهای آنها خشکیده خواهند شد و قلبهای آنها خواهند برید و سوخته خواهد شد پوستهای آنها و آب خواهد شد چربیهای آنها و غضبناک خواهد شد بر آنها و غضب خواهد کرد بر آنها خدای قهار و جبار پس امر خواهد فرمود به مالک که ای مالک بگو با ایشان که بچشید عذاب اکه ما نخواهیم زیاد کرد مگر عذاب را برای شماها ای مالک بسوزان ایشانرا بالتحقیق که شدید شده است غضب من بر کسیکه ستم کرده است مرا بر عرش من و سبک شمرده است در دنیا حق مرا و حال آنکه من بکستم پادشاه جبار و قهار پس ندا خواهد کرد مالک ای اشقیاء و ای اهل ضلال و استکبار و النعمة والثروة در عالم دنیا چطوری یا بید شماها اینجا عذاب سقر را فرمود حضرت ایشان خواهند گفت چه می پرسی ای مالک قلبهای ما سوخته شده است و گوشتهای ما خورده شده است و استخوانهای ما شکسته شده است و نیست برای فریادرسی و نه ناصری و نه معینی پس مالک خواهد گفت قسم بعزت و جلال پروردگار خودم نخواهم کرد برای شما مگر عذاب تازه بتازه و نو بنو پس ایشان خواهند گفت اگر عذاب کند بر ما پروردگار ما هرگز او بر ما ظلم نه کرده است بقدر ذره زیراکه ما خود عذاب را برای خود مهیا کرده ایم که گوش ندادیم بر حرفها و فرمایشات ائمه حق و خلفاء الله در عالم دنیا که جای امتحان بود و عمل ما عمل کردیم موافق دستور و قول ائمه باطل و دشمنان خدا و رسول و ائمه هدی آنوقت مالک خواهد گفت حالا اعتراف نمودید

بر تعدی و ظلم و عصیان و گناهان خود پس بدانید که غیر از عذاب برای شما ها در نزد ما چیزی
دیگر نیست و بعد از آن غضب خواهد کرد بر آنها خدای قهار و خواهد فرمود ای مالک بسوزان
ایشان را که اینها خلفای مرا و ائمه مرا و دوستان مرا بستند و حبس کرده اند و بعد
به غضب آمده ایشان را کشته اند و اهل و عیال ایشان را اسیر کرده اند پس حالا باید خوب
مجازات بشوند پس مالک بغضب خواهد آمد و خواهد فرستاد بر آنها ابر سیاهی را که جمیع
اهل جهنم را سایه خواهد انداخت پس مالک ندا خواهد کرد ایشان را بصدائیکه تمامی ایشان
از خورد و بزرگ و اعلی و ادنی و عالم و جاهل آن صدا را خواهند شنید پس از آنها خواهد
پرسید که چه میخواهید که از این ابر برای شما ها به بارانم پس همه شان التماس خواهند کرد
که ای مالک برای ما آب سرد و خنک بباران وا عطشاه وا طول هواناه پس خواهد باراند
مالک بر سرهای شان سنگها و کلنگها و خطاطیف آهنی و غسلین چرک و ریم و انواع حشرات
(ابابیل ج)
از آتش پس سوخته خواهد شد روهای آنها و کور خواهد گردید چشمهای آنها و شکسته خواهد شد
استخوانهای آنها پس آنوقت فریاد خواهند کرد ای هلاکت ای مرگ کجائی که ما را نجات
بدهی از این انواع و اقسام عذاب که نمانده حالا بر بدنهای ما گوشت و پوست صرف
استخوانهای عریان مانده اند و شدید شده است بر ما غضب خدای قهار و جبار پس
امر خواهد فرمود خدای قهار بمالک که ای مالک بسوزان این دشمنان دین سید المرسلین را
و کشنده مومنین را مانند چوب خشک در آتش پس مالک حکم خواهد داد آتش را که بسوزاند
استخوانهای آنها را پس شعلهای آتش و امواج آتش روحهای آنها را خواهند زد
مانند باد تند الی هفتاد هزار خریف در به جهنم و بعد از آن بسته خواهند شد بر آنها
درهای جهنم و از یک در جهنم تا در دیگر فاصله پانصد ساله راه است و غلظت و درشتی هر دری
هم پانصد ساله راه است و بعد از آن هر ناصبی را در بسته تابوت آهنی و آتشی خواهند
بست و بعضی تابوت در بعضی تابوت داخل خواهند بود پس نخواهند شنید از ایشان کلامی را
مگر شهیق نهیق مانند صدای خر و قاطر و مانند صدای سگ و گرگ گرسنه و همه شان
آنوقت کور و کر و گنگ خواهند گردید پس سوای گریه و انین از آنها شنیده نخواهد شد

پس مطبق خواهند کرد بر آنها ابواب جهنم را و خواهند کشید بر آنها عمودها را پس هرگز هرگز داخل نخواهد شد بر آنها روح و راحت و هوا و خواهند ماند آنها در آن عذاب شدید زمهریر شگاف ابد الآباد و پس جهنم بر ایشان بسته خواهد شد و نخواهد بود برای ایشان کسی از ملائکه شفاعت کنند. و نه از اهل جنت کسی دوست و معین پس فراموش خواهند شد ایشان و محو خواهد شد ذکر و یاد ایشان از قلوب اهل جنت و اهل عالم پس هرگز هرگز کسی ایشان را بخاطر نخواهد آورد !!!

و در صحیفه کامله در دعای حضرت امام زین العابدین علیه السلام در نماز شب همچنین مذکور است اللهم انی اعوذ بك من نار تغلظت بها علی من عصاك و توعدت بها علی من صدف عن رضاك و من نار نورها ظلمة و هینها الیم و بعیدها قریب و من نار یأکل بعضها بعض و یصول بعضها علی بعض و من نار تذر العظام رمیما و تسقی اهلها حمیما و من نار لا تبقی و لا تذر علی من تضرع الیها و لا ترحم علی من استعطفها و لا تقدر علی التخفیف عمن خشع لها و استسلم الیها یلقی سکانها باحر ما لدیها من الیم النکال و شدید الوبال و اعوذ بك من عقاربها الفاغرة بافواهها و حیاتها الصالقة بانیابها و من شرابها الذی یقطع امعاء و افئدة سکانها و ینزع قلوبهم و استهدیك لما باعد منها و اخر عنها الخ ای پروردگار من پناه می آورم بسوی تو از آن آتشی که در جهنم آماده فرموده برای گناهگاران پس آن آتش سختی میکند بر کسیکه عصیان تو میکند و غضب میکند بر کسیکه عقب بماند از کارهای رضای تو و پناه می آورم بتو از آتشی که نورش ظلمت است و کمتر از آن سخت درد آور است و بعیدا و قریب است به ظالمین و از آتشی که میخورد بعضی بعضی را و حمله میکند بعضی بر بعضی و از آتشی که استخوانها را خاکستر میکند و می نوشاند اهل جهنم را آب حمیم و از آتشی که هرگز ترحم نمیکند بر کسیکه تضرع و زاری میکند با و نه مهربانی میکند بر کسیکه مهربانی میخواهد از او و از آتشی که قدرت نه دارد برای تخفیف بر کسیکه خشوع میکند بسوی او و تسلیم میشود با و

وخواهند یافت اهل آن آتش بدترین حرارتش را برای عذاب دردآور و وبال شدید
و پناه می آورم بتو ای پروردگار من از عقربهای جهنم که دهنها را باز کرده اند
برای گرفتن گنهکاران و از مارهای جهنم که زبانها را بیرون آورده اند برای
بلعیدن عاصیان و پناه می آورم بتو از شراب جهنم که قطعه قطعه خواهد کرد
امعاء و قلوب اهل جهنم را و خواهد میرانید دلهای آنها را و هدایت میخواهم
از تو بآن چیزهائیکه دور میکند مرا از عذاب جهنم و عقب بنماید مرا از
دخول به جهنم الخ الدعاء

و در کتاب نوادر حسین ابن سعید است النضر بن سوید عن درست عن ابی المعزا
عن ابی بصیر قال قال ابو جعفر علیه السلام اذا ادخل الله اهل
الجنة الجنة واهل النار النار جیئ بالموت فی صورة کبش حتی
یوقف بین الجنة والنار قال ثم ینادی مناد (والمنادی امیر المؤمنین ع)
یسمع اهل الدارین جمیعا یا اهل الجنة ویا اهل النار فاذا سمعوا
الصوت اقبلوا الیه فیقال لهم اتدرون ما هذا هذا هو الموت الذی
کنتم تخافون منه فی الدنیا قال فیقول اهل الجنة اللهم لا تدخل
الموت علینا قال ویقول اهل النار اللهم ادخل الموت علینا قال
ثم یذبح کما تذبح الشاة قال ثم ینادی مناد (امیر المؤمنین ع)
لا موت ابدا وایقنوا بالخلود قال فیفرح اهل الجنة فرحا لو کان
احد یومئذ یموت فرحا لماتوا قال ثم قرأ هذه الآیة افما نحن
بمیتین الا موتتنا الاولی وما نحن بمعذبین ان هذا لهو
الفوز العظیم لمثل هذا فلیعمل العاملون قال ولیشهق
اهل النار شهقة لو کان احد یموت یومئذ لماتوا
وهو قول الله عز وجل وانذرهم یوم الحسرة اذ قضی الامر

نضر بن سوید از درست از ابی المغرا از ابی بصیر حدیث میکند که گفت ابو بصیر که فرمودند حضرت ابو جعفر علیهما السلام هر گاه خدای عز و جل اهل جنت را به جنت و اهل جهنم را به جهنم داخل خواهد فرمود آنوقت آورده خواهد شد موت در صورت غوچ و ایستاده خواهند کرد او را در مابین جنت و جهنم پس منادی ندا خواهد کرد بصدای بلندی که اهالی هر دو مقام خواهند شنید (و این منادی و ذبح کننده موت حضرت امیر المومنین مظهر قدرت رب العلمین علیه السلام خواهند بود) که ای اهل جنت و ای اصحاب نار و چون صدا را خواهند شنید متوجه خواهند شد بسوی منادی پس بایشان گفته خواهد شد که آیا میدانید که این چیست این همان موت و مرگ است که شماها در عالم دنیا از او بسیار می ترسیدید! آنوقت اهل جنت خواهند گفت که ای پروردگار موت را بر ما داخل نکن که نه میریم و اهل جهنم خواهند گفت که ای پروردگار موت را بر ما داخل کن که ما بمیریم و از عذاب خلاص بشویم پس آنوقت آن غوچ را که موت خواهد بود ذبح خواهند کرد در پیش روی هر دو فریق آن وقت منادی ندا خواهد کرد که بدانید ای اهل جنت و اصحاب جهنم که بعد از این برای احدی موت نخواهد بود و شماها همیشه ابد الآباد زنده خواهید ماند پس چون اهل جنت این کلام را خواهند شنید پس اگر کسی آن روز می مرد البته اهل جنت از خوشحالی می مردند بعد از آن حضرت امام ع این آیه را تلاوت فرمودند که اهل جنت خواهند گفت آیا پس بعد از این نخواهیم مرد موت برای ما صرف مرتبه اولی بوده و بس به به به و حالا ما بحق الیقین دانستیم که ما را عذاب نخواهند کرد ما از حالا الی الابد در در راحت خواهیم بود بلی بلی بلی این است فوز عظیم برای ما خدای منان

به بندگان خود ارشاد میفرماید و هدایت مینماید که پس برای همچنین روزی عمل صالح بجا بیاورید ای عمل کنندگان لاحول ولاقوة الا بالله العلی العظیم

اللهم وفقنی بجاه محمد و اله الطاهرین

واهل جهنم آن وقت یک شهقه خواهند کشید که از غم و غصه و مایوسی اگر کسی می مرد هر آئینه تمامی اهل جهنم از غم و غصه و مایوسی می مردند و همین است مفهوم قول خدای عزوجل در این آیه که بترسان ایشان را از آن روز حسرت و افسوس و مایوسی وقتیکه امر موت فیصله داده خواهد شد در مابین جنت و جهنم رو بروی اهل جنت و اصحاب نار پس بگو که آنروز افسوس و حسرت خوردن سودی نخواهد داد باید امروز که در عالم دنیا دار امتحان و دار العمل هستید بر فرمایشات و کلام خدا و رسول و ائمه طاهرین ایمان بیاورید و عمل کنید و بر اقوال ائمه باطل و ائمه اجاعی عمر و بکر و زید و خالد و مالک و حنبل عمل نکنید و دوستان خدا و رسول و ائمه طاهرین را دوست بدارید و از دشمنان و مخالفان ایشان تبرا و اجتناب بنمائید مبادا جهنم شماها را بر باید کما قال عزوجل ولا ترکنوا الی الذین ظلموا حق آل محمد فتمسکم النار یعنی ای بندگان من هرگز هرگز مائل و دوست نشوید به ظالمین حق آل محمد و قاتلان آل محمد که هر آئینه شماها را آتش جهنم فرا خواهد گرفت و در عذاب دائمی و ابدی مبتلا خواهید شد پس در جهنم ماموم و امام باطل هر دو یکی دیگری را لعنت خواهند کرد و هیچ فائده نخواهد داد اللهم انی اشهدك واشهد انبیاءك وائمتك وجمیع ملائکتك واشهد جمیع اهل العالم من المؤمنین بانی بری من اعداء آل محمد فی الدنیا والاخرة وولی باولیاء ائمة الطاهرین فاحشرنی اللهم برحمتك معهم

و فی زمرتهم یا ارحم الراحمین فانک لاتسئل عما تفعل
اللهم امین اللهم امین اللهم امین
بجاه محمد و اله الطاهرین !

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ ذَرَّاتِ مَخْلُوقَاتِکَ وَ مَصْنُوعَاتِکَ وَ بِعَدَدِ حَرَکَاتِهَا وَ سَکَنَاتِهَا مِنَ الْاَزَلِ اِلَی الْاَبَدِ ط

آلهی جرم من بهر نبی بخش

۱۲

و در خاتمه عرض میشود که بر قاری و خواننده این کتاب حقایق مآب واجب و لازم است که بداند که این تمامی مخلوقات و موجودات که در این کتاب علم اولین و آخرین از اول کتاب تا آخر مذکور و مسطور گردیده اند همه آنها مظاهر علم و قدرت لاانتهای خدای ذوالجلال والاکرام هستند یعنی آیات و نشانات و آثار علم و قدرت و کمال غیر محدود حضرت حق ذات اقدس غیب مطلق و واجب الوجود اند و همگی در محل و مقام خود بزرگ و برتر و اعلی و افضل میباشند !!

اما بزرگترین و اعلی ترین و افضل ترین همه آنها وجودات قادسه و مقدسه حضرات چهارده معصومین علیهم الصلوة والسلام هستند !!!

چنانچه بملاحظه عظمت و بزرگواری ایشان خدای متعال در کتاب مجید خودش یک ماده و قانون مذکور و مسطور فرموده است و بر آن ماده و قانون عمل نمودن را برای هر قاری قرآن واجب و لازم گردانیده است که اگر کسی عمداً او را ترک کند پس آن شخص ملعون و از دین اسلام خارج میشود و تمامی اعمال آن شخص حبط و ضبط و باطل میشوند و مانند ابلیس رجیم و اهل جحیم میگردد پس آن ماده و قانون خدائی برای تعظیم و تکریم چهارده معصومین علیهم الصلوة

والسلام این است که هرگاه در نزد صاحبان علم وعقل ذکر ایشان بشود
یا خود کسی ایشان را تذکر بنماید پس برای رفعت وعظمت شان
ایشان بعد از خدای متعال باید ایشان را سجدهٔ تعظیمی بنمایند
زیرا که در جمیع موجودات ومخلوقات خلاق عالم وجودات ایشان
بزرگ ترین آیات علم وقدرت وکمال ذات اقدس حضرت
ذوالجلال والاکرام هستند !!!
فقال عزوجل بسم الله الرحمن الرحیم اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ؕ یعنی مومن آن کسانی
هستند بآیات ما یعنی بر چهارده معصومین آن کسانی ایمان آورده اند
که هرگاه در نزد آنها ذکر ایشان می شود پس برای تعظیم ایشان آنها
در سجده می افتند یعنی ایشانرا تعظیما سجده میکنند بدون تکبر و برای خدای
متعال تسبیح وحمد میکنند بر این نعمت عظمی که خدای منان ما را از معرفت
آیات بزرگ خودش محروم نفرموده بلکه از معرفت ایشان آشنا کرده است
مسلم است که هرگاه کسی این ماده وآیت قرآن را قرائت میکند یعنی میخواند
پس از روی شریعت ودیانت براو واجب ولازم است که سجده بکند
معلوم است که هر فرقه اهل اسلام شیعه وسنی ووهابی وغیرهم هرگاه این
آیت را میخوانند پس وجوباً سجده میکنند اما السیاحت وتعجب اینجاست
که نمی دانند که آیا خدای متعال را سجده میکنند یا آیات خدا را سجده
میکنند اگر برای خدا سجده میکنند پس لازم است که در هر آیت ذکر خدا هست

هرگاه آن آیت را قرأت میکنند باید وجوبا خدارا سجده بکنند اما چنین نیست بلکه حقیقت این است که این سجده را خدای متعال برای تعظیم اولیای امور خود معین ومقرر فرموده است چنانکه در بدو خلقت انسان ارواح وانوار اولیای امور خود را که چهارده معصومین علیهم الصلوة والسلام هستند در صلب مبارک حضرت آدم ع تمامی انواع ملائکه را امر فرمود واجب ولازم گردانید که ایشان را تعظیما سجده بنمایند که آن انوار بزرگترین آیات من هستند لذا تعظیم وتکریم ایشان تعظیم وتکریم خود من است پس جمیع ملائکه انوار مقدسه چهارده معصومین علیهم الصلوة والسلام را سجده تعظیمی نمودند اما عزازیل معلم الملکوت از روی تکبر ایشان را سجده نکرد پس خدای متعال اورا مردود وملعون ورجیم واز اهل جهنم گردانید واز جوار قدس وساحت مقدس خود اخراج نمود پس بدون تفاوت هرکه از بنی آدم بر تذکر ایشان ایشانرا از روی تکبر سجده نمیکند خدای متعال اورا مردود وملعون ورجیم واز اهل واصحاب جهنم میگرداند !!!

فَذٰلِكَ سُنَّةُ اللّٰهِ وَلَا تَجِدُ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيلًا !

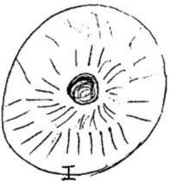
الحمد لله رب العلمين كما هو اهله ومستحقه وصلى الله على محمد وآله الطاهرين

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ

الهی جرم من بهر نبی بخش

تمت بالخیر در ۲۷ ماه مبارک صیام سنه ۱۳۵۵ هجری علی صاحبها التحیة والسلام ما دام اللیالی والایام

۲



قدرت حیاتی ذرات موجود در هوا - قدرت حیاتی در گیاهان و نباتات رابطه مستقیم با تابش ~~خورشید~~ نور (خورشید) دارد

نور خورشید ← عامل حیات گیاه
نور خورشید ← عامل رشد و نمو گیاه
از بین رفتن نور خورشید ← مرگ حیات گیاه هم [illegible]

قدرت ... / بواسطه نو... / اشت...

معنی نور خورشید محور حیات گیاهان است یعنی چه؟

~~زندگی گیاهی~~
الف) زندگی در گیاه بواسطه تابش نور خورشید (اشعه حیاتی) ا...
ب) رشد و نمو گیاه رابطه مستقیم با تابش نور خورشید دارد

۱- در نقاطی که نور بیشتر تابش دارد رشد گیاهان بیـ... متنوع‌تر (هند)، در نقاطی که نور خورشید تابش کمتری دارد گیاهان کمتر و رشد و نمو هم کمتر است (قط...

$$\frac{\frac{۱}{۷۰}}{\frac{۷۰}{۴۹۰۰}}$$

۷۰ ۷۰

۱- عامل اول ــــ ظل طینت آل محمد عامل حیات هم نمودات...
نوع انسان



۲- مرحله دوم - غذای مادی و معنوی وجدان / نتیجه کامل این تابش نور آل محمد دارد.

چون لطف...
رفع حضرت...
پرستی را از...
لاجرم حجتی...
دهر گاه عید...
و چون نوبت...
موافق دستو...
در زمان این...
ایمان آورد...
بر تقیه علما...
و این بود...
تیمولنر...
و فرمان د...
حاضر ساختند...
عبرا...
شما ها را...
کشته شد...
که سراپا قد...

۲

## (قصه اصحاب کهف)

چون پطرس و سولس در مملکت روم دین حضرت مسیح را بمردم تبلیغ میکردند و بعد از ۲۵ سال رفع حضرت مسیح این هر دو حواری را قیصر نرو شهید کرد زیرا که دید که بسیاری از مردم بت پرستی را ترک میکنند و همچنین در زمان قیصر دامیشن حواری یوحنا هم تبلیغ دین مسیح میکرد لاجرم جمعی از مردم بر آئین حضرت عیسی بودند اما مذهب خویش را از ترس مخفی میداشتند و هرگاه عقیده کسی ظاهر میشد قیاصره روم اورا میکشتند

و چون نوبت به سلطنت رسیت که هم اورا دقیوس و دقیانوس میگفتند رسید این هم موافق دستور قیاصره دشمن دین مسیحی بود پس بر هر که شبهه داشت اورا میکشت در زمان این دقیانوس شش نفر از فرزندان اعیان یعنی اصحاب دیوان بدین حضرت مسیح ایمان آورده بودند و بت پرستی را ترک چون ایشان از بزرگان بودند نتوانستند در تقیه عمل کنند آخر دین اینها بر مردم ظاهر شد و قیصر را خبر دادند و اسامی اینها این بوده اول یملیخا که اورا تمیلیخا هم میگفتند دوم مکسلمینا سوم مرطونس چهارم نینیونس پنجم سارینوس ششم ابسان قیصر از شنیدن این خبر بسیار غضبناک شد و فرمان داد که همگی را حاضر نمایند چنانچه مامورین رفتند و همه را در محضر دقیانوس حاضر ساختند قیصر ایشان را ملامت کرد که چرا شماها دین آبائی را ترک نموده اید و دین غیر را قبول کرده اید بروید به بتکده و پیش خدایان خود تضرع و زاری کنید ورنه من شماها را حالا خواهم کشت پس خدای متعال قلوب ایشان را محکم فرمود و ترس قیصر و ترس کشته شدن را فراموش کردند و همگی صف بسته پیش روی دقیانوس ایستادند و گفتند که پس ای قیصر معبود ما حالا هم همان است که آسمانها و زمین را خلق فرموده است ما ها سوای او هیچ شی را معبود خود نخواهیم گرفت هر چه میخواهی بکن این قوم ما

که سوای خدای آسمان و زمین اینقدر معبود قرار داده اند این بغیر دلیل و برهان ز
صرف تقلید جهالت قیصر از سخنان ایشان چنان غضبناک گردید که خواست که همانجا ایشانرا
بکشد اما در فکر افتاد که چون ایشان فرزندان اعیان دیوان هستند مبادا فتنه برخیزد
پس متولی بتکده را که قاضی دین بود طلبید و از و در کشتن ایشان مشورت خواست که
او برای کشتن ایشان فتوی صادر کند تا که در دست یک سند داشته باشد اما چون
رئیس بتکده در باطن دین حضرت مسیح را قبول کرده بود گفت که به پدران ایشان
زجر و توبیخ نماید که ایشان را بدین خود برگردانند و کشتن آنها را بتاخیر انداخت
پس قیصر پدران ایشانرا خواست و فرمان داد که هرشان دولتی از بدن ایشان
بکنند و تا سه روز باشان مهلت دادم اگر بعد از سه روز ایشان دین مسیحی را
ترک نکردند همه را خواهم کشت و ایشانرا مرخص کرد پس ایشان از دربار قیصر
بیرون آمدند و یملیخا که سرگروه ایشان بود در جای خلوت رفتند و باهم مشورت کردند
که معلوم است که سه روز بعد ما را این ظالم خواهد کشت پس بهتر همین است که حالا که ما آزاد هستیم
از این ولایت در برویم و از خدای خودمان دعا بکنیم که ما را از شر این مردم نجات بدهد
پس همگی حرف او را پسندیدند و فوری بخانهای پدران خود رفتند و هرچه گیرشان
آمد برداشتند که در سفرشان زاد راه باشد و همگی باهم سر بکوها گذاشتند